

Fra: Jakob Ulrik Wassard Schou
Sendt: 11. januar 2012 10:21
Til: Richard Madsbjerg Hanlov; Jette Zester; Lisbeth Rømer; Bente Klein Fridberg
Cc: Lise Bo Nielsen; Andreas Bo Larsen
Emne: Udkast til nettoindeholdelse af udbytter
Vedhæftede filer: Tilladelse til nettoindeholdelse.docx

Kære alle,

Hermed vedlægges udkast vedrørende tilladelse til nettoindeholdelse af udbytter for begrænset skattepligtige fysiske personer (hovedaktionærer).

Regnskab 2 har med hjemmel i Bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 haft en praksis, hvor der er givet tilladelser til nettoindeholdelse. Denne praksis blev midlertidigt sat på stand by med det formål at lave et formaliseret tilladelsesinstitut.

Jeg skal venligst anmode om jeres kommentarer mv. til vedlagte udkast.

Fristen for at komme med kommentarer mv. er **torsdag den 19. januar**. Årsagen til den forholdsvis korte frist er, at det overvejes at udlevere det formaliserede tilladelsesinstitut på mødet i det specielle eksterne skattekontaktudvalg den **25. januar**. Særligt FSR har via det specielle eksterne skattekontaktudvalg kritiseret, at tilladelserne blev stoppet.

Hvis I mener, at andre relevante personer skal kigge det igennem, må I meget gerne videresende denne mail.

På forhånd tak!

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundsøkonomi
Selskab og aktionær
Nicolai Eigteds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 02 36

Tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat

For skattepligtige udbyttmodtagere, som er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, med hvem Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, kan det udloddende selskab efter aftale med SKAT opnå en tilladelse til nettoindeholdelse af kildeskat på udbytte, jf. § 1, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005.

Omfattet af nettoindeholdelsesordningen

Muligheden for at opnå nettoindeholdelse gælder i tilfælde, hvor udbyttmodtageren er hovedaktionær omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, dvs. en begrænset skattepligtig fysisk person, der ejer 25 % eller mere af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 % af stemmевærdien i et selskab, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Hem kan anmode om nettoindeholdelse

Det er selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, der kan anmode om tilladelse til at foretage nettoindeholdelse, dvs. aktie- og anpartsselskaber.

Betingelser for tilladelsen

Følgende betingelser skal være opfyldt og dokumenteret for at selskaber kan opnå tilladelse til en nettoindeholdelse:

- Udbyttmodtageren skal være omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, dvs. en begrænset skattepligtig fysisk person.
- Udbyttmodtageren skal eje 25 % eller mere af aktiekapitalen eller råde over mere end 50 % af stemmевærdien i et udloddende selskab, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.
- Udbyttmodtageren skal være hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, med hvem Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst.
- Der skal sendes dokumentation til SKAT om, hvilket selskab udbyttmodtageren er hovedaktionær i.
- Der skal sendes dokumentation til SKAT om, hvilket land udbyttmodtageren er hjemmehørende i (hjemstedserklæring).

Hvis udbyttmodtageren er hovedaktionær i flere selskaber, skal der sendes en anmodning med tilhørende dokumentation for hvert enkelt selskab.

Tilladelsens modtager

Tilladelse til nettoindeholdelse, udstedes til det udloddende selskab. Det påhviler til enhver tid det udloddende selskab at sikre, at betingelserne for tilladelsen er opfyldt. Er en eller flere af betingelserne ikke længere opfyldt, skal SKAT underrettes hurtigst muligt.

Tilsidesætter det udloddende selskab sin pligt til at sikre, at betingelserne er opfyldt, finder kildeskattelovens § 69 anvendelse.

Tilladelsens varighed

Tilladelsen gives for en periode på 5 år gældende fra tidspunktet for udstedelsen.

Ophør før udløb

En tilladelse til nettoindeholdelse kan ophøre før udløb i følgende situationer:

- Hvis udbyttmodtageren ikke længere opfylder hovedaktionærbetingelsen.
- Hvis udbyttmodtageren ikke længere kan anses for hjemmehørende i det aftaleland tilladelsen knytter sig til.
- Hvis dobbeltbeskatningsoverenskomsten med det land, udbyttmodtageren er hjemmehørende i, opsiges.
- Hvis det udbyttebetalende selskab likvideres, ophører eller af andre årsager bliver skattemæssigt hjemmehørende i udlandet.

Virkning af ophør før udløb

Såfremt en eller flere af ovenstående situationer opstår, bortfalder tilladelsen med virkning fra det tidspunkt, hvor en eller flere af betingelserne ikke længere er opfyldt.

Der kan ansøges om en ny tilladelse, såfremt der sendes en ny anmodning til SKAT, hvor samtlige betingelser er opfyldt.

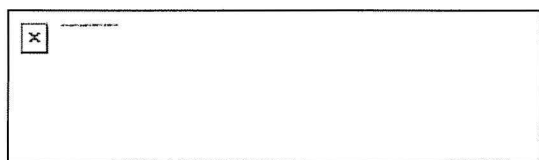
Fra: Jakob Ulrik Wassard Schou
Sendt: 23. januar 2012 14:17
Til: 'bsa@danskerhverv.dk'; 'ubr@danskerhverv.dk'; 'Lni@di.dk';
'tsc@forsikringogpension.dk'; 'nfg@finansraadet.dk'; 'mbl@fsr.dk';
'sun@pwc.dk'; 'pen@fsr.dk'; 'sss@advokatsamfundet.dk'; 'seh@plesner.com';
'bra@70151000.dk'; 'gs@gstax.dk'; 'mma@finansraadet.dk'; 'thiel@hvr.dk';
'jsj@landscentret.dk'; 'mmi@arlafoods.com'; 'hke@danskbyggeri.dk'
Cc: Lise Bo Nielsen; Winnie Jensen
Emne: Kildeskat på udbytter
Vedhæftede filer: Tilladelse til nettoindeholdelse.docx

Kære medlemmer af det Specielle Eksterne Kontaktudvalg – Skat,

Der vedlægges udkast vedrørende tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat. I må meget gerne komme med eventuelle kommentarer/bemærkninger til det vedlagte senest **mandag den 30. januar 2012**.

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundsøkonomi
Selskab og aktionær
Nicolai Eigtveds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 02 36

Fra: Lene Nielsen [LNI@DI.DK]
Sendt: 24. januar 2012 15:54
Til: Jakob Ulrik Wassard Schou
Cc: Jacob Ravn
Emne: RE: Kildeskat på udbytter

Kære Jakob,

Tak for din tilbagemelding.

DI har herefter ikke nogen umiddelbare bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lene Nielsen
 Juridisk konsulent

(+45) 3377 3563
 (+45) 2949 4402 (mobil)
 lni@di.dk
 di.dk

From: Jakob Ulrik Wassard Schou [mailto:Jakob.Schou@Skat.dk]
Sent: 24. januar 2012 13:25
To: Lene Nielsen
Subject: SV: Kildeskat på udbytter

Kære Lene,

Der har i en periode på 4-5 år eksisteret en praksis vedrørende tilladelser til nettoindeholdelse. Praksis har aldrig været skriftligt formuleret, og blev derfor midlertidigt stoppet. Det vedlagte skal medvirke til at tydeliggøre, hvem der kan få tilladelsen, og hvem der er den ansvarlige, hvis betingelserne ikke er opfyldt. Ved at formulere det skriftligt sikres det, at alle ved, hvorledes de skal forholde sig for at få en tilladelse.

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundsøkonomi
 Selskab og aktionær
 Nicolai Eigtveds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
 Telefon: (+45) 72 37 02 36

Fra: Lene Nielsen [mailto:LNI@DI.DK]
Sendt: 23. januar 2012 15:27
Til: Jakob Ulrik Wassard Schou

Emne: RE: Kildeskat på udbytter

Kære Jakob,

Tak for tilsendte.

Kan du oplyse, om dette er noget helt nyt, eller om der er tale om ændringer (i så fald hvilke) i forhold til noget bestående?

På forhånd tak.

Med venlig hilsen

Lene Nielsen
Juridisk konsulent

(+45) 3377 3563
(+45) 2949 4402 (mobil)
lni@di.dk
di.dk

From: Jakob Ulrik Wassard Schou [<mailto:Jakob.Schou@Skat.dk>]

Sent: 23. januar 2012 14:17

To: bsa@danskerhverv.dk; ubr@danskerhverv.dk; Lene Nielsen; tsc@forsikringogpension.dk; nfq@finansraadet.dk; mbi@fsr.dk; sun@pwc.dk; pen@fsr.dk; sss@advokatsamfundet.dk; seh@plesner.com; bra@70151000.dk; gs@gstax.dk; mma@finansraadet.dk; thiel@hvr.dk; jsj@landscentret.dk; mmi@arlafoods.com; hke@danskbyggeri.dk

Cc: Lise Bo Nielsen; Winnie Jensen

Subject: Kildeskat på udbytter

Kære medlemmer af det Specielle Eksterne Kontaktudvalg – Skat,

Der vedlægges udkast vedrørende tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat. I må meget gerne komme med eventuelle kommentarer/bemærkninger til det vedlagte senest **mandag den 30. januar 2012**.

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundsøkonomi
Selskab og aktionær
Nicolai Eigteds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 02 36

Fra: Bo Sandberg [bsa@danskerhverv.dk]
Sendt: 30. januar 2012 14:52
Til: Jakob Ulrik Wassard Schou
Cc: Ulla Brandt; Søren Büchmann Petersen; Jeanette Rohd Gernsøe; Nyhegn-Eriksen, Lars (DK - Copenhagen) (lnyhegn@deloitte.dk)
Emne: SV: Kildeskat på udbytter

Til Skatteministeriet!

Dansk Erhverv støtter den foreslåede ændring vedr. nettoindeholdelse af udbytteskat.

Dansk Erhverv opfordrer til, at Skatteministeriet arbejder for at skabe en tilsvarende sikker ramme omkring selskabers udlodning til moderselskaber i udlandet som følge af de såkaldte beneficial ownership sager, indtil disse har fundet en afgørelse ved domstolene.

Dansk Erhverv har derudover ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Bo Sandberg
Cheføkonom

MOBIL: +45 2850 3819
DIREKTE: +45 3374 6507
BSA@DANSKERHVERV.DK

Dansk Erhverv er erhvervsorganisation og arbejdsgiverforening for fremtidens erhverv. Vi repræsenterer 17.000 virksomheder og 100 brancheorganisationer inden for handel, rådgivning, oplevelse, transport og service.

DANSK ERHVERV
BØRSEN
DK-1217 KØBENHAVN K
WWW.DANSKERHVERV.DK

T. +45 3374 6000
F. —
—
INFO@DANSKERHVERV.DK

Fra: Jakob Ulrik Wassard Schou [mailto:Jakob.Schou@Skat.dk]

Sendt: 23. januar 2012 14:17

Til: Bo Sandberg; Ulla Brandt; Lni@di.dk; tsc@forsikringogpension.dk; nfg@finansraadet.dk; mbl@fsr.dk; sun@pwc.dk; pen@fsr.dk; sss@advokatsamfundet.dk; seh@plesner.com; bra@70151000.dk; gs@gstax.dk; mma@finansraadet.dk; thiel@hvr.dk; jsj@landscentret.dk; mmi@arlafoods.com; hke@danskbyggeri.dk

Cc: Lise Bo Nielsen; Winnie Jensen

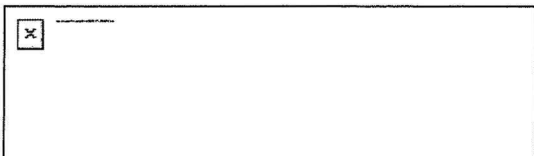
Emne: Kildeskat på udbytter

Kære medlemmer af det Specielle Eksterne Kontaktudvalg – Skat,

Der vedlægges udkast vedrørende tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat. I må meget gerne komme med eventuelle kommentarer/bemærkninger til det vedlagte senest **mandag den 30. januar 2012**.

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundøkonomi
Selskab og aktionær
Nicolai Eigtveds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 02 36

UKS

Fra: Neel Frederikke Gronemann [NFG@finansraadet.dk]
Sendt: 30. januar 2012 16:25
Til: Jakob Ulrik Wassard Schou
Emne: Kildeskat på udbytter

Kære Jakob Schou

Finansrådet har følgende bemærkninger til udkast om tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat:

Tilladelsen udstedes ifølge det fremsendte til det udloddende selskab, som til enhver tid skal sikre, at betingelserne for tilladelsen er opfyldt. Konsekvensen heraf vil være, at det udloddende selskab til enhver tid umiddelbart inden udlodning skal kontrollere dette for ikke at risikere at hæfte i medfør af KSL § 69.

Den foreslåede ordning gælder for begrænset skattepligtige fysiske personer, der er hovedaktionærer. Finansrådet skal i denne sammenhæng henlede Skatteministeriets opmærksomhed på, at det stadig er sektorens ønske, at den eksisterende VP-ordning udvides til også at omfatte juridiske personer samt slutinvestorer i alle lande, som Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med.

Med venlig hilsen

Neel Frederikke Gronemann

Direkte 3370 1063
nfg@finansraadet.dk

From: Jakob Ulrik Wassard Schou [mailto:Jakob.Schou@Skat.dk]

Sent: 23. januar 2012 14:17

To: bsa@danskerhverv.dk; ubr@danskerhverv.dk; Lni@di.dk; tsc@forsikringogpension.dk; Neel Frederikke Gronemann; mbl@fsr.dk; sun@pwc.dk; pen@fsr.dk; sss@advokatsamfundet.dk; seh@plesner.com; bra@70151000.dk; gs@gstax.dk; Martin Møller Andersen; thiel@hvr.dk; jsj@landscentret.dk; mmi@arlafoods.com; hke@danskbyggeri.dk

Cc: Lise Bo Nielsen; Winnie Jensen

Subject: Kildeskat på udbytter

Kære medlemmer af det Specielle Eksterne Kontaktudvalg – Skat,

Der vedlægges udkast vedrørende tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat. I må meget gerne komme med eventuelle kommentarer/bemærkninger til det vedlagte senest **mandag den 30. januar 2012**.

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundsøkonomi
Selskab og aktionær
Nicolai Eigveds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 02 36

Fra: René Moody Nielsen [rmn@vfl.dk]
Sendt: 31. januar 2012 10:03
Til: Jakob Ulrik Wassard Schou; Jens Jul Jacobsen
Emne: SV: Kildeskat på udbytter

Kære Jakob

Tak for din respons.

Tak for uddybningen af baggrunden for udkastet, vi var bare lidt usikre på det.

Det er blot henvisningen til en tidligere lovbekendtgørelse af kildeskatteloven, som fremgår af bekendtgørelse nr. 1442 – selve lovbestemmelsen er stadig den samme.

Vi synes, at man burde overveje at ændre beslutningen om, at der skal ske fornyelse hvert 5. år, da man iht. udkastet jo allerede skal give meddelelse, hvis der sker ændringer løbende. Så hvis man ikke har givet meddelelse om ændringer, så er forholdene som i den oprindelig afgivne meddelelse stadig aktuelle, hvorfor det virker unødvendigt med en pligtig fornyelse.

Venlig hilsen

René Moody Nielsen
Specialkonsulent Skat, MTL
Økonomi & Virksomhedsledelse
rmn@vfl.dk
+45 8740 5190

VIDENCENTRET FOR LANDBRUG
Agro Food Park 15, Skejby, DK 8200 Aarhus N
www.vfl.dk

Videncentret for Landbrug er en faglig dattervirksomhed i Landbrug & Fødevarer.
Vi er partner i Dansk Landbrugsrådgivning, der leverer uvildig rådgivning
til landmænd, gartnere og andre kunder.

Fra: Jakob Ulrik Wassard Schou [mailto:Jakob.Schou@Skat.dk]
Sendt: 31. januar 2012 09:53
Til: Jens Jul Jacobsen
Cc: René Moody Nielsen
Emne: SV: Kildeskat på udbytter

Kære Jens og Rene,

Tak for jeres bidrag.

Der har i en periode på 4-5 år eksisteret en praksis vedrørende tilladelser til nettoindeholdelse baseret på bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005. Praksis har aldrig været skriftligt formuleret, og blev derfor midlertidigt stoppet. Det vedlagte skal medvirke til at tydeliggøre, hvem der kan få tilladelsen, og hvem der er den ansvarlige, hvis betingelserne ikke er opfyldt. Ved at formulere det skriftligt sikres det, at alle ved, hvorledes de skal forholde sig for at få en tilladelse. Der er således ikke tale om, at udkastet skal afløse bekendtgørelsen.

I skriver, at den bekendtgørelse, der henvises til, i sig selv henviser til en ophævet lovbestemmelse. Er I venlig at uddybe, hvilken bestemmelse I mener!

Vedrørende spørgsmålet om, at tilladelsen skal gives ubegrænset – altså mere end 5 år – skal der henvises til bekendtgørelsens § 1, stk. 2, hvoraf det direkte fremgår, at tilladelsen skal fornys hvert 5 år. Det er dermed ikke muligt at give en ubegrænset tilladelse.

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundsøkonomi
Selskab og aktionær
Nicolai Eigteds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 02 36

Fra: Jens Jul Jacobsen [<mailto:jsj@vfl.dk>]

Sendt: 31. januar 2012 08:52

Til: Jakob Ulrik Wassard Schou

Cc: René Moody Nielsen

Emne: SV: Kildeskat på udbytter

Kære Jakob

Jeg har fået følgende bemærkninger fra min kollega René Moody Nielsen:

- I forhold til den bekendtgørelse der henvises til i starten, så omhandler udkastet kun personlige hovedaktionærer. Da vi ikke helt kunne finde ud af, om udkastet skal afløse den anden bekendtgørelse, så kan vi ikke se, om det er en stramning. Vi finder ikke det er relevant med en stramning. Det må være lidt i strid med DBO'erne vi indgår, hvis alle mindretelsaktionærer skal til at søge udbytteskat tilbage.
- Den bekendtgørelse man henviser til henviser i sig selv til en ophævet lovbestemmelse.
- Vi synes, at det ikke er nødvendigt, at have en 5-årig periode, men derimod burde kunne få tilladelsen ubegrænset, indtil der sker ændringer i forholdet. Det fremgår et par steder, at man skal rette henvendelse til SKAT, hvis der sker ændringer indenfor 5-års perioden, men det skal man jo alligevel, så hvorfor have en 5-års periode.

René kan kontaktes på 8740 5190.

Beklager at bemærkningerne ikke kom i går.

Venlig hilsen

Jens Jul Jacobsen

Specialkonsulent, cand.jur.

Økonomi & Virksomhedsledelse, Skat

T +45 8740 5129 (direkte) | E jsj@vfl.dk

VIDENCENTRET FOR LANDBRUG

Agro Food Park 15, Skejby, DK 8200 Aarhus N

www.vfl.dk

Fra: Jakob Ulrik Wassard Schou [<mailto:Jakob.Schou@Skat.dk>]

Sendt: 23. januar 2012 14:17

Til: bsa@danskerhverv.dk; ubr@danskerhverv.dk; Lni@di.dk; tsc@forsikringogpension.dk;

nfg@finansraadet.dk; mbi@fsr.dk; sun@pwc.dk; pen@fsr.dk; sss@advokatsamfundet.dk; seh@plesner.com; bra@70151000.dk; gs@gstax.dk; mma@finansraadet.dk; thiel@hvr.dk; Jens Jul Jacobsen; mmi@arlafoods.com; hke@danskbyggeri.dk

Cc: Lise Bo Nielsen; Winnie Jensen

Emne: Kildeskat på udbytter

Kære medlemmer af det Specielle Eksterne Kontaktudvalg – Skat,

Der vedlægges udkast vedrørende tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat. I må meget gerne komme med eventuelle kommentarer/bemærkninger til det vedlagte senest **mandag den 30. januar 2012**.

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundsøkonomi
Selskab og aktionær
Nicolai Eigtveds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 02 36

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

SKATTEMINISTERIET**Notat**

22. februar 2012
J.nr. 2012-462-0189

Telefonnotat vedrørende FSRs høringssvar

Der er rettet telefonisk henvendelse til FSR med henblik på at give dem svar på de spørgsmål de rejste i forbindelse med høringen af tilladelsesinstituttet til nettoindeholdelse på udbytter.

Generelt blev det forklaret, hvorfor Skatteministeriet havde valgt at lave et mere formelt tilladelsesinstitut. Hensigten var at skabe klarhed og sikre ensartethed om håndteringen af tilladelserne, herunder at lette byrden for personlige HOA.

FSR fik det svar, at ordningen ikke umiddelbart vil blive udvidet til juridiske personer, der ejer porteføljeaktier, idet der pågår et større arbejde i internationalt regi med henblik på at skabe en generel ordning – TRACE.

FSR fik endvidere det svar, at det ikke er muligt at udvide ordningen til at omfatte udlodninger nedsat til 15 % efter SEL § 2, stk. 2, fordi der foreligger en aftale om udveksling af oplysninger, idet der alene er hjemmel til en nettoindeholdelse, hvis det land, hvor udbyttmodtageren er skattemæssigt hjemmehørende, har indgået en DBO med Danmark.

Fra: Mette B. Larsen [mbl@fsr.dk]
Sendt: 20. februar 2012 11:57
Til: Jakob Ulrik Wassard Schou
Emne: Vs: Tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat H009-12
Vedhæftede filer: H009-12.pdf

Hej Jakob.

Det slår mig, at jeg måske skulle have sendt nedenstående direkte til dig.

I såfald beklager jeg.

Mette

Mette Bøgh Larsen
Skattekonsulent
cand.merc.jur.

D +45 3369 1097
M +45 4193 3197
E mbl@fsr.dk

FSR-danske revisorer
Kronprinsessegade 8
1306 København K
T +45 3393 9191

www.fsr.dk

----- Videresendt af Mette B. Larsen/FSR den 20-02-2012 11:56 -----

Fra: Mette B. Larsen/FSR
Til: js@skat.dk
Dato: 17-02-2012 09:35
Emne: Tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat H009-12

Hermed fremsendes FSR-danske revisorers høringssvar af d.d.

Med venlig hilsen

Mette Bøgh Larsen
Skattekonsulent
cand.merc.jur.

D +45 3369 1097
M +45 4193 3197
E mbl@fsr.dk

FSR-danske revisorer
Kronprinsessegade 8
1306 København K
T +45 3393 9191

www.fsr.dk

(See attached file: H009-12.pdf)

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

E-mail: js@skat.dk

17.februar 2012
mbl (X:\Faglig\HORSVAR\2012\H009-12.doc)

Tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat H009-12

Skatteministeriet har d. 23. januar 2012 fremsendt ovennævnte udkast med anmodning om bemærkninger.

FSR – danske revisorer har følgende kommentarer hertil:

Generelt:

Af § 1, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 fremgår, at indeholdelsesprocenten kan nedsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

I relation til indeholdelse af udbytteskat, bør det måske præciseres, at der med begrebet "nettoindeholdelse" menes, at der sker indeholdelse med en lavere skatteprocent som følge af bestemmelserne i en konkret dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Kildeskatten vedbliver at være en bruttoskat, men procentsatsen for indeholdelse nedsættes.

Aktionærer, der kan omfattes af tilladelsen

Det er aktie- eller anpartsselskaber, der kan anmode om og opnå tilladelse. Tilladelsen omfatter kun udlodninger til hovedaktionærer omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, dvs. begrænset skattepligtige fysiske personer.

Efter FSR's opfattelse bør det administrative arbejde, der både for SKAT og for skatteydere er forbundet med at tilbagesøge for meget indeholdt kildeskat, så vidt muligt

undgås.

Det er derfor FSR's opfattelse, at adgangen til at opnå tilladelse med stor fordel kan gøres bredere, således at såfremt den skattepligtige kan dokumentere at være hjemmehørende i et land, hvormed Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst, og at kildestatens beskatning ifølge den pågældende DBO skal nedsættes, kan selskabet nøjes med at indeholde udbytteskat med den relevante procentsats.

Dette bør gælde uanset om modtageren er en fysisk eller juridisk person.

For sidstnævnte skal særligt bemærkes, at selskaber omfattet af SEL § 2, stk. 1, litra c ligeledes er nævnt i bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005, men at der ikke ses at være udarbejdet særlige regler eller ordninger, der hjemler indeholdelse af en lavere kildeskatteprocent end den i KSL § 65, stk. 1 nævnte sats på 27%. En bredere mulighed for reduceret indeholdelsesprocent bør derfor som minimum indføres for selskaber.

Tilsvarende bør der indføres en reduceres kildeskat på udlodninger, hvor skattepligten er nedsat til 15% efter SEL § 2, stk. 2, fordi der foreligger en aftale om udveksling af oplysninger mellem Danmark og det pågældende land (dvs. uden at der nødvendigvis er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst).

Som det fremgår, påhviler det til enhver tid det udloddende selskab at sikre, at betingelserne for tilladelsen er opfyldte. Endvidere kan kildeskattelovens § 69 finde anvendelse. På baggrund heraf synes det ikke sagligt begrundet, kun at nedsætte indeholdelsesprocenten for hovedaktionærer.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål i forbindelse med ovenstående, står foreningen naturligvis gerne til rådighed med en uddybning heraf.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
skattekonsulent

Fra: Jakob Ulrik Wassard Schou
Sendt: 2. februar 2012 13:48
Til: Margrethe Nørgaard
Cc: Lise Bo Nielsen; Winnie Jensen
Emne: Styresignal
Vedhæftede filer: Tilladelse til nettoindeholdelse.docx

Kære Margrethe,

Til din orientering vedlægges udkast til styresignal vedrørende fysiske personer bosiddende i udlandet (hovedaktionærer) og om deres mulighed for at opnå nettoindeholdelse på udbytter fra danske selskaber.

Baggrunden for styresignalet er følgende:

Der har i en periode på 4-5 år eksisteret en praksis vedrørende tilladelser til nettoindeholdelse baseret på bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005. Praksis har aldrig været skriftligt formuleret, og blev derfor midlertidigt stoppet. Det vedlagte udkast skal medvirke til at tydeliggøre, hvem der kan få tilladelsen, og hvem der er den ansvarlige, hvis betingelserne ikke er opfyldt. Ved at formulere det skriftligt sikres det, at alle ved, hvorledes de skal forholde sig for at få en tilladelse.

Styresignalet er rettet både mod relevante skatteydere og medarbejdere i SKAT.

Udkastet er sendt i høring i både SKAT og det Specielle Eksterne Kontaktudvalg – Skat. Svarfristen var i mandags, og de høringssvar vi indtil videre har modtaget, har været positive, og ikke givet anledning til nogen væsentlige ændringer af udkastet. Vi mangler dog forsat at høre fra enkelte interessenter.

Vi vil meget gerne bede om dine eventuelle kommentarer mv., såfremt du måtte have dette .

Med venlig hilsen

Jakob Ulrik Wassard Schou

Jura og Samfundsøkonomi
Selskab og aktionær
Nicolai Eigtsveds Gade 28, 1402 København K

E-mail: Jakob.Schou@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 02 36

SKATTEMINISTERIET
Dagsorden
Dagsorden for Juridisk Forum
6. februar 2012 kl. 10.00-12.00 – Skattemappen

Pkt	Emne	Materiale	Ansvarlig
1.	Godkendelse af beslutningsprotokol	Beslutningsprotokol fra mødet den 14. december 2011	Birgitte
2.	Instruktionsplan forår 2012	Instruktionsplan	Winnie
3.	Ajourføring af juridiske vejledninger 2012-1	Infonotat og mailliste	Birgitte
4.	Lovprogrammet 2011/2012	Februarredegørelse og lovproduktionsliste	Birgitte
5.	Skattereformovervejelser	Mundtlig orientering	Birgitte og Otto
6.	Orientering fra Borger og Virksomhed	Mundtlig orientering	Jan Lund/Richard
7.	Early warning-sager	Early warning-listen og ny early warning nr. 26	Birgitte
8.	Opfølgningsliste	Opfølgningsliste	Birgitte
9.	Eventuelt		Alle

Pkt. 8

UKS

Opfølgningsliste JUF 120206						
Dato	Punkt	Emne	Beslutning/drøftelse	Ansvarlig	Opfølgning	Status
100907	6	Økokrim og registrering	Notat fra Sagscenter Erhverv og avisartikel var udsendt til mødet. Oplæg til ændret lovgivning på andre ministerområdet skal via ministeren. Proces eller Skatteadministration vil kigge på notatet.	Jan Lund	120206	101109: Notat modtaget fra Skatteadministration (er ikke sendt ud til JUF) 101123: Notatet er under redigering. 101214: Henrik Ludolph har telefonisk bedt Jan Lund om nogle yderligere oplysninger om bl.a. antallet af sager. Henrik sender en mail til Jan Lund om, hvilke oplysninger der ønskes. 110208: Jan Lund oplyste, at en sidste tilbagemelding endnu ikke er på plads. 110315: Jan Lund oplyste, at de ikke kan finde konkrete eksempler. Henrik Ludolph arbejder herefter videre på notatet på dette grundlag. 110517: Udsættes efter aftale med Henrik til 110628 110608: Skatteadministration vil følge op på notatet, når reglerne om konkurskarantæne indføres til efteråret. 120206: Reglerne om konkurskarantæne bliver først klar senere, og opfølgning på notatet udskydes tilsvarende. Jan Lund er orienteret og bedt om at orientere videre.

110830	3	Afrapportering fra compliance-opfølgningsgruppen	Forblad og statusnotat var sendt ud til mødet. Preben orienterede om gruppens arbejde og indstillingerne i forbladet. Juridisk Forum tiltrådte indstillingerne og besluttede, at der afrapporteres til Indsatsudvalget.	Preben	120206	111214: Undergruppen vedrørende ansvarsområdet er stadig i tænkeboks. Der er et vist overlap til overvejelserne vedrørende initiativer mod sort arbejde/sort økonomi. Vedrørende moms og efterreguleringer udestår sagen på at økonomerne bliver klar på provenuvirkningerne. Der er lidt knas med noget udtræk, så det tager lidt tid.
110830	5	Orientering om opfølgning på revisionsrapport om håndtering af udbytteskat	Uddrag af Juridisk Forums beslutningsprotokol for 7. september 2010, forblad og notat forelagt for Produktionsforum den 27. juni 2011 samt uddrag fra beslutningsprotokol for Produktionsforum var udsendt til mødet. Juridisk Forum bakker ligesom Produktionsforum op om notatets forslag og vil følge arbejdet med at udmønte forslagene.	Jan Lund	120206	111214: Bekendtgørelse, hvor bl.a. indberetningsfristen for udbytte fra selskaber, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller registreret i en værdipapircentral, ændres til måneden efter udlodningen er sendt i høring. Tilsvarende lovændring vedrørende de børsnoterede selskaber er ikke klar endnu. 120206: Kildeskattetekendtgørelsen er nu ændret, og tilsvarende lovændring vedrørende de noterede selskaber vil blive sat på lovproduktionslisten.
111214	5	Organisering af arbejdet med en kommende skattereform	Notat om organisering af arbejdet med en kommende skattereform var sendt ud til mødet. Notatet er ikke endeligt og derfor ikke meldt officielt ud. Jan Lund oplyste, at det ikke p.t. har været forelagt for Produktionsforum. Oplægget er, at der i en præprojektphase kan trækkes på relevante medarbejdere via de eksisterende ledelseskanaler og -fora. Der var enighed om, at det var vigtigt at få defineret de temaer/opgaver, der skal kommes med input til, og at der ikke er tale om en generel idegenerering. Det blev aftalt, at medlemmerne af Juridisk Forum kan melde temaer ind til Eva med henblik på et få udarbejdet et samlet oplæg til næste møde.	Birgitte	120206	120206: Arbejdet blev organiseret anderledes. Skattereformovervejelser er på dagsordenen.

Mødedeltagere til Juridisk Forum-møderne

Mødedato	Til stede	Ikke til stede
18. januar 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff, Eva og Margrethe Nørgaard (under pkt. 2)	Otto og Preben
8. februar 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard
15. marts 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	
12. april 2011	Birgitte, Jens, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Endvidere Mogens Pedersen, John Thomsen, Carsten Vesterø og Søren Eikers under pkt. 1	Otto og Ivar
17. maj 2011	Birgitte, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto, Jens, Ivar og Richard
14. juni 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Richard, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto
28. juni 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik (de første punkter), Winnie, Jan Lund, Jan Muff, Eva og Lisbeth Skat-Rørdam under pkt. 2	Ivar, Preben og Richard
30. august 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik, Winnie, Ivar, Preben, Richard, Jan Muff, Eva, Jeanette Rose Hansen (under pkt. 2) og Lis Yndal (under pkt. 4)	Jan Lund
30. september 2011	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Ivar (delvis), Jan Lund, Jan Muff, Eva, Thomas Ginnerup (under pkt. 2), Thomas Høgh Olesen og Marina Blichfeldt (begge under pkt. 3)	Jens, Erik og Richard
2. november 2011	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
14. december 2011	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2	Richard
2. februar 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Muff, Jan Lund, Richard og Eva	Jens og Ivar
13. marts 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	Otto og Jens
3. maj 2012	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
20. juni 2012	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard og Ivar
28. august 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard, Ivar og Jens
26. september 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2.	Otto og Jens

6. december 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jens, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Thomas Høgh Olesen deltog under pkt. 2.	Otto
------------------	---	------

UKS

120206	8	Opfølgningsliste	Opfølgningslisten blev gennemgået. På baggrund af opfølgningslistens punkt om opfølgning på compliance 2006, opfordrede Birgitte og Winnie Jan Lund til at drøfte forslag til opfølgning på compliance 2008, som involverer Jura og Samfundsøkonomi, med de relevante kontorer og i Juridisk Forum, så der så tidligt som muligt samarbejdes om indholdet af og prioriteringen af de enkelte forslag.	Birgitte		
120206	9	Eventuelt	Winnie orienterede om, at der på møder i de to eksterne kontaktudvalg for skat og moms/afgifter er blevet orienteret om complianceresultaterne for 2008, og hun videregav i den forbindelse en tilbagemelding fra de eksterne deltagere om, at virksomhedernes lave regelefterlevelse er i overensstemmelse med deres indtryk, og at de opfordrede SKAT til at overveje sin kontrolindsats. Hun efterlyste en tilbagemelding på notatet om Koncerncenterets rolle i forhold til indsatsplan og indsatsprojekter fra Borger og Virksomhed. Jan Lund	Winnie		
120313	1	Godkendelse af beslutningsprotokol	Beslutningsprotokollen for sidste møde blev godkendt.	Birgitte		
120313	2	Forlængelse af Vejledningsprojektet	Birgitte orienterede om, at Direktionen har besluttet af forlænge Vejledningsprojektet. Omskrivningen er kommet bagud, men man satser nu på at blive færdig til januar 2013. Styregruppen følger arbejdet tæt. Når Vejledningsprojektet nedlægges, overføres tre medarbejdere til Koordinering med henblik på at fastholde den fastlagte skrivemetode. Winnie supplerede med, at der også arbejdes med at forbedre søgefunktionen.	Birgitte/Winnie		

Fra: Susanne Aabye Poulsen
Sendt: 23. februar 2012 10:03
Til: Jakob Ulrik Wassard Schou
Emne: VS: Godkendelse af afgørelse

Dit dokument

"Tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat - styresignal"

er nu offentliggjort

og kan ses på [internettet](#)

**Abonnementsbrugere vil blive adviseret på normal vis.
Afgørelsen har fået SKM nr: SKM2012.117.SKAT**

Med venlig hilsen

Susanne Poulsen

Koordinering
Direkte telefon: (+45) 72 37 48 41
E-mail: sp@skat.dk

Nicolai Eigtveds Gade 28, 1402 København K
Telefon: (+45) 33 92 33 92
Fax: (+45) 33 14 91 05

Fra: godkend@skat.dk [<mailto:godkend@skat.dk>]

Sendt: 22. februar 2012 15:53

Til: JP-Lovstof

Emne: Godkendelse af afgørelse

Afgørelsen "Tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat" er godkendt af Jakob Ulrik Wassard Schou den 22. februar 2012 kl. 15:49. Denne afgørelse har oId=2035853.

Tilladelse til nettoindeholdelse af udbytteskat

For skattepligtige udbyttmodtagere, som er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, med hvem Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, kan det udloddende selskab efter aftale med SKAT opnå en tilladelse til nettoindeholdelse af kildeskat på udbytte, jf. § 1, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005.

Omfattet af nettoindeholdelsesordningen

Muligheden for at opnå nettoindeholdelse gælder i tilfælde, hvor udbyttmodtageren er hovedaktionær omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, dvs. en begrænset skattepligtig fysisk person, der ejer 25 % eller mere af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 % af stemmевærdien i et selskab, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Hvem kan anmode om nettoindeholdelse

Det er selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, der kan anmode om tilladelse til at foretage nettoindeholdelse, dvs. aktie- og anpartsselskaber.

Betingelser for tilladelsen

Følgende betingelser skal være opfyldt og dokumenteret for at selskaber kan opnå tilladelse til en nettoindeholdelse:

- Udbyttmodtageren skal være omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, dvs. en begrænset skattepligtig fysisk person.
- Udbyttmodtageren skal eje 25 % eller mere af aktiekapitalen eller råde over mere end 50 % af stemmевærdien i et udloddende selskab, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.
- Udbyttmodtageren skal være hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, med hvem Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst.
- Der skal sendes dokumentation til SKAT om, hvilket land udbyttmodtageren er hjemmehørende i (hjemstedserklæring).

Hvis udbyttmodtageren er hovedaktionær i flere selskaber, skal der sendes en anmodning med tilhørende dokumentation for hvert enkelt selskab.

Tilladelsens modtager

Tilladelse til nettoindeholdelse, udstedes til det udloddende selskab. Det påhviler til enhver tid det udloddende selskab at sikre, at betingelserne for tilladelsen er opfyldt. Er en eller flere af betingelserne ikke længere opfyldt, skal SKAT underrettes hurtigst muligt.

Tilsidesætter det udloddende selskab sin pligt til at sikre, at betingelserne er opfyldt, finder kildeskattelovens § 69 anvendelse.

Tilladelsens varighed

Tilladelsen gives for en periode på 5 år gældende fra tidspunktet for udstedelsen.

Ophør før udløb

En tilladelse til nettoindeholdelse kan ophøre før udløb i følgende situationer:

- Hvis udbyttmodtageren ikke længere opfylder hovedaktionærbetingelsen.
- Hvis udbyttmodtageren ikke længere kan anses for hjemmehørende i det aftaleland tilladelsen knytter sig til.
- Hvis dobbeltbeskatningsoverenskomsten med det land, udbyttmodtageren er hjemmehørende i, opsiges.
- Hvis det udbyttebetalende selskab likvideres, ophører eller af andre årsager bliver skattemæssigt hjemmehørende i udlandet.

Virkning af ophør før udløb

Såfremt en eller flere af ovenstående situationer opstår, bortfalder tilladelsen med virkning fra det tidspunkt, hvor en eller flere af betingelserne ikke længere er opfyldt.

Der kan ansøges om en ny tilladelse, såfremt der sendes en ny anmodning til SKAT, hvor samtlige betingelser er opfyldt.

Opfølgning på Intern Revisions anbefalinger, j.fr. undersøgelsen af Udbytteskatteadministrationen, 10.5.2010.

Møderne i arbejdsgruppen i 2011 medførte:

15. december 2011 underskrev skatteministeren Bekendtgørelse nr. 1315 om indberetningspligter m.v. efter Skattekontrolloven.

Det betyder, at for udlodninger fra 1.1.2012 er fristen for angivelse, betaling og indberetning af udbyttemodtagere blevet den samme. Dette gælder for selskaber, som ikke er administreret i VP Securities.

Sådanne selskaber er de mange – og de har normalt få aktionærer.

I VP Securities administreres ca 2000 selskaber, som har mange aktionærer.

Arbejdsgruppen har været samlet i januar 2012, og det forventes, at samme regel vil blive indført for de i VP Securities administrerede selskaber i løbet af 2012.

Der arbejdes på et nyt TastSelv, som skal være grundlag for tvungen TastSelv, og som udnytter det nye regelsæt, så afstemning er indbygget i systemet. Det forventes, at det nye TastSelv tages i brug i løbet af 2012.

Lisbeth Rømer

26.3.2012

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
Sommeren 2000		Anført i revisionsrapporten fra 2010: Told- og Skatteregion København udarbejder en rapport om den dokumentation, som de kontoførende institutter har liggende vedr. kontohavere, som er omfattet af VP-ordningen. Undersøgelsen omfattede 2 danske banker.	Told- og Skatteregion København		Regionen konkluderede, at der kun i 37 % af tilfældene var den korrekte dokumentation til stede i bankerne. Regionen anbefalede, at SKAT følger op på denne undersøgelse, samt at der sker en undersøgelse af alle banker.
28.10.2004	1	Mødereferat fra mødet d. 26.10.2004: Mødedeltagere: Erik Eriksen, Retsafdelingen Mogens Rasmussen, Retsafdelingen Annette Nielsen, Planlægningsafdelingen Lisbeth Rømer, Region Ballerup Sven Nielsen, Region Ballerup Laurits Cramer, Region Ballerup Jens Christiansen, Borger og Erhvervsservice Birgit Sukstorf, Borger og Erhvervsservice	Lisbeth Rømer	Mødedeltagerne Erik Eriksen, Retsafdelingen Mogens Rasmussen, Retsafdelingen Annette Nielsen, Planlægningsafdelingen Lisbeth Rømer, Region Ballerup Sven Nielsen, Region Ballerup Laurits Cramer, Region Ballerup Jens Christiansen, Borger og Erhvervsservice Birgit Sukstorf, Borger og Erhvervsservice	
15.11.2004	2	Historik for placeringen af opgaven tilbage fra 1990-fusionen. Heri gør Lisbeth Rømer opmærksom på, at da man har besluttet ikke at anvende fase 3 i 3S til andet end registrering af anmodningerne, "vides ikke hvorledes svig tænkes imødegået systemmæssigt" . (side 3 midtpå)	Lisbeth Rømer, Udbytteadministrationen og Erik Jungersen	Told- og Skattestyrelsen, Underdirektør Preben Bialas	Jfr. referat fra d. 28.10.2004 (møde afholdt den 26.10.2004) drøftes problemstillingerne med Tage Christensen (kontorchef, Kontrolkontoret)
29.11.2004	3	3S og Udbytteskatteadministrationen. Konklusionen: Den manglende brug af 3S har medført: - kontroltab ved inddatering og refusion - dobbeltangivelse - mulighed for CVR-nummerfejl - ingen afstemning af betaling ved. Refusion - flere administrative byrder - manuel kontrol inden rykning - flere fejl i brug af CVR/SE-nummer - vanskelige retteprocedurer - usikkerhed i administrationen	Lisbeth Rømer	Told- og Skattestyrelsen, Kontorchef Jens Christiansen	

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
13.12.2004	4	Mødereferat: På baggrund af af udarbejdede oversigt fra udbytteskatteadministrationen vedr. kontrolproblemer og administrative problemer nedsættes en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe: Gruppens kommissorium er at procesbeskrive hele arbejdsopgaven vedr. udbytteskat, sammenhængen med relevante systemer og kontrol hermed: Gruppens deltagere: Lisbeth Rømer (forman) Laurits Cramer Sven Nielsen Jette Zester Tage Christensen Birgit Sukstorf Jens Christiansen	Lisbet Rømer	Tage Christensen (kontrochef Kontrolkontoret) Jette Zester Jens Christiansen (kontorchef Erhvervscenter) Sven Ello Petersen Birgit Sukstorf Rasmus Nilsson Ole Nielsen (kontrochef, International kontrolkontor) Erik Jungersen (regionschef, Ballerup) Sven Nielsen Laurits Cramer	Gruppen mødes første gang d. 4.1.2005 i Styrelsen. Beslutning om at udbytteadministrationen udarbejder oplæg, som udsendes inden mødet.
04.01.2005	5	Mødereferat: Beslutning om aft følgende udarbejder beskrivelser af lovreglerne, kontrol og andet for udbytteskat: Tina Birmning - KSL §65 Jette Zester - Skattekontrolloven John Ladefoged - Indberetningskontrol Jørgen Egelund - Selskabsrevisionens udbyttekontrol Birgit Sukstorf - Tast Selv og Erhvervsystemet Lise Hertz - SAP Udbytteadministrationen - generelt om administration af angivelse og betaling, manglende maskinelle validitetskontroller.	Lisbeth Rømer	Karsten Christensen, Jette Zester, Jørgen Egelund, Tina Barming, Lise Hertz, Birgit Sukstorf, Rasmusen Nilsson, John Ladefoged, Laurits Cramer, Sven Nielsen.	Næste møde d. 18.1.2005

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
18.01.2005	6	Mødereferat: De indkomne bidrag - beslutning fra mødet d. 4.1.2005 blev gennemgået.	Lisbeth Rømer	Karsten Christensen, Jette Zester, Jørgen Egelund, Tina Barming, Lise Hertz, Birgit Sukstorf, Rasmusen Nilsson, John Ladefoged, Laurits Cramer, Sven Nielsen.	Næste møde d. 1.2.2005
16.03.2005	7	Lisbeth Rømer, Udbytteadministrationen og Jette Zester, kontrolkontoret udarbejder en notat omhandlende udbytteadministrationen og de problemer, der knytter sig dertil.	Lisbeth Rømer, Udbytteadministrationen og Jette Zester, kontrolkontoret	SKAT's direktion	På baggrund af notatet af d. 16.3.2005 nedsættes en arbejdsgruppe, som havde til hensigt at arbejde videre med problemstillingerne fra nævnte notat.
01.06.2006	8	Notat fra Borger og Erhverv og Kontrolkontoret: Indstilling / forslag om at beslutningen fra 2004 om ikke mere at tæste angivelse ri system 3S men i stedet i SAP omgøres. Anført i notatet: "Såfremt system og procedureændringer ikke kan forventes gennemført, så er konsekvensen, at administrationen af udbytteskatten vedr. de unoterede aktier ikke kan administreres på et optimalt grundlag, med muligheden for skatte- og afgiftstab til følge."	Inger Larsen / Jette Zester.	Lisbeth Rømer	Hvem bærer videre? Hvem tager beslutningen?
07.09.2006	9	Grænsedragning vedr. udbytteskat. Forslag vedr. udlægning af opgaver. 1: den juridiske kvalificering af udbytte / udlodning og udbytteskat til SC Ålborg. 2: Sager vedr. fritagelse for danske udbytteskat til SC Ballerup	Mads Unger Nielsen	Lene Lund Bendix, Lisbeth Rømer (cc. til Michael Bjørn Hansen)	Gældende pr. 1.10.2006 i forbindelse med etablering af videns- og kompetencecenter Ålborg
10.10.2006	10	Indsatsprojekt udbytte - omhandlende skattedelen af kontrollen vedr. udbytteskat	Bent Larsen	Kristo Nechevski; Ernst Clausen Fryland; Finn Arne Rasmussen (cc. til Lisbeth Rømer og Flemming Larsen)	Konklusion fra projektet er ukendt
10.11.2006	11	Henvendelse fra Lisbeth Rømer til Hovedcentret vedr. konkret problemstilling med udbytte til Frankrig. Notatet er udarbejdet af Leif Christensen, Retsafdelingen	Leif Christensen	Susanne Reinholdt Andersen, Jette Zester, Lisbeth Rømer (cc. til Leif Normann Jeppesen, Kim Lohse, Lisbeth Rasmussen, Mogens Rasmussen)	

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
maj-07		Anført i revisionsrapporten for 2010: Arbejdsgruppen udarbejder et notat, hvori der oplyst fordele og ulemper med en fremrykning af den obligatoriske indberetningspligt. Herudover har arbejdsgruppen anbefalet, at der igangsættes et nærmere analysearbejde vedr. konsekvenserne ved en sådan fremrykning af indberetningspligten. Notatet var en del af et problemkatalog vedr. udbytteskat			
05.09.2007	11Å	I notatet af 5. september 2007 fra udbytteadministrationen hos Skatteceter Ballerup gøres det gældende, at det uheldige samspil mellem forskellige frister for angivelse og indberetning af udbytte, for betaling af udbytteskat samt for forrentning af krav på tilbagebetaling af indeholdt dansk udbytteskat, indebærer betydelig risici for tab af skatteprovenu.			
17.09.2007	12	Notat om forceret tilbagebetaling af indeholdt dansk udbytteskat til begrænset skattepligtige personer pga. et uheldigt samspil mellem reglerne for angivelse og for indberetning af udbytte, for betaling af udbytteskat og for forrentning ved tilbagebetaling af udbytteskat	Henrik Ludolph, dep.	Susanne Reinholdt Andersen (cc. til Bent Madsen, Else Veggerby Christoffersen, Klaus Østergaard Jensen, Lars Jepsen, Carl Helman)	Notatet videresendes af Susanne Reinholdt Andersen til Michael Bjørn Hansen (cc. til Jan Lund, Free Mølgaard, Lisbeth Rømer Poul Ole Seidenfaden)
14.11.2007	12Ø	Notat om tilbagebetaling af dansk udbytteskat til begrænset skattepligtige. Problemstillinger og forslag til løsning iflg. SKAT. Skatteministeriets bemærkninger			
11.8.2008	12Å	Manglende afstemning mellem udbytteangivelse og indberetning af udbyttemodtagere.	Lisbeth Rømer (udbytteadministrationen)		
01.09.2008	13	Departementet bekræfter møde hos Udbytteadministrationen mandag 15/9 kl. 9	Carl Helman, Henrik Ludolph	Lisbeth Rømer	
23.11.2009	14	Anmeldelse - undersøgelse af provenuet fra kildebeskatningen af udlændinge - udbytteskat	SIR Bo Daugaard, SIR er ansvarlig for revisionen	SKAT Midtjylland Regnskab Direktør Jens Sørensen Skattedirektør Lars Nørthing	

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
07.12.2009	15	Mødereferat fra møde med SIR d. 7.12.2009 om revision af udbytteskat	Bo Daugaard, SIR	Lars Nørding; Lisbeth Rømer; Laurits Cramer	
14.12.2009	16	Mødereferat fra møde med SIR d. 14.12.2009 om revision af udbytteskat	Bo Daugaard, SIR	Lisbeth Rømer	
27.1.2010	17	Uddybende spørgsmål i forbindelse med revision om udbytteskat	Bo Daugaard, SIR	Lisbeth Rømer	SIR rykker d. 5.2.2010. Lisbeth Rømer besvarer d. 5.2.2010, men jeg har ikke besvarelsen
23.2.2010	18	SIR har yderligere spørgsmål til udbytteområdet.	Bo Daugaard, SIR	Lisbeth Rømer	
20.04.2010	19	Rapportudkast til høring	SIR		Regnskab + Borger & Virksomhed afgiver bemærkninger til rapporten. Regnskabs høringssvar er bilag 4 i den endelige rapport.
10.05.2010	20	Endelig rapport	SIR, Mads Blokhuis og Bo Daugaard	Dep.chef Peter Loft	20.06.2010: - nedsættelse af arbejdsgruppe under Borger og Virksomheder med repræsentanter fra Jura og Samfundsøkonomi og Regnskab der skal analysere opgaver og komme med forslag til nye processer
16.02.2011	21	Notat vedr. manglende afstemning mellem udbytteangivelse og indberetning af udbyttemodtagere - dateret d. 15.2.2011 + blanket "Udbytteangivelse" (06.016). Lisbeth Rømer har udarbejdet notatet	Jørn Madsen, Regnskab efter aftale med Lars Nørding (tidl. skattedirektør for Regnskab)	Jens Sørensen (Regionsdirektør, SKAT Midtjylland + Lars Nørding og Frank Høj Jensen (tidl. Viceskattedirektør for Regnskab (cc.))	
25.2.2011	22	Status på SIR's anbefalinger - 2010-rapporten	Lars Nørding / Frank Høj Jensen	Jens Sørensen	
27.4.2011	23	Mødereferat fra arbejdsgruppe: Mødedeltagere: Andreas Bo Larsen, Pia Kolind Nielsen, Lars Nørding, Bente Fridberg, Sven Nielsen, Laurits Cramer og Lisbeth Rømer	Udarbejdet af Bente Klein Fridberg		Denne arbejdsgruppe skal primært se på, hvad der kræves for at få styr på afstemningsproblemet. Næste møde 30.05.2011

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
16.05.2011	24	Jette Zester tilføjer bidrag til allerede udarbejdede notat fra Lisbeth Rømer	Jette Zester	Lisbeth Rømer; Andreas Bo Larsen; Bente Klein Fridberg; Frank Høj Jensen; Karina Tangaa Jul Andersen; Lars Nørding; Laurits Cramer; Pia Kolind Nielsen; Sven Nielsen; Troels Holst	Endelige notat skal forelægges på arbejdsgruppens mødet d. 30.05.2011.
30.05.2011	25	Jette Zester sender mail vedhæftet forslag til notatet - efter arbejdsgruppens møde samme dato.	Jette Zester	Bente Klein Fridberg (cc. til Lisbeth Rømer, Karina Tangaa Jul Andersen, Lars Nørding.	
08.06.2011	26	Møde i Eksterne kontaktudvalg - vedr. bl.a udbytteskat - Jura og Samfundsøkonomi er ansvarlige for forelæggelsen.			
10.06.2011	27	Notat om udbytteskat - udarbejdet af arbejdsgruppen (nedsat efter revisionsrapporten i 2010) Notat dateret d. 8.6.2011. Sendt d. 10.06.2011.	Lisbeth Rømer	Jens Sørensen + arbejdsgruppen bestående af Andreas Bo Larsen (dep.), Pia Eder, Bente Klein Fridberg, Jette Zester, Karina Tangaa Jul Andersen, Laurits Cramer, Pia Kolind Nielsen, Sven Nielsen, Troels Holst Larsen + Lars Nørding / Frank Høj Jensen	Arbejdsgruppen er enige om at arbejde med forslag til nye processer for administrationen af udbytteskat. + Opgaven vedr. refusioner til udenlandske aktionærer indgår i et OECD projekt med 7 andre lande. Her nedsættes en anden arbejdsgruppe (OECD Tracegroup, med deltagelse af bla. Regnskab 2).
20.06.2011	28	Møde i Produktionsforum.			Notatet udarbejdet af arbejdsgruppen behandles var sat på dagsorden til mødet d. 20.06.2011, men blev udsat til mødet d. 28.6.2011.
28.06.2011	29	Møde i Produktionsforum.	Pia Eder	Lisbeth Rømer, Aino Olsen, Jens Sørensen (cc. til Karina Tangaa Jul Andersen, Pia Kolind Nielsen, Jette Zester)	Notatet om udbytteskat bliver behandlet d. 28.6.2011 på møde. Produktionsforum tiltrådte indstillingerne i oplægget. Arbejdsgruppen kan nu gå i gang med at analysere opgaven og komme med forslag til nye processer for administration af udbytteskat.

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
25.08.2011	30	Pia Eder, Borger og Virksomhed - Afregning Erhvervs har tidligere sendt notatet til risikoudvalget, hvor forslaget indgår i et større indsatsprojekt for 2012/2013. Afventer om dette indsatsprojekt vil blive godkendt.	Pia Eder	Troels Holst Larsen, Anders B Christensen (cc. til Niels Anker Jørgensen, Lisbeth Rømer, Bente Klein Fridberg)	
15.09.2011	31	Forslag om indsatsprojekt 2012 - i forlængelse af notat behandlet på Produktionsforum d. 28.6.2011.	Henrik Fibiger Jensen, (indsats København)	Jette Zester (cc. til Lisbeth Rømer)	
26.9.2011	32	Opfølgning på SIR's anbefalinger fra 2010-rapporten - status	Lisbeth Rømer	Lars Nørding	
04.10.2011	33	Problemer med refusion og nettoafregning - anmoder om et møde.	Lisbeth Rømer	Lise Bo Nielsen, dep.	
7.10.2011	34	Notat om organisatorisk flytning af udbytteadministrationen fra Regnskab til Store Selskaber	Pia Eder (Lisbeth Rømer har godkendt notatet og bidraget til bemærkninger)	Aino Olsen (cc. Pia Kolind Nielsen, Vibeke Varnæs Hoffgaard, Lisbeth Rømer)	Årsag til beslutning?
10.11.2011	35	Tilbage melding fra dep. På henvendelsen d. 4.10.2011 fra Lisbeth Rømer til Lise Bo Nielsen. Vedr. VP-ordningen Bekendtgørelsen 1442 (personlige hovedaktionærer) Refusioner (primært renter)	Jakob Ulrik Wassard Schou, Jura og Samfundsøkonomi	Lisbeth Rømer (cc. til Lise Bo Nielsen, Andreas Bo Larsen)	

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
23.11.2011	36	Notat fra d. 4.10.2011 vedr. udbytteskat - udenlandske udbyttemodtagere - nettoafregning eller refusion + svar fra Lise Bo Nielsens afd. (opfølgning på bilag 33)	Lisbeth Rømer, Regnskab 2	Lars Nørding + Frank Høj Jensen	
26.03.2012	37	Opfølgning på SIR's anbefalinger fra 2010-rapporten - status på arbejdsgruppen: 2011-arbejdsgruppens resultater	Lisbeth Rømer	Lars Nørding	
24.09.2012	38	Status - udbytte vedr. tvunget tast-selv d. 20.09.2012	Lasse Hartmann	Nana Below, Jeanette Nielsen, Linnea Nissen, Bente Klein, Lisbeth Rømer, Martin Midtgaard	
12.11.2012	39	Ansvarsafklaring iforbindelse med udvikling af ny tast-selv	Lasse Hartmann	Lisbeth Rømer	
12.2.2013	40	Notat vedr. manglende afstemning mellem udbytteangivelse og indberetning af udbyttemodtagere - dateret d. 15.2.2011 i forbindelse med opstart af Betaling og Regnskab.	Lisbeth Rømer, Regnskab 2	René Frahm Jørgensen (pr. 1.4.2013 underdirektør for Betaling og Regnskab) (cc. til Jens Sørensen (Direktør for SKAT, Inddrivelse)	
13.05.2013	41	Orientering fra Tvungen digitalisering for udbytteskat er sendt i ekstern høring den 8. ds, ikrafttræden 1.7.2013. Men det er den gamle uhensigtsmæssige ordning, der ophøjes. Den løser ikke afstemningsproblemet.	Andreas Bo Larsen (dep.)	Lisbeth Rømer (Lisbeth orienterer efterfølgende René Frahm Jørgensen)	
4.6.2013	42	Notat vedr. udbytteskat - manglende afstemning	Lisbeth Rømer, Betaling og Regnskab	René Frahm Jørgensen	
4.7.2013	43	Håndtering af betaling af udbytteskat 1.7 2013 - 31.12.2014	Lisbeth Rømer	René Frahm Jørgensen; Orla H Kristensen; Dorte Pannerup Madsen	
16.11.2013	44	Snitfladebeskrivelse - udbytteskat, klager og indsigelssesager og attestationer	René Frahm Jørgensen	Ledergruppen i Inddrivelse	Behandles på ledermødet i Inddrivelse tirsdag d. 19.11.2013
28.11.2013	45	Notat vedr. udbytteskat - problemstilling omkring afstemning. Bemærk: Notatet ses aldrig afsendt til den i notatet beskrevne modtager.	Lisbeth Rømer, Betaling og Regnskab	René Frahm Jørgensen	Notatet er ikke sendt til den i notatet beskrevne modtager, men anvendes som udgangspunkt for arbejdsgruppens videre arbejde med kortlægning af proces / udvikling og ansvar.

Dato	Nyt bilagsnr.	Emne	Afsender	Modtager	Handling
06.06.2014	46	Formulering af samlet strategi for Kundeservice. Brug for projektbeskrivelse vedr. udbytte. Formålet med projektet: Sikre at udbytteudlodder får angivet og betalt den korrekte udbytteskat. Sikre bedre kontroller af at der er overensstemmelse mellem den indbetalte udbytteskat og den skat udbyttmodtager får refunderet via årsopgørelsen.	Connie Møller (data og kanalstrategi)	oprindeligt til Susanne Thorhauge, som har sendt opgaven videre til Jeanette Nielsen	
08.08.2014	47	Opgavedrøftelse og mulig organisatorisk flytning	René Frahm Jørgensen	Johnny Schaadt Hansen (cc. til Dorthe Pannerup Madsen)	
18.08.2014	48	Mail til JURA	Susanne Thorhauge	Anita Hørby Rasmussen (cc. til Jeanette Nielsen)	Foranlediget af bemærkninger fra SKATs Interne Revision ønsker Afregning Erhverv i samarbejde med Betaling og Regnskab, at afdække mulighederne for at foretage en skønsmæssig ansættelse af udbytteskat hos det udloddende selskab i de situationer, hvor vi ikke har modtaget en indberetning, men har en formodning for, at der er udloddet udbytte.
25.08.2014	49	Lovforslag i intern høring	Jeanette Nielsen (Afregning Erhverv)	Susi Hjorth Bærentzen (<SHB@skm.dk>) - (cc. til Andreas Bo Larsen og Susanne Thorhauge)	Det drejer sig om indberetningspligterne efter skattekontrollen, hvor vi har brug for, at et selskab ved indberetning/angivelse udloddet udbytte og udbytteskat til de enkelte udbyttmodtagere, oplyser om hvilken regnskabsperiode udlodningen relaterer sig til. Vi skal bruge oplysningen til at foretage maskinelle kontroller i forhold til oplysninger på selskabets selvangivelse.
27.08.2014	50	Mail fra JURA	Lars Bach Pedersen	Susanne Thorhauge (cc. Jeanette Nielsen)	
24.9.2014	51	Vedr. lovforslag i intern høring - retursvar fra dep.	Andreas Bo Larsen (dep.)	Jeanette Nielsen og Susi Hjorth Bærentzen (cc. til Susanne Thorhauge og Tina Charlotte Olesen - dep.)	
4.11.2014	52	Mail vedr. forberedelse til mødet d. 20.11.2014 med SIR	Jeanette Nielsen (Afregning Erhverv)	Dorthe Pannerup Madsen; Lone Lambert Jensen; Iame Pedersen	Tilbagemeldinger på procestegningen forud for mødet med SIR d. 20.11.2014.
19.11.2014	53	Oplæg til mødet d. 20.11.2014 med SIR	Jeanette Nielsen (Afregning Erhverv)	Lars Kørvell; Kurt Wagner; Susanne Thorhauge; Iame Pedersen; Dorthe Pannerup Madsen (cc. til Johan Clemmesen)	

[illegible]

SKATTEMINISTERIET**Referat**

Intern Revision

27.03.12

Deltagere:

Fra Intern Revision
Kjeld Rasmussen
Johan Renaberg
Torben Ersbøll
Egon Skindhøj
Tina Laustsen
Mogens Tengstedt
Peter B Krontoft

På Sharecon fra Intern Revision
Jørn Sander
Anette Engmose
Dorte Vind
Dorthe Jensen
Tina D Jørgensen
Vibeke Kragh
Carsten Pedersen

Fra Regnskab
Lars Nørding
Frank Høj Jensen
Orla H Kristensen
Dorthe Pannerup Madsen

Halvårsmøde mellem Regnskab og Intern Revision den 27. marts 2012 kl. 09.30 – 12.00 NEG. Konferencen/Sharecon fra Silkeborg og Næstved

Dagsorden**1. Opsamling fra sidste møde (Alle)**

Der var enighed om at punktet var dækket af dagsorden.

2. Intern kvalitetssikring – status på projektet. (R)

Frank orienterede om at der var skrevet noget ned på papir. Hovedområderne er retvisende regnskab, som er delt i 2 nemlig vedr. § 9 og § 38. Formelle og materielle regler og virksomhedsplanen. Første version er klar af retvisende regnskab og formelle og materielle regler, det kvalitetssikres i regnskab 1. Det skal på produktionsforum den 30. april 2012. Den enkelte direktør skal tage mere ansvar.

Kjeld fortalte hvor vigtigt det er at den enkelte tager ansvar og at IR har eksempler på 4 revisionsrapporter, hvor de interne kontroller ikke havde fungeret. Bl.a. den om pensionsbeskatning.

Udkast til delen omkring retvisende regnskab ville blive sendt til IR.

3. Nyt på udbytteskattens område. (R)

Lars orienterede, den 15. december 2011 blev bekendtgørelse om indberetningspligt underskrevet, fristen for angivelse og betaling er nu den samme. Bekendtgørelsen omhandler selskaber, som ikke administreres af VP Securities. Andre selskaber som administreres af VP Securities kommer næste år med. Der er ikke den store risiko her.

Der er kommet nyt Tast Selv som Regnskab 2 har været med til sammen med systemejer. Man vil gerne indføre tvungen Tast Selv, dette bliver formentlig næste år.

Der er en udfordring vedrørende udenlandske aktionærer. Et projekt i OECD arbejder på en nettoafregningsordning – Lisbeth Rømer har denne opgave.

Nørthing udleverede et notat omkring status på dette punkt.

4. Nedsættelse af ERFA-gruppe. (R)

Dorthe P. M. startede med at fortælle at hun havde talt med Tina L. i tlf. i går omkring dette emne. (Dorthe P.M. ville høre om, det var Regnskab der havde teten på dette punkt. Tina L. orienterede om at det var aftalt på sidste møde i september 2011 at Dorte V. skulle starte det op, da det var hendes forslag)

Anette sagde at nu var vi i IR organiseret på en anden måde med vidensgrupper. Der vil komme et oplæg fra Næstved, når man havde fundet ud af deltagerkreds og indhold. Dorthe P.M. sagde det var bare om at få det skudt i gang.

5. LEAN i regnskab – status. (R)

IR fik udleveret en milepælsplan.

Lean omkring kasser er knap færdig (Regnskab 7). Man er i fuld gang med punkt-afgifter, der havde man været i bekneb for konsulenter (Regnskab 6). Regnskab 2 er i gang med kortlægning af processer, man er pt. presset af bunker. Regnskab 3 har haft en ekstern konsulent fra Jørgen Pedersens kontor i 3 mdr. Der tages udgangspunkt i projekt fra Sagscenter Person. I morgen skal der tegnes processer på PBL, så det kører derud af.

Regnskab 4; har fremskyndet Lean, man har fået en konsulent fra BC (Susanne) Regnskab 1 har presset projekt ind og fået det kørt igennem. Arbejdsbeskrivelser på det månedlige regnskab er lavet. Fase 2 er på årsafslutning – på baggrund af vores anbefalinger. Tina L. spurgte til om der var nye arbejdsbeskrivelser, aftalt at der rettes henvendelse til Anne Frandsen direkte for at høre. Planen er at disse beskrivelser kommer på Regnskabs portal.

Kjeld sagde at opskriften på en tilfredsstillende rapport var gode processer, arbejdsbeskrivelser og kontroller, og dokumentation for det udførte arbejde. Lars sagde at målet i Regnskab var at IR's rapporter var tilfredsstillende.

Der kommer Lean i indsats og kundeservice i 2012 i Midtjylland.

Regnskab vil hen af vejen lave rokeringsordning med medarbejdere, så de ikke er så sårbare på de enkelte arbejdsopgaver.

Syddanmark beholder firmakode 6114 indtil videre, det har været aftalen at Regn-

skab skulle overtage når Ekko kom.

6. System til opfølgning af revisionsrapporter – præsentation af Midtjyllands opfølgningssystem (R)

Orla ville sende link til IR. (er gjort efterfølgende)

Alle har adgang til databasen. Her kan følges status på revisionerne, man kan trække anbefalinger ud i en rapport, eller danne en rapport på igangværende revisioner. Revisionsrapporter behandles på kvartalsmøder i Midtjylland.

Frank Høj oplyste, at Jens Sørensen har ønsket en tilkendegivelse af IR's holdning til, at der i revisionsreporter blev anført, hvor revisionerne var blevet udført. Kjeld Rasmussen oplyste, at det er en individuel vurdering, men at punktet endnu ikke er afklaret.

7. Status på afsluttende revision for 2011. (R+IR)

Tina L. gav en status på afsluttende revision.

Anette Engmose orienterede om at der i Næstved var der afsluttende revision på person og told. Omkring systemproblemer og differencer ville der ske henvendelse til Regnskab 1. Tina. J. sagde at der var sket anmeldelse om revision på Eu's egne indtægter.

8. Status på RR revisioner og deres opfølgning ved Regnskab. (IR)

Regnskab havde holdt møde med RR i sidste uge, rapporten vedr. løbende revision af § 38 var tilfredsstillende. På mødet gennemgik Regnskab 18 punkter med RR, Regnskab afgav bemærkning til rapporten mandag. Regnskab vil på baggrund af rapporten afholde med Moderniseringsstyrelsen efter sommerferien, der vil også blive etableret et Erfa mellem Regnskab og Moderniseringsstyrelsen.

Regnskab vil også tage de nye lukkeperioder for regnskabet op med Moderniseringsstyrelsen. De nye lukkeperioder har konsekvenser for EU-afregningen.

Der er stadig store problemer med at få en systemmæssigt opsplitning af regulerede EU-toldbeløb som skal opgøres særskilt i kolonne 3 og 4 i EU-regnskabet til Kommissionen.

Regnskab har besvaret 150-175 spørgsmål fra RR, på et tidspunkt var 4 medarbejdere i Regnskab beskæftiget med revisionen. Som Orla udtrykte det havde det været en uddannelsesforløb for RR's medarbejdere. Op til det afsluttende møde var der tilsendt ca. 100 spørgsmål til Regnskab, som havde meldt tilbage til RR at det kunne man ikke besvare og der var efter aftale besvaret 2 centrale spørgsmål.

RR havde anmeldt revision af afsluttende revision, hvor fokus er på § 38.23 heriblandt opfølgning fra deres revision fra 2009.

9. Status på den regnskabsmæssige del af pensionsbeskatning. (R+IR)

Mogens fortalte at IR i fulgte op på rapportens anbefalinger og debitormassen. Der er fundet en periodefejl på 200 mio. kr., som burde have været med i 2011.

Dorthe P.M. orienterede om at der pt. var 4 på opgaven i Maribo, hvoraf 1 går på pension til sommer. Planen er at opgaven skal løses i Høje-Taastrup på sigt. Med-

arbejderne i Maribo er gode til at opklare differencer. Der er sket sidemandsoplæring på giroen, så der er sat 2 medarbejdere på og snart 3.

Mht. Lean er Regnskab 3 i gang med standarder på processerne. Regnskab 3 har jævnfør IR's anbefalinger skaffet en mandtalsliste for 2009 og 2010. Der skal udvikles en ny rapport via BO for 2011. Morarente og afstemning med SAP38 er også under udvikling.

Der kommer rigtig mange papirangivelser. Regnskab vil gerne indføre tvungen tast selv, så de mange papirangivelser kan undgås. Der er møde mellem systemejer og Regnskab 3 i maj måned.

10. Status for Regnskabs (IR)

- opdatering af konteringsvejledning
- udarbejdelse af vejledning for årsafslutning
- ressourcer
- udbetaling af efterlønsbidrag

Orla fortalte at konteringsvejledningen ikke er 100 % færdig, men ca. 95 % færdig. Det er Anne Frandsen som står for opdateringen. Da punktet er del af afsluttende revision 2011, sagde Orla at Tina L. kunne følge op på status når IR nåede til det punkt i revisionen.

Mht. ressourcer har Regnskab før Job og Kompetencematch gik i gang opslået 4 stillinger pga. Maribo-opgaven. Der er modtaget 12 ansøgere.

I forbindelse med Job og Kompetencematch er der opslået 6 stillinger i Regnskab. I Regnskab er kompetenceniveauet fordelt på 10 % 1'ere, som der er mange af, 30 % 2'ere, 35 % på niveau 3, 15 % på niveau 4 og 5 % med akademisk og masteruddannelse.

Bl.a. Spil kræver at der også er ressourcer i Regnskab som kan lovfortolkning.

Vibeke spurgte til de konti, som ikke er beskrevet i konteringsvejledningen, det med aftalt med Orla at disse kan sendes direkte til Anne Frandsen.

Dorte V. efterspurgte en opdateret liste over opgaver og hvor de er placeret. Det blev aftalt at Dorte P. M. ville sende en til IR. Frank gjorde opmærksom på at det var et dynamisk dokument.

Dorte V. efterspurgte procesbeskrivelser og det er planen at de løbende bliver lagt på Regnskabs portal.

Dorthe P.M. fortalte at Regnskab var spændt på opgaven vedr. efterløn og om det bliver det en stor eller lille opgave. A-kasserne har udarbejdet en vejledning. A-kasserne udbetaler pengene og har så 3 dage til at indsende blanket til SKAT.

Udarbejdelse af vejledning for årsafslutning er med i fase 2 af Lean.

11. EL-REV – status (IR)

Der resterer noget teknisk tilbage. Der har været et problem med at få konsulenter. Det er planen at det skal forelægges for Lars og Frank og evt. også IR. Der sigtes på igangsættelse den 1. juli 2012.

12. Eventuelt

Orla fortalte om DMR fordringer i SAP38, Orla blev koblet på DMR-projektet i uge 2. På grund af forsinkelser i DMO udvikles opkrævningsfunktionaliteten i SAP38. DMR fordringer organiseres i ny firmakode (6004). Der er en uoverskuelig fordringsstrøm fra DMR men ca. 95 % af typerne er nu analyseret og testet i funktionalitetstest. Fordelen ved SAP38 er at der er kontinuerlig renteberegning og standardrykning. Det er 90 % teknisk færdig udviklet. Brugermanual og systemdokumentation udarbejdes løbende og er ajour på nuværende tidspunkt. Fra 10. april skal der performancetestes på nyt hardware TXQ. I weekenden den 12. -13. maj 2012 lukkes TXQ miljøet ned og SAP38 TSP lægges på det nye hardwaremiljø. 1. juni 2012 frigives der til konverteringsøvelse, som varer til 6. juni om morgenen. Beskrivelse af afstemninger er i gang. Der skal ske løbende afstemning mellem DMR og SAP38. April/Maj 2012 defineres hvad Regnskab vil ønske af afstemninger mellem DMR og SAP38.

Frank efterlyste en rapport vedr. energiafgifter. Ellen Bach havde fået en anmeldelse om revision og nu forelå der en rapport, som ikke havde været i høring. Egon oplyste at den rapport som foreligger, er en juridisk/kritisk revision der ikke omfatter regnskab.

Tina Laustsen

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skattekontrollen, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love

(Styrkelse af indsatsen mod nulskatteselskaber, beregning af indkomsten i et fast driftssted og åbenhed om selskabers skattebetalinger m.v.)

Fremsat den 25. april 2012 af skatteministeren (Thor Möger Pedersen)

§ 1. I lov påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 28. oktober 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 273 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 X, stk. 2, ændres »selskabsskattelovens § 31, stk. 6« til: »selskabsskattelovens § 31, stk. 8«.

2. § 15 ophæves.

3. I § 16 A, stk. 3, nr. 1, litra b, og § 16 B, stk. 2, nr. 2, litra b, ændres »90/435/EØF« til: »2011/96/EU«.

4. I § 33, stk. 3, og to steder i stk. 4, ændres »90/434/EØF« til: »2009/133/EF«.

5. I § 33 H, stk. 1, ændres »§ 15« til: »selskabsskattelovens § 12«.

§ 2. I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 254 af 30. marts 2011 og § 4 i lov nr. 624 af 14. juni 2011 og senest ved § 10 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EU-Tidende 2009 nr. L 310, side 34). Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EU-Tidende 2011 nr. L 345, side 8). Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EU-Tidende 2003 nr. L 157, s. 49), som ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004 om tilpasning af bl.a. Rådets direktiv 2003/49/EF på området frie varebevægelser, fri udveksling af tjenesteydelser, landbrug, transportpolitik og beskatning som følge af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EU-Tidende 2004 nr. L 168, s. 35), ved Rådets direktiv 2004/76/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/49/EF, for så vidt angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende overgangsperioder ved anvendelsen af en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EU-Tidende 2004 nr. L 157, s. 106) og ved Rådets direktiv 2006/98/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende beskatning på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (EU-Tidende 2006 nr. L 363, s. 129).«

2. I § 2, stk. 1, litra a, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

3. I § 2, stk. 1, litra c, 3. og 4. pkt., ændres »90/435/EØF« til: »2011/96/EU«, og i 5. pkt., ændres »artikel 2, stk. 1, litra a, i direktiv 90/435/EØF« til: »artikel 2, litra a, nr. i, i direktiv 2011/96/EU«.

4. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Indkomst i et fast driftssted her i landet opgøres som den indkomst, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne

transaktioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

5. I § 2, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »litra a), b) og f)« til: »litra b) og f)«.

6. I § 2, stk. 4 og 6, der bliver stk. 5 og 7, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

7. I § 2 A, stk. 5, § 2 C, stk. 5, § 3 A, stk. 6, og § 11 B, stk. 5, ændres »ligningslovens § 15« til: »§ 12«.

8. I § 8 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Indkomst i et fast driftssted i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland opgøres som den fortjeneste, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det faste driftssted er beliggende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

9. Efter § 11 C indsættes:

»§ 12. Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de følgende indkomstår efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan fradrages fuldt ud i den del af årets skattepligtige indkomst, der ikke overstiger et grundbeløb på 7,5 mio. kr. (i 2010-niveau). Et herefter resterende underskud kan fradrages i 60 pct. af den del af årets skattepligtige indkomst, der overstiger grundbeløbet. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 3. Underskud kan kun fremføres til fradrag i et senere indkomstår, i det omfang det ikke efter reglerne i stk. 2 kan rummes i tidligere års indkomst.

Stk. 4. Hvis et selskab m.v. vælger at anvende reglerne i ligningslovens § 33 H, stk. 1, og dette valg medfører, at den opgjorte skattepligtige indkomst i indkomståret udgør et større beløb end den skattepligtige indkomst i indkomståret opgjort efter reglen i stk. 2, finder reglen i stk. 2 ikke anvendelse i det pågældende indkomstår.

§ 12 A. Opnår et selskab m.v. i et indkomstår en tvangsakkord i en rekonstruktion, nedsættes uudnyttede fremførselsberettigede underskud

og dernæst udnyttede fradragsberettigede tab, der kan fremføres efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, og § 43, stk. 3, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og § 31 A, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3, fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat, jf. dog stk. 2. Nedsættelsen sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkorden stadfæstes, og for senere indkomstår.

Stk. 2. Nedsættelsesbeløbet efter stk. 1 reduceres:

- 1) Med den del af nedsættelsesbeløbet, som er skattepligtigt for debitorselskabet.
- 2) Med den del af debitorselskabets indkomst, der hidrører fra selskabets frigørelse for gældsforpligtelser, der udgør skattefrit udbytte efter § 13, stk. 1, nr. 2, eller skattefrit tilskud efter § 31 D.
- 3) I det omfang debitorselskabet efter reglerne i kursgevinstlovens §§ 8 og 24 A ikke skal medregne gevinsten på gælden ved indkomstopgørelsen.

Stk. 3. En hel eller delvis konvertering af gælden til aktier eller konvertible obligationer sidestilles med en gælds-nedsættelse. I disse tilfælde nedsættes underskuddet med det beløb, hvormed den konverterede fordrings pålydende overstiger den konverterede fordrings kursværdi på tidspunktet for konverteringen.

§ 12 B. § 12 A finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem et debitorselskab og dets kreditorer om bortfald eller nedsættelse af selskabets gæld (frivillig akkord).

§ 12 C. § 12 A finder tilsvarende anvendelse, i det omfang nedbringelse eller indfrielse af en fordring sker i forbindelse med et tilskud efter § 31 D eller et kapitalindskud til debitorselskabet eller til et selskab m.v., hvori debitorselskabet ejer mere end 10 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, når kapitalindskuddet direkte eller indirekte foretages:

- 1) Af kreditor for fordringen eller kreditors ægtefælle.
- 2) Af et selskab, hvori kreditor eller kreditors ægtefælle direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktie- eller anpartskapitalen eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne.
- 3) Af en person, som alene eller sammen med sin ægtefælle direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i kreditorselskabet eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne.
- 4) Af et selskab, der er koncernforbundet med kreditorselskabet, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.
- 5) Af en kautionist for fordringen samt af personer og selskaber m.v., der har den i nr. 1-4 nævnte tilknytning til kautionisten.
- 6) Af en tidligere kreditor eller kautionist for fordringen samt af personer og selskaber, der har den i nr. 1-4 nævnte tilknytning til den tidligere kreditor eller kautionist. Det er dog en betingelse, at fordringens eller kautionsforpligtelsens overdragelse må anses for at være sket i forbindelse med kapitalindskuddet.

Stk. 2. Stk. 1 finder kun anvendelse, hvis nedbringelsen eller indfrielsen svarer til en samlet ordning mellem debitorselskabet og dets kreditorer. Hvis kapitalindskuddet sker i forbindelse med erhvervelse af aktier eller konvertible obligationer i debitorselskabet, finder § 12 A, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved opgørelse af nedsættelsesbeløbet bortses fra det foretagne tilskud eller kapitalindskud.

Stk. 4. Nedsættelsesbeløbet efter stk. 3 reduceres:

- 1) Med den del af nedsættelsesbeløbet, som er skattepligtigt for debitorselskabet.
- 2) I det omfang debitorselskabet efter reglerne i kursgevinstlovens § 8 på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen af fordringen eller den regresfordring, kautionisten ville have opnået ved en eventuel kautionsbetaling, ikke skulle medregne en eventuel

gevinst på fordringen eller regresfordringen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 5. Det beløb, som nedsættelsesbeløbet skal reduceres med efter stk. 4, nr. 2, opgøres som forskellen mellem på den ene side kreditors anskaffelsessum for den pågældende fordring eller den anskaffelsessum for regresfordringen, kautionisten ville have efter en eventuel kautionsbetaling vedrørende den pågældende fordring, og på den anden side fordringens kursværdi på indfrielsestidspunktet, idet der bortses fra det foretagne kapitalindskud.

§ 12 D. Hvis mere end 50 pct. af aktiekapitalen i et selskab eller andelen i en forening omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, eller § 2 stk. 1, litra a, eller et tilsvarende selskab m.v. omfattet af § 2 A, stk. 1, ved indkomstårets udløb ejes af andre aktionærer eller deltagere end ved begyndelsen af et tidligere indkomstår, hvori den skattepligtige indkomst udviste underskud, kan underskuddet ikke nedbringe den skattepligtige indkomst til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter, jf. stk. 3, med tillæg af indkomst fra udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe. Tilsvarende gælder, hvis andre aktionærer eller deltagere ved indkomstårets udløb end ved begyndelsen af underskudsåret råder over mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi.

Stk. 2. Ved ændring af ejerkredsen som nævnt i stk. 1, 1. pkt., eller ændring af stemmевærdien som nævnt i stk. 1, 2. pkt., kan underskuddet endvidere ikke nedbringe den skattepligtige indkomst, hvis selskabet eller foreningen på tidspunktet for ændring i ejerforhold til kapitalandele eller andele eller for ændring af råden over stemmевærdien i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet eller ved erhvervsmæssig aktivitet i et eller flere datterselskaber, hvori selskabet ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis selskabet eller foreningen fra stiftelsen og indtil tidspunktet for ændring i ejerforhold til kapitalandele eller andele eller for ændring af råden over stemmевærdien ikke har drevet erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 3. Nettokapitalindtægterne opgøres som summen af

- 1) renteindtægter og renteudgifter samt fradrag efter ligningslovens § 6,
- 2) skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab efter kursgevinstloven,
- 3) udbytte efter ligningslovens § 16 A,
- 4) skattepligtige gevinster eller fradragsberettigede tab ved afståelse af aktier efter aktieavancebeskatningsloven og ligningslovens § 16 B og
- 5) de i ligningslovens § 8, stk. 3, omhandlede provisioner m.v.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse

- 1) på selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, eller
- 2) hvis den i stk. 1 nævnte ændring i selskabets ejerkreds skyldes overdragelse af kapitalandele m.v. til personer, som er nævnt i boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra a-f, en ægtefælle, forældres afkom eller stedforældre.

Stk. 5. Hvis et selskab eller en forening omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, eller § 2 stk. 1, litra a, eller et tilsvarende selskab m.v. omfattet af § 2 A, stk. 1, ejer 25 pct. eller derover (moderselskabet eller moderforeningen) af aktiekapitalen i et andet selskab (datterselskabet) eller af andele i en anden forening (datterforening), anses ikke moderselskabet eller moderforeningen, men aktionærerne i moderselskabet eller deltagerne i moderforeningen ved anvendelsen af stk. 1 og 2 for at eje aktierne i datterselskabet eller andelen i datterforeningen efter deres forholdsmæssige andel af moderselskabets aktiekapital eller af moderforeningens andel.

Stk. 6. Stk. 5 gælder ikke for moderselskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked. Et moderselskab, hvis aktier er blevet

optaget til handel på et reguleret marked mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget, kan dog med fremtidig virkning vælge at anvende reglerne i stk. 5, hvis aktierne i moderselskabet er noteret på navn. Hvis aktierne i et moderselskab i samme periode som nævnt i 2. pkt. ophører med at være optaget til handel på et reguleret marked, anses dette ikke for et ejerskifte ved anvendelse af stk. 1 og 2. Ved en aktieombytning, hvor et selskabs ejerkreds efter 1. pkt. skifter fra aktionærerne i et selskab, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, til et selskab, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, kan sidstnævnte selskab med fremtidig virkning vælge at anvende reglerne i stk. 5, hvis aktierne er noteret på navn. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse for moderselskaber, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, og moderforeninger, der har hjemsted i en stat, med hvilken Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, Grønland eller Færøerne eller i et land inden for Den Europæiske Union. Det gælder dog kun, hvis ejerandele i datterselskabet mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget, er overdraget til enten moderselskabet efter 5. pkt. eller et andet datterselskab, hvori moderselskabet i den nævnte periode ejer mindst 25 pct. af ejerandele. 5. og 6. pkt. finder tilsvarende anvendelse for foreninger. Hvis et moderselskab eller en moderforening mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget, har nedbragt sin ejerandel til mindre end 25 pct. eller forøget sin ejerandel til 25 pct. eller derover, anvendes reglerne i stk. 5 ved afgørelsen af, om der er sket ejerskifte efter stk. 1 og 2.

Stk. 7. Begrænsningen i stk. 1, 1. pkt., hvorefter underskuddet ikke kan nedbringe den skattepligtige indkomst til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter, gælder ikke for underskud hidrørende fra indkomstår, hvori selskabet i hele indkomståret drev virksomhed som pengeinstitut, forsikringselskab, investeringsforening eller realkreditinstitut eller i øvrigt udøvede næring ved køb og salg af fordringer eller drev næringsvirksomhed ved finansiering.«

10. I § 13, stk. 1, nr. 2, 3. og 4. pkt., § 31 D, stk. 1, og § 32, stk. 2, ændres »90/435/EØF« til: »2011/96/EU«.

11. I § 31, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Selskaber og foreninger m.v., der ikke er omfattet af § 12, stk. 2, anses dog ikke for koncernforbundne med selskaber og foreninger m.v., der er omfattet af § 12, stk. 2.«

12. § 31, stk. 2, 3. -8. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Før sambeskatningsindkomsten opgøres, modregner hvert overskudsgivende selskab først den del af egne underskud fra indkomstperioder inden sambeskatningen, der kan rummes i indkomstårets positive indkomst. Et selskabs underskud fra indkomstperioder inden sambeskatningen kan kun modregnes i selskabets eget overskud. Herefter modregner hvert overskudsgivende selskab den del af egne underskud fra tidligere indkomstperioder under sambeskatningen, der kan rummes i indkomstårets resterende positive indkomst. Hvis der herefter både er selskaber med positiv indkomst og selskaber med negativ indkomst i sambeskatningen, fordeles den del af indkomstårets underskud, der kan rummes i andre selskabers positive indkomst, forholdsmæssigt mellem de selskaber, der har positiv indkomst. Hvis der herefter fortsat er selskaber med positiv indkomst, modregnes forholdsmæssigt den del af andre selskabers resterende underskud fra tidligere indkomstperioder under sambeskatningen, der kan rummes i indkomstårets positive indkomst. Er der fortsat selskaber med resterende underskud i indkomståret eller resterende underskud fra tidligere indkomstperioder, fremføres disse til modregning i efterfølgende indkomstår efter reglerne herom. Et selskab, der modregner underskud fra tidligere indkomstperioder, skal modregne de ældste underskud først. Et selskabs underskud fra tidligere indkomstår kan kun modregnes i overskud i et andet selskab, hvis underskuddet er opstået i et indkomstår, hvor det underskuds-

givende selskab, har været sambeskattet med det andet selskab, og sambeskatningen ikke efterfølgende har været afbrudt.«

13. I § 31 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. § 12, stk. 2, gælder samlet for de sambeskattede selskaber. § 12, stk. 2, anvendes kun, hvis summen af de sambeskattede selskabers indkomst i indkomståret er positiv. Den samlede begrænsning efter § 12, stk. 2, fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers fremførselsberettigede underskud, jf. stk. 2, 3., 5. og 7. pkt., således at modregning af hvert underskud kun kan ske med den andel af underskuddet, der svarer til forholdet mellem den del af de samlede underskud, der efter § 12, stk. 2, kan fradrages i indkomståret, og de samlede underskud, der ville kunne fradrages i indkomståret, hvis § 12, stk. 2, ikke fandt anvendelse.

Stk. 4. Det modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven kan ikke modregne andre sambeskattede selskabers og faste driftssteders underskud fra indkomstår før omstruktureringen. 1. pkt. gælder ikke, hvis det indskydende selskab i omstruktureringen indgik i sambeskatning med det modtagende selskab i det eller de indkomstår, hvori underskuddet opstod og det indskydende selskab ikke direkte eller indirekte har deltaget i en skattefri omstrukturering med et ikke sambeskattet selskab i eller efter underskudsåret.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.

14. § 31, stk. 4, 10. og 11. pkt., der bliver stk. 6, 10. og 11. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Administrationsselskabet og sambeskattede selskaber, hvor alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af et eller flere koncernselskaber, jf. § 31 C, hæfter solidarisk sammen med selskabet for den del af indkomstkatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter, der vedrører den del af indkomsten, som fordeles til selskabet. Ejerandele, der besiddes af den i kursgevinstlovens § 4, stk. 2, nævnte aktionærkreds, medregnes ved opgørelsen af kapitalandele efter 10. pkt. Er der forgæves forsøgt udlæg for skatebeløb hos de selskaber, der hæfter solidarisk efter 10. pkt., kan kravet gøres gældende mod andre selskaber i sambeskatningen, dog maksimalt den del af kravet, der svarer til den andel af kapitalen i det hæftende selskab, der ejes af andre koncernselskaber. Træder et selskab ud af sambeskatningen, hæfter det udtrædende selskab fra tidspunktet for udtrædelsen kun for den del af indkomstkatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter, der vedrører den del af indkomsten, som fordeles til selskabet, medmindre den samme aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, fortsat direkte eller indirekte råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne efter selskabets udtræden.«

15. I § 31, stk. 7, der bliver § 31, stk. 9, ændres »ligningslovens § 15« til: »§ 12«.

16. § 31 A, stk. 4, 3. og 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Udpegningen sker efter samme kriterier som i § 31, stk. 6. Det ultimative moderselskab hæfter solidarisk med selskaber omfattet af selskabsskatteovens § 31, stk. 6, 10. og 11. pkt., for indkomstskat, acontoskat, restskat samt tillæg og renter vedrørende indkomståret samt administrationsselskabets eventuelle genbeskatningsforpligtelse. § 31, stk. 6, 12. og 13. pkt. finder tilsvarende anvendelse.«

§ 3. I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 14. juni 2011, og senest ved § 9 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægts-

mæssige hjemsted mellem medlemsstater (EU-Tidende 2009 nr. L 310, side 34).«

2. I § 4 A, stk. 2 og stk. 3, nr. 3, ændres »90/435/EØF« til: »2011/96/EU«.

3. I § 36, stk. 1, ændres »90/434/EØF« til: »2009/133/EF«.

§ 4. I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusions-skatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1260 af 3. november 2010, som ændret ved § 17 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 4 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EU-Tidende 2009 nr. L 310, side 34).«

2. I § 5, stk. 3, og § 8, stk. 1, ændres »selskabsskattelovens § 31, stk. 3« til: »selskabsskattelovens § 31, stk. 5«.

3. I § 8, stk. 6, 1. pkt., § 14 a, stk. 2, § 14 d, stk. 4, § 14 f, stk. 2, § 14 g, stk. 2, § 14 h, stk. 2, § 14 i, stk. 2, § 14 j, stk. 2, § 14 k, stk. 2 og § 14 l, stk. 2, ændres »ligningslovens § 15« til: »selskabsskattelovens § 12«.

4. I § 8, stk. 6, indsættes efter 2. pkt.:

»2. pkt. gælder ikke, hvis det modtagende selskab eller faste driftssted ved en skattefri omstrukturering direkte eller indirekte har modtaget aktiver eller passiver fra selskaber, som ikke var en del af sambeskatningskredsen på det tidspunkt, da underskuddet opstod.«

5. I § 8, stk. 7, ændres »ligningslovens § 15, stk. 12« til: »selskabsskattelovens § 12 D, stk. 7«.

6. I § 14, stk. 1, indsættes som nr. 12:

»12) Når en af de i nr. 4 nævnte gensidige forsikringsforeninger fusionerer med et datterselskab, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og den modtagende gensidige forsikringsforening besidder samtlige aktier eller anparter i det indskydende selskab.«

7. I § 14 d, stk. 7, ændres »ligningslovens § 15, stk. 7 og 8« til: »selskabsskattelovens § 12 D, stk. 1-3«.

8. I § 15, stk. 2 og 3, § 15 a, stk. 1, og 15 c, stk. 1, ændres »90/434/EØF« til: »2009/133/EF«.

9. I § 15, stk. 4, ændres »90/434/EØF« til: »2009/133/EF«, og »90/435/EØF« ændres til: »2011/96/EU«.

§ 5. I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 5 i lov 254 af 30. marts 2011 og senest ved § 11 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 4, 7. pkt., affattes således:

»For så vidt angår aktier, omfatter skattepligten gevinst, tab og udbytte på aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted, herunder gevinst, tab og udbytte af aktier, der indgår i driftsstedets anlægskapital.«

2. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Indkomst i et fast driftssted her i landet opgøres som den indkomst, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsaktivitet ikke er

formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.«

Stk. 3-9 bliver herefter stk. 4-10.

3. I § 2, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »nr. 1, 2, 4, 5, 7 og 9-29« til: »nr. 1, 2, 5, 7 og 9-29«.

4. Efter § 24 B indsættes:

»§ 25. Indkomst i et fast driftssted i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland opgøres som den indkomst, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner med det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af personen eller dødsboet gennem det faste driftssted. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor driftsstedet er beliggende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsaktivitet ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.«

5. I § 69 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Selskaber m.v., der på indeholdelsestidspunktet er sambeskattede, jf. selskabsskattelovens § 31, med det selskab m.v., der over for det offentlige er forpligtiget til betaling efter reglerne i stk. 1 eller 2, hæfter for udbytteskat, royaltyskat og renteskat, samt tillæg og renter. Selskabsskattelovens § 31, stk. 6, 10.-13. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

6. I § 74, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »royaltyskat,«: »renteskat«.

§ 6. I konkursskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1242 af 27. oktober 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, ændres »ligningslovens § 15« til: »selskabsskattelovens § 12«.

2. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Selskaber, der er sambeskattede, jf. selskabsskattelovens § 31, i indkomståret forud for det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, hæfter for skatter af et af selskabernes konkursindkomst. Selskabsskattelovens § 31, stk. 6, 10.-13. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Hvis selskaber er undergivet international sambeskatning, jf. selskabsskattelovens § 31 A, i indkomståret forud for det indkomstår, hvor konkursdekretet afsiges, hæfter det ultimative moderselskab solidarisk med selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 31, stk. 6, 10. pkt., når skatterne inden dekretet ville have været omfattet af hæftelsen i selskabsskattelovens § 31 A, stk. 4.«

§ 7. I lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 971 af 20. september 2011, foretages følgende ændring:

1. § 25, stk. 4, ophæves.

§ 8. I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 B indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge virksomheder omfattet af stk. 1 eller 6 at indsende en erklæring som nævnt i revisorlovens § 1, stk. 2, om dokumentationen som nævnt ovenfor i stk. 5, 2. pkt. Det er en betingelse for erklæringspålægget, at virksomheden har haft kontrollerede transaktioner med fysiske eller juridiske personer i lande uden for EU eller EØS, med hvilke Danmark ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller at virksomheden ifølge virksomhedens årsrapporter har haft gennemsnitligt driftsmæssigt underskud i 4 på hinanden følgende indkomstår, hvoraf det seneste er det indkomstår, for hvilket erklæringspålægget gives, målt som resultat af primær drift før finansiering, ekstraordinære poster og skat. Dog anvendes for forsikringsvirksomheder forsikringsteknisk resultat som

driftsresultatmål. For øvrige finansielle virksomheder anvendes resultat for skat som driftsresultatmål. Det er endvidere en betingelse, at det for kontrollen af virksomhedens skattemæssige forhold er hensigtsmæssigt og relevant for told- og skatteforvaltningen at indhente erklæringen. Fristen for indsendelse af erklæringen er mindst 90 dage regnet fra pålæggets datering. Pålægget kan tidligst gives 7 dage efter modtagelsen af dokumentationen efter stk. 5, 2. pkt. Told- og skatteforvaltningens afgørelse om indhentelse af en revisorerklæring kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Dog kan afgørelsen påklages til Landsskatteretten, hvis told- og skatteforvaltningen henlægger sagen uden at gennemføre en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation, eller hvis forvaltningen gennemfører en nedsættelse af den selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation. Klagefristen er i de tilfælde 3 måneder regnet fra forvaltningens underretning til virksomheden om henlæggelsen eller nedsættelsen. Endvidere kan afgørelsen prøves i forbindelse med en klage over en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation. Ved klage efter denne bestemmelses 9. og 11. pkt. finder skatteforvaltningslovens §§ 42-46 tilsvarende anvendelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om erklæringens indhold og afgivelse samt fristen for indsendelse af erklæringen.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

2. I § 3 B, stk. 8, der bliver stk. 9, indsættes efter »6«: »eller indsendt erklæring efter stk. 8«.

3. I § 14 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 2 og 3, vedrørende indberetninger til indkomstregisteret, skal der tages hensyn til antal ansatte i den indberettende virksomhed.

Stk. 6. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 og 4, skal der tages hensyn til virksomhedens omsætning eller antal af ansatte. Det skal anses for en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af skattelovgivningen.«

4. § 17, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Med bøde straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at indsende den skriftlige dokumentation, som der er pligt til at udarbejde efter § 3 B, stk. 5 og 6, eller indhente revisorerklæring efter § 3 B, stk. 8.«

5. I § 17 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1-3, skal der tages hensyn til den økonomiske fordel af overtrædelsen. Det skal anses for en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af skattelovgivningen.«

§ 9. I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan told- og skatteforvaltningen offentliggøre følgende oplysninger om skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, litra a og b, og fondsbeskatningslovens § 1, medmindre de pågældende er fritaget for selvangivelsespligt efter skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller fondsbeskatningsloven § 15, stk. 2 eller 3:

- 1) Den skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud fra tidligere indkomstår.
- 2) Årets anvendte underskud fra tidligere indkomstår.
- 3) Den beregnede skat for indkomståret.
- 4) Hvilken skattepligtsbestemmelse i selskabsskatteoven eller fondsbeskatningsloven selskabet m.v. er omfattet af, og om selskabet m.v. beskattes efter tonnageskatteoven.

Stk. 3. For selskaber m.v. omfattet af kulbrinteskatteoven omfatter stk. 2, nr. 1-3, tillige oplysninger vedrørende selskabets kulbrinteindkomst m.v.

Stk. 4. Indgår selskabet m.v. i en sambeskatning, kan oplysningerne efter stk. 2, nr. 1-3, offentliggøres samlet for de sambeskattede selskaber m.v. med angivelse af, hvilke selskaber m.v. der indgår i sambeskatningen.«

2. I § 19, stk. 5, indsættes som nr. 7:

»7) Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.«

3. I § 42 b indsættes som nr. 4:

»4) Klager over revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.«

4. I § 54, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »transaktioner«: »eller revisorerklæringer«.

§ 10. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 9.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2 og 5, § 2, nr. 7, 9, 11, 12 og 15, selskabsskatteovens § 31, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 13, § 4, nr. 2, 3, 5 og 7, og § 6, nr. 1, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 3. § 2, nr. 2, 4-6 og 8, og § 5, nr. 1-4, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere. Den skattepligtige kan dog vælge, at reglerne i § 2, nr. 2, 4-6 og 8, og § 5, nr. 1-4, også skal have virkning for tidligere indkomstår, dog tidligst for indkomståret 2012.

Stk. 4. Selskabsskatteovens § 31, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 13, og § 4, nr. 4, har virkning for omstruktureringer, der vedtages den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 14 og 16, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere. Indgiver et selskab ansøgning om omlægning af indkomstår den 1. juli 2012 eller senere, således at indkomståret 2012 begynder før den 1. juli 2012, anses indkomståret for påbegyndt den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 6. § 4, nr. 6, har virkning for fusioner med fusionsdato den 1. januar 2012 eller senere.

Stk. 7. § 5, nr. 5, har virkning for skattebetalinger, der forfalder til betaling den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 8. § 6, nr. 2, har virkning for konkursindkomst, hvor konkursdekretet afsiges den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 9. § 8, nr. 1, 2 og 4, samt § 9, nr. 2-4, træder i kraft den 1. januar 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Underskudsfrømsørelse
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Forslagets indhold
 - 3.2. Revisorerklæring

- 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Skatteområdet
 - 3.2.1.2. Revisorlovgivningen
- 3.2.2. Forslagets indhold
 - 3.2.2.1. Hvilke virksomheder kan pålægges at indhente en revisorerklæring?
 - 3.2.2.2. Betingelsen om transaktioner med lavskattelende eller gennemsnitligt underskud i 4 år
 - 3.2.2.3. Betingelsen om et hensigtsmæssigt og relevant kontrolskridt
 - 3.2.2.4. Betingelsen om en 7-dages »karenstid«
 - 3.2.2.5. Fristen
 - 3.2.2.6. Revisors uafhængighed
 - 3.2.2.7. Graden af sikkerhed i revisors erklæring
 - 3.2.2.8. Særligt om referencerammen
 - 3.2.2.9. Revisorerklæringspålæggets forvaltningsretlige karakter
 - 3.2.2.9.1. Sagsfremstilling
 - 3.2.2.9.2. Klage over revisorerklæringspålægget
 - 3.2.2.9.3. Sagsfremstilling ved Landsskatteretten
 - 3.2.2.9.4. Omkostningsgodtgørelse
 - 3.2.2.10. Straffebestemmelserne og selvinkrimineringsforbuddet i relation til revisorerklæringer
- 3.3. Bøder
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Forslagets indhold
- 3.4. Hæftelse for selskabsskatter og kildeskatter i sambeskatningsforhold
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.1.1. Sambeskatning
 - 3.4.1.2. Hæftelse for indkomstskatter m.v.
 - 3.4.1.3. Hæftelse for kildeskatter
 - 3.4.2. Forslagets indhold
- 3.5. Åbenhed om selskabers skattebetaling
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Forslaget indhold
- 3.6. Indkomst i et fast driftsted
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.1.1. OECD's model til dobbeltbeskatningsoverenskomst
 - 3.6.1.2. OECD-modellens artikel 7 - fortjeneste ved erhvervsvirksomhed
 - 3.6.1.3. Forskelle mellem OECD-modellens hidtidige artikel 7 og nye artikel 7
 - 3.6.2. Forslagets indhold
- 3.7. Fusion mellem gensidige forsikringsforeninger og helejede datterselskaber
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Forslagets indhold
- 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Underskudsfræmførsel
 - 4.2. Revisorerklæring, bøder og solidarisk hæftelse
 - 4.3. Åbenhed om selskabers skattebetaling
 - 4.4. Indkomst i et fast driftssted
 - 4.5. Fusion mellem gensidige forsikringsforeninger og helejede datterselskaber
- 5. Administrative konsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en udmøntning af en del af aftalen om finansloven for 2012 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Enhedslisten vedrørende selskabsbeskatning.

Der indgår følgende elementer:

- Begrænsning af modregning af underskud. Der indføres en begrænsning af selskabers mulighed for underskudsmodregning, således at op til 7,5 mio. kr. altid kan modregnes i positiv skattepligtig indkomst, og det resterende underskud højst kan nedbringe den resterende indkomst med 60 pct.
- Krav om særlige revisorerklæringer i forhold til underskudsselskaber. Der er selskaber, som påkalder sig særlig opmærksomhed på baggrund af en risikovurdering. F.eks. visse selskaber, som de seneste 4 år har haft underskud eller selskaber, der har transaktioner med lavskattelande. Over for disse selskaber indføres mulighed for at SKAT kan kræve en særlig revisorerklæring.
- Bøder for mangelfuld transfer pricing dokumentation. De generelle bødereglene ændres, således at det fremgår, at bødeberegningen kan tage udgangspunkt i forskellige objektive kriterier og den mulige skattefordel. Der indføres en fast bødestørrelse på 250.000 kr. (grundbeløb) med tillæg på 10 pct. af den forhøjede indkomst for manglende eller mangelfuld transfer pricing dokumentation.
- Hæftelse for selskabsskatter/kildeskatter i sambeskatningsforhold. Undertiden taber staten indtægter, fordi sambeskattede selskaber går konkurs - også selvom der i koncernforbundne selskaber er tilstrækkelige værdier til, at skatten kan betales. Der indføres derfor solidarisk hæftelse for selskabsskatter i sambeskattede selskaber, og der indføres også solidarisk hæftelse for kildeskatter på renter, royalties og udbytter.
- Mere åbenhed om selskabers skattebetalinger. Åbenheden vil omfatte selskaber m.v., der er skattepligtige til Danmark og som er undergivet en selvangivelsespligt. Oplysninger, der kan offentliggøres, er den skattepligtige indkomst, anvendte gamle underskud og den beregnede skat for indkomståret.

Ud over de elementer, der vedrører udmøntning af finanslovsaftalens del om selskabsbeskatning, indgår der i lovforslaget tillige en justering af reglerne om opgørelse af indkomsten i et såkaldt fast driftssted (en filial m.v.) samt en ændring af reglerne om skattefri fusion, herunder indførelse af adgang til skattefri fusion mellem en gensidig forsikringsforening og et helejet datterselskab med den gensidige forsikringsforening som det fortsættende selskab.

Skattekontrolloven indeholder en lang række indberetningspligter, og disse indberetninger danner grundlaget for en korrekt skatteansættelse. Den foreslåede ændring i de generelle bødereglene tilgodeser ikke alene udmåling af bøde i forbindelse med manglende eller mangelfuld transfer pricing dokumentation, men giver også retningslinjer for bødeudmålingen ved overtrædelse af andre oplysningspligter. Desuden giver forslaget en udtrykkelig hjemmel til at forhøje den normale bødestraf, når der er tale om skærpende omstændigheder ved overtrædelsen.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har primært til formål at sikre et robust skattegrundlag i forhold til selskaber og skal ses i sammenhæng med aftalepartiernes ønske om, at erhvervslivet - og herunder navnlig multinationale selskaber - skal bidrage mere til finansieringen af velfærdssamfundet.

Lovforslaget indeholder på den baggrund målrettede stramninger inden for selskabsbeskatningen i form af en begrænsning af adgangen til modregning af underskud.

Forslaget om solidarisk hæftelse for selskabsskatter og kildeskatter i sambeskatningsforhold har til formål at imødegå risikoen for manglende betaling af skyldige skatter. Reglerne om skattefrihed for datterselskabs- og koncernselskabsudbytter og adgangen til at yde skattefri tilskud mellem sambeskattede selskaber, der blev indført i 2007, betyder, at det under de gældende regler er muligt skattefrit at flytte koncernens midler væk fra det hæftende administrationsselskab, hvilket indebærer en risiko for en udhuling af midler i det hæftende selskab. Endvidere hæfter selskaber, der er sambeskattede med det udbetalende selskab, ikke for kildeskatterne, selvom de f.eks. kan have udnyttet underskud, der er opstået i det udbetalende selskab som følge af fradrag for rente- eller royaltybetalingerne.

I tilknytning til de nævnte stramninger m.v. indeholder lovforslaget tiltag, der har til formål at motivere selskaberne til at bidrage til finansieringen af velfærdssamfundet gennem en korrekt skattebetaling.

Indførelse af muligheden for at kunne kræve en revisorerklæring skal ses som et ekstra kontrolelement, som samtidig giver mulighed for at opnå en større grad af sikkerhed for, at forholdene er i orden i forhold til overholdelse af armslængdeprincippet.

Forslaget om ændring af principperne for bødeudmåling betyder, at bødeberegningen tager udgangspunkt i forskellige objektive kriterier og den mulige skattefordel, samt at bøden kan forhøjes, når overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af skattelovgivningen. De detaljerede anvisninger på bødeberegning i forslaget fremmer muligheden for at afgøre sagerne med et administrativt bødeforlæg. Et administrativt bødeforlæg kan ses som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en domsafsigelse og betyder samtidig, at sagen kan afgøres hurtigere.

Der er allerede i dag åbenhed om selskabers regnskabsforhold. Forslaget om adgang til at offentliggøre oplysninger om selskabers m.v. skatteforhold skal sikre en tilsvarende åbenhed og gennemsigtighed, for så vidt angår selskabernes skattebetaling og skal gælde generelt for selskaber m.v., der er skattepligtige til Danmark.

Endvidere har lovforslaget til formål at præcisere virkningen i forhold til intern dansk skatteret af den nye udgave af artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed i OECD-modellen til dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det angår den indkomst, der kan henføres til et fast driftssted. Det gælder, dels hvor et udenlandsk foretagende udøver virksomhed her i landet gennem et dansk fast driftssted, dels hvor et dansk foretagende udøver virksomhed i et andet land gennem et fast driftssted i dette land. Samtidig gælder det, dels hvor foretagendet er en person m.v., dels hvor foretagendet er et selskab m.v.

Der er i de eksisterende skatteregler givet adgang til at foretage skattefri omstrukturering af virksomheder. Det er nøje fastlagt, i hvilke situationer der gives mulighed for skattefri fusion, bl.a. baseret på de former for skattefri omstrukturering der tidligere har forekommet. Den

finansielle krise giver dog behov for nye former for omstrukturering og konsolidering bl.a. inden for den finansielle sektor, ligesom der af andre årsager kan være behov for at give mulighed for fleksibilitet i regelsættet. Det bør efter regeringens opfattelse ikke være skattereglerne, der hindrer i øvrigt hensigtsmæssige omstruktureringer og konsolideringer. På den baggrund foreslås det at udvide mulighederne for at foretage skattefri omstrukturering til også at omfatte fusion af gensidige forsikringsforeninger og helejede datterselskaber. Der er herved tillige henset til, at adgang til skattefri fusion bør forbeholdes de tilfælde, hvor en skattefri omstrukturering er hensigtsmæssig, og hvor det kan sikres, at der sker succession, således at skattekravet stadig kan gøres gældende.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Underskudsfremførsel

3.1.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 15, stk. 1, kan selskaber fremføre skattemæssige underskud til fradrag i positiv skattepligtig indkomst i de følgende indkomstår. Underskud kan kun fremføres til fradrag i et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan rummes i tidligere års indkomst. Heri ligger et princip om, at de ældste underskud skal anvendes først.

Adgangen til at fremføre underskud til modregning i indkomsten i senere år er ikke underlagt tidsmæssige begrænsninger. Tidligere var adgangen til at fremføre underskud til modregning i senere indkomstår begrænset til en periode på 5 år. Denne tidsbegrænsning blev ophævet i 2002 med virkning for underskud opstået i indkomståret 2002 eller senere.

For selskaber, der indgår i en sambeskatning, opgøres der en sambeskatningsindkomst, der består af summen af den skattepligtige indkomst for hvert selskab omfattet af sambeskatningen. Den skattepligtige indkomst i selskaberne opgøres efter skatteovgivningens almindelige regler med de undtagelser, der gælder for sambeskattede selskaber.

Sambeskatningsindkomsten opgøres efter, at der i hvert enkelt selskab er foretaget modregning af fremførselsberettigede underskud, der vedrører tidligere indkomstår.

Fremførsel af underskud i en sambeskatning sker i denne rækkefølge:

1. Særunderskud. Underskud i et selskab fra perioder inden sambeskatningen kan kun modregnes i overskud i det pågældende selskab.
2. Egne underskud fra tidligere år i den aktuelle sambeskatning.
3. Fordeling af årets underskud i sambeskatning. Ved negativ sambeskatningsindkomst fordeles underskuddet forholdsmæssigt mellem de underskudsgivende selskaber og fremføres hos det pågældende selskab til modregning for efterfølgende indkomstår.
4. Andre selskabers underskud fra tidligere år i sambeskatning.

Fremførselsberettigede underskud efter ligningslovens § 15 indgår ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af aktiverne ved rentefradragsbegrænsning efter selskabsskattelovens § 11 B. Der medregnes de underskud, der ville være fremførselsberettigede ultimo indkomståret uden indkomstårets fradragsbeskæring efter selskabsskattelovens § 11 B og § 11 C. Fremførselsberettigede underskud forøger dermed den skattemæssige værdi af aktiverne efter selskabsskattelovens § 11 B. Aktiverne danner grundlag for beregningen af rentefradragsbegrænsningen, og en forøgelse af aktiverne vil alt andet lige medføre, at rentefradragsbegrænsningen mindskes.

Indgår selskaberne i sambeskatning, sker opgørelsen af den skattemæssige værdi af aktiverne efter selskabsskattelovens § 11 B på sambeskatningsniveau.

Adgangen til at fremføre underskud efter en omstrukturering afhænger af, om der er tale om en skattepligtig eller en skattefri omstrukturering (fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver).

Ved en skattepligtig fusion kan fremførte underskud i det indskydende selskab ikke overføres til fradrag i det modtagende selskabs indkomst efter fusionen. Det modtagende selskab mister ikke adgangen til at fremføre sine fremførselsberettigede underskud. En skattepligtig fusion indebærer, at de aktiver og passiver, der overdrages til det modtagende selskab, afståelsesbeskattes som ved et almindeligt salg. Det indskydende selskabs ophør ligestilles skatteretligt med en likvidation. Det sker uanset, at fusionen selskabsretligt sker uden likvidation. Det indskydende selskab likvidationsbeskattes derfor efter selskabsskatteloven § 5. En skattepligtig fusion er derfor blot udtryk for, at det indskydende selskabs aktiver og passiver overdrages til et andet selskab, altså køb og salg, hvorefter selskabet opløses. Det indskydende selskabs underskud overføres derfor ikke til det modtagende selskab. Når det skattepligtige bortfusionerede selskab ophører, kan fremførselsberettigede underskud opstået i en eventuel sambeskatningskreds ikke længere anvendes til modregning i sambeskatningsindkomsten. Selskabet ophører som retssubjekt, og selskabet udgår følgelig af sambeskatningen. Det ophørte selskabs underskud i ophørsåret indgår i sambeskatningsindkomsten i ophørsåret, ligesom eventuelt fremførselsberettigede underskud kan anvendes i dette år. Uudnyttet underskud i det ophørte selskab bortfalder herefter.

Ved en skattefri fusion er det derimod både underskud i det indskydende selskab og underskud i det modtagende selskab, der mistes. Underskud fra tidligere år kan ikke fradrages ved det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter fusionen uanset bestemmelsen i ligningslovens § 15. Det fremgår af fusionsskattelovens § 8, stk. 6.

Ved skattefri fusion mellem sambeskattede selskaber kan det underskud, der er opstået, mens selskaberne har været sambeskattet, dog fradrages. Det modtagende selskab kan efter en fusion udnytte underskud fra både det indskydende og det modtagende selskab på samme måde, som underskuddet kunne have været udnyttet ved en uændret sambeskatning af de fusionerede selskaber.

Tilsvarende gælder for skattefri spaltning og skattefri tilførsel af aktiver.

Nyere praksis giver dog mulighed for, at der i visse situationer kan ske fremførsel af underskud, selvom der foretages en skattefri omstrukturering.

SKAT har i mange år praktiseret et »enhedsprincip« ved anvendelsen af fusionsskattelovens § 8, stk. 6, 1. pkt. »Enhedsprincippet« medførte, at hverken det modtagende selskabs eget underskud fra før fusionen, eller dets sambeskattede datterselskabers underskud fra før fusionen, kunne fradrages i det modtagende selskabs indkomst efter fusionen. Se Den Juridiske Vejledning 2012-1 C. D. 5.2.7.3.

To afgørelser fra Landsskatteretten, SKM2006. 75. LSR og SKM2011. 588. LSR, går imod den hidtidige opfattelse af, at der eksisterer et »enhedsprincip«.

I SKM2006. 75. LSR fandt Landsskatteretten, at et selskab, der var sambeskattet med sit moderselskab, og som var det modtagende selskab i en skattefri fusion med et søsterselskab, skattemæssigt kunne udnytte underskud i moderselskabet fra tidligere år.

I SKM2011. 588. LSR fandt Landsskatteretten, at begrænsningen af den skattemæssige fremførsel af underskud fra tidligere år til modregning i skattepligtig indkomst fra det modtagende selskab efter en skattefri tilførsel af aktiver kun gælder underskud fra tidligere år i det modtagende selskab selv, men ikke fremførselsberettigede underskud fra et sambeskattet selskab. Landsskatteretten udtalte, at fusionsskatteloven § 8, stk. 6, »hverken efter sin ordlyd eller forarbejder omfatter det modtagende selskabs datterselskaber, og bestemmelsen kan ikke udstrækkes til at omfatte underskud i det modtagende selskabs datterselskab, såfremt dette er opstået under sambeskatning med det modtagende selskab, jf. selskabsskattelovens § 31, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 2, 8. pkt.«

De 2 afgørelser, SKM2006. 75. LSR og SKM2011. 588. LSR, har den konsekvens, at fusionsskatteloven § 8, stk. 6, 1. pkt., reelt ikke har nogen virkning, når et selskab fusioneres ind i en kreds af sambeskattede selskaber. Selskaberne vælger selv hvilket af de sambeskattede selskaber, der skal være det modtagende, og hvis der vælges et modtagende selskab, der ikke har underskud, sker der ikke nogen begrænsning efter fusionsskatteloven § 8, stk. 6, 1. pkt. Efter fusionen kan det modtagende selskab så udnytte underskud i andre sambeskattede selskaber, bare underskuddene er opstået under sambeskatningen med det modtagende selskab.

3.1.2. Forslagets indhold

En del multinationale og store danske selskaber har oparbejdet meget store underskud, hvilket medfører, at disse selskaber ikke vil kunne komme til at betale skat i Danmark inden for en overskuelig fremtid.

Der foreslås en model, der skal begrænse adgangen til at udnytte fremførselsberettigede underskud. Efter modellen kan op til 7,5 mio. kr. altid modregnes i positiv skattepligtig indkomst, og det resterende underskud kan højst nedbringe den resterende indkomst med 60 pct. Modellen sikrer en vis skattebetaling uden at fratage selskaberne fradrag for udgifter, som de reelt har afholdt. Grænsen på 7,5 mio. kr. foreslås reguleret efter personskattelovens § 20.

Det foreslås, at begrænsning af adgangen til modregning af underskud hos sambeskattede selskaber skal ske på sambeskatningsniveau. Selskaber, der deltager i en sambeskatning, har dermed kun én fælles bundgrænse i sambeskatningen. Formålet med at lade bundgrænsen gælde på sambeskatningsniveau er, at det ikke skal være muligt at opnå flere bundgrænser blot ved at tilrettelægge en koncernstruktur med mange selskaber. En sådan mulighed ville udhule effekten af underskudsbegrænsningen.

Underskud vil fortsat kunne fremføres i ubegrænset tid. Selskaberne risikerer altså ikke at få beskåret underskud. Modellen medfører dog, at selskaberne først kan udnytte en del af underskuddene på et senere tidspunkt, hvilket medfører en rentefordel for det offentlige.

Forslaget indebærer en likviditetsbelastning for selskaberne, idet selskaberne skal betale selskabsskat tidligere end med de nuværende regler. Forslaget medfører, at selskaberne kun skal betale selskabsskat i de år, hvor de rent faktisk har skattemæssigt overskud, samtidig med at de ikke belastes af skattebetalinger i de år, hvor de har skattemæssigt underskud.

Begrænsningen af retten til modregning af fremførselsberettigede underskud har afledt virkning på opgørelsen af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver efter selskabsskattelovens § 11 B. Hvis der sker underskudsbegrænsning efter den foreslåede selskabsskattelovens § 12, medfører dette, at de fremførselsberettigede underskud ultimo året stiger med et beløb svarende til den foretagne underskudsbegrænsning.

Da de fremførselsberettigede underskud efter selskabsskattelovens § 12 indgår ved opgørelsen af de skattemæssige aktiver efter selskabsskattelovens § 11 B, medfører dette en stigning i aktivmassen, hvilket får den yderligere afledte effekt, at rentebegrænsningen alt andet lige mindskes.

Der er ikke ved de foreslåede ændringer af reglerne om underskudsmodregning påtænkt en ændring af det nuværende samspil mellem reglerne om underskudsmodregning og rentebegrænsning efter selskabsskattelovens §§ 11 B og 11 C, ligesom de specielle underskudsregler i den foreslåede selskabsskattelovens §§ 12 A-D (tidligere ligningslovens § 15, stk. 2-12) finder anvendelse før den generelle underskudsbegrænsning efter den foreslåede selskabsskattelovens § 12, stk. 2.

I sammenhæng med forslaget om underskudsbegrænsning foreslås det at justere sambeskatningsreglerne, så det sikres, at reglerne i fusions-skattelovens § 8, stk. 6, om bortfald af underskud ved en skattefri omstrukturering ikke kan omgås. Med den foreslåede justering vil det

modtagende selskab eller det modtagende faste driftssted i en skattefri omstrukturering foretaget efter fusionsskattelovens regler ikke kunne modregne andre sambeskattede selskabers og faste driftssteders underskud fra tidligere indkomstår.

Adgangen til at modregne fremførselsberettigede underskud fra andre sambeskattede selskaber og faste driftssteder fra tidligere indkomstår skal dog ikke falde bort, hvis det indskydende selskab i omstruktureringen indgik i sambeskatning med det modtagende selskab i det eller de indkomstår, hvori underskuddet opstod, og det indskydende selskab ikke direkte eller indirekte har deltaget i en skattefri omstrukturering med et ikke sambeskattet selskab i eller efter underskudsåret.

Endelig foreslås det at forhindre, at et ikke-koncernforbundet selskab fusioneres ind i en koncern, hvorefter det modtagende og sambeskattede selskab fusioneres ind i et sambeskattet underskudsselskab. Der vil i denne situation være tale om en fusion mellem sambeskattede selskaber, og med den nuværende formulering af fusionsskattelovens § 8, stk. 6, vil det modtagende selskab ikke miste det underskud, der er opstået, mens selskaberne har været sambeskattet. For at forhindre dette, foreslås det at indsætte en ny regel i fusionsskattelovens § 8, stk. 6, således at der sker en begrænsning i det modtagende selskabs underskud.

3.2. Revisorerklæring

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Skatteområdet

Efter skattekontrolloven skal de selskaber m.v., som er omfattet af bestemmelsen i skattekontrollovens § 3 B, stk. 1, bekræfte, at de har oplysningspligt på selvangivelsen om kontrollerede transaktioner. Dette gælder, uanset om de skattepligtige har haft kontrollerede transaktioner eller ej. Endvidere skal de i selvangivelsen angive, hvorvidt de samlede kontrollerede transaktioner i indkomståret overstiger 5 mio. kr.

Der er udarbejdet en særlig blanket (blanket 05.021), som anvendes som bilag til selvangivelsen. Heri skal det bl.a. angives, om virksomheden udover en bestemmende indflydelse over juridiske personer eller har fast driftssted i udlandet, om virksomheden er underlagt bestemmende indflydelse fra fysiske eller juridiske personer eller er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med fast driftssted i Danmark. Desuden skal det angives, om virksomheden er omfattet af skattekontrollovens § 3 B, stk. 6, hvad den skattepligtiges hovedaktivitetsområde er, antallet af enheder, der har været kontrollerede transaktioner med, opdelt i danske og udenlandske enheder henholdsvis inden og uden for EU/EØS samt andelen heraf, som er sambeskattede. Endvidere skal arten af de kontrollerede transaktioner angives ved afkrydsning for hver enkelt transaktionsart inden for intervaller.

Virksomheder med koncerninterne transaktioner skal desuden udarbejde dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal indsendes til SKAT på begæring. SKAT fastsætter efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, regler for indholdet af denne dokumentation. De fastsatte regler skal godkendes af Skatterådet.

SKAT har i bekendtgørelse nr. 42 af 24. januar 2006 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner med Skatterådets godkendelse fastsat regler for indholdet af den skriftlige dokumentation (den såkaldte transfer pricing-bekendtgørelse). Det fremgår bl.a. heraf, at en dokumentation skal kunne danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Endvidere fremgår det, at dokumentationen skal indeholde en sammenlignelighedsanalyse, som sammen med beskrivelserne af virksomhedens struktur samt de kontrollerede transaktioner kan danne grundlag for en vurdering af, om principperne for prisfastsættelse af de kontrollerede transaktioner er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Analysen skal ifølge bekendtgørelsen indeholde en beskrivelse af prisfastsættelsen af de kontrollerede transaktioner og indeholde en redegørelse for, hvorfor prisfastsættelsen vurderes at være i overens-

stemmelse med armslængdeprincippet, herunder en redegørelse for anvendte sammenlignelige uafhængige transaktioner og begrundelse for valg af metode. Efter bekendtgørelsen skal dokumentationen tillige indeholde en overordnet redegørelse for implementeringen af principperne for prisfastsættelsen og specificere, i hvilket omfang den skattepligtige eller forbundne parter har foretaget efterfølgende justeringer af priser og vilkår for de kontrollerede transaktioner i Danmark eller i udlandet. Specifikationen skal endelig indeholde oplysninger om, i hvilket omfang disse efterfølgende reguleringer er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Fristen for indsendelsen af dokumentation er 60 dage efter SKATs anmodning.

SKAT kan i løbet af en skattekontrol anmode om supplerende oplysninger og materiale, herunder at der udarbejdes supplerende materiale. Der kan anmodes om oplysninger og materiale, som må anses som relevant for en armslængdevurdering, herunder oplysninger og materiale til uddybning og kontrol af de ovennævnte oplysninger.

SKAT kan yderligere anmode den skattepligtige om at udarbejde databaseundersøgelse for en eller flere kontrollerede transaktioner. En anmodning om udarbejdelse af databaseundersøgelse kan alene fremsættes under en skattekontrol. SKAT skal give den skattepligtige en frist på mellem 60 og 90 dage til at udarbejde databaseundersøgelsen.

Efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 6, gælder følgende for skattepligtige, der alene eller sammen med koncernforbundne virksomheder har under 250 beskæftigede og enten har en samlet årlig balance på under 125 mio. kr. eller en samlet årlig omsætning på under 250 mio. kr.:

Virksomhederne skal alene udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for følgende kontrollerede transaktioner:

- Kontrollerede transaktioner med fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS,
- kontrollerede transaktioner med et fast driftssted, der er beliggende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS, og
- kontrollerede transaktioner med et fast driftssted, der er beliggende i Danmark, forudsat at den skattepligtige er hjemmehørende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS.

Efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, udløber fristerne for ordinær genoptagelse først i det sjette år efter indkomstårets udløb for skattepligtige omfattet af § 3 B i skattekontrolloven eller § 13 i tonnagebeskatningsloven, for så vidt angår de kontrollerede transaktioner. Efter § 13 i tonnagebeskatningsloven finder skattekontrollovens § 3 B tilsvarende anvendelse, idet skattepligtige efter tonnagebeskatningsloven skal anvende armslængdeprincippet ved indkomstopgørelsen.

Efter skatteforvaltningslovens § 53, stk. 2, ydes der ikke omkostningsgodtgørelse til juridiske personer, der er skattepligtige efter selskabsbeskatningslovens §§ 1 eller 2 eller fondsbeskatningslovens § 1. Herudover følger det af skatteforvaltningslovens § 54, at der kan ydes omkostningsgodtgørelse til udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale, i det omfang der ikke er tale om dokumentation for kontrollerede transaktioner efter skattekontrollovens § 3 B.

Efter skattekontrollovens § 14, stk. 4, straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om opfyldelse af betingelserne for anvendelse af § 3 B, stk. 6. Endvidere straffes efter skattekontrollovens § 17, stk. 3, den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at opfylde pligten til at udarbejde skriftlig dokumentation efter § 3 B, stk. 5 og 6.

3.2.1.2. Revisorlovgivningen

Revisorlovens § 1, stk. 2, angår statsautoriserede, registrerede og godkendte revisors afdeling af revisionspåtegninger på regnskaber og afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug.

Efter § 14, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 668 af 26. juni 2008 om godkendte revisors erklæringer (erklæringsbekendtgørelsen) kan andre erklæringer end revisionspåtegninger på reviderede regnskaber og erklæringer om gennemgang (review) af regnskaber gives enten med høj grad af sikkerhed eller med begrænset sikkerhed. Ved høj grad af sikkerhed udtrykker revisors konklusion, om erklæringsemnet giver et retvisende billede eller er udarbejdet i overensstemmelse med de anvendte kriterier, som den er vurderet eller målt efter. Ved begrænset sikkerhed udtrykker revisors konklusion, om revisor ved det udførte arbejde er blevet opmærksom på forhold, der giver anledning til at konkludere, at erklæringsemnet ikke giver et retvisende billede eller ikke er udarbejdet i overensstemmelse med de anvendte kriterier, der er vurderet eller målt efter.

Efter revisorlovens § 24, stk. 1, skal en revisor, der udfører opgaver omfattet af revisorlovens § 1, stk. 2, være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Efter bestemmelsens stk. 2 er en revisor ikke uafhængig, hvis der foreligger et direkte eller indirekte økonomisk, forretnings- eller ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af ydelser, der ikke er omfattet af § 1, stk. 2, mellem revisor og den virksomhed, en opgave vedrører, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om revisors uafhængighed. Det samme gælder, hvis forholdet foreligger mellem andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, revisionsvirksomheden eller revisionsvirksomhedens netværk, og den virksomhed, som opgaven vedrører.

Endvidere må en revisor efter revisorlovens § 24, stk. 4, ikke udføre opgaver efter § 1, stk. 2, der vedrører en virksomhed omfattet af revisorlovens § 21, stk. 3, hvis der er tale om selvrevision eller egeninteresse. Virksomheder omfattet af § 21, stk. 3, er virksomheder af interesse for offentligheden, som omfatter børsnoterede virksomheder, statslige aktieselskaber, kommuner, regioner og kommunale fællesskaber, virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet med visse undtagelser, samt virksomheder, der i to på hinanden følgende regnskabsår overstiger to eller flere af følgende kriterier: a) En medarbejderstab på 2.500 personer, b) en balancesum på 5 mia. kr. eller c) en nettoomsætning på 5 mia. kr.

Spørgsmålet om uafhængighed afgøres i første instans af revisor selv og beror på en konkret vurdering, hvori indgår spørgsmålet om virksomhedens størrelse og karakter samt de konkrete sikkerhedsforanstaltninger, som revisor har truffet for at mindske truslen mod uafhængigheden.

Efter revisorlovens § 43, stk. 3, kan klager over, at en revisor ved udførelsen af opgaver efter § 1, stk. 2, har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, indbringes for Revisornævnet. Er en klage over en revisor eller revisionsvirksomhed indbragt af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Skatteministeriet, anklagemyndigheden, FSR - danske revisorer eller Revisortilsynet, skal Revisornævnet behandle klagen.

Finder Revisornævnet, at en revisor ved udførelsen af opgaver efter § 1, stk. 2, har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan nævnet efter revisorlovens § 44 tildele revisor en advarsel eller pålægge denne en bøde på ikke over 300.000 kr. Hvis en revisor har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, kan Revisornævnet frakende godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Det samme gælder, hvis revisors omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at

revisor ikke kan varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

3.2.2. Forslagets indhold

Forslaget går i korthed nærmere ud på, at SKAT kan pålægge en virksomhed omfattet af skattekontrollovens § 3 B, stk. 1 eller 6, at indhente en revisorerklæring om transfer pricing dokumentationen.

Tanken er, at revisor herved erklærer sig, om der ved det udførte arbejde er forhold, der giver anledning til at konkludere, at virksomhedens transfer pricing dokumentation ikke giver et retvisende billede, ikke er udarbejdet i overensstemmelse med transfer pricing-bekendtgørelsen eller ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Virksomhedens setup i forhold til transfer pricing og dokumentationen for, at armslængdeprincippet overholdes, kan således kræves påtegnet af en revisor, hvis SKAT pålægger virksomheden at indhente en revisorerklæring herom. Revisors erklæring herom vil ikke være bindende for SKATs vurdering af armslængdespørgsmålet.

En betingelse for erklæringspålægget er, at virksomheden har haft kontrollerede transaktioner med fysiske eller juridiske personer i lande uden for EU eller EØS, med hvem Danmark ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller virksomheden ifølge virksomhedens årsrapporter har haft gennemsnitligt driftsmæssigt underskud i 4 på hinanden følgende indkomstår, hvoraf det seneste er det indkomstår, hvor hvilket erklæringspålægget gives, målt som resultat af primær drift før finansiering, ekstraordinære poster og skat. Dog anvendes for forsikringsvirksomheder forsikringsteknisk resultat som driftsresultatmål. For øvrige finansielle virksomheder anvendes resultat før skat som driftsresultatmål.

Det er endvidere en betingelse, at det for kontrollen af virksomhedens skattemæssige forhold er hensigtsmæssigt og relevant for SKAT at indhente erklæringen.

Det foreslås, at revisorerklæringspålægget som udgangspunkt ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Dog foreslås det, at afgørelsen kan påklages til Landsskatteretten, hvis SKAT på baggrund af den indkaldte dokumentation henlægger sagen uden at gennemføre en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst, eller hvis SKAT gennemfører en nedsættelse af den selvangivne indkomst. Endvidere kan afgørelsen prøves i forbindelse med en klage over en ændring - typisk forhøjelse - af virksomhedens selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation. Det foreslås, at der i forbindelse med påklage ikke ydes omkostningsgodtgørelse til virksomhedens udgifter til en revisorerklæring.

Det foreslåede kontrolværktøj, der pålægger den pågældende virksomhed en ikke ubetydelig administrativ udgift, forventes kun at blive anvendt i et relativt begrænset antal tilfælde årligt. Det bemærkes, at der Skatteministeriet bekendt ikke findes lovgivning i andre lande om en tilsvarende ordning med revisorerklæringer på TP-området.

3.2.2.1. Hvilke virksomheder kan pålægges at indhente en revisorerklæring?

De virksomheder, som det kan komme på tale at indhente en revisorerklæring fra, er de virksomheder, som er nævnt i skattekontrollovens § 3 B, stk. 1 og 6, og som har indsendt TP-dokumentationen på SKATs anmodning. Nogle grundlæggende betingelser skal dog efter forslaget være opfyldt, før SKAT kan pålægge en virksomhed at indhente en revisorerklæring.

3.2.2.2. Betingelsen om transaktioner med lavskattelande eller gennemsnitligt underskud i 4 år

En første grundlæggende betingelse for erklæringspålægget er, at virksomheden har haft kontrollerede transaktioner med fysiske eller juridiske personer i lande uden for EU eller EØS, med hvem Danmark

ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller virksomheden ifølge virksomhedens årsrapporter har haft et gennemsnitligt driftsmæssigt underskud i 4 på hinanden følgende indkomstår, hvoraf det seneste er det indkomstår, for hvilket erklæringspålægget gives, målt på EBIT-niveau, dvs. som resultat af primær drift før finansiering, ekstraordinære poster og skat.

Ved vurderingen af, om en revisorerklæring kan indhentes fra en virksomhed, som har haft kontrollerede transaktioner med fysiske eller juridiske personer i ovennævnte kreds af lande, vil der normalt blive lagt vægt på transaktionernes betydning set i forhold til virksomhedens samlede økonomi.

Ved - i den alternative betingelse - at fastsætte et gennemsnitligt underskud i 4 år sikres det, at virksomheder, som ellers er underskudsgivende, ikke ved blot at lægge et lille overskud i ét år kan planlægge sig ud af at være omfattet af kredsen. Har virksomheden f.eks. haft underskud målt på EBIT-niveau de første 3 år på henholdsvis 100 mio. kr., 200 mio. kr., og 300 mio. kr., men har virksomheden det fjerde år et overskud på 500 mio. kr., vil virksomheden have et samlet underskud på 100 mio. kr. og i gennemsnit et underskud på 25 mio. kr. årligt. Virksomheden falder derfor ind under kredsen af virksomheder, som kan blive pålagt at indhente en revisorerklæring, hvis det tillige findes hensigtsmæssigt og relevant at indhente erklæringen, jf. gennemgangen af denne betingelse nedenfor.

Begrundelsen for at anvende andre driftsresultatmål for finansielle virksomheder er, at regnskaberne for disse virksomheder opstilles anderledes end regnskaber efter årsregnskabsloven. Et driftsresultatmål efter årsregnskabslovens opstillingskrav giver derfor ingen mening for de finansielle virksomheder. Eksempelvis indgår renter i driftsresultatet for et pengeinstitut, hvilket ikke ville være tilfældet for opstilling af regnskab efter årsregnskabsloven.

Om forståelsen af driftsresultatmålene for finansielle virksomheder henvises der nærmere til forslagens særlige bemærkninger.

3.2.2.3. Betingelsen om et hensigtsmæssigt og relevant kontrolskridt

En anden grundlæggende betingelse for at pålægge en virksomhed at indhente en revisorerklæring er, at det har været hensigtsmæssigt og relevant for SKAT at indhente erklæringen af hensyn til kontrollen af virksomhedens skattemæssige forhold. Betingelsen skal ses i lyset af, at det grundlæggende forvaltningsretlige princip om saglighed og proportionalitet skal være iagttaget og vurderet ved afgivelsen af pålægget.

Ved at stille krav om, at indhentelsen af revisorerklæringen på en hensigtsmæssig måde skal kunne understøtte SKATs kontrol af TP-dokumentationen, undgår man afgrænsningsproblemer i forhold til visse virksomheder som f.eks. inden for biotekbranchen, der i en længere årrække kan have underskud, jf. underskudsbetingelsen ovenfor.

At revisorerklæringen skal være relevant at indhente er udtryk for, at der skal være saglige hensyn bag pålægget. Der kan således ikke indhentes en revisorerklæring, hvis TP-dokumentationen er åbenbart ufyldstgørende. I den situation hersker der ingen tvivl om kvaliteten af TP-dokumentationen, og et pålæg vil derfor ikke kunne begrundes sagligt. Om det er tilfældet, beror selvsagt på en konkret vurdering. Også i de situationer, hvor TP-dokumentationen er åbenbart ufyldstgørende, vil SKAT kunne fastsætte virksomhedens indkomst skønsmæssigt.

3.2.2.4. Betingelsen om en 7-dages »karenstid«

Erklæringspålægget forudsætter, at virksomheden har indsendt TP-dokumentationen, og at SKAT har haft lejlighed til at vurdere det indsendte materiale. I mangel af et objektivi kriterium for, hvornår SKAT har vurderet det indsendte TP-materiale, stilles det som en yderligere betingelse, at et pålæg tidligst kan gives virksomheden 7 dage efter modtagelsen af TP-dokumentationen.

Anmoder SKAT om skriftlig dokumentation i form af databaseundersøgelser, jf. skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, 3. pkt., vil fristen på samme måde tidligst blive regnet fra det tidspunkt, hvor denne dokumentation er modtaget.

Betingelsen tilgodeser på den ene side hensynet til virksomhedernes forventning om, at SKAT - inden pålægget gives - har vurderet den indsendte dokumentation og behovet for pålægget, og på den anden side SKATs interesse i, at sagen ikke berostilles i unødigt omfang ved en længere »karensperiode«. Det er i den forbindelse lagt til grund, at SKAT vil have mulighed for inden for 7 dage at danne sig en kvalificeret vurdering af kvaliteten af den indsendte TP-dokumentation.

3.2.2.5. Fristen

Efter forslaget er fristen for indsendelse af erklæringen mindst 90 dage regnet fra pålæggets datering. Der er tale om en lovfastsat minimumsfrist. På baggrund af fastlæggelsen af referencerammen, jf. nedenfor, kan der blive tale om i bekendtgørelsen, som udmønter reglerne om revisorerklæringen, at foreskrive en længere frist.

Hvis virksomheden ikke rettidigt imødekommer SKATs pålæg om en revisorerklæring, foreslås det - ligesom det gælder i dag i forhold til manglende eller mangelfuld TP-dokumentation - at reglerne i skattekontrollovens § 5, stk. 3, finder anvendelse for så vidt angår de kontrollerede transaktioner. Efter denne bestemmelse gælder, at foreligger der ikke en selvangivelse på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønmæssigt, jf. lovforslagets § 8, nr. 2. Endvidere vil virksomheden kunne ifalde bødeansvar, jf. lovforslagets § 8, nr. 4.

3.2.2.6. Revisors uafhængighed

På grund af revisorlovens uafhængighedsregler, jf. afsnit 3.2.1.2, vil det som udgangspunkt ikke være muligt for virksomhedens eksterne revisor, som har revideret regnskabet, at afgive erklæring om rigtigheden af TP-dokumentationen efter revisorlovens § 1, stk. 2, hvis den pågældende har medvirket til at udarbejde TP-dokumentationen. Dermed ville revisor komme til at udtale sig om eget arbejde (egenkontrol). Det gælder altid, hvis der er tale om en virksomhed af interesse for offentligheden. Er der ikke tale om en virksomhed af interesse for offentligheden, kan forholdet udgøre en trussel mod revisors uafhængighed, og er det tilfældet, skal revisor efter revisorlovens § 24, stk. 3, træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske sådanne trusler eller afstå fra at udføre erklæringsopgaven.

Selvom revisor er fra et andet kontorsted end det, som har bistået virksomheden med TP-dokumentationen, vil erklæringsafgivelsen altid være i strid med uafhængighedsreglerne, hvis erklæringen vedrører en virksomhed af interesse for offentligheden. Tilsvarende gælder, hvis de personer, der har bistået med TP-dokumentationen, kommer fra en anden del af revisors netværk, jf. § 7 i bekendtgørelse nr. 663 af 26. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed (uafhængighedsbekendtgørelsen). Det er derimod ikke nødvendigt tilfældet, hvis der er tale om andre virksomheder.

Har den eksterne revisor alene været inde over armslængdepunktet under revisionen, jf. årsregnskabslovens § 98 c (omtalt nedenfor under referencerammen), af virksomhedens regnskab, men ikke medvirket ved udarbejdelsen af TP-dokumentationen, vil revisor i nogle tilfælde kunne afgive en revisorerklæring om TP-dokumentationen uden at komme i konflikt med uafhængighedsreglerne.

Udgangspunktet vil som nævnt være, at en revisorerklæring med sikkerhed om rigtigheden af virksomhedens TP-dokumentation skal indhentes fra en anden revisor end den, som har medvirket til at tilvejebringe TP-dokumentationen.

Dette vil påføre den pågældende virksomhed yderligere omkostninger til revisor af ikke uvæsentlig størrelse. Imidlertid vil en anden form for revisorerklæring, dvs. uden sikkerhed, være uden værdi for SKAT, og tanken med ordningen er, at kravet om en revisorerklæring kun an-

vendes i situationer, hvor SKAT har en overvejende formodning om, at TP-kravene ikke er overholdt af virksomheden, og hvor det derfor vurderes at være hensigtsmæssigt og relevant at indhente en sådan erklæring.

3.2.2.7. Graden af sikkerhed i revisors erklæring

Som nævnt i afsnit 3.2.1.2. vil revisorerklæringer efter revisorlovens § 1, stk. 2, kunne gives med høj grad af sikkerhed eller begrænset grad af sikkerhed. I den bekendtgørelse, som det er tanken, at SKAT udsteder med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i skattekontrollovens § 3 B, stk. 8, vil det blive fastsat, at en anmodning om revisorerklæring med sikkerhed vil være en erklæring med begrænset sikkerhed. Ved begrænset sikkerhed udtrykker revisors konklusion, om revisor ved det udførte arbejde er blevet opmærksom på forhold, der giver anledning til at konkludere, at erklæringsemnet ikke giver et retvisende billede eller ikke er udarbejdet i overensstemmelse med de anvendte kriterier, der er vurderet eller målt efter.

Tanken er, at SKAT i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelsen udarbejder en skabelon til erklæring, som virksomheden og revisor kan anvende om virksomhedens TP-dokumentation. Erklæringsskabelonen, som vil blive optrykt som bilag til bekendtgørelsen, vil blive udarbejdet i overensstemmelse med erklæringsbekendtgørelsens bestemmelser om andre erklæringer med sikkerhed.

Såvel bekendtgørelsens krav til indholdet af revisorerklæringen som skabelonen hertil vil blive udarbejdet efter drøftelse med revisororganisationen.

3.2.2.8. Særligt om referencerammen

Referencerammen for revisors erklæring - dvs. hvad revisor skal erklære sig op i mod - kan efter Skatteministeriets opfattelse fastlægges på baggrund af revisors faglighed, herunder dennes kendskab til håndteringen af oplysninger omfattet af årsregnskabslovens § 98 c, jf. nedenfor, samt transfer pricing-bekendtgørelsen og den bekendtgørelse om revisorerklæringer i visse TP-sager, som udstedes efter lovforslagets § 8, nr. 1. Revisor vil med henvisning hertil kunne afgive sin erklæring med begrænset sikkerhed om, hvorvidt virksomheden opfylder armslængdeprincippet.

Med dette udgangspunkt vil referencerammen blive fastlagt i bekendtgørelsen efter drøftelse med revisororganisationen.

Efter årsregnskabslovens § 98 c skal en virksomhed oplyse om transaktioner med nærtstående parter, hvis transaktionerne ikke er indgået på normale markedsvilkår. Oplysningerne skal omfatte beløbet for sådanne transaktioner, karakteren af forholdet til den nærtstående part og andre oplysninger om transaktionerne, som er nødvendige for at forstå virksomhedens finansielle stilling. Nærtstående parter defineres i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med forordning nr. 1606/2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder med senere ændringer.

Oplysningerne kan undlades, hvis transaktionerne er indgået imellem virksomheden og en eller flere af virksomhedens helejede dattervirksomheder. Oplysninger om individuelle transaktioner kan grupperes efter deres karakter, medmindre særskilte oplysninger er nødvendige for at forstå virkningerne af transaktioner med nærtstående parter for virksomhedens finansielle stilling.

3.2.2.9. Revisorerklæringspålæggets forvaltningsretlige karakter

3.2.2.9.1. Sagsfremstilling

SKATs pålæg til en virksomhed om at indhente en revisorerklæring har på grund af sin indgribende betydning for virksomheden karakter af en forvaltningsafgørelse.

Efter skatteforvaltningslovens § 19 skal SKAT, inden der træffes en afgørelse, udarbejde en sagsfremstilling, som bl.a. skal indeholde en

redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske forhold, der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Sagsfremstillingen skal sendes til udtalelse hos sagens parter med en svarfrist, der som udgangspunkt ikke kan være på mindre end 15 dage.

Da udarbejdelsen af sagsfremstilling og efterfølgende høring over sagsfremstillingen vedrørende en revisorerklæring på dette stadi af sagen kan modvirke forslagens intentioner, foreslås det, at afgørelser om revisorerklæringspålæg omfattes af undtagelsesbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 5, hvorefter kravet om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, ikke gælder en række nærmere opregnede typer af afgørelser.

Efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, gælder, at kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Hvis grundlaget for revisorerklæringspålægget beror på oplysninger vedrørende faktiske omstændigheder af væsentlig betydning, som virksomheden ikke kan antages at være bekendt med, vil SKAT skulle foretage partshøring over disse oplysninger i overensstemmelse med forvaltningslovens § 19 forud for afgivelsen af pålægget.

3.2.2.9.2. Klage over revisorerklæringspålægget

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, kan SKATs afgørelser i almindelighed påklages til Landsskatteretten. En klage giver ikke SKATs afgørelse opsættende virkning.

En virksomhed, som bliver pålagt at indhente en revisorerklæring, vil kunne være interesseret i at påklage pålægget til Landsskatteretten, hvis virksomheden ikke mener, at kriterierne for erklæringspålægget er opfyldt, f.eks. at hensigtsmæssigheds- eller relevanskriteriet ikke er opfyldt, eller grundlæggende forvaltningsretlige principper som lighedsprincippet ikke har været iagttaget, omend det sidste kan være særdeles vanskeligt at basere en klage på. Kommer Landsskatteretten eller i sidste ende domstolene frem til, at der ikke har været grundlag for erklæringspålægget, vil rettens afgørelse eventuelt kunne danne grundlag for en godtgørelse af virksomhedens udgifter til revisorerklæringen ud fra erstatningsretlige betragtninger.

Af hensyn til SKATs mulighed for relativt hurtigt at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt virksomhedens TP-dokumentation giver anledning til at foretage ændringer af virksomhedens selvangivne indkomst - også af ældre indkomstår, som den indkaldte TP-dokumentation måtte omfatte - foreslås det, at virksomheden som udgangspunkt afskæres fra at kunne påklage erklæringspålægget til anden administrativ myndighed.

Hensynet til SKATs mulighed for at koncentrere ressourcerne om en relativt hurtig behandling af det materielle spørgsmål gør sig ikke gældende, når SKAT først har truffet afgørelse om det materielle spørgsmål, og når SKAT vælger at henlægge sagen. Det foreslås derfor, at virksomheden kan påklage erklæringspålægget til Landsskatteretten, hvis SKAT henlægger sagen uden at gennemføre en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst på baggrund af den indkaldte dokumentation eller på samme baggrund gennemfører en nedsættelse af den selvangivne indkomst. I dette tilfælde foreslås klagefristen at være 3 måneder regnet fra SKATs underretning til virksomheden om henlæggelsen eller nedsættelsen. Endvidere foreslås det, at virksomheden får adgang til at få prøvet erklæringspålægget i forbindelse med en klage over en ændring - typisk forhøjelse - af virksomhedens selvangivne indkomst, som gennemføres på baggrund af den indkaldte dokumentation.

Ved klage i disse situationer foreslås det, at bestemmelserne i skatteforvaltningslovens §§ 42-46 om klage til Landsskatteretten finder tilsvarende anvendelse. Disse bestemmelser angår bl.a. rettens mulighed for afvisning af sagen, skriftlighedskravet til klagen, indbetaling af klagegebyr, partshøring og om afholdelse af retsmøder.

3.2.2.9.3. Sagsfremstilling ved Landsskatteretten

I sager, hvori SKAT ikke skal udarbejde en sagsfremstilling og foretage høring herover, inden afgørelse træffes, kan Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 42 b, forinden den afgør klagen, anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling, ligesom retten kan anmode SKAT om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager.

Det foreslås, at Landsskatteretten i tilfælde af påklage af revisorerklæringspålægget tilsvarende kan anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling og sende sagsfremstilling til udtalelse hos virksomheden, jf. lovforslagets § 9, nr. 3.

3.2.2.9.4. Omkostningsgodtgørelse

Efter skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 4, er udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale godtgørelsesberettigede, i det omfang der ikke er tale om dokumentation for kontrollerede transaktioner efter skattekontrollovens § 3 B.

Skatteyderne kan således ikke få udgifterne til den lovpligtige dokumentation dækket ved at henskyde udarbejdelsen af materialet til under en klagesag.

På samme måde som der ikke kan ydes omkostningsgodtgørelse til et TP-materiale, der tilvejebringes under en klagesag, foreslås det, at der ikke ydes omkostningsgodtgørelse til udgifter til en revisorerklæring, som virksomheder og juridiske personer, som ikke er skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1 eller 2 eller fondsbeskatningslovens § 1, har afholdt i forbindelse med en klagesag, jf. lovforslagets § 9, nr. 4. Juridiske personer, der er skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1 eller 2 eller fondsbeskatningslovens § 1, er i forvejen afskåret fra at opnå omkostningsgodtgørelse.

3.2.2.10. Straffebestemmelserne og selvinkrimineringsforbuddet i relation til revisorerklæringer

Efter skattekontrollovens § 17, stk. 3, straffes med bøde den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at opfylde pligten til at udarbejde skriftlig dokumentation efter § 3 B, stk. 5 og 6.

I lovforslagets § 8, nr. 4, præciseres det, at bestemmelsen i § 17, stk. 3, også angår en revisorerklæring, som virksomheden forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at indhente og indsende til SKAT.

§ 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven) indeholder et forbud mod selvinkriminering. Efter retssikkerhedslovens § 10, stk. 1, gælder bestemmelser i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger til en myndighed ikke, hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Det gælder i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Ifølge retssikkerhedslovens § 10, stk. 2, gælder bestemmelserne i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger i forhold til andre end den mistænkte, i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Finder SKAT på baggrund af det allerede foreliggende TP-materiale, at der er grundlag for at rejse en sigtelse mod virksomheden for overtrædelse af skattelovgivningen, er SKAT afskåret fra at indhente en revisorerklæring og må i stedet tage stilling til, om virksomheden skal sigtes for overtrædelse af skattekontrollovens regler.

3.3. Bøder

3.3.1. Gældende ret

Skattekontrolloven indeholder i § 3 A en bestemmelse om, at skattepligtige selskaber, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, i forbindelse med selvangivelsen skal oplyse om ejerforhold og ændringer i ejerforhold, når der er tale om ejerskab til mindst 5 pct. af selskabskapitalen eller over mindst 5 pct. af den samlede stemmевærdi.

Manglende rettidig fremsendelse af de nævnte oplysninger kan straffes efter skattekontrollovens § 14, stk. 2, og urigtige eller vildledende oplysninger om ejerforhold kan straffes efter skattekontrollovens § 14, stk. 1. Fuldbordelsestidspunktet for overtrædelsen er selvangivelsestidspunktet.

Skattekontrollovens § 6 pålægger erhvervsdrivende, der fører regnskab, og enhver juridisk person på SKATs begæring at fremsende regnskabsmateriale med bilag for såvel tidligere som det løbende regnskabsår og andre dokumenter, der kan have betydning for skatteklikningen og afgørelsen af skattepligt her til landet. Pligten til at føre et skattemæssigt årsregnskab fremgår af skattekontrollovens § 3, stk. 1-3, og krav til erhvervsdrivendes årsregnskaber fremgår af bogføringsloven. Manglende eller mangelfulde skattemæssige årsregnskaber giver hjemmel til at foretage en skønsmæssig ansættelse efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, og dertil kommer muligheden for bødestraf, såfremt oplysningerne ikke fremsendes efter påkrav, eller de fremsendte oplysninger er urigtige eller vildledende.

Manglende rettidig fremsendelse af de nævnte oplysninger kan straffes efter skattekontrollovens § 14, stk. 2, og overtrædelsen er fuldbordet, når den af SKAT fastsatte frist er overskredet. Urigtige eller vildledende oplysninger i det fremsendte materiale kan straffes efter skattekontrollovens § 14, stk. 1, og overtrædelsen er fuldbordet, når oplysningerne er modtaget af SKAT.

Som nævnt i afsnit 3.2.1. skal selskaber m.v., som er omfattet af bestemmelsen i skattekontrollovens § 3 B, stk. 1, i selvangivelsen give oplysning om kontrollerede transaktioner. Dette gælder, uanset om de selvangivelsespligtige har haft kontrollerede transaktioner eller ej. Efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, skal de selvangivelsespligtige udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for de kontrollerede transaktioner. Dokumentationen skal således - ligesom regnskabsmateriale - udarbejdes løbende forud for de relevante transaktioner for at udfinde den markedsmæssige pris. Skriftlig dokumentation i form af databaseundersøgelser skal alene udarbejdes, såfremt SKAT anmoder herom. Som det også er nævnt i afsnit 3.2.1., skal skattepligtige, der alene eller sammen med koncernforbundne virksomheder har under 250 beskæftigede og enten har en årlig samlet balance på under 125 mio. kr. eller en årlig omsætning på under 250 mio. kr., alene udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner med visse fysiske og juridiske personer, jf. skattekontrollovens § 3 B, stk. 6.

Efter skattekontrollovens § 14, stk. 4, straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om opfyldelse af betingelserne for anvendelse af § 3 B, stk. 6. Det sker, hvis virksomheden i forbindelse med selvangivelsen urigtigt oplyser, at den er undtaget fra at udarbejde TP-dokumentation for alle kontrollerede transaktioner, fordi den angiver at have under 250 beskæftigede og enten har en årlig samlet balance på under 125 mio. kr. eller en årlig omsætning på under 250 mio. kr. Fuldbordelsestidspunktet for overtrædelsen er selvangivelsestidspunktet.

Efter skattekontrollovens § 17, stk. 3, straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at opfylde pligten til at udarbejde skriftlig dokumentation efter § 3 B, stk. 5 og 6, se afsnit 3.2.1. om kravene til dokumentation. Det strafbare forhold er både manglende og mangelfuld dokumentation, og manglende opfyldelse af SKATs krav om udarbejdelse af en databaseundersøgelse til supplerende af en fremsendt TP-

dokumentation er ligeledes omfattet. Såfremt virksomheden modsat det oplyste ikke opfylder betingelserne for den begrænsede TP-dokumentation, jf. § 3 B, stk. 6, er § 17, stk. 3, ligeledes overtrådt. Virksomheder, som alene er undergivet en begrænset dokumentationspligt efter § 3 B, stk. 6, kan også overtræde § 17, stk. 3. De nærmere krav til udarbejdelse af dokumentationen er fastsat i dokumentationsbekendtgørelsen, bkg. nr. 42 af 24. januar 2006, og i bekendtgørelsen er der ligeledes fastsat en frist på 60 dage for indsendelse af materialet efter påkrav. Selvom transfer pricing dokumentationen skal udarbejdes løbende og opbevares i selskabet, så anses den strafbare overtrædelse af § 17, stk. 3, først for fuldbordet, når SKAT har fremsat krav om, at selskabet indsender dokumentationen inden for den fastsatte frist, og denne frist ikke overholdes.

Urigtige eller vildledende oplysninger i en fremsendt TP-dokumentation kan desuden straffes efter skattekontrollovens § 14, stk. 1, der gør det strafbart at afgive urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteklikningen og skatteberegningen.

Der er ikke givet retningslinjer for udmåling af bødestraf for overtrædelser, der er omfattet af § 14, stk. 4. Når det drejer sig om overtrædelser af § 17, stk. 3, fremgår det af bemærkningerne til lovforslag nr. L 120 (Folketinget 2004-05, 2. saml.), som senere blev gennemført ved lov nr. 408 af 1. juni 2005, at bøden skal udgøre to gange de sparede omkostninger ved udarbejdelse af TP-dokumentation med tillæg på 10 pct. af den forhøjede indkomst, som en ansættelsesændring udløser, fordi armslængdeprincippet ikke er opfyldt. Hvis TP-dokumentation af den fornødne kvalitet efterfølgende udarbejdes, kan den omkostningsbestemte del af bøden nedsættes til det halve.

Skattekontrollovens § 14, stk. 2, om straf for manglende rettidig indberetning af oplysninger til skattemyndighederne blev indsat i skattekontrolloven ved lov nr. 539 af 17. december 1971. Hvor undladelse af at opfylde oplysningspligten ikke var strafbelagt i den tidligere lov, så blev denne undladelse strafbelagt i § 14, stk. 2, med den begrundelse, at der i mange situationer kan være »behov for en mulighed for at anvende bødestraf ved siden af tvangsbøder eller i stedet for sådanne. Som eksempel kan nævnes, at en oplysningspligtig gentagne gange undlader rettidigt at fremkomme med pligtige oplysninger og først afgiver dem på det tidspunkt, hvor han trues med tvangsbøder. I sådanne tilfælde vil udsigten til en almindelig bødestraf, der ikke kan afværges ved en senere opfyldelse af oplysningspligten, formentlig motivere til større punktlighed med hensyn til afgivelse af oplysningerne.« (Fra bemærkninger til § 14, FT 1971-72, sp. 124).

Skattekontrollovens § 14, stk. 2, har ikke været anvendt i praksis, dels fordi manglende indberetning af oplysninger om A-indkomst og A-skat også kan straffes efter kildeskatteloven og opkrævningsloven, og antageligt fordi tvangsbøder i øvrigt har været et velegnet instrument. Imidlertid er § 14, stk. 2, udvidet med en lang række nye oplysningspligter igennem årene, og anvendelsen af § 14, stk. 2, som en sanktionsmulighed er igennem denne udvikling blevet aktualiseret.

I forbindelse med indførelse af bødestraf for manglende genindberetning i § 14, stk. 3, ved lov nr. 527 af 17. juni 2008, fremgår det af bemærkningerne til lovforslag nr. L 116 (Folketinget 2008-09, 2. saml.), at det vil give den indberetningspligtige et større incitament til at være mere omhyggelig med indberetningen og dermed styrke kvaliteten af de indberettede oplysninger.

Den løbende tilføjelse af nye oplysningspligter i § 14, stk. 2, og indførelse af bødestraf for manglende genindberetning i § 14, stk. 3, har ikke givet anledning til, at der i bemærkningerne til lovforslagene er stillet forslag om bødestørrelsen.

SKAT har hjemmel til at afgøre straffesager med et administrativt bødeforelæg i tilfælde, hvor sanktionen alene er bøde, og hvor den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og samtidig erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en nærmere angiven bøde. Den pågældende kan ved at nægte

at betale bøden få sagen prøvet ved domstolene. Da der er tale om en straf, er det domstolene, der skal fastlægge principperne for udmåling af bøden. Den administrative praksis skal således være i overensstemmelse med retspraksis. Der foregår en løbende kontrol med den administrative sanktionspraksis i de sager, som kommer til domstolene, fordi den pågældende ikke vil vedtage et bødeforelæg.

Folketinget kan give meget detaljerede retningslinjer for, hvilket bødeniveau, der ønskes fra politisk side, men det er stadig domstolene, der i sidste instans fastlægger bødeniveauet.

Et administrativt bødeforelæg vil ofte blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en domsafsigelse, der involverer både politi og retsvæsen. Samtidig indebærer et administrativt bødeforelæg, hvis det vedtages, en aflastning af domstolene og en hurtigere afgørelse af sagen.

3.3.2. Forslagets indhold

Skattekontrollovens §§ 14 og 17 indeholder mulighed for at straffe forskellige ordensmæssige overtrædelser af bestemmelserne i skattekontrollovens afsnit I og II med bøde. I skattekontrollovens § 14, stk. 1, er der yderligere hjemmel til fængselsstraf for forsætlige overtrædelser, hvor de urigtige eller vildledende oplysninger er egnet til at medføre en for lav skatteansættelse. Der findes ingen nyere retspraksis, men der er stigende fokus på, at skattemyndighederne kan fæste lid til, at de afgivne oplysninger er korrekte, og det må derfor forventes, at bestemmelserne fremover vil blive anvendt, når det ikke har været muligt at få de relevante oplysninger fra den indberetningspligtige eller den skattepligtige.

Lovforslagets § 8, nr. 3 og 5, om udbygning af straffebestemmelserne angiver, at bødeberegningen skal tage udgangspunkt i forskellige objektive kriterier og den mulige skattefordel og giver klar hjemmel til at forhøje den normale bødestraf, når der er tale om skærpede omstændigheder ved overtrædelser, hvilket f.eks. kan være tilfældet, når der er tale om en række forskellige overtrædelser, der skal bedømmes samtidig, og som samlet vurderet må anses for at være en grovere overtrædelse af skattelovgivningen. Der kan være tale om flere overtrædelser af samme straffebestemmelse, f.eks. hvor samme forhold gør sig gældende i flere indkomstår, men der kan også være tale om overtrædelse af forskellige straffebestemmelser. Desuden kan en gradueret bødestraf anvendes i situationer, hvor straffens præventive formål ikke kan sikres gennem en mindre ordensbøde.

Bøden kan nedsættes, hvis en eller flere af de i straffeloven angivne strafnedsættelsesgrunde foreligger i den konkrete sag. Skærpende omstændigheder, som angivet i straffeloven, vil kunne føre til en forhøjelse af bøden. Bødeudmålingen skal således ske efter en konkret afvejning af omstændighederne ved overtrædelser og overtrædelsens grovhed.

Af retssikkerhedsmæssige grunde er det væsentligt, at en administrativ bødepraksis bygger på forholdsvis faste retningslinjer for bødeudmålingen. Dette er sket gennem retspraksis, men det er ligeledes muligt for Folketinget i forbindelse med ny lovgivning at udstikke detaljerede retningslinjer for bødeudmålingen. Domstolene vil under alle omstændigheder skulle tage stilling til praksis for bødeudmålingen i forbindelse med de sager, som skal indbringes for retten, fordi et bødeforelæg ikke bliver vedtaget af den sigtede, ligesom domstolene har en løbende kontrol med den administrative bødepraksis igennem disse sager.

Da der i skattekontrolloven er tale om en meget stor variation af indberetningspligter og indberetningspligtige, fra få til mange indberetninger, og fra mindre til større aktører, vil bøden skulle variere i størrelse for at have en reel præventiv effekt, samtidig med at bødestrafen skal afspejle forholdets grovhed.

I dette forslag til bødeniveau behandles indberetninger fra arbejdsgiver om de ansattes forhold, jf. skattekontrollovens § 14, stk. 2 og 3.

Det er hensigtsmæssigt, at denne bøde kan udmåles efter et objektivi kriterium så som virksomhedens størrelse, målt i antallet af ansatte.

Skatteyder har en berettiget forventning om, at de oplysninger der indberettes til hans skatteansættelse, er korrekte. En stor del af de samme oplysninger anvendes også i myndighedernes samarbejde om at undgå socialt bedrageri ved udbetaling af uretmæssige ydelser. Der er tale om to væsentlige beskyttelsesinteresser, og en overtrædelse af indberetningspligten må derfor betegnes som grov. Der kan være tale om overtrædelse af enten skattekontrollovens § 14, stk. 2, eller § 14, stk. 3.

Det foreslås, at bøden for manglende indberetning af oplysninger, der dels anvendes ved skatteansættelsen, dels indgår i myndighedernes samarbejde, gradueres efter virksomhedens størrelse målt i antallet af ansatte. Der er typisk tale om indberetninger fra arbejdsgiver om ansattes lønforhold, og oplysningerne skal også indberettes til indkomstregisteret. Oplysningerne bliver anvendt i SKATs udarbejdelse af de ansattes årsopgørelser, og jo større virksomheden er, jo større kan skadevirkningen af manglende eller fejlbehæftede indberetninger blive.

Skalaen for virksomhedsstørrelser følger opdelingen i Danmarks Statistik. Langt de fleste virksomheder er små. Arbejdssteder med højst 4 job udgør 68 pct. af alle virksomheder, men dækker kun 12 pct. af arbejdsstyrken. Arbejdssteder med 20 job og derover udgør 9 pct. af virksomhederne, men dækker 65 pct. af arbejdsstyrken. Bøden gradueres således:

1. 1-4 ansatte: Bøde på 5.000 kr. (i alt 193.270 virksomheder)
2. 5-19 ansatte: Bøde på 10.000 kr. (i alt 65.287 virksomheder)
3. 20-49 ansatte: Bøde på 20.000 kr. (i alt 16.259 virksomheder)
4. 50-99 ansatte: Bøde på 40.000 kr. (i alt 5.210 virksomheder)
5. 100 + ansatte: Bøde på 80.000 kr. (i alt 3.419 virksomheder)

Antallet af ansatte opgøres ud fra de månedlige indberetninger til indkomstregisteret, og antallet opgøres for den måned, der ligger forud for overtrædelser.

I de særlige bestemmelser om bødestraf for urigtige og vildledende oplysninger angående virksomhedens dokumentationspligt eller manglende TP-dokumentation er der et yderligere aspekt ved udmåling af bødestrafen, idet koncernforbundne virksomheder har mulighed for skattespekulation ved placering og prissætning af ydelserne inden for koncernen hos forskellige skattesubjekter. Der er tale om indberetninger fra skatteyder selv, hvilket betyder at skatteyder har en direkte indflydelse på indberetningens indhold og form.

Gerningsindholdet ved overtrædelse af skattekontrollovens § 14, stk. 4, er, at virksomheden undgår udarbejdelse af den fulde TP-dokumentation ved at oplyse, at den har under 250 beskæftigede og en balance under 125 mio. kr. eller en omsætning under 250 mio. kr. Forslaget til bødeberegning tager derfor udgangspunkt i enten omsætningens størrelse eller antallet af ansatte. Den skattepligtige indkomst i et selskab i en koncernforbunden virksomhed kan være ganske stor, selvom der er tale om forholdsvis få ansatte i netop dette selskab, og omvendt kan antallet af ansatte i det skattepligtige selskab være forholdsmæssigt stort i forhold til selskabets omsætning eller balance. Bøden udgør derfor det største af følgende to beløb:

1. Bøden gradueres i forhold til virksomhedens omsætning, således at den bliver 0,5 pct. af omsætningen op til en omsætning på 500 mio. kr., 0,1 pct. af den resterende omsætning op til 1 mia. kr. og 0,05 pct. af omsætningen over 1 mia. kr.
2. Bøden gradueres i forhold til antal medarbejdere i den pågældende danske virksomhed, således at bøden bliver 250.000 kr. for op til 50 medarbejdere og stiger med 250.000 kr. for hver yderligere 50 medarbejdere op til 500 medarbejdere. Er der over 500 medarbejdere, ansættes bøden til 2 mio. kr.

Med omsætning menes den faktiske omsætning i det skattepligtige selskab opgjort efter almindeligt anerkendte regnskabsregler for det

danske selskab. Alternativt ansættes bøden på grundlag af antal ansatte i det pågældende danske selskab. Af kontrolmæssige årsager skal der ikke foretages omregning til antal heltidsansatte. Antallet af ansatte opgøres ud fra de månedlige indberetninger til indkomstregisteret, og antallet opgøres som et gennemsnit for det indkomstår, overtrædelsen vedrører.

Bøder vil efter disse beregningsprincipper kun undtagelsesvist kunne overstige 2 mio. kr. pr. indkomstår. Ved en omsætning på 300 mio. kr. vil bøden blive 1,5 mio. kr. Hvis omsætningen er mindre end 300 mio. kr., men der er 300 ansatte i virksomheden, bliver bøden, jf. pkt. 2, 1,5 mio. kr.

Såfremt de urigtige eller vildledende oplysninger vedrører flere indkomstår, vil bøden blive beregnet for hvert år for sig ud fra ovennævnte principper, hvorefter den samlede bøde kan forhøjes med op til 50 pct., jf. forslaget om hjemmel til strafskærpende, hvis overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af skattelovgivningen. Der kan f.eks. være tale om, at det bliver aktuelt at foretage større ændringer i den skattepligtige indkomst, eller at virksomhedens regnskaber og bilagsmateriale er tilrettelagt på en sådan måde, at det er vanskeligt at følge et revisionsspor i ligningen.

Sammenlægning af bøderne for hver overtrædelse kaldes fuld kumulation. Der er en fast tradition for, at fuld kumulation anvendes ved bødeudmåling for overtrædelse af straffebestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen. Skatteyderes urigtige oplysninger om grundlaget for TP-dokumentationen er som udgangspunkt en grov overtrædelse af skattelovgivningen, men i vurderingen af forholdets grovhed vil også den mulige økonomiske fordel af overtrædelsen indgå som et væsentligt parameter.

Efter skattekontrollovens § 17, stk. 3, straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at opfylde pligten til at udarbejde skriftlig dokumentation efter § 3 B, stk. 5 og 6.

Det har vist sig, at det kan være særdeles vanskeligt at fastsætte de konkrete omkostninger til udarbejdelse af TP-dokumentation i en situation, hvor virksomheden ikke har udarbejdet dokumentationen. I stedet for et konkret skøn i hver enkelt sag, som vil kunne give anledning til en særskilt tvist om beløbsstørrelsen, vil dokumentationsomkostningen fremover i praksis blive fastsat til et grundbeløb på 250.000 kr.

Baggrunden for beløbet på 250.000 kr. er, at minimumsomkostningerne til udarbejdelse af TP-dokumentation skønnes at være 125.000 kr., og at bøden skal afspejle, at det ikke skal kunne betale sig at lade være med at udarbejde dokumentationen. Derfor bliver den omkostningsbestemte del af bøden også nedsat til 125.000 kr. i grundbeløb, hvis der senere fremkommer egnet dokumentationsmateriale.

Bødeudmålingen ved overtrædelse af § 17, stk. 3, vil således udgøre et fast beløb på 250.000 kr. med tillæg på 10 pct. af den indkomstforhøjelse, som fremgår af ansættelsesændringen, jf. § 17, stk. 4, hvor bødens størrelse udmåles i forhold til den økonomiske fordel af overtrædelsen. Grundbeløbet kan nedsættes til 125.000 kr., hvis der senere fremkommer dokumentation af den fornødne kvalitet.

Denne bødeudmåling finder anvendelse, selvom der rettidigt er indsendt en dækkende TP-dokumentation, hvis virksomheden ikke efterfølgende på SKATs konkrete anfordring enten supplerer dokumentationen eller fremsender databaseundersøgelse eller revisorerklæring.

Ved beregning af 10 pct. af en eventuel indkomstforhøjelse skal der foretages en ligningsmæssig gennemgang/kontrol af selvangivelsesmaterialet, og herefter skal skatteyder have mulighed for at gøre indsigelse mod en agterskrivelse, hvorefter en kendelse om ansættelsesændringen kan udarbejdes. Skatteyder har naturligvis mulighed for at påklage denne kendelse, først til Landsskatteretten og senere til domstolene. Efterfølgende ændringer af indkomstansættelsen som følge af klagebehandling skal afspejle sig i bodeberegningen, hvilket betyder, at bøden først kan beregnes, når der foreligger en endelig ansættelse.

Selvom den ændrede skatteansættelse er fastsat skønsmæssigt, vil den kunne lægges til grund for bodeberegningen, når den er endelig. Udgangspunktet er skatteansættelsen i den del af virksomheden, som er et dansk skattesubjekt. Det har således ingen betydning for bøden, at en eventuel sambeskatning i koncernen betyder, at forhøjelsen af den danske indkomstansættelse betyder en tilsvarende indkomstnedsættelse et andet sted.

Der vil blive beregnet en bøde for hvert indkomstår, hvor der ikke er indgivet fyldestgørende TP-dokumentation.

Denne proces kan være langvarig, hvilket kan give problemer i forhold til forældelsesfristerne.

Efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, forældes en overtrædelse to år efter, at gerningsindholdet i overtrædelsen er fuldbyrdet, når straffen alene er bøde. Imidlertid åbner straffelovens § 93, stk. 2, mulighed for en femårig forældelsesfrist, når der ved overtrædelsen kan opnås uberettiget vinding. I de tilfælde, hvor den erhvervsdrivendes oplysningspligt og dokumentationspligt skal sikre et klart revisionsspor, som gør det muligt at foretage en korrekt skatteansættelse, vil der typisk være tale om, at manglende eller mangelfuld dokumentation kan føre til uberettiget vinding i form af en for lav skatteansættelse. Dertil kommer, at de særlige kontrolhensyn betyder, at skatte- og momssager altid bør være undergivet mindst en 5-årig forældelsesfrist, jf. betænkning nr. 1438/2004 om forældelse af strafansvar for særlovsovertrædelser, side 68 ff.

Overtrædelse af skattekontrollovens § 17, stk. 3, sker på det tidspunkt, hvor selskabet ikke fremsender TP-dokumentation inden den frist, som er angivet i SKATs anmodning om dokumentationen. Dette er præciseret, således at det fremgår direkte af bestemmelsen. En sigtelse vil afbryde forældelsen, og det vil også umiddelbart være muligt at sigte selskabet for overtrædelsen. Imidlertid indeholder straffelovens § 94, stk. 6, en bestemmelse om, at forældelsesfristen ikke anses for afbrudt, hvis straffesagen ligger stille i ubestemt tid. Da straffesagens afslutning med en bodeberegning helt afhænger af, hvornår der foreligger en endelig ansættelse, vil straffesagen de facto ligge stille i hele den periode, hvor der verserer en civilretlig behandling af ansættelsesspørgsmålet. Det er således nødvendigt at præcisere, at der foreligger en så snæver sammenhæng mellem straffesagen og den civile sag, at der ikke er tale om, at den strafferetlige forfølgning er standset på ubestemt tid.

Hvis der er tale om en kombination, hvor både § 14, stk. 4, og § 17, stk. 3, er overtrådt, foreligger der skærpende omstændigheder i form af afgivelse af urigtige og vildledende oplysninger om hvilken form for TP-dokumentation, virksomheden er forpligtet til at udarbejde.

Der kan også foreligge en kombination af § 14, stk. 1, om urigtige og vildledende oplysninger til brug for skattekontrollen, og § 17, stk. 3, når den indsendte TP-dokumentation ikke alene er mangelfuld, men indeholder urigtige og vildledende oplysninger.

Endelig kan der være tale om flere overtrædelser, fordi der er tale om flere indkomstår.

Der er mulighed for at lægge bodestraffen for overtrædelse af § 14, stk. 4, og § 17, stk. 3, sammen, hvilket betegnes fuld kumulation. Dette princip finder anvendelse i bodeberegningen, når der er tale om overtrædelser, hvor der er unddraget skat og/eller afgifter. Det finder imidlertid også anvendelse for de såkaldte »colabøder«, hvor der er tale om overtrædelser af ordensforskrifter i afgiftslovgivningen.

Det er også muligt at udmåle en samlet bøde, hvor bøderne for overtrædelse af enten § 14, stk. 4, eller § 17, stk. 3, forhøjes med op til 50 pct. Forhøjelse af bøden efter § 17, stk. 3, kan anvendes, når der foreligger en kombination af § 14, stk. 1, og § 17, stk. 3.

3.4. Hæftelse for selskabsskatter og kildeskatter i sambeskatningsforhold

3.4.1. Gældende ret

3.4.1.1. Sambeskatning

Sambeskatningsreglerne medfører, at alle koncernforbundne danske selskaber og faste driftssteder obligatorisk skal sambeskattes. Koncernen kan også vælge international sambeskatning. International sambeskatning omfatter i givet fald alle koncernens selskaber - såvel overliggende selskaber som underliggende selskaber.

Sambeskatningens væsentligste effekt er, at koncernen får den økonomiske fordel, at underskud i underskudsgivende koncernselskaber kan modregnes i overskud i andre koncernselskaber.

Koncernen udgøres af moderselskabet sammen med dets datterselskaber. Datterselskaber er defineret som selskaber, hvor moderselskabet har direkte eller indirekte bestemmende indflydelse i datterselskabet, dvs. som udgangspunkt mere end 50 pct. af stemmerettighederne.

I sambeskatningskredsen udpeges et administrationsselskab, typisk det øverste danske moderselskab. Hvis koncernen har flere sideordnede søsterselskaber som øverste selskaber i Danmark, udpeges et af disse søsterselskaber som administrationsselskab. Administrationsselskabet forestår indbetalingen af den samlede indkomstskat for sambeskatningskredsen.

3.4.1.2. Hæftelse for indkomstskatter m.v.

Sambeskattede selskaber hæftede indtil 2005 solidarisk for indkomstskatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter. Denne solidariske hæftelse mellem sambeskattede selskaber blev afskaffet i forbindelse med ændringerne af sambeskatningsreglerne i 2005. Efter de dagældende regler var sambeskatningen frivillig, og det var alene muligt at vælge sambeskatning med 100 pct. ejede datterselskaber.

I 2005 indførtes nye sambeskatningsregler ved lov nr. 426 af 6. juni 2005 om ændring af selskabsskatteloven og andre skattelove (Nedsættelse af selskabsskatten og globalpuljeprincip i sambeskatningen). Med disse nye sambeskatningsregler blev sambeskatning af danske koncernforbundne selskaber obligatorisk. Samtidig blev ejerskabskravet nedsat til bestemmende indflydelse i datterselskabet, dvs. som udgangspunkt mere end 50 pct. af stemmerettighederne.

Hæftelsesreglerne blev ændret som følge af nedsættelsen af ejerskabskravet og som følge af, at sambeskatningen blev obligatorisk, idet det på daværende tidspunkt blev vurderet, at den solidariske hæftelse ikke længere var nødvendig.

I den nationale sambeskatning hæfter hvert enkelt selskab kun for den del af indkomstskatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter, der vedrører den del af indkomsten, som fordeles til selskabet, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 4. Hæftelsen for indkomstskat m.v. overgår til administrationsselskabet på det tidspunkt, hvor administrationsselskabet modtager betaling herfor. Herefter påhviler hæftelsen for indkomstskatten m.v. alene administrationsselskabet.

Hvis der er valgt international sambeskatning, hæfter administrationselskabet og det ultimative moderselskab for indkomstskatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter samt genbeskatningsforpligtelsen. Det ultimative moderselskabs hæftelse omfatter ikke indkomstskat m.v. af indkomst, der ville indgå i sambeskatningsindkomsten efter selskabsskattelovens § 31.

Det bemærkes, at der efterfølgende er indført regler om skattefri tilskud mellem sambeskattede selskaber, hvilket sammenholdt med skattefriheden for datterselskabsudbytter og koncernselskabsudbytter gør, at koncernens midler skattefrit kan flyttes mellem koncernens selskaber. Koncernens midler kan således flyttes væk fra det hæftende selskab.

Der kan derfor opstå en situation, hvor SKAT alene kan rette et krav mod ét selskab i en sambeskatning uden, at de øvrige selskaber i sambeskatningen hæfter solidarisk for kravet, selvom de øvrige selskaber

i koncernen har opnået skattemæssige fordele ved at indgå i sambeskatningen.

3.4.1.3. Hæftelse for kildeskatter

Ved betaling af udbytter, royalties, renter og visse kursgevinster, der er omfattet af begrænset skattepligt, jf. selskabsskattelovens § 2 stk. 1, litra c, d, g og h, eller kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6 og 8, skal der indeholdes kildeskat. Pligten til at indeholde kildeskat påhviler det selskab m.v., der udbetaler udbyttet m.v. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den foretagne indeholdelse af kildeskat.

Hvis det udbetalende selskab m.v. ikke foretager den fornødne indeholdelse af skat, er det udbetalende selskab ansvarlig over for det offentlige for betaling af det manglende beløb. Dette gælder dog ikke, hvis det udbetalende selskab m.v. kan godtgøre, at der ikke er udvist forsømmelighed ved den manglende indeholdelse af skat, jf. således kildeskattelovens § 69, stk. 1.

Hvis det udbetalende selskab har indeholdt skattebeløbet, hæfter selskabet over for det offentlige for betaling af det indeholdte beløb, jf. kildeskattelovens § 69, stk. 2.

Det er alene det udbetalende selskab, der hæfter over for det offentlige. Selskaber, der er sambeskattede med det udbetalende selskab, hæfter ikke for kildeskatterne, selvom de kan have udnyttet de underskud, der er opstået som følge af fradraget for rente- og royaltybetalingerne, og selvom udbytteudlodningerne kan stamme fra overskud i de sambeskattede selskaber.

Den manglende hæftelse har givet anledning til problemer i enkelte konkrete sager.

Administrationsselskabet i en dansk koncern betaler renter på et lån til et koncernselskab i et lavskattelands. Administrationsselskabet undlader at indeholde kildeskat af rentebetalingen.

Underskud som følge af fradrag for renter i det udbetalende danske selskab er udnyttet af de andre danske selskaber i koncernen gennem sambeskatning, og skatteværdien heraf vil være refunderet det underskudsafgivende selskab, dvs. administrationsselskabet.

Administrationsselskabet afstår derefter aktierne i de danske datterselskaber koncerninternt. Administrationsselskabet tømmes dernæst for værdier (herunder afståelsessummen for datterselskaberne). Det kan, alt efter koncernens organisering, ske ved skattefri udlodning og/eller skattefri tildeling af tilskud.

Selskabet er dermed placeret »på et sidespor« i koncernen uden værdier, men indgår stadig i sambeskatningen med koncernens øvrige danske selskaber. Det betyder, at selskabets evt. resterende underskud fortsat kan anvendes af de øvrige sambeskattede selskaber.

Selskabet kan imidlertid ikke betale den kildeskat, som skulle være indeholdt, og som det hæfter for. Hertil kommer, at selskabet har modtaget vederlæggelse for afgivelse af renteunderskuddet til de underskudsudnyttende koncernselskaber; værdier, som ellers skulle have været indbetalt til de offentlige kasser.

Hvis det udbetalende selskab forsætligt eller groft uagtsomt undlader at opfylde pligten til at foretage indeholdelse af udbytteskat m.v. eller af royaltyskat, straffes det med bøde. Der findes ikke en tilsvarende hjemmel til bødestraf ved undladelse af indeholdelse af renteskat.

3.4.2. Forslagets indhold

Sambeskatningsreglerne medfører, at en koncern reelt bliver beskattet af den samlede koncernindkomst, uanset hvordan de skattepligtige indkomster og værdier i øvrigt er fordelt i koncernen. Dette sammenholdt med, at koncernens midler kan flyttes skattefrit rundt i koncernen, tilsiger, at koncernen også som udgangspunkt hæfter solidarisk for skatter m.v. af hensyn til at mindske risikoen for, at SKAT står tilbage med et udekket krav, selvom der i andre dele af koncernen ville være dækning herfor.

Det foreslås derfor, at hæftelsen for udbytteskat m.v., royaltyskat og renteskat, samt tillæg og renter ud over det selskab, der over for det offentlige er forpligtet til betaling efter reglerne i kildeskatteovens § 69, stk. 1 og 2, som udgangspunkt også skal omfatte selskaber, der er sambeskattet med det udbetalende selskab på indeholdelsestidspunktet. Tilsvarende foreslås det, at hæftelsen for selskabsskatter m.v. ligeledes som udgangspunkt skal omfatte hele sambeskatningskredsen.

Hæftelsen foreslås udmøntet således, at hæftelsen differentieres afhængig af, om det hæftende selskab er helt eller kun delvist ejet af andre selskaber i koncernen.

Administrationsselskabet og sambeskattede selskaber, hvor alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af et eller flere koncernselskaber, jf. selskabsskatteovens § 31 C, hæfter solidarisk sammen med selskabet for kildeskatte og den del af indkomstkatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter, der vedrører den del af indkomsten, som fordeles til selskabet.

Ejerandele, der besiddes af den i kursgevinstlovens § 4, stk. 2, nævnte kreds, medregnes ved opgørelsen af, om alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af et eller flere koncernselskaber.

Andre selskaber omfattet af sambeskatningen (minoritetsselskaberne) skal kun hæfte subsidiært, dvs. hvis der forgæves er forsøgt udlæg for skattekravene hos de selskaber, der hæfter solidarisk, og maksimalt for den del af kravet, der svarer til den andel af kapitalen i det hæftende selskab, der ejes af andre koncernselskaber.

I relation til koncerner, der har valgt international sambeskatning, foreslås det, at det ultimative moderselskab hæfter solidarisk sammen med de solidarisk hæftende selskaber under national sambeskatning, jf. forslaget til selskabsskatteovens § 31, stk. 6, 10. pkt., for henholdsvis kildeskatte og selskabsskatter m.v. samt en eventuel genbeskatningsforpligtelse. Det ultimative moderselskabs hæftelse skal dog som efter de gældende regler ikke omfatte indkomstkatt m.v. af indkomst, der ville indgå i sambeskatningsindkomsten efter § 31, hvis der ikke var valgt international sambeskatning.

Det foreslås endvidere, at den solidariske hæftelse ophører, hvis et selskab udtræder af sambeskatningen, således at det udtrædende selskab fra udtrædelsen ikke hæfter for skattekrav vedrørende de øvrige selskaber, der er omfattet af sambeskatningen, medmindre den samme aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, fortsat direkte eller indirekte råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne efter selskabets udtræden.

Den solidariske hæftelse vurderes herved ikke at udgøre en barriere i forhold til salg af selskaber ud af koncernen. Ligeledes vil hæftelsen ikke berøre tilfælde, hvor der gennemføres en solvent likvidation af et selskab i koncernen, idet det likviderede selskabs hæftelse i relation til den øvrige del af koncernen vil ophøre ved likvidationen af selskabet.

Endelig foreslås det, at hvis det betalende selskab forsætligt eller groft uagtsomt undlader at opfylde pligten til at foretage indeholdelse af renteskat, straffes det med bøde. På samme måde straffes det betalende selskab med bøde, hvis det forsætligt eller groft uagtsomt undlader at opfylde pligten til at foretage indeholdelse af udbytteskat m.v. eller af royaltyskat.

3.5. Åbenhed om selskabers skattebetaling

3.5.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 17 gælder en særlig tavshedspligt, hvorefter skattemyndighederne under ansvar efter straffeloven skal iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Tavshedspligten omfatter således i dag alle oplysninger om selskabernes skatteforhold.

3.5.2. Forslaget indhold

Det foreslås at skabe større åbenhed om selskabers m.v. skattebetalinger. Dette skal efter forslaget ske, ved at indfører hjemmel til, at SKAT kan offentliggøre visse nærmere bestemte oplysninger om selskabers m.v. skatteforhold. Der bliver tale om en særlig undtagelse til den særlige tavshedspligt, der gælder for skattemyndighederne.

I forhold til valget af den konkrete model for offentliggørelse af oplysninger om selskabers m.v. skatteforhold er der forskellige hensyn, som skal iagttages. Et centralt hensyn er, at offentliggørelsen af oplysningerne skal give en positiv effekt på skattebetalingen. Hertil kommer hensynet til tid og pris for etablering af model til offentliggørelse af oplysningerne og endelig hensynet til de administrative omkostninger for såvel selskaber m.v. som for SKAT.

Åbenheden er valgt baseret på en forholdsvis simpel model, hvor der er lagt vægt på, at de oplysninger, der offentliggøres, kan baseres på eksisterende data i SKATs systemer. Dette har samtidig den fordel, at det ikke medfører øgede administrative byrder eller omkostninger for de omfattede selskaber m.v. Samtidig har det indgået i den valgte afgrænsning, at de oplysninger, der offentliggøres, kan bidrage til den ønskede gennemsigtighed om selskabers m.v. skattebetaling.

Åbenheden vil efter forslaget omfatte de selskaber m.v., herunder faste driftssteder af udenlandske selskaber, der er skattepligtige til Danmark, og som er undergivet en selvangivelsespligt. Betingelsen om selvangivelsespligt hænger sammen med, at det dermed er muligt at basere åbenheden på data, der indgår i selskabernes m.v. årsopgørelser.

De oplysninger, der efter forslaget skal kunne offentliggøres, er den skattepligtige indkomst, anvendte gamle underskud og den beregnede skat for indkomståret. Tilsvarende oplysninger vil blive offentliggjort, for så vidt angår kulbrintebeskatningen. Endvidere vil det blive offentliggjort, hvilken skattepligtsbestemmelse i selskabsskatteoven eller fondebeskatningsloven selskabet m.v. er omfattet af, samt om selskabet m.v. beskattes efter tonnageskatteoven. Når det er tanken at offentliggøre den konkrete skattepligtsbestemmelse, er begrundelsen, at der er forskelle i forhold til hvilke indkomster, der er skattepligtige, og i forhold til selve skatteprocenten. Disse forskelle kan være relevante i forhold til vurderingen af de offentliggjorte oplysninger.

I forhold til sambeskattede selskaber vil der blive tale om, at offentliggøre samlede oplysninger for sambeskatningskredsen. Endvidere vil indgå en oplysning om hvilke selskaber m.v., der indgår i sambeskatningen.

Oplysninger om selskabernes m.v. skatteforhold vil blive gjort offentligt tilgængelige på www.skat.dk i forbindelse med udsendelsen af årsopgørelsen. Årsopgørelsen udsendes normalt i løbet af efteråret i året efter indkomstårets udløb.

3.6. Indkomst i et fast driftssted

3.6.1. Gældende ret

Når et dansk foretagende udøver erhvervsvirksomhed i en anden stat (herunder på Færøerne eller i Grønland) gennem et såkaldt fast driftssted i denne stat, skal der ske en beregning af den indkomst (herunder underskud), der skal henføres til driftsstedet, dels ved anvendelsen af intern dansk skatteret, dels ved anvendelsen af en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og den anden stat.

Tilsvarende gælder, at når et foretagende fra en anden stat (herunder Færøerne eller Grønland) udøver erhvervsvirksomhed her i landet gennem et såkaldt fast driftssted, skal der ske en beregning af den indkomst (herunder underskud), der skal henføres til driftsstedet, dels ved anvendelsen af intern dansk skatteret, dels ved anvendelsen af en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og den anden stat.

Både ved anvendelsen af intern dansk skatteret og ved anvendelsen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er udgangspunktet, at den ind-

komst, der kan henføres til et fast driftssted, opgøres i overensstemmelse med artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed i OECD-modellen til dobbeltbeskatningsoverenskomster og OECD's bemærkninger til artikel 7. Det gælder også ved anvendelsen af dansk skatteret, selv om Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den anden stat.

Bemærkningerne til OECD-modellens artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed blev skrevet om ved revisionen af modellen i 2008. Ændringerne var foranlediget af, at der var variation i de forskellige staters fortolkning af de hidtidige bemærkninger. Omskrivningen skete efter, at der i OECD-regi var udarbejdet en rapport, som præciserede, hvorledes den »gamle« udgave af artikel 7 og de hidtidige bemærkninger burde anvendes.

Den nuværende danske praksis for opgørelse af indkomst i et fast driftssted er i overensstemmelse med bemærkningerne til artikel 7 i OECD-modellen fra 2008.

3.6.1.1. OECD's model til dobbeltbeskatningsoverenskomster

I OECD-regi er der udarbejdet en model til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem to stater, den såkaldte OECD-model (Model Tax Convention on Income and on Capital). OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater har som hovedformål at undgå dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor en person eller et selskab i den ene stat (bopælsstaten) har indkomst fra den anden stat (kildestaten). Overenskomsten har derfor en række artikler vedrørende forskellige indkomsttyper, som angiver, hvornår bopælsstaten, henholdsvis kildestaten, kan beskatte den pågældende type indkomst.

OECD-modellen har bemærkninger, som angiver fortolkningen af overenskomstens enkelte artikler.

Den første OECD-model udkom i 1963. Modellen (og dens bemærkninger) revideres jævnligt under hensyn til udviklingen i erhvervsmæssige og økonomiske forhold. Den nyeste revision er foretaget i 2010.

3.6.1.2. OECD-modellens artikel 7 - fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

OECD-modellens artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed angiver, dels om en stat kan beskatte et foretagende i den anden stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, som foretagendet udøver i den pågældende stat, dels hvorledes denne indkomst i givet fald skal beregnes.

Artiklen afspejler det internationalt accepterede princip, at når et foretagende i en stat ikke har et fast driftssted i den anden stat, deltager det ikke i denne andens stats økonomiske liv i et sådant omfang, at den anden stat kan beskatte foretagendet af erhvervsindkomst fra denne stat. Der bortses herved fra særlige indkomsttyper (især udbytter, renter og royalties), hvor andre artikler i dobbeltbeskatningsoverenskomsten behandler spørgsmålet, om den anden stat, hvorfra de særlige indkomsttyper hidrører, har ret til at beskatte disse indkomster.

Definitionen af udtrykket »fast driftssted« findes i OECD-modellens artikel 5. Udtrykket omfatter bl.a. en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, et sted for udvinning af naturforekomster og et bygge- eller anlægsarbejde af en vis varighed.

Grundprincipperne i OECD-modellens artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed og OECD's bemærkninger til fortolkning af denne artikel hidrører fra den første OECD-model fra 1963.

OECD-modellens artikel 7 findes i mange dobbeltbeskatningsoverenskomster, som er indgået både af OECD's medlemsstater og andre stater.

I praksis har der imidlertid været variation i de forskellige staters fortolkning af artikel 7's hidtidige affattelse. Det kan medføre både dobbeltbeskatning og dobbelt ikke-beskatning.

OECD har derfor gennemført et projekt med henblik på at finde frem til en mere ensartet fortolkning, som staterne kunne følge ved deres anvendelse af artikel 7. I 2008 offentliggjorde OECD resultatet i en rapport med titlen »Attribution of Profits to Permanent Establishments«, hvor det blev præciseret, hvorledes artikel 7 og de dertil knyttede bemærkninger skulle anvendes.

Samtidig skete der en omskrivning af OECD-bemærkningerne til artikel 7, så de udgjorde en kort udgave af OECD-rapporten.

De ændringer af bemærkningerne til artikel 7, som blev gennemført ved OECD-modellen fra 2008, var udtryk for, hvorledes alle stater burde anvende den hidtidige artikel 7.

På nogle punkter var der uoverensstemmelse mellem på den ene side konklusionerne i OECD-rapporten fra 2008 og på den anden side formuleringen af den hidtidige artikel 7 og bemærkningerne hertil.

OECD udarbejdede derfor en ny artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed med dertil hørende nye bemærkninger, som indgik i revisionen af OECD-modellen i 2010, så den nye artikel 7 med dertil hørende bemærkninger medfører nogle ændringer, som var anbefalet i OECD-rapporten fra 2008.

Den nye artikel 7 anbefales benyttet ved forhandling om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster eller ved forhandling om ændring af nuværende overenskomster.

Samtidig udsendte OECD en ny revideret udgave af rapporten »Attribution of Profits to Permanent Establishments«.

Den nye artikel 7 i OECD-modellen til en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater angår den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, når et foretagende i den ene stat udøver erhvervsvirksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat. Ved »et foretagende i en stat« forstås et foretagende, som drives af et selskab eller en person m.fl., der er hjemmehørende i denne stat, jf. OECD-modellens artikel 3, stk. 1, litra d.

Forståelsen af den nye artikel 7 er uddybet i OECD-modellens bemærkninger. Bemærkningerne henviser på nogle punkter til OECD-rapporten »Attribution of Profits to Permanent Establishments«, idet forståelsen af artikel 7 er behandlet mere detaljeret i denne rapport.

Nedenfor er en kort redegørelse for grundprincipperne i den nye artikel 7 og de nye bemærkninger hertil. De nye bemærkninger svarer dog i vidt omfang til de hidtidige bemærkninger til den tidligere artikel 7. I afsnit 3.6.1.3. nedenfor er omtalt forskelle dels mellem den hidtidige artikel 7 og den nye artikel 7, dels mellem bemærkningerne til de to udgaver af artikel 7.

Artikel 7, stk. 1, medfører, at en stat ikke kan beskatte erhvervsindkomst, som oppebæres af et foretagende i den anden stat, medmindre foretagendet har et fast driftssted i den førstnævnte stat (kildestaten). Hvis der er et fast driftssted i kildestaten, kan denne stat beskatte foretagendet af den erhvervsindkomst, som kan henføres til driftsstedet.

Artikel 7, stk. 2, er grundreglen for fastsættelsen af den indkomst, der kan henføres til et fast driftssted, som et foretagende i den ene stat har i den anden stat. Reglen gælder altså både for den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, og for den anden stat, hvor foretagendet er hjemmehørende. Reglen fastsætter den indkomst, som den førstnævnte stat kan beskatte, og som den anden stat skal give dobbeltbeskatningslempelse for.

Hver af de to stater skal henføre den indkomst til det faste driftssted, som driftsstedet kunne have opnået, hvis det var et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår uafhængigt af resten af det foretagende, som det er en del af.

Artikel 7, stk. 2, bygger på principper om »selvstændig enhed« og »armslængde«, så driftsstedet anses som en selvstændig enhed, der kan indgå interne transaktioner med andre dele af det foretagende, som det er en del af, hvorefter vederlaget for disse interne transaktioner

mellem dele af samme foretagende fastsættes, som om der var tale om transaktioner mellem selvstændige foretagender.

Henføring efter artikel 7, stk. 2, af indkomst til et fast driftssted omfatter overskud eller underskud fra alle aktiviteter i driftsstedet, herunder transaktioner med uafhængige foretagender, transaktioner med forbundne foretagender samt interne transaktioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af.

I den nye formulering er det præciseret, at det herved skal tages i betragtning, hvilke funktioner, der udføres, hvilke aktiver, der anvendes, og hvilke risici, der påtages af foretagendet gennem det faste driftssted og andre dele af foretagendet. Dette fremgik imidlertid også af de hidtidige bemærkninger til den tidligere artikel 7.

Henførelse af fortjeneste til et fast driftssted sker efter en analyse i to trin.

Under første trin foretages en funktionsanalyse og en analyse af faktum, som fører til

- henføring til det faste driftssted af de rettigheder og forpligtelser, der opstår af transaktioner mellem foretagendet, som driftsstedet er en del af, og andre foretagender,
- identifikation af væsentlige personfunktioner m.v., som er relevante for henføringen af økonomisk ejerskab til formuegoder og dermed for henføringen af økonomisk ejerskab af formuegoder til driftsstedet,
- identifikation af væsentlige personfunktioner m.v., der er relevante for påtagelsen af risici og henføringen af risici til driftsstedet,
- identifikation af driftsstedets øvrige funktioner,
- anerkendelsen og afgørelsen af karakteren af de interne transaktioner mellem driftsstedet og andre dele af det samme foretagende, jf. nedenfor, og
- henføringen af kapital til driftsstedet, baseret på de formuegoder og risici, som er henført til driftsstedet.

Under andet trin prissættes alle transaktioner med forbundne foretagender, som henføres til det faste driftssted efter første trin. Det sker i overensstemmelse med OECD's Transfer Pricing Guidelines. Disse retningslinjer anvendes tilsvarende for interne transaktioner mellem det faste driftssted og andre dele af det foretagende, som det er en del af. Processen medfører en prisfastsættelse på armslængdevilkår af disse interne transaktioner gennem

- fastsættelse af sammenlignelighed mellem de interne transaktioner og ikke-kontrollerede transaktioner ved anvendelse af retningslinjernes sammenlignelighedsfaktorer i lyset af de særlige faktiske forhold i det faste driftssted, og
- en analog anvendelse af en af retningslinjernes metoder til fastsættelse af et armslængde vederlag for transaktionerne mellem det faste driftssted og andre dele af foretagendet under hensyn til de udførte funktioner og de formuegoder og risici, der henføres til det faste driftssted og til de andre dele af foretagendet.

Artikel 7, stk. 2, angår ikke alene interne transaktioner mellem et fast driftssted og andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af. Bestemmelsen omfatter også transaktioner mellem på den ene side et fast driftssted af et foretagende og på den anden side et andet forbundet foretagende, som har betydning for fastsættelsen af fortjeneste, der skal henføres til driftsstedet (f.eks. når et fast driftssted af et udenlandsk selskab køber varer fra et søsterselskab og derefter sælger varerne).

Det har ikke juridiske konsekvenser for et foretagende i en stat, at der er interne transaktioner mellem dets faste driftssted i en anden stat og andre dele af det samme foretagende.

Artikel 7, stk. 2, angår som nævnt den indkomst, som skal henføres til et fast driftssted i en stat af et foretagende i en anden stat. Om indkomsten skal beskattes i en stat, afhænger af statens interne lovgivning.

På samme måde tager stk. 2 ikke stilling til, om der skal gives fradrag for en udgift, som efter stk. 2 henføres til et fast driftssted, eller i hvilket omfang der eventuelt skal gives fradrag.

Imidlertid er der typisk forskelle i de to staters skattelovgivning, f.eks. i form af forskellige afskrivningssatser. Når et foretagende i en stat har et fast driftssted i en anden stat, vil størrelsen af driftsstedets skattepligtige indkomst derfor som regel være forskellig i de to stater.

Artikel 7, stk. 3, medfører, at hvis en stat i overensstemmelse med stk. 2 regulerer indkomst, som skal henføres til et fast driftssted af et foretagende i en af de to stater og som følge deraf beskatter indkomst, som også er beskattet i den anden stat, skal den anden stat foretage en passende regulering af denne stats skat af samme indkomst, i det omfang det er nødvendigt for at undgå dobbeltbeskatning af indkomsten. Ved fastsættelse af denne regulering skal de to staters kompetente myndigheder om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Reglen kan f.eks. få betydning i tilfælde, hvor et foretagende i en stat (bopælsstat) fremstiller varer på en fabrik i denne stat og overfører varerne til dets faste driftssted i den anden stat (kildestat), hvor varerne sælges. For at fastsætte den indkomst, der skal henføres til det faste driftssted, skal der først ske en anerkendelse af den interne transaktion mellem fremstillingsvirksomheden og det faste driftssted, og derefter skal der fastsættes et vederlag for denne transaktion. Der kan eksempelvis være tale om, at foretagendet har sat vederlaget for overførelsen af varerne til 90, og skattemyndighederne i kildestaten accepterer dette vederlag, mens skattemyndighederne i bopælsstaten forhøjer vederlaget til 110. Bopælsstatens forhøjelse af vederlaget til 110 medfører, at det faste driftsstedes fortjeneste ved salg af varerne nedsættes med 20 ved denne stats beskatning. Dette ville medføre, at en indkomst på 20 både beskattes i bopælsstat og kildestat.

Artikel 7, stk. 3, medfører derfor, at kildestaten skal foretage en tilsvarende regulering, som ville skulle foretages efter OECD-modellens artikel 9, stk. 2, hvis der f.eks. var tale om prisfastsættelse for salg af varer mellem moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat. I det ovenfor nævnte eksempel skal kildestaten foretage en passende regulering af det vederlag for transaktionen, som denne stat fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at undgå dobbeltbeskatning, hvis kildestaten er enig i, at bopælsstatens regulering medfører et resultat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2.

Hvis kildestaten ikke vil foretage en tilsvarende regulering efter artikel 7, stk. 3, kan foretagendet anmode skattemyndighederne i bopælsstaten om at indlede en gensidig aftale procedure efter OECD-modellens artikel 25 - på samme måde som hvis to staters skattemyndigheder ikke er enige om anvendelsen af artikel 9, stk. 2, for prisfastsættelse mellem to forbundne selskaber.

Artikel 7, stk. 4, medfører, at i tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i overenskomstens andre artikler, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

3.6.1.3. Forskelle mellem OECD-modellens hidtidige artikel 7 og nye artikel 7

Den hidtidige affattelse af OECD-modellens artikel 7, stk. 1, medfører, at når et foretagende i den ene stat driver erhvervsvirksomhed i den anden stat gennem et dér beliggende fast driftssted, kan den anden stat beskatte foretagendets fortjeneste, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted. Den hidtidige affattelse af artikel 7, stk. 2, medfører, at der i hver af de to stater til det faste driftssted skal henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, såfremt det var et frit og uafhængigt foretagende. Den hidtidige affattelse af artikel 7, stk. 3, medfører, at der ved fastsættelsen af et fast driftsstedes fortjeneste skal gives fradrag for omkostninger, der er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvor driftsstedet er beliggende, eller

andetsteds. Den hidtidige affattelse af artikel 7, stk. 4, medfører, at den fortjeneste, som skal henføres til det faste driftssted, kan ansættes på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, men den valgte fordelingsmetode skal være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med principperne i artiklen. Den hidtidige affattelse af artikel 7, stk. 5, medfører, at der ikke kan henføres fortjeneste til et fast driftssted, blot fordi det har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

Den nye artikel 7, stk. 2, og bemærkningerne hertil medfører ændringer i forhold til den hidtidige artikel 7, stk. 2 og 3, for visse interne transaktioner mellem et fast driftssted af et foretagende og andre dele af foretagendet, herunder dets hovedkontor.

Som et eksempel kan nævnes tilfælde, hvor et foretagendes hovedkontor udfører administration for det faste driftssted.

Den hidtidige artikel 7, stk. 3, medfører, at det ved fastsættelsen af det faste driftssteds fortjeneste skal være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for driftsstedet, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvor driftsstedet er beliggende, eller andetsteds.

Reglen medfører, at der ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste i det faste driftssted alene bliver givet fradrag for hovedkontorets faktiske omkostninger ved denne administration.

Den nye artikel 7, stk. 2, forudsætter, at der sker prisfastsættelse på transaktioner, som medfører, at en del af foretagendet udøver funktioner til fordel for f.eks. det faste driftssted (f.eks. gennem ydelse af bistand til daglig ledelse). Stk. 2 forudsætter således fradrag for en udgift for sådanne transaktioner, der fastsættes til, hvad en uafhængig part ville kræve, og som indeholder en fortjenstmargen (armslængdeprincippet).

Den hidtidige regel i artikel 7, stk. 3, er derfor ikke medtaget i den nye artikel 7.

Som et andet eksempel kan nævnes tilfælde, hvor et fast driftssted får stillet kapital, udover fri kapital, til rådighed fra foretagendets hovedkontor (eller andre dele af det foretagende, som det faste driftssted er en del af).

Efter de hidtidige OECD-bemærkninger skal der ikke beregnes renter, når et fast driftssted får stillet kapital, udover fri kapital, til rådighed fra andre dele af foretagendet, medmindre der er tale om et finansielt foretagende. I tilfælde, hvor et foretagende i en stat selv betaler renter til en tredjepart af et lån, og disse renter delvis har forbindelse med virksomheden i et fast driftssted i den anden stat, skal en forholdsmæssig del af renterne tages i betragtning ved beregningen af det faste driftssteds fortjeneste, hvis renterne er afholdt til fordel for driftsstedet. Uden for den finansielle sektor må der derimod ikke beregnes en højere renteudgift for det faste driftssted, end hvad hovedkontoret afholder til tredjeparten.

Den nye artikel 7, stk. 2, forudsætter som nævnt, at der sker prisfastsættelse på armslængdevilkår af transaktioner, som medfører, at en del af foretagendet udøver funktioner til fordel for f.eks. det faste driftssted. Hvis det kan påvises, at et foretagendes hovedkontor har foretaget funktioner som et internt pengeinstitut (såkaldte treasury functions), der kan berettige, at vederlaget for denne funktion ville indeholde en fortjenstmargen, så kan der ved fastsættelse af den skattepligtige indkomst for driftsstedet gives fradrag for en større renteudgift end de faktiske betalte renteudgifter.

Som et tredje eksempel kan nævnes, at den hidtidige affattelse af artikel 7, stk. 5, medfører, at ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

Den nye artikel 7, stk. 2, forudsætter også, at der sker prisfastsættelse på armslængdevilkår af transaktioner, som medfører, at det faste driftssted udøver funktioner til fordel for andre dele af foretagendet.

Det nye stk. 2 medfører derfor, at hvis et foretagende i en stat har et fast driftssted i en anden stat, og dette driftssted køber varer, der f.eks.

videresælges af samme foretagendes andre dele i andre stater, skal der henføres den indkomst til driftsstedet, som det kunne have opnået, hvis det var et selvstændigt selskab, der købte varer og solgte dem videre til andre uafhængige selskaber, som solgte varerne videre.

Den hidtidige regel i artikel 7, stk. 5, er derfor ikke medtaget i den nye artikel 7.

3.6.2. Forslagets indhold

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at en person, henholdsvis et selskab, som ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, er omfattet af begrænset skattepligt, når pågældende udøver et erhverv med fast driftssted her i landet. Efter praksis sker opgørelsen af det faste driftssteds indkomst i henhold til intern dansk skatteret i overensstemmelse med de principper for henførelse af fortjeneste til et fast driftssted, som er udarbejdet i OECD-regi.

En person, som er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, er skattepligtig af samtlige sine indtægter, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Fuldt skattepligtige personer skal altså medregne indkomst fra et udenlandsk fast driftssted ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Et selskab, som er fuldt skattepligtig efter selskabsskatteloven, skal derimod alene medregne indkomst fra et udenlandsk fast driftssted ved opgørelsen af dets skattepligtige indkomst, hvis indkomsten fra driftsstedet ville være omfattet af såkaldt CFC-beskatning, hvis virksomheden var udøvet af et datterselskab. Det gælder, hvis indkomsten består af indtægter og udgifter som renteindtægter og -udgifter, gevinster og tab på fordringer, gæld eller finansielle kontrakter, udbytter og afståelsessummer vedr. aktier, betalinger som vederlag vedr. immaterielle aktiver og lignende.

I tilfælde, hvor en fuldt skattepligtig person eller selskab skal medregne indkomst fra et udenlandsk fast driftssted ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, får de efter ligningslovens § 33 eller en eventuel en dobbeltbeskatningsoverenskomst nedsat den danske skat af denne udenlandske indkomst med et beløb svarende til betalt udenlandsk skat af denne indkomst. Denne lempelse er begrænset til den danske skat af indkomsten i det udenlandske faste driftssted.

Efter praksis sker opgørelsen af det faste driftssteds indkomst i henhold til intern dansk skatteret i overensstemmelse med de principper for henførelse af indkomst til et fast driftssted, som er udarbejdet i OECD-regi. Det gælder, hvad enten der er tale om, at personer og selskaber fra en anden stat har et fast driftssted her i landet, eller at personer og selskaber fra Danmark har et fast driftssted i en anden stat.

Det gælder både, når Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældende anden stat, og når der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og den anden stat. Det bemærkes, at alle danske dobbeltbeskatningsoverenskomster har en artikel 7 om fortjeneste af erhvervsvirksomhed.

De foreslåede bestemmelser går derfor for det første ud på, at skattepligtig indkomst i et fast driftssted, som et foretagende fra en anden stat har her i landet, eller som et dansk foretagende har i en anden stat, skal opgøres i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i den nye OECD-model. Dette fremgår af 1. pkt. i de foreslåede bestemmelser, idet 1. pkt. afspejler artikel 7, stk. 2, i OECD-modellen fra 2010.

De foreslåede bestemmelser går derfor for det andet ud på, at såfremt Danmark og den anden stat har en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er affattet efter den nye artikel 7 i OECD-modellen fra 2010, skal skattepligtig indkomst i et fast driftssted dog opgøres i overensstemmelse med artikel 7 i den pågældende overenskomst. Det gælder både for et fast driftssted, som et foretagende fra en anden stat har her i landet, og for et fast driftssted, som et dansk foretagende har i en anden stat.

OECD-modellens nye artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsindkomst, som er indført ved revisionen af OECD-modellen i 2010, skal altså

alene anvendes, hvis der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og den anden stat, eller hvis artiklen om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og den pågældende anden stat er affattet i overensstemmelse med artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed i OECD-modellen fra 2010.

Hvis Danmark anvendte den nye artikel 7 med dertil hørende bemærkninger ved opgørelsen af indkomst i et fast driftssted her i landet af et selskab i en anden stat, som er omfattet af en dansk dobbeltbeskatningsoverenskomst med en artikel om fortjeneste ved forretningsvirksomhed efter den hidtidige formulering, og den anden stat fortsat anvender den hidtidige artikel 7 med dertil hørende bemærkninger, ville der kunne blive tale om et utilsigtet resultat. I så fald ville der ved opgørelsen af det faste driftssteds skattepligtige indkomst blive medregnet en beregnet indkomst for transaktioner, som driftsstedet har foretaget med andre dele af det pågældende foretagende, men den anden stat giver ikke fradrag for en tilsvarende beregnet omkostning. Det ville medføre økonomisk dobbeltbeskatning. I den modsatte situation ville der kunne forekomme dobbelt ikke-beskatning.

3.7. Fusion mellem gensidige forsikringsforeninger og helejede datterselskaber

3.7.1. Gældende ret

Fusionsskatteoven hviler på et successionsprincip. Formålet med loven er at give selskaber mulighed for at fusionere m.v., uden at der udløses skat. Skattekravet overføres til det modtagende selskab og dets aktionærer.

Ved en fusion er udgangspunktet, at det indskydende selskab afstår alle aktiver og passiver, og aktionærerne afstår aktierne med heraf afledt beskatning dels i selskabet og dels hos aktionærerne.

Ved en skattefri fusion succederer (indtræder) det modtagende selskab i det indskydende selskabs skattemæssige stilling. Det indskydende selskab ophører uden beskatning. Derved udskydes beskatningen til det tidspunkt, hvor det modtagende selskab afstår de pågældende aktiver og passiver. Der sker også succession på aktionærsiden, hvor selskabsdeltagerne modtager aktier i det modtagende selskab som vederlag for aktier i det indskydende selskab, således at de anses for erhvervet på samme tidspunkt og for samme anskaffelsessum som de ombyttede aktier. Derved udskydes beskatningen til det tidspunkt, hvor aktionærerne afstår de ombyttede aktier.

Efter fusionsskatteoven kan gensidige forsikringsforeninger fusionere skattefrit indbyrdes, og der er mulighed for skattefrit at omdanne en gensidig forsikringsforening til et aktieselskab, men efter de gældende regler er der ikke mulighed for, at en gensidig forsikringsforening skattefrit fusionerer med et aktieselskab.

Ved en generel fusion mellem to aktieselskaber ændres der ikke på beskatningsformen, da de har samme selskabsform og inden fusionen beskattes ens. En gensidig forsikringsforening er skattepligtig efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 5, og bliver dermed almindeligt selskabsbeskattet. Dog er der en lille forskel i beskatningen, idet der i selskabsskatteovens § 17, stk. 5, er indsat et bundfradrag på 1 mio. kr., som gives i den ikke-erhvervsmæssige indkomst. Formålet med indførelsen af det særlige bundfradrag er, at herved vil flere små og lokale forsikringsselskaber undgå den almindelige selskabsbeskatning.

Beskatningen af gensidige forsikringsforeninger og aktieselskaber er derfor tilnærmelsesvis ens bortset fra bundfradraget på 1 mio. kr.

3.7.2. Forslagets indhold

Forslaget skal give mulighed for, at et helejet datterselskab kan fusioneres skattefrit ind i en gensidig forsikringsforening.

En generel mulighed for at fusionere et aktieselskab ind i en gensidig forsikringsforening, med den gensidige forsikringsforening som det fortsættende selskab, kan ikke accepteres skattemæssigt, idet der ikke er mulighed for succession på aktionærsiden, hvis der skiftes mellem aktier, der beskattes, og et medlemskab, der ikke beskattes ved udtræden.

Det foreslås derfor kun at give mulighed for, at et helejet aktieselskab kan fusioneres skattefrit ind i en gensidig forsikringsforening. I dette tilfælde annulleres aktierne, da det er den gensidige forsikringsforening, der ejer alle aktierne. Der er derfor ikke behov for succession på aktionærsiden. Det ophørende aktieselskab skal efter forslaget være helejet af den gensidige forsikringsforening, og det skal være et aktie- eller anpartsselskab eller en lignende form for selskab med begrænset hæftelse. Det vil sige, at ingen af deltagerne i selskabet hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og at overskuddet fordeles i forhold til deltagerens indskudte kapital i selskabet.

Forslaget svarer til den mulighed, der er i de gældende regler, hvor selskabsbeskattede andelsforeninger og brugsforeninger kan fusionere skattefrit med et helejet aktieselskab med hjemmel i fusionsskatteovens § 12, stk. 1, nr. 4.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Underskudsfremførsel

Efter forslaget sker der en begrænsning af adgangen til at udnytte fremførte underskud i positiv skattepligtig indkomst. Fremførselsberettigede underskud på op til 7,5 mio. kr. (2010-niveau) kan altid modregnes i den positive skattepligtige indkomst, mens det resterende underskud højst kan nedbringe den resterende indkomst med 60 pct. Således sikres der en skattebetaling fra selskaber med en positiv skattepligtig indkomst over 7,5 mio. kr. (2010-niveau).

I indkomståret 2013 vil der efter forslaget ske en begrænsning af de underskud, som selskaberne kan benytte til at nedbringe deres skattepligtige indkomst med. Dette medfører en øget selskabsskattebetaling i 2013. Det underskud, der afskæres fra at blive modregnet i positiv indkomst i det første år, kan i stedet fremføres til de efterfølgende år. Herved kan det fremførte underskud benyttes til at nedbringe selskabernes selskabsskattebetaling i den efterfølgende årrække. Der sker således en fremrykning af selskabsskatten, hvilket medfører en rentefordel for det offentlige.

Det skønnes, at forslaget vil medføre et umiddelbart merprovenu i indkomståret 2013 på 685 mio. kr. Den varige virkning af forslaget skønnes at være på 70 mio. kr. årligt efter tilbageløb. Skønnet er baseret på oplysninger om de foregående års udnyttelse af underskud. På denne baggrund er det anslået, at forslaget vil medføre en begrænsning af fradragene fra underskudsfremførslen i størrelsesordenen 2,7 mia. kr. årligt. Der er desuden foretaget den beregningsmæssige antagelse, at 10 pct. af de fremførte underskud bortfalder som følge af, at underskuddene udnyttes over en længere årrække, hvilket gør at ikke alle selskaber kan nå at udnytte de fremførte underskud inden, de ophører.

Provenuvirkning af underskudsbegrænsning, mio. kr. (2012-niveau)					
Indkomstår	2013	2014	2015	2016	Varig virkning
Umiddelbar virkning	685	615	545	480	100
Efter tilbageløb	480	430	380	335	70

I forbindelse med gennemførelsen af forslaget etableres der et underskudsregister, som en del af digitaliseringen af selskabsselvangivelsen. Underskudsregistret kan bl.a. forhindre, at samme underskud bruges flere gange, da der vil ske en løbende central registrering af de enkelte selskabers underskud. Herved forhindres bl.a., at et underskud videreføres i en koncern, selvom det selskab, der har underskuddet, er udtrådt af sambeskatningen. SKAT's undersøgelser viser, at skattegabet på området udgør godt 70 mio. kr. årligt. På denne baggrund skønnes det, at underskudsregistret på sigt vil give et varigt merprovenu efter tilbageløb i størrelsesordenen 25 mio. kr.

Af det fremtidige umiddelbare merprovenu tilfalder 13,41 pct. kommunerne svarende til ca. 90 mio. kr. vedrørende 2013.

Finansårvirkning af forslaget skønnes at være 480 mio. kr. i 2014 og 430 mio. kr. i 2015.

4.2. Revisorerklæring, bøder og hæftelse i sambeskatning

For så vidt angår den del af lovforslaget, der omhandler revisorerklæringer, bøder og hæftelse i sambeskatning, bidrager elementerne primært til sikring af skattegrundlaget og skattebetalingen fra især multinationale selskaber. Der er stor usikkerhed om størrelsen af de positive provenumæssige konsekvenser.

For så vidt angår forslaget om revisorerklæringer, skønnes det, at det fører til en større efterrettelighed fra virksomhedernes side med hensyn til at gennemføre koncerninterne transaktioner på armslængdevilkår, således at flytning af skattegrundlag undgås, og der kommer større omhyggelighed med at udarbejde en fyldestgørende TP-dokumentation. Forslagets positive provenumæssige konsekvenser er ikke kvantificeret i henhold til forsigtighedsprincippet.

4.3. Åbenhed om selskabers skattebetaling

Forslaget medfører øget åbenhed om selskabers skattebetaling i Danmark. Der tilsigtes hermed, at en øget opmærksomhed på området vil være med til at sikre skattebetalingen fra selskabernes side. Forslaget forventes at medføre et merprovenu, der dog ikke er kvantificeret i henhold til forsigtighedsprincippet.

4.4. Indkomst i et fast driftssted

Den del af lovforslaget, der vedrører ændring af reglerne for indkomstopgørelsen i faste driftssteder, har kun betydning for opgørelsen af indkomst i tilfælde, hvor et udenlandsk foretagendes faste driftssted her i landet eller et dansk foretagendes faste driftssted i en anden stat ikke for nærværende er omfattet af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Tilsvarende vil være gældende, hvor driftsstedet er beliggende i en stat, hvormed Danmarks nuværende overenskomst fremover bliver ændret, herunder at artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed formuleres efter den ny OECD-model fra 2010. Yderligere er det vurderingen, at ændringen af artikel 7 i den nye OECD-model fra 2010 kun vil have begrænset betydning. Forslaget skønnes derfor ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

4.5. Fusion mellem gensidige forsikringsforeninger og helejede datterselskaber

Forslaget om, at gensidige forsikringsforeninger skattefrit kan indfusionere helejede aktie- og anpartsselskaber, skønnes ikke have nævneværdige provenumæssige konsekvenser, da det må lægges til grund, at skattefriheden vil være en forudsætning for, at sådanne fusioner finder sted.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om begrænsning af adgangen til at udnytte fremførselsberettigede underskud medfører behov for, at Skatteministeriet udvikler et

digitalt underskudsregister. Dette skønnes med nogen usikkerhed at indebære administrative engangsomkostninger på 20,0 mio. kr. samt til 3 årsværk svarende til en udgift på 1,8 mio. kr. vedr. it-udvikling.

Forslaget om begrænsning af adgangen til at udnytte fremførselsberettigede underskud skønnes endvidere med nogen usikkerhed at medføre løbende omkostninger på 1,0 mio. kr. vedr. it-drift.

Forslaget om revisorerklæring, bøder og solidarisk hæftelse skønnes ikke at medføre administrative omkostninger af betydning.

Forslaget om åbenhed om selskabers skattebetaling skønnes at medføre administrative engangsomkostninger på 1,0 mio. kr. vedr. it-tilretning og -udvikling m.v. samt til 0,5 årsværk svarende til en udgift på 0,3 mio. kr. vedr. samme.

Forslaget om åbenhed om selskabers skattebetaling skønnes endvidere at medføre løbende driftsomkostninger vedr. it-drift m.v. på 0,1 mio. kr. samt til 0,5 årsværk svarende til en udgift på 0,3 mio. kr. vedr. vejledning m.v.

Forslaget om indkomst i fast driftssted skønnes ikke at medføre administrative omkostninger af betydning.

Forslaget om skattefri fusion mellem gensidige forsikringsforeninger og helejede datterselskaber har ingen administrative konsekvenser for det offentlige.

Det samlede lovforslag som fremsat skønnes dermed i alt at medføre engangsomkostninger på 23,1 mio. kr. samt løbende omkostninger på 1,4 mio. kr.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vedrørende underskudsfræmførsel indebærer en likviditetsbelastning for de berørte selskaber, idet begrænsningen af adgangen til udnyttelse af fremførselsberettigede underskud fører til, at selskaberne skal betale selskabsskat tidligere end under gældende regler. Selskaber, der har en positiv selskabspligtig indkomst på over 7,5 mio. kr. (2010-niveau) kan efter forslaget ikke anvende fremførselsberettigede underskud til at nedbringe den skattepligtige indkomst til nul. Disse selskaber vil herved få fremrykket tidspunktet for selskabsskattepositionen.

Selskaber, der har en negativ skattepligtig indkomst, vil ikke umiddelbart blive berørt af forslaget. Eksempelvis vil forskningstunge innovative selskaber og iværksættere, der typisk har store underskud i de første år, først komme i selskabsskatteposition, når selskabet har en positiv skattepligtig indkomst på mere end 7,5 mio. kr. (2010-niveau).

Som følge af, at underskuddene udnyttes over en længere årrække, vil der i højere grad ske en udhuling af den reale værdi af de fremførselsberettigede underskud. Desuden vil der være en andel af de fremførte underskud, der går endeligt tabt. Dette skyldes, at ikke alle selskaber kan nå at udnytte de fremførselsberettigede underskud, inden selskabet ophører.

Underskudsfræmførslen vil føre til et mindre fald i det forventede afkast af investeringer i Danmark. Det skyldes, at der sker en fremrykning af tidspunktet for, hvornår selskaberne skal betale selskabsskat, samt der vil være en øget risiko for, at underskuddene går endeligt tabt. Det skønnes, således at underskudsfræmførsel vil medføre en begrænset reduktion i tilskyndelsen til at investere i Danmark.

Forslaget om udvidelsen af hæftelse for sambeskattede selskaber vil normalt ikke have erhvervsøkonomiske konsekvenser, men kan i visse situationer have en mindre negativ virkning på markedsværdien af sambeskattede virksomheder.

Med forslaget om skattefri fusion mellem gensidige forsikringsforeninger og helejede datterselskaber forbedres erhvervslivets muligheder for strukturalpasninger.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vedrørende underskudsfræførsel kan i et vist omfang medføre øgede administrative omkostninger for de selskaber, der omfattes af forslaget.

En virksomhed, der efter forslagets bestemmelser bliver pålagt at indhente en revisorerklæring, vil blive påført ikke ubetydelige udgifter og dermed blive pålagt administrative byrder. Initiativet er dog søgt målrettet visse nærmere definerede virksomheder og tænkes anvendt på en »case by case«-basis i forbindelse med vurderingen af virksomhedens TP-dokumentation, og hvor det skønnes hensigtsmæssigt og relevant at indhente erklæringen.

Ressourceforbruget for revisor og dermed omkostningerne for de pågældende virksomheder vil dermed blive søgt holdt nede på et rimeligt niveau.

Erhvervsstyrelsen, CKR udtaler, at »Forslaget indebærer at SKAT får mulighed for at pålægge visse selskaber at indhente en revisorerklæring som dokumentation for virksomhedens transfer pricing.

Før SKAT kan anvende denne mulighed, skal en af følgende betingelser være opfyldt:

A) Selskabet skal have transaktioner med fysiske eller juridiske personer udenfor EU, hvor der ikke er indgået en aftale om dobbeltbeskatningsoverenskomst.

B) Selskabet skal have et gennemsnitligt driftsunderskud gennem de sidste fire år.

Opfyldelsen af ovenstående betingelser udløser ikke automatisk et krav om revisorerklæring; det er desuden betinget af, at SKAT finder en sådan erklæring relevant ift. kontrollen af virksomhedens skattemæssige forhold.

For de virksomheder, der vil blive pålagt at skulle rekvirere en revisorerklæring, vil der være tale om en betydelig administrativ byrde i form af eksterne udgifter til revisor.

Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at kvantificere byrderne, da omfanget af berørte virksomheder ikke kendes.

SKAT oplyser dog, at der er tale om et ekstraordinært kontrolværktøj, der kun vil blive anvendt i et begrænset omfang.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har været sendt i høring hos Advokatsamfundet, AE Rådet, CEPOS, Cevea, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibsmæglerforening, Dansk Automobilhandler Forening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Gartneri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Skovforening, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Speditører, De Samvirkende Købmænd, DI, DVCA, Finansrådet, Forsikring & Pension, FSR - Danske Revisorer, Horesta, Håndværksrådet, ITD International Transport Danmark, KL, Landbrug & Fødevarer, Skatte-revisorforeningen og Videnscentret for Landbrug.

Lovudkastet har desuden været sendt på en kort ekstern høring hos InvesteringsForeningsRådet og Dansk Børsmæglerforening, da Skatteministeriet på baggrund af indkomne høringssvar har fundet det rigtigt at præcisere underskudsdefinitionen i den del af lovforslaget, som angår revisorerklæringer, og lade alle finansielle virksomheder være omfattet af erklæringsordningen, herunder også de virksomheder, som de to organisationer repræsenterer.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget		
	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter

Økonomiske konsekvenser for det offentlige	En begrænsning af udnyttelsen af selskabernes fremførte underskud medfører et umiddelbart merprovenu på 685 mio. kr. i indkomståret 2013. Forslaget medfører en rentefordel for det offentlige og skønnes at medføre et varigt merprovenu på 70 mio. kr. årligt efter tilbageløb. Herudover forventes underskudsregistret at medføre et varigt merprovenu på 25 mio. kr. årligt efter tilbageløb. For så vidt angår den del af lovforslaget, der omhandler revisorerklæringer, bøder, solidarisk hæftelse og åbenhed om skattebetaling, bidrager elementerne primært til sikring af skattegrundlaget og skattebetalingen fra især multinationale selskaber. Den del af lovforslaget, der vedrører ændring af reglerne for indkomstopgørelsen i faste driftssteder, skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Det samlede lovforslag skønnes i alt at medføre engangsomkostninger på 23,1 mio. kr. samt løbende omkostninger på 1,4 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om skattefri fusion mellem gensidige forsikringsforeninger og helejede datterselskaber forbedrer erhvervslivets muligheder for strukturtilpasninger.	Forslaget om underskudsfræførsel medfører en likviditetsbelastning for de berørte selskaber, da disse selskaber efter forslaget tidligere vil komme i selskabsskatteposition. Yderligere vil en andel af de fræførselsberettigede underskud bortfalde som følge af, at de fræførselsberettigede underskud udnyttes over en længere årrække.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om underskudsfræførsel kan i et vist omfang medføre øgede administrative omkostninger for de selskaber, der omfattes heraf. For den virksomhed, som bliver pålagt at indhente en revisorerklæring, vil forslaget betyde en betydelig administrativ byrde. Kontrolværktøjet forventes dog kun at blive anvendt i et begrænset antal tilfælde årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af, at der foreslås indsat et nyt stk. 3 og nyt stk. 4 i selskabsskatteovens § 31.

Til nr. 2

Det foreslås, at reglerne i ligningslovens § 15 flyttes til selskabsskatte-
loven.

Baggrunden er, at reglerne kun omfatter skattepligtige, der er omfattet af selskabsskatte-
loven, hvorfor det er fundet naturligt, at reguleringen i stedet kommer til at fremgå af selskabsskatte-
loven. Det følger af lig-
ningslovens § 15, stk. 6, at bestemmelsen ikke finder anvendelse for
personer, herunder at den ikke finder anvendelse for selvstændigt er-
hvervsdrivende, der ikke er omfattet af selskabsskatte-
loven.

Ligningslovens § 15, stk. 6 og 11, videreføres ikke, da de pågældende
regler ikke er relevante, når reguleringen i stedet indgår i selskabsskat-
te-
loven.

Til nr. 3 og 4

Ændringerne er redaktionelle og skyldes, at EU's fusionsskattedirektiv
med senere ændringer er blevet kodificeret ved Rådets direktiv
2009/133/EF af 19. oktober 2009, og at EU's moder- og datterselskabs-
direktiv er blevet omarbejdet ved Rådets direktiv 2011/96/EU.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at ligningslovens
§ 15 flyttes til selskabsskatte-
loven.

Til § 2

Til nr. 1, 3 og 10

Ændringerne er redaktionelle og skyldes, at EU's fusionsskattedirektiv
med senere ændringer er blevet kodificeret ved Rådets direktiv
2009/133/EF af 19. oktober 2009, og at EU's moder- og datterselskabs-
direktiv er blevet omarbejdet ved Rådets direktiv 2011/96/EU.

Til nr. 2, 5 og 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede
regulering i forhold til faste driftssteder.

Til nr. 4

Det foreslåede nye stk. 2 i selskabsskatte-
lovens § 2 indebærer, at når
et selskab, som ikke er omfattet af fuld skattepligt, udøver erhvervsvirk-
somhed med fast driftssted her i landet, skal den skattepligtige indkomst
ved denne virksomhed opgøres i overensstemmelse med artikel 7, stk.
2, i den ny OECD-model. Dette fremgår af 1. pkt. i de foreslåede be-
stemmelser, idet 1. pkt. afspejler artikel 7, stk. 2, i OECD-modellen
fra 2010.

Såfremt det pågældende selskab er hjemmehørende i en anden stat,
og Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med denne stat har en
artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed, som ikke er affattet
efter den ny artikel 7 i OECD-modellen fra 2010, skal den skattepligtige

indkomst i det faste driftssted dog som hidtil opgøres i overensstem-
melse med overenskomstens artikel om fortjeneste ved erhvervsvirk-
somhed.

Til nr. 7 og 15

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at ligningslovens
§ 15 flyttes til selskabsskatte-
loven.

Til nr. 8

Det foreslåede nye stk. 6 i selskabsskatte-
lovens § 8 har tilsvarende
bestemmelser som det foreslåede nye stk. 2, i lovens § 2, for så vidt
angår et selskab, som er fuldt skattepligtigt til Danmark, og som udøver
erhverv med et fast driftssted i en anden stat.

Efter § 8, stk. 2, skal selskabet som hovedregel ikke medregne ind-
tægter og udgifter, som vedrører det faste driftssted, ved opgørelsen
af dets skattepligtige indkomst. Der er dog undtagelser fra denne ho-
vedregel, som medfører, at et dansk selskab i visse tilfælde medregner
skattepligtig indkomst af et udenlandsk fast driftssted ved opgørelsen
af dets skattepligtige indkomst. I så fald kan selskabet få dobbeltbeskat-
ningslempelse efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den anden
stat eller efter ligningslovens § 33 for at undgå dobbeltbeskatning af
den skattepligtige indkomst i det faste driftssted.

Til nr. 9

Det foreslås, at reglerne i ligningslovens § 15 om fremførsel af un-
derskud m.m. overflyttes til selskabsskatte-
loven som nye paragraffer foreslås indsat §§ 12-12 D. Endvidere
foreslås det at indføre en begrænsning i adgangen til fradrag for frem-
førte underskud.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse svarer til ligningslovens § 15, stk. 1, idet
der dog samtidig foreslås indsat en begrænsning i adgangen til at
fremføre underskud til modregning i positiv skattepligtig indkomst i
efterfølgende indkomstår, jf. forslaget til § 12, stk. 2.

Begrænsningen er udformet således, at op til 7,5 mio. kr. af de sam-
lede fremførte underskud altid vil kunne modregnes. Dernæst kan det
resterende underskud højst nedbringe den resterende indkomst med 60
pct. En del af underskuddene vil derfor ikke kunne modregnes i det
første år med overskud, men kan i stedet fremføres til senere modreg-
ning i positiv skattepligtig indkomst.

Eksempel

I tabellen nedenfor er beskrevet, hvordan reglerne fungerer i et kon-
kret eksempel. I eksemplet har et selskab et fremførselsberettiget un-
derskud fra tidligere indkomstår på 21 mio. kr.

År 1	Nuværende regler	Foreslåede regler	Bemærkninger til de foreslåede regler
Selvangiven indkomst før modregning af underskud for tidli- gere år	25 mio.	25 mio.	
Modregnet underskud for tidligere indkomstår	21 mio.	7,5 mio.	7,5 mio. kr. er altid fradragsberettiget.
		18 mio.	Herefter kan det resterende overskud (17,5 mio. kr.) nedbringes med højst 60 pct.
Selvangiven indkomst efter modregning af underskud for tidli- gere år	4 mio.	7 mio.	
Selskabsskattebetaling (ved en selskabsskattesats på 25 pct.)	1 mio.	1,75 mio.	Forslaget medfører en stigning i sel- skabsskattebetalingen (på 0,75 mio. kr.) det første år.

Underskud til fremførsel herefter	0 mio.	3 mio.	Selskabet kan således ikke udnytte en del af underskuddet ((21-(7,5+10,5)) =3 mio. kr.) det første år. Det ikke-udnyttede underskud kan dog fremføres til efterfølgende år.
-----------------------------------	--------	--------	---

År 2	Nuværende regler	Foreslåede regler	Bemærkninger til de foreslåede regler
Selvangiven indkomst før modregning af underskud for tidligere år	20 mio.	20 mio.	
Modregnet underskud for tidligere indkomstår	0 mio.	7,5 mio. 3 mio.	7,5 mio. kr. er altid fradragsberettiget. Herefter kan det resterende overskud (12,5 mio. kr.) nedbringes med højst 60 pct. (der resterer dog blot et underskud på: 3 mio. kr.).
Selvangiven indkomst efter modregning af underskud for tidligere år	20 mio.	17 mio.	
Selskabsskattebetaling (ved en selskabsskattesats på 25 pct.)	5 mio.	4,25 mio.	Forslaget medfører et fald i selskabsskattebetalingen (på 0,75 mio. kr.) i efterfølgende år.
Underskud til fremførsel herefter	0 mio.	0 mio.	

Samlet skattepligtig indkomst efter underskudsfræmførsel i år 1 og 2	(4+20) = 24 mio.	(7+17) = 24 mio.	Selskabets skattepligtige indkomst bliver den samme, set over en periode på 2 år.
Samlet selskabsskattebetaling	(1+5) = 6 mio.	(1,75+4,25) = 6 mio.	Selskabets samlede skattebetalinger bliver de samme, set over en periode på 2 år. Forslaget medfører dog, at selskabet skal betale en del af selskabsskatten tidligere end ved de nugældende regler.

Modregner et selskab underskud for flere tidligere indkomstår, og sker der underskudsbegrænsning af en del af det modregnede underskud, skal underskudsbegrænsningen reducere de yngste underskud først. Herved opretholdes det nugældende princip om, at de ældste underskud anvendes først.

Der er ingen forskel på, om en virksomhed drives i en filial eller i et datterselskab i relation til den foreslåede § 12.

Faste driftssteder af udenlandske selskaber, som ikke er sambeskatte, er således også omfattede af den foreslåede § 12 om underskudsbegrænsning. Faste driftssteder skal med andre ord behandles på samme måde som selskaber ved anvendelsen af de foreslåede regler om begrænsning af fradrag for fremførselsberettigede underskud.

Der foreslås endvidere indsat en regel, der regulerer samspillet mellem den foreslåede underskudsbegrænsning i § 12, stk. 2 og reglen i ligningslovens § 33 H om adgang til at bortse fra underskud for at opnå lempelse for udenlandske skatter, jf. forslaget § 12, stk. 4.

Samspillet foreslås reguleret på den måde, at der ikke skal ske underskudsbegrænsning efter den foreslåede § 12, stk. 2 i selskabsskatteloven, hvis ligningslovens § 33 H anvendes til at forhøje den skattepligtige indkomst til et større beløb end de foreslåede regler om underskudsbegrænsning ville medføre.

I nedenstående eksempler er vist skattebetalingen i Danmark og i udlandet for en sambeskatningskreds bestående af to selskaber. Der har valgt international sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 A.

Eksemplerne viser opgørelsen efter de nugældende regler og de foreslåede regler. Der tages ikke hensyn til bundgrænsen på 7,5 mio. kr. i eksemplerne.

Eksempel på samspillet mellem ligningslovens § 33 H og den foreslåede § 12, stk. 2 og 4 i selskabsskatteloven.

De nugældende regler

Selskaberne har følgende skattepligtige indkomster:

	År 1	År 2	År 3	i alt
Moder (DK)	-300	0	+300	0
Datter (UDL.)	0	+100	0	+100
Skattebetaling DK	0	0	0	0
Skattebetaling UDL.	0	25	0	25
Underskud til fremførsel	-300	-300	0	0

Med de nugældende regler for underskudsfræmførsel efter ligningslovens § 15 og bortseelsesreglen i ligningslovens § 33 H, bliver den samlede skattebetaling 25 over de 3 år.

	År 1	År 2	År 3	i alt
Moder (DK)	-300	0	+300	0
Datter (UDL.)	0	+100	0	+100
Skattebetaling DK	0	0	30	30
Skattebetaling UDL.	0	25	0	25
Underskud til fræmførsel	-300	-300	-120	-120

Lovforslaget giver dermed en umiddelbar skattestigning på 30, der modsvares af det fræmførselsberettigede underskud på 120 (skatteværdi 30).

Til § 12 A

Den foreslåede bestemmelse svarer til ligningslovens § 15, stk. 2.

Dog indgår en konsekvensændring som følge af lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love (Rekonstruktion m.v.). Konsekvensændringen indebærer, at »tvangsakkord« ændres til »tvangsakkord i en rekonstruktion«.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 2, blev indført ved lov nr. 363 af 6. juni 1991 og er senere ændret ved lov nr. 412 af 14. juni 1995, lov nr. 440 af 10. juni 1997, lov nr. 133 af 25. februar 1998, lov nr. 958 af 20. december 1999, lov nr. 313 af 21. maj 2002, lov nr. 1414 af 21. december 2005, lov nr. 343 af 18. april 2007, lov nr. 530 af 17. juni 2008, lov nr. 462 af 12. juni 2009, lov nr. 525 af 12. juni 2009 og lov nr. 254 af 30. marts 2011.

Til § 12 B

Den foreslåede bestemmelse svarer til ligningslovens § 15, stk. 3.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 3, blev indført ved lov nr. 363 af 6. juni 1991.

Til § 12 C

Den foreslåede bestemmelse svarer til ligningslovens § 15, stk. 4 og 5.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 4, blev indført ved lov nr. 412 af 14. juni 1995 og er senere ændret ved lov nr. 440 af 10. juni 1997, lov nr. 308 af 19. april 2006, lov nr. 343 af 18. april 2007 og lov nr. 525 af 12. juni 2009.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 5, blev indført ved lov nr. 412 af 14. juni 1995 og er senere ændret ved lov nr. 399 af 22. maj 1996, lov nr. 440 af 10. juni 1997 og lov nr. 343 af 18. april 2007.

Til § 12 D

Den foreslåede bestemmelse svarer til ligningslovens § 15, stk. 7-10 og 12.

Dog foreslås det, at bestemmelsen også skal omfatte den situation, hvor et udenlandsk selskab med et fast driftssted i Danmark har et skift i ejerkredsen på mere end 50 pct.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 7, blev indført ved lov nr. 837 af 18. december 1987 og er senere ændret ved lov nr. 425 af 25. juni 1993, lov nr. 412 af 14. juni 1995, lov nr. 399 af 22. maj 1996 og lov nr. 221 af 31. marts 2004.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 8, blev indført ved lov nr. 837 af 18. december 1987 og er senere ændret ved lov nr. 218 af 10. april 1991, lov nr. 394 af 6. juni 1991 og lov nr. 399 af 22. maj 1996.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 9, blev indført ved lov nr. 837 af 18. december 1987 og er senere ændret ved lov nr. 412 af 14. juni 1995, lov nr. 427 af 14. juni 1995 og lov nr. 462 af 12. juni 2009.

De foreslåede regler

Med anvendelse af bortseelsesreglen i ligningslovens § 33 H og den foreslåede § 12, stk. 2 og 4 i selskabsskatteloven.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 10, blev indført ved lov nr. 837 af 18. december 1987 og er senere ændret ved lov nr. 412 af 14. juni 1995, lov nr. 399 af 22. maj 1996, lov nr. 221 af 31. marts 2004, lov nr. 343 af 18. april 2007 og lov nr. 462 af 12. juni 2009.

Bestemmelsen i ligningslovens § 15, stk. 12, blev indført ved lov nr. 394 af 6. juni 1991 og er senere ændret ved lov nr. 412 af 14. juni 1995, lov nr. 376 af 22. maj 1996 og lov nr. 453 af 10. juni 2003.

Til nr. 11

Den foreslåede begrænsning i adgangen til at fræmføre underskud til modregning i positiv indkomst i efterfølgende indkomstår, skal ske på sambeskatningsniveau, når der er tale om underskud hos sambeskattede selskaber, jf. det foreslåede stk. 3 i selskabsskattelovens § 31.

I og med at begrænsningen skal ske på sambeskatningsniveau, er det nødvendigt, at alle selskaber m.v., der indgår i en sambeskatning er undergivet de samme regler i forhold til underskudsbegrænsning. Der foreslås derfor indsat en tilføjelse til koncerndefinitionen, hvorefter selskaber m.v., der er undergivet underskudsbegrænsning, og selskaber m.v., der ikke er undergivet underskudsbegrænsning, ikke kan anses for koncernforbundne. De kan dermed ikke indgå i samme sambeskatning. Justeringen af koncerndefinitionen finder anvendelse i forhold til både national og international sambeskatning, idet selskabsskattelovens § 31 A om international sambeskatning indeholder en regel om, at bestemmelserne i selskabsskattelovens § 31 om national sambeskatning finder tilsvarende anvendelse.

Indgår der i en koncern en gruppe af selskaber m.v., der ikke undergives underskudsbegrænsning, og en gruppe af selskaber m.v., der undergives underskudsbegrænsning, vil koncernen dermed skulle opdeles i to sambeskatninger.

Som udgangspunkt vil alle selskaber m.v. blive omfattet af den foreslåede underskudsbegrænsning. Der foreligger imidlertid særlove, som indeholder en specifik regulering af adgangen til at fræmføre underskud til modregning i efterfølgende indkomstår. Disse bestemmelser påvirkes ikke af den foreslåede underskudsbegrænsning, idet de videreføres uændret. For koncerner, hvori indgår selskaber omfattet af underskudsbestemmelserne i disse særlove, vil den foreslåede justering af koncerndefinitionen i forhold til sambeskatningen således have betydning. Der findes særlige bestemmelser om underskudsfræmførsel i lov nr. 588 af 24. juni 2005 om Sund og Bælt Holding A/S og i lov nr. 285 af 15. april 2009 om projektering af fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark.

Til nr. 12

Selskabsskattelovens § 31, stk. 2, 3.-8.pkt. indeholder en beskrivelse af, hvordan underskud fræmføres ved sambeskatning. Underskud fræmføres i samme rækkefølge som efter de gældende regler, og underskudsrekkefølgen bliver derfor ikke ændret af de foreslåede regler om begrænsning af fradrag for fræmførselsberettigede underskud.

Beskrivelsen af underskudsrekkefølgen i selskabsskattelovens § 31, stk. 2, er skrevet om for at gøre den mere overskuelig.

Til nr. 13

Med det foreslåede § 31, stk. 3, foreslås det, at begrænsning efter den foreslåede § 12 i selskabsskatteloven af fræmførselsberettigede

underskud hos sambeskattede selskaber skal ske på sambeskatningsniveau. Det er summen af årets skattepligtige indkomster for de sambeskattede selskaber før modregning af underskud for tidligere år, der danner grundlag for vurderingen af, om der skal ske underskudsbegrænsning. Herved sidestilles sambeskattede selskaber med særbeskattede selskaber.

Sambeskatningsindkomsten opgøres som summen af den skattepligtige indkomst (positiv eller negativ) for hvert af de selskaber, der indgår i sambeskatningen. Hvis sambeskatningsindkomsten bliver negativ, fordeles underskuddet forholdsmæssigt mellem de underskudsgivende selskaber. Det fordelte underskud fremføres hos det pågældende selskab til modregning for efterfølgende indkomstår.

Ved modregning af underskud skal de ældste underskud anvendes først. Heri ligger bl.a. den rækkefølge, at selskabet først modregner sine egne underskud fra indkomstperioder inden sambeskatningen (særunderskud), og dernæst modregner selskabet egne underskud fra tidligere indkomstår, der er opstået under sambeskatningen.

Da reglerne om begrænsning af fradrag for fremførselsberettigede underskud i den foreslåede § 12, stk. 2 i selskabsskatteloven, gælder samlet for de sambeskattede selskaber, sker der kun underskudsbegrænsning, hvis summen af de sambeskattede selskabers indkomst før fremførsel af underskud overstiger 7,5 mio. kr. Der sker med andre ord ikke underskudsbegrænsning, hvis summen af de sambeskattede selskabers indkomst er negativ.

Et fast driftssteds underskud er omfattet af værnsreglen i selskabsskattelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. og kan ikke udnyttes af andre selskaber i sambeskatningen, hvis reglerne i den fremmede stat, hvor selskabet er hjemmehørende, medfører, at underskud ikke kan medregnes ved beregningen af selskabets indkomstopgørelse i den fremmede stat. Har det faste driftssted negativ indkomst i et år, indgår den negative indkomst ikke ved beregningen af om der skal ske underskudsbegrænsning efter den foreslåede § 12, stk. 2 i selskabsskatteloven. Det skyldes, at den negative indkomst ikke vil kunne medregnes i andre selskabers indkomst i sambeskatningen, hvis indkomsten er omfattet af selskabsskattelovens § 31, stk. 2, 2. pkt.

I det omfang summen af de sambeskattede selskabers indkomst er negativ, vil fremførselsberettigede underskud fra tidligere indkomstår kunne medregnes hos de selskaber, der har positiv indkomst uden, at der vil ske underskudsbegrænsning efter den foreslåede § 12 i selskabsskatteloven.

Eksempel

Selskaberne A og B er sambeskattede. Sambeskatningen er påbegyndt i indkomståret 2012. Selskab A har i indkomståret 2013 et overskud på 10.000.000 kr. og et fremførselsberettiget særunderskud på 15.000.000 kr. fra indkomståret 2010. Selskab B har et underskud for indkomståret 2013 på 14.000.000 kr. Summen af de sambeskattede selskabers indkomst er negativ med 4.000.000 kr. før modregning af underskud for tidligere år.

Underskudsrekkefølgen i selskabsskattelovens § 31, stk. 2 medfører, at selskab A skal modregne særunderskud fra indkomståret 2010. Efter modregning af underskud på 10.000.000 kr. udgør A's skattepligtige indkomst 0 og der rester 5.000.000 kr. i særunderskud, som kan fremføres til senere indkomstår.

Sambeskatningsindkomsten efter modregning af særunderskud er herefter negativ med 14.000.000 kr. Underskuddet på 14.000.000 kr. kan fremføres til senere indkomstår.

Eksemplet illustrerer konsekvensen af, at underskudsbegrænsningen sker på sambeskatningsniveau. I nogle tilfælde kan det medføre, at enkelte selskaber i sambeskatningen ikke underskudsbegrænses, selvom der medregnes underskud for tidligere indkomstår.

Begrænsning efter forholdsmæssig fordeling: Begrænsning af underskud efter den foreslåede model, hvor 7,5 mio. kr. altid er fradragsberettiget, og hvor den resterende positive skattepligtige indkomst kan nedbringes med 60 pct., skal påvirke de underskud, der indgår i underskudsrekkefølgen i en sambeskatning. Den del af et underskud, der begrænses efter de foreslåede regler, skal derfor »tilbageføres« til det selskab, der har ydet underskuddet. På den måde sikres det, at det underskudsgivende selskab bevarer restsaldoen, hvis selskabet senere udræder af sambeskatningen.

Det foreslås derfor, at begrænsning efter den foreslåede § 12 i selskabsskatteloven af fradraget for fremførselsberettigede underskud i en sambeskatning skal ske forholdsmæssigt for samtlige fremførselsberettigede underskud. Det vil sige både for særunderskud, jf. det foreslåede stk. 2, 3. pkt. i selskabsskattelovens § 31, for egne underskud, jf. det foreslåede stk. 2, 5. pkt. i selskabsskattelovens § 31, og for andre selskabers underskud, jf. det foreslåede stk. 2, 7. pkt. i selskabsskattelovens § 31. Begrænsningen af fradraget skal ske i forholdet mellem den del af underskuddet der ikke kan medregnes i årets indkomst efter selskabsskattelovens § 12, stk. 2 og samtlige fremførselsberettigede underskud før begrænsning.

Et fast driftssteds underskud er omfattet af værnsreglen i selskabsskattelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. og kan ikke udnyttes af andre selskaber i sambeskatningen, hvis reglerne i den fremmede stat, hvor selskabet er hjemmehørende, medfører, at underskud ikke kan medregnes ved beregningen af selskabets indkomstopgørelse i den fremmede stat. Et fast driftssteds underskud betragtes derfor, i relation til den forholdsmæssige fordeling af underskudsbegrænsningen, som et særunderskud jf. den foreslåede § 31, stk. 2, 3. pkt. i selskabsskatteloven.

Beregningen af den forholdsmæssige fordeling af de underskud, der kan anvendes til at nedbringe den skattepligtige indkomst i en sambeskatning, skal ske med den brøk, der fremkommer ved at sætte den del af underskuddet, der kan medregnes i årets indkomst som følge af den foreslåede selskabsskattelovens (SEL) § 12, stk. 2 i tælleren, og sætte samtlige underskud der ville være anvendt, såfremt § 12, stk. 2 ikke fandt anvendelse, i nævneren. Brøken ganges herefter med de underskud der ville være modregnet, hvis den foreslåede selskabsskattelovens § 12, stk. 2 ikke fandt anvendelse. Derved fordeles den del af underskuddet, der kan medregnes i årets indkomst efter den foreslåede selskabsskattelovens § 12, stk. 2, på hvert enkelt modregnet underskud, så underskuddene begrænses ensartet.

Brøken der skal anvendes, opgøres således:

Fremførselsberettiget underskud efter SEL § 12, stk. 2

Samtlige anvendte fremførselsberettigede underskud hvis SEL § 12, stk. 2 ikke fandt anvendelse

Ved beregningen af de fremførselsberettigede underskud, der kan tillades modregnet, tages der udgangspunkt i indkomstårets indkomst.

Modregner et sambeskattet selskab eksempelvis egne underskud for flere tidligere indkomstår, og skal der ske forholdsmæssig begrænsning af en del af de modregnede underskud, skal de yngste underskud begrænses først. Herved opretholdes det nugældende princip om, at de ældste underskud medregnes først.

Når underskudsbegrænsningen er beregnet, skal der ikke ske ombehandling af sambeskatningsindkomsten. Den skattepligtige indkomst forhøjes med et beløb, svarende til den del af de anvendte underskud der begrænses. Forhøjelsen sker hos de selskaber der anvender underskuddene.

Eksempel på underskudsbegrænsning, når sambeskatningsindkomsten er positiv både før og efter, at underskud medregnes.

Før underskudsbegrænsning	Beløb t. kr.
---------------------------	-----------------

Summen af de sambeskattede selskabers indkomst i indkomståret før modregning af underskud for tidligere år	25.000
Modregnet underskud for tidligere år	21.000
Skattepligtig sambeskatningsindkomst	4.000
Efter underskudsbegrænsning	
Summen af de sambeskattede selskabers indkomst i indkomståret før modregning af underskud for tidligere år	25.000
7,5 mio. kr. er altid fradragsberettiget	-7.500 17.500
Resterende overskud må nedbringes med 60 pct. (17.500×60 pct.)	10.500
Skattepligtig sambeskatningsindkomst efter underskudsmodregning ($25.000 - (7.500 + 10.500)$)	7.000
Underskud der kan modregnes ($7.500 + 10.500$)	18.000
Forholdsmæssig andel af fremførselsberettiget underskud efter SEL § 12, stk. 2.	
18.000	0,8571
21.000	

Den forholdsmæssige begrænsning vil virke således:

Oplysning om underskud for tidligere år					
Selskab	Særunderskud			Sambeskatningsunderskud	
A	12.500			-	
B	-			2.500	
C	-			6.000	
Indkomståret 2013	Før begrænsning			Efter begrænsning	
				Brøk 18.000 21.000	
Selskab	A	B	C	Modregningsberettiget underskud efter begrænsning	Begrænset underskud
Indkomst til sambeskatning	22.000	-1.500	4.500		
Særunderskud modregnes	-12.500	0	0	-10.714	-1.786
Indkomst herefter	9.500	-1.500	4.500		
Egne underskud modregnes	0	0	-4.500	-3.857	-643
Indkomst herefter	9.500	-1.500	0		
Underskud i 2013 fordeles	-1.500	1.500	0		
Indkomst herefter	8.000	0	0		
Underskud fra tidligere indkomstår modregnes	-4.000	2.500	1.500	-3.429	-571
Indkomst herefter	4.000	0	0		
Underskud til fremførsel ultimo 2013 (efter begrænsning)	-1.786(1)	-357(2)	-857(3)	-18.000	-3.000
1) Fremførselsberettiget underskud udgør det begrænsede særunderskud, der tilbageføres til A. 2) Fremførselsberettiget underskud på 357 udgør B's andel af det begrænsede underskud på 571. 3) Fremførselsberettiget underskud på 857 udgør 643 (den del af eget underskud der tilbageføres til C) + C's andel af underskuddet på 571.					

Efter underskudsfordeling og -begrænsning udgør selskabernes skattepligtige indkomster følgende:

Selskab	Indkomst i året før underskudsfordeling og begrænsning	Anvendte og fordelte underskud	Skattepligtig indkomst efter underskudsfordeling og -begrænsning
---------	--	--------------------------------	--

A	22.000	- 10.714 - 1.500 - 3.429	6.357
B	-1.500	+ 1.500 (fordelt i året)	0
C	4.500	- 3.857	643
	25.000	- 18.000	7.000

Den forholdsmæssige fordeling af det fremførselsberettigede underskud efter SEL § 12, stk. 2, kræver fuld gennemregning af sambeskatningsindkomsten. Når indkomsten er beregnet og fordelt, kan den forholdsmæssige fordeling af det fremførselsberettigede underskud beregnes.

Hensigten med at fordele det fremførselsberettigede underskud efter selskabsskattelovens § 12, stk. 2 forholdsmæssigt på de modregnede underskud før underskudsbegrænsning er at opnå en ligelig fordeling af begrænsningen, så alle typer underskud begrænses i samme omfang.

Er summen af de sambeskattede selskabers indkomst mindre end 7,5 mio. kr. i indkomståret, sker der ingen begrænsning af de fremførselsberettigede underskud efter SEL § 12, stk. 2. Herved er der ikke forskel på, om en virksomhed drives i et eller flere selskaber m.v., hvilket er i overensstemmelse med reglernes hensigt.

Eksempel på underskudsbegrænsning når sambeskatningsindkomsten er positiv før modregning af underskud, men negativ efter.

Før underskudsbegrænsning	Beløb t. kr.
Summen af de sambeskattede selskabers indkomst i indkomståret før modregning af underskud for tidligere år	10.500
Modregnet underskud for tidligere år	14.000
Skattepligtig sambeskatningsindkomst	-3.500
Efter underskudsbegrænsning	
Summen af de sambeskattede selskabers indkomst i indkomståret før modregning af underskud for tidligere år	10.500
7,5 mio. kr. er altid fradragsberettiget	-7.500 3.000
Resterende overskud må nedbringes med 60 pct. (3.000×60 pct.)	1.800
Skattepligtig indkomst efter underskudsmodregning ($10.500 - (7.500 + 1.800)$)	1.200
Underskud der kan modregnes ($14.000 - 1.200$)	12.800
Forholdsmæssig andel af fremførselsberettiget underskud efter SEL § 12, stk. 2.	0,9143
12.800	
14.000	

Da sambeskatningsreglerne medfører, at den skattepligtige indkomst kan være negativ, samtidig med, at der modregnes underskud for tidligere år, skal underskudsbegrænsningen i disse tilfælde kun opgøres som forskellen mellem den skattepligtige indkomst efter der er foretaget begrænsning efter SEL § 12, stk. 2, og nul.

I dette eksempel sker der kun en underskudsbegrænsning på 1,2 mio. kr., da modregnede underskud, som bringer den skattepligtige indkomst ned til et negativt beløb ikke skal indgå i beregningen.

Oplysning om underskud for tidligere år

Selskab	Særunderskud			Sambeskatningsunderskud	
A	12.500			-	
B	-			500	
C	-			2.000	
Indkomståret 2013	Før begrænsning			Efter begrænsning	
				Brøk	
				12.800	
				14.000	
	A	B	C	Modregningsberettiget underskud efter begrænsning	Begrænset underskud
Selskab					
Indkomst til sambeskatning	17.000	-8.000	1.500		
Særunderskud modregnes	-12.500	0	0	-11.429	-1.071
Indkomst herefter	4.500	-8.000	1.500		
Egne underskud modregnes	0	0	-1.500	-1.371	-129
Indkomst herefter	4.500	-8.000	0		
Underskud i 2013 fordeles	-4.500	4.500	0		

Indkomst herefter	0	-3.500	0		
Underskud fra tidligere indkomstår modregnes	0	0	0		
Indkomst herefter	0	-3.500	0		
Underskud til fremførsel ultimo 2013 (efter begrænsning)	-1.071(1)	-4.000(2)	-629 (3)	-12.800	-1.200
1) Fremførselsberettiget underskud udgør andelen af det ikke modregningsberettigede særunderskud, der tilbageføres til A					
2) Fremførselsberettiget underskud udgør B's tilbageværende negative indkomst for indkomståret 2013 på 3.500 tillagt ubrugt underskud for tidligere år på 500.					
3) Fremførselsberettiget underskud udgør C's tilbageværende underskud for tidligere år på 500 (2.000 - 1.500) tillagt den andel af det ikke modregningsberettigede eget underskud, der tilbageføres til C.					

Efter underskudsfordeling og -begrænsning udgør selskabernes skattepligtige indkomster følgende:

Selskab	Indkomst i året før underskudsfordeling og begrænsning	Anvendte og fordelte underskud	Skattepligtig indkomst efter underskudsfordeling og -begrænsning
A	17.000	- 11.429 - 4.500	1.071
B	-8.000	+ 4.500 (fordelt i året)	(-3.500)
C	1.500	1.371	129
	10.500	- 12.800	1.200

Der sker ikke omberegning af sambeskatningsindkomsten efter underskudsbegrænsningen. Det medfører i ovenstående eksempel, at den skattepligtige sambeskatningsindkomst efter underskudsbegrænsning er 1,2 mio. kr. Den negative indkomst hos selskab B fragår ikke, men fremføres til senere år, tillagt ubrugt underskud for tidligere indkomstår.

Til det foreslåede § 31, stk. 4: For at forhindre, at fusionsskatteovens § 8, stk. 6, 1. pkt., omgås ved fusion med et selskab, der deltager i en sambeskatning, foreslås det at indsætte et nyt stk. 4 i selskabsskatteoven § 31. Selskabsskatteoven § 31 regulerer, hvordan sambeskatningsindkomsten opgøres, herunder hvordan der skal forholdes i relation til underskud opstået indenfor sambeskatningen.

Den grundlæggende hensigt med fusionsskatteoven § 8, stk. 6, er at forhindre skattemæssigt betingede omstruktureringer, hvor et overskudsgivende selskab fusionerer med et selskab med et fremførselsberettiget underskud. Den skattefri fusion skal ikke stille de deltagende selskaber ringere eller bedre, end hvis de havde opretholdt de eksisterende sambeskatningsenheder. Den foreslåede bestemmelse i selskabsskatteoven § 31, stk. 4, skal sikre, at bestemmelsen i fusionsskatteovens § 8, stk. 6, ikke omgås eller bliver neutraliseret af sambeskatningsreglerne. Den foreslåede bestemmelse hindrer ikke, at aktiver og passiver, der har eksisteret inden for sambeskatningskredsen i underskudsårene, »flyttes rundt« via skattefri omstrukturering. Derimod begrænser bestemmelsen underskudsudnyttelse, når koncerneksterne aktiver og passiver omstruktureres ind i sambeskatningskredsen.

Formuleringen »direkte eller indirekte« i det foreslåede § 31, stk. 4, 2. pkt., skal sikre, at det indskydende selskab ikke tidligere har deltaget i en omstrukturering med et sambeskattet selskab, der har deltaget i en omstrukturering med et ikke sambeskattet selskab.

Eksempler på hvordan § 31, stk. 4, vil virke

Eksempel 1

Et moderselskab A har 2 datterselskaber X og Y. X har et underskud, der kan fremføres. A køber selskabet Z, der efter koncernetableringen fusioneres ind i Y. Y vil efter fusionen med Z ikke kunne udnytte underskuddet i X, idet Z ikke indgik i sambeskatningskredsen i det eller de indkomstår, hvor underskuddet opstod.

Eksempel 2

Et selskab A overtager koncernen X med moderselskabet X1 og datterselskabet X2. X2 har et stort underskud. Efter overtagelsen tilføjer

A en virksomhedsgren til X1. X1 kan ikke længere modregne underskuddet fra X2, idet tilførslen sker fra et selskab, der ikke indgik i sambeskatningskredsen i det eller de indkomstår, hvor underskuddet opstod.

Eksempel 3

Et moderselskab A har 3 datterselskaber X, Y og Z. X har et underskud, der kan fremføres. A køber selskabet B, der efter koncernetableringen fusioneres ind i Y. Y vil efter fusionen med B ikke kunne udnytte underskuddet i X, idet B ikke indgik i sambeskatningskredsen i det eller de indkomstår, hvor underskuddet opstod. Y fusionerer efterfølgende med Z som modtagende selskab. Z vil efter fusionen med Y ikke kunne udnytte underskuddet i X, idet det indskydende selskab Y har deltaget i en skattefri omstrukturering med et ikke sambeskattet selskab i eller efter underskudsåret.

Til nr. 14

Det foreslås, at hæftelsen for nationalt sambeskattede selskaber udvides, således at alle selskaber omfattet af sambeskatningen som udgangspunkt hæfter for indkomstskat, acontoskat, restskat samt tillæg og renter vedrørende indkomståret.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den tilsvarende udvidelse af hæftelsen for kildeskatte for sambeskattede selskaber, jf. forslaget til kildeskatteovens § 69, stk. 3, jf. lovforslagets § 5, nr. 5.

Hæftelsen foreslås opdelt i 2 trin således, at administrationsselskabet og andre helejede selskaber i sambeskatningen skal hæfte solidarisk for den del af indkomstskatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter, der vedrører den del af indkomsten, som fordeles til selskabet.

Afgørende for, om et selskab skal anses for helejet, er, hvorvidt hele selskabets kapital ved indkomstårets udløb er ejet af et eller flere koncernselskaber. Ejerandele, der besiddes af den i kursgevinstlovens § 4, stk. 2, nævnte aktionærkreds, medregnes ved opgørelsen af, om selskabet skal anses for helejet.

Det foreslås endvidere, at de andre selskaber i sambeskatningen («minoritetsselskaberne») alene skal hæfte subsidiært, dvs. at krav kun kan rettes mod disse selskaber, hvis der forgæves er forsøgt udlæg for skattebeløb hos de selskaber, der hæfter solidarisk, jf. ovenfor. Det krav, der kan gøres gældende mod disse selskaber er desuden begrænset til den del af kravet, der svarer til den andel af kapitalen i det hæftende selskab, der ejes af andre koncernselskaber.

Hvis et selskab udtræder af sambeskatningen, hæfter selskabet ikke for skattekrav vedrørende de øvrige selskaber, der er omfattet af sambeskatningen, fra tidspunktet for udtrædelsen af sambeskatningen. Fra tidspunktet for udtrædelsen hæfter det udtrædende selskab således kun for den del af skatten, der vedrører den del af indkomsten, som er fordelt til selskabet, svarende til den hæftelse selskabet er undergivet efter de gældende regler.

Frasælges et selskab ud af koncernen, hæfter det frasolgte selskab ikke for selskabsskat m.v., der relaterer sig til den tilbageværende del af koncernen fra tidspunktet for overdragelsen af selskabet. Opstår der derimod et skattekrav mod det frasolgte selskab, hæfter samtlige de selskaber fortsat, der indgik i sambeskatningen det pågældende indkomstår.

Eksempel

Administrationsselskabet A er sambeskattet med datterselskaberne B og C i år 1. Koncernen har kalenderårsregnskab. Administrationsselskabet A frasælger d. 1. marts år 2 datterselskabet C.

I år 3 forhøjer SKAT den skattepligtige indkomst for datterselskab B for indkomståret 1. I denne situation vil datterselskab C ikke hæfte for skattekravet. Administrationsselskab A og datterselskab B vil derimod hæfte for skattekravet. Forhøjer SKAT i år 3 den skattepligtige indkomst for datterselskab C for indkomståret 1, påhviler hæftelsen for skatten både A, B og C.

Hæftelsen ophører, uanset om udtrædelsen af sambeskatningen sker ved et egentligt frasalg af selskabet eller på anden måde, herunder som følge af omstrukturering, likvidation eller konkurs.

Hæftelsen ophører ikke for de tilbageværende selskaber, dvs. de selskaber, der ikke er udtrådt af sambeskatningen. Det gælder ligeledes, hvis sambeskatningen kun omfatter to selskaber, og sambeskatningen derfor ophører efter, at det ene selskab f.eks. sælges ud af koncernen. I denne situation ophører hæftelsen alene for det frasolgte (udtrædende) selskab.

Det foreslås endelig, at ophøret af hæftelsen for et udtrædende selskab ikke skal gælde, hvis den samme aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, fortsat direkte eller indirekte råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne efter selskabets udtræden.

Til nr. 16

I forlængelse af forslaget om udvidelsen af hæftelsen for nationalt sambeskattede selskaber foreslås det, at hæftelsen for koncerner, der har valgt international sambeskatning, ændres, således at det ultimative moderselskab hæfter solidarisk med de selskaber, der hæfter solidarisk efter reglerne om national sambeskatning, jf. forslaget til selskabsskatteovens § 31, stk. 6, 10.-13. pkt., for indkomstskat, acontoskat, restskat samt tillæg og renter vedrørende indkomståret samt eventuel genbeskatningsforpligtelse.

Det ultimative moderselskabs hæftelse skal dog - som i dag - ikke omfatte indkomstskat m.v. af indkomst, der ville indgå i sambeskatningsindkomsten efter selskabsskatteovens § 31 om national sambeskatning.

Tilsvarende de foreslåede regler vedrørende selskaber omfattet af national sambeskatning foreslås det, at et selskab, der udtræder af sambeskatningen, ikke hæfter for skattekrav vedrørende de øvrige selskaber omfattet af sambeskatningen. Det udtrådte selskab hæfter således kun fra tidspunktet for udtrædelsen af sambeskatningen for den del af skatten, der vedrører den del af indkomsten, som er fordelt til selskabet, svarende til den hæftelse selskabet er undergivet efter de gældende regler.

Det foreslås endelig, at ophøret af hæftelsen for et udtrædende selskab ikke skal gælde, hvis den samme aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, fortsat direkte eller indirekte råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne efter selskabets udtræden.

Til § 3

Til nr. 1 og 3

Ændringerne er redaktionelle og skyldes, at EU's fusionsskattedirektiv med senere ændringer er blevet kodificeret ved Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009.

Til nr. 2

Ændringen er redaktionel og skyldes, at EU's moder- og datterselskabsdirektiv er blevet omarbejdet ved Rådets direktiv 2011/96/EU.

Til § 4

Til nr. 1 og 8

Ændringerne er redaktionelle og skyldes, at EU's fusionsskattedirektiv med senere ændringer er blevet kodificeret ved Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009.

Til nr. 2

Der er tale om konsekvensændringer, som følge af, at der foreslås indsat et nyt stk. 3 og nyt stk. 4 i selskabsskatteovens § 31.

Til nr. 3, 5 og 7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at ligningslovens § 15 flyttes til selskabsskatteoven.

Til nr. 4

Udgangspunktet for en skattefri fusion er, at skattemæssige underskud i både det indskydende og modtagende selskab fortabes. Udgangspunktet fraviges ved skattefrie fusioner mellem sambeskattede selskaber, idet fusionsskatteovens § 8, stk. 6, 2. pkt., giver hjemmel til, at det modtagende selskab kan udnytte underskud i de fusionerende selskaber fra tiden før fusionen.

Adgangen til at udnytte underskud efter en fusion omfatter kun underskud, der er opstået, mens selskaberne har været sambeskattet. Det modtagende selskab kan altså efter en fusion udnytte underskud fra både det indskydende og det modtagende selskab på samme måde, som underskuddet kunne have været udnyttet ved en uændret sambeskatning af de fusionerede selskaber.

Som fusionsskatteovens § 8, stk. 6, 2. pkt., er formuleret, åbner bestemmelsen mulighed for, at et ikke-koncernforbundet selskab fusioneres ind i koncernen, hvorefter det modtagende og sambeskattede selskab fusioneres ind i et sambeskattet underskudsselskab. Der er nu tale om en fusion mellem sambeskattede selskaber, hvorfor det modtagende selskab, efter lovens ordlyd, ikke mister det underskud, der er opstået, mens selskaberne har været sambeskattet.

Eksempel:

Selskaberne A, B og C har været sambeskattede siden stiftelsen. B og C har haft underskud i alle årene. A har ikke haft underskud. A fusionerer i år 3 med det ikke sambeskattede selskab X, der ophører ved fusionen. I år 4 fusionerer A med det modtagende selskab C. Fusionen medfører ikke nogen underskudsbegrænsning, idet underskuddet i B og C er opstået, mens de har været sambeskattet med A.

For at hindre dette foreslås det at indsætte et nyt § 8, stk. 6, 3. pkt., i fusionsskatteoven. Denne ændring vil medføre, at undtagelsen om sambeskattede selskaber i fusionsskatteovens § 8, stk. 6, 2. pkt., ikke gælder, når et modtagende selskab direkte eller indirekte ved en skattefri omstrukturering er blevet tilført aktiver eller passiver fra et selskab, som ikke var en del af sambeskatningskredsen på det tidspunkt, da underskuddet opstod.

I ovenstående eksempel vil C ikke kunne fradrage sine egne underskud opstået under sambeskatningen med A, da C, som følge af A's fusion med X, indirekte er blevet tilført aktiver eller passiver fra et selskab, som ikke var en del af sambeskatningskredsen på det tidspunkt, da underskuddet opstod.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring medfører, at et datterselskab kan fusioneres skattefrit ind i en gensidig forsikringsforening under forudsætning af,

at datterselskabet er helejet af den gensidige forsikringsforening, dvs. at den gensidige forsikringsforening skal eje alle aktierne i datterselskabet. Det er endvidere en betingelse, at datterselskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Forslaget giver derimod ikke mulighed for at fusionere ind i et uafhængigt eller koncernforbundet aktie- eller anpartsselskab, som ikke er helejet, med en gensidig forsikringsforening.

Til nr. 9

Ændringerne er redaktionelle og skyldes, at EU's fusionsskattedirektiv med senere ændringer er blevet kodificeret ved Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009, og at EU's moder- og datterselskabsdirektiv er blevet omarbejdet ved Rådets direktiv 2011/96/EU.

Til § 5

Til nr. 1

Den foreslåede ændring af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 7. pkt., medfører, at den begrænsede skattepligt af en udenlandsk persons faste driftssted her i landet omfatter al afkast (gevinster, tab og udbytter) af aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted. Den nuværende affattelse medfører, at den begrænsede skattepligt af en udenlandsk persons faste driftssted kun omfatter afkast af aktier, hvis der er tale om næringsaktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17. Ændringen medfører, at den begrænsede skattepligt også omfatter afkast af aktier, der indgår i det faste driftssteds anlægskapital.

Den foreslåede ændring svarer til den ændring af reglen i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, sidste pkt., som blev foretaget ved lov nr. 525 af 12. juni 2009 om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.).

Til nr. 2

Det foreslåede nye stk. 3 i kildeskattelovens § 2 indebærer, at når en person, som ikke er omfattet af fuld skattepligt (eller et dødsbo, der behandles i udlandet), udøver erhvervsvirksomhed med fast driftssted her i landet, skal den skattepligtige indkomst ved denne virksomhed opgøres i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i den ny OECD-model. Dette fremgår af 1. pkt. i de foreslåede bestemmelser, idet 1. pkt. afspejler artikel 7, stk. 2, i OECD-modellen fra 2010.

Såfremt den pågældende person (eller dødsbo) er hjemmehørende i en anden stat, og Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med denne stat har en artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed, som ikke er affattet efter den ny artikel 7 i OECD-modellen fra 2010, skal den skattepligtige indkomst i det faste driftssted dog som hidtil opgøres i overensstemmelse med overenskomstens artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede regulering i forhold til faste driftssteder.

Til nr. 4

Den foreslåede nye § 25 i kildeskatteloven indeholder tilsvarende bestemmelser som det foreslåede nye stk. 3, i § 2, for så vidt angår en person, som er fuldt skattepligtig til Danmark, men som udøver erhverv med et fast driftssted i en anden stat. Den skattepligtige indkomst ved erhvervsvirksomheden i det udenlandske faste driftssted skal medregnes ved opgørelsen af personens danske skattepligtige indkomst. Personen kan herefter få dobbeltbeskatningslempelse efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den anden stat eller efter ligningslovens § 33. Til brug for beregningen af dobbeltbeskatningsnedslaget skal der opgøres den del af den skattepligtige indkomst, der hidrører fra det udenlandske faste driftssted.

Bestemmelserne i den foreslåede § 25 går for det første ud på, at når en person, som er omfattet af fuld skattepligt, udøver erhverv med fast driftssted i en anden stat, skal den skattepligtige indkomst ved dette erhverv opgøres i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i den ny

OECD-model. Dette fremgår af 1. pkt. i den foreslåede § 25, idet 1. pkt. afspejler artikel 7, stk. 2, i OECD-modellen fra 2010.

Såfremt det pågældende faste driftssted ligger i en anden stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og denne overenskomsts artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er affattet efter den ny artikel 7 i OECD-modellen fra 2010, medfører den foreslåede § 25 for det andet, at den skattepligtige indkomst i det faste driftssted skal opgøres i overensstemmelse med artikel 7 i den pågældende overenskomst.

Til nr. 5

Det foreslås, at hæftelsen for nationalt sambeskattede selskaber udvides, således at alle selskaber omfattet af sambeskatningen som udgangspunkt hæfter for kildeskatter, som selskaberne over for det offentlige er forpligtet til at indeholde.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den tilsvarende udvidelse af hæftelsen for selskabsskatter m.v. for sambeskattede selskaber, jf. forslaget til ændring af selskabsskattelovens §§ 31, stk. 6, og 31 A, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 13 og 15.

Forslaget indebærer, at administrationsselskabet og sambeskattede selskaber, hvor alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af et eller flere koncernselskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C, hæfter solidarisk sammen med selskabet for kildeskatter, som selskabet over for det offentlige er forpligtet til at indeholde efter reglerne i kildeskattelovens § 69, stk. 1 eller 2. Hæftelsen omfatter udbytteskat m.v., royaltyskat og renteskat, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, d, g og h.

Tilsvarende den foreslåede hæftelse for selskabsskatter m.v. foreslås hæftelsen opdelt i 2 trin, således at administrationsselskabet og andre helejede selskaber i sambeskatningen skal hæfte solidarisk for selskabets kildeskatter. Afgørende for, om et selskab skal anses for helejet, er, hvorvidt hele selskabets kapital ved indkomstårets udløb er ejet af et eller flere koncernselskaber.

Ejerandele, der besiddes af aktionærkredsen omfattet af kursgevinstlovens § 4, stk. 2, medregnes ved opgørelsen af, om selskabet er helejet ved indkomstårets udløb.

Det foreslås endvidere, at de andre selskaber i sambeskatningen («minoritetsselskaberne») alene skal hæfte subsidiært, dvs. at krav kun kan rettes mod disse selskaber, hvis der forgæves er forsøgt udlæg for kildeskatter hos de selskaber, der hæfter solidarisk. Det krav, der kan gøres gældende mod disse selskaber er desuden begrænset til den del af kravet, der svarer til den andel af kapitalen i det hæftende selskab, der ejes af andre koncernselskaber.

Hvis et selskab udtræder af sambeskatningen, hæfter selskabet ikke for kildeskatter vedrørende de øvrige selskaber, der er omfattet af sambeskatningen, fra tidspunktet for udtrædelsen af sambeskatningen, dvs. ved ophør af koncernforbindelsen, jf. selskabsskattelovens § 31 C. Fra tidspunktet for udtrædelsen hæfter det udtrædende selskab således kun for kildeskatter, der vedrører selskabet selv, svarende til den hæftelse selskabet er undergivet efter de gældende regler.

Frasælges et selskab ud af koncernen, hæfter det frasolgte selskab således ikke for kildeskatter, der relaterer sig til den tilbageværende del af koncernen fra tidspunktet for overdragelsen af selskabet. Opstår der derimod et krav på kildeskat mod det frasolgte selskab, hæfter samtlige de selskaber fortsat, der indgik i sambeskatningen på tidspunktet, hvor indeholdelsen skulle være sket.

Frasælges eksempelvis et selskab ud af koncernen, hæfter det frasolgte selskab ikke for udbytteskat m.v., royaltyskat og renteskat, der relaterer sig til den tilbageværende del af koncernen fra tidspunktet for overdragelsen af selskabet. Opstår der derimod et krav på udbytteskat m.v., royaltyskat eller renteskat mod det frasolgte selskab, hæfter samtlige de selskaber fortsat, der indgik i sambeskatningen på tidspunktet for udbytte-, royalty- eller rentebetalingen.

Eksempel

Administrationsselskabet A er sambeskattet med datterselskaberne B og C i år 1. Koncernen har kalenderårsregnskab. Administrationsselskabet A frasælger d. 1. juli år 2 datterselskabet C.

I år 3 retter SKAT et krav mod datterselskab B for manglende indeholdelse af kildeskat for indkomståret 1. I denne situation vil datterselskab C ikke hæfte for skattekravet. Administrationsselskab A og datterselskab B vil derimod hæfte for skattekravet. Retter SKAT i år 3 derimod kravet vedrørende manglende indeholdelse af kildeskat mod datterselskab C for indkomståret 1, påhviler hæftelsen både A, B og C.

Hæftelsen ophører, uanset om udtrædelsen af sambeskatningen sker ved et egentligt frasal af selskabet eller på anden måde, herunder som følge af omstrukturering, likvidation eller konkurs.

Hæftelsen ophører ikke for de tilbageværende selskaber, dvs. de selskaber, der ikke er udtrådt af sambeskatningen. Det gælder ligeledes, hvis sambeskatningen kun omfatter to selskaber, og sambeskatningen derfor ophører efter, at det ene selskab f.eks. sælges ud af koncernen. I denne situation ophører hæftelsen alene for det frasolgte (udtrædende) selskab.

Det foreslås endelig, at ophøret af hæftelsen for et udtrædende selskab ikke skal gælde, hvis den samme aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, fortsat direkte eller indirekte råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne efter selskabets udtræden.

Til nr. 6

Det foreslås, at det betalende selskab straffes med bøde, hvis det forsætligt eller groft uagtsomt undlader at opfylde pligten til at foretage indeholdelse af renteskat.

Sanktionen for manglende indeholdelse af renteskat bliver den samme som ved manglende opfyldelse af pligten til at foretage indeholdelse af A-skat, udbytteskat m.v. og royaltyskat, da der er tale om ligeværdige overtrædelser af kildeskatteloven.

Retspraksis for overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1 om pligt til at foretage indeholdelse af A-skat, udbytteskat m.v. og royaltyskat følger sanktionspraksis for skatte- og momsunddragelse, således at forsætlige overtrædelser med unddragelse på mere end 250.000 kr. skal overgives til politiet. Forsætlige overtrædelser under 250.000 straffes med en bøde på to gange størrelsen af det manglende indeholdte beløb, og groft uagtsomme unddragelser straffes med en bøde af samme størrelse som det manglende indeholdte beløb.

Til § 6

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at ligningslovens § 15 flyttes til selskabsskatteloven.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om udvidelse af hæftelsen for sambeskattede selskaber, jf. lovforslagets § 2, nr. 14 og 16, og § 5, nr. 5.

Det foreslås, at selskaber, der er omfattet af national sambeskatning, jf. selskabsskattelovens § 31, i indkomståret forud for det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, hæfter for skatter af et af selskabernes konkursindkomst.

De foreslåede regler i forslaget til selskabsskattelovens § 31, stk. 6, 10.-13. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 14, finder tilsvarende anvendelse. Hæftelsen påhviler herefter principalt administrationsselskabet og helejede selskaber i sambeskatningen, mens øvrige selskaber i sambeskatningen hæfter subsidiært begrænset til den del af kravet, der svarer til den andel af kapitalen i det hæftende selskab, der ejes af andre koncernselskaber.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

For så vidt angår selskaber undergivet international sambeskatning, jf. selskabsskattelovens § 31 A, i indkomståret forud for det indkomstår, hvor konkursdekretet afsiges, foreslås det, at det ultimative moderselskab

hæfter solidarisk med selskaber omfattet selskabsskattelovens § 31, stk. 6, 10. pkt., når skatterne inden dekretet ville have været omfattet af hæftelsen i selskabsskattelovens § 31 A, stk. 4.

Herved videreføres den gældende bestemmelse i konkursskattelovens § 4, stk. 3, med den ændring, at alle de selskaber, der ville være undergivet national sambeskatning, hvis der ikke var valgt international sambeskatning, hæfter sammen med det ultimative moderselskab.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 25, stk. 4 om underskud opstået før den 1. januar 1982 og adgang til at fremføre disse underskud til modregning i skattepligtig indkomst i efterfølgende år.

Ved bestemmelsens indførelse i 1982 var adgangen til at fremføre underskud begrænset til 5 år. Den tidsbegrænsede fremførselsadgang blev først indført for underskud opstået i 2002 eller senere. Modregningsadgangen for underskud opstået før den 1. januar 1982 bortfaldt således midt i 80'erne.

Til § 8

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, skal selvangivelsespligtige virksomheder med koncerninterne transaktioner omfattet af stk. 1 udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for de kontrollerede transaktioner. Tilsvarende skal visse mindre virksomheder efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 6, udfærdige og opbevare dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for en række nærmere opregnede kontrollerede transaktioner.

Den skriftlige dokumentation skal på SKATs begæring forelægges SKAT og skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Efter bestemmelsen fastsætter SKAT efter godkendelse af Skatterådet regler for indholdet af den skriftlige dokumentation.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 42 af 24. januar 2006 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner (transfer pricing-bekendtgørelsen).

Det foreslås, at SKAT kan pålægge virksomheder omfattet af stk. 1 eller 6 at indsende en erklæring som nævnt i revisorlovens § 1, stk. 2, om dokumentationen som nævnt i skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, 2. pkt.

De pågældende virksomheder vil således kunne blive pålagt at indhente en revisorerklæring fra en uafhængig revisor. Efter revisorlovens § 24, stk. 1, skal en revisor, der udfører opgaver omfattet af revisorlovens § 1, stk. 2, være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Udgangspunktet vil være, at en revisorerklæring med sikkerhed om rigtigheden af virksomhedens TP-dokumentation skal indhentes fra en anden revisor end den, som har medvirket til at tilvejebringe TP-dokumentationen. Der henvises nærmere til afsnit 3.2.2.6.

Tanken er, at den uafhængige revisor afgiver en erklæring med begrænset sikkerhed, jf. revisorlovens § 1, stk. 2, hvori revisor udtaler, om der ved det udførte arbejde er forhold, der har givet anledning til at konkludere, at virksomhedens TP-dokumentation ikke giver et retvisende billede eller ikke er udarbejdet i overensstemmelse med transfer pricing-bekendtgørelsen. Der henvises nærmere til afsnit 3.2.2.7. om graden af sikkerhed, erklæringen skal indeholde.

Det er en betingelse for erklæringspålægget, at virksomheden har haft kontrollerede transaktioner med fysiske eller juridiske personer i lande uden for EU eller EØS, med hvem Danmark ikke har indgået en

dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller virksomheden ifølge virksomhedens årsrapporter har haft gennemsnitligt driftsmæssigt underskud i 4 på hinanden følgende indkomstår, hvoraf de seneste er det indkomstår, for hvilket erklæringspålægget gives, målt som resultat af primær drift før finansiering, ekstraordinære poster og skat. For forsikringsselskaber anvendes dog »forsikringsteknisk resultat« som driftsresultatmål, da dette resultat direkte fremgår af årsregnskabet, og er det resultat, som er skabt af selskabets forsikringsmæssige aktiviteter.

For øvrige finansielle virksomheder anvendes resultat før skat som driftsresultatmål. Disse virksomheder er omfattet af lov om finansielle virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 8. august 2011. Målepunktet »resultat før skat« er mest sammenlignelig med andre virksomhedstyper. Eksempelvis er pengeinstitutters drift/virksomhed finansiering, hvorfor »resultat før skat« er det mål, der bedst udtrykker »resultatet af primær drift« i en sådan virksomhed. Dette er også årsagen til, at nedskrivninger/tab på engagementer indgår i målepunktet, idet denne omkostning er en integreret del af finansieringsvirksomheden.

Et gennemsnitligt underskud i 4 år opgøres på »enkelt-selskabsbasis« og altså ikke på grundlag af en sambeskatningskreds samlede driftsresultat.

Det er endvidere en betingelse for indhentelse af revisorerklæringen, at det for kontrollen af virksomhedens skattemæssige forhold er hensigtsmæssigt og relevant for SKAT at indhente erklæringen.

Muligheden for at pålægge en virksomhed at indhente en revisorerklæring tænkes at ske i den situation, hvor SKAT har en overvejende formodning om, at TP-dokumentationen er utilstrækkelig, dvs. hvor der er rimeligt klare indikationer på, at TP-kravene ikke er overholdt. I den situation vil det være hensigtsmæssigt at indhente erklæringen, eftersom den vil kunne give SKAT en »second opinion« om dokumentationens kvalitet og dermed bidrage til, at SKAT kan få be- eller afkræftet sin formodning om TP-dokumentationens utilstrækkelighed. Revisorerklæringen er ikke bindende for SKATs endelige holdning til dette spørgsmål.

SKAT kan under de nævnte betingelser kræve en revisorerklæring for alle indkomstår, som en indkaldt dokumentation omfatter, og hvor fristen for genoptagelse af ansættelsen for det pågældende indkomstår ikke er udløbet efter skatteforvaltningsloven § 26, stk. 5, på det tidspunkt, hvor erklæringen forventes indsendt af virksomheden ifølge den fastsatte frist. Efter den sidstnævnte bestemmelse udløber den almindelige frist for gennemførelse af ansættelsesændringer først i det sjette år efter indkomstårets udløb for skattepligtige omfattet af § 3 B i skattekontrolloven eller § 13 i tonnageskatteloven, for så vidt angår de kontrollerede transaktioner.

Tilvejebringer en virksomhed (yderligere) materiale om virksomhedens kontrollerede transaktioner under en klagesag, vil SKAT også have mulighed for at pålægge virksomheden at indhente en revisorerklæring om dette materiale på dette tidspunkt.

SKAT vil i pålægget til virksomheden nærmere angive, hvilke indkomstår erklæringen skal omfatte. Erklæringen vil som udgangspunkt omfatte de samme indkomstår, som den TP-dokumentation, som virksomheden har indsendt, angår, men kan dog også angå et enkelt eller enkelte af disse år.

Fristen for indsendelse af erklæringen er mindst 90 dage regnet fra pålæggets datering. Pålægget kan tidligst gives 7 dage efter modtagelsen af dokumentationen efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, 2. pkt.

Har der ikke været indsendt TP-dokumentation, kan der ikke stilles krav om en revisorerklæring. Også i den situation har SKAT imidlertid adgang til efter reglerne i skattekontrollovens § 5, stk. 3, at fastsætte virksomhedens skattepligtige indkomst på grundlag af et skøn. Endvidere vil virksomheden i denne situation kunne ifalde bødeansvar, jf. skattekontrollovens § 17, stk. 3.

Efter forslaget bemyndiges SKAT til at fastsætte nærmere regler om erklæringens indhold og afgivelse samt fristen for indsendelse af erklæringen.

I forbindelse med udmøntningen af reglerne om erklæringens indhold vil referencerammen for revisors erklæring blive udarbejdet. Bekendtgørelsen vil navnlig komme til at indeholde afsnit

- om formålet med revisorerklæringen, nemlig at revisor udtrykker en konklusion om, hvorvidt revisor har fundet forhold, som afkræfter, at virksomheden opfylder armslængdeprincippet,
- om, at erklæringen skal være udarbejdet i overensstemmelse med den danske revisionsstandard om andre erklæringsopgaver med sikkerhed samt skattekontrollovens § 3 B, stk. 8, og regler fastsat med hjemmel heri, hvori kravene i bekendtgørelsen om revisorerklæringen til omfanget af revisors arbejde og referenceramme gengives,
- om forbehold, konklusion, supplerende oplysninger,
- om revisors kontor, firma, underskrift og dato for underskriften.

Revisorerklæringen vil kunne udarbejdes på dansk, norsk, svensk eller engelsk, og virksomheden vil kunne afgive erklæringen digitalt til SKAT.

I bekendtgørelsen vil det være muligt at fastsætte en frist for virksomhederne til at indhente en revisorerklæring, som overstiger 90 dage, hvis den fastlagte referenceramme tilsiger dette. Det vil således bero på fastlæggelsen af referencerammen, hvor lang frist det skønnes, at virksomhederne og revisorerne har brug for.

Det foreslås, at SKATs afgørelse om indhentelse af en revisorerklæring som udgangspunkt ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Afgørelsen kan dog påklages til Landsskatteretten, hvis SKAT på baggrund af den indkaldte dokumentation henlægger sagen uden at gennemføre en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst eller nedsætter denne. Klagefristen er i det tilfælde 3 måneder regnet fra SKATs underretning til virksomheden om henlæggelsen eller nedsættelsen. Endvidere kan afgørelsen prøves i forbindelse med en klage over en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation.

Ved klage finder de almindelige regler om klage ved Landsskatteretten i skatteforvaltningslovens §§ 42-46 tilsvarende anvendelse.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i skattekontrollovens § 3 B, stk. 8, vil konsekvensen af, at den skattepligtige ikke har udarbejdet (fyldestgørende) dokumentation efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 5 eller 6, være, at skattekontrollovens § 5, stk. 3, finder anvendelse. Efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, gælder, at foreligger der ikke en selvangivelse på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 3 B, stk. 8, - som efter forslaget bliver stk. 9 - også kommer til at omfatte den situation, hvor SKAT har pålagt virksomheden at tilvejebringe en revisorerklæring, men virksomheden ikke indsender en sådan til SKAT inden den fastsatte frist. I den situation vil SKAT således have mulighed for at fastsætte virksomhedens indkomst efter et skøn.

Til nr. 3

Skattekontrolloven indeholder en lang række indberetningspligter, og manglende rettidig indberetning er strafbart efter skattekontrollovens § 14, stk. 2. Manglende rettidig genindberetning efter anmodning fra SKAT, fordi der har været fejl i den første indberetning, er strafbart efter skattekontrollovens § 14, stk. 3.

Det foreslås, at der indføres en hjemmel i skattekontrollovens § 14, stk. 5, til at udmåle bøden for overtrædelser af indberetningspligten til indkomstregisterloven efter antallet af ansatte i virksomheden for at øge den præventive effekt af bøden.

Det er af stor betydning, at indberetninger, som direkte anvendes til skatteansættelsen og samtidig til myndighedskontrollen med socialt

bedrageri, er korrekte og rettidige, og der foreslås en bødestørrelse fra 5.000 kr. til 80.000 kr. afhængig af virksomhedens størrelse målt i antallet af ansatte. Den graduerede bøde skal både afspejle, at skadevirkningen er større, jo flere indberetninger, der er tale om, og den tilsigtede præventive effekt overfor indberetterne.

Efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, skal de selvangivelsespligtige udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for de kontrollerede transaktioner.

Efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 6, om visse mindre virksomheders TP-dokumentation for særlige transaktioner vil reglerne om indhentelse af dokumentation også finde anvendelse på disse virksomheder, for så vidt angår disse virksomheders begrænsede dokumentationspligt, jf. henvisningen i stk. 6 til stk. 5, 2. - 5. pkt.

Det foreslås at indføre hjemmel i skattekontrollovens § 14, stk. 6, til at forhøje den normale bødestraf, når der er tale om skærpende omstændigheder ved overtrædelsen af skattekontrollovens § 14, stk. 4, f.eks. i form af en samtidig overtrædelse af § 17, stk. 3.

Bestemmelsen kan også finde anvendelse ved udmåling af bøder for overtrædelse af stk. 1, hvor den økonomiske fordel ved at afgive urigtige og vildledende oplysninger har betydning for bødeudmålingen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 3.3.2.

Til nr. 4

Efter skattekontrollovens § 17, stk. 3, straffes med bøde den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at opfylde pligten til at udarbejde skriftlig dokumentation efter § 3 B, stk. 5 og 6.

Forslaget går ud på at præcisere, dels at tidspunktet for fuldbyrdelse af overtrædelsen er, når fristen for indsendelse af den skriftlige dokumentation er overskredet, dels at det også gælder virksomhedens undladelse af at indhente en revisorerklæring efter pålæg fra SKAT, når dette sker forsætligt eller af grov uagtsomhed. Med forslaget tydeliggøres det samtidig, at den revisor, som af virksomheden er blevet anmodet om at forestå udarbejdelsen af revisorerklæringen, ikke kan ifalde ansvar efter § 17, stk. 3.

Til nr. 5

Forslaget går ud på at indføre hjemmel i skattekontrollovens § 17, stk. 4, til at forhøje den normale bødestraf, når der er tale om skærpende omstændigheder ved overtrædelsen, f.eks. i form af en samtidig overtrædelse af § 14, stk. 1, om afgivelse af urigtige og vildledende oplysninger, således at den fremsendte TP-dokumentation er misvisende.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 3.3.2.

Til § 9

Til nr. 1

Det foreslås, at SKAT kan offentliggøre visse nærmere bestemte oplysninger om selskabers skatteforhold, som i dag er omfattet af den særlige tavshedspligt, der gælder for skattemyndighederne.

Forslaget indebærer, at oplysningerne efter offentliggørelsen ikke længere vil være fortrolige. Offentliggjorte oplysninger vil derfor ikke være omfattet af hverken skattemyndighedernes særlige tavshedspligt eller forvaltningslovens almindelige tavshedspligt, der gælder for andre forvaltningsmyndigheder. Da oplysningerne ved offentliggørelse vil være tilgængelige for enhver, vil de heller ikke være omfattet af forvaltningslovens og offentlighedslovens regler om aktindsigt efter anmodning. Alle andre oplysninger end de, der er specifikt angivet i bestemmelsen, vil fortsat være omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt.

Forslaget omfatter selskaber m.v., der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1, litra a og b, og fondsbeskatningslovens § 1. Dermed er både danske indregistrerede selskaber m.v. og faste driftsteder og faste ejendomme af udenlandske selskaber omfattet. Også selskaber, der bliver skattepligtige til Danmark som følge af, at ledelsens sæde er her i landet, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 6, er omfattet. Selskaber m.v., der er fritaget for selvangivelsespligt efter

skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller fondsbeskatningslovens § 15, stk. 2 eller 3, vil dog ikke være omfattet af forslaget. Da forslaget kun omfatter selskaber m.v., vil der ikke blive tale om at offentliggøre personoplysninger, jf. persondataloven.

De oplysninger, der foreslås offentliggjort, er selskabets m.v. skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud fra tidligere indkomstår, årets anvendte underskud fra tidligere indkomstår, den beregnede skat for indkomståret, og endelig hvilken skattepligtsbestemmelse i selskabsskatteloven eller fondsbeskatningsloven selskabet m.v. er omfattet af, og om selskabet m.v. beskattes efter tonnageskatteloven.

Det kan eksempelvis angives, om selskabet m.v. er andelsbeskattet efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, eller foreningsbeskattet efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Selskabernes m.v. skattepligtige indkomst opgøres efter forskellige metoder. Således opgør et andelsbeskattet selskab den skattepligtige indkomst som en procentdel af formuen og ikke som årets indkomst. En skattepligtig forening er alene skattepligtig af den erhvervsmæssige del af foreningens virksomhed. Det er derfor hensigtsmæssigt, at oplysningerne om den skattepligtige indkomst og beregnede skat m.v. ledsages af en oplysning om, hvilken skattepligtsbestemmelse selskabet m.v. er omfattet af.

Hvis et selskab m.v. er omfattet af kulbrinteskatteloven, kan oplysninger vedrørende selskabets kulbrinteindkomst m.v. tilsvarende offentliggøres. Disse oplysninger vedrørende kulbrinteindkomsten vil kunne offentliggøres særskilt specificeret på henholdsvis særskilt indkomst, jf. kulbrinteskattelovens kapitel 2, og kulbrinteindkomst, jf. kulbrinteskattelovens kapitel 3.

Endelig foreslås det, at i tilfælde, hvor selskabet m.v. indgår i en sambeskatning, kan SKAT offentliggøre oplysningerne om selskabet samlet for de sambeskattede selskaber med angivelse af, hvilke selskaber der indgår i sambeskatningen. Det vil således være sambeskatningsindkomsten, den beregnede skat heraf og de samlede anvendte underskud fra tidligere år, der offentliggøres.

Offentliggørelse på sambeskatningsniveau er valgt for at kunne give et mere fuldstændigt billede af koncernens skatteoplysninger. Reglerne om obligatorisk sambeskatning medfører, at en koncern som udgangspunkt opfattes som én enhed i skattemæssig henseende. Det er derfor en naturlig følge heraf, at oplysningerne offentliggøres samlet for enheden.

Oplysningerne om selve sambeskatningskredsen, dvs. hvilke selskaber der er sambeskattede i et givent indkomstår, vil blive opgjort ved indkomstårets slutning. Det er således status på dette tidspunkt, der vil indgå i de offentliggjorte oplysninger.

Det er hensigten, at oplysningerne om selskabernes m.v. skatteforhold offentliggøres ca. en måned efter udsendelse af årsopgørelserne.

I forbindelse med udsendelse af selskabernes m.v. årsopgørelser for indkomståret 2011, der udsendes medio oktober 2012, vil der eksplicit blive gjort opmærksom på, hvilke oplysninger der vil blive offentliggjort.

Det er hensigten, at der på selvangivelserne for indkomståret 2012 og fremover eksplicit gøres opmærksom på, hvilke oplysninger der vil blive offentliggjort, når årsopgørelserne er udsendt. Denne fremgangsmåde foreslås, da for eksempel oplysning om det anvendte underskud fremført fra tidligere indkomstår alene fremgår af selvangivelsen, men ikke af årsopgørelsen.

Opdatering af de offentliggjorte oplysninger om selskabernes m.v. skatteforhold vil komme til at ske i takt med opdateringen i de systemer, hvorfra oplysningerne hentes. Fordelen er, at de nye oplysninger vil blive offentliggjort på hjemmesiden, i de tilfælde, hvor der er fejl eller ændringer i de allerede offentliggjorte skatteforhold. Herved minimeres selskabernes m.v. indvendinger mod, at de offentliggjorte oplysninger ikke er korrekte.

Ved opslag på www.skat.dk vedrørende de offentliggjorte oplysninger om selskabernes m.v. skatteforhold er det tanken, at dette kan ske ved udsøgning enten på navn eller CVR-nr.

Der foreslås ikke særlige regler om klage og genoptagelse. Det er derfor den almindelige klageadgang og adgang til genoptagelse, som gælder for skattesager, der finder anvendelse, såfremt et selskab m.v. ikke er enig i de offentliggjorte oplysninger.

Dog er det hensigten, at der i tilfælde af egentlige og åbenlyse fejl i de offentliggjorte oplysninger skal fastsættes en procedure for håndteringen heraf. Denne procedure vil komme til at fremgå af hjemmesiden.

Lempelsen af den særlige tavshedspligt skal efter forslaget træde i kraft den 1. juli 2012. Dermed kan SKAT fra denne dag offentliggøre den kategori af oplysninger, der er opregnet i de foreslåede nye stykker i skatteforvaltningslovens § 17. Det er alene selve offentliggørelsestidspunktet, der er afgørende i forhold til ikrafttrædelsen. SKAT får dermed i princippet adgang til at offentliggøre oplysninger både for fremtidige indkomstår og gamle indkomstår. Det er imidlertid alene hensigten, at offentliggøre oplysninger vedrørende indkomståret 2011 og senere indkomstår.

Til nr. 2

Efter skatteforvaltningslovens § 19 skal SKAT, forinden en afgørelse træffes, som udgangspunkt udarbejde en sagsfremstilling. Sagsfremstillingen skal indeholde en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske forhold, der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Der skal endvidere oplyses om den afgørelse, som disse oplysninger efter forvaltningens vurdering fører til, med en begrundelse, der opfylder de krav til begrundelsen af en forvaltningsafgørelse, der følger af forvaltningsloven. Sagsfremstillingen skal sendes til udtalelse hos sagens parter med en svarfrist, der ikke uden parternes samtykke kan være på mindre end 15 dage regnet fra høringsskrivelsens datering, medmindre en anden frist er bestemt i lovgivningen. En part i sagen kan give afkald på denne høring.

Efter § 19, stk. 5, gælder kravet om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, dog ikke en række typer af afgørelser. Det gælder bl.a.

- afgørelser, der kan påklages til et ankenævn,
- afgørelser, hvis en klage herover efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer,
- afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankenævn, vurderingsankenævn eller Landsskatteretten, samt endelig
- afgørelser om bindende svar, bortset fra visse bindende svar, der afgives af Skatterådet.

Det bemærkes, at den nævnte bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, ifølge forarbejderne dels er tænkt anvendt til helt undtagelsesvis at henlægge afgørelsen af klager over SKATs afgørelser til andre enheder end de kollegiale klageorganer, dels tænkt anvendt til at afskære klage til skatteministeren.

Forslaget går ud på også at undtage afgørelser om revisorerklæringspålæg fra kravet om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før pålægget gives, idet et sådant krav i modsat fald kan modvirke forslagens intentioner.

Til nr. 3

Efter skatteforvaltningslovens § 42 b kan Landsskatteretten, forinden den afgør en klage af en række nærmere opregnede typer, anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling, ligesom retten kan anmode SKAT om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager. Det drejer sig om følgende sager:

- 1) Klager, som efter skatteyderens valg tilgår Landsskatteretten i stedet for skatteankenævnet,

- 2) klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer, og
- 3) klager over visse bindende svar, som træffes af Skatterådet.

Forslaget går ud på også at lade revisorerklæringspålæg være omfattet af bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 42 b.

Til nr. 4

Efter skatteforvaltningslovens § 53, stk. 2, ydes der ikke omkostningsgodtgørelse til juridiske personer, der er skattepligtige efter selskabsskatte-lovens §§ 1 eller 2 eller fondsbeskatningslovens § 1. Herudover følger det af skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 4, at der kan ydes omkostningsgodtgørelse til udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale, i det omfang der ikke er tale om dokumentation for kontrollerede transaktioner efter skattekontrollovens § 3 B.

Sidstnævnte bestemmelse har betydning for de virksomheder, som er omfattet af skattekontrollovens § 3 B, og som ikke er stiftet som juridiske personer, og som ikke er skattepligtige efter selskabsskatte-lovens §§ 1 eller 2 eller fondsbeskatningslovens § 1.

Det foreslås, at affattelsen af skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 4, ændres, således at revisorerklæringerne også omfattes af bestemmelsen om, hvilke udgifter til sagkyndige erklæringer, der ikke kan ydes omkostningsgodtgørelse til. Der henvises til afsnit 3.2.2.9.4.

Til § 10

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 9.

Til stk. 2

Det foreslås, at forslagene om begrænsning af adgangen til fremførsel af underskud skal have virkning for underskud, der fremføres til modregning ved opgørelse af den skattepligtige indkomst for indkomståret, der påbegyndes den 1. juli 2012 og senere.

Til stk. 3

De foreslåede regler om opgørelse af indkomst i et fast driftssted har baggrund i den nye artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed i OECD's modelkonvention fra 2010. Denne model blev offentliggjort i juli 2010.

De foreslåede regler medfører ændringer i tilfælde, hvor et fast driftssted her i landet af et udenlandsk foretagende eller et fast driftssted i udlandet af et dansk foretagende ikke er omfattet af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Der kan både være tale om ændringer af lempende og skærpende karakter.

Det foreslås, at de foreslåede regler skal have virkning for indkomståret, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere, dog således at pågældende person eller selskab m.v., hvis de har interesse heri, kan vælge, at ændringerne også skal have virkning for tidligere indkomstår, men tidligst fra indkomståret 2012.

Til stk. 4

Det foreslås, at forslaget om modregning af andre sambeskattede selskabers underskud i det modtagende selskab i en skattefri omstrukturering og forslaget til undtagelsen fra fusionsskatte-lovens § 8, stk. 6, 2. pkt., tillægges virkning for skattefri omstruktureringer, der vedtages den 1. juli 2012 eller senere.

Til stk. 5

Det foreslås, at forslaget om udvidelse af hæftelsen for selskabsskatter, jf. forslaget om ændring af selskabsskatte-lovens §§ 31 og 31 A tillægges virkning for indkomståret, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere.

Det foreslås endvidere, at selskaber, der indgår i en sambeskatning, ikke kan udskyde virkningen af de foreslåede ændringer med et år ved efter den 30. juni 2012 at anmode om omlægning af indkomståret, således at indkomståret 2012 påbegyndes før og ikke efter den 1. juli 2012.

Til stk. 6

Det foreslås, at ændringen skal have virkning for fusioner med fusionsdato den 1. januar 2012 eller senere.

Typisk vil selskaberne fusionere med tilbagevirkende kraft for at opfylde kravene i skattelovgivningen og selskabslovgivningen. Hovedreglen i fusionsskatteloven er, at fusionsdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for det modtagende selskabs regnskabsår. De selskabsretlige regler betyder, at en fusion typisk også vil ske tilbage i tid til seneste regnskabsaflæggelse. På den baggrund foreslås det at give adgang til, at de nye regler får virkning for fusioner med fusionsdato tilbage til den 1. januar 2012. Kun herved sikres det, at reglerne får hurtigst mulig virkning, således at skattereglerne ikke stiller sig hindrende i vejen for hensigtsmæssige omstruktureringer.

I og med at der er tale om en begunstigende regel, er det desuden vurderingen, at det ikke er hensigtsmæssigt at udskyde virkningen heraf til fusioner, der først vedtages efter lovens ikrafttræden.

Med lovforslaget lempes erhvervslivets mulighed for skattefri omstrukturering.

Til stk. 7

Det foreslås, at forslaget om udvidelse af hæftelsen for kildeskat på udbytte, rente og royalties, jf. forslaget til ændring af kildeskattelovens § 69, tillægges virkning for skattebetalinger, der forfalder til betaling den 1. juli 2012 eller senere.

Udbytteskat forfalder til betaling, så snart vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet er truffet, jf. kildeskattelovens § 66, stk. 1, 2. pkt. Rente- og royaltyskat forfalder til betaling ved udbetaling eller godskrivning af rente henholdsvis royalty, jf. kildeskattelovens §§ 66 A, stk. 1, 2. pkt., og 66 B, stk. 1, 2. pkt.

I relation til udbytteskat vil forslaget således have virkning for skat på udbytte, hvor selskabet træffer beslutning om udlodning af udbyttet den 1. juli 2012 eller senere. I relation til rente- og royaltyskat vil forslaget have virkning for rente og royalty, der udbetales eller godskrives den 1. juli 2012 eller senere.

Til stk. 8

Det foreslås, at forslaget om hæftelse for skatter af konkursindkomst for et af selskaberne i en sambeskatning, jf. forslaget om ændring af konkursskattelovens § 4, stk. 3, tillægges virkning for konkursindkomst, hvor konkursdekretet afsiges den 1. juli 2012 eller senere.

Til stk. 9

Det foreslås, at § 8, nr. 1, 2 og 4, samt § 9, nr. 2-4, om revisorerklæring, træder i kraft den 1. januar 2013. Forslaget betyder, at SKAT fra og med denne dato har mulighed for at indhente en revisorerklæring fra virksomheder omfattet af skattekontrollovens § 3 B, stk. 1 og 6, hvis betingelserne i forslaget til det nye § 3 B, stk. 8, i øvrigt er opfyldt.

SKAT kan efter forslaget fastsætte nærmere regler om erklæringens indhold og afgivelse samt fristen for indsendelse af erklæringen. Indholdet af bekendtgørelsen skal forinden bl.a. have været drøftet med revisororganisationen. Det forventes, at drøftelserne af udkastet til bekendtgørelsen er afsluttet i slutningen af 2012.

Bilag 1**Lovforslaget sammenholdt med gældende lov***Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovekøntgørelse nr. 1017 af 28. oktober 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 273 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

§ 8 X. - - -

Stk. 2. Sambeskattede selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 og § 31 A, anses for en samlet enhed ved anvendelsen af stk. 1. Anmodning efter stk. 1 indgives af administrationsselskabet. Opgørelsen af udbetalingen sker på grundlag af sambeskatningsindkomsten og de sambeskattede selskabers samlede udgifter til forskning og udvikling. Beløbet udbetales til administrationsselskabet. Administrationsselskabet skal fordele beløbet forholds- mæssigt mellem de selskaber m.v., hvis underskud nedsættes, jf. stk. 4, i overensstemmelse med selskabsskattelovens § 31, stk. 6, og § 31 A, stk. 6.

- - -

1. I § 8 X, *stk. 2*, ændres »selskabsskattelovens § 31, stk. 6« til: »selskabsskattelovens § 31, stk. 8«.

2. § 15 ophæves.

UKS

§ 15. Såfremt den for et indkomstår opgjorte skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages i den skattepligtige indkomst for de følgende indkomstår. Fradraget kan kun overføres til et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan rummes i tidligere års indkomst.

Stk. 2. Hvis en skattepligtig i et indkomstår opnår en tvangsakkord, nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud og dernæst uudnyttede, fradragsberettigede tab, der kan fremføres efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, og § 43, stk. 3, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og § 31 A, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3, fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra den pågældendes frigørelse for gældsforpligtelser og frigørelse for gældsforpligtelser, der udgør skattefrit udbytte efter selskabsskatteovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller skattefrit tilskud efter selskabsskatteovens § 31 D. Den resterende del af nedsættelsesbeløbet formindskes endvidere i det omfang, skyldneren efter reglerne i kursgevinstlovens §§ 8 og 24 A ikke skal medregne gevinsten på gælden ved indkomstopgørelsen. Nedsættelsen sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkorden stadfæstes, og for senere indkomstår. Med gælds-nedsættelse sidestilles hel eller delvis konvertering af gælden til aktier eller konvertible obligationer. Underskuddet nedsættes i disse tilfælde med det beløb, hvormed den konverterede fordrings pålydende overstiger den konverterede fordrings kursværdi på tidspunktet for konverteringen.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld (frivillig akkord).

Stk. 4. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, i det omfang nedbringelse eller indfrielse af en fordring sker i forbindelse med et tilskud efter selskabsskatteovens § 31 D eller et kapitalindskud til skyldneren eller til et selskab mv., hvori skyldneren ejer mere end 10 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, når kapitalindskuddet direkte eller indirekte foretages:

- 1) Af kreditor for fordringen eller kreditors ægtefælle.
- 2) Af et selskab, hvori kreditor eller kreditors ægtefælle direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktie- eller anpartskapitalen eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne.
- 3) Af en person, som alene eller sammen med sin ægtefælle direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i kreditorselskabet eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne.
- 4) Af et selskab, der er koncernforbundet med kreditorselskabet, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.
- 5) Af en kautionist for fordringen samt af personer og selskaber mv., der har den i nr. 1-4 nævnte til-

knytning til kautionisten.

6) Af en tidligere kreditor eller kautionist for fordringen samt af personer og selskaber mv., der har den i nr. 1-4 nævnte tilknytning til den tidligere kreditor eller kautionist. Det er dog en betingelse, at fordringens eller kautionsforpligtelsens overdragelse må anses for at være sket i forbindelse med kapitalindskuddet.

Stk. 5. Stk. 4 finder kun anvendelse, hvis nedbringelsen eller indfrielsen svarer til en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer. Såfremt kapitalindskuddet sker i forbindelse med erhvervelse af aktier eller konvertible obligationer i skyldnerselskabet, finder § 15, stk. 2, sidste pkt., tilsvarende anvendelse. Ved opgørelsen af nedsættelsesbeløbet bortses fra det foretagne tilskud eller kapitalindskud. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra det foretagne tilskud eller kapitalindskud. Den resterende del af nedsættelsesbeløbet formindskes endvidere i det omfang, skyldneren efter reglerne i kursgevinstlovens § 8 på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen af fordringen eller den regresfordring, kautionisten ville have opnået ved en eventuel kautionsbetaling, ikke skulle medregne en eventuel gevinst på fordringen eller regresfordringen ved indkomstopgørelsen. Formindskelsen efter 5. pkt. opgøres som forskellen mellem på den ene side kreditors anskaffelsessum for den pågældende fordring eller den anskaffelsessum for regresfordringen, kautionisten ville have efter en evt. kautionsbetaling vedr. den pågældende fordring, og på den anden side fordringens kursværdi på indfrielsestidspunktet, idet der bortses fra det foretagne kapitalindskud.

Stk. 6. For personer anvendes personskatteovens § 13 og § 13 a og virksomhedsskatteovens § 13.

Stk. 7. Såfremt mere end 50 pct. af aktiekapitalen i et selskab eller andelen i en forening omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, eller et tilsvarende selskab m.v. omfattet af selskabsskatteovens § 2 A, stk. 1, ved indkomstårets udløb ejes af andre aktionærer eller deltagere end ved begyndelsen af et tidligere indkomstår, hvori den skattepligtige indkomst udviste underskud, kan underskuddet ikke nedbringe den skattepligtige indkomst til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter, jf. stk. 8, med tillæg af indkomst fra udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe. Tilsvarende gælder, såfremt andre aktionærer eller deltagere ved indkomstårets udløb end ved begyndelsen af underskudsåret råder over mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi. Ved ændring af ejerkredsen som nævnt i 1. pkt. eller ændring af stemmевærdien som nævnt i 2. pkt. kan underskuddet endvidere ikke nedbringe den skattepligtige indkomst, såfremt selskabet eller foreningen på tidspunktet for ændring i ejerforhold til kapitalandele eller andele eller for ændring af råden over stemmевærdien i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet eller ved erhvervsmæssig aktivitet i et eller flere datterselskaber, hvori selskabet ejer mindst 25 pct.

af aktiekapitalen. 3. pkt. finder dog ikke anvendelse, såfremt selskabet eller foreningen fra stiftelsen og indtil tidspunktet for ændring i ejerforhold til kapitalandele eller andele eller for ændring af råden over stemmевærdien ikke har drevet erhvervs-mæssig virksomhed.

Stk. 8. Nettokapitalindtægterne opgøres som summen af

- 1) renteindtægter og renteudgifter samt fradrag efter § 6,
- 2) skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab efter kursgevinstloven,
- 3) udbytter efter § 16 A,
- 4) skattepligtig fortjeneste eller fradragsberettigede tab ved afståelse af aktier efter aktieavancebeskatningsloven og ligningslovens § 16 B og
- 5) de i ligningslovens § 8, stk. 3, omhandlede provisioner m.v.

Stk. 9. Stk. 7 og 8 finder ikke anvendelse

- 1) på selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, eller
- 2) såfremt den i stk. 7 nævnte ændring i selskabets ejerkreds skyldes overdragelse af kapitalandele mv. til personer, som er nævnt i lov om afgift af dødsboer og gaver § 1, stk. 2, litra a-f, en ægtefælle, forældres afkom eller stedforældre.

Stk. 10. Såfremt et selskab eller en forening omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, eller et tilsvarende selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 2 A, stk. 1, ejer 25 pct. eller derover (moderselskabet eller moderforeningen) af aktiekapitalen i et andet selskab (datterselskabet) eller af andelene i en anden forening (datterforeningen), anses ikke moderselskabet eller moderforeningen, men aktionærene i moderselskabet eller deltagerne i moderforeningen ved anvendelsen af stk. 7 for at eje aktierne i datterselskabet eller andelene i datterforeningen efter deres forholdsmæssige andel af moderselskabets aktiekapital eller af moderforeningens andele. Dette gælder dog ikke moderselskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked. Et moderselskab, hvis aktier er blevet optaget til handel på et reguleret marked mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget, kan med fremtidig virkning dog vælge at anvende reglerne i 1. pkt., såfremt aktierne i moderselskabet er noteret på navn. Hvis aktierne i et moderselskab i samme periode som nævnt i 3. pkt. ophører med at være optaget til handel på et reguleret marked, anses dette ikke for et ejerskifte ved anvendelsen af stk. 7. Ved en aktieombytning, hvor et selskabs ejerkreds efter 2. pkt. skifter fra aktionærene i et selskab, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, til et selskab, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, kan sidstnævnte selskab med fremtidig virkning vælge at anvende reglerne i 1. pkt., hvis aktierne er noteret på navn. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for moderselskaber, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, og moderforeninger, der har hjemsted i en stat, med hvilken Danmark har indgået en dobbelt-

beskatningsoverenskomst, Grønland eller Færøerne eller i et land inden for Den Europæiske Union. Det gælder dog kun, såfremt ejerandele i datterselskabet mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget, er overdraget til enten moderselskabet efter 6. pkt. eller et andet datterselskab, hvori moderselskabet i den nævnte periode ejer mindst 25 pct. af ejerandelene. 6. og 7. pkt. finder tilsvarende anvendelse for foreninger. Hvis et moderselskab eller en moderforening mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget, har nedbragt sin ejerandel til mindre end 25 pct. eller forhøjet sin ejerandel til 25 pct. eller derover, anvendes reglerne i 1. pkt. ved afgørelsen af, om der er sket ejerskifte efter stk. 7.

Stk. 11. Stk. 2 og 3 gælder ikke for dødsboer.

Stk. 12. Begrænsningen i stk. 7, 1. pkt., hvorefter underskuddet ikke kan nedbringe den skattepligtige indkomst til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter, gælder ikke for underskud hidrørende fra indkomstår, hvori selskabet i hele indkomståret drev virksomhed som pengeinstitut, forsikringselskab, investeringsforening eller realkreditinstitut eller i øvrigt udøvede næring ved køb og salg af fordringer eller drev næringsvirksomhed ved finansiering.

§ 16 A. - - -

Stk. 3. Følgende udlodninger behandles efter reglerne om beskatning af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v.:

1) Udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, medmindre udlodningen er omfattet af stk. 2, nr. 2, eller en af følgende betingelser er opfyldt:

a) - - -

b) Det modtagende selskab ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen, er skattepligtigt af udbytter, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, og har bestemmende indflydelse i det selskab, der likvideres, jf. § 2. Dette gælder dog ikke, hvis det modtagende selskab er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU eller EØS, og udbyttebeskatningen skulle være frafaldet eller nedsat efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældende stat, hvis der havde været tale om datterselskabsaktier.

- - -

3. I § 16 A, stk. 3, nr. 1, litra b, og § 16 B, stk. 2, nr. 2, litra b, ændres »90/435/EØF« til: »2011/96/EU«.

§ 16 B. - - -

Stk. 2. Gevinst og tab ved afståelse efter stk. 1 behandles i følgende tilfælde efter reglerne om gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. til andre end det udstedende selskab:

1) - - -

2) Ved afståelse af aktier m.v. til et selskab i likvidation i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

a) - -

b) Det afstående selskab ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen, er skattepligtigt af udbytter, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, og har bestemmende indflydelse i det selskab, der likvideres, jf. § 2. Dette gælder dog ikke, hvis det modtagende selskab er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU eller EØS, og udbyttebeskatningen skulle være frafaldet eller nedsat efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældende stat, hvis der havde været tale om datterselskabsaktier.

- - -

§ 33. - - -

Stk. 3. Når et indskydende selskab, der er hjemmehørende her i landet, i forbindelse med fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver overdrager aktiver i et fast driftssted eller faste ejendomme, som er beliggende i en anden stat, der er medlem af Den Europæiske Union, til et modtagende selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, nedsættes den danske beskatning ved overdragelsen. Den danske beskatning nedsættes efter stk. 1 og 2 eller efter reglerne i dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den medlemsstat, hvor det faste driftssted eller den faste ejendom er beliggende, med den skat, som denne medlemsstat kunne have pålignet overskud eller kapitalvinding i det faste driftssted eller den faste ejendom ved overdragelsen, såfremt fusionen, spaltningen eller tilførslen ikke var omfattet af direktiv 90/434/EØF.

Stk. 4. Når et indskydende selskab, der er hjemmehørende i udlandet, og som ved beskatningen her i landet anses for at være en transparent enhed, i forbindelse med fusion, spaltning, tilførsel af aktiver eller aktieombytning overdrager aktiver og passiver til et modtagende selskab, der er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF, nedsættes den danske beskatning ved overdragelsen. Den danske beskatning nedsættes efter stk. 1 og 2 eller efter reglerne i dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den relevante medlemsstat med den skat, som denne medlemsstat kunne have pålignet overskud eller kapitalvinding i det indskydende selskab ved overdragelsen, såfremt selskabet ikke var omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF.

- - -

4. I § 33, *stk. 3*, og to steder i *stk. 4*, ændres »90/434/EØF« til: »2009/133/EF«.

§ 33 H. Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst kan et selskab eller en fond mv., der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1, vælge at se bort fra underskud ved virksomhed her i landet eller i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, herunder underskud, der er overført fra tidligere indkomstår. Der ses bort fra så stor en del af de samlede underskud, at den skattepligtige indkomst svarer til de samlede positive indkomster fra fremmede stater, Færøerne og Grønland, der er omfattet af dobbeltbeskatningslempelse efter § 33 eller en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det beløb, der ses bort fra, overføres i stedet til senere indkomstår efter reglerne i § 15. Hvis der ses bort fra et mindre beløb end de samlede underskud, fordeles beløbet forholdsmæssigt på de enkelte underskudsgivende kilder. Sambeskattede selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 og § 31 A, anses for en samlet enhed ved anvendelse af 1.-4. pkt.

5. I § 33 H, stk. 1, ændres »§ 15« til: »selskabsskattelovens § 12«.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 254 af 30. marts 2011 og § 4 i lov nr. 624 af 14. juni 2011 og senest ved § 10 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EF-Tidende 1990 nr. L 225, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 2005/19/EF af 17. februar 2005 (EU-Tidende 2005 nr. L 58, s. 19). Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EF-Tidende 1990 nr. L 225, s. 6), som ændret ved Rådets direktiv 2003/123/EF af 22. december 2003 (EU-Tidende 2004 nr. L 7, s. 41). Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EU-Tidende 2003 nr. L 157, s. 49), som ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004 om tilpasning af bl.a. Rådets direktiv 2003/49/EF på området frie varebevægelser, fri udveksling af tjenesteydelser, landbrug, transportpolitik og beskatning som følge af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EU-Tidende 2004 nr. L 168, s. 35) og ved Rådets direktiv 2004/76/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/49/EF, for så vidt angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende overgangsperioder ved anvendelsen af en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EU-Tidende 2004 nr. L 157, s. 106).

§ 2. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler endvidere selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, der har hjemsted i udlandet, for så vidt de

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EU-Tidende 2009 nr. L 310, side 34). Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EU-Tidende 2011 nr. L 345, side 8). Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EU-Tidende 2003 nr. L 157, s. 49), som ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004 om tilpasning af bl.a. Rådets direktiv 2003/49/EF på området frie varebevægelser, fri udveksling af tjenesteydelser, landbrug, transportpolitik og beskatning som følge af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EU-Tidende 2004 nr. L 168, s. 35), ved Rådets direktiv 2004/76/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/49/EF, for så vidt angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende overgangsperioder ved anvendelsen af en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EU-Tidende 2004 nr. L 157, s. 106) og ved Rådets direktiv 2006/98/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende beskatning på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (EU-Tidende 2006 nr. L 363, s. 129).

a) udøver et erhverv med fast driftssted her i landet, jf. dog stk. 5. Udøvelse af erhverv om bord på et skib med hjemsted her i landet anses for udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet, såfremt udøvelse af det pågældende erhverv, hvis det var udført i land, ville blive anset for udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet. Skattepligten omfatter udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet eller deltagelse i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her. Skattepligten omfatter endvidere indkomst i form af løbende ydelser hidrørende fra en sådan virksomhed eller fra afståelsen af en sådan virksomhed, når ydelserne ikke er udbytte, afdrag på et tilgodehavende, renter eller royalties. Skattepligten omfatter desuden bortforpagtning af en sådan virksomhed. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde anses for at udgøre et fast driftssted fra første dag. Skattepligten omfatter endvidere fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der er knyttet til en sådan virksomhed. For så vidt angår aktier, omfatter skattepligten for faste driftssteder med undtagelse af selskaber omfattet af § 2 A, stk. 1, gevinst, tab og udbytte på selskabets aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted, herunder gevinst, tab og udbytte af aktier, der indgår i det faste driftsstedes anlægskapital, samt genbeskatningssaldo efter § 31 A.

2. I § 2, stk. 1, litra a, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

c) oppebærer udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, bortset fra udlodninger fra udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, aktier i det administrationselskab, der forestår investeringsforeningens administration, og afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom, eller oppebærer afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Som udbytte behandles tillige tilskud til koncernforbundne selskaber, jf. § 31 D, hvis tilskudsmodtageren, såfremt denne var moderselskab til tilskudsyderen, ville være skattepligtig af udbytte efter denne bestemmelse. Skattepligten omfatter ikke udbytte af datterselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 A, når beskattningen af udbytter fra datterselskabet skal frafaldes eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor moderselskabet er hjemmehørende. Skattepligten omfatter endvidere ikke udbytte af koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 B, der ikke er datterselskabsaktier, når det udbytte modtagende koncernselskab er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU/EØS, og udbyttebeskatningen skulle være frafaldet eller nedsat efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF eller dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den pågældende stat, hvis der havde været tale om datterselskabsaktier. Skattepligten omfatter endvidere ikke udbytte, som oppebæres af deltagere i moderselskaber, der er optaget på listen over de selskaber, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a, i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, men som ved beskattningen her i landet anses for at være transparente enheder. Det er en betingelse, at selskabsdeltageren ikke er hjemmehørende her i landet,

- - -

3. I § 2, stk. 1, litra c, 3. og 4. pkt., ændres »90/435/EØF« til: »2011/96/EU«, og i 5. pkt., ændres »artikel 2, stk. 1, litra a, i direktiv 90/435/EØF« til: »artikel 2, litra a, nr. i, i direktiv 2011/96/EU«.

4. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Indkomst i et fast driftssted her i landet opgøres som den indkomst, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsaktivitet ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

Stk. 2. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra a), b) og f), omfatter alene indtægter fra de dér nævnte indkomstkilder. Indkomstskatten i medfør af stk. 1, litra c, udgør 27 pct. af de samlede udbytter eller afståelsessummer. Indkomstskatten udgør dog 15 pct. af udbytter eller afståelsessummer, hvis den kompetente myndighed i den stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor selskabet m.v. er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 foretagne indeholdelse af udbytteskat eller den skat, der skal betales i henhold til kildeskattelovens § 65 A, stk. 1. Det er en betingelse for anvendelsen af 3. pkt., at selskabet m.v. ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab. Hvis selskabet m.v. er hjemmehørende i et land uden for EU, er det endvidere en betingelse, at det sammen med koncernforbundne parter, jf. ligningslovens § 2, ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab. 2.-6. pkt. omfatter også selskaber, der er hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Indkomstskatten i medfør af stk. 1, litra d og h, udgør 25 pct. af renterne og afståelsessummerne. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 D foretagne indeholdelse af renteskat. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra e, er endeligt opfyldt ved den skat, der er betalt i henhold til kildeskattelovens § 65 B. Indkomstskatten i henhold til stk. 1, litra g, udgør 25 pct. af royaltybeløbet. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 C foretagne indeholdelse af royaltybeskat.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på selskaber og foreninger m.v., der har hjemsted i Grønland eller på Færøerne.

Stk. 6. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på selskaber som nævnt i § 2 C, der har hjemsted i udlandet, i Grønland eller på Færøerne.

§ 2 A. ---

5. I § 2, *stk. 2*, som bliver *stk. 3*, ændres »litra a), b) og f)« til: »litra b og f«.

6. I § 2, *stk. 4* og *6*, der bliver *stk. 5* og *7*, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1- 4«.

7.1 § 2 A, stk. 5, § 2 C, stk. 5, § 3 A, stk. 6, og §
11 B, stk. 5, ændres »ligningslovens § 15« til: »§
12«.

UKS

Stk. 5. Det forhold, at et selskab bliver omfattet af stk. 1 eller 2 medfører ikke i sig selv, at dets aktiver eller passiver anses for afstået, henholdsvis at dets aktiver og passiver anses for anskaffet. Aktiver og passiver, der er i behold hos et selskab, som bliver omkvalificeret efter stk. 1 og 2, behandles ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for den transparente enhed, som om de var anskaffet på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af det omkvalificerede selskab, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af dette selskab. Eventuelle skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger, som det omkvalificerede selskab har foretaget, anses for foretaget af den transparente enhed. Fusionsskattelovens § 8, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse ved omkvalificeringen. Der fastsættes ingen anskaffelsessum på goodwill eller andre immaterielle aktiver som nævnt i afskrivningslovens § 40, i det omfang de er oparbejdet af det omkvalificerede selskab selv. Den transparente enhed succederer i fremførselsberettigede underskud, jf. ligningslovens § 15, og uudnyttede fradragsberettigede tab fra tidligere indkomstår, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, og § 43, stk. 3, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og § 31 A, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3.

§ 2 C. ---

Stk. 5. Aktiver og passiver behandles ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for selskabet, som om de var anskaffet på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af deltagerne, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af deltagerne. Der fastsættes ingen anskaffelsessum på goodwill eller andre immaterielle rettigheder som nævnt i afskrivningslovens § 40, i det omfang de er oparbejdet af en eller flere deltagere. Fortjeneste i forhold til anskaffelsessummen kan højst medregnes med et beløb svarende til forskellen mellem salgssummen og handelsværdien på tidspunktet for inddragelse under dansk beskatning. Eventuelle skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger, som deltagerne har foretaget, anses for foretaget af selskabet. § 4 A, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på afskrivningsberettigede aktiver, i det omfang de ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, idet de ved denne anvendelse anses for anskaffet på det tidspunkt, hvor de enkelte deltagere anskaffede aktivet. Selskabet anses uanset 1. pkt. for at have erhvervet fordringer henholdsvis påtaget gæld til kursværdien på tidspunktet for kvalificeringen efter stk. 1, i det omfang deltagerne er fysiske personer, der ikke ville være blevet beskattet henholdsvis have haft fradrag ved afhændelse eller indfrielse på dette tidspunkt. Aktiver, der for en eller flere af deltagerne er erhvervet som led i næring, behandles ved opgørelsen af selskabets indkomst, som om de var erhvervet af dette selskab som led i næring. Selskabet anses dog for at have erhvervet disse næringsaktiver til handelsværdien på tidspunktet for kvalificeringen efter stk. 1, i det omfang deltagerne ikke ville være

blevet beskattet henholdsvis have haft fradrag ved afståelse af aktiverne på dette tidspunkt. Har en eller flere af deltagerne medregnet urealiseret fortjeneste og tab på værdipapirer, behandles værdipapirerne ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst, som om disse fortjenester og tab var medregnet hos selskabet. Ved opgørelsen af tab som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 5 A, skal udbytte m.v., der er modtaget af deltagerne, anses for modtaget af selskabet. Selskabet succederer i deltagernes fremførselsberettigede underskud, jf. ligningslovens § 15, og uudnyttede fradragsberettigede tab fra tidligere indkomstår, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, og § 43, stk. 3, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og § 31 A, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3, når underskuddene og tabene er lidt som led i den transparente enheds eller filialens virksomhed.

§ 3 A. ---

Stk. 6. Underskud i et aktieselskab som omhandlet i stk. 1, 1. pkt., der henstår uudnyttet ved overgang til beskatning efter denne paragraf, skal fradrages i medfør af ligningslovens § 15 i overskud af aktieselskabets virksomhed. Fradraget foretages før fradrag af underskud for det pågældende indkomstår i livsforsikringsselskabet eller andre aktieselskaber som omhandlet i stk. 1, 1. pkt.

8. I § 8 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:
»Stk. 6. Indkomst i et fast driftssted i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland opgøres som den fortjeneste, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det faste driftssted er beliggende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.«
Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

§ 11 B. - - -

Stk. 5. Den skattemæssige værdi af selskabets aktiver opgøres ved indkomstårets udløb. Afskrivningsberettigede aktiver indgår med den nedskrevne værdi. Aktiver, der ikke er afskrivningsberettigede, indgår med anskaffelsessummen tillagt udgifter til forbedringer. Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, jf. dog stk. 6, fordringer og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven samt præmieobligationer og likvide midler medregnes ikke ved opgørelsen af selskabets aktiver. Til aktiverne medregnes nettoværdien af igangværende arbejder for fremmed regning. Værdien af igangværende arbejder, næringsaktiver, varelagre og fordringer erhvervet ved salg af varer og andre næringsaktiver samt tjenesteydelser (varedebitorer m.v.) indgår i aktivopgørelsen, i det omfang hvormed værdien overstiger værdien af gæld opstået ved køb af varer og andre næringsaktiver samt tjenesteydelser (varekreditorer m.v.). Alene lagerbeskattede næringsaktier medregnes. Til aktiverne medregnes anskaffelsessummen på terminskontrakter m.v., som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, jf. stk. 4, nr. 3, 6. og 7. pkt. Ved opgørelsen af selskabets aktiver medregnes fremførselsberettigede underskud efter ligningslovens § 15. Der medregnes de underskud, der ville være fremførselsberettigede ultimo indkomståret uden indkomstårets fradragsbeskæring efter stk. 1 og § 11 C. Ved opgørelsen af et selskabs aktiver medregnes den regnskabsmæssige værdi af finansielt leasede aktiver hos leasingtageren. Leasinggiveren medregner ikke finansielt udleasede aktiver. Ved finansiell leasing mellem sambeskattede selskaber, jf. § 31 eller § 31 A, anvendes den skattemæssige værdi i stedet for den regnskabsmæssige værdi. Aktiver, der er omfattet af beskatning efter tonnageskatteloven, medregnes ikke. Aktiver, der er indskudt af udenlandske koncernforbundne enheder, jf. § 31 C, medregnes kun, i det omfang aktiverne forbliver i selskabet i mindst 2 år. Aktiverne medregnes dog altid, hvis koncernen har valgt international sambeskatning efter § 31 A.

- - -

UKS

9. Efter § 11 C indsættes:

»§ 12. Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de følgende indkomstår efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan fradrages fuldt ud i den del af årets skattepligtige indkomst, der ikke overstiger et grundbeløb på 7,5 mio. kr. (i 2010-niveau). Et herefter resterende underskud kan fradrages i 60 pct. af den del af årets skattepligtige indkomst, der overstiger grundbeløbet. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 3. Underskud kan kun fremføres til fradrag i et senere indkomstår, i det omfang det ikke efter reglerne i stk. 2 kan rummes i tidligere års indkomst.

Stk. 4. Hvis et selskab m.v. vælger at anvende reglerne i ligningslovens § 33 H, stk. 1, og dette valg medfører, at den opgjorte skattepligtige indkomst i indkomståret udgør et større beløb end den skattepligtige indkomst i indkomståret opgjort efter reglen i stk. 2, finder reglen i stk. 2 ikke anvendelse i det pågældende indkomstår.

§ 12 A. Opnår et selskab m.v. i et indkomstår en tvangsakkord i en rekonstruktion, nedsættes uudnyttede fremførselsberettigede underskud og dernæst uudnyttede fradragsberettigede tab, der kan fremføres efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, og § 43, stk. 3, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og § 31 A, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3, fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat, jf. dog stk. 2. Nedsættelsen sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkorden stadfæstes, og for senere indkomstår.

Stk. 2. Nedsættelsesbeløbet efter stk. 1 reduceres:

1) Med den del af nedsættelsesbeløbet, som er skattepligtigt for debitorselskabet.

2) Med den del af debitorselskabets indkomst, der hidrører fra selskabets frigørelse for gældsforpligtelser, der udgør skattefrit udbytte efter § 13, stk. 1, nr. 2, eller skattefrit tilskud efter § 31 D.

3) I det omfang debitorselskabet efter reglerne i kursgevinstlovens §§ 8 og 24 A ikke skal medregne gevinsten på gælden ved indkomstopgørelsen.

Stk. 3. En hel eller delvis konvertering af gælden til aktier eller konvertible obligationer sidestilles med en gældsnedsettelse. I disse tilfælde nedsættes underskuddet med det beløb, hvormed den konverterede fordrings pålydende overstiger den konverterede fordrings kursværdi på tidspunktet for konverteringen.

§ 12 B. § 12 A finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem et debitorselskab og dets kreditorer om bortfald eller nedsættelse af selskabets gæld (frivillig akkord).

§ 12 C. § 12 A finder tilsvarende anvendelse, i det omfang nedbringelse eller indfrielse af en fordring sker i forbindelse med et tilskud efter § 31 D eller et kapitalindskud til debitorselskabet eller til et selskab m.v., hvori debitorselskabet ejer mere end

10 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, når kapitalindskuddet direkte eller indirekte foretages:

1) Af kreditor for fordringen eller kreditors ægtefælle.

2) Af et selskab, hvori kreditor eller kreditors ægtefælle direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktie- eller anpartskapitalen eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne.

3) Af en person, som alene eller sammen med sin ægtefælle direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i kreditorselskabet eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne.

4) Af et selskab, der er koncernforbundet med kreditorselskabet, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

5) Af en kautionist for fordringen samt af personer og selskaber m.v., der har den i nr. 1-4 nævnte tilknytning til kautionisten.

6) Af en tidligere kreditor eller kautionist for fordringen samt af personer og selskaber, der har den i nr. 1-4 nævnte tilknytning til den tidligere kreditor eller kautionist. Det er dog en betingelse, at fordringens eller kautionsforpligtelsens overdragelse må anses for at være sket i forbindelse med kapitalindskuddet.

Stk. 2. Stk. 1 finder kun anvendelse, hvis nedbringelsen eller indfrielsen svarer til en samlet ordning mellem debitorselskabet og dets kreditorer. Hvis kapitalindskuddet sker i forbindelse med erhvervelse af aktier eller konvertible obligationer i debitorselskabet, finder § 12 A, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved opgørelse af nedsættelsesbeløbet bortses fra det foretagne tilskud eller kapitalindskud.

Stk. 4. Nedsættelsesbeløbet efter stk. 3 reduceres:

1) Med den del af nedsættelsesbeløbet, som er skattepligtigt for debitorselskabet.

2) I det omfang debitorselskabet efter reglerne i kursgevinstlovens § 8 på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen af fordringen eller den regresfordring, kautionisten ville have opnået ved en eventuel kautionsbetaling, ikke skulle medregne en eventuel gevinst på fordringen eller regresfordringen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 5. Det beløb, som nedsættelsesbeløbet skal reduceres med efter stk. 4, nr. 2, opgøres som forskellen mellem på den ene side kreditors anskaffelsessum for den pågældende fordring eller den anskaffelsessum for regresfordringen, kautionisten ville have efter en eventuel kautionsbetaling vedrørende den pågældende fordring, og på den anden side fordringens kursværdi på indfrielsestidspunktet, idet der bortses fra det foretagne kapitalindskud.

§ 12 D. Hvis mere end 50 pct. af aktiekapitalen i et selskab eller andelene i en forening omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, eller § 2, stk. 1, litra a, eller et tilsvarende selskab m.v. omfattet af § 2 A, stk. 1, ved indkomstårets udløb ejes af andre aktionærer eller deltagere end ved begyndelsen af et tidligere indkomstår, hvori den skattepligtige ind-

komst udviste underskud, kan underskuddet ikke nedbringe den skattepligtige indkomst til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter, jf. stk. 3, med tillæg af indkomst fra udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe. Tilsvarende gælder, hvis andre aktionærer eller deltagere ved indkomstårets udløb end ved begyndelsen af underskudsåret råder over mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi.

Stk. 2. Ved ændring af ejerkredsen som nævnt i stk. 1, 1. pkt., eller ændring af stemmевærdien som nævnt i stk. 1, 2. pkt., kan underskuddet endvidere ikke nedbringe den skattepligtige indkomst, hvis selskabet eller foreningen på tidspunktet for ændring i ejerforhold til kapitalandele eller andele eller for ændring af råden over stemmевærdien i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet eller ved erhvervsmæssig aktivitet i et eller flere datterselskaber, hvori selskabet ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis selskabet eller foreningen fra stiftelsen og indtil tidspunktet for ændring i ejerforhold til kapitalandele eller andele eller for ændring af råden over stemmевærdien ikke har drevet erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 3. Nettokapitalindtægterne opgøres som summen af

- 1) renteindtægter og renteudgifter samt fradrag efter ligningslovens § 6,
- 2) skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab efter kursgevinstloven,
- 3) udbytte efter ligningslovens § 16 A,
- 4) skattepligtige gevinster eller fradragsberettigede tab ved afståelse af aktier efter aktieavancebeskatningsloven og ligningslovens § 16 B og
- 5) de i ligningslovens § 8, stk. 3, omhandlede provisioner m.v.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse

- 1) på selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, eller
- 2) hvis den i stk. 1 nævnte ændring i selskabets ejerkreds skyldes overdragelse af kapitalandele m.v. til personer, som er nævnt i boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra a-f, en ægtefælle, forældres afkom eller stedforældre.

Stk. 5. Hvis et selskab eller en forening omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, eller § 2 stk. 1, litra a, eller et tilsvarende selskab m.v. omfattet af § 2 A, stk. 1, ejer 25 pct. eller derover (moderselskabet eller moderforeningen) af aktiekapitalen i et andet selskab (datterselskabet) eller af andele i en anden forening (datterforening), anses ikke moderselskabet eller moderforeningen, men aktionærerne i moderselskabet eller deltagerne i moderforeningen ved anvendelsen af stk. 1 og 2 for at eje aktierne i datterselskabet eller andelene i datterforeningen efter deres forholdsmæssige andel af moderselskabets aktiekapital eller af moderforeningens andel.

Stk. 6. Stk. 5 gælder ikke for moderselskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked. Et moderselskab, hvis aktier er blevet optaget til handel på et reguleret marked mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkom-

står, hvori underskuddet ønskes fradraget, kan dog med fremtidig virkning vælge at anvende reglerne i stk. 5, hvis aktierne i moderselskabet er noteret på navn. Hvis aktierne i et moderselskab i samme periode som nævnt i 2. pkt. ophører med at være optaget til handel på et reguleret marked, anses dette ikke for et ejerskifte ved anvendelse af stk. 1 og 2. Ved en aktieombytning, hvor et selskabs ejerkreds efter 1. pkt. skifter fra aktionærerne i et selskab, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, til et selskab, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, kan sidstnævnte selskab med fremtidig virkning vælge at anvende reglerne i stk. 5, hvis aktierne er noteret på navn. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse for moderselskaber, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, og moderforeninger, der har hjemsted i en stat, med hvilken Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, Grønland eller Færøerne eller i et land inden for Den Europæiske Union. Det gælder dog kun, hvis ejerandele i datterselskabet mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget, er overdraget til enten moderselskabet efter 5. pkt. eller et andet datterselskab, hvori moderselskabet i den nævnte periode ejer mindst 25 pct. af ejerandele. 5. og 6. pkt. finder tilsvarende anvendelse for foreninger. Hvis et moderselskab eller en moderforening mellem begyndelsen af underskudsåret og afslutningen af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget, har nedbragt sin ejerandel til mindre end 25 pct. eller forhøjet sin ejerandel til 25 pct. eller derover, anvendes reglerne i stk. 5 ved afgørelsen af, om der er sket ejerskifte efter stk. 1 og 2.

Stk. 7. Begrænsningen i stk. 1, 1. pkt., hvorefter underskuddet ikke kan nedbringe den skattepligtige indkomst til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter, gælder ikke for underskud hidrørende fra indkomstår, hvori selskabet i hele indkomståret drev virksomhed som pengeinstitut, forsikringsselskab, investeringsforening eller realkreditinstitut eller i øvrigt udøvede næring ved køb og salg af fordringer eller drev næringsvirksomhed ved finansiering.«

§ 13. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

2) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-2 i, 3 a-5 b, nævnte selskaber og foreninger m.v. modtager af aktier eller andele i selskaber omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-2 i og 3 a-5 b, eller selskaber hjemmehørende i udlandet. Dette gælder dog kun udbytter af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A og 4 B. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter ikke udbytter, hvor det udbyttegivende selskab har fradrag for udbytteudlodningen, medmindre beskattningen i udlandet frafaldes eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter heller ikke udbytte, i det omfang et datterselskab på et lavere ejerniveau har haft fradrag for udbytteudlodningen, uden at fradraget er modsvaret af beskatning af udbytteudlodningen til et mellemliggende niveau, og kildebeskatningen af udbytteudlodningerne i ingen af de mellemliggende niveauer har skullet frafaldes eller nedsættes efter direktiv 90/435/EØF. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter ikke udbytte vedrørende aktier som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 19. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis udbyttemodtageren er et tilsvarende selskab eller en forening m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra a, og selskabet eller foreningen m.v. er hjemmehørende i en fremmed stat, der er medlem af EU eller EØS, på Færøerne eller i Grønland eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Ved bedømmelsen af, om et selskab eller en forening m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra a, opfylder betingelsen i 2. pkt., medregnes samtlige aktiebesiddelser, som selskabet eller foreningen m.v. har i det udbyttegivende selskab.

10. I § 13, stk. 1, nr. 2, 3. og 4. pkt., § 31 D, stk. 1, og § 32, stk. 2, ændres »90/435/EØF« til: »2011/96/EU«.

§ 31. Koncernforbundne selskaber og foreninger m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-2 i, 3 a-5 og 5 b, § 2, stk. 1, litra a og b, eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, skal sambeskattes (national sambeskatning). Ved koncernforbundne selskaber og foreninger m.v. forstås selskaber og foreninger m.v., der på noget tidspunkt i indkomståret tilhører samme koncern, jf. § 31 C. I stk. 2-7 sidestilles faste ejendomme og tilknyttet virksomhed efter kulbrinteskatteloven med faste driftssteder. Ved ultimativt moderselskab forstås det selskab, som er moderselskab uden at være datterselskab, jf. § 31 C.

Stk. 2. For sambeskattede selskaber opgøres en sambeskatningsindkomst, der består af summen af den skattepligtige indkomst for hvert enkelt selskab omfattet af sambeskatningen opgjort efter skattelovgivningens almindelige regler med de undtagelser, der gælder for sambeskattede selskaber. Underskud i et fast driftssted kan kun modregnes i andre selskabers indkomst, hvis reglerne i den fremmede stat, på Færøerne eller i Grønland, hvor selskabet er hjemmehørende, medfører, at underskud ikke kan modregnes ved beregningen af selskabets indkomstopgørelse i den fremmede stat, på Færøerne eller i Grønland, hvor selskabet er hjemmehørende, eller hvis der er valgt international sambeskatning efter § 31 A. Sambeskatningsindkomsten opgøres efter, at der i hvert enkelt selskab er modregnet fremførselsberettigede underskud fra tidligere indkomstperioder. Er sambeskatningsindkomsten positiv, fordeles overskuddet forholdsmæssigt mellem de overskudsgivende selskaber. Er sambeskatningsindkomsten for et indkomstår negativ, fordeles underskuddet forholdsmæssigt mellem de underskudsgivende selskaber og fremføres hos det pågældende selskab til modregning for efterfølgende indkomstår. Underskud i et selskab vedrørende perioder inden sambeskatningen kan kun modregnes i overskud i det pågældende selskab. Ved fremførsel af underskud modregnes de ældste underskud først. Underskud i et selskab vedrørende tidligere indkomstår kan kun modregnes i overskud i et andet selskab, hvis underskuddet er opstået i et indkomstår, hvor de pågældende selskaber har været sambeskattet og sambeskatningen ikke efterfølgende har været afbrudt.

- - -

11. I § 31, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Selskaber og foreninger m.v., der ikke er omfattet af § 12, stk. 2, anses dog ikke for koncernforbundne med selskaber og foreninger m.v., der er omfattet af § 12, stk. 2.«

12. § 31, stk. 2, 3. -8. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Før sambeskatningsindkomsten opgøres, modregner hvert overskudsgivende selskab først den del af egne underskud fra indkomstperioder inden sambeskatningen, der kan rummes i indkomstårets positive indkomst. Et selskabs underskud fra indkomstperioder inden sambeskatningen kan kun modregnes i selskabets eget overskud. Herefter modregner hvert overskudsgivende selskab den del af egne underskud fra tidligere indkomstperioder under sambeskatningen, der kan rummes i indkomstårets resterende positive indkomst. Hvis der herefter både er selskaber med positiv indkomst og selskaber med negativ indkomst i sambeskatningen, fordeles den del af indkomstårets underskud, der kan rummes i andre selskabers positive indkomst, forholdsmæssigt mellem de selskaber, der har positiv indkomst. Hvis der herefter fortsat er selskaber med positiv indkomst, modregnes forholdsmæssigt den del af andre selskabers resterende underskud fra tidligere indkomstperioder under sambeskatningen, der kan rummes i indkomstårets positive indkomst. Er der fortsat selskaber med resterende underskud i indkomståret eller resterende underskud fra tidligere indkomstperioder, fremføres disse til modregning i efterfølgende indkomstår efter reglerne herom. Et selskab, der modregner underskud fra tidligere indkomstperioder, skal modregne de ældste underskud først. Et selskabs underskud fra tidligere indkomstår kan kun modregnes i overskud i et andet selskab, hvis underskuddet er opstået i et indkomstår, hvor det underskudsgivende selskab har været sambeskattet med det andet selskab, og sambeskatningen ikke efterfølgende har været afbrudt.«

13. I § 31 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:
»Stk. 3. § 12, stk. 2, gælder samlet for de sambeskattede selskaber. § 12, stk. 2, anvendes kun, hvis summen af de sambeskattede selskabers indkomst i indkomståret er positiv. Den samlede begrænsning efter § 12, stk. 2, fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers fremførselsberettigede underskud, jf. stk. 2, 3., 5. og 7. pkt., således at modregning af hvert underskud kun kan ske med den andel af underskuddet, der svarer til forholdet mellem den del af de samlede underskud, der efter § 12, stk. 2, kan fradrages i indkomståret, og de samlede underskud, der ville kunne fradrages i indkomståret, hvis § 12, stk. 2, ikke fandt anvendelse.

Stk. 4. Det modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven kan ikke modregne andre sambeskattede selskabers og faste driftssteders underskud fra indkomståret før omstruktureringen. 1. pkt. gælder ikke, hvis det indskydende selskab i omstruktureringen indgik i sambeskatning med det modtagende selskab i det eller de indkomstår, hvori underskuddet opstod og det indskydende selskab ikke direkte eller indirekte har deltaget i en skattefri omstrukturering med et ikke sambeskattet selskab i eller efter underskudsåret.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.

Stk. 4. Ved national sambeskatning udpeges det øverste moderselskab, der deltager i sambeskatningen, som administrationsselskab i sambeskatningen. Findes der ikke et dansk skattepligtigt øverste moderselskab, men flere sideordnede dansk skattepligtige søsterselskaber, udpeges et af søsterselskaberne, der deltager i sambeskatningen, som administrationsselskab. Såfremt administrationsselskabet ikke længere indgår i koncernen, eller såfremt et andet selskab bliver øverste danske moderselskab, skal der udpeges et nyt administrationsselskab. Administrationsselskabets rettigheder og forpligtelser overføres til det nye administrationsselskab. Det tidligere administrationsselskab skal forpligte sig til betaling af et beløb svarende til de forpligtelser, der overføres til det nye administrationsselskab. Betaling som nævnt i 5. pkt. har ingen skattemæssige konsekvenser for betaleren eller modtageren. Administrationsselskabet forestår indbetalingen af den samlede indkomstskat. Dette gælder også restskat, tillæg og renter. Told- og skatteforvaltningen kan med frigørende virkning udbetale overskydende skat og godtgørelse til administrationsselskabet. Hvert enkelt sambeskattet selskab hæfter kun for den del af indkomstskatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter, der vedrører den del af indkomsten, som fordeles til selskabet. Når administrationsselskabet modtager betaling efter stk. 6 til betaling af indkomstskatten m.v., overtager administrationsselskabet hæftelsen herfor.

- - -

14. § 31, stk. 4, 10. og 11. pkt., der bliver stk. 6, 10. og 11. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:
»Administrationsselskabet og sambeskattede selskaber, hvor alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af et eller flere koncernselskaber, jf. § 31 C, hæfter solidarisk sammen med selskabet for den del af indkomstskatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter, der vedrører den del af indkomsten, som fordeles til selskabet. Ejerandele, der besiddes af den i kursgevinstlovens § 4, stk. 2, nævnte aktionærkreds, medregnes ved opgørelsen af kapitalandele efter 10. pkt. Er der forgæves forsøgt udlæg for skattebeløb hos de selskaber, der hæfter solidarisk efter 10. pkt., kan kravet gøres gældende mod andre selskaber i sambeskatningen, dog maksimalt den del af kravet, der svarer til den andel af kapitalen i det hæftende selskab, der ejes af andre koncernselskaber. Træder et selskab ud af sambeskatningen, hæfter det udtrædende selskab fra tidspunktet for udtrædelsen kun for den del af indkomstskatten, acontoskatten og restskatten samt tillæg og renter, der vedrører den del af indkomsten, som fordeles til selskabet, medmindre den samme aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, fortsat direkte eller indirekte råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne efter selskabets udtræden.«

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan et sambeskattet fast driftssted i Danmark eller et sambeskattet datterselskab i Danmark vælge at se bort fra underskud, der overføres til modregning i dets indkomst fra andre sambeskattede selskaber eller faste driftssteder efter reglerne i stk. 2. Det er en betingelse, at det faste driftssteds henholdsvis datterselskabets indkomst medregnes ved indkomstopgørelsen i udlandet, og at den pågældende stats lempelse for den danske beskatning svarer til lempelsesmetoden i ligningslovens § 33. Det beløb, der ses bort fra, fordeles forholdsmæssigt på de enkelte underskudsgivende kilder og fremføres sammen med eventuelt resterende underskud til anvendelse i senere indkomstår efter reglerne i ligningslovens § 15.

§ 31 A. - - -

Stk. 4. Ved international sambeskatning er det ultimative moderselskab administrationsselskabet. Såfremt det ultimative moderselskab ikke er skattepligtigt efter §§ 1 eller 2 eller ikke deltager i sambeskatningen, skal der udpeges et administrationsselskab, som er omfattet af § 31, stk. 1. Udpegningen sker efter samme kriterier som i § 31, stk. 4. Administrationsselskabet og det ultimative moderselskab hæfter solidarisk for indkomstskat, acontoskat og restskat samt tillæg og renter vedrørende indkomståret samt eventuel genbeskatningsforpligtelse. Hæftelsen omfatter ikke indkomstskat m.v. af indkomst, der ville indgå i sambeskatningsindkomsten efter § 31, hvis der ikke var valgt international sambeskatning. Den udskudte beskatning ved udnyttelse af underskud i udlandet skal indregnes separat som en udskudt skatteforpligtelse i administrationsselskabets årsregnskab.

- - -

§ 31 D. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregner selskaber og foreninger m.v. ikke tilskud fra koncernforbundne selskaber eller foreninger m.v., jf. § 31 C. Dette gælder dog kun, hvis tilskudsyderen direkte eller indirekte er moderselskab for tilskudsmodtageren, eller hvis tilskudsyderen og tilskudsmodtageren har fælles direkte eller indirekte moderselskab (søsterselskaber). Ved tilskud mellem to selskaber (søsterselskaber) med fælles direkte eller indirekte moderselskab finder 1. pkt. kun anvendelse, hvis det fælles moderselskab kan modtage skattefrit udbytte fra tilskudsyderen. Hvis det fælles moderselskab kun ejer tilskudsyderen indirekte, skal betingelserne være opfyldt i hvert ejerled. Hvis det fælles moderselskab eller mellemliggende ejerled er udenlandske, skal de være omfattet af direktiv 90/435/EØF eller opfylde betingelserne for frafald eller nedsættelse af udbyttebeskatningen efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

- - -

15. I § 31, stk. 7, der bliver § 31, stk. 9, ændres »ligningslovens § 15« til: »§ 12«.

16. § 31 A, stk. 4, 3. og 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Udpegningen sker efter samme kriterier som i § 31, stk. 6. Det ultimative moderselskab hæfter solidarisk med selskaber omfattet af selskabsskatte-lovens § 31, stk. 6, 10. og 11. pkt., for indkomstskat, acontoskat, restskat samt tillæg og renter vedrørende indkomståret samt administrationsselskabets eventuelle genbeskatningsforpligtelse. § 31, stk. 6, 12. og 13. pkt. finder tilsvarende anvendelse.«

§ 32. - - -

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis koncernen har valgt international sambeskatning efter § 31 A. Skatterådet kan tillade, at et datterselskab med koncession til at udøve forsikrings-, realkredit-, fondsmægler-, investeringsforvaltnings- eller bankvirksomhed og underlagt offentligt tilsyn ikke skal være omfattet af stk. 1, hvis den væsentligste del af indkomsten kommer fra virksomhed med kunder i det land, hvor datterselskabet er hjemmehørende, den væsentligste del af indkomsten kommer fra virksomhed med kunder, som ikke er koncernforbundne med datterselskabet, jf. ligningslovens § 2, stk. 2, og datterselskabets kapitalgrundlag ikke overstiger, hvad driften af forsikrings-, realkredit-, fondsmægler-, investeringsforvaltnings- eller bankvirksomheden tilsiger. Det er en betingelse, at datterselskabet er dansk, eller at beskatningen af udbyttet fra datterselskabet til moderselskabet vil skulle frafaldes eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF eller efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende. Skatterådet fastsætter vilkår for tilladelsen, som ikke kan overstige 10 indkomstår.

- - -

§ 3

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater, EF-Tidende 1990 nr. 225, s. 1, som ændret ved Rådets direktiv 2005/19/EF af 17. februar 2005, EU-Tidende 2005 nr. 58, s. 19.

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EU-Tidende 2009 nr. L 310, side 34).«

§ 4 A. - - -

Stk. 2. Det er en betingelse efter stk. 1, at datterselskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-2 h og 3 a-5 b, eller at beskatningen af udbytter fra datterselskabet frafaldes eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

Stk. 3. Datterselskabsaktierne anses for ejet direkte af de af moderselskabets (mellemholdingselskabets) direkte og indirekte

aktionærer, som er omfattet af selskabsskattelovens § 1, § 2, stk. 1, litra a, §§ 31 A eller 32, fondsbeskatningslovens § 1 eller ligningslovens § 16 H, og som i ethvert led mellem aktionæren og mellemholdingselskabet ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det underliggende selskab. Det gælder dog kun, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

1) Mellemholdingselskabets primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, jf. § 4 B.

2) Mellemholdingselskabet udøver ikke reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen.

3) Mellemholdingselskabet ejer ikke hele aktiekapitalen i datterselskabet, eller mellemholdingselskabet ejer hele aktiekapitalen i et datterselskab, som ikke er skattepligtigt i Danmark, og hvor beskatningen af udbytter fra datterselskabet ved direkte ejerskab ikke ville skulle nedsættes eller frafaldes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

- - -

§ 36. Ved ombytning af aktier har aktionærene i det erhvervede selskab adgang til beskatning efter reglerne i fusionsskattelovens §§ 9 og 11, når såvel det erhvervende som det erhvervede selskab er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF, eller er selskaber, som svarer til danske aktie- eller anpartsselskaber, men som er hjemmehørende i lande uden for EU. Som fusionsdato anses i denne sammenhæng datoen for aktieombytningen. Anvendelse af reglerne i 1. pkt. er betinget af, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen. 1.-4. pkt. finder ikke anvendelse, når det erhvervede eller det erhvervende selskab ved beskatningen her i landet anses for at være en transparent enhed.

- - -

2. I § 4 A, stk. 2 og stk. 3, nr. 3, ændres »90/435/EØF« til: »2011/96/EU«.

3. I § 36, stk. 1, ændres »90/434/EØF« til: »2009/133/EF«.

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1260 af 3. november 2010, som ændret ved § 17 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 4 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EU-Tidende 2009 nr. L 310, side 34).«

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EF-Tidende 1990 nr. L 225, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 2005/19/EF af 17. februar 2005 (EU-Tidende 2005 nr. L 58, s. 19).

§ 5. - - -

Stk. 3. Skal indkomsten i et selskab, som deltager i fusionen, opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 31, stk. 3, som følge af at koncernforbindelsen, jf. selskabsskattelovens § 31 C, er ophørt eller etableret inden eller i forbindelse med fusionen, anvendes tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen uanset stk. 1 og 2 som skattemæssig fusionsdato for selskabet. Det kræves ikke, at de fusionerende selskaber har samme skattemæssige fusionsdato.

2. I § 5, *stk. 3*, og § 8, *stk. 1*, ændres »selskabsskattelovens § 31, stk. 3« til: »selskabsskattelovens § 31, stk. 5«.

§ 8. Aktiver og passiver, der er i behold hos det indskydende selskab ved fusionen, behandles ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst, som om de var anskaffet af dette på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af det indskydende selskab, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af dette selskab. Eventuelle skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger, som det indskydende selskab har foretaget, anses for foretaget af det modtagende selskab. Aktiver, som skal afskrives forholdsmæssigt i det indskydende selskab, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 3, kan også kun afskrives forholdsmæssigt i det modtagende selskab. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser i det indskydende selskab og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter betragtes, som om de var foretaget af det modtagende selskab i henlæggelsesårene. Dette gælder også, selv om efterbeskatning efter investeringsfondsloven sker for indkomstår, der ligger forud for stiftelsen af det modtagne selskab.

- - -

Stk. 6. Foreligger der ved fusionen i et af selskaberne underskud fra tidligere år, kan dette underskud uanset bestemmelsen i ligningslovens § 15 ikke bringes til fradrag ved det modtagende selskabs indkomstopgørelse. Ved fusion mellem sambeskattede selskaber kan det underskud, der er opstået, mens selskaberne har været sambeskattet, bringes til fradrag. Ved fradrag for tidligere års underskud efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 finder 1. og 2. pkt. tilsvarende anvendelse. Told og skatteforvaltningen kan dog tillade, at underskud fra et felt, jf. kulbrinteskattelovens § 18, stk. 1, fra tidligere år i et af selskaberne kan bringes til fradrag ved det modtagende selskabs indkomstopgørelse for feltet.

Stk. 7. Ved fusion kan underskud i et af de fusionerende selskaber fra fusionsdatoen og til den dag, hvor fusionen er vedtaget i alle de fusionerende selskaber, ikke nedbringe den skattepligtige indkomst i det modtagende selskab til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter med tillæg af indkomst fra udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe. Underskuddet opgøres før skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger. Endvidere kan et underskud for samme periode i et af de fusionerende selskaber ikke nedbringe den skattepligtige indkomst i det modtagende selskab, såfremt det eller de pågældende selskaber på tidspunktet for vedtagelsen af fusionen i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet eller ved erhvervsmæssig aktivitet i et eller flere datterselskaber, hvori selskabet ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen. 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt de i fusionen deltagende selskaber, der har underskud som nævnt i 1.-3. pkt., er koncernforbundne fra fusionsdatoen og til den dag, hvor fusionen er vedtaget i de nævnte fusionerende selskaber. Som koncernforbundne selskaber anses selskaber, hvor samme aktionærkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab. Begrænsningen i 1. pkt., hvorefter underskuddet ikke kan nedbringe den skattepligtige indkomst til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter, gælder ikke for underskud i selskaber som nævnt i ligningslovens § 15, stk. 12.

- - -

3. I § 8, stk. 6, 1. pkt., § 14 a, stk. 2, § 14 d, stk. 4, § 14 f, stk. 2, § 14 g, stk. 2, § 14 h, stk. 2, § 14 i, stk. 2, § 14 j, stk. 2, § 14 k, stk. 2 og § 14 l, stk. 2, ændres »ligningslovens § 15« til: »selskabsskatte-lovens § 12«.

4. I § 8, stk. 6, indsættes efter 2. pkt.:

»2. pkt. gælder ikke, hvis det modtagende selskab eller faste driftssted ved en skattefri omstrukturering direkte eller indirekte har modtaget aktiver eller passiver fra selskaber, som ikke var en del af sambeskatningskredsen på det tidspunkt, da underskuddet opstod.«

5. I § 8, stk. 7, ændres »ligningslovens § 15, stk. 12« til: »selskabsskatte-lovens § 12 D, stk. 7«.

§ 14. Kapitel 1 finder tilsvarende anvendelse i følgende tilfælde, når der ikke indgår et selskab som nævnt i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, i fusionen:

§ 14 a. ---

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, og tab fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 8, fremføres til fradrag i det modtagende selskab, hvis sparekassens aktiver og gæld som helhed overdrages til et af sparekassen oprettet aktieselskab, hvori sparekassen ejer hele aktiekapitalen.

§ 14 d. ---

Stk. 4. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, og tab fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 8, fremføres til fradrag i det modtagende selskab, hvis overdragelse efter stk. 2, sker til et af foreningen oprettet aktieselskab, hvori foreningen ejer hele aktiekapitalen.

Stk. 7. Reglerne i ligningslovens § 15, stk. 7 og 8, finder ikke anvendelse, når underskuddet videreføres efter stk. 4 eller 6, og ændringen i aktionærkredsen sker i forbindelse med omdannelsen ved overdragelse af aktierne fra en gensidig livsforsikringsforening til et skadesforsikringsaktieselskab inden for samme koncern.

6. I § 14, stk. 1, indsættes som nr. 12:

»12) Når en af de i nr. 4 nævnte gensidige forsikringsforeninger fusionerer med et datterselskab, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og den modtagende gensidige forsikringsforening besidder samtlige aktier eller anparter i det indskydende selskab.«

7. I § 14 d, stk. 7, ændres »ligningslovens § 15, stk. 7 og 8« til: »selskabsskattelovens § 12 D, stk. 1-3«.

UKS

§ 14 f. - - -

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, og tab fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 8, fremføres til fradrag i det modtagende selskab, hvis foreningens aktiver og gæld som helhed overdrages til et af foreningen ejet eller oprettet aktieselskab, hvori foreningen ejer hele aktiekapitalen. Det er en betingelse, at aktieselskabet ikke tidligere har drevet erhvervsmæssig virksomhed.

§ 14 g. - - -

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, og tab fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 8, fremføres til fradrag i det modtagende selskab, hvis andelskassens eller medlemssandelskassernes aktiver og gæld som helhed overdrages til et af andelskassen eller sammenslutningen ejet eller oprettet aktieselskab, hvori andelskassen eller sammenslutningen på tidspunktet for overdragelsen ejer hele aktiekapitalen. Det er en betingelse, at aktieselskabet ikke tidligere har drevet erhvervsmæssig virksomhed.

- - -

§ 14 h. - - -

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, og tab fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 8, fremføres til fradrag i det modtagende selskab, hvis fondens aktiver og gæld som helhed overdrages til et af fonden ejet eller oprettet aktieselskab, hvori fonden på tidspunktet for overdragelsen ejer hele aktiekapitalen. Det er en betingelse, at aktieselskabet ikke tidligere har drevet erhvervsmæssig virksomhed.

- - -

§ 14 i. - - -

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, hvis elselskabets aktiver og gæld som helhed overdrages til et af elselskabet ejet eller oprettet aktieselskab, hvori elselskabet ejer hele aktiekapitalen. Det er en betingelse, at aktieselskabet ikke tidligere har drevet erhvervsmæssig virksomhed.

§ 14 j. - - -

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i aktieselskabets indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, og tab fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 8, fremføres til fradrag i aktieselskabet.

§ 14 k. - - -

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, og tab fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 8, fremføres til fradrag i det modtagende selskab, hvis fondens aktiver og gæld som

helhed overdrages til et aktieselskab, som ikke tidligere har drevet erhvervmæssig virksomhed.

- - -

§ 14 l. - - -

Stk. 2. Underskud fra tidligere indkomstår kan uanset § 8, stk. 6, bringes til fradrag i det modtagende selskabs indkomstopgørelse efter ligningslovens § 15, hvis forsyningsselskabets aktiver og gæld som helhed overdrages til et af forsyningsselskabet ejet eller oprettet aktieselskab, hvori forsyningsselskabet ejer hele aktiekapitalen. Det er en betingelse, at aktieselskabet ikke tidligere har drevet erhvervmæssig virksomhed.

§ 15. - - -

Stk. 2. Ophører et i udlandet hjemmehørende aktieselskab, anpartsselskab eller selskab, der er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF og ikke ved beskatningen her i landet anses for en transparent enhed, ved fusion med et her hjemmehørende selskab, finder reglerne i kapitel 1 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af fusionen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab. Fortjeneste og tab på andre aktiver og passiver beskattes efter reglerne i selskabsskattelovens § 7. De af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der bliver tilknyttet det modtagende selskabs faste driftssted i udlandet, og som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, anses ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst her i landet for anskaffet til de i selskabsskattelovens § 4 A, stk. 1 og 2, og § 8 B angivne anskaffelsessummer og anskaffelsestidspunkter.

Stk. 3. Ophører et i udlandet hjemmehørende selskab ved fusion med et i udlandet hjemmehørende selskab, og er såvel det indskydende som det modtagende selskab omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF og ikke ved beskatningen her i landet anses for en transparent enhed, finder reglerne i kapitel 1 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af fusionen er knyttet til det udenlandske modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Fortjeneste og tab på andre aktiver og passiver beskattes efter reglerne i selskabsskattelovens § 7.

8. I § 15, stk. 2 og 3, § 15 a, stk. 1, og 15 c, stk. 1, ændres »90/434/EØF« til: »2009/133/EF«.

Stk. 4. Ophører et her hjemmehørende selskab ved fusion med et udenlandsk selskab, og er såvel det indskydende som det modtagende selskab omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF og ikke ved beskatningen her i landet anses for en transparent enhed, finder reglerne i kapitel 1 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af fusionen er knyttet til det modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Fortjeneste og tab på andre aktiver og passiver beskattes efter reglerne i selskabsskattelovens § 5. Uanset 1. pkt. beskattes udlodningen ved annulleringen af aktier i det indskydende selskab, der annulleres af et modtagende selskab ved fusionen, som udbytte, når det modtagende selskab ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det indskydende selskab, og når udbyttebeskatningen ikke skal frafaldes eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor moderselskabet er hjemmehørende. Tilsvarende beskattes udlodningen ved annulleringen af aktier i det indskydende selskab, der annulleres af et modtagende selskab ved fusionen, som udbytte i det tilfælde, som er nævnt i ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, litra b. Det er uanset 1.-3. pkt. en betingelse for anvendelsen af reglerne i kapitel 1, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen, hvis en person eller et selskab, som har bestemmende indflydelse i det indskydende selskab, jf. ligningslovens § 2, og som ikke omfattes af 4. eller 5. pkt., hverken er hjemmehørende i EU eller i en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

- - -

9. I § 15, *stk. 4*, ændres »90/434/EØF« til:
»2009/133/EF«, og »90/435/EØF« ændres til:
»2011/96/EU«.

UKS

§ 15 a. Ved spaltning af et selskab har selskaberne adgang til beskatning efter reglerne i § 15 b, stk. 1 og 2, når såvel det indskydende selskab som det modtagende selskab er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF og ikke ved beskatningen her i landet anses for en transparent enhed. Det er en betingelse for anvendelsen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen og kan foreskrive, at der specifikt udarbejdes dokumenter, der skal indsendes inden for de frister, der er nævnt i § 6, stk. 3, eller § 6, stk. 4. Ved spaltning af et selskab har selskaberne som nævnt i 1. pkt. adgang til beskatning efter reglerne i § 15 b, stk. 1 og 2, uden at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen, jf. dog 5.-10. pkt. Anvendelsen af 4. pkt. er betinget af, at selskaber, der efter spaltningen ejer mindst 10 pct. af kapitalen i et af de deltagende selskaber, ikke afstår aktier i det eller de pågældende selskaber i en periode på 3 år efter vedtagelsen af spaltningen. Uanset 5. pkt. kan aktierne i et deltagende selskab i den nævnte periode afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering af den nævnte selskabsdeltager eller det pågældende deltagende selskab, hvis der ved omstruktureringen ikke sker vederlæggelse med andet end aktier. I sådanne tilfælde finder den i 5. pkt. nævnte betingelse i sin restløbetid anvendelse på selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende skattefri omstrukturering. 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis det indskydende selskab har mere end én selskabsdeltager og en eller flere af disse har været selskabsdeltagere i mindre end 3 år uden at have rådet over flertallet af stemmerne og samtidig er eller ved spaltningen bliver selskabsdeltagere i det modtagende selskab, hvor de tilsammen råder over flertallet af stemmerne. 4. pkt. finder heller ikke anvendelse på spaltning omfattet af stk. 3, vis en selskabsdeltager, der beskattes af aktierne i det indskydende selskab efter aktieavancebeskatningslovens § 17, og som samtidig kan modtage skattefrit udbytte af disse aktier, vederlægges med andet end aktier i det eller de modtagende selskaber. 4. pkt. finder heller ikke anvendelse, hvis en person eller et selskab, der har bestemmende indflydelse i det indskydende selskab, jf. ligningslovens § 2, hverken er hjemmehørende i EU eller i en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

- - -

§ 15 c. Ved tilførsel af aktiver har selskaberne adgang til beskatning efter reglerne i § 15 d, når såvel det indskydende selskab som det modtagende selskab er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF og ikke ved beskatningen her i landet anses for en transparent enhed. Det er en betingelse for anvendelsen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen og kan foreskrive, at der specifikt udarbejdes dokumenter, der skal

indsendes inden for de frister, der er nævnt i § 6, stk. 3, eller § 6, stk. 4. Ved tilførsel af aktiver har selskaberne som nævnt i 1. pkt. adgang til beskatning efter reglerne i § 15 d, uden at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen, jf. dog 5.-7. pkt. Anvendelsen af 4. pkt. er betinget af, at det indskydende selskab ikke afstår aktier i det modtagende selskab i en periode på 3 år efter vedtagelsen af tilførslen. Uanset 5. pkt. kan aktierne i det modtagende selskab i den nævnte periode afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering af det indskydende eller det modtagende selskab, hvis der ved omstruktureringen ikke sker vederlæggelse med andet end aktier. I sådanne tilfælde finder den i 5. pkt. nævnte betingelse i sin restløbetid anvendelse på selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende skattefri omstrukturering.

- - -

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 5 i lov 254 af 30. marts 2011 og senest ved § 11 i lov nr. 1118 af 7. februar 2012, foretages følgende ændringer:

§ 2. Pligt til at svare indkomstskat til staten påhviler endvidere personer, der ikke er omfattet af § 1, og dødsboer, der behandles i udlandet, jf. dødsboskattelovens § 1, stk. 3, for så vidt de pågældende personer eller dødsboer:

4) Udøver et erhverv med fast driftssted her i landet, jf. dog stk. 9. Udøvelse af erhverv om bord på et skib med hjemsted her i landet anses for udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet, såfremt udøvelse af det pågældende erhverv, hvis det var udført i land, ville blive anset for udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet. Skattepligten omfatter udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet eller deltagelse i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her. Skattepligten omfatter endvidere indkomst i form af løbende ydelser hidrørende fra en sådan virksomhed eller fra afståelsen af en sådan virksomhed, når ydelserne ikke er udbytte, afdrag på et tilgodehavende, renter eller royalties. Skattepligten omfatter desuden bortforpagtning af en sådan virksomhed. Skattepligten omfatter endvidere fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der er knyttet til en sådan virksomhed. For så vidt angår aktier, omfatter skattepligten kun fortjeneste, tab og udbytte på aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17 opgjort efter reglerne for skattepligtige omfattet af § 1. Såfremt den skattepligtige bliver skattepligtig efter denne bestemmelse i forbindelse med ophør af skattepligt efter § 1 eller efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, kan den skattepligtige vælge fortsat at være skattepligtig af fortjeneste, tab og udbytte opgjort efter reglerne for skattepligtige omfattet af § 1 af aktier i selskaber m.v., hvis formål er at fremme aktionærernes fælles erhvervsmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere, leverandører eller på anden, lignende måde som led i den skattepligtiges erhvervsmæssige virksomhed her i landet. Tilsvarende gælder, hvis den skattepligtige modtager sådanne aktier efter aktieavancebeskatningslovens §§ 34, 35 og 35 A samt dødsboskattelovens §§ 36-38. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde anses for at udgøre et fast driftssted fra første dag.

Stk. 3. Skattepligten i medfør af stk. 1, nr. 1, 2, 4, 5, 7 og 9-29, og stk. 2 omfatter alene de dér nævnte indtægter. Udgifter kan kun fratrækkes, i det omfang de vedrører disse indtægter, jf. dog stk. 2, 4. og 5. pkt., afsnit I A og pensionsbeskatningslovens § 49.

1. § 2, stk. 1, nr. 4, 7. pkt., affattes således:

»For så vidt angår aktier, omfatter skattepligten gevinst, tab og udbytte på aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted, herunder gevinst, tab og udbytte af aktier, der indgår i driftsstedets anlægskapital.«

2. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Indkomst i et fast driftssted her i landet opgøres som den indkomst, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.«

Stk. 3-9 bliver herefter stk. 4-10.

3. I § 2, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »nr. 1, 2, 4, 5, 7 og 9-29« til: »nr. 1, 2, 5, 7 og 9-29«.

4. Efter § 24 B indsættes:

»§ 25. Indkomst i et fast driftssted i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland opgøres som den indkomst, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner med det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af personen eller dødsboet gennem det faste driftssted. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor driftsstedet er beliggende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.«

5. I § 69 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Selskaber m.v., der på indeholdelsestidspunktet er sambeskattede, jf. selskabsskattelovens § 31, med det selskab m.v., der over for det offentlige er forpligtiget til betaling efter reglerne i stk. 1 eller 2, hæfter for udbytteskat, royaltyskat og renteskat, samt tillæg og renter. Selskabsskattelovens § 31, stk. 6, 10.-13. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

§ 74. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

1) undlader at opfylde pligt til at foretage indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, udbytteskat m.v., royaltyskat, eller skat som nævnt i § 65 B, stk. 1,

6. I § 74, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »royaltyskat,«: »renteskat«.

§ 6

I konkursskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1242 af 27. oktober 2010, foretages følgende ændringer:

§ 4. - - -

Stk. 2. Inden for perioden fra begyndelsen af det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, og indtil konkursens slutning kan underskud ved opgørelsen af konkursindkomsten i de enkelte indkomstår fremføres eller tilbageføres i konkursindkomsten. Underskud fra tidligere indkomstår, som efter ligningslovens § 15 er fradragsberettigede i det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, kan også fradrages ved opgørelsen af konkursindkomsten i de øvrige indkomstår under konkursen indtil dens slutning og ikke i an den indkomst.

Stk. 3. Når selskaber er sambeskattede forud for det indkomstår, hvor konkursdekretet afsiges, hæfter det ultimative moderselskab og administrationselskabet i den internationale sambeskatning tillige for skatter af et af selskabernes konkursindkomst, når skatterne inden dekretet ville have været omfattet af hæftelsen i selskabsskattelovens § 31 A, stk. 4.

1. I § 4, *stk. 2.*, ændres »ligningslovens § 15« til: »selskabsskattelovens § 12«.

2. § 4, *stk. 3.*, affattes således:

»*Stk. 3.* Selskaber, der er sambeskattede, jf. selskabsskattelovens § 31, i indkomståret forud for det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, hæfter for skatter af et af selskabernes konkursindkomst. Selskabsskattelovens § 31, stk. 6, 10.-13. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Hvis selskaber er undergivet international sambeskatning, jf. selskabsskattelovens § 31 A, i indkomståret forud for det indkomstår, hvor konkursdekretet afsiges, hæfter det ultimative moderselskab solidarisk med selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 31, stk. 6, 10. pkt., når skatterne inden dekretet ville have været omfattet af hæftelsen i selskabsskattelovens § 31 A, stk. 4.«

§ 7

I lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 971 af 20. september 2011, foretages følgende ændring:

1. § 25, *stk. 4.*, ophæves.

§ 25. - - -

Stk. 4. Underskud, der er opstået før 1. januar 1982 ved forundersøgelse og efterforskning eller indvinding af kulbrinter, kan overføres til fradrag i skattepligtig indkomst som nævnt i § 4 efter reglerne i ligningslovens § 15.

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 B indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge virksomheder omfattet af stk. 1 eller 6 at indsende en erklæring som nævnt i revisorlovens § 1, stk. 2, om dokumentationen som nævnt ovenfor i stk. 5, 2. pkt. Det er en betingelse for erklæringspålægget, at virksomheden har haft kontrollerede transaktioner med fysiske eller juridiske personer i lande uden for EU eller EØS, med hvilke Danmark ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller at virksomheden ifølge virksomhedens årsrapporter har haft gennemsnitligt driftsmæssigt underskud i 4 på hinanden følgende indkomstår, hvoraf det seneste er det indkomstår, for hvilket erklæringspålægget gives, målt som resultat af primær drift før finansiering, ekstraordinære poster og skat. Dog anvendes for forsikringsvirksomheder forsikringsteknisk resultat som driftsresultatmål. For øvrige finansielle virksomheder anvendes resultat før skat som driftsresultatmål. Det er endvidere en betingelse, at det for kontrollen af virksomhedens skattemæssige forhold er hensigtsmæssigt og relevant for told- og skatteforvaltningen at indhente erklæringen. Fristen for indsendelse af erklæringen er mindst 90 dage regnet fra pålæggets datering. Pålægget kan tidligst gives 7 dage efter modtagelsen af dokumentationen efter stk. 5, 2. pkt. Told- og skatteforvaltningens afgørelse om indhentelse af en revisorerklæring kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Dog kan afgørelsen påklages til Landsskatteretten, hvis told- og skatteforvaltningen henlægger sagen uden at gennemføre en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation, eller hvis forvaltningen gennemfører en nedsættelse af den selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation. Klagefristen er i de tilfælde 3 måneder regnet fra forvaltningens underretning til virksomheden om henlæggelsen eller nedsættelsen. Endvidere kan afgørelsen prøves i forbindelse med en klage over en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation. Ved klage efter denne bestemmelse 9. og 11. pkt. finder skatteforvaltningslovens §§ 42-46 tilsvarende anvendelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om erklæringens indhold og afgivelse samt fristen for indsendelse af erklæringen.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

§ 3 B. - - -

Stk. 8. Såfremt den skattepligtige ikke har udarbejdet dokumentation efter stk. 5 eller 6, finder § 5, stk. 3, anvendelse, for så vidt angår de kontrollerede transaktioner.

2. I § 3 B, stk. 8, der bliver stk. 9, indsættes efter »6«: »eller indsendt erklæring efter stk. 8«.

§ 17. - - -

Stk. 3. Med bøde straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at opfylde pligten til at udarbejde skriftlig dokumentation efter § 3 B, stk. 5 og 6.

3. I § 14 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 2 og 3, vedrørende indberetninger til indkomstregisteret, skal der tages hensyn til antal ansatte i den indberettende virksomhed.

Stk. 6. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 og 4, skal der tages hensyn til virksomhedens omsætning eller antal af ansatte. Det skal anses for en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af skattelovgivningen.«

4. § 17, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Med bøde straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at indsende den skriftlige dokumentation, som der er pligt til at udarbejde efter § 3 B, stk. 5 og 6, eller indhente revisorerklæring efter § 3 B, stk. 8.«

5. I § 17 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 3, skal der tages hensyn til den økonomiske fordel af overtrædelsen. Det skal anses for en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af skattelovgivningen.«

§ 9

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 indsættes som *stk. 2-4*:

»*Stk. 2.* Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan told- og skatteforvaltningen offentliggøre følgende oplysninger om skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, litra a og b, og fondsbeskatningslovens § 1, medmindre de pågældende er fritaget for selvangivelsespligt efter skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller fondsbeskatningsloven § 15, stk. 2 eller 3:

- 1) Den skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud fra tidligere indkomstår.
- 2) Årets anvendte underskud fra tidligere indkomstår.
- 3) Den beregnede skat for indkomståret.
- 4) Hvilken skattepligtsbestemmelse i selskabsskatteloven eller fondsbeskatningsloven selskabet m.v. er omfattet af, og om selskabet m.v. beskattes efter tonnageskatteloven.

Stk. 3. For selskaber m.v. omfattet af kulbrinteskatteloven omfatter stk. 2, nr. 1-3, tillige oplysninger vedrørende selskabets kulbrinteindkomst m.v.

Stk. 4. Indgår selskabet m.v. i en sambeskatning, kan oplysningerne efter stk. 2, nr. 1-3, offentliggøres samlet for de sambeskattede selskaber m.v. med angivelse af, hvilke selskaber m.v. der indgår i sambeskatningen.«

§ 19...

Stk. 5. Kravet efter stk. 1-3 om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, gælder dog ikke følgende typer af afgørelser:

- 1) Afgørelser, der kan påklages til skatteankenævn, jf. § 5.
- 2) Afgørelser, der kan påklages til vurderingsankenævn, jf. § 6.
- 3) Afgørelser, hvis en klage herover efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 4) Afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankenævn, vurderingsankenævn eller Landsskatteretten.
- 5) Afgørelser om bindende svar, jf. § 21, bortset fra bindende svar, der afgives af Skatterådet efter § 21, stk. 4.
- 6) Afgørelser, der kan påklages til motorankenævn, jf. § 7.

§ 42 b. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.

§ 54. Godtgørelsesberettigede er følgende udgifter, når de ifølge regning skal betales eller er betalt:

- 1) Udgifter til sagkyndig bistand, medmindre den sagkyndige er ansat hos den godtgørelsesberettigede.
- 2) Retsafgifter bortset fra beløbet til Landsskatteretten som nævnt i § 42 a.
- 3) Udgifter til syn og skøn.
- 4) Udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale, i det omfang der ikke er tale om dokumentation for kontrollerede transaktioner efter skattekontrollovens § 3 B.
- 5) Pålagte sagsomkostninger.
- 6) Udgifter til en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt en afgørelse i en klage- eller retssag bør påklages eller prøves ved domstolene.

2. I § 19, stk. 5, indsættes som nr. 7:

»7) Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.«

3. I § 42 b indsættes som nr. 4:

»4) Klager over revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.«

4. I § 54, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »transaktioner«: »eller revisorerklæringer«.

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 9.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2 og 5, § 2, nr. 7, 9, 11, 12 og 15, selskabsskattelovens § 31, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 13, § 4, nr. 2, 3, 5 og 7, og § 6, nr. 1, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 3. § 2, nr. 2, 4-6 og 8, og § 5, nr. 1-4, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere. Den skattepligtige kan dog vælge, at reglerne i § 2, nr. 2, 4-6 og 8, og § 5, nr. 1-4, også skal have virkning for tidligere indkomstår, dog tidligst for indkomståret 2012.

Stk. 4. Selskabsskattelovens § 31, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 13, og § 4, nr. 4, har virkning for omstruktureringer, der vedtages den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 14 og 16, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere. Indgiver et selskab ansøgning om omlægning af indkomstår den 1. juli 2012 eller senere, således at indkomståret 2012 begynder før den 1. juli 2012, anses indkomståret for påbegyndt den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 6. § 4, nr. 6, har virkning for fusioner med fusionsdato den 1. januar 2012 eller senere.

Stk. 7. § 5, nr. 5, har virkning for skattebetalinger, der forfalder til betaling den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 8. § 6, nr. 2, har virkning for konkursindkomst, hvor konkursdekretet afsiges den 1. juli 2012 eller senere.

Stk. 9. § 8, nr. 1, 2 og 4, samt § 9, nr. 2-4, træder i kraft den 1. januar 2013.

SKATTEMINISTERIET

Dagsorden

Dagsorden for Juridisk Forum

1. maj kl. 13.00-15.00 – Skattemappen

Pkt	Emne	Materiale	Ansvarlig
1.	Godkendelse af beslutningsprotokol	Beslutningsprotokol fra mødet den 13. marts 2012	Birgitte
2.	Status for opfølgning på compliance 2006 og status for opfølgning på compliance 2008	Sammenskrivning af statustilbagemeldinger og tilrettet version af rapport om initiativer der øger regelefterlevelsen	Birgitte/Preben
3.	Status for formandskabet	Mundtlig orientering	Ivar
4.	Lovprogrammet 2011/2012	Aprilredegørelse	Birgitte
5.	Skattereform	Mundtlig orientering	Birgitte/Otto
6.	Lovprogrammet 2012/2013	Første udkast til lovprogrammet 2012/2013	Birgitte
7.	Orientering fra Borger og Virksomhed	Mundtlig orientering	Jan Lund/Richard
8.	Early warning-sager	Early warning-listen	Birgitte
9.	Opfølgningsliste	Opfølgningsliste	Birgitte
10.	Eventuelt		Alle

Pkt. 6

UKS

Oversigt over Skatteministeriets bidrag til lovprogrammet 2012/2013

	Titel på lovforslag/beslutningsforslag	Fremsættelsestidspunkt
1	Ændring af kildeskatteloven og skattekontrolloven (Indberetning vedrørende aktieudbytter) Ludolph/Andreas Bo Larsen	Okt. I - åbningsuge
2	Ændring af spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven og forskellige andre love (Hæftelse for betaling af afgift ved fælles afgiftsoplag af spiritus, øl, vin eller mineralvand m.v.) Ludolph/Carl Helman	Okt. I - åbningsuge
3	Ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (Udvidelse af afgiftsgrundlaget med nye sukkerholdige varegrupper mv.) Susanne Reinholdt/Dorte Dahl	Okt. I - åbningsuge
4	Lov om ejendomsvurdering Carsten Vesterø/Erik Jørgensen	Okt. I - åbningsuge
5	Ændring af lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (fedtafgiftsloven) revision Karen Gausland/Susanne Reinholdt	Okt. I - åbningsuge
6	Ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven)(Ændring af principperne for opgørelse af gevinst og tab på fordringer og gæld) Lise Bo	Okt. I - åbningsuge
7	Ændring af kildeskatteloven (Forbedring af forskudsproceduren) Ludolph/Tony Gønge Nielsen	Okt. I - åbningsuge
8	Ændring af skattekontrolloven (Udvidelse af årsopgørelsesordningen) Ludolph/Tony Gønge Nielsen	Okt. I - åbningsuge
9	Ophævelse af særordningen med eftergivelse af gæld for socialt udsatte. Ludolph/Aynur Aya Sütcü	Okt. I - åbningsuge
10	Skønsmæssig ansættelse i gaveafgiftssager Ludolph/Aynur Aya Sütcü	Okt. I - åbningsuge
11	Forslag til lov om afgift af husstandsomdelte reklamer (reklameafgiftsloven) Lene Henningsen/Anne Kirstine Krog	Okt. I - åbningsuge
12	Ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Opfølgning på Energiaftale 2012, lempelse vedrørende komfortkøling samt teknisk justering af energiafgifter m.v.) Lene Henningsen/Annette Høegh	Okt. I - åbningsuge
13	Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove (lempelse for elbiler m.v.) Lene Henningsen	Okt. I - åbningsuge
14	Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og	Okt. I - åbningsuge

	ligningsloven (Justering af iværksætteraktieordningen) Lise Bo	
15	Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven (Danske gennemstrømningsselskaber) Lise Bo	Okt. I - åbningsuge
16	Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven, selskabsskatteloven og opkrævningsloven. (Revision af forskellige rentesatser i skatte- og afgiftslovgivningen) Lise Bo	Okt. I - åbningsuge
17	Ændring af skatteforvaltningsloven (Ændring af klagestrukturen på skatteområdet) (<i>ingen lange tekster udarbejdet</i>) Per Hvas/Andreas Bo Larsen	Okt. I
18	Lov om ændring af kildeskatteloven ((Modernisering opkrævning og forebyggelse af restancer) Ludolph/Björg Lilja	Okt. II
19	Ændring af lov om kulbrinteskatteloven og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding m.v. (Serviceeftersyn af Nordsøen) Lise Bo	Dec. I
20	Forslag til lov om grønne kørselsafgifter for lastbiler Road Pricing (<i>Ingen lange tekster udarbejdet</i>)	Jan. II
21	Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatteloven m.v. (Justering af selskabers beskatning af aktiver, der flyttes til et andet EU-land) Lise Bo	Feb. I
22	Forslag til lov om forsyningssikkerhedsafgift Lene Henningsen	Feb. II

Nr.	Titel og fremsættelsestidspunkt
1	Ændring af kildeskatteloven og skattekontrolloven (Indberetning vedrørende aktieudbytter) (Okt. I – åbningsuge)

Resumé

Resumé af forslaget
Men henblik på at forbedre SKATs administration af udbytteskatten foreslås det at indføre indberetning i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodning, for så vidt angår aktier i danske selskaber, der er optaget til handel på regulerede markeder eller er registreret i en værdipapircentral.

Uddybet beskrivelse af forslaget

Forslagets baggrund, formål og indhold
Formålet med lovforslaget er at forbedre SKATs administration af udbytteskatten. En intern revisionsrapport har således kritiseret, at der i forbindelse med refusion af udbytteskat og kontrol med udbytteskatten i øvrigt mangler mulighed for afstemning med indberetningerne om modtagelserne, da denne indberetning først sker året efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen.
Ved forslaget vil der skulle ske en justering af reglerne om indholdet af indberetningerne vedrørende udbytter, og reglerne om angivelse af udbytteskatten skal tilpasses den nye indberetningsordning.

Ministeriets vurdering af forslaget

Offentlige økonomiske konsekvenser
Forslaget vil i et vist omfang kunne hindre, at der sker refusion af udbytteskat til personer eller selskaber, som ikke er berettigede til refusion. Der er endnu ikke skønnet over provenugevinsten.
Offentlige administrative konsekvenser
Forslaget vil medføre engangsomkostninger til tilretning af SKAT systemer til modtagelse af indberetninger vedrørende udbytter og løbende udgifter til vedligeholdelse af disse systemer. Der er endnu ikke foretaget en vurdering af det præcise omfang af omkostningerne.
Erhvervsøkonomiske konsekvenser
Forslaget vil medføre engangsomkostninger for depotførerne til ændring af de it-systemer, der bruges til indberetningen. Herudover vil der komme løbende omkostninger til vedligeholdelse af disse og til selve indberetningen. Det forventes dog, at de løbende omkostninger grundet høj grad af automatisering vil være begrænsede.
Erhvervsadministrative konsekvenser
[Her beskrives forslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet. Hvis det vurderes, at der ingen konsekvenser er, anføres dette. Bemærk at forventede bekendtgørelser med hjemmel i lovforslaget indgår i vurderingen.]
1. Overblik

Sæt kryds:

Omstillingsbyrder:

☐	Ingen konsekvenser
☒	Små omstillingsbyrder (op til 10.000 timer på samfundsplan)
☐	Store omstillingsbyrder (mere end 10.000 timer på samfundsplan)

Løbende byrder:

☐	Ingen konsekvenser
☒	Små løbende byrder (op til 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Store løbende byrder (mere end 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Små løbende lettelser (op til 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Store løbende lettelser (mere end 10.000 timer pr. år på samfundsplan)

2. Nærmere beskrivelse ved store byrder

Der gives en særlig grundig beskrivelse af forslag med væsentlige omstillingsbyrder og/eller løbende byrder for virksomhederne på mere end 10.000 timer på samfundsplan.

Administrative konsekvenser for borgere

Ingen

Miljømæssige konsekvenser

Ingen

Eventuelt andre konsekvenser

Ingen

Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Statsstøtteretlige aspekter

1. Overblik

Sæt kryds:

☒	Forslaget indeholder ikke statsstøtte
☐	Forslaget indeholder statsstøtte
☐	Forslaget omfattes af en af EU-kommissionens gruppefritagelser
☐	Forslaget skal anmeldelse til og godkendes af EU-kommissionen inden ikrafttrædelse

2. Nærmere beskrivelse af støtteelementet

Der gives en nærmere beskrivelse af forslag med statsstøtteretlige aspekter.

- Formålet med støtten
- Omfanget af støtten (volumen/intensitet)
- Forventede støttemodtagere
- Udvælgelsesprocedure
- Støttens påvirkning af konkurrence og samhandel
- Efter hvilket regelsæt forventes statsstøtten i forslaget godkendt

Bemærk at lovforslag og udkast til bekendtgørelser med statsstøtteretlige aspekter <u>skal</u> forelægges for regeringens Statsstøtteudvalg.
Forholdet til egen og andre ministeriers lovgivning
Formentlig intet behov for konsekvensrettelser i anden lovgivning.
Sammenhæng med øvrig ny lovgivning
Ingen umiddelbar sammenhæng med øvrig lovgivning, men det er muligt, at forslaget vil skulle indarbejdes som en del af et større lovforslag.
Alternativ regulering
Der er tale om at pålægge private virksomheder nye opgaver, som ikke vil kunne pålægges efter den nugældende lovgivning – herunder heller ved udstedelse af bekendtgørelser i medfør af gældende lovgivning.
Virksomhedspanel
Lovforslaget forelægges Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, der vurderer, om de administrative konsekvenser skal undersøges nærmere.
Øvrige bemærkninger
Ingen

Forslagets offentlige økonomiske konsekvenser

Der er endnu ikke sat tal på omkostningerne som følge af forslaget, men engangsudgifterne vil ligge i 2012 og 2013, og de løbende udgifter i 2014 og fremefter.

		Evt. 2012	FFL 2013	2014	2015	2016
Mer-/mindreudgifter i forhold til den hidtidige ordning (mio. kr.)	Stat					
	Kommuner og regioner					
Kompenserende besparelser/forbrug af reserver/merindtægter (mio. kr.)	Stat					
	Kommuner og regioner					
Ændret statsligt personaleforbrug (netto årsværk)						

Mødedeltagere til Juridisk Forum-møderne

Mødedato	Til stede	Ikke til stede
18. januar 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff, Eva og Margrethe Nørgaard (under pkt. 2)	Otto og Preben
8. februar 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard
15. marts 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	
12. april 2011	Birgitte, Jens, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Endvidere Mogens Pedersen, John Thomsen, Carsten Vesterø og Søren Eikers under pkt. 1	Otto og Ivar
17. maj 2011	Birgitte, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto, Jens, Ivar og Richard
14. juni 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Richard, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto
28. juni 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik (de første punkter), Winnie, Jan Lund, Jan Muff, Eva og Lisbeth Skat-Rørdam under pkt. 2	Ivar, Preben og Richard
30. august 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik, Winnie, Ivar, Preben, Richard, Jan Muff, Eva, Jeanette Rose Hansen (under pkt. 2) og Lis Yndal (under pkt. 4)	Jan Lund
30. september 2011	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Ivar (delvis), Jan Lund, Jan Muff, Eva, Thomas Ginnerup (under pkt. 2), Thomas Høgh Olesen og Marina Blichfeldt (begge under pkt. 3)	Jens, Erik og Richard
2. november 2011	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
14. december 2011	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2	Richard
2. februar 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Muff, Jan Lund, Richard og Eva	Jens og Ivar
13. marts 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	Otto og Jens
3. maj 2012	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
20. juni 2012	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard og Ivar
28. august 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard, Ivar og Jens
26. september 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2.	Otto og Jens

Saga fra forkontoret **SKATTEMINISTERIET**

21 MAJ 2012

Journalnummer: 2011-411-0044

Forelæggelse for Ministeren

Anledning: Ændringsforslag til L 173 (Styrkelse af indsatsen mod nultskatteselskaber) samt kommentarer til henvendelse fra Dansk Byggeri

Frist JSP: 16. maj 2012

Frist ekstern: 21. maj 2012

Sagen kort: Vedlagt ændringsforslag til L 173 (Styrkelse af indsatsen mod nultskatteselskaber). Ændringsforslaget skal primært sikre det offentlige mod tab på indbetalte kildeskatter i de verserende kapitalfondskomplekser.

Følgende elementer foreslås indført:

SKAT får mulighed for at kræve sikkerhedsstillelse ved udbetaling af kildeskatter.

SKAT får en frist på 6 mdr. til at behandle ansøgninger om udbetaling, samt mulighed for at afbryde fristen, hvis modtageren ikke medvirker til at belyse sagen i tilstrækkeligt omfang.

Forrentningen af kravet sker først fra fristens udløb og med en lavere rente end i dag.

Forslaget får virkning for anmodninger om tilbagebetaling, der ikke er færdigbehandlet senest d. 30. juni 2012.

Desuden indeholder ændringsforslaget mindre redaktionelle ændringer.

Du har fredag d. 11. maj 2012 underrettet Frank Aaen om ændringsforslaget.

Udover ændringsforslaget vedlægges en notits til ordførerne.

Vedlagt er desuden kommentarer til Dansk Byggeris henvendelse til Skatteudvalget i forbindelse med behandlingen af L 173 Styrkelse af indsatsen mod nultskatteselskaber m.v. I henvendelsen anfører Dansk Byggeri bl.a., at forslaget om begrænsning i adgangen til at fremføre underskud vil få væsentlige negative konsekvenser for byggebranchen.

Indstilling:

At ændringsforslaget fremsendes til Folketinget med henblik på fremsættelse mandag den 21. maj 2012.

At kommentarerne sendes til Skatteudvalget.

Presseinitiativ m.v.: -

Sagsbehandler: Margrete Kiil, Jakob Schou, Rasmus Igum og Mogens Rasander.

Godkendt af: Lise Bo Nielsen

16/5-12 *Lise Bo Nielsen*

Signette Andersen
16/5 2012

16/5 jesper godkendt pr mail

20-5-12
mp.

UKS

Betænkning

over forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skattekontrolloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love

(Styrkelse af indsatsen mod nulskatteselskaber, beregning af indkomsten i et fast driftssted og åbenhed om selskabers skattebetalinger m.v.)

[af skatteministeren (Thor Möger Pedersen)]

Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 11. juni 2012

1. Ændringsforslag

Skatteministeren har stillet 15 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 25. april 2012 og var til 1. behandling den 8. maj 2012. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Dispensation fra bestemmelserne i § 8 a, stk. 2, og § 13, stk. 1, i Folketingets Forretningsorden

Udvalget indstiller, at der dispenseres fra bestemmelsen i Folketingets Forretningsordens § 8 a, stk. 2, om, at der skal gå 2 dage fra omdeling af betænkningen, til lovforslaget kommer til 2. behandling.

Udvalget indstiller endvidere, at der dispenseres fra bestemmelsen i Folketingets Forretningsordens § 13, stk. 1, således at 3. behandling finder sted tidligere end 2 dage efter 2. behandling.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 8 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og Skatteministeriet sendte den 1. februar 2012 dette udkast til udvalget, jf. SAU alm. del - bilag 133. Den 25. april 2012 sendte skatteministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

Bavarian Nordic A/S,
Bech-Bruun Advokatfirma,
Dansk Byggeri,
Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab,
FSR - danske revisorer,
Lundbeckfonden og ALK-Abelló A/S,
Medical Prognosis Institute A/S,
Novo A/S og
Novozymes A/S.

Skatteministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

Deputationer

Endvidere har følgende mundtligt over for udvalget redegjort for deres holdning til lovforslaget:

ALK-Abelló A/S,
Lundbeckfonden og
Novozymes A/S.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 26 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger

Et flertal i udvalget (S, RV, EL og SF) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.

Et mindretal i udvalget (V, DF, LA og KF) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de under nr. 1, 2, 4-8, 11, 13 og 14 stillede ændringsforslag og imod de under nr. 3, 9, 10, 12 og 15 stillede ændringsforslag.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 2

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

1) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 3 A, stk. 5, § 10, stk. 5, § 29 A, stk. 3, og § 29 B, stk. 2, ændres »§ 31, stk. 4« til: »§ 31, stk. 6«.

[Manglende konsekvensændringer]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

2) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 8 A, stk. 2, og § 11 B, stk. 8, ændres »§ 31, stk. 3« til: »§ 31, stk. 5«.

[Manglende konsekvensændringer]

Af skatteministeren, tiltrådt af et flertal (S, RV, EL og SF):

3) I det under nr. 9 foreslåede § 12 indsættes i stk. 4 efter »reglerne i«: »§ 31, stk. 9, eller«.

[Udvidelse af reglen om samspil mellem underskudsbegrænsning og bortseelse til også at omfatte sambeskattede faste driftssteder m.v. i Danmark]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

4) Nr. 11 affattes således:

»11. I § 31, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Selskaber og foreninger m.v., der ikke kan være omfattet af § 12, stk. 2 og 3, anses dog ikke for koncernforbundne med selskaber og foreninger m.v., der kan være omfattet af § 12, stk. 2 og 3.«

[Tydeliggørelse af, at det afgørende er, hvorvidt selskabet m.v. overhovedet kan blive omfattet af underskudsbegrænsningsreglen i selskabsskatteloven]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

5) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 31, stk. 1, 3. pkt., der bliver stk. 1, 4. pkt., ændres »stk. 2-7« til: »stk. 2-9«.

[Manglende konsekvensændring]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

6) I det under nr. 14 foreslåede § 31, stk. 4, 10. pkt., ændres »et eller flere koncernselskaber« til: »det ultimative moderselskab«, og efter 10. pkt. indsættes:

»Selskaber, hvor alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af selskabet eller selskaber, der hæfter solidarisk efter 10. pkt., hæfter ligeledes solidarisk sammen med selskabet.«

[Ændring af kriteriet for solidarisk hæftelse i sambeskatning]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

7) I de under nr. 14 foreslåede § 31, stk. 4, 11. og 12. pkt., der bliver 12. og 13. pkt., indsættes efter »10.«: »og 11.«

[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 6]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

8) I det under nr. 14 foreslåede § 31, stk. 4, 12. pkt., der bliver 13. pkt., ændres »af andre koncernselskaber« til: »direkte eller indirekte af det ultimative moderselskab«.

[Ændring af maksimering af subsidiær hæftelse i sambeskatning]

Til § 5

Af skatteministeren, tiltrådt af et flertal (S, RV, EL og SF):

9) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 2, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

[Manglende konsekvensændring]

Af skatteministeren, tiltrådt af et flertal (S, RV, EL og SF):

10) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 2, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

[Manglende konsekvensændring]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

11) I det under nr. 5 foreslåede § 69, stk. 3, ændres i 2. pkt. »10.-13. pkt.« til: »10.-14. pkt.«

[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 6]

Af skatteministeren, tiltrådt af et flertal (S, RV, EL og SF):

12) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»03. Efter § 69 A indsættes:

»§ 69 B. Har nogen, der er skattepligtig efter § 2 eller selskabsskatteovens § 2, modtaget udbytte, royalty eller renter, hvori der efter §§ 65-65 D er indeholdt kildeskat, som overstiger den endelige skat efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller direktiv 2003/49/EF om en fælles ordning for beskatning af renter eller royalties, tilbagebetales beløbet inden 6 måneder fra told- og skatteforvaltningens modtagelse af anmodning om tilbagebetaling. Sker tilbagebetaling efter dette tidspunkt, tilkommer der den skattepligtige en rente svarende til renten efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned.

Stk. 2. Kan told- og skatteforvaltningen på grund af modtagerens forhold ikke foretage kontrol af, om betingelserne for tilbagebetaling af kildeskat er opfyldt, afbrydes udbetalingsfristen efter stk. 1, indtil modtagerens forhold ikke længere hindrer kontrol.

Stk. 3. Skønner told- og skatteforvaltningen, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for tab, kan forvaltningen kræve sikkerhedsstillelse af modtageren. Told- og skatteforvaltningen kan kun kræve sikkerhedsstillelse, hvis kravet om indeholdelse af kildeskat er omtvistet og ikke endeligt afgjort ved en administrativ klageinstans eller domstolene.

[Ændrede regler om forrentning af kildeskattekrav og krav om sikkerhedsstillelse]

Ny paragraf

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

13) Efter § 9 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I lov nr. 426 af 6. juni 2005 om ændring af selskabsskatteoven og andre skattelove (Nedsættelse af selskabsskatten og globalpuljebegreb i sambeskatningen), som ændret ved § 5 i lov 1182 af 12. december 2005, § 14 i lov nr. 343 af 18. april 2007 og § 6 i lov nr. 344 af 18. april 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 8, 5. pkt., ændres »ligningslovens § 15« til: »selskabsskatteovens § 12«.

[Manglende konsekvensændring]

Til § 10

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

14) I stk. 2 ændres »og § 6, nr. 1« til: »§ 6, nr. 1, og § 01«.

[Virkningstidspunkt for manglende konsekvensændring]

Af skatteministeren, tiltrådt af et flertal (S, RV, EL og SF):

15) Efter stk. 7 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 8. § 5, nr. 03, har virkning for anmodninger om tilbagebetaling af kildeskat, der ikke er afgjort af told- og skatteforvaltningen senest den 30. juni 2012. Dette gælder, uanset at indeholdelse af kildeskat er sket før den 1. juli 2012.«

[Virkningstidspunkt for anmodning om tilbagebetaling af kildeskat]

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede regulering af underskudsfremførsel og sambeskatning.

Til nr. 3

Den foreslåede § 12, stk. 4, i selskabsskatteoven regulerer samspillet mellem den foreslåede underskudsbegrænsning og reglen i ligningslovens § 33 H om adgang til at bortse fra underskud for at opnå lempelse for udenlandske skatter.

Ligningslovens § 33 H omfatter selskaber og fonde, der er fuldt skattepligtige til Danmark.

Efter selskabsskatteovens § 31, stk. 7, kan et sambeskattet fast driftssted i Danmark (af et udenlandsk selskab) eller et sambeskattet datterselskab i Danmark (med et udenlandsk moderselskab) vælge at se bort fra underskud, der overføres til modregning i dets indkomst fra andre sambeskattede selskaber eller faste driftssteder. Det er en betingelse, at henholdsvis det faste driftssteds og datterselskabets indkomst medregnes ved indkomstopgørelsen i udlandet. Ved at bortse fra underskuddet kan der opnås lempelse for dansk skat i den udenlandske skat af indkomsten.

Selskabsskatteovens § 31, stk. 7, indeholder en regel svarende til ligningslovens § 33 H, dog således at formålet er at opnå lempelse for danske skatter i udenlandsk indkomst. Ligningslovens § 33 H har til formål at opnå lempelse for udenlandske skatter i dansk indkomst. På den baggrund foreslås det, at den foreslåede regulering af samspillet mellem den foreslåede underskudsbegrænsning og muligheden for at bortse fra underskud for at opnå lempelse for skatter udvides til også at omfatte de situationer, hvor der bortses fra underskud efter selskabsskatteovens § 31, stk. 7.

Til nr. 4

Der foreslås en tydeliggørelse af den foreslåede tilføjelse til koncerndefinitionen i reglerne om sambeskatning. Den pågældende tilføjelse skal sikre, at der i samme sambeskatning ikke kan indgå både selskaber, som er undergivet de generelle regler om udnyttelse af underskud for tidligere år, og selskaber, der er undergivet særlige regler om udnyttelse af underskud for tidligere år.

Formålet er at gøre det klarere, at det afgørende kriterium er, hvorvidt et selskab m.v., hvis det måtte have et uudnyttet underskud fra tidligere år, skal bruge reglerne i selskabsskatteoven § 12, stk. 2 og 3, eller om selskabet m.v. skal bruge et andet lovbaseret regelsæt om udnyttelse af gamle underskud.

Reglen skal således ikke læses på den måde, at det afgørende kriterium er, hvorvidt et selskab m.v. i det konkrete år har eller ikke har et uudnyttet underskud fra tidligere år, der kan fremføres.

Det foreslås endvidere, at henvisningen til (selskabsskatteovens) § 12, stk. 2, ændres til en henvisning til § 12, stk. 2 og 3, da de to stykker hænger sammen.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede regulering af underskudsfræmførsel og sambeskatning.

Til nr. 6 og 7

Ifølge det fremsatte forslag hæfter administrationsselskabet og sambeskattede selskaber, hvor alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af et eller flere koncer?nselskaber, solidarisk sammen med skyldnerselskabet for dette selskabs skatter.

Dette indebærer imidlertid, at i eksempelvis en koncer?nstruktur med tre selskaber - administrationsselskab, mellemholdingselskab med minoritetsaktionærer og et helejet datterselskab af mellemholdingselskabet - vil datterselskabet kunne komme til at hæfte solidarisk for administrationsselskabets manglende skattebetaling, hvorimod det mellemliggende holdingselskab kun hæfter subsidiært med en forholdsmæssig andel.

Det foreslås på denne baggrund, at kriteriet for, hvilke selskaber i en sambeskatning der hæfter solidarisk, ændres, så kriteriet bliver, at de selskaber, der hæfter solidarisk sammen med skyldnerselskabet for dette selskabs skatter, er selskaber, hvor alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af det ultimative moderselskab.

Det foreslås endvidere, at den solidariske hæftelse yderligere skal omfatte selskaber, hvor alle kapitalandele ved indkomstårets udløb er ejet direkte eller indirekte af skyldners?elskabet eller selskaber, der hæfter solidarisk. Herved sikres det, at hæftelsen bliver den samme for eksempelvis en kæde af selskaber, der direkte eller indirekte er ejet fuldt ud af et solidarisk hæftende selskab. Tilsvarende sikres det, at selskaber ejet af skyldnerselskabet hæfter solidarisk med dette selskab.

Til nr. 8

Det foreslås, at den maksimering af hæftelsen, der foreslås at skulle gælde for koncernselskaber med minoritetsaktionærer, ændres, så disse selskaber maksimalt hæfter for den del af kravet, der svarer til den andel af kapitalen i det hæftende selskab, der ejes direkte eller indirekte af det ultimative moderselskab.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 6 og 7, hvormed det foreslås, at kriteriet for, hvilke selskaber der skal hæfte solidarisk, ændres.

Til nr. 9 og 10

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede regulering i forhold til faste driftssteder.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 6, hvormed der indsættes et nyt punktum efter det foreslåede 10. pkt. i selskabsskattelovens § 31, stk. 4.

Til nr. 12

Med de nugældende regler har et udenlandsk udbyttmodtagende selskab eller person krav på udbetaling af indeholdt kildeskat, hvis skattemyndighederne har tabt en sag om indeholdelse af kildeskat af det pågældende udbytte. Dette gælder, uanset om skattemyndighederne vælger at indbringe kendelsen fra Landsskatteretten for domstolene eller at anke en dom til en højere retsinstans. Anke af domme kan dog have opsættende virkning, hvis anken sker inden for eksekutionsfristen (som udgangspunkt 14 dage).

Hvis skattemyndighederne senere måtte vinde sagen, kan den oprindelig tilbageholdte kildeskat være udbetalt til det udenlandske selskab og eventuelt viderekaliseret til andre udenlandske selskaber i koncer-

nen. Det medfører i realiteten, at skattemyndighederne har en begrænset mulighed for at få tilbagebetalt det udbetalte kildeskattebeløb.

Den nugældende forrentning af indbetalte kildeskatte sker efter renteloven og er beskrevet i Den juridiske vejledning 2012-1 afsnit A. A. 12.3 Forrentning af tilbagebeta?lingskrav fra SKAT. Rentesatsen er den sats, der for den pågældende periode gælder efter rentelovens § 5. Rentetilskrivningen sker, når der er gået 30 dage, fra skattemyndighederne har modtaget anmodningen om tilbagebetaling.

Ved ændringsforslaget foreslås en ændret forrentning af kildeskattekravet, således at renteniveauet i det væsentligste sidestilles med den forrentning, som opnås ved tilbagebetaling af overskydende skatter. Herudover foreslås det, at skattemyndighederne får mulighed for at afbryde udbetalingsfristen og dermed forrentningen, hvis modtagerens forhold hindrer kontrol af, om modtageren reelt er den udbetalingsberettigede. Dette princip anvendes allerede i dag i opkrævningslovens § 12, stk. 3, hvor skattemyndighederne kan afbryde fristen for eksempelvis udbetaling af negativ moms, hvis virksomhedens forhold gør, at myndighederne ikke kan foretage kontrol.

Er der i forbindelse med udbetaling af udbytter, renter eller royalties sket indeholdelse af kildeskat, og overstiger indeholdelsen af kildeskat, hvad der endeligt kan indeholdes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller direktiv 2003/49/EF om en fælles ordning for beskatning af renter eller royalties, har modtageren krav på tilbagebetaling af beløbet.

Vedrørende tilbagebetalingen bemærkes, at hvis det eksempelvis følger af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, at kildeskatten skal nedsættes, men ikke frafaldes, og medfører dette, at Danmark ikke indeholder kildeskat, vil det være det fulde beløb, der tilbagebetales til modtageren.

Skattemyndighederne skal inden for 6 måneder fra modtagelsen af anmodningen om udbetaling sørge for, at beløbet udbetales til den berettigede. Sker udbetaling senere end 6 måneder efter modtagelsen af anmodningen, foreslås det, at kravet forrentes med en rente svarende til renten efter § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned.

Hermed svarer renteniveauet for forrentning af kildeskattekrav i det væsentligste til den forrentning, som opnås ved tilbagebetaling af overskydende skatter.

Forrentningen af det overskydende beløb sker tidligst efter 6 måneder, idet skattemyndighederne gives en frist på 6 måneder til at behandle anmodningen om tilbagebetaling. Fristen er valgt under hensyntagen til, at sager om indeholdelse af kildeskat i mange tilfælde kan være komplekse at afdække. For at vurdere, om den skattepligtige, der anmoder om tilbagebetaling, reelt også er den berettigede til at modtage det overskydende beløb, skal der ofte foretages tilbundsående undersøgelser af eksempelvis koncernstruktur og overliggende ejerforhold. Fristen på 6 måneder følger Kommissionens anbefalinger i »Henstilling om procedurer for kildeskattelettelser C(2009)7924 af 19. oktober 2009«.

Hvis modtageren vægrer sig ved at medvirke til at afklare de forhold, der skal danne grundlag for vurderingen af, om modtageren er den reelt berettigede, eller ikke afgiver tilstrækkelige oplysninger, kan skattemyndighederne afbryde fristen på 6 måneder, indtil betingelserne for udbetaling er opfyldt. Afbrydes udbetalingsfristen på 6 måneder, sker der også en udskydelse af forrentningen.

Har skattemyndighederne således behov for at få afdækket eksempelvis det modtagende selskabs ejerforhold, og det modtagende selskab ikke medvirker hertil på tilstrækkelig vis, kan skattemyndighederne efter en konkret vurdering afbryde fristen på 6 måneder, indtil det modtagende selskab har fremlagt de nødvendige oplysninger.

Skattemyndighederne vurderer konkret, hvilke oplysninger der er nødvendige for at undersøge, om betingelserne for udbetaling af inde-

holdt kildeskat er til stede. Det er modtagerens pligt at fremlægge dokumentation for eller sandsynliggøre disse oplysninger. Efterkommer modtageren ikke skattemyndighedernes anmodning, er skattemyndighederne berettigede til at afbryde udbetalingsfristen efter den foreslåede § 69 B, stk. 1, i kildeskatteloven.

Forslaget om sikkerhedsstillelse i forbindelse med tilbagebetaling af indeholdte kildeskatter på udbytter, renter og royalties skal sikre det offentlige mod tab af skattekrav i sager, som ikke er endeligt afgjort ved domstolene.

Med forslaget åbnes der endvidere mulighed for, at skattemyndighederne efter en konkret vurdering kan kræve sikkerhedsstillelse fra den udenlandske modtager, forinden udbetaling foretages. Det er en betingelse for at kræve sikkerhedsstillelse, at kravet er omtvistet og ikke endeligt afgjort ved en administrativ klageinstans eller domstolene.

Skønner skattemyndighederne efter en konkret vurdering, at udbetaling af kildeskat vil medføre en nærliggende risiko for tab, kan skattemyndighederne kræve, at modtageren stiller sikkerhed, forinden udbetaling foretages. Skattemyndighederne kan kun stille krav om sikkerhedsstillelse, hvis kravet er omtvistet og ikke endeligt afgjort ved en administrativ klageinstans eller domstolene.

Har skattemyndighederne således administrativt afgjort, at det udbetalende selskab skal indeholde kildeskat, og har det udbetalende selskab indeholdt kildeskatten, men påklaget afgørelsen og fået medhold ved en højere instans, kan skattemyndighederne kræve sikkerhedsstillelse af det modtagende selskab, som anmoder om udbetaling af kildeskatten, hvis skattemyndigheden har indbragt afgørelsen for en højere instans.

De foreslåede regler skal sikre det offentlige mod tab af skattekrav i de tilfælde, hvor skattemyndighederne efter en endelig afgørelse ved domstolene har fået medhold i kravet om indeholdelse af kildeskat, men hvor kildeskatten i den mellemliggende periode er blevet udbetalt til et udenlandsk selskab eller en udenlandsk person.

Det må forventes, at skattemyndighederne fremover vil øge fokuseringen og kontrollen vedrørende tilbagebetaling af kildeskatter. Dette bør ske for at sikre, at der ikke sker uretmæssig tilbagebetaling til en udenlandsk modtager, som ikke anses for retmæssig ejer.

Den foreslåede § 69 B i kildeskatteloven har virkning for anmodninger om tilbagebetaling, der ikke er afgjort af told- og skatteforvaltningen senest den 30. juni 2012, jf. lovforslaget § 10, stk. 1.

Provenumæssige konsekvenser

Provenumæssigt tilsigter ændringsforslaget at undgå, at Danmark taber provenu i forbindelse med manglende muligheder for inddrivelse af uberettigede refusioner af indeholdt udbytteskat m.v. Hertil kommer en eventuel mindre besparelse i forbindelse med overgangen til anvendelse af rentesatsen i opkrævningsloven i stedet for rentesatsen fra renteloven ved forsinket tilbagebetaling af kildeskat på udbytter m.v.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at ligningslovens § 15 flyttes til selskabsskatteloven.

Til nr. 14

Det foreslås, at konsekvensændringen, som følge af at ligningslovens § 15 flyttes til selskabsskatteloven, som de øvrige konsekvensændringer som følge heraf skal have virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2012 eller senere.

Til nr. 15

Det foreslås, at virkningstidspunktet for den foreslåede § 69 B i kildeskatteloven gælder anmodninger om tilbagebetaling af kildeskatter, som told- og skatteforvaltningen ikke har afgjort senest den 30. juni 2012. Dette gælder, uanset at kildeskatten er indeholdt eller anmodnin-

gen om tilbagebetaling er indsendt til told- og skatteforvaltningen før den 1. juli 2012.

Ane Halsboe-Larsen (S) Henrik Sass Larsen (S) Jacob Bjerregaard (S) John Dyrby Paulsen (S) Pernille Rosenkrantz-Theil (S) Simon Kollerup (S) Thomas Jensen (S) Nadeem Farooq (RV) Rasmus Helveg Petersen (RV) Camilla Hersom (RV) Jonas Dahl (SF) Jesper Petersen (SF) Frank Aaen (EL) Johanne Schmidt-Nielsen (EL) Lars Dohn (EL) Hans Andersen (V) Gitte Lillelund Bech (V) fmd. Martin Geertsen (V) Kristian Pihl Lorentzen (V) Henrik Høegh (V) Torsten Schack Pedersen (V) Troels Lund Poulsen (V) Mads Rørvig (V) Dennis Flydtkjær (DF) Mikkel Dencker (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Karina Adsbøl (DF) Ole Birk Olesen (LA) nfmd. Brian Mikkelsen (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47
Socialdemokratiet (S)	44
Dansk Folkeparti (DF)	22
Radikale Venstre (RV)	17
Socialistisk Folkeparti (SF)	16
Enhedslisten (EL)	12
Liberal Alliance (LA)	9
Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Siumut (SIU)	1
Sambandsflokkurin (SP)	1
Javnaðarflokkurin (JF)	1

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende L 173**

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsskema, fra skatteministeren
2	Henvendelse af 27/4-12 fra Medical Prognosis Institute A/S
3	Henvendelse af 7/5-12 fra Novo A/S
4	Fastsat tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
5	Henvendelse af 9/5-12 fra Novozymes A/S
6	Henvendelse af 14/5-12 fra Lundbeckfonden og ALK-Abelló A/S
7	Henvendelse af 15/5-12 fra Dansk Byggeri
8	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 14/5-12 fra Lundbeckfonden og ALK-Abelló A/S
9	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 27/4-12 fra Medical Prognosis Institute A/S
10	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 7/5-12 fra Novo A/S
11	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 9/5-12 fra Novozymes A/S
12	1. udkast til betækning
13	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 15/5-12 fra Dansk Byggeri
14	Ændringsforslag, fra skatteministeren
15	2. udkast til betækning
16	Henvendelse af 22/5-12 fra Novozymes A/S vedrørende materiale til foretræde
17	Henvendelse af 24/5-12 fra Bavarian Nordic A/S
18	Henvendelse af 24/5-12 fra Bech-Bruun Advokatfirma
19	Henvendelse af 24/5-12 fra FSR - danske revisorer
20	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 24/5-12 fra Bavarian Nordic A/S
21	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 22/5-12 fra Novozymes A/S
22	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 24/5-12 fra Bech-Bruun Advokatfirma
23	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 24/5-12 fra FSR - danske revisorer
24	Nyt tidspunkt for betækningsafgivelse over lovforslaget
25	Ændringsforslag, fra skatteministeren
26	Henvendelse af 4/6-12 fra Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab
27	3. udkast til betækning
28	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 4/6-12 fra Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab
29	Nyt tidspunkt for betækningsafgivelse over lovforslaget
30	Henvendelse af 6/6-12 fra FSR - danske revisorer
31	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 6/6-12 fra FSR -danske revisorer
32	Skatteministerens reviderede kommentar til henvendelsen af 24/5-12 fra FSR - danske revisorer
33	Nyt tidspunkt for betækningsafgivelse over lovforslaget
34	4. udkast til betækning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 173

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvilke konsekvenser en vedtagelse af lovforslaget vil få med hensyn til tab af arbejdspladser i Danmark, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om, hvilke konsekvenser en vedtagelse af lovforslaget vil få med hensyn til tab af udenlandske selskabers investeringer i Danmark, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm., om ministeren kan nævne eksempler på andre lande, hvor offentliggørelsen af selskabers skatteoplysninger har haft nogen dokumenterbar effekt i forhold til, at virksomhederne skulle betale mere i skat, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

- 4 Spm., om åbenheden omkring virksomheders skattebetaling i Sverige har medført øget skattebetaling, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 5 Spm., om ministeren vil være med til at lave en ændring, som friholder forsknings- og udviklingsomkostninger fra modregningen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 6 Spm. om åbenheden omkring virksomheders skatteoplysninger, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 7 Spm. om, hvordan man kan forvente, at offentliggørelsen af virksomheders skatteoplysninger vil have nogen effekt på deres skattebetaling, når man i lovforslaget ikke kan komme med noget skøn over det øgede skatteprovenu, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 8 Spm. om grunden til, at man er landet på præcis 7,5 mio. kr. som den indkomst, man fuldt ud kan modregne, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 9 Spm., om begrænsningen i fremførelse af underskud specielt vil ramme forsknings- og udviklingsvirksomheder, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 10 Spm. om ministerens holdning til, at den solidariske hæftelse vil være problematisk i forhold til mindretalsaktionærer, jf. Novo A/S henvendelse af 7/5-12, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm., om de virksomheder, som ifølge forslaget skal betale mere, er identiske med de virksomheder, som tidligere har unddraget sig skat, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm., om forslaget om ringere muligheder for fremførelse af underskud er i overensstemmelse med de skattepolitiske grundprincipper om, at man får fradrag for afholdte udgifter, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm., om forslaget i særlig grad kan være hæmmende for investeringer i de brancher, hvor der i en årrække skal bruges store ressourcer på forskning og etablering, som eksempelvis i bio- og medicoindustrien, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om, hvilke effekter på investeringer i Danmark den forringede mulighed for at fremføre underskud vil have, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm., om den forringede mulighed for at fremføre underskud vil gøre det mere eller mindre attraktivt for udenlandske såvel som danske virksomheder at investere og oprette virksomheder i Danmark, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om ministerens holdning til, at Advokatsamfundet i sit høringssvar kalder kravet om revisorerklæringer for værende i modstrid med proportionalitetsprincippet, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 17 Spm. om ministerens holdning til, at Dansk Erhverv i sit høringssvar bemærker, at virksomheder oplever at blive straffet, fordi de danske myndigheder ikke i tilstrækkelig grad indgår dobbeltbeskatningsaftaler, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 18 Spm. om ministerens holdning til, at CEPOS i sit høringssvar finder, at forslaget om solidarisk hæftelse indebærer retssikkerhedsmæssige problemer, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 19 Spm. om ministerens holdning til, at SKAT, jf. høringssvaret fra CEPOS, ikke selv mener, at man går glip af skat fra multinationale selskaber, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 20 Spm., om man med lovforslaget gør rammevilkårene for virksomheder i Danmark bedre, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 21 Spm. om, hvad de udenlandske erfaringer er med offentliggørelse af private virksomheders regnskaber, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 22 Spm. om, hvilke erfaringer der lægges til grund for antagelsen om, at åbne skattebøger vil føre til færre tilfælde af skatteunddragelse, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 23 Spm. om, hvad de lande, som Danmark normalt sammenligner sig med, i stedet har gjort for at imødegå de problemer, som begrænsningen i adgangen til underskuds fremførelse har til formål at løse, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 24 Spm. om kommentar til kronikken i Jyllands-Posten den 4. maj 2012: »Dårligere afskrivning bremser væksten«, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

- 25 Spm. om, hvorfor underskudsbegrænsningen først og fremmest skal være rettet mod større selskaber, jf. svar af 15. maj 2012 på spørgsmål 8, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 26 Spm. om at oplyse, om visse typer af investeringer, for eksempel i forskning og udvikling, typisk er mere samfundsgavnlige end andre typer, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

UKS

SKATTEMINISTERIET

Dagsorden**Dagsorden for Juridisk Forum****20. juni kl. 9.30-11.30 – Inddrivelse**

Pkt	Emne	Materiale	Ansvarlig
1.	Godkendelse af beslutnings- protokol	Beslutningsprotokol fra mødet den 13. marts 2012	Birgitte
2.	Strukturerede obligationer – forslag om lovændring	Notat	Birgitte
3.	Skattereform	Mundtlig orientering	Birgitte/Otto
4.	Lovprogrammet 2012/2013	Lovprogrammet 2012/2013	Birgitte
5.	Orientering fra Borger og Virksomhed	Mundtlig orientering	Jan Lund/Richard
6.	Early warning-sager	Early warning-listen	Birgitte
7.	Opfølgningsliste	Opfølgningsliste	Birgitte
8.	Eventuelt		Alle

Pkt. 4

UKS

Oversigt over Skatteministeriets bidrag til lovprogrammet 2012/2013

	Titel på lovforslag/beslutningsforslag	Fremsættelsestidspunkt
1	Ændring af ligningsloven, kildeskatteloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Større efterrettelighed og korrekt skattebetaling) ¹	Okt. I - åbningsuge
2	Ejendomsvurderingsloven ¹	Okt. I - åbningsuge
3	Ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven, ligningsloven og selskabsskatteloven og forskellige andre love (Ophævelse af iværksætterskatten) ¹	Okt. I - åbningsuge
4	Ændring af forskellige afgiftslove (Lempelse for elbiler m.v.) ¹	Okt. I - åbningsuge
5	Lov om afgift af husstandsomdelte reklamer (reklameafgiftsloven)	Okt. I - åbningsuge
6	Ændring af selskabsskatteloven (Danske gennemstrømningsselskaber)	Okt. I - åbningsuge
7	Ændring af kildeskatteloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter, ny referencerente m.v.)	Okt. I - åbningsuge
8	Ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Opfølgning på Energiaftale 2012, lempelse vedrørende komfortkøling samt teknisk justering af energiafgifter m.v.)	Okt. I - åbningsuge
9	Ændring af chokoladeafgiftsloven (Udvidelse af afgiftsgrundlaget med nye sukkerholdige varegrupper m.v.)	Nov. I
10	Ændring af fedtafgiftsloven (Revision)	Nov. I
11	Arbejdsskadeafgiftsloven	Nov. I
12	Ændring af kulbrinteskatteloven og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding m.v. (Eftersyn af vilkårene for kulbrinteindvinding)	Jan. II
13	Lov om kørselsafgift for lastbiler	Jan. II
14	Ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatteloven m.v. (Justering af selskabers beskatning af aktiver, der flyttes til et andet EU-land)	Feb. I
15	Lov om forsyningssikkerhedsafgift	Feb. II
16	Ændring af skatteforvaltningsloven (Ændring af klagestrukturen på skatteområdet)	Mar. II

¹ Forslag nr. 1-4 udmønter elementer i skattereformen. I forslag 2 indgår også andre elementer, og forslaget kan eventuelt deles i to, afhængig af det flertal, der skal stemme forslaget igennem.

Nr.	Titel og fremsættelsestidspunkt
7	Lov om ændring af kildeskatteloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter, ny referencerente m.v.) (Okt. I – åbningsuge)

Resumé

Resumé af forslaget
Lovforslaget samler flere ændringsforslag i kildeskatteloven, skattekontrolloven, virksomhedsskatteloven, selskabsskatteloven, opkrævningsloven, spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, lov om afgift af dødsboer og gaver og andre love samt ophævelse af særordningen med eftergivelse af gæld for socialt udsatte. Det foreslås, at forbedre SKATs administration af udbytteskatten ved at indføre indberetning i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodning, for så vidt angår aktier i danske selskaber, der er optaget til handel på regulerede markeder eller er registreret i en værdipapircentral. Det foreslås, at der ved ansættelsesændringer kun beregnes rente af nedsættelser, hvor den tidligere restskat er forfalden samt tilføjelse af en særregel ved tilfælde, hvor der er takseret. Skatteministeriet har ikke længere adgang til det beregningsgrundlag, som danner udgangspunkt for en række af de rentesatser, der indgår i skatte- og afgiftslovgivningen. Det drejer sig bl.a. om standardrenten i selskabsskatteloven, kapitalafkastsatsen i virksomhedsskatteloven og basisrenten i opkrævningsloven. Dette nødvendiggør, at rentesatserne i de respektive love revideres, så der tages udgangspunkt i et nyt beregningsgrundlag. Årsopgørelsesordningen foreslås udvidet til personer med mindre supplerende erhvervsvirksomhed. Endvidere foreslås oplysningskortet til årsopgørelsen afskaffet. I lov om afgift af dødsboer og gaver foreslås det, at SKAT kan foretage en skønsmæssig ansættelse ved manglende angivelse om gaveafgift og at 3 måneders fristen for endelig stillingtagen til gaveværdispørgsmålet forlænges. Det foreslås, at der indføres regler for hæftelse, når to eller flere virksomheder har fælles afgiftsoplæg af spiritus, øl, vin eller mineralvand. Herudover foreslås visse konsekvensrettelser og præciseringer i forskellige afgiftslove.

Uddybet beskrivelse af forslaget

Forslagets baggrund, formål og indhold
Formålet med forslaget om indberetning af aktieudbytter er at forbedre SKATs administration af udbytteskatten. Baggrunden for forslaget er, at det i en intern revisionsrapport er blevet kritiseret, at der i forbindelse med refusion af udbytteskat og kontrol med udbytteskatten i øvrigt mangler mulighed for afstemning med indberetningerne om modtagerne, da denne indberetning først sker året efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen. Baggrunden for forslaget vedrørende renter er, at det er opdaget, at rentereglerne ved nedsættelser af skatteansættelsen virker urimelige i visse situationer. Eksempelvis beregnes rente af restskat, som nedsættes, uanset at skattelebet aldrig er blevet opkrævet hos skatteyderen, og skat-

teyderen således ikke har haft indbetalt beløbet. Dette sker ofte i situationer, hvor årsopgørelsen kommer sent ud til skatteyderen, fordi der ikke er selvangivet, og SKAT derfor er nødt til at taksere skatteyderen. Med ændringen lukkes der for denne uhensigtsmæssighed.

Skatteministeriet har hidtil ved opgørelsen af en række rentesatser taget udgangspunkt i et simpelt gennemsnit over den effektive obligationsrente i fastforrentede kroneobligationer i åbne serier. Skatteministeriet har ikke længere adgang til dette beregningsgrundlag.

Dette nødvendiggør, at lovgrundlaget for følgende rentesatser revideres, så der tages udgangspunkt i et nyt beregningsgrundlag:

- Kapitalafkastsatsen i virksomhedsskatteovens § 9
- Standardrenten i selskabsskatteoven § 11 B stk.2
- Basisrenten i opkrævningsloven § 7 stk. 2

Der vil ved fastlæggelsen af det nye beregningsgrundlag blive taget udgangspunkt i, at rentesatserne skal afspejle samme underlæggende økonomiske forhold som i dag. Revisionen forventes derfor ikke at have økonomiske konsekvenser for skattepligtige, ligesom der ikke forventes provenumæssige konsekvenser for det offentlige.

I forhold til standardrenten har erhvervslivet ytret ønske om en mere fleksibel model, hvor rentesatsen i højere grad afspejler selskabernes aktuelle låneomkostninger et givent år. Desuden rummer den nuværende model en særlig problemstilling ift. selskaber med bagudforskudt indkomst år, da disse kan være mange måneder inde i deres regnskabsår, førend de kender rentesatsen. Ved udarbejdelsen af det nye beregningsgrundlag for standardrenten vil disse problemstillinger blive inddraget.

Formålet med ændringen af skattekontrolloven er at udvide årsopgørelsesordningen med personer med mindre supplerende erhvervsvirksomhed, således at disse personer direkte modtager en årsopgørelse, og oplysningskortet afskaffes. Personkredsen udgør i dag 100.000 personer. Selvangivelsesfristen 1. juli bibeholdes for disse personer.

Forslaget om afskaffelse af det oplysningskort, som udsendes sammen med årsopgørelsen til de ca. 1 mio. ikke-digitale skatteydere, som SKAT formoder har noget at selvangive, har sin baggrund i, at kun ca. 10.000 anvender kortet til at selvangive på. Forslaget betyder, at disse skatteydere nu i stedet må anvende TastSelv-internet eller på anden måde kontakte SKAT, hvis de har noget at selvangive. Sigtet er – om muligt – at oplysningskortet allerede afskaffes fra og med indkomståret 2012.

Reglerne om gaveafgift foreslås ændret, således at der skabes mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser ved manglende angivelse og at 3 måneders fristen for endelig stillingtagen til gavens værdi forlænges.

Det foreslås at lempe regler for afgiftsoplag til opbevaring af afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven eller mineralvandsafgiftsloven, således at to eller flere virksomheder kan benytte it-lagerstyring af virksomhedernes respektive varer. Som konsekvens foreslås regler for hæftelse for afgift ved benyttelse af fælles afgiftsoplag.

Forslaget indeholder herudover visse konsekvensrettelser og præciseringer i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftslo-

ven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

Ministeriets vurdering af forslaget

Offentlige økonomiske konsekvenser
Forslaget vedrørende indberetning af aktieudbytter vil i et vist omfang kunne hindre, at der sker refusion af udbytteskat til personer eller selskaber, som ikke er berettigede til refusion. Der er endnu ikke skønnet over eventuelle provenumæssige konsekvenser.
De resterende dele af lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.
Offentlige administrative konsekvenser
Forslaget om indberetning af aktieudbytter vil medføre engangsomkostninger til tilretning af SKAT systemer til modtagelse af indberetninger vedrørende udbytter og løbende udgifter til vedligeholdelse af disse systemer. Der er endnu ikke foretaget en vurdering af det præcise omfang af omkostningerne.
I forslaget vedrørende renter, er der endnu ikke opgjort offentlige administrative konsekvenser.
Forslaget vedrørende rentesatser er ikke forbundet med administrative konsekvenser for det offentlige.
Udvidelse af årsopgørelsesordningen indebærer engangsomkostninger til IT-tilretninger, som skønnes at beløbe sig til ca. 6-7 mio. kr., løbende driftsudgifter på 450.000 kr. – 525.000 kr., og en årlig administrativ lettelse på 2½ årsværk svarende til 1,5 mio. kr. Engangsudgifterne afholdes af puljen til Systemmoderniseringens Fase 3. De løbende driftsudgifter afholdes af ministeriets driftsbevilling, og årsværkseffekterne medgår til at udmønte allerede indbudgetterede effektiviseringer.
Forslaget om afskaffelse af oplysningskortet indebærer en årlig portobesparelse på 0,6 mio. kr.
I forslaget vedrørende skønsmæssig ansættelse i gaveafgifter skal der ændres i interne vejledninger samt vejledninger på skat.dk. Vejledningerne ændres fra og med 2013, hvor loven vil træde i kraft.
Forslaget vedrørende ændring af spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven og forskellige andre love skønnes ikke at have væsentlig administrative konsekvenser.
Erhvervsøkonomiske konsekvenser
Forslaget vedrørende indberetning af aktieudbytter vil medføre engangsomkostninger for depotførerne til ændring af de it-systemer, der bruges til indberetningen. Herudover vil der komme løbende omkostninger til vedligeholdelse af disse og til selve indberetningen. Det forventes dog, at de løbende omkostninger grundet høj grad af automatisering vil være begrænsede.
De resterende dele af det samlede lovforslag skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Erhvervsadministrative konsekvenser
Det er endnu ikke vurderet om forslaget vedrørende indberetning af aktieudbytter har erhvervsadministrative konsekvenser, men det skønnes at have begrænsede byrder på under 10.000.
Forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen vil medføre en lettelse i løsningen af selvangivelsesopgave for de over 100.000 erhvervsdrivende, som forslaget omfatter. Med forslaget af-

skaffes selvangivelsen for den berørte persongruppe og i stedet modtager persongruppen en årsopgørelse med fortryk af de oplysninger om indkomster og fradrag, som er indberettet til SKAT. Afskaffelsen af oplysningskortet betyder for de relativt få ikke-digitale skatteydere i denne gruppe, at de må selvangive på anden måde.

Forslaget om at lempe regler for fælles afgiftsoplag af spiritus, øl, vin eller mineralvand skønnes at medføre en vis begrænset lettelse af de administrative byrder for virksomheder, der vil benytte sig af de nye regler. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at opgøre disse lettelser.

De resterende dele af lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

1. Overblik

Sæt kryds:

Omstillingsbyrder:

☐	Ingen konsekvenser
☐	Mindre omstillingsbyrder (op til 10.000 timer på samfundsplan)
☐	Væsentlige omstillingsbyrder (mere end 10.000 timer på samfundsplan)

Løbende byrder:

☐	Ingen konsekvenser
☐	Mindre løbende byrder (op til 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Væsentlige løbende byrder (mere end 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Mindre løbende lettelser (op til 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Væsentlige løbende lettelser (mere end 10.000 timer pr. år på samfundsplan)

2. Nærmere beskrivelse ved væsentlige byrder

Der gives en særlig grundig beskrivelse af forslag med væsentlige omstillingsbyrder og/eller løbende byrder for virksomhederne på mere end 10.000 timer på samfundsplan.

Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen vil for de ægtefæller, som er gift med en person, som med gennemførelsen af forslaget overgår til årsopgørelsesordningen, betyde, at de får en hurtigere afklaring af det økonomiske mellemværende med SKAT, eftersom de får dannet deres årsopgørelse med det samme.

Afskaffelsen af oplysningskortet betyder for de ikke-digitale borgere, som i dag modtager oplysningskortet, at de må selvangive på anden måde. Det bemærkes, at i dag selvangiver ca. 95 pct. af borgerne ved anvendelse af TastSelv-internet.

De resterende dele af lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

Miljømæssige konsekvenser

Med lovforslaget vedrørende renter bortfalder en række indbetalingskort. Det giver mindre print af indbetalingskort og udsendelse af indbetalingskort til de skatteydere, som fortsat kommunikerer med skattemyndighederne på papir. Lovforslaget skønnes dog ikke at have positive miljømæssige konsekvenser af betydning.

De resterende dele af lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.	
Eventuelt andre konsekvenser	
Ingen	
Forholdet til EU-retten	
Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Statsstøtteretlige aspekter	
Lovforslaget indebærer ikke statsstøtte.	
1. Overblik	
Sæt kryds:	
☒	Forslaget indeholder ikke statsstøtte
☐	Forslaget indeholder statsstøtte
☐	Forslaget omfattes af en af EU-kommissionens gruppefritagelser
☐	Forslaget skal anmeldelse til og godkendes af EU-kommissionen inden ikrafttrædelse
2. Nærmere beskrivelse af støtteelementet	
Der gives en nærmere beskrivelse af forslag med statsstøtteretlige aspekter.	
• Formålet med støtten • Omfanget af støtten (volumen/intensitet) • Forventede støttemodtagere • Udvælgelsesprocedure • Støttens påvirkning af konkurrence og samhandel • Efter hvilket regelsæt forventes statsstøtten i forslaget godkendt	
Bemærk at lovforslag og udkast til bekendtgørelser med statsstøtteretlige aspekter <u>skal</u> forelægges for regeringens Statsstøtteudvalg.	
Forholdet til egen og andre ministeriers lovgivning	
I forslaget om indberetning af aktieudbytter er der formentlig intet behov for konsekvensrettelser i anden lovgivning.	
Forslaget om rentesatser har betydning for egen lovgivning, fordi der i en række skatte- og afgiftslove henvises til bestemmelserne om basisrente i opkrævningsloven, hvorfor denne bestemmelse har bred anvendelse på hele skatte- og afgiftsområdet.	
De andre forslag giver ikke anledning til konsekvensrettelser i egen lovgivning eller i andre ministeriers lovgivning.	
Sammenhæng med øvrig ny lovgivning	
Forslaget om indberetning af aktieudbytte har ingen umiddelbar sammenhæng med øvrig lovgivning.	
De andre forslag har ikke sammenhæng med anden lovgivning.	
Alternativ regulering	

Der er i forslaget om indberetning af aktieudbytter tale om, at pålægge private virksomheder nye opgaver, som ikke vil kunne pålægges efter den nugældende lovgivning - herunder heller ikke ved udstedelse af bekendtgørelse i medfør af gældende lovgivning.
Initiativet om renter kræver lovgivning, idet de gældende regler er lovbasert.
Beregningsgrundlaget for det af forslaget omfattende rentesatser er indskrevet i lovgivningen, hvorfor der ikke er mulighed for alternativ regulering.
De øvrige dele af forslaget kan ikke opnås ved alternativ regulering.
Virksomhedspanel
Lovforslaget forelægges Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, der vurderer, om de administrative konsekvenser skal undersøges nærmere.
I de resterende dele af lovforslaget skønnes der ikke at være behov for virksomhedspanel.
Øvrige bemærkninger
Ingen

Forslagets offentlige økonomiske konsekvenser

		Evt. 2012	FFL 2013	2014	2015	2016
Mer-/mindreudgifter i forhold til den hidtidige ordning (mio. kr.)	Stat					
	Kommuner og regioner					
Kompenserende besparelser/forbrug af reserver/merindtægter (mio. kr.)	Stat					
	Kommuner og regioner					
Ændret statsligt personaleforbrug (netto årsværk)						

Mødedeltagere til Juridisk Forum-møderne

Mødedato	Til stede	Ikke til stede
18. januar 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff, Eva og Margrethe Nørgaard (under pkt. 2)	Otto og Preben
8. februar 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard
15. marts 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	
12. april 2011	Birgitte, Jens, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Endvidere Mogens Pedersen, John Thomsen, Carsten Vesterø og Søren Eikers under pkt. 1	Otto og Ivar
17. maj 2011	Birgitte, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto, Jens, Ivar og Richard
14. juni 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Richard, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto
28. juni 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik (de første punkter), Winnie, Jan Lund, Jan Muff, Eva og Lisbeth Skat-Rørdam under pkt. 2	Ivar, Preben og Richard
30. august 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik, Winnie, Ivar, Preben, Richard, Jan Muff, Eva, Jeanette Rose Hansen (under pkt. 2) og Lis Yndal (under pkt. 4)	Jan Lund
30. september 2011	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Ivar (delvis), Jan Lund, Jan Muff, Eva, Thomas Ginnerup (under pkt. 2), Thomas Høgh Olesen og Marina Blichfeldt (begge under pkt. 3)	Jens, Erik og Richard
2. november 2011	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
14. december 2011	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2	Richard
2. februar 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Muff, Jan Lund, Richard og Eva	Jens og Ivar
13. marts 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	Otto og Jens
3. maj 2012	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
20. juni 2012	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard og Ivar
28. august 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard, Ivar og Jens
26. september 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2.	Otto og Jens

SKATTEMINISTERIET

Dagsorden**Dagsorden for Juridisk Forum****27. august 2012 kl. 13.00-15.00 – Skattemappen**

Pkt	Emne	Materiale	Ansvarlig
1.	Godkendelse af beslutningsprotokol	Beslutningsprotokol fra mødet den 20. juni 2012	Birgitte
2.	Orientering om halvårlig ajourføring af Den juridiske vejledning	Info-notat	Birgitte
3.	Skattereform	Resumé af L194-L199	Birgitte/Otto
4.	Lovprogrammet 2012/2013	Skatteministeriets bidrag til Lovprogrammet 2012/2013 og uddrag af udkast til det samlede Lovprogram 2012/2013 med Skatteministeriets andel	Birgitte
5.	Orientering fra Borger og Virksomhed	Mundtlig orientering	Jan Lund/Richard
6.	Early warning-sager	Early warning-listen og ny early warning nr. 27	Birgitte
7.	Opfølgningsliste	Opfølgningsliste	Birgitte
8.	Eventuelt		Alle

Pkt. 4

UKS

Oversigt over Skatteministeriets bidrag til lovprogrammet 2012/2013

	Titel på lovforslag/beslutningsforslag	Fremsættelsestidspunkt
1	Ændring af ligningsloven, kildeskatteloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Større efterrettelighed og korrekt skattebetaling) ¹	Okt. I - åbningsuge
2	Ændring af selskabsskatteloven (Danske gennemstrømningsselskaber m.v.)	Okt. I - åbningsuge
3	Ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov nr. 529 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Opfølgning på Energiaftale 2012, godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af lov om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion)	Okt. I - åbningsuge
4	Lov om afgift af husstandsomdelte reklamer (reklameafgiftsloven)	Okt. I
5	Ændring af kildeskatteloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter, ny referencerente m.v.)	Okt. II
6	Ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven, ligningsloven, selskabsskatteloven, lønsumsafgiftsloven og forskellige andre love (Ophævelse af iværksætterskatten og forhøjelse af lønsumsafgiften) ²	Okt. II
7	Ændring af chokoladeafgiftsloven (Udvidelse af afgiftsgrundlaget med nye sukkerholdige varegrupper m.v.)	Nov. I
8	Ændring af fedtafgiftsloven (Revision)	Nov. I
9	Arbejdsskadeafgiftsloven	Nov. I
10	Sanering af erhvervsstøtten ³	Nov. II
11	Ændring af kulbrinteskatteloven og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding m.v. (Eftersyn af vilkårene for kulbrinteindvinding)	Jan. II
12	Lov om kørselsafgift for lastbiler	Jan. II
13	Ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatteloven m.v. (Justering af selskabers beskatning af aktiver, der flyttes til et andet EU-	Feb. I

¹ Forslag nr. 1 er den 2. juli 2012 sendt i høring sammen med de øvrige skattereformforslag, og fremsættes evt. allerede den 14. august 2012. I så fald udgår det af lovprogrammet 2012/2013.

² Forslag nr. 6 udmønter elementer i skattereformen, men fremsættes først okt. I, henset til kompleksiteten i lovforslaget.

³ Lovforslaget kan evt. fremsættes i oktober, hvis den politiske proces for fremsættelsen afkortes.

	land)	
14	Lov om forsyningssikkerhedsafgift	Feb. II
15	Ændring af skattekontrolloven og forskellige andre love (Udvidet tredjepartsindberetning af finansielle produkter m.v. og indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter)	Feb. II
16	Ændring af skatteforvaltningsloven (Ændring af klagestrukturen på skatteområdet)	Mar. II

UKS

Nr.	Titel og fremsættelsestidspunkt
5	Lov om ændring af kildeskatteloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter, ny referencerente m.v.) (Okt. II)

Resumé

Resumé af forslaget
Lovforslaget samler flere ændringsforslag i kildeskatteloven, skattekontrolloven, virksomhedsskatteloven, selskabsskatteloven, opkrævningsloven, spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, lov om afgift af dødsboer og gaver og andre love. Det foreslås, at forbedre SKATs administration af udbytteskatten ved at indføre indberetning i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodning, for så vidt angår aktier i danske selskaber, der er optaget til handel på regulerede markeder eller er registreret i en værdipapircentral. Det foreslås, at der ved ansættelsesændringer kun beregnes rente af nedsættelser, hvor den tidligere restskat er forfalden samt tilføjelse af en særregel ved tilfælde, hvor der er takseret. Skatteministeriet har ikke længere adgang til det beregningsgrundlag, som danner udgangspunkt for en række af de rentesatser, der indgår i skatte- og afgiftslovgivningen. Det drejer sig bl.a. om standardrenten i selskabsskatteloven, kapitalafkastatsen i virksomhedsskatteloven og basisrenten i opkrævningsloven. Dette nødvendiggør, at rentesatserne i de respektive love revideres, så der tages udgangspunkt i et nyt beregningsgrundlag. Årsopgørelsesordningen foreslås udvidet til personer med mindre supplerende erhvervsvirksomhed. Endvidere foreslås oplysningskortet til årsopgørelsen afskaffet. I lov om afgift af dødsboer og gaver foreslås det, at SKAT kan foretage en skønsmæssig ansættelse ved manglende angivelse om gaveafgift og at 3 måneders fristen for endelig stillingtagen til gaveværdispørgsmålet forlænges. Det foreslås, at der indføres regler for hæftelse, når to eller flere virksomheder har fælles afgiftsoplæg af spiritus, øl, vin eller mineralvand. Herudover foreslås visse konsekvensrettelser og præciseringer i forskellige afgiftslove.

Uddybet beskrivelse af forslaget

Forslagets baggrund, formål og indhold
Formålet med forslaget om indberetning af aktieudbytter er at forbedre SKATs administration af udbytteskatten. Baggrunden for forslaget er, at det i en intern revisionsrapport er blevet kritiseret, at der i forbindelse med refusion af udbytteskat og kontrol med udbytteskatten i øvrigt mangler mulighed for afstemning med indberetningerne om modtagerne, da denne indberetning først sker året efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen. Baggrunden for forslaget vedrørende renter er at rentereglerne ved nedsættelser af skatteansættelsen virker urimelige i visse situationer. Eksempelvis beregnes rente af restskat, som nedsættes, uanset at skattebeløbet aldrig er blevet opkrævet hos skatteyderen, og skatteyderen således ikke

har haft indbetalt beløbet. Dette sker ofte i situationer, hvor årsopgørelsen kommer sent ud til skatteyderen, fordi der ikke er selvangivet, og SKAT derfor er nødt til at taksere skatteyderen. Med ændringen lukkes der for denne uhensigtsmæssighed.

Skatteministeriet har hidtil ved opgørelsen af en række rentesatser taget udgangspunkt i et simpelt gennemsnit over den effektive obligationsrente i fastforrentede kroneobligationer i åbne serier. Skatteministeriet har ikke længere adgang til dette beregningsgrundlag.

Dette nødvendiggør, at lovgrundlaget for følgende rentesatser revideres, så der tages udgangspunkt i et nyt beregningsgrundlag:

- Kapitalafkastsatsen i virksomhedsskatteovens § 9
- Standardrenten i selskabsskatteoven § 11 B stk.2
- Basisrenten i opkrævningsloven § 7 stk. 2

Der vil ved fastlæggelsen af det nye beregningsgrundlag blive taget udgangspunkt i, at rentesatserne skal afspejle samme underlæggende økonomiske forhold som i dag. Revisionen forventes derfor ikke at have økonomiske konsekvenser for skattepligtige, ligesom der ikke forventes provenumæssige konsekvenser for det offentlige.

I forhold til standardrenten har erhvervslivet ytret ønske om en mere fleksibel model, hvor rentesatsen i højere grad afspejler selskabernes aktuelle låneomkostninger et givent år. Desuden rummer den nuværende model en særlig problemstilling ift. selskaber med bagudforskudt indkomst år, da disse kan være mange måneder inde i deres regnskabsår, førend de kender rentesatsen. Ved udarbejdelsen af det nye beregningsgrundlag for standardrenten vil disse problemstillinger blive inddraget.

Formålet med ændringen af skattekontrolloven er at udvide årsopgørelsesordningen med personer med mindre supplerende erhvervsvirksomhed, således at disse personer direkte modtager en årsopgørelse, og oplysningskortet afskaffes. Personkredsen udgør i dag 100.000 personer. Selvangivelsesfristen 1. juli bibeholdes for disse personer.

Forslaget om afskaffelse af det oplysningskort, som udsendes sammen med årsopgørelsen til de ca. 1 mio. ikke-digitale skatteydere, som SKAT formoder har noget at selvangive, har sin baggrund i, at kun ca. 20.000 anvender kortet til at selvangive på. Forslaget betyder, at disse skatteydere nu i stedet må anvende TastSelv-internet eller på anden måde kontakte SKAT, hvis de har noget at selvangive. Sigtet er – om muligt – at oplysningskortet allerede afskaffes fra og med indkomståret 2012.

Reglerne om gaveafgift foreslås ændret, således at der skabes mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser ved manglende angivelse og at 3 måneders fristen for endelig stillingtagen til gavens værdi forlænges.

Det foreslås at lempe regler for afgiftsoplag til opbevaring af afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven eller mineralvandsafgiftsloven, således at to eller flere virksomheder kan benytte it-lagerstyring af virksomhedernes respektive varer. Som konsekvens foreslås regler for hæftelse for afgift ved benyttelse af fælles afgiftsoplag.

Forslaget indeholder herudover visse konsekvensrettelser og præciseringer i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftslo-

ven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

Ministeriets vurdering af forslaget

Offentlige økonomiske konsekvenser
Forslaget vedrørende indberetning af aktieudbytter vil i et vist omfang kunne hindre, at der sker refusion af udbytteskat til personer eller selskaber, som ikke er berettigede til refusion. Der er endnu ikke skønnet over eventuelle provenumæssige konsekvenser. Ift. revisionen af lovgrundlaget for rentesatser på skatte- og afgiftsområdet tages der udgangspunkt i, at rentesatserne skal afspejle samme underliggende økonomiske forhold som i dag. Denne del af forslaget forventes derfor at være provenuneutral. Det nye beregningsgrundlag er dog endnu ikke endeligt fastlagt. De resterende dele af lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser.
Offentlige administrative konsekvenser
Udvidelse af årsopgørelsesordningen indebærer engangsomkostninger til IT-tilretninger, som skønnes at beløbe sig til ca. 6-7 mio. kr., løbende driftsudgifter på 0,5 mio. kr., og en årlig administrativ lettelse på 2½ årsværk svarende til 1,5 mio. kr. Forslaget om afskaffelse af oplysningskortet indebærer en årlig portobesparelse på 0,6 mio. kr. Forslaget om indberetning af aktieudbytter vil medføre engangsomkostninger til tilretning af it-systemer på i alt ca. 9 mio. kr. samt 0,3 mio. kr. til ½ årsværk, samt øgede årlige driftsomkostninger på 0,1 mio. kr. Hvad angår forslaget vedrørende renter i forbindelse med ansættelsesændringer, er der endnu ikke opgjort offentlige administrative konsekvenser. Forslaget vedrørende rentesatser er ikke forbundet med administrative konsekvenser for det offentlige. Forslaget vedrørende skønmæssig ansættelse af gaveafgifter skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser. Forslaget vedrørende ændring af spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven og forskellige andre love skønnes ikke at have væsentlig administrative konsekvenser.
Erhvervsøkonomiske konsekvenser
Forslaget vedrørende indberetning af aktieudbytter vil medføre engangsomkostninger for depotførerne til ændring af de it-systemer, der bruges til indberetningen. Herudover vil der komme løbende omkostninger til vedligeholdelse af disse og til selve indberetningen. Det forventes dog, at de løbende omkostninger grundet høj grad af automatisering vil være begrænsede. De resterende dele af det samlede lovforslag skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Erhvervsadministrative konsekvenser

Det er endnu ikke vurderet om forslaget vedrørende indberetning af aktieudbytter har erhvervsadministrative konsekvenser, men det skønnes at have begrænsede byrder på under 10.000.

Forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen vil medføre en lettelse i løsningen af selvangivelsesopgave for de over 100.000 erhvervsdrivende, som forslaget omfatter. Med forslaget afskaffes selvangivelsen for den berørte persongruppe og i stedet modtager persongruppen en årsopgørelse med fortryk af de oplysninger om indkomster og fradrag, som er indberettet til SKAT. Afskaffelsen af oplysningskortet betyder for de relativt få ikke-digitale skatteydere i denne gruppe, at de må selvangive på anden måde.

Forslaget om at lempe regler for fælles afgiftsoplag af spiritus, øl, vin eller mineralvand skønnes at medføre en vis begrænset lettelse af de administrative byrder for virksomheder, der vil benytte sig af de nye regler. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at opgøre disse lettelser.

De resterende dele af lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

1. Overblik

Sæt kryds:

Omstillingsbyrder:

☐	Ingen konsekvenser
☐	Mindre omstillingsbyrder (op til 10.000 timer på samfundsplan)
☐	Væsentlige omstillingsbyrder (mere end 10.000 timer på samfundsplan)

Løbende byrder:

☐	Ingen konsekvenser
☐	Mindre løbende byrder (op til 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Væsentlige løbende byrder (mere end 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Mindre løbende lettelser (op til 10.000 timer pr. år på samfundsplan)
☐	Væsentlige løbende lettelser (mere end 10.000 timer pr. år på samfundsplan)

2. Nærmere beskrivelse ved væsentlige byrder

Der gives en særlig grundig beskrivelse af forslag med væsentlige omstillingsbyrder og/eller løbende byrder for virksomhederne på mere end 10.000 timer på samfundsplan.

Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen vil for de ægtefæller, som er gift med en person, som med gennemførelsen af forslaget overgår til årsopgørelsesordningen, betyde, at de får en hurtigere afklaring af det økonomiske mellemværende med SKAT, eftersom de får dannet deres årsopgørelse med det samme.

Afskaffelsen af oplysningskortet betyder for de ikke-digitale borgere, som i dag modtager oplysningskortet, at de må selvangive på anden måde. Det bemærkes, at i dag selvangiver ca. 95 pct. af borgerne ved anvendelse af TastSelv-internet.

De resterende dele af lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

Miljømæssige konsekvenser	
Med lovforslaget vedrørende renter bortfalder en række indbetalingskort. Det giver mindre print af indbetalingskort og udsendelse af indbetalingskort til de skatteydere, som fortsat kommunikerer med skattemyndighederne på papir. Lovforslaget skønnes dog ikke at have positive miljømæssige konsekvenser af betydning.	
De resterende dele af lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.	
Eventuelt andre konsekvenser	
Ingen	
Forholdet til EU-retten	
Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Statsstøtteretlige aspekter	
Lovforslaget indebærer ikke statsstøtte.	
1. Overblik	
Sæt kryds:	
☒	Forslaget indeholder ikke statsstøtte
☐	Forslaget indeholder statsstøtte
☐	Forslaget omfattes af en af EU-kommissionens gruffefritagelser
☐	Forslaget skal anmeldelse til og godkendes af EU-kommissionen inden ikrafttrædelse
2. Nærmere beskrivelse af støtteelementet	
Der gives en nærmere beskrivelse af forslag med statsstøtteretlige aspekter.	
• Formålet med støtten • Omfanget af støtten (volumen/intensitet) • Forventede støttemodtagere • Udvælgelsesprocedure • Støttens påvirkning af konkurrence og samhandel • Efter hvilket regelsæt forventes statsstøtten i forslaget godkendt	
Bemærk at lovforslag og udkast til bekendtgørelser med statsstøtteretlige aspekter <u>skal</u> forelægges for regeringens Statsstøtteudvalg.	
Forholdet til egen og andre ministeriers lovgivning	
I forslaget om indberetning af aktieudbytter er der formentlig intet behov for konsekvensrettelser i anden lovgivning.	
Forslaget om rentesatser har betydning for egen lovgivning, fordi der i en række skatte- og afgiftslove henvises til bestemmelserne om basisrente i opkrævningsloven, hvorfor denne bestemmelse har bred anvendelse på hele skatte- og afgiftsområdet.	
De andre forslag giver ikke anledning til konsekvensrettelser i egen lovgivning eller i andre ministeriers lovgivning.	
Sammenhæng med øvrig ny lovgivning	
Forslaget om indberetning af aktieudbytte har ingen umiddelbar sammenhæng med øvrig lovgivning.	

ning.
De andre forslag har ikke sammenhæng med anden lovgivning.
Alternativ regulering
Der er i forslaget om indberetning af aktieudbytter tale om, at pålægge private virksomheder nye opgaver, som ikke vil kunne pålægges efter den nugældende lovgivning - herunder heller ikke ved udstedelse af bekendtgørelse i medfør af gældende lovgivning.
Initiativet om renter kræver lovgivning, idet de gældende regler er lovbaseret.
Beregningsgrundlaget for det af forslaget omfattende rentesatser er indskrevet i lovgivningen, hvorfor der ikke er mulighed for alternativ regulering.
De øvrige dele af forslaget kan ikke opnås ved alternativ regulering.
Virksomhedspanel
Lovforslaget forelægges Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, der vurderer, om de administrative konsekvenser skal undersøges nærmere.
I de resterende dele af lovforslaget skønnes der ikke at være behov for virksomhedspanel.
Øvrige bemærkninger
Ingen

Forslagets offentlige økonomiske konsekvenser

		Evt. 2012	FFL 2013	2014	2015	2016
Mer-/mindreudgifter i forhold til den hidtidige ordning (mio. kr.)	Stat					
	Kommuner og regioner					
Kompenserende besparelser/forbrug af reserver/merindtægter (mio. kr.)	Stat					
	Kommuner og regioner					
Ændret statsligt personaleforbrug (netto årsværk)						

Mødedeltagere til Juridisk Forum-møderne

Mødedato	Til stede	Ikke til stede
18. januar 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff, Eva og Margrethe Nørgaard (under pkt. 2)	Otto og Preben
8. februar 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard
15. marts 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	
12. april 2011	Birgitte, Jens, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Endvidere Mogens Pedersen, John Thomsen, Carsten Vesterø og Søren Eikers under pkt. 1	Otto og Ivar
17. maj 2011	Birgitte, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto, Jens, Ivar og Richard
14. juni 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Richard, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto
28. juni 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik (de første punkter), Winnie, Jan Lund, Jan Muff, Eva og Lisbeth Skat-Rørdam under pkt. 2	Ivar, Preben og Richard
30. august 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik, Winnie, Ivar, Preben, Richard, Jan Muff, Eva, Jeanette Rose Hansen (under pkt. 2) og Lis Yndal (under pkt. 4)	Jan Lund
30. september 2011	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Ivar (delvis), Jan Lund, Jan Muff, Eva, Thomas Ginnerup (under pkt. 2), Thomas Høgh Olesen og Marina Blichfeldt (begge under pkt. 3)	Jens, Erik og Richard
2. november 2011	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
14. december 2011	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2	Richard
2. februar 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Muff, Jan Lund, Richard og Eva	Jens og Ivar
13. marts 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	Otto og Jens
3. maj 2012	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
20. juni 2012	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard og Ivar
28. august 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard, Ivar og Jens
26. september 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2.	Otto og Jens

Mødereferat

Koncerncentret
Borger og virksomhed
Projektledelse

24. september 2012

Deltagere er:

Nana Below, Jeanette Nielsen, Linnea Nissen, Bente Klein, Lisbeth Rømer, Martin Midtgaard

Statusmøde Udbytte – 20.09.2012**Referat:**

Nana gennemgik de forskellige estimater, CSC havde tilsendt. Udover det oprindeligt ønskede var der tre modeller, som varierede fra det oprindelige i større og mindre grad. Fælles for dem var, at de ikke var 100% gennemskuelige og krævede en nærmere gennemgang med CSC.

Linnea bemærkede, at der fortsat manglede nogle forretningsmæssige afklaringer, inden vi kunne godkende et løsningsforslag fra CSC.

Vi drøftede derefter opgavens tidsfrister. Der var enighed om, at den oprindelige tidsfrist (inden udgangen af 2012) ikke længere var opnåelig, og vi i stedet skulle satse på at blive færdig inden EKKO går i drift i maj 2013. Det er vigtigt, at vi overholder denne absolut sidste frist, da konsekvenserne ved forsinkelser udover EKKOs idriftsættelse vil have massive konsekvenser i form af mistet provenu, stort ressourcebehov til manuel proces samt administrative byrder hos virksomhederne.

Det er derfor afgørende, at løsningen leveres inden starten af maj 2013. For at kunne nå dette, kræver det vedholdende fokus, hvilket igen betyder træk på de involverede medarbejdere.

Vi drøftede forskellige muligheder for at supplere den nuværende gruppe med viden og arbejdskraft, men der var ikke umiddelbart andre end Pia Kolind, der ville kunne bidrage med viden med kort varsel. Pia er først tilbage i november, og til den tid vil det ikke længere være muligt at gennemføre opgaven indenfor den nye tidsfrist.

Jeanette er i forvejen hængt op med opgaver – særligt i forbindelse med DIAS-projektet – og det er derfor afgørende, at hun kan frigøre noget tid til at hjælpe med forretningsafklaringen nu og nogle uger frem.

Umiddelbar fremtid og opgaver:

Vi blev enige om, at der skal arbejdes på at få afklaring og derefter estimat i hus så hurtigt som muligt, så der herefter kan træffes beslutning i UFO om opgavens fremtid.

Planen for den nærmeste fremtid ser ud som følger:

1. *Forretningsafklaring*. Jeanette skal have frigjort tid fra andre projekter og opgaver til at hjælpe med at få afklaret de sidste forretningsmæssige udeståender. Det drejer sig navnlig om valideringer. Linnea og Bente hjælper med afklaringen.
2. *Kravspecifikation*. Når de sidste forretningsmæssige udeståender er på plads, skal der udarbejdes en revideret kravspecifikation baseret på den specifikation, som ligger til grund for CSCs ”estimat med funktionsgrupper” (oprindeligt). Kravspecifikation skal tydeligt indeholde en afgrænset gruppe af funktioner mv. som eventuelt kan udgå – 2. prioritetskrav
3. *Estimat*. CSC anmodes herefter om at komme med *et* revideret estimat. Estimatet skal bygges op, så 2. prioritetsgruppen kan skilles ud som en separat del af den samlede opgave.
4. *Præsentation*. Estimat og løsning præsenteres og gennemgås af CSC
5. *UFO fremlæggelse*. Løsningen præsenteres for UFO i to versioner: En med og en uden 2. prioritetsdele. UFO anmodes om beslutning og budget.

Opgaver:

Linnea, Jeanette og Bente: Får afklaret de sidste forretningsmæssige udeståender og udarbejder sammen med **Nana** den reviderede kravspecifikation. **Martin** bistår med udarbejdelse af use cases mv.

Bente og Lisbeth: Regner på konsekvenserne af en yderligere forsinkelse udover EKKOs produktionsdato (21. maj 2013). Resultat inklusive mellemregninger og begrundelser sendes til Lasse. Resultatet bruges til UFO fremlæggelse.

Lasse: Sørger for, Jeanette får frigivet tid til at lave forretningsafklaringen. Jeg satser på afklaring 24/9 eller umiddelbart efter. Endvidere sørger jeg for praktiske og koordinerende aktiviteter og skriver UFO oplæg (med hjælp fra resten af gruppen) på baggrund af godkendt estimat. Jeg orienterer relevante fora udover UFO om forsinkelsen.

Lasse Hartmann

SKATTEMINISTERIET

Journalnummer: 12-0181424

Forelæggelse for skatteministeren

Anledning: Godkendelse af udkast til ændring af indberetningsbekendtgørelsen til udsendelse på ekstern høring

Frist JBR: 26.09.2012

Frist ekstern: 27.09.2012

Sagen kort: Du har fået forelagt et udkast til forslag til lov om ændring af skattekontrolløven, kildeskatteløven og forskellige andre love med henblik på udsendelse på ekstern høring.

Et af lovforslagets elementer er indberetning af udbytter af aktier m.v. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det er tanken at ændre bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolløven, så der indføres månedlige indberetninger af alle udbytter. I tilknytning til denne bekendtgørelsesændring indeholder lovforslaget så nogle udvidelser af de oplysninger, indberetningerne skal indeholde.

Der vedlægges derfor et udkast til en bekendtgørelse, som indfører de månedlige indberetninger, der stilles i udsigt i lovforslagets bemærkninger. Der vedlægges desuden høringsbrev og høringsliste.

Det er tanken at udkastet sendes i høring samtidig med lovforslaget, med samme høringsfrist og til samme kreds af høringsparter.

Det bemærkes, at bekendtgørelsens indførelse af de månedlige indberetninger vil kunne gennemføres uafhængigt af lovforslagets udvidelser af de oplysninger, som skal indberettes. Efter udkastet indføres de månedlige indberetninger fra 2013, mens udvidelsen af oplysningerne med lovforslaget får virkning fra 2014. En hurtig gennemførelse af de månedlige indberetninger sikrer en hurtig forbedring af SKATs administration af udbytteskatten og betyder alene en ændring af indberetningsterminer og -frister for den finansielle sektor. Derfor kan det gennemføres hurtigere end udvidelsen af oplysningerne. Udvidelsen af oplysningerne sikrer en efterfølgende yderligere forbedring for administrationen af udbytteskatten.

Indstilling: At du godkender udkastet til ændringsbekendtgørelse, høringsbrev og høringsliste med henblik på at høring sker samtidigt med høringen over lovforslaget.

Presseinitiativ m.v.: Ingen

Sagsbehandler: 26. september 2012, Andreas Bo Larsen

Godkendt af:

2-10-12
 godkendt af
 JBR 30/9-12
 JBR

Brigitte

9-10-12
 27/9 2012

Skatteministeriet

J. nr. 12-0181424

Bekendtgørelse nr. xxx af xx. xxx 2012

**Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter
skattekontrolloven.**

§ 1

I bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, foretages følgende ændringer:

1. § 41 affattes således:

”§ 41. Indberetning efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 1, skal ske senest i den sidste hverdag måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet.

Stk. 2. Indberetning efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2, skal ske senest i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet, og inden udløbet af selskabets frist i denne måned for indberetning til indkomstregisteret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en indberetningspligtig at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist, hvis indberetningen sker efter de frister, der fremgår af stk. 1 og 2, og tillige sker efter den frist, der er angivet i skattekontrollovens § 9 A, stk. 1, for indberetninger vedrørende det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 2.”

2. Efter § 46 indsættes efter overskriften før § 47:

”§ 46 a. Indberetning om udbytter af aktier m.v. i investeringsselskaber og investeringsforeningsbeviser skal ske senest i den sidste hverdag måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en indberetningspligtig at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist, hvis indberetningen sker efter den frist, der fremgår af stk. 1, og tillige sker efter den frist, der er angivet i skattekontrollovens § 9 A, stk. 1, for indberetninger vedrørende det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 2, efter denne frist.”

- 2 -

§ 2

Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2013 og har virkning for indberetninger vedrørende udbytter, der vedtages eller besluttet den 1. januar 2013 eller senere.

Skatteministeriet den

Thor Möger Pedersen / K.-II. Ludolph

UKS

SKATTEMINISTERIET

Journalnummer: 12-0173763

Forelæggelse for skatteministeren

Anledning: Godkendelse af lovforslag om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love med henblik på fremsættelse den 14. november 2012.

Frist JBR: 5.11.2012

Frist ekstern: 5.11.2012

Sagen kort: Lovforslaget vedrører en række primært tekniske ændringer med henblik på forenklinger, administrative lettelser, redaktionelle rettelser o.lign., som må anses for ukontroversielle. Lovforslaget blev godkendt af den tidligere minister til udsendelse i høring den 12. oktober 2012

Et væsentligt element i lovforslaget er forslaget om at overføre mindre selvstændigt erhvervsdrivende til årsopgørelsesordningen; dette er i forlængelse af den mangeårige udvikling mod, at flere og flere skal bruge den fortrykte årsopgørelse.

Et andet væsentligt element er forslaget om nyt beregningsgrundlag for referencerenten, der er grundlag for en række rentesatser herunder standardrenter i selskabsskatteloven, da den nuværende beregningsmodel er bortfaldet. Ændringen af rentemodellen i virksomhedsskatteloven skal vedtages inden udgangen af 2012, da bestemmelsen ellers vil få tilbagevirkende kraft.

I forslaget indgår ændringer, der skal modvirke, at pensionsinstitutterne spekulerer i rentereglerne.

DI finder, at den foreslåede model for standardrenten er et fremskridt i forhold til den nuværende model, men ønsker yderligere lempelser. Det afvises, da det vil medføre en strukturel forhøjelse af standardrenten og derved et løbende provenutab på adskillige hundrede mio. kr.

DI foreslår desuden, at ikrafttrædelsestidspunktet fremrykkes fra indkomståret 2014 til indkomståret 2013. I høringsskemaet afvises det, da det vil medføre et væsentligt provenutab (ca. 200 mio. kr.).

Både Investeringsforeningsrådet og Finansrådet udtrykker ønske om at få indført nye regler om subjektiv beskatning af de nye værdipapirfonde. Det ønske er fremsat tidligere. Det afvises med samme begrundelse som tidligere nemlig at værdipapirfonde ikke er selvstændige retssubjekter og derfor ikke umiddelbart kan gøres til et selvstændigt skattesubjekt.

Finansrådet fremhæver i deres bemærkninger til forslaget om indberetning af udbytte af aktier, at de ikke ønsker at udbytte af udenlandske aktier m.v. skal være omfattet af de månedlige indberetninger. Dette ønske efterkommes.

Høringssvarene medfører mindre tilretninger i lovforslaget.

Lovforslaget er den 1. november sendt til Justitsministeriet til lovteknisk gennemgang, og de forventer at kunne give en tilbagemelding i slutningen af næste uge.

Derudover vil der inden fremsættelsen blive indarbejdet et forslag, der skal lukke et hul knyttet til muligheden for at konvertere en kapitalpension til en aldersforsikring mv. mod en fremrykket afgiftsbetaling af kapitalpensionen (en del af skattereformen). Som den ny lovgivning er formuleret, vil der umiddelbart ikke skulle betales afgift af den enkelte kapitalpensions forholdsmæssige andel af de ufordelte bonusmidler, men kun af depotværdien. Det giver en utilsigtet mulighed for uden skattemæssige konsekvenser delvist at konvertere en ellers afgiftspligtig kapitalpensionsudbetaling til en skattefri udbetaling. Muligheden vil kunne udnyttes allerede fra nytår. Du vil få løsningen forelagt særskilt.

Indstilling: At lovforslaget, resuméet og høringsskema godkendes med henblik på udsendelse til ordførermødet den 8. november 2012 og efterfølgende fremsættelse den 14. november 2012. Høringssvarene og høringsskemaet med kommentarer til høringssvarene sendes til Folketingets Skatteudvalg samtidig med fremsættelsen. Endelig indstilles det, at du godkender fremsættelsestalen.

Presseinitiativ m.v.:

Sagsbehandler: Andreas Bo Larsen, Aynur Aya Sütcü, Bjørg Lilja, Rasmus Igum, Elsebeth Holm Damgaard, Tony Gønge og Trine Blach Jørgensen

Godkendt af: 5.11.2012 K.-H Ludolph

FILER MEDDELELSE

ma 12-11-2012 15:15

Lasse B Hartmann

SV: Udbytteskat

Til Lisbeth Rømer

Du videresender denne meddelelse den 15-11-2012 08:17.

Hej Lisbeth

Beldager, jeg ikke har vendt tilbage før nu. Min tid er pt meget hængt op på at kunne overblik over hele vores portefølje af opgaver (herunder udbytteopgaven). Den gode nyhed er, at vi ser ud til, vi har løst vores budgetudfordringer på udbytteopgaven.

Generel udvikling af TastSelv erhverv besluttet i sidste ende af UFO (Udviklingsforum) efter indstilling fra forretningen. Det er UFO der bevilliger penge til IT-udvikling. UFO består af en samling direktører og fagchefer (formand er pt Preben Kristiansen). Da Afregning Erhverv er procesejere af tast selv erhverv, vil det typisk være vores kontor, der bærer forslag til ændringer videre til UFO. Det gælder både de lovbundne ændringer og de ikke lovbundne (forslag fra forretningen herunder fra kontoret selv, som ikke udspringer af lovkrav).

Nogle gang er opgaven så kompleks og stor, at den bliver "ophøjet" til selvstændigt projekt. Vi (Afregning Erhverv) deltager i projektet ved at levere ressourcer men indenfor projektbeskrivelsen agerer projektet sammen med projektets styregruppe selvstændigt, når først opgaven er defineret og godkendt i UFO.

Hvis vi taler strategisk udvikling af tast selv, er det typisk på højere plan, der træffes beslutning. Eksempelvis hvis man vil lave et helt nyt tast selv univers. I disse tilfælde vil direktionen også være involveret.

Vi har også procesejerskabet af udbytteskatten (den virksomhedsrelaterede del – den personrelaterede del ejes af Afregning Person), så videreudvikling af systemer og processer går som udgangspunkt gennem os, og hvis vi skal bruge midler og ressourcer til udvikling, skal det igennem UFO med mindre udviklingen kan indeholdes i en eksisterende opgave og dertilhørende budget.

Sammenfattende kan det siges, at Afregning Erhverv administrerer den videre udvikling af processer og systemer inden for erhvervsafregning. Men det er forretningen (herunder ikke mindst de daglige brugere) der giver input til, hvilke områder vi skal koncentrere os om, og det er den øverste ledelse, der beslutter de mere strategiske. Vi foreslår på vegne af forretningen udviklingstiltag, men det er UFO, der beslutter til hvilke tiltag, der skal bevilliges midler og ressourcer.

Jeg håber, det var brugbart, ellers må du bare tage fat i mig igen.

Mvh

Lasse

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love

(Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter m.v.)

Fremsat den 14. november 2012 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

§ 1. I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, og senest ved § 1 i lov nr. 927 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om, at visse selvangivelsespligtige, herunder selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.«

2. I § 1, stk. 6, udgår »ud over et eventuelt oplysningskort«.

3. I § 4, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort«.

4. § 4, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Den selvangivelsespligtige eller dennes ægtefælle modtager en årsopgørelse, men forudsættes ifølge lovgivningen at indgive en selvangivelse, jf. de regler, som skatteministeren har fastsat herom i medfør af § 1, stk. 5.«

5. § 4, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af de regler, som skatteministeren har fastsat i medfør af § 1, stk. 5, om personer som modtager en årsopgørelse.«

6. § 4, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som modtager en årsopgørelse efter regler fastsat af skatteministeren i medfør af § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.«

7. § 5, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»For fysiske personer, der har fået tilsendt en årsopgørelse efter regler fastsat af skatteministeren i medfør af § 1, stk. 5, eller oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse, beregnes ikke noget skattetilæg.«

8. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hvis den selvangivelsespligtige ikke har selvangivet fyldestgørende på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.«

9. I § 9 B, stk. 1 og 2, udgår »hvert år« og »i det forudgående kalenderår«.

10. § 9 B, stk. 3, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) Identifikation af udbyttedtageren, i det omfang denne oplysning er kendt, identifikation af den konto, udbetalingen sker til ved indberetning efter stk. 2, og identifikation af depotet ved indberetning efter stk. 1.

3) Størrelsen af det udloddede udbytte før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb og oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats.

4) Datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet.«

11. § 10 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal omfatte de oplysninger, som er nævnt i nr. 1 og 2, samt ved indberetning om indfrielse af udbyttekuponer og udbytter oplysninger om størrelsen af udbyttet før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb, oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats og oplysning om datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Indberetningen skal tillige omfatte identifikation af depotet, når indberetningen foretages af den, hos hvem aktierne m.v. eller investeringsbeviserne er deponeret.«

§ 2. I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1560 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 922 af 18. september 2012, og senest ved § 2 i lov 927 af 18. september 2012 foretages følgende ændringer:

1. I § 60, stk. 1, udgår »og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,«.

2. I § 61, stk. 1, og § 62, stk. 1, ændres »af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,« til: »og af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6,«

3. § 61, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne august, september og oktober i året efter indkomståret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Udskrives årsopgørelsen først den 1. august i året efter indkomståret eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.«

4. I § 61, stk. 5, udgår », hvorved bortses fra månederne juni og december«.

5. I § 61, stk. 6, udgår », dog bortset fra juni og december måned«.

6. To steder i § 62, stk. 3, ændres »1. oktober« til: »1. september«.

7. Tre steder i § 62 A ændres »fra den 1. oktober« til: »fra den 1. september«.

8. Efter § 62 A indsættes:

»§ 62 B. Hvor skatteansættelsen er fastsat skønsmæssigt efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, beregnes en rente af restskatten svarende til renten i § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. september i året efter indkomståret til udskrivningsdatoen.«

9. I § 62 C, stk. 1, ændres »100 kr.« til: »500 kr.«.

10. § 62 C, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvis restskat, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 500 kr., opkræves den ikke. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges beløb efter 1. og 2. pkt., der ikke tidligere er opkrævet.«

11. I § 66, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »udbytte,«: »som ikke skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2,«.

12. To steder i § 85, stk. 4, ændres »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

§ 3. I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 24. juni 2011, § 1 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 3 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 4, indsættes efter »aktiebaseret investeringsinstitut«: »med minimumsbeskatning«.

2. I § 23, stk. 8, 1. pkt., ændres »minimumsudlodning« til: »minimumsindkomst«.

3. I § 32, stk. 1, 1. pkt., udgår »samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,«.

4. I § 33, stk. 5, 3. pkt., ændres »udloddende investeringsforening« til: »investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

§ 4. I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 19. september 2011, som ændret ved § 6 i lov nr. 433 af 16. maj 2012 og § 4 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, udgår »eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,«.

2. I § 16, stk. 2, ændres »selvpensioneringsordning,« til: »selvpensioneringsordning eller«.

3. I § 16, stk. 2, udgår »eller fra en boligopsparingsordning«.

§ 5. I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 2. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Foreligger en anmeldelse om gave ikke rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af værdien af gaven.

Stk. 4. Gavegiver og gavemodtager skal, hvis told- og skatteforvaltningen har foretaget en skønsmæssig ansættelse af værdien af en gave, inden 4 uger fra dateringen af underretningen om skønsmæssig ansættelse underrette told- og skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst fra udløbet af fristen for anmeldelse af gaveafgiftspligtig gave.«

2. § 27, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 6 måneder efter anmeldelsens modtagelse. Fristen begynder dog først at løbe fra det tidspunkt, hvor told- og skatteforvaltningen har de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til værdiansættelsen. Har told- og skatteforvaltningen ikke inden udløbet af 6 måneder fremsat krav om yderligere oplysninger, kan fristen for ændring af værdiansættelsen ikke forlænges ud over 6 måneder fra anmeldelsens modtagelse.«

3. I § 41, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »i denne lov«: »eller«.

4. I § 41, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) undlader at underrette told- og skatteforvaltningen om, at ansættelsen af værdien af gaven er for lav, jf. § 26, stk. 4«

§ 6. I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 4 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og § 5 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, og senest ved § 4 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 7. I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 5 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, og senest ved § 6 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 7 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 8. I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 b, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 4 b, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 5, stk. 1, ændres »Afgiftsoplag er et ethvert« til: »Et afgiftsoplag er ethvert«.

4. I § 33, stk. 1, ændres », 29 og 30« til: »og 29-32«.

§ 9. I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 19. august 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 922 af 18. september 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 35, 1. pkt., udgår »samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,«.

2. I § 35, 4. pkt., udgår »eller en boligopsparingsordning« og efter »fra en opsparing i pensionsøjemed« indsættes: », fra en aldersopsparing«.

§ 10. I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 28. oktober 2011, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, og senest ved § 1 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 C, stk. 9, indsættes efter 1. pkt.: »Investeringsinstitutter kan ikke efterfølgende ændre princip.«

§ 11. I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 7. maj 2012, som ændret ved § 6 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 12. I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, og senest ved § 3 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 47, stk. 6, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

2. I § 74, stk. 6, 2. pkt., ændres »den daglige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

3. I § 74, stk. 6, 4. pkt., ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 13. I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, og senest ved § 4 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter »indkomstregisteret«: », og indeholdt udbytteskat, som skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2«.

2. I § 4, stk. 1, ændres »hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret« til: »hvis indkomstregisteret eller told- og skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning«.

3. I § 5, stk. 1, og § 12, stk. 2, 3 og 4, udgår »til indkomstregisteret«.

4. § 7, stk. 2, 2.-5. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning. Renten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler, og det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats og den beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.«

5. I § 11, stk. 7 og 8, ændres »samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »og kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

6. I § 11, stk. 10, ændres »og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en forsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »og kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

7. Fem steder i § 11, stk. 11, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 14. I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1378 af 28. december 2011, § 2 i lov nr. 398 af 9. maj 2012 og § 6 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 4, 6. pkt., indsættes efter »beskatning efter stk. 1,«: »betaling af afgift efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, eller § 29 A, stk. 4 og 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6«.

2. I § 10, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »og tilvæksten«: », jf. dog 3. og 4. pkt.«

3. I § 10, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»Ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, af en forsikrings- eller pensionsordning anvendes værdien af opsparingen henholdsvis livsforsikringshensættelsen m.v. ved udgangen af 1982, jf. stk. 1 og 2, som udgangspunkt for beregning af fritagelse i den nye ordning. Afgiften efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, § 26 A, stk. 1, 1. pkt., jf. § 25, § 29 A, stk. 1, og § 33 A, stk. 2, jf. § 29 A, stk. 1, fordeles dog forholdsmæssigt mellem den beregnede værdi af kontoen m.v. ved udgangen af 1982 og tilvæksten efter den 1. januar 1983.«

4. I § 10, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »pensionsbeskatningslovens § 41«: »og § 41 A, stk. 1«.

5. § 21, stk. 1, 8. og 9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten efter 7. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 6. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.«

6. § 27, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 21, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 22, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for det indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med én decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.«

§ 15. I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 11 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til den senest til Finanstilsynet meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af den nævnte rente inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

2. I § 21 A, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling eller overførsel af beløb kan ske i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, eller senere indkomstår.«

3. § 25, stk. 1, nr. 9, indsættes efter »omfattet af § 12 A«: »jf. stk. 3-5«.

4. I § 25 indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Ved overførsel, herunder konvertering, som nævnt i stk. 1, nr. 9, betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til ordningen og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen. Ved ufordelte midler forstås for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ved ufordelte midler forstås for livsforsikringsselskaber m.v., der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 3, nr. 2, alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, der ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres, jf. 1. pkt. For livsforsikringsselskaber m.v., der udbyder ordninger omfattet af § 15 C, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse. Livsforsikringsselskaber m.v. som nævnt i 4. og 5. pkt. skal foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte ordninger.

Stk. 4. Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen beregnes som de ufordelte midler ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i livsforsikringsselskabet m.v., der har ufordelte midler tilknyttet, jf. dog 3. pkt. og stk. 5. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser opdeler livsforsikringsselskabet m.v. forsikringsbestanden i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i tværgående pensionskasser og livsforsikringsselskaber knyttet til ordningen beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i den pågældende kontributionsgruppe. De ufordelte midler skal opgøres tidligst primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, og senest ved selve overførslen, herunder konverteringen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdeler livsforsikringsselskabet m.v. forsikringsbestanden i én eller flere rentegrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering udgør uanset stk. 1 et beløb svarende til forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe. Afgiften som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke udgøre et mindre beløb end forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe, såfremt afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering, var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedelev. Er afgiften som nævnt i 2. pkt. mindre end 0 kr. i den enkelte rentegruppe, fastsættes afgiften som nævnt i 2. pkt. til 0 kr.»

5. § 29 A, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Det gælder også ved overførsel eller konvertering til en supplerende engangssum, jf. stk. 3-5.«

6. I § 29 A indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Ved overførsel, herunder konvertering, som nævnt i stk. 1, 2. pkt., betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til den supplerende engangsydelse og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse. Ved ufordelte midler forstås for tværgående pensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ved ufordelte midler forstås for pensionskasser, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 3, nr. 2, alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, der ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres, jf. 1. pkt. For pensionskasser, der udbyder supplerende engangsydelser omfattet af § 15 C, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse. Pensionskasser som nævnt i 4. og 5. pkt. skal foretage en regnskabs-

mæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte ordninger.

Stk. 4. Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse beregnes som de ufordelte midler ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede supplerende engangsydelses depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i pensionskassen m.v., der har ufordelte midler tilknyttet, jf. dog 3. pkt. og stk. 5. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale opdeler tværgående pensionskasser bestanden i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i tværgående pensionskasser knyttet til den supplerende engangsydelse beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede supplerende engangsydelses depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i den pågældende kontributionsgruppe. De ufordelte midler skal opgøres tidligst primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, og senest ved selve overførslen, herunder konverteringen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdeler tværgående pensionskasser bestanden i én eller flere rentegrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering udgør uanset stk. 1 et beløb svarende til forskellen mellem pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe. Afgiften som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke udgøre et mindre beløb end forskellen mellem pensionskassens m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe, såfremt afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering, var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedelev. Er afgiften som nævnt i 2. pkt. mindre end 0 kr. i den enkelte rentegruppe, fastsættes afgiften som nævnt i 2. pkt. til 0 kr.»

7. I § 36 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ved betaling og opkrævning af afgift efter denne lov betales og opkræves kun hele kronebeløb.«

8. I § 38, stk. 1, 1. pkt., ændres »udbetalingen.« til: »udbetalingen, jf. dog stk. 6.«

9. I § 38 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., påhviler det livsforsikringsselskab m.v., der overfører, herunder konverterer, ordningen eller den supplerende engangsydelse. Livsforsikringsselskabet m.v. indgiver senest den 31. maj efter udløbet af det kalenderår, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af afgiftsgrundlaget for afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., samt af afgiften for det nævnte kalenderår. Skatten indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.«

10. I § 41 A, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det er en betingelse for delvis overførsel efter 1. pkt., at aldersopsparingen, aldersforsikringen eller den supplerende engangssum ikke indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10.«

11. I § 41 A, stk. 2, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er en betingelse for delvis overførsel, herunder delvis konvertering efter 1. og 2. pkt., at kapitalforsikringen, opsparringen i pensionsøjemed eller den supplerende engangsydelse ikke indeholder opsparring foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10.«

§ 16. I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabs-skatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, § 10 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 2 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 5, litra c:

»5 investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, hvor skattepligten alene omfatter indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed.«

2. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 6, omhandlede« til: »nr. 5, litra c, eller nr. 6, omhandlede investeringsinstitutter.«

3. I § 1, stk. 5, § 1, stk. 7, 1. pkt., og § 1, stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 6« til: »stk. 1, nr. 5, litra c, eller nr. 6«.

4. I § 1, stk. 8, 2. pkt., ændres »investeringsforeninger omfattet af ligningslovens § 16 C« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C«.

5. § 11 B, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.«

6. I § 11 B, stk. 10, indsættes som 6. pkt.:

»Uanset 4. pkt. kan beskærne urealiserede kurstab på en renteswap fremføres i det selskab, der har indgået renteswappen, hvis det pågældende selskab udtræder af sambeskatningen.«

§ 17. I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 5 i lov nr. 1361 af 8. december 2010, og senest ved § 3 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 8, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 15 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

4. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og stk. 3« til: »stk. 1, 3 og 4«.

5. I § 31, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 20, stk. 9« til: »§ 20, stk. 7«.

6. I § 31, stk. 5, 1. pkt., og to steder i § 31, stk. 6, ændres »§ 7, stk. 5« til: »§ 7, stk. 4, 2. pkt.«

7. I § 33 indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 9 a, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvare ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

§ 18. I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 28 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 3 i lov nr. 1361 af 8. december 2010, og senest ved lov nr. 278 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24.«

2. I § 3, stk. 2, 4. pkt., ændres »røgtobak nævnt i § 1, punkt B,« til: »groftskåret røgtobak«.

3. I § 9, stk. 1, ændres »§ 29, stk. 1« til: »§ 20, stk. 1«.

4. I § 10 a, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

5. § 10 a, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

6. I § 10 a, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »varer«: », der er omfattet af § 7,«.

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret« til: »autoriseret«.

8. Overskriften »Kapitel 3. Fælles bestemmelser« for overskriften til § 18 »Regnskabs- og kontrolbestemmelser« ophæves.

9. I § 21 b, 1. pkt., ændres »§ 18, stk. 11 og 12« til: »§ 18, stk. 10 og 11«.

10. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3« til: »§ 2, § 3«, og »§ 18, stk. 1, 2, 3 eller 8« ændres til: »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

11. I § 25, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 8« til: »§ 18, stk. 6«.

12. I § 25, stk. 5, ændres »§ 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

13. To steder i § 25, stk. 6, ændres »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

14. I § 29 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

15. I § 29, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1, 2 og 4«.

§ 19. I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 462 af 12. juni 2009, og senest ved § 13 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, foretages følgende ændring:

1. § 9, 2.-4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomstsåret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 2. pkt., opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentsats. Satsen kan ikke være mindre end 0 pct.«

§ 20. I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, og senest ved § 2 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 a, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 6 a, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-4«.

5. § 12 ophæves.

6. I § 27 indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 7, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvare ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

7. I § 32, stk. 1, ændres »registrerede« til: »autoriserede«.

§ 21. I lov nr. 1361 af 8. december 2010 om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing), som ændret ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

1. § 11, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 22. I lov nr. 433 af 16. maj 2012 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteoven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om boligopsparing (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1, affattes således:

»1. Overalt i loven ændres »investeringsforeningsbeviser« til: »investeringsbeviser«, »udloddende investeringsforeninger« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning«, og »en udloddende investeringsforening« til: »et investeringsinstitut med minimumsbeskatning«. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på § 46«

2. I § 15, stk. 2, ændres »§ 9, nr. 1, 3 og 6-8« til: »§ 9, stk. 1, 3, 6 og 8«.

3. I § 15 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. § 9, nr. 7, har virkning fra og med den 1. januar 2014.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 23. I lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension) foretages følgende ændring:

1. § 5, nr. 2, ophæves.

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-7.

Stk. 3. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1-3, træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1-3, har virkning for indberetninger vedrørende udbytte, der er vedtaget eller besluttet den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 1-7, 9 og 11, har virkning for afregning af indkomstskatter fra og med indkomståret 2013.

Stk. 6. § 2, nr. 8, har virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012.

Stk. 7. § 5 har ikke virkning for gaver, der er modtaget til og med den 31. december 2012.

Stk. 8. § 13, nr. 4, har virkning fra og med den 1. januar 2014.

Stk. 9. § 14, nr. 1-4, og § 16, nr. 6, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 10. § 15, nr. 2, har virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2013 eller senere.

Stk. 11. § 15, nr. 3-11, har virkning for overførsler og konverteringer af kapitalpensioner og supplerende engangsydelser efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, der sker fra og med den 1. januar 2013. § 13, stk. 5, i lov nr. 922 af 18. september 2012 finder tilsvarende anvendelse ved overførsler og konverteringer efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, der sker i 2013, i hvilken forbindelse der ved overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, og § 29 A, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 15, nr. 3, henholdsvis § 15, nr. 5, i 2013 betales en afgift på 37,3 pct. i stedet for 40 pct. Ved overførsler eller konvertering efter § 29 A, stk. 1, af en supplerende engangsydelse i 2013 omfattet af pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, udgør afgiften i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct. Af den del af udbetalingen i 2013 af en supplerende engangsydelse, der vedrører den samlede værdi af den supplerende engangsydelse pr. 31. december 1979, udgør afgiften i

pensionsbeskatningslovens pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct., jf. dog pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2. Afgiften som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., udgør i de i 3. og 4. pkt. nævnte tilfælde 23,31 pct.

Stk. 12. Ved hel eller delvis overførsel, herunder konvertering, i 2013 og 2014 af en ordning efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, og pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 15, nr. 3, henholdsvis § 15, nr. 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., opretholdes aldersgrænserne for udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, uanset at der til den nyoprettede ordning sker indbetalinger forud for overførslen, herunder konverteringen.

Stk. 13. § 14, nr. 6, og § 16, nr. 5, har virkning fra og med indkomståret 2014.

Stk. 14. § 17, nr. 3, § 18, nr. 15, og § 20, nr. 3, har virkning for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010 og til og med

den 31. december 2012, skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest den 1. april 2013.

Stk. 15. § 19 har virkning fra og med indkomståret 2013. Hvis indkomståret 2013 er påbegyndt inden den 1. januar 2013, kan for indkomståret 2013 som kapitalafkastsats efter virksomhedsskatteovens § 9 enten vælges den for indkomståret 2012 fastsatte kapitalafkastsats eller den kapitalafkastsats, som fastsættes efter 3-5. pkt. Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de første 3 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fast forrentede kroneobligationer i åbne serier, der er optaget til handel på Nasdaq OMX Copenhagen A/S, bortset fra indeksregulerede obligationer. Satsen udgør den beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1	Indledning
2	Lovforslagets formål og baggrund
3	Lovforslagets enkelte elementer
3.1	Den udvidede årsopgørelsesordning
3.1.1	Gældende ret
3.1.2	Lovforslaget
3.2	Afskaffelse af oplysningskortet
3.2.1	Gældende ret
3.2.2	Lovforslaget
3.3	Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser
3.3.1	Gældende ret
3.3.2	Lovforslaget
3.4	Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat
3.4.1	Gældende ret
3.4.2	Lovforslaget
3.5	Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven
3.5.1	Gældende ret
3.5.2	Lovforslaget
3.6	Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps
3.6.1	Gældende ret
3.6.2	Lovforslaget
3.7	Indberetning af udbytter af aktier m.v.
3.7.1	Gældende ret
3.7.2	Lovforslaget
3.8	Ændring af renteregler ved taksation
3.8.1	Gældende ret
3.8.2	Lovforslaget
3.9	Fremrykning af afregningen af restskat
3.9.1	Gældende ret
3.9.2	Lovforslaget
3.10	Forhøjelse af bagatelgrænse
3.10.1	Gældende ret

- 3.10.2 *Lovforslaget*
- 3.11 *Justering som følge af NemKonto*
 - 3.11.1 *Gældende ret*
 - 3.11.2 *Lovforslaget*
- 3.12 *Procesforbedringer vedrørende gaveafgift*
 - 3.12.1 *SKATs indsigelsesfrist*
 - 3.12.1.1 *Gældende ret*
 - 3.12.1.2 *Lovforslaget*
 - 3.12.2 *Manglende gaveanmeldelse*
 - 3.12.2.1 *Gældende ret*
 - 3.12.2.2 *Lovforslaget*
- 3.13 *Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin m.v.*
 - 3.13.1 *Gældende ret*
 - 3.13.2 *Lovforslaget*
- 3.14 *Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er*
 - 3.14.1 *Gældende ret*
 - 3.14.2 *Lovforslaget*
- 3.15 *Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres*
 - 3.15.1 *Gældende ret*
 - 3.15.2 *Lovforslaget*
- 3.16 *Adgang til videreførelse af friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 ved en heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. eller aldersforsikring m.v.*
 - 3.16.1 *Gældende ret*
 - 3.16.2 *Lovforslaget*
- 3.17 *Mulighed for afgiftsfri tilbagebetaling m.v. i indbetalingsåret af indbetalinger på kapitalpension uden fradrag- eller bortseelsesret*
 - 3.17.1 *Gældende ret*
 - 3.17.2 *Lovforslaget*
- 3.18 *Redaktionelle ændringer m.v.*
- 4 *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1 *Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser*
 - 4.2 *Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps*
 - 4.3 *Indberetning af udbytter af aktier m.v.*
 - 4.4 *Ændring af renteregler ved taksation.*
 - 4.5 *Fremrykning af afregningen af restskat*
 - 4.6 *Forhøjelse af bagatelgrænse samt justering som følge af NemKonto*
 - 4.7 *Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat*
 - 4.8 *Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres*
 - 4.9 *Øvrige elementer*
- 5 *Administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 5.1 *Den udvidede årsopgørelsesordning og afskaffelse af oplysningskortet*
 - 5.2 *Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser*
 - 5.3 *Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat og justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven*
 - 5.4 *Fradrag og tab for renteswaps*
 - 5.5 *Indberetning af udbytter af aktier m.v.*
 - 5.6 *Ændring af renteregler ved taksation, fremrykning af afregningen af restskat, forhøjelse af bagatelgrænse og justering af NemKonto*
 - 5.7 *Procesforbedringer vedrørende gaveafgift*
 - 5.8 *Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin*
 - 5.9 *Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er*

5.10	Ændring af reglerne for overførsel, herunder konvertering af kapitalpensioner
6	Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7	Administrative konsekvenser for erhvervslivet
7.1	Den udvidede årsopgørelsesordning
7.2	Afskaffelse af oplysningskortet
7.3	Indberetning af udbytter af aktier m.v.
7.4	Øvrige elementer
7.5	Samlet
8	Administrative konsekvenser for borgerne
9	Miljømæssige konsekvenser
10	Forholdet til EU-retten
11	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12	Sammenfattende skema

1. Indledning

Skatte- og afgiftslovgivningen har væsentlig betydning for et stort antal borgere og alle virksomheder. Det er derfor vigtigt løbende at overveje, hvordan denne lovgivning kan forenkles, harmoniseres og effektiviseres, så ikke mindst de administrative regler er så enkle som muligt for borgere og virksomheder. Samtidig er der hele tiden fokus på forbedringer og lettelse af SKATs administration i form af forenklinger af regler og effektiviseringer. Regeringen fremlægger med dette lovforslag en række initiativer med dette sigte.

Dette lovforslag indeholder følgende initiativer:

- Det foreslås at udvide den gældende ordning med udsendelse af en fortrykt årsopgørelse (i det følgende benævnt »årsopgørelsesordningen«) til også at omfatte den kreds af skattepligtige, som efter skattelovgivningen forudsætningsvis indgiver en egentlig selvangivelse til SKAT (i det følgende benævnt »den udvidede årsopgørelsesordning«). Det drejer sig i første række om mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som ved siden af virksomheden er lønmodtagere. Disse personer vil typisk alene have relativt få oplysninger at selvangive. Således viser tal fra indkomståret 2010, at over halvdelen af disse skattepligtige som udgangspunkt kun skal udfylde én selvangivelsesrubrik.
- Det foreslås at afskaffe oplysningskortet, som udsendes sammen med årsopgørelsen til de borgere, som ønsker at modtage årsopgørelsen i papir, og som SKAT formoder har yderligere indkomster og fradrag at selvangive. I stedet henvises de borgere, herunder de personer, som omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, som måtte have yderligere at selvangive, til at anvende TastSelv-internet eller på anden måde rette henvendelse til SKAT med henblik på at få tilført årsopgørelsen yderligere oplysninger.
- For en række rentesatser kan SKAT formentlig kun få de oplysninger, som danner grundlag for de eksisterende rentemodeller, til og med 1. kvartal 2013. Efter dette tidspunkt er der usikkerhed knyttet til levering af oplysningerne. Med forslagene om nye grundlag for opgørelse af de berørte rentesatser sikres et robust og fremtidsholdbart udgangspunkt, når SKAT årligt skal opgøre de forskellige rentesatser i skatte- og afgiftslovgivningen.
- Det foreslås at indberetning om udbytter af aktier m.v. til SKAT i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at foretage udlodningen, når der er tale om aktier m.v. i danske selskaber m.v. Samtidig foreslås det at foretage nogle udvidelser af kravene til indholdet af indberetningerne.
- Det foreslås at ændre rentereglerne ved sen udskrift af første årsopgørelse med restskat. Forslaget har til formål at sikre, at

skatteyder ikke opnår en utilsigtet rentegevinst, når årsopgørelsen udskrives sent, fordi den skattepligtige ikke har selvangivet, og SKAT derfor er nødt til at foretage ansættelsen ved en taksation. Det foreslås at fremrykke afregningen af restskatter, som betales ved indbetalingskort, med 1 måned, samt at udbetale små overskydende skatter gennem NemKonto.

- Det foreslås at opdatere bagatelgrænserne i kildeskatteloven ved en forhøjelse fra 100 kr. til 500 kr. Formålet er at reducere antallet af indbetalingskort med henblik på at lette opkrævningen for SKAT og for borgerne.
- Det foreslås at smidiggøre SKATs administration af gaveafgifter. Det sker ved at justere de processuelle regler for værdiansættelse på gaveafgiftsområdet, ved tilpasninger af sagsbehandlingsfrister og ved at give mulighed for skønsmæssig ansættelse.
- For at forenkle regler og administration for virksomhederne får to eller flere virksomheder adgang til at oprette fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin. I den forbindelse indføres regler, der præciserer hæftelsen for afgift ved fælles afgiftsoplag.
- Der foreslås en ny skattepligtsbestemmelse for alle investeringsinstitutter, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, hvad enten de er investeringsforeninger eller SIKAV'er, således at de beskattes på samme måde, som udloddende investeringsforeninger hidtil er blevet beskattet.
- Det foreslås at sikre fradrag for fradragsbegrænsede urealiserede kurstab på swaptaler, således at et selskab, der har indgået en renteswap og frasælges af en koncern, hvor det har indgået i en sambeskatning, stadigvæk kan fremføre et eventuelt beskåret kurstab på renteswappen.
- En justering af de regler, der er indført med skattereformen om konvertering af fradragsberettiget kapitalpension til ikke-fradragsberettiget kapitalpension (aldersforsikring m.v.) mod en fremrykket afgift. Det har således vist sig, at disse nye regler ikke i alle henseender sikrer, at der betales den afgift, som blev forudsat ved indførelsen af konverteringsmuligheden. Afgiftsgrundlaget foreslås således udvidet. Desuden foreslås smidigere regler for den skattemæssige behandling af indbetalinger til kapitalpensioner, som beror på fejl m.v., og en justering af reglerne for deloverførsel, herunder delkonvertering af kapitalpension til aldersforsikring m.v.
- En række præciseringer i love på Skatteministeriets område.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Der har i forhold til almindelige skattepligtige været en flerårig udvikling, hvor disse fritages for at anvende den sædvanlige selvangivelse og i stedet modtager en årsopgørelse, der i mange tilfælde vil være endelig som følge af de indberetninger om indkomster og fradrag, som

SKAT modtager. I takt med at disse indberetninger og deres kvalitet stiger, er der grundlag for at overføre også skattepligtige, der ikke kun er lønmodtagere i snæver forstand, til årsopgørelsesordningen. Et af hovedformålene med forslaget er på den baggrund at fortsætte udvidelsen af årsopgørelsesordningen, således at mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som også har lønindkomst, fremover kun modtager en fortrykt årsopgørelse. I lyset af udviklingen af digitaliseringen af årsopgørelsesprocessen foreslås det også at afskaffe det særlige oplysningskort, som i dag udsendes til visse modtagere af en fortrykt årsopgørelse.

Et andet hovedformål er justering af rentereglerne i skatte- og afgiftslovgivningen for at sikre et robust og fremtidsholdbart udgangspunkt, når SKAT årligt skal opgøre de forskellige rentesatser i skatte- og afgiftslovgivningen. Dette sker ved at erstatte den hidtidige beregningsmodel for den såkaldte mindsterente med en rentemodel på grundlag af som udgangspunkt den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke finansielle selskaber.

Endelig indeholder forslaget en række forenklinger, harmoniseringer og præciseringer, der har baggrund i erfaringer fra administrationen af de pågældende love.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Den udvidede årsopgørelsesordning

3.1.1. Gældende ret

Reglerne om selvangivelsespligt og selvangivelsesform findes i skattekontrollovens afsnit I.

Efter skattekontrollovens § 1 skal enhver, der er skattepligtig her til landet, årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ. Skattepligtige, der ikke modtager en selvangivelsesblanket, er ikke fritaget for at selvangive.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Personer, som modtager et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, er således personer, om hvem SKAT formoder, at de har noget at selvangive. Formodningen bygger på, at disse personer har selvangivet for det seneste indkomstår eller foretaget ændringer af deres forskudsopgørelse for det aktuelle indkomstår.

Uanset bestemmelsen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen (en såkaldt »servicemeddelelse«). Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet. Dette følger af skattekontrollovens § 1, stk. 6.

Selvangivelsesfristen for fysiske personer er efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Skattepligtige på årsopgørelsesordningen har dog selvangivelsesfrist den 1. maj, medmindre den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, eller den selvangivelsespligtige skriftligt meddeler SKAT, at den pågældende ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Det følger af skattekontrollovens § 4, stk. 5, at skattepligtige på årsopgørelsesordningen kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal er korrekte og fyldestgørende.

Har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales efter skattekontrollovens § 5 et skattetillæg på 200 kr. for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Det gælder dog

ikke for personer på årsopgørelsesordningen, som ikke har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj.

SKAT kan efter ansøgning fritage helt eller delvist for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Uanset ovenstående kan SKAT pålægge daglige bøder med henblik på at fremtvinge en selvangivelse. Daglige bøder kan ikke pålægges personer på årsopgørelsesordningen.

Det følger af skattekontrollovens § 5, stk. 3, at foreligger en selvangivelse ikke på skatteansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Bestemmelsen anvendes i det væsentligste i relation til skattepligtige, som modtager en egentlig selvangivelse, men som ikke opfylder deres selvangivelsespligt.

Det følger af bekendtgørelse nr. 1095 af 15. november 2005 om en kort frist for skatteansættelse af personer med enkle økonomiske forhold, som ændret ved § 2 i bekendtgørelse nr. 1243 af 23. oktober 2005 om ændring af en række bekendtgørelser som følge af indførelsen af en enklere forskuds- og selvangivelsesprocedure, at personer, som har indkomst eller fradrag af en sådan art, at den/det er dækket af tallene på årsopgørelsen eller rubrikkerne på oplysningskortet for det pågældende indkomstår, anses for personer med enkle økonomiske forhold og er derfor undergivet en kort ligningsfrist. Herefter skal SKAT afsende varsel om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for fysiske personer inden den 1. juli i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb. En skattepligtig person anses bl.a. ikke for at have enkle økonomiske forhold, hvis denne har deltaget i et anpartsprojekt, jf. personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.

Efter skattekontrollovens § 13 straffes den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, for skattesvig. Straffen er bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. På samme måde straffes medvirken til skattesvig, jf. straffelovens § 23. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

For skattepligtige, som modtager en årsopgørelse uden at have selvangivet, er der i skattekontrollovens § 16 en særlig bestemmelse, der angår en sådan skattepligtigs ansvar for ikke at reagere på en for lav skatteansættelse. Efter bestemmelsen skal skattepligtige, der uden at have selvangivet modtager en årsopgørelse, underrette SKAT inden 4 uger efter modtagelsen af årsopgørelsen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst fra udløbet af selvangivelsesfristen. Overtrædes bestemmelsen forsætligt eller groft uagtsomt, er straffen bøde. Er overtrædelsen begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

I tilknytning til skattekontrollovens § 16 er det i lovens § 1 A bestemt, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at skattepligtige ikke kan ændre oplysninger om visse indkomster og fradrag, som indberetningspligtige efter skattekontrolloven har indberettet til SKAT. Skatteministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvordan den underretning til SKAT, der er nævnt i § 16 om indkomster og fradrag efter stk. 1, kan finde sted. Denne bemyndigelse er senest udnyttet ved bekendtgørelse nr. 851 af 14. august 2012 om begrænsning i borgernes adgang til at ændre visse oplysninger om indkomster og fradrag i årsopgørelsen samt om borgernes underretning af SKAT om en for lav skatteansættelse.

Efter denne såkaldte »feltlåsningsordning« kan den skattepligtige ikke ved anvendelse af TastSelv-internet på SKATs hjemmeside (www.skat.dk), TastSelv-telefonen (tlf. nr. 70 10 10 70) eller oplysningskortet ændre nedennævnte indberettede oplysninger til årsopgørelsen, men må som udgangspunkt kontakte den indberetningspligtige for at få denne til at ændre tallet ved en ny indberetning til SKAT. Sker

det, vil der blive dannet en ny årsopgørelse for den skattepligtige. Den skattepligtige kan også kontakte SKAT med henblik på at få tallet ændret. De indkomster og fradrag, som er omfattet af feltlåsningsordningen, er ifølge ovennævnte bekendtgørelses § 2 oplysninger om følgende indkomster og fradrag:

- Jubilæumsgratiale og fratrædelsesgodtgørelse m.v. før fradrag af AM-bidrag.
- Hædersgaver.
- Pensioner, dagpenge m.v. og stipendier fra Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte.
- Bidrag og præmie til privattegnat kapitalpension (højest 46.000 kr.).
- Tilbagebetalt kontanthjælp, introduktionsydelse m.v.
- Fagligt kontingent, højest 3.000 kr.
- Bidrag til A-kasse, efterlønsordning og fleksydelse.
- Gaver til almennyttige foreninger.
- Donationer til forskning og gaver til kulturinstitutioner.
- Lønindkomst, bestyrelses honorar og personalegoder, der er A-indkomst, f.eks. fri bil og fri telefon før fradrag af AM-bidrag.
- Honorarer, indkomst ved hushjælp og værdien af visse personalegoder før fradrag af AM-bidrag.
- Uddelinger fra foreninger og fonde m.v. Gruppelivsforsikring betalt af pensionskasse. Visse personalegoder.
- Bidrag og præmie til privattegnat ratepension og ophørende alderspension (højest 50.000 kr.).
- Udlodning fra investeringsselskab/-forening, hvor der er indeholdt udbytteskat.
- Renteudgifter af studielån fra Moderniseringsstyrelsen.

I lov nr. 927 af 18. september 2012 er der givet skatteministeren hjemmel til med virkning fra og med indkomståret 2013 at fastsætte regler om, at selvstændigt erhvervsdrivende skal være omfattet af feltlåsningsordningen.

SKAT har desuden i forskudssystemet og i SLUT-systemet etableret en funktionalitet, der gør det muligt for SKAT at afskære skattepligtige på årsopgørelsesordningen fra at anvende TastSelv ved ændring af forskudsopgørelsen og/eller årsopgørelsen («Karantæneordningen»), når det antages, at der er en væsentlig risiko for, at de pågældende vil begå fejl ved anvendelse af TastSelv-systemet eller ligefrem vil misbruge det. En skattepligtig, der er blevet karantænesat, vil ved forsøg på at anvende TastSelv automatisk blive henvist til at kontakte SKAT for at få gennemført ændringen. En ændring kan eventuelt gennemføres på baggrund af en telefonisk eller personlig henvendelse til SKAT eller ved e-mail eller brev til SKAT.

Sker afskæringen i forbindelse med forskudsansættelsen, vil indtægter og fradrag fra denne automatisk blive overført til årsopgørelsen, med mindre oplysninger om disse indtægter og fradrag tilgår SKAT fra indberetningspligtige. Afskæringen af den skattepligtiges TastSelv-mulighed omfatter hele det berørte indkomstår, dvs. også den tilhørende årsopgørelse og muligheden for at foretage ændringer i TastSelv for det pågældende indkomstår efter selvangivelsesfristens udløb (digital genoptagelse).

Retningslinjerne for karantæneordningen følger af SKATs offentliggjorte meddelelse fra 11. oktober 2010 (SKM2010. 638. SKAT).

3.1.2. Lovforslaget

Forslaget går ud på, at skatteministeren fastsætter regler om, at visse selvangivelsespligtige, herunder selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.

Endvidere indeholder forslaget en række konsekvensændringer af skattekontrolloven.

Der vil for de skattepligtige, som foreslås omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, være knyttet en række fordele til denne ordning:

- Skattepligtige behøver ikke at udfylde en egentlig selvangivelse, men skal kun selvangive det eller de beløb, som SKAT ikke allerede kender, f.eks. beløb vedrørende over- eller underskud af deres virksomhed. Øvrige tal, som baserer sig på indberetninger fra tredjemand, fremgår direkte af årsopgørelsen, og den skattepligtige behøver ikke at foretage sig noget, hvis disse tal er rigtige.
- Den skattepligtige modtager automatisk forslag til en ny årsopgørelse, hvis der indkommer en ny, korrigeret indberetning til SKAT fra tredjemand - både før og efter selvangivelsesfristens udløb - og den skattepligtige ikke allerede forinden har korrigeret den eller de rubrikker, som de nye oplysninger angår.

Det bemærkes, at ønsker den skattepligtige at udfylde en egentlig selvangivelse, kan den skattepligtige - ligesom andre personer på årsopgørelsesordningen - anmode SKAT herom senest den 1. maj i året efter indkomståret udløb.

Ca. 475.000 personer driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Heraf driver ca. 320.000 moms- og/eller lønsumsafgiftspligtig virksomhed. Skattepligtige, som er momspligtige og/eller lønsumsafgiftspligtige, skal som udgangspunkt selvangive digitalt fra og med indkomståret 2011, jf. bekendtgørelse nr. 255 af 20. marts 2012 om obligatorisk digital indberetning af selvangivelsen for selvstændigt erhvervsdrivende.

De ca. 155.000 selvstændige, som ikke er moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige, er fordelt således:

Ca. 85.000 skattepligtige driver forskellige former for forpagtnings- og udlejningsvirksomhed vedrørende fast ejendom, herunder forældreudlejning, ca. 70.000 skattepligtige driver anden mindre selvstændig erhvervsvirksomhed.

Langt hovedparten af de 155.000 skattepligtige (ca. 85 pct.) anvender i dag TastSelv ved indberetning af selvangivelsesoplysninger, selv om de ikke har pligt til at selvangive digitalt.

Det skønnes i første omgang, at det - på grund af de krav, der stilles til personkredsen for at kunne blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, jf. nedenfor - vil være muligt at overføre 100.000-110.000 af de ca. 155.000 personer, som i dag udfylder en egentlig selvangivelse, til årsopgørelsesordningen. Dernæst vil det i takt med, at det findes forsvarligt (it-mæssigt, indberetningsmæssigt m.v.) kunne komme på tale at udvide personkredsen, som omfattes af årsopgørelsesordningen.

Bemyndigelsen til ministeren til at fastsætte nærmere regler tænkes udnyttet således, at det i en bekendtgørelse fastsættes, at de grupper af skattepligtige, som efter gældende regler i dag modtager en årsopgørelse med eller uden oplysningskort, også fremover vil modtage en årsopgørelse.

Dernæst tænkes det foreskrevet, at visse mindre, selvstændigt erhvervsdrivende med virkning fra og med indkomståret 2013 bliver omfattet af årsopgørelsesordningen. Det gælder skattepligtige med udlejning af fast ejendom og anden mindre selvstændig erhvervsvirksomhed, som opfylder betingelserne beskrevet nedenfor. Endvidere omfattes anpartsinvestorer som hidtil også af årsopgørelsesordningen.

Personkredsen tænkes fastlagt ud fra følgende 6 kriterier eller betingelser, som alle skal være opfyldt, for at den pågældende kan overgå til den udvidede årsopgørelsesordning:

- Den skattepligtige er ikke registreret med moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige forhold for det pågældende indkomstår.
- Den skattepligtiges virksomhedsresultat udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst.
- Den skattepligtige må ikke have anvendt virksomhedsordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konto for opsparet overskud eller anvendt kapitalafkastordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konjunkturudligningskontoen eller kunstnerordningen.

- Den skattepligtige er ikke begrænset skattepligtig af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet eller har indkomst fra eller ejerbolig i udlandet eller er dobbeltdomicileret.
- Den skattepligtige har ikke forskudt indkomståret.
- Den skattepligtige anmoder ikke om at måtte modtage en egentlig selvangivelse.

I bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1, hvortil henvises, er der knyttet bemærkninger til de enkelte betingelser.

Har den skattepligtige ikke selvangivet i TastSelv i tidsrummet primo marts - medio marts i året efter indkomstårets udløb, vil årsopgørelsen som udgangspunkt kunne blive dannet med en overskydende skat til udbetaling, som skal genopkræves efter, at den skattepligtige har selvangivet.

For at reducere antallet af tilfælde, hvor den skattepligtige skal tilbagebetale overskydende skat efter at have selvangivet et virksomhedsresultat, vil et positivt virksomhedsresultat, som den skattepligtige har forskudsansat sig med, automatisk blive overført til årsopgørelsen. Ca. 80 pct. af de ca. 110.000 skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, har forskudsansat sig med et positivt virksomhedsresultat.

De resterende ca. 20 pct. svarende til ca. 22.000 personer, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, forskudsansætter sig med et virksomhedsresultat på 0 kr. eller med et underskud. Ved beregningen af slutskatten sættes virksomhedsresultatet til 0 kr. Selvangiver disse skattepligtige efter modtagelsen af årsopgørelsen et positivt virksomhedsresultat, kan det betyde, at de skal tilbagebetale en udbetalt overskydende skat. For at reducere antallet af tilfælde, hvor dette sker, vil følgende initiativer blive taget:

- De skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, vil primo marts i året efter indkomståret få tilsendt en mail eller sms med opfordring til snarest muligt og inden medio marts i TastSelv at oplyse virksomhedsresultatet og foretage evt. andre korrektioner. Tal fra indkomståret 2010 viser, at skattepligtige, som efter forslaget vil overgå til den udvidede årsopgørelsesordning, i forvejen selvangiver med 20 pct. højere frekvens frem til medio marts end andre selvstændigt erhvervsdrivende. Det svarer til et antal skattepligtige på ca. 22.000, som allerede i dag selvangiver tidligt.
- Ved klik på årsopgørelsen i TastSelv - allerede fra starten af marts efter indkomståret - vil det klart fremgå, at SKAT forventer, at der selvangives et resultat af virksomhed, eller at den skattepligtige oplyser, at denne ikke længere driver erhvervsma- sig virksomhed. For at undgå besværet med tilbagebetaling af overskydende skat forventer SKAT således af den skattepligtige, at denne allerede i marts afgiver én af disse to oplysninger i TastSelv.

Det er tanken, at der skal udfærdiges en ny særskilt vejledning til de nye grupper af skattepligtige, som bliver omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, samt at der gennemføres andre kommunikationstiltag, der navnlig tager sigte på at tilskynde til og vejlede de skattepligtige om betydningen af at selvangive virksomhedsresultatet så tidligt som muligt, hvis det afviger væsentligt fra det, som er skønnet ved forskudsopgørelsen.

Skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning vil blive omfattet af regelsættet for skattepligtige omfattet af årsopgørelsesordningen, jf. afsnit 3.1.1. Dog vil personer omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning - som anpartsinvestorer i dag - have selvangivelsesfrist den 1. juli i året efter indkomstårets udløb, ligesom det ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1095 af 15. november 2005 vil blive fastsat, at den korte ligningsfrist ikke vil omfatte personer omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning. Den korte ligningsfrist gælder heller ikke i dag for anpartsinvestorer.

Endelig bemærkes, at efter bekendtgørelse nr. 594 af 12. juni 2006 om krav til det skattemæssige årsregnskab mv. for mindre virksomheder (Mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder) skal der til brug for SKATs kontrol af grundlaget for selvangivelsen gives supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen, jf. bekendtgørelsens § 4. Efter bekendtgørelsens § 5 er en række virksomheder undtaget fra kravet om at give supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen. Det gælder således bl.a.:

- erhvervsvirksomhed bestående af udlejning af op til to lejemål i fast ejendom, når virksomheden drives af fysiske personer,
- erhvervsvirksomhed omfattet af personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12 (nu nr. 9 eller 11), og
- anden erhvervsvirksomhed med en nettoomsætning i det pågældende indkomstår på under 300.000 kr.

Det overvejes at ændre kravet i mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder, så kravet om at skulle selvangive supplerende regnskabsoplysninger ikke gælder erhvervsvirksomhed, der drives af fysiske personer, som ikke er moms- eller lønsumsafgiftsregistreret.

De skattepligtige, som tænkes overført til den udvidede årsopgørelsesordning, vil således allerede som udgangspunkt efter gældende regler være undtaget fra kravet om at skulle give supplerende regnskabsoplysninger til selvangivelsen eller vil efter en ændring af mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder blive det.

3.2. Afskaffelse af oplysningskortet

3.2.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Personer, som modtager et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, er således personer, om hvem SKAT formoder, at de har noget at selvangive. Formodningen bygger på, at disse personer har selvangivet for det seneste indkomstår eller foretaget ændringer af deres forskudsopgørelse for det aktuelle indkomstår.

Uanset bestemmelsen i § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen (en såkaldt »servicemeddelelse«). Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet. Dette følger af skattekontrollovens § 1, stk. 6.

Det bemærkes, at der ikke er blankettvang. Der kan således selvangives på hvilken som helst måde, når blot de oplysninger, som tilgår SKAT, om indkomst m.v. opfylder kravet til indholdet af en behørig selvangivelse. Den skattepligtige vil altid kunne få hjælp til at selvangive supplerende oplysninger til årsopgørelsen ved at rette henvendelse til SKATs kundecentre, skattecetrene eller de kommunale borgerservicecentre.

Der udsendes ca. 1 mio. oplysningskort sammen med årsopgørelsen på et særskilt A4-ark. Den skattepligtige udfylder oplysningskortet ud fra en medfølgende tjekliste og sender det til SKAT. De påskrevne beløb indtastes manuelt af SKATs Betalingscenter og indgår herefter i dannelsen af en ny årsopgørelse.

Oplysningskortet har været i brug siden indkomståret 2007. For dette indkomstår modtog SKAT ca. 85.000 udfyldte oplysningskort fra borgerne. For indkomståret 2011 blev der registreret under 20.000 indsendte oplysningskort eller ca. 2 pct. af de udsendte oplysningskort til de skattepligtige. De resterende 98 pct. af de udsendte A4-blanketter benyttes ikke af de skattepligtige til at selvangive på.

De felter, der hyppigst har været indberettet på via et oplysningskort, har for indkomståret 2010 været felterne befordringsfradrag og aktieindkomst med hver ca. 5.000 indberetninger. For begge felters vedkommende vil flere oplysninger blive fortrykt. Det vides ikke, hvilke selvangivelseskanaler (TastSelv-internet, TastSelv-telefonen eller anden skriftlig eller mundtlig henvendelse til SKAT) de skattepligtige, som modtager et oplysningskort, men som ikke benytter det til at selvangive på, anvender i stedet. Imidlertid kan det konstateres, at ca. 97 pct. af de skattepligtige, som modtager en årsopgørelse og har noget at selvangive, anvender TastSelv-internet.

Oplysningskortet anvendes af alle aldersgrupper og indeholder mulighed for at ændre i 39 rubrikker (indkomståret 2011). Andre måder at selvangive på end ved at bruge oplysningskortet er TastSelv-internet. Hidtil har der også været mulighed for at anvende TastSelv-telefonen til selvangivelse, men denne selvangivelseskanal vil blive afskaffet fra og med indkomståret 2012, eftersom der i dag kun gennemføres 1.500 - 2.500 ændringer af årsopgørelsen via denne funktionalitet. Telefonen anvendes ved at ringe til et særligt nummer, og den skattepligtige indtaster sit cpr-nr. og sin TastSelv-kode. Herefter taster den skattepligtige det rubriknummer, som den skattepligtige ønsker at ændre i, samt beløbets størrelse. Rubriknummeret kan den skattepligtige finde på oplysningskortet.

3.2.2. Lovforslaget

I lyset af, at oplysningskortet alene anvendes til at selvangive på for ca. 2 pct. af de skattepligtige, som modtager oplysningskortet, foreslås oplysningskortet afskaffet. Har de skattepligtige, som modtager en årsopgørelse, noget at selvangive, vil SKAT i informationsmaterialet til årsopgørelsen henvise den skattepligtige til at bruge TastSelv-internet eller rette skriftlig eller personlig, herunder telefonisk, henvendelse til SKAT.

De skattepligtige, der ikke er fortrolige med digital selvbetjening via TastSelv-internet, og som har ændringer til årsopgørelsen, har mulighed for at blive hjulpet via kundecenteret, skattecentre eller de kommunale borgerservicecentre, hvor den skattepligtiges indberetning kan indtastes til optag på årsopgørelsen.

3.3. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

3.3.1. Gældende ret

I flere forskellige skatte- og afgiftslove er det fastsat, at størrelsen af en rente skal fastsættes en gang om året, og på hvilket grundlag renten skal fastsættes. I de gældende modeller er grundlaget for beregningen i alle tilfælde en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere f.eks. Københavns Fondsbørs) beregnet gennemsnitlig obligationsrente. Baggrunden for dette er, at der ved fastlæggelsen af reglerne er taget udgangspunkt i den mindsterente, der frem til 2010 indgik i kursgevinstloven. Efter ophævelsen af mindsterentebestemmelserne i kursgevinstloven offentliggør Nasdaq OMX Copenhagen A/S ikke længere mindsterenten på daglig basis.

De eksisterende regler om fastsættelse af rentesatser er formuleret lidt forskelligt, men det er i alle tilfælde obligationsrenten for udvalgte serier, der danner grundlag for rentefastsættelsen. Det er forskelligt hvilken periode, som danner grundlaget, det kan f.eks. være de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år eller i de første 7 måneder af året forud for indkomståret.

Både i opkrævningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, selskabsskatteoven og virksomhedsskatteoven er der forskellige modeller til årlig fastsættelse af renter.

Rentereglen i opkrævningslovens § 7 blev indført sammen med opkrævningsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2001. Med den indførte opgørelsesmetode beregnes renten for et år på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet

effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år, og med det daværende renteniveau ville renten blive sat ned fra 1,3 pct. til 1,0 pct. pr. påbegyndt måned. Den dagældende rente på 1,3 pct. pr. påbegyndt måned var væsentligt højere end renteniveauet i samfundet i øvrigt på daværende tidspunkt, men ville efter sænkningen til 1,0 pct. stadig ligge højere end den almindelige udlånsrente. Renten blev også gjort variabel, så den i et vist omfang følger markedsrentens bevægelser.

Opkrævningsloven gælder opkrævning af skatter og afgifter for virksomheder m.fl. I henhold til opkrævningslovens § 7 pålægges beløb, der ikke betales rettidigt, eller hvor der gives henstand, en månedlig rente fastsat som en basisrente beregnet på baggrund af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) udregnet obligationsrente i en vis periode. I 2010 og 2011 var renten 0,9 pct. Renten i opkrævningsloven danner desuden grundlag for fastsættelse af renten i mange andre love, f.eks. selskabsskatteoven og forskellige afgiftslove. I de andre love tillægges renten i opkrævningsloven ofte et fast procenttilæg.

F.eks. er det i selskabsskatteovens § 29 A, stk. 5, fastsat, at hvis ordinær acontoskat ikke betales rettidigt, forrentes beløbet med renten i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

I henhold til svovlafgiftslovens § 24, stk. 3, finder bl.a. opkrævningslovens § 7 tilsvarende anvendelse ved ikke rettidig betaling i de i svovlafgiftslovens § 24, stk. 1 eller 2, nævnte tilfælde.

I pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, er der defineret en rente, som er fastsat som et simpelt gennemsnit af de af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år. Denne metode har været anvendt siden realrenteafgiftslovens indførelse i 1983. Renten anvendes ved forrentning af ændrede skattebeløb som følge af genoptagelse af tidligere års selvangivelser efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 1, ved forrentning af forskelle mellem indbetalt acontoskat og endelig skat for pensionskasser m.v. efter § 21, stk. 1, og ved beregning af rente af den endelige skat på pengeinstitutordninger, der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1, pålægges en fast 8 dages rente.

Ifølge pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før rateudbetalingen indledes på en rateopsparing, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet). Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente.

Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes efter gældende regler en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der er optaget til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Amortisationsrenten for udbetalingsåret 2012 er fastsat til 1,16 pct. (2011: 1,84 pct.). Den lave amortisationsrente, der typisk er lavere end det realiserede afkast på rateopsparingen, resulterer i disse tilfælde i stigende rateudbetalinger, hvor idealet i henhold til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, er lige store udbetalinger.

I selskabsskatteoven er der en model til fastsættelse af den årlige standardrente. Standardrenten anvendes i forbindelse med den såkaldte

rentefradragsbegrænsningsregel i selskabsskattelovens § 11 B, hvorefter selskabers fradrag for nettofinansieringsudgifter begrænses, hvis deres udgifter er store. Begrænsningen af fradraget for renteudgifter og kurstab m.v. sker ved, at selskaber m.v. alene kan fradrage nettofinansieringsudgifter i det omfang, de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med en standardforrentningssats (standardrenten). Nettofinansieringsudgifter defineres i stk. 4. Selskabernes aktiver opgøres i medfør af stk. 5 og 6 som udgangspunkt på grundlag af de skattemæssige værdier. Værdien af aktier medregnes ikke bortset fra 20 pct. af anskaffelsessummen for aktier i udenlandske koncernselskaber. Standardrenten fastsættes årligt i medfør af stk. 2. Rentebegrænsningen sker dog kun, hvis renteudgifterne overstiger 21,3 mio. kr.

I virksomhedsskatteloven er fastsat en rentemodell til fastsættelse af den såkaldte kapitalafkastsats. Kapitalafkastsatsen var i både 2010 og 2011 på 2 pct. Ved at beskatte det beregnede kapitalafkast som kapitalindkomst opnås, at investering i en virksomhed skattemæssigt sidestilles med en passiv investering i obligationer. Kapitalafkastsatsen anvendes desuden ved beregning af kapitalafkastet for skattepligtige, der benytter kapitalafkastordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit II, ligesom satsen anvendes af skattepligtige, der erhverver aktier eller anparter, og som foretager kapitalafkastberegning efter virksomhedsskattelovens afsnit II A.

3.3.2. Lovforslaget

Med forslaget justeres grundlaget for SKATs opgørelse af en række rentesatser på skatte- og afgiftsområdet.

Der foreslås en ny model til fastsættelse af størrelsen af renten, hvorefter satsen i videst muligt omfang beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Herved sikres et robust og fremtidsholdbart beregningsgrundlag for rentesatserne, der tager udgangspunkt i de renter, almindelige selskaber kan opnå på pengemarkedet.

I forhold til basisrenten i opkrævningsloven § 7, stk. 2, foreslås det, at satsen fremadrettet beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats. Den i 6. pkt. beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.

Det foreslås, at renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selska-

ber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med en decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

For så vidt angår amortisationsrenten i pensionsbeskatningsloven foreslås, at modellen tager udgangspunkt i nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve (udarbejdet af Finansrådet og Forsikring & Pension). Denne rente er indlagt som en maksimal beregningsrente ved beregning af ydelser fra livsvarige og ophørende alderspensioner m.v., og ministeren gav under folketingsbehandlingen udtryk for, at han overvejede en tilsvarende justering af reglerne for udbetaling af rateopsparinger.

I forhold til standardrenten i selskabsskattelovens § 11 B er intentionen i den gældende lovgivning, at standardrenten skal afspejle det gennemsnitlige renteniveau, som selskaberne kan finansiere deres gæld til. I gældende lovgivning er dette blevet tolket som den gennemsnitlige kassekreditrente for erhvervsdrivende selskaber. Efter i nogle år at have ligget over den gennemsnitlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber har standardrenten de seneste år ligget på niveau med eller under den gennemsnitlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber.

Det foreslås, at standardrenten fremadrettet fastlægges på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

I forhold til kapitalafkastsatsen i virksomhedsskattelovens § 9 foreslås det, at satsen fremadrettet beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. For at sikre samme forventede renteniveau som ved den gældende opgørelsesmetode fratrækkes to procentpoint. Herved sikres, at den forventede rentesats vil være omtrent den samme ved den nuværende og den foreslåede opgørelsesmetode. Satsen kan dog ikke blive under nul. Ændringen forventes på denne baggrund ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser.

3.4. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat

3.4.1. Gældende ret

Ifølge gældende regler i pensionsafkastbeskatningsloven beregnes der renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, af

forskellen mellem pensionsinstitutternes indbetalte acontoskat og endelige skat. Rentesatsen er den samme, uanset om der sker tilbagebetaling af overskydende skat til de skattepligtige institutioner, eller om de skattepligtige institutioner skal indbetale restskat.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre et spænd på 3,5 procentpoint mellem godtgørelsesprocenten ved overskydende skat og restskatteprocenten i acontoskatteordningen i pensionsafkastbeskatningsloven for pensionsinstitutter. Med forslaget skabes der en bedre balance mellem forrentning af overskydende skat henholdsvis restskat og markedsrenten. Herved reduceres den potentielle risiko for, at der kan spekuleres i, at statens forrentning af overskydende skat er højere end markedsrenten.

3.5. Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven

3.5.1. Gældende ret

Efter de gældende regler kan SKAT ændre en skatteopgørelse efter, at den endelige opgørelse er indgivet. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet fra den 1. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Pensionsinstitutternes ordinære skatteindbetalinger forrentes imidlertid først fra den 20. februar året efter indkomståret, til betaling sker, ligesom pengeinstitutternes ordinære skatteindbetalinger først forrentes fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker.

3.5.2. Lovforslaget

Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære skatteindbetalinger først forrentes fra den 8. januar henholdsvis den 20. februar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger som følge af ændringer af skattebeløb forrentes fra den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ekstraordinære betalinger af skatter som følge af ændrede skattebeløb forrentes fra samme dato som forrentningen af ordinære skattebetalinger.

3.6. Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps

3.6.1. Gældende ret

Et selskabs nettofinansieringsudgifter kan blive rentefradragsbegrænset ifølge selskabsskattelovens § 11 B. Til nettofinansieringsudgifterne medregnes både renter og kurstab. Som udgangspunkt fortabes rentefradragsbegrænsede nettofinansieringsudgifter endeligt, dog er der en særlig adgang til at kunne modregne rentefradragsbegrænsede kurstab i fremtidige kursgevinster. Et rentefradragsbegrænset kurstab kan fremføres til modregning i andre kursgevinster i de efterfølgende 3 år.

Der er en særlig fremførselsadgang for renteswapaftaler, således at rentefradragsbegrænsede urealiserede kurstab på en swapaftale kan fremføres til modregning i kursgevinster på samme kontrakt over aftalens løbetid.

Rentefradragsbegrænses et selskab i et indkomstår, kan selskabet vælge enten at modregne rentefradragsbegrænsede nettokurstab i kursgevinster de 3 efterfølgende indkomstår eller at modregne de beskårne nettokurstab i gevinster på samme kontrakt i kontraktens løbetid.

Hvis selskabet indgår i en sambeskatningskreds, skal opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne og den eventuelle rentefradragsbegrænsning finde sted på sambeskatningsniveau. Det vil sige, at hvis selskabet, der har indgået renteswappen, vælger at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab i kursgevinster de 3 efterfølgende indkomstår, skal kurstab fremføres samlet for sambeskattede selskaber hos administrationselskabet. Dermed kan rentefradragsbegrænsede kurstab fremføres i efterfølgende kursgevinster i andre sambeskattede selskaber.

Hvis et datterselskab sælges ud af koncernen, og datterselskabet har fået rentefradragsbegrænset et kurstab, forbliver det rentefradragsbegrænsede kurstab i den hidtidige sambeskatning og kan dermed udnyttes af koncernen i senere indkomstår.

Administrationsselskabet kan kompensere datterselskabet, der træder ud af sambeskatningen, for de »mistede« kurstab ved at yde et skattefrit tilskud til selskabet i forbindelse med sambeskatningens ophør, jf. selskabsskattelovens § 31 D.

Ved indførelsen af den yderligere modregningsadgang i forbindelse med renteswaps er der ikke taget stilling til situationen, hvor datterselskabet har rentefradragsbegrænsede kurstab på renteswaps, og samme datterselskab sælges ud af koncernen.

Hovedreglen er, at administrationsselskabet fremfører kurstab samlet for de sambeskattede selskaber.

Sælges datterselskabet efterfølgende, og er det rentefradragsbegrænsede kurstab opstået for mere end 3 år siden, opstår der den situation, at administrationsselskabet ikke kan fremføre kurstab på renteswappen, fordi kurstab kun kan fremføres i samme kontrakt, og kontrakten er tilknyttet det frasolgte datterselskab. Samtidig kan det frasolgte datterselskab ikke modregne kurstab i senere kursgevinster på samme kontrakt, fordi administrationsselskabet skal fremføre kurstab.

Efter gældende ret mister både den hidtidige koncern og det frasolgte selskab derfor muligheden for at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab på renteswaps i gevinster på samme kontrakt, når der er gået mere end de 3 år, hvor modregningsadgangen i andre kursgevinster består.

3.6.2. Lovforslaget

Med lovforslaget bliver det muligt for det udtrædende datterselskab at tage et eventuelt rentefradragsbegrænset kurstab på en renteswap med ud af sambeskatningen, således at datterselskabet har mulighed for at modregne det rentefradragsbegrænsede kurstab i fremtidige kursgevinster på samme kontrakt.

Hermed fortabes muligheden ikke for at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab på en renteswap.

3.7. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

3.7.1. Gældende ret

SKAT modtager i dag indberetninger om udbytter af aktier.

De nærmere regler om indberetningen af udbytter til SKAT fremgår dels af skattekontrollovens §§ 9 B og 10 A og dels af kapitlerne 18 og 20 i bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrollloven.

For så vidt angår udbytter af aktier m.v., der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, er det det udstedende selskab, der foretager indberetningen. Indberetningen skal ske i måneden efter, at udlodningen er vedtaget eller besluttet. Indberetningen skal indeholde oplysninger om:

- Identiteten af den indberetningspligtige.
- Identiteten af ejeren af aktierne, hvis denne oplysning er kendt, eller af den, udbyttet udbetales til.
- Størrelsen af det udloddede udbytte ved hver enkelt udlodning før skat med angivelse af aktiens m.v. identitet.

Indberetningen skal i disse tilfælde ske inden for fristerne for angivelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen. For små virksomheder vil det sige senest den 10. i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen, dog den 17. januar for udlodninger vedtaget eller besluttet i december. Er denne dag en lørdag, søndag eller helligdag, udløber fristen dog den næste hverdag. For større virksomheder er fristen den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen.

Hvilken kategori, en virksomhed hører til, afhænger af virksomhedens samlede indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Virksomheden anses således for lille, hvis den årlige indeholdte A-skat ikke overstiger 1 mio. kr., og det årlige indeholdte arbejdsmarkedsbidrag

ikke overstiger 250.000 kr. Overstiger den årlige indeholdelse en af disse to grænser, anses virksomheden for større.

For så vidt angår udbytter af aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked eller registreret i en værdipapircentral, er det depotføreren, der skal foretage indberetningen. Indberetningen skal i disse tilfælde indeholde oplysninger om:

- Depotførers identitet.
- Identiteten af ejeren af depotet.
- Depotets identitet og art.
- Størrelsen af det udloddede udbytte før skat ved hver enkelt udlodning med angivelse af aktiens m.v. identitet, herunder med angivelse af ISIN-fondskode, hvis en sådan er tildelt, og af identiteten af det udloddende selskab m.v.
- Oplysning om aktien m.v. er optaget til handel på et reguleret marked.
- Oplysning om hvilket land aktien m.v. er udstedt i.

Indberetningen skal i disse tilfælde ske årligt, og fristen er den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er denne dag en lørdag eller søndag, udløber fristen dog først den næste hverdag.

For så vidt angår udbytte af investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringselskaber, skal indberetningen som udgangspunkt foretages af depotføreren. Indberetningen skal omfatte oplysninger om:

- Den indberetningspligtiges identitet.
- Ejers identitet.
- Depotets identitet og art.
- Arten af aktierne eller investeringsbeviserne m.v. og om de er optaget til handel på et reguleret marked. For investeringsbeviser omfatter dette desuden oplysning om afdelingens art, og hvad den investerer i.
- Identiteten af aktierne eller investeringsbeviserne m.v., herunder med angivelse af ISIN-fondskode, hvis en sådan er tildelt, og af identiteten af det udstedende selskab eller den udstedende forening m.v. Hvis en ISIN-fondskode ikke er tildelt, anvendes anden lignende entydig identifikation.
- Størrelsen af udbytte før skat ved hver enkelt udlodning (herunder fordelingen på kapitalindkomst, aktieindkomst og skattefri udlodning fra investeringsinstitut med minimumsbeskatning).

Herudover skal der indberettes nogle yderligere oplysninger, hvis en del af udbyttet efter særlige regler i aktieavancebeskatningsloven skal anses for tillæg til aktiernes eller investeringsbevisernes m.v. anskaffelsessum, eller hvis udbetalingen af udbyttet sker i form af yderligere aktier eller investeringsbeviser m.v.

Indberetningen skal også i disse tilfælde ske årligt, og fristen er den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er denne dag en lørdag eller søndag, udløber fristen dog først den næste hverdag.

Uanset hvordan oplysningerne om udbyttet indberettes, jf. de regler, der er beskrevet ovenfor, er det udloddende selskab efter kildeskatte-lovens § 66, stk. 2, forpligtet til at indsende udbytteangivelse til SKAT. Angivelsen indeholder nærmere oplysninger om den samlede udlodning og den indeholdte udbytteskat, men ikke oplysninger om de enkelte modtagere.

Angivelsen skal indgives i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om at udlodde. Fristen er den samme som for indberetning om indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i den pågældende måned. For små virksomheder vil det sige senest den 10. i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen, dog den 17. januar for udlodninger vedtaget eller besluttet i december. Er denne dag en lørdag, søndag eller helligdag, udløber fristen dog først den næste hverdag. For større virksomheder er fristen den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen.

3.7.2. Lovforslaget

Bestemmelserne i såvel skattekontrollovens §§ 9 B som 10 A om indberetning af udbytter omtaler, at indberetningen skal ske henholdsvis hvert år og mindst en gang årligt. Endvidere har skatteministeren efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 5, mulighed for at fastsætte indberetningsfrister, der afviger fra de normale frister (20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører). Denne hjemmel blev indsat ved lov nr. 462 af 12. juni 2009. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget L 201, Folketingsåret 2008/09, 1. samling, at tanken med bestemmelsen var at harmonisere indberetningsfristen med fristen for angivelse og indbetaling af udbytteskatten. Det vil sige regler om indberetninger af udbytter i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen.

Det er tanken at udnytte bemyndigelsen i skattekontrollovens § 9 A, stk. 5, i relation til alle udbytter, som udloddes fra danske selskaber m.v., og ikke som i dag blot i forhold til udbytter af aktier m.v. i danske selskaber m.v., der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral. Dette kan ske ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. Ved ændring af bekendtgørelsen vil der således blive fastsat regler om, at indberetningen vedrørende de udbytter fra danske selskaber m.v., som ikke allerede i dag skal indberettes i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om udlodningen, skal ske senest den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen. For de udbytter, som allerede i dag skal indberettes i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om udlodningen, vil indberetningsfristen ikke blive ændret. For aktier i udenlandske selskaber m.v., der er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, vil der stadig kunne ske indberetning årligt.

I denne forbindelse foreslås det, at omtalen af indberetning hvert år og mindst en gang om året udgår fra bestemmelserne i skattekontrollovens §§ 9 B og 10 A i forhold til udbytteindberetningerne. Efter den omtalte ændring af indberetningsfristerne vil det være misvisende at opretholde disse formuleringer.

Det foreslås samtidig at udvide de oplysninger, der skal være omfattet af indberetningerne, med nogle oplysninger, som er knyttet til udlodningen og indeholdelsen af udbytteskat eller manglende indeholdelse af udbytteskat. Det foreslås således, at indberetningerne skal omfatte følgende nye oplysninger:

Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs vedtagelse af eller beslutning om at udlodde udbyttet.

Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.

Oplysninger om baggrunden, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat. Indeholdelse af udbytteskat kan undlades i en række tilfælde, f.eks. ved udlodning til moder- eller koncernselskaber, udlodning vedrørende aktier i pensionsdepoter og udlodninger til modtagere, som har udbyttefrikort. Indberetningen skal således omfatte oplysning om, hvilken undtagelse fra indeholdelse af udbytteskat der finder anvendelse.

Oplysninger om baggrunden, hvis der efter danske regler er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er mindre end normalsatsen på 27 pct. Det kan f.eks. være tilfældet ved udlodning til et selskab (indeholdelse af udbytteskat med en sats på 25 pct.) og ved udlodning til investeringselskab (indeholdelse af udbytteskat med 15 pct.).

Oplysninger om baggrunden, hvis der indeholdes med nedsat sats i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Efter bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat nedsættes indeholdelsesprocenten, eller bortfalder indeholdelsen af udbytteskat i overensstemmelse med bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis der afgives dokumentationen i overensstemmelse med en ordning indgået mellem SKAT og Værdipapircentralen eller det udloddende selskab. Dokumentation for, hvilken

dobbeltbeskatningsoverenskomst udbyttemodtager er omfattet af, skal afleveres til det udloddende selskab eller den danske depotfører. Dokumentation skal foreligge på en blanket udformet af SKAT og skal fornys hvert 5. år.

Det er hensigten, at der på baggrund af den foreslåede lovændring foretages en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolløven, hvorefter indberetningen om baggrunden for anvendelse af nedsat sats i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der har dannet grundlag for anvendelse af nedsat sats, og oplysninger om, hvilket land der har attesteret dokumentationen.

Samlet skal dette give SKAT bedre grundlag dels for at kontrollere, om der indeholdes og afregnes udbytteskat korrekt, dels for at behandle anmodninger om refusion af indeholdt udbytteskat.

Det foreslås endvidere, at indberetninger skal indeholde oplysninger om identiteten af den konto, udbetalingen af udbyttet sker til, når der er tale om udbytte af aktier m.v. omfattet af skattekontrolløvens § 9 B, stk. 2. Det vil sige, aktier der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, og hvor det er det udloddende selskab selv, der skal foretage indberetningen af udbyttet. Dette kan lette SKATs kontrol - særligt i forhold til, om der korrekt er anvendt nedsatte satser for indeholdelse af udbytteskat eller ikke er foretaget indeholdelse.

Når dette forslag ikke gennemføres i forhold til andre udbytter, skyldes det, at her foretages indberetningen oftest af depotføreren. I praksis foretages indberetningen vedrørende aktier registreret i VP Securities A/S af dette selskab på vegne af depotførerne. VP Securities A/S har dog alene oplysninger om kontonummer for de depotførere, hvortil udbytterne overføres. En indberetning af oplysninger om disse kontonumre tjener ikke noget formål.

Som konsekvens af, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at omfatte nærmere oplysninger om den indeholdte udbytteskat, foreslås det, at pligten til at indgive udbytteangivelse bortfalder for udbytte, der er omfattet af indberetningspligten, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab. Det vil sige, når der er tale om udbytte af aktier m.v., som hverken er optaget til handel på et reguleret marked eller er registreret i en værdipapircentral, og der ikke er tale om investeringsbeviser eller aktier i investeringsselskaber.

Det udloddede beløb og den indeholdte udbytteskat kan efter udviklingen af oplysningerne i udbytteindberetningerne opgøres på grundlag af indberetningerne. Indberetningerne kan dermed danne grundlaget for opkrævningen af udbytteskatten. Udbytteangivelsen bliver dermed gjort overflødig.

Det er ikke foreslået at gennemføre et tilsvarende bortfald af udbytteangivelsen i de tilfælde, hvor den indberetningspligtige er en anden end det udloddende selskab, dvs. depotførerne. Dette ville gøre det udloddende selskabs afregning af indeholdt udbytteskat afhængig af, at depotførerne indberetter rettidigt og korrekt. Det ville ikke forekomme rimeligt.

3.8. Ændring af renteregler ved taksation

3.8.1. Gældende ret

Ved udskrift af årsopgørelsen beregnes som udgangspunkt en rente pr. påbegyndt måned af restskat og overskydende skat, når årsopgørelsen udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Renten kompenserer for henholdsvis en senere opkrævning af indkomstskatten og en senere udbetaling af en eventuel overskydende skat.

Hvis den første årsopgørelse, der udskrives, udviser en restskat, beregnes ikke rente af restskatten, selv om den første årsopgørelse måtte blive udskrevet efter den 1. oktober i året efter indkomståret.

Efter gældende regler skal der ved en ansættelsesændring betales månedsrente af hele forhøjelsen eller nedsættelsen fra den 1. oktober

i året efter indkomståret og frem til tidspunktet for udskriften af den ændrede årsopgørelse.

I dag udskrives hovedparten af årsopgørelserne inden den 1. oktober i året efter indkomståret. Hvor den skattepligtige ikke har indsendt selvangivelse rettidigt, og SKAT derfor fastsætter skatteansættelsen ved en taksation, udskrives den 1. årsopgørelse som regel efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Der kan dog også forekomme situationer, hvor den skattepligtige er uden indflydelse på, at den første årsopgørelse ikke er udskrevet den 1. oktober i året efter indkomståret.

Hvis den skattepligtige ikke indgiver selvangivelse rettidigt, og der således ikke foreligger en selvangivelse på ansættelsestidspunktet, kan SKAT taksere den skattepligtige. Ved en taksation fastsættes skatteansættelsen skønsmæssigt. Taksationer afsluttes som hovedregel inden udløbet af året efter indkomståret, men visse sager kan strække sig nogle måneder ind i det næste kalenderår.

Hvor den skattepligtige indsender selvangivelse efter foretagen taksation, ændres skatteansættelsen, og der beregnes rente af hele nedsættelsen eller forhøjelsen af ansættelsesændringen.

3.8.2. Lovforslaget

Rentereglerne ved nedsættelser af restskat virker uhensigtsmæssigt, idet der beregnes rente af restskat, som nedsættes, uanset at skattebeløbet aldrig er blevet opkrævet hos den skattepligtige, og den skattepligtige således ikke har indbetalt beløbet.

Rentegevinsten opstår, fordi loven er asymmetrisk, da der ikke beregnes rente af en restskat af første årsopgørelse, selv om denne udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret, samtidig med at der ved senere ansættelsesændringer beregnes rente af hele nedsættelsen, selv om den nedsatte restskat ikke har været betalt eller krævet forrentet. Herved får den skattepligtige rente af et beløb, som den skattepligtige aldrig har betalt.

I praksis forekommer disse situationer, når skatteyder ikke har indgivet selvangivelse, og SKAT derfor er nødt til at taksere den skattepligtige. Når den skattepligtige efterfølgende indsender en selvangivelse, som nedsætter restskatten, ændres årsopgørelsen, og der ydes rente fra den 1. oktober i året efter indkomståret, selv om der ikke er opkrævet rente på 1. årsopgørelse. Det betyder, at der opstår en utilsigtet rentegevinst for den skattepligtige.

Det foreslås, at der i taksationstilfælde skal beregnes rente af restskat på den første årsopgørelse. Med forslaget undgås det, at den skattepligtige ved en senere nedsættelse af skatteansættelsen opnår en utilsigtet rentegevinst.

Ændringen af rentereglerne ved taksationer foreslås at få virkning fra og med taksationer vedrørende indkomståret 2012, hvor årsopgørelsen udskrives den 1. januar 2013 eller senere. Det vil i praksis sige de årsopgørelser, som udskrives på baggrund af de taksationer, som foretages i efteråret 2013 og senere.

3.9. Fremrykning af afregningen af restskat

3.9.1 Gældende ret

Restskat op til 18.300 kr. opkræves via forskudsskatten for det efterfølgende kalenderår. Er udskriften af årsopgørelsen senere end den 1. oktober i året efter indkomståret, kan beløbet ikke overføres til opkrævning over det næste års forskudsskat, og beløbet opkræves i stedet ved 10 indbetalingskort. Restskat over 18.300 kr. opkræves ved 3 indbetalingskort.

Restskat, som ikke indregnes i forskudsskatten for det andet år efter indkomståret, opkræves i rater, der forfalder i september, oktober og november i året efter indkomståret. Tidspunkterne for opkrævningen er fastsat ud fra, hvornår det tidligere var muligt at nå at få udskrevet årsopgørelserne og udsendt indbetalingskort. Tidspunktet for færdiggørelsen af årsopgørelserne er med tiden rykket længere og længere frem, hvilket har betydet, at skattepligtige med overskydende skat har

kunnet få den overskydende skat udbetalt tidligere år for år. Dette har kunnet gennemføres administrativt, fordi loven blot foreskriver, at overskydende skat udbetales i perioden marts til oktober i året efter indkomståret. Opkrævningen af restskatten er imidlertid ikke fremrykket tilsvarende. For restskat foreskriver loven, at restskat, som opkræves ved indbetalingskort, opkræves i september, oktober og november i året efter indkomståret. Der er således ikke sket samme fremrykning af afregningen af restskatten, som er gennemført for udbetalingen af den overskydende skat.

3.9.2. Lovforslaget

Det foreslås at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, fra september, oktober og november til august, september og oktober i året efter indkomståret. Ved denne fremrykning tilpasses opkrævningen af restskat tidsmæssigt til, at færdiggørelsen af årsopgørelsen og dermed udbetalingen af de overskydende skatter er sket tidligere og tidligere.

Som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat foreslås det at justere perioden, i hvilken overskydende skat skal udbetales, fra perioden marts til oktober til perioden marts til september i året efter indkomståret. Hvis en overskydende skat ikke udbetales inden periodens udløb, er konsekvensen, at SKAT skal betale rente af beløbet. Tilsvarende foreslås det som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat, at tidspunktet for hvornår, der skal beregnes rente ved ansættelsesændringer, tilsvarende fremrykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret.

3.10. Forhøjelse af bagatelgrænse

3.10.1. Gældende ret

Ved opkrævning og udbetaling efter kildeskatteloven er der fastsat bagatelgrænser af hensyn til ikke at skulle håndtere meget små beløb med administration for de skattepligtige og skattemyndighederne til følge.

Efter gældende ret opkræves restskat under 100 kr. ikke, når beløbet ikke indregnes i næste års forskudsopgørelse. Tilsvarende skal rater af restskat, der opkræves ved indbetalingskort, være på minimum 100 kr.

Bestemmelsen om bagatelgrænser blev indsat i kildeskatteloven i 1989, og beløbet på 100 kr. er ikke blevet reguleret siden.

Betales en rate restskat ikke til tiden, udsendes en rykker som led i opkrævningen. Der kræves ikke gebyr ved udsendelse af denne rykker. Hvis beløbet ikke betales, overgår kravet til inddrivelse. Når opkrævningen af en rate restskat overgår til inddrivelse, gælder inddrivelseslovens regler for rykkergebyr osv. I forbindelse med inddrivelse opkræves samlet et gebyr på 250 kr.

3.10.2. Lovforslaget

Det foreslås at hæve bagatelgrænsen fra 100 kr. til 500 kr. Bagatelgrænsen fastlægger, hvor lille en rate må være, og bagatelgrænsen fastlægger også en grænse for størrelsen af de restskatter, der ikke opkræves, når beløbet ikke indregnes i forskudsskatten.

Efter forslaget hæves minimumsstørrelsen for en opkrævning. Forhøjelsen af bagatelgrænsen betyder, at der sker en hurtigere opkrævning af mindre skattebeløb, hvor raterne ellers ville være under 500 kr. Hvor et beløb på eksempelvis 600 kr. før skulle opkræves over 6 rater à 100 kr., vil beløbet efter forslaget skulle opkræves ved 1 rate. Med en minimumsstørrelse pr. rate på 500 kr. vil det største beløb, som kan opkræves ved en enkelt rate blive på 999 kr., idet beløb herover vil blive opdelt på flere rater.

Efter forslaget skal restskat, som ikke indregnes i det efterfølgende års forskudsskat, ikke opkræves, når restskatten er under 500 kr. Der kan være tale om små restskatter, hvor årsopgørelsen er udskrevet på så sent et tidspunkt, at beløbet derfor ikke kan indregnes. Der kan også være tale om større restskatter, hvor indregningsgrænsen er fuldt ud-

nyttet, og et overskydende beløb på under 500 kr. således ikke opkræves. Her vil der være mellem 1 og 499 kr., som efter dette forslag ikke skal opkræves.

Det foreslås, at forhøjelsen af bagatelgrænsen fra 100 kr. til 500 kr. skal have virkning for rater af restskat vedrørende indkomståret 2013 og senere indkomstår.

3.11. Justering som følge af NemKonto

3.11.1. Gældende ret

For små overskydende skatter gælder der af administrative hensyn særlige afregningsregler.

Hvis en årsopgørelse efter regulering for tillæg, godtgørelse og renter, viser, at der skal udbetales et beløb under 100 kr., sker der ingen udbetaling. I stedet overføres beløbet til afregning over det følgende års årsopgørelse.

Baggrunden for reglen om overførsel af små overskydende skatter er at begrænse administrationen ved udbetaling af meget små beløb. I dag har praktisk taget alle borgere en NemKonto, hvortil udbetaling kan ske. Dette mindsker behovet for at afskære udbetaling af administrative hensyn.

3.11.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve bagatelgrænsen for udbetaling af små overskydende skatter. Fremover skal alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales, idet der kun udbetales hele kronebeløb. Udbetalingen vil ske over NemKontoen. Hvis den skattepligtige ikke har en NemKonto, vil beløbet blive overført til VenteKontoen, indtil den skattepligtige får en NemKonto, hvortil beløbet kan udbetales. Med indførelsen af NemKonto og VenteKontoen er det blevet nemt for SKAT at udbetale overskydende skatter. VenteKontoen er en konto, hvor det offentlige kan indsætte beløb, der ikke kan udbetales via NemKontoen, fordi borgeren ikke har en NemKonto. Når borgeren har oprettet en NemKonto, udbetales beløbet på VenteKontoen over NemKontoen.

3.12. Procesforbedringer vedrørende gaveafgift

3.12.1. SKATs indsigelsesfrist

3.12.1.1. Gældende ret

Der modtages ca. 2.000 gaveanmeldelser årligt, hvoraf ca. halvdelen er kontantgaver. Den anden halvdel er andre gaver, typisk erhvervsjendomme og aktier i noterede selskaber.

Kontantgavernes værdiansættelse er ukompliceret. For andre gaveanmeldelser er sagsbehandlingen mere kompliceret, idet erhvervsjendomme og unoterede aktier værdiansættes efter principper, der kræver en nøjere gennemgang af grundlaget for beregningen, foretagne afskrivninger, udstykninger, passivposter m.v. SKAT har en frist på 3 måneder til at reagere på en anmeldelse.

Skulle der være grundlag for at foretage en ændring, skal der foretages partshøring på mindst 15 dage på et så tidligt tidspunkt, at der sikres en rimelig sagsbehandlingstid til eventuelle indsigelser. SKATs frist for at gøre indsigelse mod værdiansættelsen af gaver er derfor i praksis kortere end de 3 måneder.

De fleste anmeldelser modtages omkring 1. maj i året efter, at gaven er modtaget, hvilket betyder, at SKAT skal behandle et større antal anmeldelser om gaver i en periode, hvor de anmeldelsespligtige og deres rådgivere holder sommerferie.

3.12.1.2. Lovforslaget

3-måneders fristen giver administrative problemer i de tilfælde, hvor ikke alle relevante oplysninger (skattekursberegning på unoterede aktier, skøder, gældsbeholdninger og passivpostberegninger m.v.) indsendes samtidig med anmeldelsen.

For at give tid til en mere forsvarlig sagsbehandling af gaveanmeldelser foreslås det, at den nuværende 3-måneders frist for SKATs un-

dersøgelse og ændring af gaveanmeldelser forlænges til 6 måneder. Forlængelsen af fristen gælder også i de tilfælde, hvor gaveanmeldelse sendes ind før udløbet af fristen for anmeldelse, der er den 1. maj.

Selv om fristen for endelig afgørelse om værdiansættelse forlænges til 6 måneder, har parterne stadig mulighed for - som efter den gældende lov - at indhente bindende svar om værdiansættelsen. Parterne vil således fortsat have mulighed for hurtigt at få vished om værdiansættelsen i en afgiftspligtig gaveoverdragelse.

3.12.2. Manglende gaveanmeldelse

3.12.2.1. Gældende ret

I mange tilfælde udgøres gaveoverdragelsen af en meget kompleks overdragelse af virksomheder organiseret i et betydeligt antal selskaber og holdingselskaber. I disse tilfælde har SKAT kun begrænset mulighed for at skønne reelt over en gave, hvis det da overhovedet fremstår for SKAT, at der er givet en gave. SKAT har derfor i særlige tilfælde brug for en mulighed for at tilskynde parterne til at indsende en gaveanmeldelse.

SKAT får i forbindelse med kontrolarbejdet oplysninger om gaveafgiftspligtige gaver, der ikke er anmeldt.

Der er ikke som vedrørende indkomstskatten muligheder for skønsmæssig ansættelse ved manglende selvangivelse. SKAT må i disse tilfælde kontakte gavemodtager/-giver og anmode om indsendelse af gaveanmeldelse, nødvendig dokumentation og samtidig indbetaling af gaveafgiften.

Er det efter flere rykkere stadig ikke lykkedes at få parterne til at indsende en gaveanmeldelse, må SKAT bede Kammeradvokaten om at anlægge et anerkendessøgsmål ved domstolene, der har til formål at pålægge parterne at indsende gaveanmeldelse.

Der findes i boafgiftsloven mulighed for at fastsætte straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader rettidigt at afgive opgørelser, anmeldelser m.v.

3.12.2.2. Lovforslaget

Den manglende mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser på gaveområdet betyder, at det bliver omkostningsfuldt at fremtvinge en gaveanmeldelse. Det vil kunne smidiggøre administrationen af gaveafgiftsområdet, hvis SKAT får mulighed for - i lighed med andre områder - at kunne foretage skønsmæssige ansættelser på gaveafgiftsområdet.

Det foreslås derfor, at SKAT får mulighed for ud fra de foreliggende oplysninger at foretage en skønsmæssig ansættelse af værdien af gaver. Bestemmelsen tænkes kun anvendt i de tilfælde, hvor parterne ikke har indsendt gaveanmeldelse, men hvor det foreligger oplyst oftest via andre områder f.eks. dødsboområdet, eller hvor det er sandsynligt, at der er modtaget en gave. De almindelige forvaltningsregler finder herefter anvendelse, herunder at borgeren kan klage over ansættelsen.

I lighed med, hvad der gælder, når den skattepligtige indkomst ansættes skønsmæssigt, foreslås det at pålægge parterne i en gaveoverdragelse, hvis en skønsmæssig ansættelse er for lav, at gøre opmærksom på, at værdien er for lav. Opfyldes pligten ikke, skal parterne kunne idømmes en bøde.

3.13. Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin m.v.

3.13.1. Gældende ret

Efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven er det et vilkår for en virksomhed, der vil autoriseres som oplagshaver med adgang til at fremstille og opbevare alkoholholdige drikkevarer i et afgiftsoplag under suspension af afgiftsbetalingen, at SKAT forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til afgiftsoplag.

I spiritusafgiftsbekendtgørelsen (nr. 1407 af 4. december 2010) og i øl- og vinafgiftsbekendtgørelsen (nr. 1409 af 4. december 2010) er det som nærmere vilkår for en oplagshavers afgiftsoplag bl.a. fastsat,

at varer, hvoraf der er betalt afgift, og varer, der er oplagt under afgifts-suspensionsordningen, skal holdes fysisk adskilt fra hinanden i lokalerne, og at lokalerne ikke må have til- eller afgangsvæje til og fra andre virksomheder.

Efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven er det indehaveren af en virksomhed uanset juridisk ejerform, der hæfter for betaling af afgift af varer. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, er disse virksomheder og personer omfattet af en solidarisk hæftelse for afgiftens betaling.

3.13.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre reglerne for hæftelse for afgift som grundlag for at lempe de administrative vilkår for SKATs godkendelse af afgiftsoplag til opbevaring af afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Herefter bliver det muligt for to eller flere autoriserede oplagshavere at benytte fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, uden at virksomhedernes ejerandele af varerne skal holdes direkte fysisk adskilt fra hinanden. Dog vil SKAT kun kunne godkende fælles afgiftsoplag, hvis virksomhedernes it-baserede lagerstyringssystemer kan sørge for den nødvendige identifikation af den ene virksomheds varer i forhold til den anden virksomheds varer, der kommer til at befinde sig i fælles lokaler.

Det foreslås, at den foreslåede lempelse kombineres med, at reglerne for hæftelse for afgift efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven hver især tilføjes en regel for virksomhedernes hæftelse for afgift af varer, der vil indgå på et afgiftsoplag, som en autoriseret virksomhed vil benytte i fællesskab med andre autoriserede virksomheder. Dette sker ved at foreslå et enslydende nyt stykke 12 i spiritusafgiftslovens § 33 og i øl- og vinafgiftslovens § 27, hvorefter autoriserede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

Efter regler, der fastsættes ved bekendtgørelse, vil SKAT herefter kunne tillade, at to eller flere virksomheder benytter fælles lokaler til opbevaring af afgiftspligtige færdigvarer, der er tappet på salgsemballage, der opfylder kravene efter Miljøministeriets bekendtgørelse om visse krav til emballager (nr. 1049 af 10. november 2011).

Det forventes endvidere, at SKAT efter regler, der fastsættes ved bekendtgørelse, vil kunne fastsætte som vilkår for en tilladelse for fælles lokaler enten

- at virksomhedernes varer skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra hinanden, så den enkelte virksomhed til enhver tid skal kunne dokumentere sit forholdsmæssige ejerskab til varerne i kraft af virksomhedens systemer for lagerstyring, eller
- at virksomhedernes varer skal holdes fysisk adskilt fra hinanden.

Det foreslås endvidere, at virksomhederne kan blive omfattet af en solidarisk hæftelse for betalingen af afgifter af varer, der er oplagt eller har været oplagt i fælles lokaler. Dette vil være tilfældet, hvis en eller flere virksomheders afgiftsbetaling ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for den enkelte virksomheds ejerskab til varer i de fælles lokaler, eller hvis en eller flere virksomheder overtræder andre vilkår for SKATs tilladelse til at benytte fælles lokaler til opbevaring af varer.

Det foreslås dog også, at SKAT i særligt begrundede tilfælde kan fritage virksomhederne for den solidariske hæftelse. Der tænkes navnlig på tilfælde, hvor alle andre virksomheder end én, der benytter fælles lokaler, kan dokumentere deres forholdsmæssige ejerskab til varer i de fælles lokaler. I så fald bortfalder kravet om solidarisk hæftelse. Endvidere vil SKAT kunne fritage for den solidariske hæftelse, hvis fejl og mangler eller overtrædelse af vilkår klart kan identificeres til at skyldes en eller flere nærmere bestemte virksomheder, der benytter fælles lokaler, eller hvis et krav om solidarisk hæftelse vil være uforholdsmæssigt økonomisk byrdefuldt for en eller flere virksomheder.

3.14. Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er

3.14.1. Gældende ret

Danmark havde gennemført det tidligere UCITS-direktiv om investeringsinstitutter således, at danske UCITS skulle organiseres i foreningsform, det vil sige som investeringsforeninger.

Ved lov nr. 557 af 18. juni 2012 om indførelse af værdipapirfonde og selskaber for investering med kapital, der er variabel (SIKAV'er), og regler om indberetning af afkast fra værdipapirfonde m.v., fremsat af erhvervs- og vækstministeren, som gennemfører det nye UCITS-direktiv 2009/65/EF i Danmark, blev der bl.a. åbnet mulighed for i Danmark at stifte to nye former for UCITS, herunder bl.a. et selskab for investering med kapital, der er variabel, et såkaldt »SIKAV«. Med virkning fra den 1. juli 2012 kan der således stiftes SIKAV'er i Danmark. Danske SIKAV'er vil være selskaber og ikke foreninger.

Denne lov og lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v., fra skatteministeren, der åbner mulighed for, at de nye SIKAV'er bliver omfattet af ligningslovens § 16 C (fra og med den 1. januar 2013 investeringsinstitutter med minimumsbeskatning), har været under behandling i Folketinget stort set samtidigt. De to lovændringer vil betyde, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C (investeringsinstitut med minimumsbeskatning), bliver omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, hvorefter de bliver fuldt skattepligtige efter selskabsskatteloven.

Efter de eksisterende skatteregler er det således, at danske udloddende investeringsforeninger, det vil sige foreninger, som omfattes af ligningslovens § 16 C, og hvor medlemmerne løbende beskattes af foreningernes gevinst, tab og udgifter, er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og derfor normalt ikke betaler skat.

Med virkning fra den 1. januar 2013 er ligningslovens § 16 C ændret, således at bestemmelsen både omfatter investeringsforeninger og de nye SIKAV'er. Fra samme tidspunkt er betegnelsen af de enheder, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, ændret til investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, og investorerne benævnes deltagere.

Da de nye SIKAV'er ikke er foreninger, men selskaber, kan de ikke omfattes af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, uanset at de vælger at være investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C.

De nye SIKAV'er vil derimod blive omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som bl.a. omfatter andre selskaber (selskaber som ikke er aktie- eller anpartsselskaber), der er hjemmehørende her i landet, hvor ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital.

3.14.2. Lovforslaget

Det foreslås, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C, som denne er formuleret fra den 1. januar 2013, beskattes på samme måde som foreninger, der er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Der foreslås derfor en ny bestemmelse om subjektiv skattepligt, som omfatter både foreninger og SIKAV'er, som er omfattet af ligningslovens § 16 C.

3.15. Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres

3.15.1. Gældende ret

Regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik den 22. juni 2012 en aftale om en skattereform, der skaber ny vækst og flere job, og som sikrer, at man får mere ud af at arbejde. Skattereformen er gennemført ved en række love, der er vedtaget i september 2012.

Som led i skattereformen bliver fradrags- og bortseelsesretten for indbetalinger til kapitalpension, herunder supplerende engangsydelser fra pensionskasser afskaffet med virkning fra og med 2013. Samtidig gives der mulighed for at overføre eller konvertere fradragsberettiget kapitalpension til kapitalpension m.v. uden fradrags- og bortseelsesret mod betaling af den afgift, som rettidige udbetalinger fra fradragsberettiget kapitalpension pålægges. Der sker hermed en fremrykning af beskatningen, der hviler på de nuværende kapitalpensionsordninger. Fremrykningen af beskatningen af de eksisterende kapitalpensioner vil bidrage til at neutralisere forværringen af den offentlige saldo på kort sigt som følge af indfasningen af skattereformen.

Muligheden for at konvertere eller overføre en kapitalpension til en aldersforsikring m.v. sker mod betaling af en fremrykket afgift på 37,3 pct. i 2013 og 40 pct. senere. Senere udbetalinger fra aldersforsikringen m.v. vil til gengæld være afgiftsfri. Det samme gælder for supplerende engangsydelser i pensionskasserne.

Der er i den forbindelse opstået et spørgsmål om den afgiftsmæssige behandling af overførsler, herunder konverteringer af kapitalforsikringer og supplerende engangsydelser, hvortil der er knyttet ufordelte midler, dvs. primært hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonusansættelser og akkumuleret værdiregulering. Som pensionsbeskatningslovens nye regel om mulighed for overførsel, herunder konvertering til aldersforsikring m.v. er formuleret, vil der således umiddelbart ikke blive beregnet afgift af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler, der er knyttet til ordningen. Afgiftsgrundlaget er nemlig alene det beløb, der kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse. Det giver en utilsigtet mulighed for at konvertere en ellers afgiftspligtig udbetaling til en skattefri udbetaling.

Det kan eksempelvis ske i forbindelse med udbetalingen af en omtegningsbonus ved en overgang fra gennemsnitsrentemiljø til markedsrentemiljø. Hvis alene det beløb, der kunne være udbetalt ved kapitalpensionens ophævelse, afgiftsbelægges ved konverteringen fra kapitalpension til aldersforsikring, vil pensionsbeskatningslovens regler ikke hindre, at en omtegningsbonus ved en efterfølgende overgang af aldersforsikringen fra gennemsnitsrentemiljø til markedsrentemiljø tilskrives aldersforsikringen uden skattemæssige konsekvenser. Og ved den senere ophævelse af aldersforsikringen udbetales omtegningsbonusen skatte- og afgiftsfrit sammen med resten af aldersforsikringen.

Også selvom aldersforsikringen m.v. ikke overgår til markedsrentemiljø, vil den nuværende formulering af pensionsbeskatningsloven betyde, at den løbende tilskrivning af bonus til aldersforsikringen uden skattemæssige konsekvenser vil ske fra ufordelte midler, som ved den senere udbetaling af aldersforsikringen udbetales skatte- og afgiftsfrit sammen med resten af aldersforsikringen, men som ville have været afgiftspligtig, hvis kapitalpensionen ikke var blevet overført/konverteret til en aldersforsikring m.v.

3.15.2. Lovforslaget

Det foreslås, at ved overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v., betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, herunder af særlige bonusansættelser knyttet til kapitalpensionen samt af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen. Derved sikres det, at ufordelte midler ikke senere ubeskattet tilskrives aldersforsikringen m.v. og til sin tid kan udbetales afgiftsfrit, idet disse midler allerede ved overførslen, herunder konverteringen, med forslaget er afgiftsbelagt.

Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af hensættelserne til kollektivt bonuspotentiale i firmapensionskasser og ufordelte kollektive særlige bonusansættelser beregnes som den overførte eller konverterede kapitalpensions m.v. depot, målt i forhold til de samlede depoter for alle forsikringer i livsforsikringsselskabet m.v. Det giver en ensartet fordelingsnøgle for de berørte overførsels- og konverteringssituationer.

Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af hensættelserne til kollektivt bonuspotentiale i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser beregnes som det kollektive bonuspotentiale i den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede kapitalpensions depot og de samlede depoter for alle forsikringer i kontributionsgruppen.

Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af akkumuleret værdiregulering beregnes ikke efter den nævnte depotbase-rede metode, men med udgangspunkt i den ændring af livsforsikrings-selskabets m.v. akkumulerede værdiregulering, der er resultatet af af-regningen af afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres.

Det foreslås, at afgiftspligten af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler skal påhvile det forsikringsselskab m.v., hvor kapital-pensionen m.v. er anbragt, og at afgiften derfor tages fra de ufordelte midler. I pensionsafkastbeskatningsloven sker der en beskatning af ufordelte midler i selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber. Det er sigtet med bestemmelsen, at der indirekte skal ske en beskatning af den del af indkomstårets formueafkast, der tildeles de forsikrede kollektivt. Idet betaling af afgift ved en overførsel eller konvertering af en kapitalpension ikke kan betragtes som et formueafkast, foreslås det, at ændringer i de ufordelte midler som følge heraf, ikke skal indgå i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Det foreslås endvidere, at det i pensionsafkastbeskatningsloven fastsættes, at i det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af betaling af afgift efter pensionsbeskatningsloven af en forholdsmæssig andel af ufordelte midler i forbindelse med en overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v., bortses der fra denne ændring ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Dette betyder ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven at der, ikke er fradragsret for den betalte afgift af en forholdsmæssig andel af kapital-pensionens m.v. ufordelte midler.

Den foreslåede model for beskatning af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler er resultatet af en dialog mellem Skatteministeriet og Forsikring & Pension.

3.16. Adgang til videreførelse af friholdelse for opsparring foretaget før udgangen af 1982 ved en heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. eller aldersforsikring m.v.

3.16.1. Gældende ret

Efter pensionsafkastbeskatningsloven friholdes den del af formueafkastet, der kan henføres til opsparring foretaget før udgangen af 1982. Ved en overførsel, herunder en konvertering, af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v. skal der betales en afgift på 40 pct., dog kun 37,3 pct. ved en overførsel, herunder konvertering, i 2013.

3.16.2. Lovforslaget

For at forhindre, at en eventuel friholdelse for opsparring foretaget før udgangen af 1982 fortabes ved en overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v., foreslås det, at friholdelsen for opsparring foretaget før udgangen af 1982 kan videreføres ved en overførsel, herunder konvertering af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v. Den friholdte værdi ved udgangen af 1982 skal dog nedsættes forholdsmæssigt med den betalte afgift i forbindelse med overførslen m.v. for at sikre, at friholdelsen forholdsmæssigt er uændret efter overførslen m.v. Herved sikres det, at den udbetalte

pension efter skat og afgift ikke bliver større isoleret set blot pga. betaling af afgift ved overførsel m.v. af en kapitalpension m.v. til en aldersopsparring m.v.

Det foreslås desuden, at der ikke kan ske delvis overførsel, herunder delvis konvertering af en fradragsberettiget kapitalpension m.v., der indeholder opsparring foretaget før udgangen 1982, til en aldersforsikring m.v. Forslaget skal forhindre, at der opnås en utilsigtet besparelse i pensionsafkastskatten i konverteringsåret for disse kapitalpensioner m.v.

Det foreslås endvidere, at der ikke kan ske delvis overførsel af aldersforsikring m.v., der indeholder opsparring foretaget før udgangen af 1982, til en anden aldersforsikring m.v. Forslaget skal forhindre, at der vedvarende kan opnås en utilsigtet besparelse i pensionsafkastskatten for disse aldersforsikringer m.v.

3.17. Mulighed for afgiftsfri tilbagebetaling m.v. i indbetalingsåret af indbetalinger på kapitalpension uden fradrags- eller bortseelsesret.

3.17.1. Gældende ret

Efter gældende regler skal der ved overførsel, herunder konvertering, i 2013 af en kapitalpension til en aldersforsikring m.v., betales afgift af de indbetalinger, der er sket i 2013 før overførslen/konverteringen, og som dermed er uden fradrags- eller bortseelsesret. Først i 2014 kan indbetalinger, der er sket i 2013, tilbagebetales afgiftsfrit til pensionsopsparer, og den resterende del af kapitalpensionen kan overføres, herunder konverteres, til en afgiftssats på 40 pct., dvs. uden at opnå afgiftsrabatten, der kun gælder for 2013.

3.17.2. Lovforslaget

Det foreslås at give mulighed for, at beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparring i pensionsøjemed, kan tilbagebetales til pensionsopsparer eller overføres til en fradragsberettiget pensionsordning i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, uden at tilbagebetalingen eller overførslen betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Med forslaget opnås, at en pensionsopsparer med fuld skattemæssig fordel kan overføre, herunder konvertere, en kapitalpension i 2013 til en afgift på 37,3 pct., selvom vedkommende har foretaget indbetalinger på ordningen i 2013.

3.18. Redaktionelle ændringer m.v.

Herudover indeholder lovforslaget en række redaktionelle ændringer og ajourføringer samt tekstopretninger i forskellige love.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række forskellige elementer. Forslaget om nye modeller for beregning af rentesatser tilsigter provenumæssig neutralitet ved gennemsnitligt at stemme overens med de historiske satser. Forslaget om udvidet indberetning af aktieudbytte bidrager til at sikre, at der ikke sker uberettigede refusioner af udbytteskat med deraf følgende provenutab. Forslagene om ændringerne i rente- og betalingsreglerne skønnes samlet set at medføre et årligt statsligt merprovenu, som i 2013 udgør ca. 10 mio. kr., i 2014 udgør ca. 30 mio. kr. og fra 2015 ca. 40 mio. kr. årligt. De øvrige forslag skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Finansårsvirkningen skønnes til ca. 10 mio. kr. i 2013.

Tabel 4.1. Samlede provenumæssige konsekvenser

Mio. kr. (2013 niveau)	Varig virkning	2013	2014	2015	2016	Finansår 2013
Samlet virkning	40	10	30	40	40	10

Samlet virkning efter tilbageløb*	30	7	20	25	25	-
Samlet virkning efter tilbageløb og adfærd	30	7	20	25	25	-

* Det skønnes, at tilbageløbet på andre skatter og afgifter udgør 24,5 pct.

4.1. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

Med forslaget justeres grundlaget for SKATs opgørelse af en række rentesatser på skatte- og afgiftsområdet. Hvor rentesatserne efter gældende regler tager udgangspunkt i et gennemsnit over den effektive obligationsrente for udvalgte obligationsserier, lægges der med forslaget op til, at Danmarks Nationalbanks månedlige opgørelse over kassekreditrenten anvendes som grundlag.

Ved fastlæggelsen af de nye beregningsgrundlag baseret på Nationalbankens kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber er der taget udgangspunkt i, at rentesatserne i videst muligt omfang skal afspejle de hidtidige renters historiske niveauer set over en årrække. Dette er illustreret ved, at de historiske rentesatser ved henholdsvis den gældende

og den foreslåede opgørelsesmetode gennemsnitligt set ligger på samme omtrentlige niveau (jf. tabel 1).

En fuldstændig overensstemmelse i de enkelte år er dog ikke mulig. Dette afspejler sig eksempelvis i, at de foreslåede satser vil have en tendens til at ligge en anelse under de nuværende satser i år med meget høje obligationsrenter og omvendt.

Ved næste opgørelsestidspunkt ultimo juni 2013 for kapitalafkast-satsen og medio december 2013 for de øvrige satser er der ikke grundlag for at forvente nogen afvigelser mellem den gældende og den foreslåede opgørelsesmetode. Ændringen forventes på denne baggrund ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser ved ikrafttrædelsen, eller set over en årrække.

De historiske rentesatser ved henholdsvis den gældende og den foreslåede opgørelsesmetode er opsummeret i tabel 1.

Tabel 1: Sammenligning af de historiske satser ved gældende og foreslåede opgørelsesmetode

	Standardrente		Basisrente		Kapitalafkastsats	
	Gældende	Forslag	Gældende	Forslag	Gældende	Forslag
2004			0,2	0,1	3,0	2,0
2005			0,1	0,1	2,0	2,0
2006			0,1	0,1	3,0	2,0
2007	6,5	5,0	0,2	0,2	4,0	3,0
2008	7,0	6,0	0,2	0,2	4,0	4,0
2009	6,5	6,6	0,2	0,2	3,0	4,0
2010	5,0	5,4	0,1	0,2	2,0	2,0
2011	4,5	4,5	0,1	0,1	2,0	2,0
2012	3,5	4,9	0,1	0,1	1,0	2,0
Gns.	5,5	5,4	0,1	0,1	2,7	2,6

Kilde: Skatteministeriet

4.2. Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps

Forslaget om, at et sambeskattet selskab, som har indgået en aftale om renteswap, ved udtræden af sambeskatningen kan medtage fremførte urealiserede kurstab på renteswaps, der er beskåret som følge af rentefradragsbegrænsningsreglerne, til modregning i senere års gevinster på renteswappen, indebærer, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu.

4.3. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

I forbindelse med beskatning af valutariske udlændinges udbytter fra danske investeringsforeninger og aktieselskaber er SKAT blevet opmærksom på, at der kan opstå situationer, hvor der refunderes for meget kildeskat via den såkaldte refusionsordning. Baggrunden er, at SKAT ofte ikke råder over de nødvendige kontroloplysninger på tidspunktet for udbetalingen af refusionen.

I perioden 2008-2011 er der i gennemsnit blevet udbetalt refusion af udbytteskat for ca. 850 mio. kr. årligt. Med forslaget får SKAT bedre muligheder for at afstemme oplysningerne i indberetningerne, dels med angivelserne af indeholdt udbytteskat fra selskaberne m.v., dels med ansøgninger om refusion af udbytteskat. Dette vil i væsentlig

grad bidrage til, at potentielle situationer med udbetaling af ikke-berettiget refusion i forbindelse med udbytter kan undgås.

4.4. Ændring af renteregler ved taksation

Med forslaget om, at der ved taksation skal beregnes rente af restskat på den første årsopgørelse, undgås det, at skattepligtige ved en senere nedsættelse af skatteansættelsen opnår en utilsigtet rentegevinst. Det skønnes, at statens besparelse herved vil andrage ca. 15 mio. kr. pr. indkomstår. Finans- og indkomstårvirkningen i 2013 skønnes at andrage ca. 5 mio. kr. og fra 2014 de fulde 15 mio. kr. årligt.

4.5. Fremrykning af afregningen af restskat

Forslaget om at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, med 1 måned til august, september og oktober, vil medføre en rentefordel for staten fra og med finansåret 2014. Rentefordelen skønnes at udgøre ca. 15 mio. kr. årligt.

Forslaget medfører endvidere, at tidspunktet for påbegyndelsen af renteberegningen ved for sen udbetaling af overskydende skat og for sen opkrævning af restskat fremrykkes med 1 måned til den 1. september. Da restskatterne, der beregnes efter den 1. september i året efter indkomståret, normalt overstiger de beregnede overskydende skatter,

medfører fremrykningen af skæringstidspunktet et statsligt merprovenu, som kan anslås til ca. 5 mio. kr. årligt pr. indkomstår. I finansåret 2014 skønnes merprovenuet begrænset.

4.6. Forhøjelse af bagatelgrænse samt justering som følge af NemKonto

Efter forslaget forhøjes bagatelgrænsen for opkrævning af restskat, som overstiger grænsen for indregning, fra 100 kr. til 500 kr. Dette vil medføre et beskedent provenutab fra og med 2014.

Forslaget om, at overskydende skatter på op til 100 kr. udbetales via NemKontoen i stedet for at blive overført til modregning i det følgende års forskudsskat, vurderes at bevirke et engangslivitetstab i 2014 på ca. 10 mio. kr. og dermed et beskedent årligt rentetab for staten.

4.7. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat

Det vurderes, at en lavere forrentning af eventuelle overskydende skatter vil mindske spekulationsmulighederne og bevirke et umiddelbart merprovenu på i størrelsesordenen 5 mio. kr. årligt fra og med indkomståret 2012.

4.8. Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres

Ændringen af reglerne for konvertering af fradragsberettiget kapitalpension til ikke-fradragsberettiget kapitalpension (aldersforsikring m.v.) mod betaling af en fremrykket afgift sikrer, at de bliver i overensstemmelse med den oprindeligt tiltænkte udformning og medfører derfor ingen egentlige provenumæssige konsekvenser.

4.9. Øvrige elementer

De øvrige dele af lovforslaget omhandler bl.a. udmøntningen af en række administrative forenklinger og justeringer af regler. Disse dele af lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet at medføre engangsudgifter på i alt 20,5 mio. kr., heraf 20,3 mio. kr. til it-tilretninger.

Tilsvarende skønnes de samlede løbende udgifter at blive reduceret med 1,5 mio. kr. Mindreforbruget er sammensat af øgede it-driftsudgifter med 1,1 mio. kr. og et mindreforbrug på andre områder på i alt 2,6 mio. kr.

5.1. Den udvidede årsopgørelsesordning og afskaffelse af oplysningskortet

Udvidelsen af årsopgørelsesordningen og afskaffelse af oplysningskortet indebærer engangsomkostninger til IT-tilretninger, som skønnes at beløbe sig til ca. 7 mio. kr. samt løbende årlige driftsudgifter på 0,5 mio. kr.

En afskaffelse af oplysningskortet vil indebære printbesparelser for SKAT på 0,6 mio. kr. årligt.

De to forslag skønnes samlet at medføre et årligt mindreforbrug på ca. 3,5 årsværk svarende til ca. 2,1 mio. kr.

5.2. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

Forslaget om nye modeller for fastsættelse af rentesatser skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

5.3. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat og justering af tidspunktet for

forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven

Forslagene skønnes at medføre engangsomkostninger til IT-tilretninger på ca. 0,8 mio. kr., samt løbende årlige driftsudgifter på 0,1 mio. kr.

Herudover skønnes forslagene ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.4. Fradrag og tab for renteswaps

Forslaget om renteswaps vurderes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige, idet lovændringen hverken medfører engangsudgifter til IT eller omkostninger i form af årlige driftsudgifter.

5.5. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

Forslaget om indberetning af udbytter skønnes at medføre engangsudgifter til tilretning af it-systemer hos SKAT på ca. 9 mio. kr. og et ressourcestræk på 0,3 årsværk, svarende til ca. 0,2 mio. kr.

Forslaget skønnes endvidere at medføre løbende årlige udgifter for SKAT på 0,2 mio. kr. og et ressourcestræk på 0,1 årsværk, svarende til ca. 0,1 mio. kr.

5.6. Ændring af renteregler ved taksation, fremrykning af afregningen af restskat, forhøjelse af bagatelgrænse og justering af NemKonto

Forslagene vedrørende afregningsregler og renter skønnes samlet at medføre engangsomkostninger til tilretninger af IT-systemerne på 3,5 mio. kr. Derudover skønnes forslagene at medføre øgede årlige driftsomkostninger på ca. 0,3 mio. kr.

Forslagene skønnes i øvrigt ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.7. Procesforbedringer vedrørende gaveafgift

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.8. Fælles afgiftsoplæg for spiritus, øl og vin

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.9. Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er

Forslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.10. Ændring af reglerne for overførsel, herunder konvertering af kapitalpensioner

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ved de gældende regler fastsættes standardrenten i selskabsskattelovens bestemmelser om rentefradragsbegrænsning ud fra den gennemsnitlige obligationsrente for udvalgte serier med et risikotillæg på 2,5 procentpoint. Denne model indebærer, at standardrenten i nogle år ligger over selskabernes faktiske låneomkostninger, mens den i andre år ligger under. Denne situation undgås ved den foreslåede model, hvor standardrenten direkte tager udgangspunkt i kassekreditrenten for ikke-finansielle selskaber.

Med hensyn til forslaget om renteswaps i tidligere sambeskattede selskaber indebærer forslaget, at en utilsigtet beskatning undgås.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

7.1. Den udvidede årsopgørelsesordning

Forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen vil medføre en mindre lettelse i løsningen af opgaven med at selvangive for de erhvervsdrivende, som forslaget omfatter, og som i dag selvangiver digitalt. Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER - tidligere CKR) vurderer dog, at forslaget ikke vil medføre administrative konsekvenser på over 10.000 timer årligt på samfundsniveau.

7.2. Afskaffelse af oplysningskortet

Forslaget om afskaffelse af oplysningskortet vil for de skattepligtige, som omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, og som ikke har mulighed for at anvende TastSelv-internet, betyde, at de skal anvende andre og mere besværlige selvangivelseskanaler. I lyset af at ca. 85 pct. af de skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, i forvejen anvender TastSelv-internet, og at selvangivelsesændringer i årsopgørelsesordningen gennemføres ved ændring i TastSelv i 97 pct. af tilfældene, skønnes det, at kun en relativt mindre kreds af skattepligtige vil opleve dette som et problem.

7.3. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

Som det fremgår af 3.7, er det tanken at ændre bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så depotførerne overgår fra årlig indberetningspligt til indberetningspligt senest den sidste hverdag måneden efter vedtagelse eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. i danske selskaber m.v.

TER vurderer, at dette vil medføre administrative byrder for virksomhederne. TER har også afgivet høringssvar vedrørende ændringen af bekendtgørelsen. I dette høringssvar kvantificeres de nærmere byrder. Det fremgår således af høringssvaret, at TER samlet vurderer, at forslaget vil medføre administrative konsekvenser for virksomhederne. De endelige administrative konsekvenser kan dog ikke kvantificeres, da tidsforbruget forbundet med den månedlige indberetning ikke kan opgøres. TER vurderer dog ikke, at der vil være tale om væsentlige løbende byrder over 10.000 timer årligt.

Desuden indeholder loven bestemmelser om, at indberetningen skal omfatte en række nye oplysninger. TER vurderer, at disse nye oplysninger også kun vil medføre begrænsede løbende byrder for virksomhederne, og dermed under 10.000 timer årligt.

7.4. Øvrige elementer

Forslagene om nye modeller til fastsættelse af rentesatser og justeringer af tidspunktet for forrentning i pensionsafkastbeskatningsloven skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår forslaget om renteswaps, skønnes der ikke at være administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der i forvejen sker løbende registrering af beskårne kurstab.

Forslag om nye skattepligtsbestemmelser, skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7.5. Samlet vurdering

Samlet vurderer TER, at forslaget kun medfører begrænsede administrative konsekvenser for virksomhederne, og der skal derfor ikke foretages en måling heraf.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

For den ægtefælle, som er gift med en person, som med gennemførelsen af forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen overgår til denne ordning, muliggør forslaget en hurtigere afklaring af det økonomiske mellemværende med SKAT, da denne ægtefælle får dannet en årsopgørelse med det samme.

Forslaget om en afskaffelse af oplysningskortet betyder, at borgere, som ikke har internetadgang, i stedet må kontakte SKAT skriftligt eller mundtligt, herunder telefonisk, hvis de har noget at tilføje årsopgørelsen.

Forslaget om forhøjelse af bagatelgrænsen vil lette borgernes arbejde med at afregne restskatten, fordi der vil blive færre indbetalingskort.

9. Miljømæssige konsekvenser

Med forslagene om forhøjelse af bagatelgrænsen bortfalder en række indbetalingskort. Det giver mindre print af indbetalingskort og udsendelse af indbetalingskort til de skattepligtige, som fortsat kommunikerer med skattemyndighederne på papir. Lovforslaget skønnes dog ikke at have positive miljømæssige konsekvenser af betydning.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Det samlede lovforslag, jf. dog nedenfor, har inden fremsættelsen været sendt i høring hos følgende:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Akademikernes Centralorganisation, Bryggeriforeningen, Bæredygtigt Landbrug, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, DI, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervsstyrelsen (TER), Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Landbrug og Fødevarer, Kommunernes Landsforening, Ledernes Hovedorganisation, Landsskatteretten, LO, Retssikkerhedschefen, SRF Skattefaglig Forening og Videncentret for Landbrug.

Den del af forslaget, som vedrører justeringen af de regler, der er indført med skattereformen om ikke-fradragsberettiget kapitalpension (aldersforsikring m.v.), har inden fremsættelsen været sendt i høring hos Advokatrådet, Danske Advokater, Finanstillsynet, Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension og FSR - danske revisorer. Høringsfristen udløber den 16. november 2012.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget		
	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter

Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget om udvidet indberetning af aktieudbytte medfører, at mulighederne for udbetaling af ikke-beregtiget refusion af udbytteskat reduceres. Forslagene om ændrede rentegodtgørelsesregler ved taksationer, fremrykning af restskatteafregningen og ændret forrentning af acontoskat vil medføre øgede statslige indtægter på ca. 10 mio. kr. i 2013, 30 mio. kr. i 2014 og ca. 40 mio. kr. fra 2015.	Forslaget om renteswaps medfører, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu. Forslagene om forhøjelse af bagatelgrænsen og om udbetaling af overskydende skat via NemKontoen medfører samlet et beskedent årligt provenutab.
Administrative konsekvenser for det offentlige	De samlede løbende udgifter skønnes at blive reduceret med 1,5 mio. kr. Mindreforbruget er sammensat af øgede it-driftsudgifter med 1,1 mio. kr. og et mindreforbrug på andre områder på i alt 2,6 mio. kr.	Forslaget skønnes samlet at medføre engangsudgifter på i alt 20,5 mio. kr. heraf 20,3 mio. til it-tilretninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om renteswaps medfører, at en utilsigtet beskatning undgås.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om den udvidede årsopgørelsesordning skønnes at medføre en mindre lettelse for de erhvervsdrivende, som forslaget omfatter. Bortfaldet af udbytteangivelse for selskaber, der selv er indberetningspligtige vedrørende udbyttet, medfører en administrativ lempelse.	Der påføres de indberetningspligtige nye byrder vedrørende indberetning af yderligere oplysninger. Desuden påføres depotførerne byrder i form af flere indberetninger.
Administrative konsekvenser for borgerne	For den ægtefælle, som er gift med en person, som med forslaget overgår til årsopgørelsesordningen, kan forslaget betyde en hurtigere afklaring af det økonomiske mellemværende med SKAT, da denne ægtefælle får dannet en årsopgørelse med det samme.	Forslaget om en afskaffelse af oplysningskortet betyder for de skattepligtige, som ikke har internetadgang, at de i stedet må kontakte SKAT skriftligt eller mundtligt, herunder telefonisk, hvis de har noget at tilføje årsopgørelsen.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet SKAT om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Forslaget går ud på at ændre affattelsen af bestemmelsen i § 1, stk. 5, således at det overlades til skatteministeren at fastsætte regler om, at visse selvangivelsespligtige, herunder selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.

Forslaget til en ændret formulering af bestemmelsen tager sigte på at afskaffe det oplysningskort, som efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 5, udsendes sammen med årsopgørelsen til de skattepligtige,

som formodes at have noget at selvangive. Dvs. skattepligtige som enten har selvangivet for det seneste indkomstår eller har ændret forskudsopgørelsen for det aktuelle indkomstår. Med afskaffelsen af oplysningskortet bortfalder behovet for at sondre mellem de personer, som skal have et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, og de personer, som alene skal have en årsopgørelse. Det vil af informationsmaterialet til årsopgørelsen fremgå, at borgere, som har noget at selvangive, skal anvende TastSelv-internet. Har de ikke mulighed for at benytte den digitale selvangivelseskanal, henvises de til at kontakte SKAT på anden måde, dvs. skriftligt (herunder ved fremsendelse af mail) eller mundtligt (telefonisk eller ved personlig henvendelse til et kundecenter).

Dernæst tager den ændrede formulering sigte på at gøre det muligt på en relativt nem måde at udvide kredsen af skattepligtige, som alene modtager en årsopgørelse.

Selv om årsopgørelsesordningen i relation til borgerne er udgangspunktet, er skattekontrollovens juridisk-tekniske udgangspunkt en ordning, hvorefter den selvangivelsespligtige indgiver en egentlig selvangivelse. Dette skyldes en manglende tilpasning af skattelovgivningen, herunder af de selvangivelsesforenklinger, som digitaliseringen har muliggjort. Skatteministeriet har som målsætning at gennemføre

en revision af bestemmelserne i skattekontrolloven inden for en kortere tidshorisont og vil i den forbindelse også gennemgå bestemmelserne i den øvrige skattelovgivning, som forudsætter indgivelse af en egentlig selvangivelse. Den manglende opdatering af bestemmelserne afspejles også i forslaget om en udvidelse af årsopgørelsesordningen.

Visionen er at skabe en så enkel selvangivelsesløsning for så mange borgere som muligt, således at de slipper for at udfylde en egentlig selvangivelse. Retningen går altså fra selvangivelse til modtagelse af en årsopgørelse direkte. Personer på årsopgørelsesordningen vil dog altid kunne anmode SKAT om at blive omfattet af selvangivelsesordningen, hvis anmodningen modtages skriftligt senest den 1. maj i året efter indkomståret. På den baggrund findes det hensigtsmæssigt at overlade fastsættelsen af personkredsen på årsopgørelsesordningen til skatteministeren. Bemyndigelsesbestemmelsen tænkes udnyttet således:

I bekendtgørelsen vil det blive foreskrevet, at de skattepligtige, som i dag modtager en årsopgørelse med eller uden oplysningskort, fortsat vil være under årsopgørelsesordningen.

Anpartsinvestorer skal efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 1, selvangive senest den 1. juli. Disse personer modtager i dag en årsopgørelse med et oplysningskort og vil fortsat efter lovforslagets vedtagelse modtage en årsopgørelse med selvangivelsesfrist den 1. juli. For denne gruppe vil betingelsen om, at virksomhedsindkomsten udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst, jf. nedenfor, ikke gælde.

Bortset fra anpartsinvestorerne vil det i bekendtgørelsen blive fastsat, at mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som opfylder betingelserne beskrevet nedenfor, vil blive omfattet af årsopgørelsesordningen. Personkredsen tænkes fastlagt ud fra følgende 6 betingelser, som alle skal være opfyldt, for at den pågældende kan overgå til årsopgørelsesordningen:

- 1) *Den skattepligtige er ikke registreret med moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige forhold for det pågældende indkomstår.*
- 2) *Den skattepligtiges virksomhedsresultat udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst.*

Beregningen baserer sig på de senest registrerede data - enten fra SLUT-systemet (det seneste indkomstår) eller data hentet fra forskudssystemet, hvori den skattepligtiges ændringer af forskudsopgørelsen er registreret.

Er virksomhedsresultatet negativt, sættes tallet ved beregning til 0 kr. En skattepligtig med negativt resultat af virksomhed vil således altid blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, når de øvrige betingelser i øvrigt er opfyldt.

- 3) *Den skattepligtige må ikke have anvendt virksomhedsordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konto for opsparet overskud eller anvendt kapitalafkastordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konjunkturudligningskontoen eller have anvendt kunstnerordningen.*

Virksomhedsordningen giver mulighed for at opspare en del af virksomhedens overskud til en lavere foreløbig beskatning mod fuld beskatning ved hævning af beløbene i et senere indkomstår og modregning af den foreløbigt betalte virksomhedsskat. Det giver mulighed for indkomstudjævning.

Efter kapitalafkastordningen kan der tilsvarende foretages indkomstudjævning ved henlæggelser til konjunkturudligning, som kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i henlæggelsesåret mod betaling af en foreløbig konjunkturudligningsskat.

Det skønnes, at der af de ca. 100.000-110.000 skattepligtige, som kunne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, er ca. 22.000 skattepligtige, som anvender virksomhedsordningen. Heraf har ca. 5.000 personer opsparet overskud. Når disse ca. 5.000 skattepligtige holdes uden for ordningen, skyldes det, at der skal ske beskatning af opsparet overskud ved manglende markering i selvangivelsen af, at

virksomhedsordningen anvendes - og tilsvarende, hvis de pågældende havde været under den udvidede årsopgørelsesordning, ved manglende reaktion på årsopgørelsen. Det vil således også ske i de tilfælde, hvor selvangivelse ikke indgives inden selvangivelsesfristen, og den skattepligtige indkomst fastsættes skønsmæssigt af SKAT. Selvangiver den skattepligtige herefter, skal der eventuelt ske en tilbageføring og genetablering af kontoen for opsparet overskud ved selvangivelse efter selvangivelsesfristens udløb. Det sker i dag manuelt, idet en it-baseret løsning vil være uforholdsmæssigt dyr at etablere.

Tilsvarende gælder personer, som anvender kapitalafkastordningen og har indkomst til beskatning efter reglerne om konjunkturudligning (henlæggelse). Det drejer sig om ca. 10 personer. Der er blandt de ca. 100.000-110.000 skattepligtige, som kunne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, ca. 26.000 skattepligtige, som anvender kapitalafkastordningen.

For begge ordninger gælder, at der ikke er noget til hinder for, at den skattepligtige kan anvende én af ordningerne og spare op eller henlægge det første år. En person, som er omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, og som beslutter sig for at foretage opsparring eller henlægge for første gang, kan selvangive overskuddet eller henlæggelsen. Den skattepligtige vil for de efterfølgende indkomstår herefter modtage en egentlig selvangivelse, fordi vedkommende har mulighed for at hæve, hvad der er foreløbigt beskattet.

Hvad der er nævnt ovenfor, gælder tilsvarende for den udligningsordning for forfattere og skabende kunstnere, som følger af virksomhedsskatteovens kapitel 7 c. Efter lovens § 22 d kan skattepligtige personer, der har indkomst fra et af den skattepligtige udført arbejde af litterær eller skabende kunstnerisk karakter, og som ikke anvender virksomhedsordningen i afsnit I eller konjunkturudligningsordningen i § 22 b, foretage henlæggelse til indkomstudligning. Der er ca. 110 personer, som anvender denne ordning.

- 4) *Den skattepligtige er ikke begrænset skattepligtig af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet eller har indkomst fra eller ejerbolig i udlandet eller er dobbeltdomicileret.*

Når skattepligtige med indkomst fra eller ejerbolig i udlandet ikke foreslås medtaget i årsopgørelsesordningen i første omgang, skyldes det, at disse skattepligtige er under særligt komplicerede regelsæt. Tilsvarende gælder skattepligtige, der er begrænset skattepligtige af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet.

- 5) *Den skattepligtige har ikke forskudt indkomstår.*

Det er ikke teknisk muligt automatisk at danne en årsopgørelse for en skattepligtig med forskudt indkomstår, da der ved forskudt indkomstår opstår behov for at periodisere indtægter og udgifter fra foregående kalenderår.

- 6) *Den skattepligtige anmoder ikke om at måtte modtage en egentlig selvangivelse.*

Efter de gældende regler har skattepligtige under årsopgørelsesordningen mulighed for at modtage en selvangivelse i stedet for en årsopgørelse, hvis de anmoder herom senest den 1. maj i året efter indkomståret, jf. skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2. Konsekvensen er, at de pågældende skattepligtige får selvangivelsesfrist den 1. juli i stedet for den 1. maj.

I dag er der ca. 10.000 skattepligtige, som ville modtage en årsopgørelse, hvis ikke de havde anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse.

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2, vil blive opretholdt med den mindre justering, som følger af forslaget § 1, nr. 5, jf. herom nedenfor.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som

ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet SKAT om at modtage et oplysningskort.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 6, gælder, at uanset stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i § 1, stk. 6, ved at lade ordene »ud over et eventuelt oplysningskort« udgå som følge af forslaget om at afskaffe oplysningskortet. Der henvises herom til afsnit 3.2.

Til nr. 3 og 4

Efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, skal fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. skattekontrollovens § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.
- 2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, SKAT, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Forslaget i § 1, nr. 3, går ud på at lade ordene »eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort« i skattekontrollovens § 4, stk. 1, 2. pkt., udgå. Forslaget skal ses på baggrund af forslaget om at afskaffe oplysningskortet, jf. herom afsnit 3.2.

For så vidt angår forslaget i § 1, nr. 4, går det ud på at ændre affattelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 1, så den ikke alene dækker anpartsinvestorer, som i dag har selvangivelsesfrist den 1. juli, men også øvrige selvangivelsespligtige eller deres ægtefæller, som modtager en årsopgørelse, men som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse. Der henvises i den forbindelse til den nye affattelse af skattekontrollovens § 1, stk. 5, jf. bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 1.

Det er tanken, at anpartsinvestorerne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, og at reglerne herom fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i skattekontrollovens § 1, stk. 5, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor. Det vil af bekendtgørelsen fremgå, at betingelserne om, at virksomhedsresultatet udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst, ikke gælder anpartsinvestorerne.

Til nr. 5

Som nævnt i bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 4, skal fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.
- 2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, SKAT, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2, i lyset af den ændrede affattelse af § 1, stk. 5. Det foreslås herunder at lade ordene »og dermed ønsker at anvende selvangivelses-

fristen den 1. juli« udgå af bestemmelsen. Det skyldes, at når også mindre, selvstændigt erhvervsdrivende omfattes af den ordning, som vil blive fastsat med hjemmel i skattekontrollovens § 1, stk. 5, vil de, uanset om de modtager en årsopgørelse eller en egentlig selvangivelse, have selvangivelsesfrist den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Ved anvendelse af bestemmelsen i nr. 2 følger det på samme måde som ved anvendelsen af nr. 1, at selvangivelsesfristen i den situation er den 1. juli, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., sammenholdt med bestemmelsens 1. pkt.

Til nr. 6

Efter skattekontrollovens § 4, stk. 5, kan selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort, undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, i lyset af den ændrede affattelse af § 1, stk. 5. Det foreslås herunder at lade ordene »eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort« samt »eventuelt sammen med et oplysningskort« udgå som følge af forslaget om at afskaffe oplysningskortet.

Til nr. 7

Det følger af skattekontrollovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr. for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Fra skattetillægget efter 1. pkt. gøres der i bestemmelsens nr. 1 den undtagelse, at for fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes der ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder for personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i skattekontrollovens § 5, stk. 1, nr. 1, i lyset af den ændrede affattelse af § 1, stk. 5. Det foreslås herunder at lade ordene »eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort« udgå som følge af afskaffelsen af oplysningskortet. Dernæst går forslaget ud på i samme bestemmelse at ændre »har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret« til »har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse«. Ændringen er rent redaktionel, idet der ikke herved er tilsigtet nogen realitetsændring.

Endelig præciseres det i forslaget, at der heller ikke for personer, som alene modtager oplysninger om indberettede oplysninger til brug for årsopgørelsen efter § 1, stk. 6, beregnes skattetillæg.

Til nr. 8

Efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, gælder, at foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Skattepligtige, der har modtaget en årsopgørelse med de oplysninger, som SKAT er i besiddelse af, og som ikke indsender korrektioner eller supplerende oplysninger senest den 1. maj, kan ikke ansættes skønsmæssigt efter denne bestemmelse. SKAT må i stedet korrigere den/de enkelte post(er), der anses for urigtig(e).

Det er dog muligt at foretage en skønsmæssig forhøjelse af indkomsten for en skattepligtig person, der alene har modtaget en årsopgørelse, hvis en formueforklaring efter skattekontrollovens § 6 B viser et nødlidende privatforbrug, dvs. et privatforbrug der er for lille, eller den skattepligtige undlader at efterkomme et pålæg om at afgive en formueforklaring. Med henblik på at fremtvinge en formueforklaring kan den skattepligtige blive pålagt daglige bøder, jf. skattekontrollovens § 5, stk. 2.

Med forslaget til en ændret formulering af skattekontrollovens § 5, stk. 3, tydeliggøres det, at i alle situationer, hvor der ikke selvangives fyldestgørende, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Dvs.,

at uanset om den skattepligtige skulle have indgivet en egentlig selvangivelse eller blot skulle have tilført den modtagne årsopgørelse oplysninger om skattepligtige indkomster, som SKAT ikke er bekendt med, vil ansættelsen som udgangspunkt kunne fastsættes skønsmæssigt.

Med udtrykket »fyldestgørende« er der ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til de krav, som i praksis stilles for, at selvangivne oplysninger kan danne grundlag for en korrekt skatteansættelse. Er der eksempelvis alene tale om uvæsentlige småfejl uden betydning for den generelle troværdighed af et regnskab fra en erhvervsdrivende, vil selvangivelsen kunne anses for fyldestgørende trods manglerne og vil kunne lægges til grund - efter justering med de korrektioner, som de konkret forefundne mangler måtte give anledning til.

For personer, som foreslås omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, vil der kunne foretages en skønsmæssig forhøjelse af indkomsten, hvis en formueforklaring efter skattekontrollovens § 6 B viser et nødlidende privatforbrug. Herudover vil det efter de almindelige regler være muligt at ændre den skattepligtiges ansættelse ved korrektion af enkeltposter, jf. ovenfor. Det vil navnlig være tilfældet, hvis oplysninger om resultatet af virksomhed ikke oplyses til SKAT, eller hvis oplysningerne om virksomhedsresultat ikke skønnes at kunne lægges til grund for en korrekt ansættelse.

Andre skattepligtige, som modtager en årsopgørelse, vil også omfattes af bestemmelsen. Den hidtidige praksis på området, som er beskrevet ovenfor, vil med bestemmelsens gennemførelse fortsat være gældende for disse skattepligtige.

Til nr. 9

Det er tanken at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så indberetning af udbytter i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen, når der er tale om udbytte af danske selskaber m.v. Dette kan ske i medfør af skattekontrollovens § 9 A, stk. 5.

Efter en sådan ændring vil det dog være misvisende, at der i § 9 B om indberetning af udbytter af aktier m.v. står, at der »hvert år« skal ske indberetning vedrørende udbytter, der er udloddet i »det forudgående kalenderår«. Det forslås derfor, at disse ord udgår af paragraffen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det foreslås at udvide de oplysninger, der skal indgå i indberetningerne til SKAT om udbytter af aktier m.v.

Efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 3, nr. 2, i skattekontrolloven skal indberetningen omfatte identiteten af udbyttemodtageren, i det omfang denne oplysning er kendt for den indberetningspligtige. Endvidere fremgår det af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, at indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten og arten af det depot, aktierne er deponeret i, når den indberetningspligtige er depotføreren.

Det foreslås, at kravet om indberetning vedrørende depotet indsættes i selve lovteksten.

Det foreslås herudover, at indberetningerne udvides til også at omfatte oplysninger om identiteten af den konto, udbetalingen af udbyttet sker til, når der er tale om udbytte af aktier, der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral. Det vil sige udbytter omfattet af skattekontrollovens § 9 B, stk. 2.

Efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 3, nr. 3, skal indberetningen omfatte oplysninger om størrelsen af det udloddede udbytte. Det vil sige udbyttet før indeholdelse af udbytteskat.

Det foreslås, at indberetningerne udvides med følgende oplysninger:

- Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.
- Oplysninger om baggrunden for, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat, eller hvis der er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er lavere end normalsatsen på

27 pct. Det vil sige oplysning om, hvori fritagelsen eller satsreduktionen består. Satsreduktion kan ske i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat. Det er hensigten ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven at fastsætte regler om, at indberetningen om baggrunden for satsreduktionen skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der ligger til grund for nedsættelsen af satsen, og om hvilket land, der har attesteret denne dokumentation.

- Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs vedtagelse af eller beslutning om at udlodde udbyttet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, skal der ske indberetning mindst en gang årligt om udbytter af investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringsselskaber og tilskrivninger på indskud i kontoførende investeringsforeninger.

Det er tanken at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så indberetning af udbytter i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen, når der er tale om udbytte af danske aktier m.v. eller investeringsbeviser. Dette kan ske i medfør af skattekontrollovens § 9 A, stk. 5.

Efter en sådan ændring vil det dog være misvisende, at det af skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, fremgår, at der skal ske indberetning »mindst en gang årligt«. Det forslås derfor, at disse ord udgår af paragraffen.

Det understreges, at den årlige indberetning opretholdes, for så vidt angår indberetning om udbytter af udenlandske aktier og investeringsbeviser, tilskrivninger på indskud i kontoførende investeringsforeninger og værdien af beholdningen/indskuddet ultimo året. Det er således ikke tanken at ændre på indberetningsfristen og -frekvensen for disse indberetninger.

Endvidere fremgår det af skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, at udbytteindberetningerne ud over oplysninger om selve udbytterne skal omfatte nærmere oplysninger om investeringsbevisernes, aktiernes m.v. eller den kontoførende forenings identitet, herunder art og virke, samt antallet af aktier m.v. eller investeringsbeviser.

Det foreslås, at indberetningerne udvides med følgende oplysninger:

- Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.
- Oplysninger om baggrunden for, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat, eller hvis der er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er lavere end normalsatsen på 27 pct. Det vil sige oplysning om, hvori fritagelsen eller satsreduktionen består.
- Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs vedtagelse af eller beslutning om at udlodde udbyttet.

I relation til de tilfælde, hvor en satsreduktion kan ske i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat, er det hensigten at fastsætte nærmere regler om indberetningen vedrørende baggrunden for satsreduktionen i bekendtgørelsesform. Det er således hensigten at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så der fastsættes regler om, at indberetningen om baggrunden for satsreduktionen skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der ligger til grund for nedsættelsen af satsen, og om hvilket land, der har attesteret denne dokumentation.

Endvidere fremgår det af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, at indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten og arten af det depot, aktierne er deponeret i.

Det foreslås, at kravet om indberetning vedrørende depotet, når den indberetningspligtige er depotføreren, indsættes i selve lovteksten.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at udbetale alle overskydende skatter uanset beløbsstørrelse og som følge af indførelsen af NemKonto og Ventekontoen. Når alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales, og overskydende skatter under 100 kr. ikke længere skal overføres til det følgende års årsopgørelse, skal beløbet ikke indgå i opgørelsen af størrelsen af en eventuel restskat for det følgende år.

Til nr. 3

Restskat, som ikke indregnes i forskudsskatten, opkræves efter gældende regler i 3 rater, der forfalder den 1. september, 1. oktober og 1. november med sidste rettidige betalingsfrist d. 20. i forfaldsmåned. Falder fristen på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Tidspunkterne for opkrævningen er fastsat ud fra, hvornår det tidligere kunne nås at få udskrevet årsopgørelserne og udsendt indbetalingskort. Tidspunktet for færdiggørelsen af årsopgørelserne er med tiden rykket længere og længere frem, hvilket har betydet, at skattepligtige med overskydende skat har kunnet få den overskydende skat udbetalt tidligere år for år. Dette har kunnet gennemføres administrativt, fordi loven blot foreskriver, at overskydende skat udbetales i perioden den 1. marts til den 1. oktober i året efter indkomståret. Opkrævningen af restskatten er imidlertid ikke fremrykket tilsvarende, da fristerne for betaling af restskat er fastlagt ved lov til den 1. september, 1. oktober og 1. november i året efter indkomståret. Der er således ikke sket samme fremrykning af afregningen af restskatten, som løbende er gennemført for udbetalingen af den overskydende skat.

Det foreslås at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, fra september, oktober og november til august, september og oktober. Raterne forfalder den 1. august, den 1. september og den 1. oktober med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den førstkommande hverdag.

Til nr. 4 og 5

Efter gældende regler er månederne juni og december friholdt for opkrævning af rater af restskat. Dette er begrundet i, at månederne er terminsmåneder. I dag er terminsbetalinger spredt ud over hele året, og juni og december er ikke forbeholdt terminsbetalinger. Reglen er således forældet og foreslås ophævet. Efter forslaget vil opkrævning af rater af restskat fremover også kunne ske i månederne juni og december.

Til nr. 6

Som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat foreslås det at justere perioden i hvilken overskydende skat skal udbetales, fra perioden marts til oktober til perioden marts til september.

Hvis en overskydende skat ikke udbetales inden periodens udløb, er konsekvensen, at SKAT skal betale rente af beløbet. Det foreslås, at starttidspunktet for renteberegningen ved for sen udbetaling af overskydende skat justeres tilsvarende ved, at starttidspunktet for renteberegningen rykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at fremrykke afregningen af restskat fra september, oktober og november

til månederne august, september og oktober. Det foreslås, at tidspunktet for, hvornår der skal beregnes rente ved ansættelsesændringer, tilsvarende fremrykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til 1. september i året efter indkomståret.

Til nr. 8

Hvis den første årsopgørelse, der udskrives, udviser en restskat, beregnes der ikke rente af restskatten, selv om den første årsopgørelse måtte blive udskrevet efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Dette er begrundet i, at den skattepligtige kan være uden indflydelse på, at den første årsopgørelse udsendes efter den 1. oktober i året efter indkomståret.

Efter gældende regler skal SKAT ved en ansættelsesændring betale rente til den skattepligtige af hele nedsættelsen af skatteansættelsen. Dette gælder, selv om beløbet ikke har været indbetalt af den skattepligtige, og beløbet endnu ikke er forfaldent.

Renten er i loven fastsat til basisrenten i opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned. For 2012 udgør renten 0,5 pct pr. påbegyndt måned. Renten beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil måneden for udskrivningsdatoen på den årsopgørelse, som nedsætter ansættelsen.

Hvor den skattepligtige ikke indgiver selvangivelse rettidigt, udsender SKAT først rykkerskrivelser for at minde den skattepligtige om at selvangive. For skattepligtige, der ikke reagerer ved at indsende selvangivelse, starter SKAT en taksationssag med henblik på at få foretaget skatteansættelsen for det pågældende indkomstår. SKAT udsender som hovedregel agterskrivelser med taksationsforslag i september, oktober og november. Hvis den skattepligtige ikke reagerer på forslaget inden for en frist på 15 dage, udsendes en endelig afgørelse i form af en årsopgørelse. Hvis den skattepligtige har bemærkninger til forslaget, foretages en yderligere sagsbehandling og kontakt til den skattepligtige, inden der udskrives en første årsopgørelse.

Hvis en skattepligtig takseres i januar i det andet år efter indkomståret og herved får en restskat på 500.000 kr., bliver der efter gældende regler ikke beregnet rente af restskatten, fordi der er tale om første årsopgørelse. Hvis den skattepligtige selvangiver i starten af februar, vil restskatten herved bortfalde inden sidste rettidige betalingsfrist for den første opkrævning. Der beregnes efter gældende regler rente af hele nedsættelsen på 500.000 kr. fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til og med udskrivningsmåneden for den nye årsopgørelse, selv om ingen del af nedsættelsen har været betalt eller forrentet efter morarentereglerne, fordi sidste rettidige betalingsfrist ikke er overskredet. Fordi der ikke har været krævet rente af restskatten på den første årsopgørelse, er der ingen modgående renteberegning til at udligne renten af nedsættelsen.

Hvis den skattepligtige først selvangiver sidst i februar eller senere, er sidste rettidige betalingsfrist indtrådt, og der beregnes morarente af det ikke betalte beløb. Morarenten er den samme som månedsrenten ved ansættelsesændringer. Herved udligner morarenten delvist den efterfølgende rente af nedsættelsen.

Den manglende renteberegning af restskat på den 1. årsopgørelse betyder, at der kan opstå en utilsigtet rentegevinst, når den 1. årsopgørelse udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Rentegevinsten opstår, fordi der ikke beregnes rente af en restskat af den 1. årsopgørelse, selv om denne udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret samtidig med, at der ved senere ansættelsesændringer beregnes rente af hele nedsættelsen, selv om den nedsatte restskat ikke har været betalt eller krævet forrentet. Herved får den skattepligtige rente af et beløb, som han aldrig har betalt.

I selskabsskatteloven er der tilsvarende renteregler for ændringer af skatteansættelsen. Efter selskabsskatteloven beregnes renten fra den 1. november i året efter indkomståret. På selskabsområdet er det dog forholdsvis sjældent, at 1. årsopgørelse udskrives efter den 1. november i året efter indkomståret. Det skyldes dels, at renteberegningen starter

1 måned senere end på personområdet, og dels at indsendelsen af selvangivelserne starter meget tidligt, hvor selskaber med forskudt indkomstsår, som slutter lang tid inden udløbet af kalenderåret, indsender deres selvangivelse. Indsendelsen af selskabsselvangelserne sker således over en længere periode end på personområdet. Det giver SKAT bedre tid til at afvikle udsendelsen af 1. årsopgørelse og eventuelle taksationer. Dertil kommer, at kun omkring 1 pct. af selskaberne skal takseres, fordi de ikke har indgivet selvangivelse rettidigt. På den baggrund er det ikke foreslået at ændre rentereglerne på selskabsområdet.

Det foreslås, at der skal beregnes rente af restskat på den 1. årsopgørelse, når årsopgørelsen er udskrevet på baggrund af en afgørelse om taksation, og skatteansættelsen således er fastsat skønsmæssigt efter

skattekontrollovens § 5, stk. 3. Rente beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskriftsdatoen for årsopgørelsen. Hvis ansættelsen senere nedsættes, yder SKAT en rente af nedsættelsen fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskrivningsdatoen for den ændrede årsopgørelse. Det bemærkes, at starttidspunktet for renteberegningerne ved nærværende lovforslag er foreslået fremrykket fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret. De to renter ligger i samme renteniveau og vil - hvor de to årsopgørelser udskrives i samme måned - udligne hinanden således, at der kun betales rente til SKAT, eller udbetales rente fra SKAT, i det omfang den seneste årsopgørelse viser henholdsvis en restskat eller en overskydende skat.

Eksempel:

En person får foretaget følgende skatteansættelse ved en taksation for indkomståret 2011. Herefter følger 3 alternative eksempler:

20. februar 2013: 1. årsopgørelse - restskat

1. eksempel:

6. marts 2013: 2. årsopgørelse - overskydende skat

2. eksempel:

6. marts 2013: 2. årsopgørelse - restskatten bortfalder

3. eksempel:

28. februar 2013: 2. årsopgørelse - restskat nedsættes

1. årsopgørelse, 20. februar 2013

	Nuværende regler	Lovforsla- get
Beregnet skat	350.000	350.000
Betalt forskudsskat	150.000	150.000
Restskat	200.000	200.000
Procenttillæg 5,4 pct.	10.800	10.800
Rentegodtgørelse (0,5 pct. pr. påbegyndt måned frem til udskrivningsdatoen) (210.800 x 0,5 pct. x 5 mdr.)	0	5.270
I alt	210.800	216.070

Opkrævningen: Raterne forfalder i april - november - i alt 8 rater.

Eksempel 1 (en overskydende skat kr. 120.000)

2. årsopgørelse, 6. marts 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	30.000	30.000
Betalt forskudsskat	150.000	150.000
Overskydende skat	120.000	120.000
Procentgodtgørelse 0,5 pct.	600	600
	120.600	120.600
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (0,5 pct. pr. påbegyndt måned frem til udskrivningsdatoen) (210.800 + 120.600 = 331.400 x 0,5 pct. x 6 mdr.)	9.942	9.942

Tidligere beregnet rente	0	-5.270
Til udbetaling	<u>130.542</u>	<u>125.272</u>

Udbetalingen på 125.272 skyldes dels overskydende skat på 120.000 kr. (forskudsskat på 150.000 kr. - beregnet skat på 30.000 kr.) og dels rente af den overskydende skat fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskrivningsdatoen for 2. årsopgørelse.

Eksempel 2 (restskat bortfalder)

2. årsopgørelse, 19. februar 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	150.000	150.000
Betalt forskudsskat	<u>150.000</u>	<u>150.000</u>
Overskydende skat/restskat	0	0
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (0,5 pct. pr. påbegyndt måned til udskrivningsdatoen) (210.800 kr. x 0,5 pct. x 5 mdr.)	5.270	5.270
Tidligere beregnet rente	0	-5.270
Til udbetaling	<u>5.270</u>	<u>0</u>

Eksempel 3 (restskat nedsættes)

2. årsopgørelse, 28. februar 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	200.000	200.000
Betalt forskudsskat	<u>150.000</u>	<u>150.000</u>
Restskat	50.000	50.000
Procenttillæg 5,4 pct.	2.700	2.700
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (150.000 + procenttillæg x 0,5 pct. x 5 mdr.)	-3.952	-3.952
Tidligere beregnet rente på opgør 1	0	5.270
Restskat til opkrævning	<u>48.748</u>	<u>54.018</u>

De tidligere udsendte rater tilrettes til den nye opgjorte restskat.

Til nr. 9 og 10

Det foreslås at hæve minimumsstørrelsen på rater, der opkræves efter kildeskatteloven, fra 100 kr. til 500 kr. Bestemmelsen omfatter opkrævning af rater af restskatter og opkrævning af B-skatterater.

Efter gældende regler sker der ingen opkrævning af restskatter under 100 kr., hvis beløbet ikke indregnes. Hvis en restskat for 2010 efter tillæg af restskattetillæg eksempelvis er på 18.399 kr., så bliver 18.300 kr. indregnet i det næste års forskudsskat, mens den skattepligtige slipper for at betale de sidste 99 kr. Tilsvarende bliver en restskat på 99 kr., som udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret, ikke opkrævet. Ved en ansættelsesændring, hvor der fremkommer en restskat på under 100 kr., opkræves denne restskat heller ikke, når beløbet ikke indregnes i forskudsskatten. Der er tale om en bagatelgrænse, som blev indsat i kildeskatteloven i 1989. Bagatelgrænsen er ikke reguleret siden.

Det foreslås at hæve bagatelgrænsen for hvor små restskatter, der opkræves. Grænsen foreslås hævet fra 100 kr. til 500 kr.

For overskydende skat gælder en tilsvarende regel, hvorefter overskydende skatter under 100 kr. ikke udbetales. I stedet bliver beløbet

overført til næste års årsopgørelse. Sigtet med reglen er at undgå administrative omkostninger ved udbetaling af helt små beløb.

Med indførelse af NemKontoen og VenteKontoen er de administrative håndteringsomkostninger ved udbetalinger bortfaldet, når beløbet kan udbetales via NemKontoen. Det foreslås derfor at ophæve bagatelgrænsen for overskydende skatter. Konsekvensen af ophævelsen af bagatelgrænsen for små overskydende skatter er, at alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales straks. Ophævelsen af bagatelgrænsen for overskydende skatter betyder en hurtigere udbetaling af små overskydende skatter for skattepligtige med NemKonto.

For skattepligtige, der på udbetalingstidspunktet ikke har en NemKonto, skal overskydende skatter overføres til Ventekontoen. Beløbet står på VenteKontoen, til den skattepligtige opretter en NemKonto, hvortil beløbet kan udbetales.

Til nr. 11

Som konsekvens af, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at komme til at omfatte oplysninger om såvel det udloddede udbytte som den indeholdte udbytteskat, foreslås det, at pligten til at indgive

udbytteangivelse bortfalder for udbytte, der er omfattet af indberetningspligten.

Det gælder dog efter forslaget alene, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab. Det vil sige, når der er tale om udbytte af aktier m.v., som hverken er optaget til handel på et reguleret marked eller er registreret i en værdipapircentral, og der ikke er tale om investeringsbeviser eller aktier i investeringselskaber.

Det udloddende beløb og den indeholdte udbytteskat kan opgøres på grundlag af indberetningerne, og indberetningerne svarer til de gældende angivelsesfrister. Indberetningerne kan dermed danne grundlaget for opkrævningen af udbytteskatten, og der vil ikke længere være behov for en udbytteangivelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

For at anvende det korrekte begreb om den, der som arbejdsgiver har pligt til at indeholde eller foretage skatteberegning af A-skat og AM-bidrag, foreslås det i kildeskattelovens § 85, stk. 4, at ændre »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

Til § 3

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev begrebet udloddende investeringsforeninger ændret til investeringsinstitutter med minimumsbeskatning.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 4, idet »med minimumsbeskatning«, ikke blev indsat.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 2

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev minimumsudlodning i ligningslovens § 16 C ændret til minimumsindkomst.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 8, idet »minimumsudlodning«, ikke blev ændret til »minimumsindkomst«.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 3

Indskud af aktier og tegningsret til aktier i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en selvfinansieringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for indskud af aktier og tegningsret til aktier i en aldersopsparing.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparingskonti. Henvisningen i denne bestemmelse i aktieavancebeskatningsloven til lov om boligopsparing foreslås derfor ophævet. Der er tale om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Til nr. 4

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev udloddende investeringsforening ændret til investeringsinstitut med minimumsbeskatning.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 33, stk. 5, 3. pkt., idet »udloddende investeringsforening« ikke blev ændret til »investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev aktieavancebeskatningslovens § 33, stk. 4, ophævet, og som følge heraf bliver den tidligere stk. 6 til stk. 5 med virkning fra den 1. januar 2013. Ændringen foretages derfor i den gældende stk. 5.

Til § 4

Til nr. 1 - 3

Indskyder en deltager i en kontoførende investeringsforening helt eller delvist sine andele i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, eller indskyder deltageren helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles det med hævning. Det følger af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 1.

Udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en selvfinansieringsordning, fra en børneopsparingsordning eller fra en boligopsparingsordning sidestilles med indskud. Det følger af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 2.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at disse regler også skal gælde for en fordring eller en kontrakt i en aldersopsparing.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparingskonti.

Henvisningerne i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 1 og 2, til lov om boligopsparing, foreslås derfor ophævet.

Der er tale om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås i stk. 3, at SKAT ud fra de foreliggende oplysninger om en gave skal have mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser. Det vil sige, at SKAT kan fastsætte et gaveafgiftspligtigt beløb, der kan danne grundlag for den videre behandling af en gavesag. Muligheden tænkes anvendt, når SKAT får viden om, at der ikke er anmeldt en gave, eller at SKAT får en anledning til at tro, at der er givet gaver. Bestemmelsen kan også anvendes i de tilfælde, hvor det på anden vis, f.eks. under gennemgangen af et dødsbos opgørelser, foreligger oplyst, at der er sket en hel eller delvis overdragelse af formuegoder eller penge, og hvor det er sandsynligt, at der er givet en gave.

Der skal ske høring m.v. på samme måde, som når SKAT agter at ændre en skattepligtig indkomst. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den i stk. 4, foreslåede pligt for parterne til at gøre opmærksom på, at det gaveafgiftspligtige beløb er sat for lavt.

Bestemmelsen i stk. 4 er en konsekvens af, at SKAT efter forslaget får mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af en gaves værdi. Det foreslås, at de gaveafgiftspligtige, hvis en skønsmæssig ansættelse er for lav, skal gøre SKAT opmærksom på, at værdien er

for lav. Pligten til at gøre opmærksom på en for lav ansættelse påhviler både gavemodtager og gavegiver, idet de begge efter lovens § 26, stk. 1, har pligt til at anmelde gaven til SKAT. Af hensyn til muligheden for at gavegiver og gavemodtager har rimelig tid til at behandle den skønsmæssige ansættelse, indrømmes der en frist hertil på 4 uger regnet fra underretningsmeddelelsens datering.

Der findes tilsvarende bestemmelser om underretning i forbindelse med skønsmæssige ansættelser i den øvrige skattelovgivning. Bestemmelsen i skattekontrolloven, jf. lovebekendtgørelse 819 af 27. juni 2011, § 16, stk. 1, indeholder f.eks. en tilsvarende regel, der pålægger skattepligtige at gøre opmærksom på en for lav skønsmæssig ansættelse af indkomst eller ejendomsværdiskat.

Til nr. 2

For at give SKAT mulighed for en mere smidig behandling af gaveanmeldelser foreslås det, at den nuværende 3-måneders-frist for SKATs undersøgelse og ændring af værdiansættelserne i gaveanmeldelser forlænges til 6 måneder. Fristen for anmeldelse af en gave er i dag den 1. maj i året efter, at gaven er givet. Det betyder som nævnt under de almindelige bemærkninger i afsnit 3.12, at SKAT skal behandle et større antal anmeldelser om gaver i en periode, der er så kort, at det er vanskeligt at nå at indhente supplerende materiale osv. fra anmeldelsespligtige og deres rådgivere.

Forlængelsen af fristen gælder også i de tilfælde, hvor gaveanmeldelse sendes ind før udløbet af fristen for anmeldelse, der er den 1. maj i året efter det år, hvor gaven er givet.

Den foreslåede frist begynder, når SKAT har modtaget det materiale, der er fornødent for, at SKAT kan tage stilling til værdiansættelsen, der er en forudsætning for beregning af gaveafgiften. Det materiale, der er tale om, er f.eks. skøder, aktienotaer, gavebreve, beregninger af kurser og værdier, beregninger over passivposter og lignende. Hvis ikke SKAT anmoder om yderligere oplysninger inden 6 måneder fra anmeldelsen kan fristen ikke forlænges yderligere og værdiansættelsen bliver dermed endelig.

Selv om fristen for endelig afgørelse om værdiansættelse forlænges til 6 måneder, har parterne stadig mulighed for at indhente bindende svar om værdiansættelsen. Parternes mulighed for hurtigt at få vished om værdiansættelsen i en afgiftspligtig gaveoverdragelse forringes således ikke ved den fristforlængelse, der foreslås.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.12 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel som følge af, at der tilføjes et nyt nr. 3 i § 41, stk. 1.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af, at SKAT efter forslaget får mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af en gaves værdi. Det foreslås, at de gaveafgiftspligtige skal kunne straffes med en bøde, hvis de ikke gør opmærksom på, at gavens værdi er ansat til et for lavt beløb. Både gavemodtager og gavegiver kan straffes med en bøde, idet de begge efter lovens § 26, stk. 1, har pligt til at anmelde gaven til SKAT. Af hensyn til muligheden for, at gavegiver og gavemodtager har rimelig tid til at behandle den skønsmæssige ansættelse, indrømmes der en frist hertil på 4 uger regnet fra underretningsmeddelelsens datering.

Der findes tilsvarende bestemmelser om ansvar i forbindelse med skønsmæssige ansættelser i den øvrige skattelovgivning. Bestemmelsen i skattekontrollovens § 16 indeholder f.eks. en tilsvarende hjemmel til at straffe skattepligtige, der ikke gør opmærksom på en for lav skønsmæssig ansættelse af indkomst eller ejendomsværdiskat.

Til § 6

Til nr. 1

De gældende regler i chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har

modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret modtager af afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 4, således at der henvises til § 9, stk. 1, 3 og 4. Den foreslåede ændring har udelukkende til formål at sikre, at en ikke-registreret modtager af afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer fra udlandet skal angive og betale dansk punktafgift af varerne.

Til § 7

Til nr. 1

De gældende regler i emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret modtager af afgiftspligtig emballage angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 4, således at der henvises til § 9 stk. 1,3 og 4. Den foreslåede ændring har udelukkende til formål at sikre, at en ikke-registreret modtager af afgiftspligtig emballage fra udlandet skal angive og betale dansk punktafgift af varerne.

Til § 8

Til nr. 1

I mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervsmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervsmæssig oplægning af varer ved at indsætte i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervsmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3

Det foreslås at rette en sproglig fejl i den nuværende formulering i mineralolieafgiftslovens § 5, stk. 1, der er sket ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 4

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 33, stk. 1, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til § 9

Til nr. 1 og 2

Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en selvfinansieringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Det følger af kursgevinstlovens § 35.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for indskud af en fordring eller en kontrakt i en aldersopsparing, jf. lovens § 5, nr. 1.

Udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed eller en selvfinansieringsordning, fra en børneopsparingsordning eller en boligopsparingsordning sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Det følger også af kursgevinstlovens § 35.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en aldersopsparing, jf. § 5, nr. 2.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparerkonti.

Henvisningen i kursgevinstloven til lov om boligopsparing foreslås derfor ophævet.

Der er tale om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Der er i øvrigt tale om rettelse af en fejl i den nævnte lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. I den nævnte lovs § 5, nr. 2, blev der foretaget en ændring af kursgevinstlovens § 35, 3. pkt., hvorved »fra en aldersopsparing« blev indsat i bestemmelsen. Ændringen skulle imidlertid have været foretaget i kursgevinstlovens § 35, 4. pkt. Det foreslås derfor i lovforslagets § 23 at ophæve § 5, nr. 2, i lov nr. 922 af 18. september 2012 og samtidig i lovforslagets 9, nr. 2, at foretage den pågældende ændring i kursgevinstlovens § 35, 4. pkt.

Til § 10

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v., blev ligningslovens § 16 C omformuleret, og reglerne for opgørelse af minimumsindkomsten blev gjort mere simple.

Investeringsinstitutter kan efter den nye ligningslovs § 16 C ved opgørelse af minimumsindkomsten enten vælge ved indløsning af beviser at anvende reglen i den nye ligningslovs § 16 C, stk. 5, nr. 6, jf. § 8, nr. 9, i lov nr. 433 af 16. maj 2012 - herunder at undlade at foretage regulering efter reglen - eller vælge at anvende reglen i den nye ligningslovs § 16 C, stk. 9, jf. § 8, nr. 9, i lov nr. 433 af 16. maj 2012, som både vedrører regulering ved udstedelse af nye beviser og ved indløsning af beviser.

Ved en fejl blev det ikke indsat i stk. 9, at når et investeringsinstitut en gang har valgt at anvende reglen i stk. 9, kan investeringsinstituttet ikke ændre dette valg. Dette rettes nu.

Til § 11

Til nr. 1

De gældende regler i mineralvandsafgiftslovens § 10 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret mottager af afgiftspligtig mineralvand angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre mineralvandsafgiftslovens § 10 a, stk. 4, således at der henvises til § 9, stk. 1, 3 og 4. Den foreslåede ændring har udelukkende til formål at sikre, at en ikke-registreret mottager af afgiftspligtig mineralvand fra udlandet skal angive og betale dansk punktafgift af varerne.

Til § 12

Til nr. 1, 2 og 3

Som følge af fejl fra lov nr. 277 af 27. marts 2012 anvendes i momslovens § 47, stk. 6, og § 74, stk. 6, forskellige begreber »den ansvarlige ledelse« eller »den daglige ledelse« om ledelsen af en virksomhed, som SKAT ud over ejeren af virksomheden kan pålægge påbud og daglige bøder for at gennemtvinge SKATs adgang til kontrol af lokaler og regnskabsmateriale eller forbuddet mod drift af uregistreret virksomhed. Det foreslås i momslovens § 47, stk. 6, og § 74, stk. 6 at anvende det samme begreb »den ansvarlige daglige ledelse«, der anvendes fast andre steder i momsloven og i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 13

Til nr. 1

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 1, 4. pkt., skal arbejdsgivere ikke indgive angivelse af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret. Reglen er begrundet med, at arbejdsgiverens tilsvarende af indeholdte beløb kan opgøres på grundlag af indberetningerne. Dermed er der ikke behov for en særskilt angivelse.

Det foreslås, at denne undtagelse fra angivelsespligten udvides til også at omfatte indeholdt udbytteskat. Det gælder dog efter forslaget alene, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab, jf. skattekontrollovens § 9 B, stk. 2. Forslaget hænger sammen med, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at komme til at omfatte oplysninger om såvel det udloddede udbytte som den indeholdte udbytteskat. Dermed kan tilsvaret for sådan udbytteskat også opgøres på grundlag af indberetningerne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den tilsvarende ændring i § 2, nr. 11, og afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, kan SKAT ansætte tilsvaret af skatter og afgifter m.v. til et skønsmæssigt beløb, hvis SKAT ikke modtager en rettidig angivelse fra den pågældende virksomhed. Det gælder blandt andet for indeholdt udbytteskat. Tilsvarende kan SKAT foretage en skønsmæssig ansættelse af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, hvis virksomheden ikke rettidigt har indberettet til indkomstregisteret.

Under lovforslagets § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1, er det foreslået, at der ikke skal indgives angivelse vedrørende udbytter og udbytteskat, når den indberetningspligtige vedrørende udbyttet er det udloddende selskab, jf. skattekontrollovens § 9 B, stk. 2. Det svarer til, at der i dag ikke skal indsendes angivelser af indeholdt A-skat og arbejdsmarkeds-

bidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret. Indberetningen træder i stedet for angivelsen.

Det foreslås som konsekvens heraf, at SKAT - i lighed med de gældende regler for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag - skal have mulighed for at lave foreløbige fastsættelser af den indeholdte udbytteskat, hvis det udloddende selskab ikke indberetter udbyttet rettidigt. Dermed vil SKAT have mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser af udbytteskat ved manglende angivelse, når der skal gives angivelse, og ved manglende indberetning, når indberetningen træder i stedet for angivelsen.

Til nr. 3

Af opkrævningslovens § 5, stk. 1, fremgår det, at hvis det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse og derved har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v., afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Reglerne finder også anvendelse for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, hvor indberetningen til indkomstregisteret træder i stedet for angivelse i den forstand, at virksomhedens tilsvare opgøres på grundlag af indberetningerne frem for på grundlag af en angivelse.

Opkrævningslovens § 12 handler om den situation, hvor en virksomheds tilsvare for en afregningsperiode er negativt, eller hvis virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget til SKAT. Det følger af § 13, stk. 2, at hvis angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret sker rettidigt, skal udbetalingen ske senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen. Af stk. 3 fremgår det, at denne frist afbrydes, hvis tilsvaret ikke kan opgøres på grundlag af angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret. Endelig fremgår det af stk. 4, at beløb kan tilbageholdes, hvis der endnu ikke er indgivet angivelser eller indberetninger til indkomstregisteret vedrørende afsluttede afregningsperioder.

Disse regler gælder bl.a. i forhold til indeholdt udbytteskat, men efter reglerne i relation til den indeholdte udbytteskat og andre skatter og afgifter, der skal indgives angivelse for, er det afgørende, om angivelsen er urigtig, om angivelsen er indgivet rettidigt, om tilsvaret kan opgøres på grundlag af angivelsen, eller om angivelsen er indgivet vedrørende afsluttede perioder. Ved lovforslagets § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1, er det imidlertid foreslået, at der ikke skal indgives angivelse vedrørende udbytter og udbytteskat, når den indberetningspligtige vedrørende udbyttet er det udloddende selskab, jf. skattekontrollovens § 9 B, stk. 2. Indberetningen træder her i stedet for angivelsen.

Det foreslås derfor at ændre de pågældende regler, så de ud over at omhandle angivelser og de indberetninger til indkomstregisteret, som træder i stedet for angivelser, kommer til at omhandle de udbytteindberetninger, som træder i stedet for angivelser.

Det sikres på denne måde, at indberetningerne vedrørende indeholdt udbytteskat - ligesom indberetningerne vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag - i forhold til disse regler træder i stedet for angivelserne.

Til nr. 4

Reglen i opkrævningslovens § 7, stk. 2, finder anvendelse ved fastsættelsen af den rente, som virksomheder i medfør af § 7, stk. 1, skal betale, når de ikke betaler skatter og afgifter til tiden. Det bemærkes, at der mange steder i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning er henvist til den i opkrævningslovens § 7, stk. 2, fastsatte rente.

Det foreslås, at renten efter opkrævningsloven offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning. Renten for et år foreslås beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser

på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler, og det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats og den beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3 om nye modeller for beregning af forskellige rentesatser.

Til nr. 5, 6 og 7

Det foreslås i opkrævningslovens § 11, stk. 7, 8 og 10, at når SKAT sender en virksomhed en meddelelse om inddragelse eller nægtelse af registrering eller pålæg om sikkerhedsstillelse for betaling af skatter og afgifter, skal SKAT oplyse, at hvis driften af virksomheden indledes eller fortsættes i uregistreret form, kan det foruden straf efter opkrævningslovens § 17, stk. 3, medføre pålæg af daglige bøder efter opkrævningslovens § 11, stk. 11, og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter efter opkrævningslovens § 11, stk. 12.

Som følge af fejl fra lov nr. 277 af 27. marts 2012 anvendes i opkrævningslovens § 11, stk. 11, begrebet »den daglige ledelse« om ledelsen af en virksomhed, som SKAT ud over ejeren af virksomheden kan pålægge påbud og daglige bøder for at gennemtvinge, at driften af en virksomhed ikke indledes eller fortsættes som uregistreret. Det foreslås i opkrævningslovens § 11, stk. 11, at anvende det samme begreb »den ansvarlige daglige ledelse«, der anvendes fast andre steder i opkrævningsloven og i andre skatte- og afgiftslove.

Formålet med de foreslåede ændringer er alene rettelse af fejl fra lov nr. 277 af 27. marts 2012. Der er ikke tale om indholdsmæssige ændringer af reglerenes anvendelsesområde.

Til § 14

Til nr. 1

Det foreslås, at der ved en overførsel eller konvertering af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v. betales afgift af en forholds-mæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen m.v., jf. lovforslagets § 15, nr. 4 og 6. Det foreslås endvidere i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, at den afgiftspligtige person er det forsikrings-selskab m.v., hvor kapitalpensionen m.v. er anbragt, og at afgiften derfor tages fra forsikringsselskabets ufordelte midler, jf. lovforslagets § 15, nr. 9. I pensionsafkastbeskatningslovens § 8 sker der en beskatning af ufordelte midler i selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber. Skattegrundlaget opgøres som indkomstårets ændring i de samlede ufordelte midler. Det er sigtet med bestemmelsen, at der indirekte skal ske en beskatning af den del af indkomstårets formueafkast, der tildeles de forsikrede kollektivt. Betaling af afgift ved en overførsel eller konvertering af en kapitalpension m.v. kan ikke betragtes som formueafkast.

Det foreslås derfor, at ændringer i de ufordelte midler som følge af betaling af afgift af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler ved overførsel eller konvertering ikke skal indgå i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8. Det foreslås derfor videre, at det i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, fastsættes, at i det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af betaling af afgift efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, bortses der fra denne ændring ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Det betyder, at der ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 ikke er fradragsret for betalt afgift af en kapitalpensions m.v. forholdsmæssige andel af ufordelte midler efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, og § 29 A, stk. 4 og 5, der påhviler livsforsikringsselskabet m.v., jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6.

Forslaget har ingen betydning for pensionskasser m.v., der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7. Allerede efter gældende regler vil der ikke være fradragsret for betalt afgift af en kapitalpensions m.v. forholdsmæssige andel af de ufordelte midler efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, og § 29 A, stk. 4 og 5, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7.

Til nr. 2 og 3

Forslaget indeholder to dele. Dels en del, hvor der gives mulighed for, at friholdelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 1 og 2, på en fradragsberettiget kapitalpension m.v. kan videreføres ved en overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, til en ikke-fradragsberettiget aldersforsikring m.v. Dels en del, hvor den friholdte værdi ved udgangen af 1982 nedsættes forholdsmæssigt med den betalte afgift i forbindelse med konverteringen eller overførslen.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10 friholdes den del af formueafkastet på en pensionsordning, der relaterer sig til opsparingen foretaget før udgangen af 1982, for beskatning. Friholdelsen gives i form af det såkaldte overgangsfradrag, hvor det samlede formueafkast på pensionsordningen nedsættes med forholdet mellem opsparingens værdi ved udgangen af 1982 og opsparingens værdi ved udgangen af det aktuelle indkomstår. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, bevares friholdelsen for opsparing foretaget inden udgangen af 1982 ved en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. Den gældende formulering af pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, indeholder ingen henvisning til overførsel eller konvertering til en aldersforsikring m.v. efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2. Gældende regler medfører derfor, at en eventuel friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 fortæbes ved en overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, fra en kapitalpension m.v. til en ny aldersforsikring m.v.

Det er ikke tilsigtet og vurderes ikke som rimeligt, at en konvertering eller overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, skal have denne konsekvens. Det foreslås derfor, at ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, skal værdien af opsparingen henholdsvis livsforsikringshensættelsen m.v. ved udgangen af 1982 på kapitalpensionen m.v. som udgangspunkt overføres til beregning af fritagelse i den nye aldersforsikring m.v. Bestemmelsen foreslås indsat i pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, idet der er en sammenhæng til forslaget anden del, jf. nedenfor. Det bemærkes, at efter forslaget § 15, nr. 11, kan der kun ske heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, regulerer beregningen af overgangsfradraget ved delvis udbetaling fra en pensionsordning. I henhold til pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, skal deludbetalinger fra en pensionsordning med tilknyttet 1982-friholdelse fortrinsvis tages fra tilvæksten til pensionsordningen efter 1982 (LIFO-princippet - Last In First Out). Opsparingen foretaget før udgangen af 1982 betragtes derfor som udbetalt til sidst. Det betyder, at den betalte afgift ved konvertering eller overførsel af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v. medfører, at den forholdsmæssige friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 stiger. Det medfører, at afgiften ved konvertering eller overførsel isoleret set medfører en større udbetalt pension efter skat og afgift, end tilfældet ville være, såfremt der ikke var foretaget konvertering eller overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2.

Det foreslås derfor, at udbetalingen fra kapitalpensionen som følge af betaling af afgift ved overførsel eller konvertering ikke skal fordeles efter det gældende LIFO-princip i pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5. Efter de foreslåede § 10, stk. 5, 3. og 4. pkt., skal den betalte afgift ved en konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 2, jf. pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, § 26 A, stk. 1, 1.

pkt., § 29 A, stk. 1, og § 33 A, stk. 2, fordeles forholdsmæssigt på opsparingen før udgangen af 1982 og tilvæksten fra og med 1. januar 1983. Dette medfører, at opsparingen foretaget før udgangen af 1982 reduceres forholdsmæssigt, og friholdelsen er derfor uændret efter konverteringen eller overførslen til en aldersforsikring m.v.

Forslaget indebærer, at afgiften ved overførsel, herunder konvertering, på som udgangspunkt 40 pct., dog kun 37,3 pct. i 2013, skal fordeles forholdsmæssigt. Forslaget indebærer også, at afgiften ved overførsel, herunder konvertering, omfattet af pensionsbeskatningslovens § 26 A, stk. 1, 1. pkt., på som udgangspunkt 25 pct., dog kun 23,31 pct. i 2013, af værdien af policen eller kontoen pr. 31. december 1979, også skal fordeles forholdsmæssigt på opsparingen før udgangen af 1982 og tilvæksten fra og med den 1. januar 1983. Tilsvarende gælder den reducerede afgift af opsparing foretaget før 1. januar 1980 på supplerende engangsydelser, jf. pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2.

Eksempel

Opsparing foretaget før udgangen af 1982: 50.000 kr.

Opsparing ved udgangen af det aktuelle indkomstår: 500.000 kr.

Tilvækst fra og med den 1. januar 1983: 450.000 kr.

Friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 før konvertering: $50.000/500.000 = 10$ pct. af det samlede formueafkast er skattefrit.

Afgift ved konvertering/overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, ved udgangen af det aktuelle indkomstår: 40 pct. af 500.000 kr. = 200.000 kr.

Opsparing ved udgangen af det næste indkomstår givet, at der ingen værditilvækst var: 500.000 kr. - 200.000 kr. = 300.000 kr.

Friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 efter konvertering i det næste indkomstår efter gældende regler: $50.000/300.000 = 16,67$ pct. af det samlede formueafkast er skattefrit.

Afgift fordelt til opsparing foretaget før udgangen af 1982 = $200.000 * 50.000/500.000 = 20.000$ kr.

Afgift fordelt til tilvæksten fra og med 1. januar 1983 = $200.000 * 450.000/500.000 = 180.000$ kr.

Ved konverteringen nedsættes opsparingen foretaget før udgangen af 1982 derfor med 20.000 kr. efter forslaget og bliver herefter 30.000 kr. (50.000 - 20.000).

Friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 efter konvertering efter lovforslaget: $30.000/300.000 = 10$ pct. af det samlede formueafkast er skattefrit.

Friholdelsen for opsparing foretaget før udgangen af 1982 er herefter både før og efter konverteringen efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, den samme.

Til nr. 4

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, bevares friholdelsen for opsparing foretaget inden udgangen af 1982 ved en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. Den gældende formulering af pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, indeholder ingen henvisning til overførsel fra en aldersforsikring m.v. til en anden aldersforsikring m.v. efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1. Gældende regler medfører derfor, at en eventuel friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 fortæbes ved en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, fra en aldersforsikring m.v. til en anden aldersforsikring m.v. Det vurderes ikke som rimeligt, at en konvertering eller overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, skal have denne konsekvens. Det foreslås derfor, at pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, udvides til også at omfatte overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1. Det bemærkes dog, at efter forslaget § 15, nr. 10, kan der kun ske heloverførsel af en aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982.

Til nr. 5

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21 kan pensionsinstituttet vælge at betale acontoskat senest den 19. februar i året efter indkomståret. Hovedparten af den skat, der opkræves efter § 21, indbetales i form af frivillig acontoskat. Da indbetalingen af acontoskat sker efter afslutningen af indkomståret, har pensionsinstitutterne gode muligheder for at indbetale en acontoskat, som er meget tæt på den endelige skat, som skal indbetales senest den 31. maj i året efter indkomståret. Af forskellen mellem indbetalt acontoskat og endelig skat beregnes der renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Rentesatsen er efter gældende regler den samme uanset, om der sker tilbagebetaling af overskydende skat til de skattepligtige institutioner, eller om de skattepligtige institutioner skal indbetale restskat.

Hvis markedsrenten for en 3-måneders risikofri pengemarkedsplacering ligger under den forrentning, som kan opnås gennem SKATs rentegodtgørelse for overskydende skat, vil det i sig selv være en overskudsforrentning for pensionsinstitutterne at indbetale for meget frivillig acontoskat, der efterfølgende tilbagebetales som overskydende skat tillagt rentegodtgørelse. Herved opstår der i princippet en risiko for, at pensionsinstitutterne spekulerer mod staten ved at opnå en forrentning af den overskydende skat, der overstiger markedsrenten.

For at sikre en bedre balance mellem forrentningen af overskydende skat henholdsvis restskat i pensionsinstitutternes acontoskatteordning og for at gøre ordningen mere modstandsdygtig over for potentielle spekulationsmuligheder, foreslås det at justere rentesatserne i acontoskattesystemet i pensionsafkastbeskatningsloven. Justeringen medfører, at der indføres et spænd på 3,5 procentpoint mellem godtgørelsesprocenten ved overskydende skat og restskatteprocenten. Spændet på 3,5 procentpoint er fastsat således, at det svarer til det gældende rentespænd, som anvendes i selskabsskatteloven vedrørende forrentning af forskelle mellem acontoskat og endelig skat, jf. selskabsskattelovens § 29 B.

Overskydende skat, der skal tilbagebetales til pensionsinstitutterne efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes således fremover med den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret, med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten kan dog ikke blive mindre end 0 pct., hvilket har betydning, såfremt renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret måtte blive mindre end 3,5 pct. Det medfører, at såfremt renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret er lig med eller mindre end 3,5 pct., sker der ikke forrentning af den overskydende skat, der udbetales til de skattepligtige institutioner m.v.

Eksempel 1

Renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret er fastsat til 5,0 pct. Forslaget medfører, at overskydende skat, der tilbagebetales til skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes med 1,5 pct. Forslaget medfører, at restskat, der skal betales af skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, uændret forrentes med 5,0 pct.

Eksempel 2

Renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret er fastsat til 3,0 pct. Forslaget medfører, at overskydende skat, der tilbagebetales til skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes med 0 pct. Forslaget medfører, at restskat, der skal betales af skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, uændret forrentes med 3,0 pct.

Til nr. 6

Forslaget består af to dele. For det første foreslås det at justere tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb, så de kommer til at svare til de frister, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 21 og 22. For det andet foreslås det at ændre opgørelsesmetoden for rentesatsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb

Efter de gældende regler kan SKAT ændre en skatteopgørelse efter, at den endelige opgørelse er indgivet. Skatteopgørelsen kan ændres efter de almindelige genoptagelsesregler i skatteforvaltningsloven, og ændringen kan foretages på initiativ af både den skattepligtige eller SKAT. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet efter gældende regler fra den 1. januar i året efter indkomståret til betaling sker, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Pensionsinstitutter skal indbetale den endelige skat senest den 31. maj i året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21. Af den beregnede endelige skat beregnes der rente fra og med den 20. februar i året efter indkomståret til betaling sker. Pensionsinstituttet kan i stedet vælge at indbetale frivillig acontoskat senest den 19. februar i året efter indkomståret. Af forskellen mellem indbetalt acontoskat og endelig skat beregnes der renter fra og med den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. I begge tilfælde er perioden frem til den 20. februar i året efter indkomståret rentefri.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære indbetalinger af skat først forrentes fra den 20. februar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger, som følge af ændringer af skattebeløb forrentes tilbage til den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ændrede skattebeløb, der opkræves af pensionsinstitutter efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, forrentes fra og med den 20. februar i året efter indkomståret til betaling sker. Forslaget medfører, at ekstraordinære betalinger af skatter, som følge af ændrede skattebeløb, forrentes fra samme dato som ordinære betalinger.

Pengeinstitutter m.v. skal senest indbetale den endelige skat den 22. januar i året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 22. Af den beregnede endelige skat beregnes der rente fra og med den 8. januar i året efter indkomståret til den 15. januar i året efter indkomståret. Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære indbetalinger af skat først forrentes fra den 8. januar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger som følge af ændringer af skattebeløb forrentes tilbage til den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ændrede skattebeløb, der opkræves af pengeinstitutter m.v. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, forrentes fra og med den 8. januar i året efter indkomståret til betaling sker. Forslaget medfører, at ekstraordinære betalinger af skatter som følge af ændrede skattebeløb forrentes fra samme dato som ordinære betalinger.

Ændret opgørelsesmetode af renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5

I pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, er der defineret en rente, som er fastsat som et simpelt gennemsnit af de af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år.

Nasdaq OMX Copenhagen A/S har oplyst, at selskabet vil lukke det system, som udregner den effektive obligationsrente, og at det med stor sandsynlighed vil ske i løbet af 2. kvartal 2013. Det foreslås derfor, at renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. Renten offentliggøres

senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

Til § 15

Til nr. 1

Ifølge pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før rateudbetalingen indledes på en rateopsparing, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet).

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente.

Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes efter gældende regler en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Amortisationsrenten for udbetalingsåret 2012 er fastsat til 1,16 pct. (2011: 1,84 pct.). Den lave amortisationsrente, der typisk er lavere end det realiserede afkast på rateopsparingen, resulterer i disse tilfælde i stigende rateudbetalinger, hvor idealet i henhold til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, er lige store udbetalinger. Nasdaq OMX Copenhagen A/S har oplyst, at selskabet vil lukke det system, som udregner den effektive obligationsrente, og at det med stor sandsynlighed vil ske i løbet af 2. kvartal 2013.

Til brug for pensionsfremskrivninger udarbejder Finansrådet og Forsikring & Pension årligt en række fælles forudsætninger (samfundsforudsætninger) med hensyn til forrentningen af pensionskundernes indbetalte midler, herunder afkast af relevante aktivkategorier, inflationsniveau og skattesatser etc. Finansrådet og Forsikring & Pension meddeler samfundsforudsætningerne til Finanstilsynet. Der meddeles blandt andet en nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve. Finanstilsynets bestemmelser vedr. udarbejdelse af pensionsfremskrivninger findes i vejledning nr. 9041 af 12. januar 2005.

Ved lov nr. 398 af 9. maj 2012 danner denne nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve grundlag for en maksimal beregningsrente ved beregningen af ydelserne fra livsvarige og ophørende alderspensioner m.v. Det blev ved loven fastsat, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, dog under anvendelse af den fastsatte maksimale beregningsrente.

Idet der er krav om lige store årlige udbetalinger både fra livsvarige pensioner, ophørende alderspensioner, rateforsikringer og rateopsparinger, der udbetales efter annuitetsprincippet, gav skatteministeren under folketingsbehandlingen udtryk for, at han overvejede en tilsvarende justering for reglerne for udbetaling af rateopsparinger.

Det foreslås derfor, at amortisationsrenten efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, fastsættes på tilsvarende vis. Ved beregningen af den årlige rate kan der således benyttes en rente, der maksimalt må svare til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint fradraget PAL-skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Tillægget på 1,5 procentpoint tager højde for, at aktivsammensætningen også i udbetalingsperioden kan bestå af andet end obligationer m.v. Den maksimale

amortisationsrente efter pensionsbeskatningsloven 11 A, stk. 3, og den maksimale beregningsrente efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, beregnes herefter på samme vis.

Efter forslaget kan pengeinstitutterne vælge at anvende en lavere amortisationsrente end den i pensionsbeskatningslovens § 11, stk. 3, maksimalt beregnede amortisationsrente.

Eksempel

Den senest udmeldte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve udgør 4 pct. Den efter forslaget maksimale amortisationsrente udgør derfor (4,0 pct. + 1,5pct.) - (15,3 pct. * (4,0 pct. + 1,5 pct.)), dvs. 4,6585 pct.

Til nr. 2

Det foreslås at give mulighed for, at beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, kan tilbagebetales til pensionsoppareren eller overføres til en fradragsberettiget pensionsordning i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, uden at tilbagebetalingen eller overførslen betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Efter pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 1, har pensionsoppareren ret til afgiftsfrit bl.a. at få tilbagebetalt de indbetalinger, der ikke har været fradragsret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, enten fordi beløbsgrænsen for indskud på kapitalpension på 46.000 kr. (2012-niveau) er overskredet, eller fordi pensionsoppareren i et tidligere indkomstår har ophævet en kapitalpension mod betaling af afgift på 40 pct. Er der således tale om private kapitalpensionsindbetalinger eller indbetalinger, der er foretaget af en arbejdsgiver til en arbejdsgiveradministreret kapitalpension, og som pensionsoppareren er blevet beskattet af efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, 1. og 6. pkt., pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller pensionsbeskatningslovens § 21, stk. 1, har pensionsoppareren ret til at få tilbagebetalt det beløb, vedkommende har skullet medregne i den personlige indkomst. Endvidere kan sådanne indbetalinger overføres til en fradragsberettiget pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, dog bortset fra aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssum.

Det er en forudsætning for, at pensionsinstituttet efter pensionsbeskatningslovens § 21 A afgiftsfrit kan tilbagebetale eller overføre indbetalinger til en kapitalpension, der ikke er fradrags- eller bortseelsesret for i den situation, hvor beløbsgrænsen for indskud på kapitalpension er overskredet, til en fradragsberettiget pensionsordning, at der foreligger en årsopgørelse for pensionsoppareren for det indkomstår, hvori der er sket indbetalinger over beløbsgrænsen, eller der på anden måde er dokumentation for, at indbetalingen er uden fradrags- eller bortseelsesret. Kravet er begrundet i hensynet til pensionsinstituttet, idet pensionsinstituttet over for statskassen er ansvarlig for, at der ikke er tilbageholdt afgift, eller afgift er tilbageholdt med et for lavt beløb, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 4. Det indebærer, at indbetalinger uden fradrags- eller bortseelsesret forårsaget af en overskridelse af beløbsgrænsen først kan tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 21 A i året efter det år, hvori indbetalingen er sket.

Fra og med indkomståret 2013 er der ikke længere fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger til kapitalpension, idet der dog gælder enkelte overgangsregler. For personer med bagudforskudt indkomstår ophæves fradrags- og bortseelsesretten først med virkning fra indkomståret 2014, og for obligatoriske indbetalinger ifølge en kollektiv overenskomst indgået senest den 31. december 2012 gælder fradrags- og bortseelsesretten til og med det indkomstår, hvor næste overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2016.

Efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, skal der som et generelt princip ikke betales afgift af den del af udbetalingen, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter et krone for krone-princip. Efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 3, gælder reglen i

pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, dog ikke for aldersforsikringer, aldersopsparinger og supplerende engangssummer eller for overførsler eller konverteringer til aldersforsikringer, aldersopsparinger og supplerende engangssummer. Reglen har til formål at imødegå spekulation i lav beskatning af afkastet efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Reglen i pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 3, indebærer imidlertid, at en pensionsopsparer i realiteten ikke med fuld skattemæssig fordel kan overføre, herunder konvertere, en kapitalpension i 2013, hvis vedkommende har foretaget indbetalinger på ordningen i 2013.

Overføres, herunder konverteres, hele kapitalpensionen, vil hele det overførte/konverterede beløb blive afgiftsbelagt med 37,3 pct., herunder den del af beløbet, der svarer til den ikke fradragsberettigede indbetaling. Dette er hensigten med reglen i pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 3, jf. spekulationsmuligheden i lav pensionsafkastbeskatning, men vil i den konkrete situation imidlertid udgøre en økonomisk barriere for at overføre/konvertere allerede i 2013 til den nedsatte afgift på 37,3 pct. mod 40 pct. i 2014 og frem. Det vil ikke være muligt at foretage en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 21 A af det ikke fradragsberettigede beløb før 2014.

Det vil heller ikke være muligt at deloverføre, herunder delkonvertere, kapitalpensionen (i det omfang, der er hjemmel til det, jf. lovforslagets § 15, nr. 11, hvorefter der ikke vil være mulighed for at deloverføre/delkonvertere en kapitalpension oprettet før 1983), således at alene den fradragsberettigede del overføres/konverteres, mens den resterende del, der svarer til den ikke fradragsberettigede indbetaling, bliver stående tilbage på ordningen med henblik på en senere overførsel eller udbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 21 A, alternativt afgiftsfri udbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1. Det skyldes, at ved en deloverførsel, herunder delkonvertering, gælder LIFO-princippet, således at opsparing foretaget i 2013 vil skulle betragtes som overført, herunder konverteret, først.

Konsekvensen er altså, at ved overførsel, herunder konvertering, af kapitalpensionsordningen i 2013, skal der betales afgift på 37,3 pct. (også) af det beløb, der ikke er fradrags- eller bortseelsesret for. For at undgå dette er pensionsopsparerer tvunget til at afvente det efterfølgende indkomstår - 2014 - med at få indbetalingen i 2013 udbetalt uden afgift eller overført til en fradragsberettiget pensionsordning, hvorefter den resterende del af kapitalpensionsordningen så kan overføres, herunder konverteres, til en alderspensionsordning, men til en afgift på 40 pct.

Pensionsbranchen (Finansrådet) har rejst ønske om, at der i pensionsbeskatningslovens § 21 A indføres mulighed for at foretage tilbagebetalinger til pensionsopsparerer eller overførsler til en fradragsberettiget pensionsordning for så vidt angår indbetalinger på kapitalpension i 2013.

Dette ønske kan imødekommes. Afskaffelsen af fradrags- og bortseelsesretten for indbetalinger til kapitalpension fra og med indkomståret 2013 indebærer, at pensionsinstitutterne som absolut hovedregel ikke kan være i tvivl om, at enhver indbetaling i indkomståret 2013 eller senere til en kapitalpension uanset størrelsen som udgangspunkt er uden fradrags- eller bortseelsesret. Det betyder, at pensionsinstituttet altid, jf. dog nedenfor, vil kunne tilbagebetale indbetalingen til pensionsopsparerer eller overføre indbetalingen til en fradragsberettiget pensionsordning uden at skulle indeholde afgift af det tilbagebetalte eller overførte beløb og uden at have anledning til at undersøge, om tilbagebetalingen eller overførslen kan ske uden at skulle indeholde afgift af det tilbagebetalte eller overførte beløb.

Det foreslås derfor i pensionsbeskatningslovens § 21 A at indføre en regel om, at beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsojemed, kan tilbagebetales til pensionsopsparerer eller overføres til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, bortset fra aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssummer, allerede i samme indkomstår, som indbeta-

lingen er sket i. Det bemærkes, at pensionsinstituttet forinden tilbagebetaling af en indbetaling eller overførsel til en anden pensionsordning skal sikre sig, at den pågældende indbetaling ikke er omfattet af fradrags- eller bortseelsesret i henhold til overgangsregler indført ved lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension) som nævnt ovenfor, hvilket pensionskunden i givet fald vil kunne oplyse pensionsinstituttet om.

Affattelsen af den foreslåede regel, hvorefter indbetalte beløb også kan tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning i indkomstårene efter det indkomstår, hvor indbetalingen er sket, er i øvrigt udtryk for gældende ret.

Til nr. 3

Ved overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension til en aldersforsikring eller aldersopsparing betales der en afgift på 40 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9. Udbetalingerne fra aldersforsikringen m.v. vil senere være skatte- og afgiftsfrie.

Afgiftsgrundlaget er det beløb, der kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, men afgiftsgrundlaget er dog ikke nærmere defineret i lovteksten.

Afgiftsgrundlaget foreslås defineret nærmere i den foreslåede § 25, stk. 3-5, i pensionsbeskatningsloven, jf. lovforslagets § 15, nr. 4, hvortil der efter forslaget henvises i pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9.

Til nr. 4

Det foreslås i § 25, stk. 3, i pensionsbeskatningsloven, at afgiftsgrundlaget ved overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension skal opgøres som det beløb, der overføres eller konverteres, særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen, samt en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen. Ved særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen forstås individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive særlige bonushensættelser, jf. §§ 35 og 41 i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital, jf. bekendtgørelse nr. 915 af 12. september 2012, udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed, jf. lovebekendtgørelse nr. 705 af 25. juni 2012. Individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive særlige bonushensættelser er knyttet til forsikringerne m.v. individuelt eller kollektivt på en sådan måde, at den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast til enhver tid kan beregnes. For individuelle særlige bonushensættelser skal der føres en konto for hver enkelt forsikrings-tager, der har bidraget hertil. De fordelte kollektive særlige bonushensættelser opbygges af kundemidler, det vil sige fra det realiserede resultat. Den enkelte forsikrings andel af de fordelte kollektive særlige bonushensættelser skal til enhver tid kunne beregnes.

Uanset om de særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen indgår i det beløb, der overføres eller ej, vil de være afgiftspligtige. Det gælder såvel individuelle særlige bonushensættelser som fordelte kollektive bonushensættelser. Er der tale om ufordelte kollektive særlige bonushensættelser, vil en forholdsmæssig andel af disse indgå i den afgiftspligtige del af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen, jf. nedenfor.

Også kapitalpensionens forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen er således afgiftspligtige efter den foreslåede bestemmelse.

Ved ufordelte midler i et livsforsikringsselskab eller tværgående pensionskasse forstås hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed, jf. lovebekendtgørelse nr. 705 af 25. juni 2012. Bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, jf. bekendtgørelse nr. 25 af 16. januar 2012 med senere ændringer er udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. I denne bekendtgørelse defineres hensættelser til kollektivt bonuspotentiale og akkumuleret værdiregulering.

Ved ufordelte kollektive særlige bonushensættelser forstås beløb, der er uigenkaldeligt udloddet fra egenkapitalen til fordel for de forsikrede, jf. §§ 35 og 41 i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital, jf. bekendtgørelse nr. 915 af 12. september 2012, udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. For disse ufordelte kollektive særlige bonushensættelser er det muligt for livsforsikringsselskabet m.v. selv at fastsætte nærmere regler for fordelingen af disse midler til forsikringstagerne, herunder at de tildeles til forsikringstagerne fremadrettet og ikke straks.

Ved ufordelte midler i en firmapensionskasse forstås hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007 med senere ændringer. I medfør af § 44 f, stk. 1 og 2, og § 71, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, er bekendtgørelse om finansielle rapporter for firmapensionskasser, jf. bekendtgørelse nr. 10 af 12. januar 2009 med senere ændringer, udstedt. I denne bekendtgørelse defineres hensættelser til kollektivt bonuspotentiale.

Livsforsikringsselskaber, kreditinstitutter og pensionskasser, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. pensionsbeskatningslovens § 3, nr. 2, § 10, stk. 1, nr. 1, og § 12, stk. 1, nr. 1, kan ikke forventes at anvende den samme terminologi som danske livsforsikringsselskaber m.v. hvad angår afgrænsningen af ufordelte midler. Det foreslås derfor, at der ved ufordelte midler for disse pensionsudbydere forstås alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, som ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres. Det samme foreslås at skulle gælde udenlandske livsforsikringsselskaber m.v., der udbyder kapitalpensioner m.v., og som er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C til at udbyde pensionsordninger her i landet. De nævnte udenlandske livsforsikringsselskaber m.v. skal efter forslaget foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte forsikringer.

Det er som nævnt en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen, der skal afgiftsbelægges. I det omfang en kapitalpension m.v. i henhold til pensionsaftalen m.v. på ingen måde har ret til eller andele i de ufordelte midler, har afgiftsbestemmelsen dog ingen betydning for disse kapitalpensioner m.v. Det er eksempelvis typisk tilfældet for kapitalopsparing i pengeinstitutter og for rene såkaldt unit-linked pensionsordninger, hvor pensionsopsparerer får tilskrevet hele det faktiske investeringsafkast, såvel positivt som negativt, og hvor der ikke er nogen former for garanti tilknyttet. I det omfang pensionsopsparerer forinden konverteringen til aldersforsikring m.v., har afskrevet sig enhver ret til eller andel i ufordelte midler, f.eks. ved forinden at have omtegnet kapitalforsikringen fra et gennemsnitsrenteprodukt til en ren unit-linked ordning, uden tilknyttede ufordelte midler, vil de foreslåede regler ikke få nogen betydning for kapitalforsikringen.

Men i det omfang at en kapitalpension m.v. har bare den mindste ret til eller andel i de ufordelte midler, er kapitalpensionen m.v. omfattet af reglerne om afgift af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler, uanset hvor lidt eller hvor meget den enkelte kapitalpensions m.v. ret eller andel kan opgøres til i henhold til aftalen m.v.

Det foreslås i § 25, stk. 4, i pensionsbeskatningsloven, at pensionsudbyderen skal anvende en fordelingsnøgle, der gælder for alle overførsler og konverteringer, hvilket sikrer ensartethed og forudsigelighed.

Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler skal efter forslaget beregnes som den overførte eller konverterede kapitalpensions m.v. depot målt i forhold til de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i livsforsikringsselskabet m.v., der har tilknyttet andele af ufordelte midler, idet der dog foreslås en særlig beregningsmetode for så vidt angår kapitalpensionens andel af kollektivt bonuspotentiale og den akkumulerede værdiregulering i livsforsikringsselskabet m.v., jf. nedenfor. Ovenstående fordelingsnøgle, jf. pensionsbeskatningslovens

§ 25, stk. 4, 1. pkt., anvendes derfor for ufordelte kollektive særlige bonushensættelser i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, kollektivt bonuspotentiale i firmapensionskasser, ufordelte midler i livsforsikringsselskaber, der er hjemmehørende i udlandet, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og for livsforsikringsselskaber m.v., der udbyder ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 C. Depotet opgøres som indbetalte forsikringspræmier og overførsler fra særlige bonushensættelser med fradrag af omkostnings- og risikopræmie og gebyrer og med tillæg af rente i henhold til forsikringsaftalen, omkostnings-, risiko- og rentebonus, hensættelsesforøgelse og -nedsættelse i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden, og med fradrag af forsikringsudbetalinger, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2.

Ideelt set vil det mest korrekte tidspunkt for opgørelsen af de ufordelte midler være tidspunktet umiddelbart før overførslen, herunder ved konverteringen til aldersforsikring m.v. For at undgå, at den enkelte pensionsudbyder umiddelbart før hver eneste overførsel, herunder konvertering, skal opgøre de ufordelte midler, foreslås det, at pensionsudbyderen kan vælge at anvende de ufordelte midler opgjort primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker eller senere, eller et hvilket som helst tidspunkt frem til selve overførslen, herunder konverteringen. Pensionsudbyderen har med forslaget mulighed for løbende gennem året alene at skulle holde styr på de ufordelte midler måned for måned. Det bemærkes, at ovenstående mulighed for opgørelse af ufordelte midler måned for måned også finder anvendelse for kollektivt bonuspotentiale i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, jf. nærmere herom nedenfor. Det bemærkes endvidere, at for den del af de ufordelte midler, der består af akkumuleret værdiregulering, foretages opgørelsen af den forholds- mæssige andel efter en anden metode, hvor den foreslåede månedsregel ikke finder anvendelse, jf. nærmere herom nedenfor.

Det bemærkes, at det er depotdelene hørende til kapitalforsikringen m.v. for betaling af pensionsafgift, der indgår i fordelingsnøglen. Det bemærkes endvidere, at en kapitalforsikring ofte er en del af en forsikring, der består af andre dækninger såsom livsvarig alderspension m.v. Fordelingsnøglen vil i disse tilfælde tage udgangspunkt i de samlede ufordelte midler i livsforsikringsselskabet og de depotdele af forsikringen, der hører til kapitalforsikringen.

Eksempel

Samlet værdi af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser i livsforsikringsselskabet m.v. den 30. juni 2013 = 1.000 kr.

Depotværdi, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, for kapitalpension m.v., der konverteres den 30. juni 2013 = 100 kr.

Samlet depotværdi, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, for samtlige forsikringer m.v. i livsforsikringsselskabet, der har tilknyttet andele af ufordelte midler, den 30. juni 2013 = 20.000 kr.

Afgiftspligtig andel af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser beregnes som = $1.000 \cdot 100/20.000 = 5$ kr.

Det foreslås, at den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af kollektivt bonuspotentiale i et livsforsikringsselskab eller tværgående pensionskasse beregnes efter en lidt anden metode end ovennævnte metode.

Ved opgørelsen af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale skal livsforsikringsselskabet m.v. opdele sin forsikringsbestand i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet. I henhold til bekendtgørelse nr. 358 af 6. april 2010 om kontributionsprincippet skal et livsforsikringsselskab m.v. opdele sin forsikringsbestand/pensionsopsparerne i grupper for hvert af elementerne rente, risiko og omkostninger. Ufordelte midler hørende til en kontributionsgruppe inkluderer også kollektivt bonuspotentiale. En forsikring m.v. kan kun være med i én rentegruppe, der skal opdeles efter den oprindelige tægningsgrundlagsrente eller vægtede grundlagsrente. Men en forsikring m.v. kan desuden være med i én eller flere risiko- og omkost-

ningsgrupper. Opdelingen i grupper skal anmeldes til Finanstilsynet. Ved opgørelsen af afgiften på den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale skal livsforsikringsselskabet m.v. opdele bestanden i de samme kontributionsgrupper, som anmeldes til Finanstilsynet i henhold til kontributionsbekendtgørelsens regler.

Livsforsikringsselskaber m.v. kan i henhold til kontributionsbekendtgørelsen vælge ikke at anvende kontributionsbekendtgørelsens regler, såfremt det er aftalt, at det realiserede resultat beregnes og fordeles efter en anden nærmere angiven metode. Disse livsforsikringsselskaber m.v. skal også ved opgørelsen af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale opdele forsikringsbestanden/pensionsopsparerne i én eller flere kontributionsgrupper, eksempelvis hvor rente-, risiko og omkostningselementerne er slået sammen. I disse tilfælde skal kontributionsgrupperne opdeles i overensstemmelse med den aftalte og nærmere angivne metode, som begrunder, at livsforsikringsselskabet kan fravige kontributionsbekendtgørelsens regler, og opdelingen i kontributionsgrupper skal være i overensstemmelse med det tekniske grundlag, som livsforsikringsselskabet m.v. anmelder til Finanstilsynet i medfør af § 20 i lov om finansiel virksomhed.

Et livsforsikringsselskabs m.v. samlede kollektive bonuspotentiale skal være fordelt i én eller flere kontributionsgrupper. Der er således ikke kollektivt bonuspotentiale, der kan stå uden for kontributionsgrupperne. Det foreslås, at den afgiftspligtige forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer i den enkelte kontributionsgruppe.

Det bemærkes, at det er depotdelene hørende til kapitalforsikringen m.v. før betaling af pensionsafgift, der indgår i fordelingsnøglen. Det bemærkes endvidere, at en kapitalforsikring ofte er en del af en forsikring, der består af andre dækninger såsom livsvarig alderspension m.v. Fordelingsnøglen vil i disse tilfælde tage udgangspunkt i det samlede kollektive bonuspotentiale i den enkelte kontributionsgruppe og de depotdele af forsikringen, der hører til kapitalforsikringen.

Det bemærkes, at i de tilfælde, hvor en kapitalpension m.v. indgår i flere kontributionsgrupper, skal beregningen af den afgiftspligtige andel af kollektivt bonuspotentiale beregnes for alle de kontributionsgrupper (såvel rente-, omkostnings- og risikogrupper), som den overførte eller konverterede kapitalpension m.v. indgår i.

Eksempel

Samlet værdi af kollektivt bonuspotentiale i kontributionsgruppe nr. 1 den 1. juni 2013 = 1.000 kr.

Depotværdi, jf. PAL § 4, stk. 2, for kapitalpension m.v., der konverteres den 1. juni 2013 = 100 kr.

Samlet depotværdi, jf. PAL § 4, stk. 2, for samtlige forsikringer m.v. i kontributionsgruppe nr. 1 den 1. juni 2013 = 20.000 kr.

Afgiftspligtig andel af kollektivt bonuspotentiale beregnes som = $1.000 * 100/20.000 = 5$ kr.

Det foreslås i § 25, stk. 5, i pensionsbeskatningsloven, at den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af akkumuleret værdiregulering og afgiften heraf beregnes efter en anden metode end den nævnte depotbaserede metode. Ved opgørelsen af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering skal livsforsikringsselskabet m.v. opdele sin forsikringsbestand i én eller flere rentegrupper, som anmeldt til Finanstilsynet. I henhold til bekendtgørelse nr. 358 af 6. april 2010, skal et livsforsikringsselskab m.v. opdele sin forsikringsbestand/pensionsopsparerne i grupper for hvert af elementerne rente, risiko og omkostninger. Ufordelte midler hørende til en rentegruppe inkluderer også akkumuleret værdiregulering. En forsikring m.v. kan kun være med i én rentegruppe, der skal opdeles efter den oprindelige tegningsgrundlagsrente eller vægtede grundlagsrente. Opdelingen i grupper skal anmeldes

til Finanstilsynet. Ved opgørelsen af afgiften på den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering skal livsforsikringsselskabet m.v. opdele bestanden i de samme rentegrupper, som anmeldes til Finanstilsynet i henhold til kontributionsbekendtgørelsens regler.

Livsforsikringsselskaber m.v. kan i henhold til kontributionsbekendtgørelsen vælge ikke at anvende kontributionsbekendtgørelsens regler, såfremt det er aftalt, at det realiserede resultat beregnes og fordeles efter en anden nærmere angiven metode. Disse livsforsikringsselskaber m.v. skal også ved opgørelsen af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdele forsikringsbestanden/pensionsopsparerne i én eller flere rentegrupper. I disse tilfælde skal rentegrupperne opdeles i henhold til den aftalte og nærmere angivne metode, som begrunder, at livsforsikringsselskabet kan fravige kontributionsbekendtgørelsens regler, og opdelingen i rentegrupper skal være i overensstemmelse med det tekniske grundlag, som livsforsikringsselskabet m.v. anmelder til Finanstilsynet i medfør af § 20 i lov om finansiel virksomhed. Et livsforsikringsselskabs m.v. samlede akkumulerede værdiregulering skal være fordelt i én eller flere rentegrupper. Der er således ikke akkumuleret værdiregulering, der kan stå uden for rentegrupperne.

Formålet med at opdele forsikringsbestanden i de anmeldte rentegrupper ved beregningen af den forholdsmæssige andel af den akkumulerede værdiregulering er at gøre det administrativt lettere for livsforsikringsselskaber m.v. Ideelt set burde der egentlig foretages en individuel beregning for hver pensionsopsparer, der vælger at konvertere sin kapitalforsikring til en aldersforsikring m.v., men dette krav er frafaldet af administrative hensyn.

Med opgørelsen af den forholdsmæssige andel af den akkumulerede værdiregulering tages udgangspunkt i den ændring af livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering, der er resultatet af afregningen af afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres. Opgørelsen foretages for hver rentegruppe.

Det foreslås således, at afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering knyttet til ordningen udgør et beløb svarende til forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe. Faldet i den akkumulerede værdiregulering svarer teknisk set til afgiften af den forholdsmæssige andel af den akkumulerede værdiregulering på kapitalforsikringen m.v., der overføres eller konverteres. Det bemærkes, at resultatet af denne beregningsmetode er selve afgiften, og ikke et afgiftsgrundlag. Det bemærkes endvidere, at det udelukkende er ændringen i den akkumulerede værdiregulering som følge af afgiftsberigtigelsen af den konverterede kapitalforsikring m.v., der indgår ved denne beregning. Der skal ved beregningen bortses fra samtlige andre faktorer, der kan have indflydelse på udviklingen i den akkumulerede værdiregulering i et livsforsikringsselskab m.v.

Eksempel

Akkumuleret værdiregulering tilhørende rentegruppe 1 umiddelbart før afgiftsberigtigelse af det overførte eller konverterede beløb = 10.000 kr.

Beregnet akkumuleret værdiregulering tilhørende rentegruppe 1 umiddelbart efter afgiftsberigtigelse af det overførte eller konverterede beløb (hvor udelukkende afgiftsberigtigelsens effekt på den akkumulerede værdiregulering indgår) = 8.000 kr.

Afgift = 2.000 kr.

Det foreslås dog samtidig, at afgiften af den forholdsmæssige andel af den akkumulerede værdiregulering ikke kan udgøre et mindre beløb end forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det be-

løb, der overføres eller konverteres i den samme rentegruppe, såfremt afgiften af det overførte/konverterede beløb ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedelev. Med rentedelev forstås, at en pensionsordning kan være tegnet på forskellige grundlagsrenter (blandet grundlagsrente). Hver enkelt grundlagsrente i pensionsordningen udgør i disse tilfælde en enkelt rentedelev.

For kapitalforsikring på blandet grundlagsrente ville afgiftsreglen, for så vidt angår akkumuleret værdiregulering, ikke være effektiv i det omfang, rentedelev med den lave grundlagsrente - efter livsforsikrings-selskabets metode for opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering før og efter afgiftsafregningen af det overførte/konverterede beløb - fortrinsvis blev reduceret med den afregnede afgift. I denne situation ville afgiften af kapitalpensionens andel af den akkumulerede værdiregulering ikke komme til at stå mål med den senere afgiftsfri udlodning af bonusmidler m.v. til den skatte- og afgiftsfri aldersforsikring, og lovforslagets målsætning om at afgiftsbelægge kapitalpensionens andel af de ufordelte midler ville dermed ikke blive opfyldt. Såfremt livsforsikringsselskabet m.v. ikke anvender den forholdsmæssige beregning, jf. ovenfor, skal livsforsikringsselskabet med typeeksempler kunne sandsynliggøre, at det af livsforsikringsselskabets m.v. anvendte beregningsprincip ikke medfører en lavere afgift end ved en forholdsmæssig beregning. Et eventuelt dokumentationskrav fra SKAT kan således opfyldes ved hjælp af typeeksempler. Det er således ikke nødvendigt for livsforsikringsselskaberne m.v. at føre et decideret skyggeregnskab for at opfylde et eventuelt dokumentationskrav fra SKAT.

Er afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering i den enkelte rentegruppe mindre end 0 kr., hvilket vil sige, at der er en negativ afgift, fastsættes afgiften for denne rentegruppe til 0 kr. Det medfører, at den negative afgift på akkumuleret værdiregulering ikke kan modregnes i en anden rentegrubbes positive afgift på akkumuleret værdiregulering. Det medfører også, at en eventuel negativ afgift på den enkelte rentegrubbes akkumulerede værdiregulering ikke kan modregnes i den afgift, der eventuelt skal betales af en forholdsmæssig andel af kollektivt bonuspotentiale og ufordelte kollektive særlige bonushensættelser. Det medfører endelig, at en eventuel negativ afgift i den enkelte rentegruppe på akkumuleret værdiregulering ikke kan fremføres til modregning i positiv afgift i et senere år.

Afgiften af det overførte eller konverterede beløb samt af de individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive bonushensættelser påhviler pensionskunden. Afgiften af individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive bonushensættelser tages fra og nedbringer de individuelle bonushensættelser henholdsvis de fordelte kollektive bonushensættelser. Afgiften af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen påhviler pensionsudbyderen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 15, nr. 8 og 9.

Til nr. 5

Ved overførsel, herunder konvertering, af en supplerende engangsydelse til en supplerende engangssum, betales der en afgift på 40 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1. Udbetalingerne fra den supplerende engangssum vil senere være skatte- og afgiftsfrie.

Afgiftsgrundlaget er det beløb, der kunne være udbetalt ved den supplerende engangsydelses ophævelse, men afgiftsgrundlaget er dog ikke nærmere defineret i lovtæksten.

Afgiftsgrundlaget foreslås defineret nærmere i den foreslåede § 29 A, stk. 3-5, i pensionsbeskatningsloven, jf. lovforslagets § 15, nr. 6, hvortil der efter forslaget henvises i pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1.

Til nr. 6

Det foreslås, at afgiftsgrundlaget ved overførsel, herunder konvertering, af en supplerende engangsydelse er det beløb, der overføres eller konverteres, såvel fordelte individuelle som fordelte kollektive særlige

bonushensættelser knyttet til den supplerende engangsydelse, samt en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse, jf. de foreslåede regler i § 29 A, stk. 3-5, i pensionsbeskatningsloven.

Bestemmelsen adskiller sig ikke fra den tilsvarende bestemmelse, der foreslås for kapitalpensioner, jf. lovforslagets § 15, nr. 4. Der henvises derfor i det hele til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 7

Det foreslås, at pensionsinstitutterne ved indbetaling af afgifter efter pensionsbeskatningsloven og statskassen ved opkrævning af sådanne afgifter ikke skal indbetale henholdsvis opkræve ørebeløb.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 36 fastsat, at inden afgiftsberegningen foretages, afrundes det afgiftspligtige beløb nedad til det nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Er beløbet mindre end 100 kr., skal der ikke betales afgift. Der findes i pensionsbeskatningsloven imidlertid ingen regler om afrunding af selve afgiftsbeløbet.

Baggrunden for forslaget er, at efter de regler, der er indført ved lov nr. 922 af 18. september 2012 om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, vil pensionsinstitutterne skulle indbetale afgifter, der indeholder ørebeløb. Det skyldes, at der ved den nævnte lov er indført afgiftssatser med en eller to decimaler. Hidtil har der ikke i pensionsbeskatningsloven været anvendt afgiftssatser, der indeholder decimaler. Eksempelvis skal der efter ovennævnte lov fra 2012 betales en afgift på 37,3 pct. ved en fremrykket beskatning af kapitalpensioner i 2013. Det indebærer, at den afgift, som pensionsinstitutterne skal tilbageholde og indbetale, i princippet vil indeholde et ørebeløb.

SKATs systemer til modtagelse af afgift efter pensionsbeskatningsloven er ikke udformet på en måde, så de kan håndtere ørebeløb. Det vil imidlertid være forbundet med administrative udgifter til udvidelse og ændring i stort set alle dele af pensionsafgiftssystemet, hvis det skulle kunne håndtere ørebeløb. Det foreslås derfor i pensionsbeskatningslovens § 36, stk. 2, at indføre en regel om, at pensionsinstitutterne ved indbetaling af afgifter efter pensionsbeskatningsloven ikke skal indbetale ørebeløb, og statskassen ikke opkræve ørebeløb af afgifter omfattet af pensionsbeskatningsloven. Dvs., at der med forslaget skal ske nedrunding af afgiftsbeløb til nærmeste hele kronebeløb.

Forslaget falder i tråd med reglerne vedrørende overskydende skat og restskat. Det er i kildeskattelovens § 62, stk. 4, fastsat, at der af det beløb, der som overskydende skat skal udbetales til den skattepligtige, kun udbetales hele kronebeløb, og i kildeskattelovens § 62 C, stk. 3, at ved opkrævning af restskattebeløb opkræves tilsvarende kun hele kronebeløb.

Til nr. 8 og 9

Det foreslås i et nyt stk. 6 i pensionsbeskatningslovens § 38, at afgiftspligten af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler skal påhvile det livsforsikringsselskab m.v., jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., der overfører, herunder konverterer, kapitalpensionen eller den supplerende engangsydelse, og afgiften tages fra de ufordelte midler. Afgiften tages også fra de ufordelte midler, når kapitalpensionen m.v. er oprettet i et livsforsikringsselskab, der udbyder kapitalpensioner m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 C. Systematikken svarer i store træk til systematikken ved beregning og afregning af pensionsafkastskat efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Afgiften af selve det beløb, der overføres, herunder konverteres, og afgiften af de særlige bonushensættelser knyttet til ordningen, dvs. individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive bonushensættelser påhviler pensionsopsparerer, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1. Afgiften af det beløb, der overføres, herunder konverteres, tages fra depotet, mens afgiften af de særlige bonushensættelser knyttet til ordningen tages af de særlige bonushensættelser.

Det foreslås, at livsforsikringsselskabet m.v. senest den 31. maj efter udløbet af det kalenderår, hvor overførslen, herunder konverteringen,

sker, indgiver en samlet opgørelse til SKAT af afgiftsgrundlaget for afgiften af den forholdsmæssige del af de ufordelte midler. Afgiften indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Det svarer til fristen for indgivelse af opgørelse af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten og skatten heraf, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21.

Det foreslås endvidere, at hvis indbetalingen af afgiften ikke finder sted inden udløbet af den nævnte frist, skal livsforsikringsselskabet betale en månedlig rente med den rentesats, der fastsættes efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,8 procentpoint pr. påbegyndt måned fra tidspunktet for seneste rettidige indbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 3.

Det foreslås endelig, at skatteministeren fastsætter de nærmere regler for indbetalingen af afgiften, herunder forskrifter for, hvilke oplysninger der skal meddeles den centrale told- og skatteforvaltning til brug ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget, samt den form, i hvilken disse oplysninger skal gives, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2.

Til nr. 10

Efter lovforslagets § 14, nr. 4, gives der mulighed for, at friholdelsen for opsparring foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, fra en aldersforsikring m.v. til en anden aldersforsikring m.v. At der på en aldersforsikring m.v. vil kunne forekomme friholdelse for opsparring foretaget før udgangen af 1982 beror på, at der efter lovforslagets § 14, nr. 2 og 3, gives mulighed for, at friholdelsen for opsparring foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, fra en fradragsberettiget kapitalpension m.v. til en ikke fradragsberettiget aldersforsikring m.v.

Efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, skal en hel eller delvis overførsel af en aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum for samme kontohaver m.v. eller til en ægtefælle efter udlodning til denne i henhold til pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 2, ikke betragtes som en udbetaling eller indbetaling, hvad enten overførslen sker til en ordning i et andet pensionsinstitut eller i samme pensionsinstitut. Det er således muligt at foretage deloverførsler af aldersforsikring m.v., der indeholder opsparring foretaget før udgangen af 1982, der er friholdt for pensionsafkastskat i henhold til pensionsafkastbeskatningslovens § 10. I henhold til pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, skal deludbetalinger fra en pensionsordning med tilknyttet 1982-friholdelse fortrinsvis tages fra tilvæksten til pensionsordningen efter 1982 (LIFO-princippet). Opsparingen foretaget før udgangen af 1982 betragtes derfor som udbetalt til sidst.

Adgangen til deloverførsel kombineret med ovenstående udbetalingsprincip og forslaget om at give mulighed for, at friholdelsen for opsparring foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, udgør imidlertid en omgåelsesmulighed for pensionsafkastskatten på aldersforsikringer m.v., der indeholder opsparring foretaget før udgangen af 1982, der er friholdt for pensionsafkastskat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10.

Den ubegrænsede adgang til at foretage deloverførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, gør det muligt for opsparere med opsparring, der er friholdt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, fuldstændigt at undgå pensionsafkastskat af såvel gammel som ny opsparring. Dette kan ske ved, at pensionsopsparring på en aldersforsikring m.v., der alene indeholder opsparring foretaget efter 1982 (den nye aldersforsikring m.v.), kort efter indkomstårets start overføres til en aldersforsikring m.v., der indeholder opsparring foretaget før den 1. januar 1983 (den gamle aldersforsikring m.v.). Kort tid inden indkomstårets udløb tilbageføres så stort et beløb, at der på den gamle aldersforsikring m.v. kun resterer et beløb svarende til formuen ved udgangen af 1982. Stort set hele afkastet af den samlede pensionsopsparring i de to ordnin-

ger er således optjent i den gamle aldersforsikring m.v. Der skal dog ikke betales pensionsafkastskat af afkastet, da pensionsafkastskatten nedsættes efter forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og udgangen af det aktuelle indkomstår, hvilket resulterer i en 100 pct.s skattefritagelse. I den nye aldersforsikring m.v. optjenes pensionsafkastskattepligtigt afkast kun i en meget kort periode efter overførslen, indtil det efterfølgende indkomstår er påbegyndt. Herefter føres hele formuen i den nye aldersforsikring m.v. på ny tilbage til den gamle aldersforsikring m.v., således at transaktionen gentages. På denne måde opnås, at der stort set ikke skal svares pensionsafkastskat af nogen del af den samlede pensionsopsparring, uanset hvornår den er foretaget.

Det foreslås derfor, at der ikke kan ske delvis overførsel af aldersforsikring m.v., der indeholder opsparring foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10. Forslaget skal forhindre, at der opnås en utilsigtet besparelse i pensionsafkastskatten for disse aldersforsikringer m.v.

Med forslaget foreslås det således at ophæve adgangen til at foretage delvis overførsel fra en aldersforsikring m.v., der indeholder opsparring, der er friholdt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, til en anden aldersforsikring m.v., uden skat eller afgift af det overførte beløb efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2 (aldersforsikringer og aldersopsparring) eller efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, 6. pkt. (supplerende engangssummer). Forslaget svarer til de allerede gældende regler vedrørende overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1. Forslaget indeholder ingen ændringer med hensyn til overførsel af hele aldersforsikringer m.v. efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1.

Til nr. 11

Efter lovforslagets § 14, nr. 2 og 3, gives der mulighed for, at friholdelsen for opsparring foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, fra en fradragsberettiget kapitalpension m.v. til en ikke fradragsberettiget aldersforsikring m.v.

Efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, er der mulighed for helt eller delvist at overføre, herunder helt eller delvist at konvertere, en fradragsberettiget kapitalpension m.v. til en aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum mod betaling af en afgift på som udgangspunkt 40 pct.

Adgangen til deloverførsel eller delkonvertering kombineret med udbetalingsprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, (LIFO-princippet) og forslaget om at give mulighed for, at friholdelsen for opsparring foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, udgør imidlertid en omgåelsesmulighed for pensionsafkastskatten på kapitalpensioner m.v., der indeholder opsparring foretaget før udgangen af 1982.

Den ubegrænsede adgang til at foretage deloverførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, gør det muligt for opsparere med opsparring, der er friholdt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, fuldstændigt at undgå pensionsafkastskat af såvel gammel som ny opsparring i overførsels-/konverteringsåret. Dette kan ske ved, at tilnærmelsesvis samtlige midler på kapitalpensionen m.v. deloverføres/delkonverteres til aldersforsikring m.v. ultimo indkomståret. Stort set hele det skattepligtige afkast er således optjent i den gamle kapitalpension m.v. Idet der fortsat henstår en ubetydelig opsparring på kapitalpensionen m.v., der er mindre eller lig med opsparringen foretaget før udgangen af 1982, skal der ikke svares pensionsafkastskat af afkastet på kapitalpensionen m.v. Dette skyldes, at pensionsafkastskatten nedsættes efter forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af det aktuelle indkomstår, hvilket resulterer i en 100 pct.s skattefritagelse.

Det foreslås derfor, at der ikke kan ske delvis overførsel, herunder delvis konvertering, af en kapitalpension m.v., der indeholder opsparring

foretaget før udgangen 1982, til en aldersforsikring m.v. Bestemmelsen skal forhindre, at der opnås en utilsigtet besparelse i pensionsafkastskatten i overførsels- eller konverteringsåret for disse kapitalpensioner m.v.

Med forslaget foreslås det således at ophæve adgangen til at foretage delvis overførsel eller delvis konvertering fra en kapitalpension m.v., der indeholder opsparing, der er friholdt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, til en aldersforsikring m.v., uden afgift på 52 pct. af det overførte beløb efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 1, (kapitalforsikringer og kapitalopsparinger) eller efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, 2. pkt. (supplerende engangsydelser). Forslaget indeholder ingen ændringer med hensyn til overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, af hele kapitalpensioner m.v. til aldersforsikringer m.v.

Til § 16

Til nr. 1

Det foreslås, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C, som denne er formuleret fra den 1. januar 2013, beskattes på samme måde, som foreninger, der er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Den nye bestemmelse omfatter både investeringsforeninger, som efter de eksisterende regler er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og selskaber, som er SIKAV'er.

Det betyder, at fra og med den 1. januar 2013 vil alle investeringsinstitutter omfattet af ligningslovens § 16 C blive omfattet af den subjektive skattepligt i den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.

Efter den foreslåede lovændring beskattes SIKAV'er efter den foreslåede selskabsskattelovs § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, hvis de er minimumsbeskattede, jf. ligningslovens § 16 C, og ellers beskattes SIKAV'er efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, som vedrører investeringselskaber som defineret i aktieavancebeskatningsloven § 19.

For de investeringsforeninger, som er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og som bliver omfattet af den nye regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, har overgangen ingen betydning.

Det bemærkes, at såfremt en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, ændres til en SIKAV, som også minimumsbeskattes, jf. ligningslovens § 16 C, har ændringen heller ingen skattemæssige konsekvenser, hverken for deltagerne eller foreningen/SIKA-Ven. Da såvel den subjektive skattepligt af investeringsenheden og beskattningen af deltagerne er den samme, uanset om enheden er en forening eller en SIKAV, kan ændringen sidestilles med den situation, hvor et anpartsselskab ændres til et aktieselskab, som efter praksis ikke anses for at være en afståelse.

Til nr. 2 og 3

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at de investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, herunder investeringsforeninger, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, foreslås omfattet af en ny regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.

Formentlig er der ingen investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, som i praksis vil blive omfattet af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 5.

Til nr. 4

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev begrebet udloddende investeringsforening ændret til investeringsinstitut med minimumsbeskatning.

Selskabsskattelovens § 1, stk. 8, hvorefter minimumsbeskattede investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, og kontoførende investeringsforeninger, under visse betingelser kan anses for henholdsvis minimumsbeskattede og kontoførende, uanset at der er færre end 8 medlemmer, blev konsekvensændret, men en enkelt konsekvensændring var ikke helt korrekt.

Der foreslås at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 5

Selskaber, hvis nettofinansieringsudgifter overstiger et grundbeløb på 21,3 mio. kr., kan maksimalt fradrage nettofinansieringsudgifter svarende til den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med den såkaldte standardrente.

Den gældende standardrente fastsættes årligt på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de senest 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående kalenderår. Standardrenten udgør referencerenten nedrundet til nærmeste hele eller halve point plus 2,5 procentpoint.

Hensigten med den gældende standardrente er, at den skal svare til den gennemsnitlige kassekreditrente for erhvervsdrivende selskaber.

Det foreslås, at standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

Det risikotillæg, som i den eksisterende regel er fastsat til 2,5 procentpoint, indgår direkte i den kassekreditrente, som foreslås at danne grundlag for den foreslåede nye rentemodell. Derfor er der ikke foreslået et risikotillæg i den foreslåede rentemodell.

Til nr. 6

Ændringen medfører, at hvis et datterselskab udtræder af en sambeskatningskreds f.eks. ved et salg af det pågældende datterselskab, og datterselskabet har en renteswapaftale, hvor kurstab på swapaftalen er blevet rentefradragsbegrænset, kan det udtrædende datterselskab vælge selv at fremføre de rentefradragsbegrænsede urealiserede kurstab i fremtidige kursgevinster på samme kontrakt, uanset at det tidligere administrationsselskab samlet for hele koncernen har fremført kurstab.

Det foreslåede nye 6. pkt. i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 10, indebærer ikke, at der skal ændres på, at så længe datterselskabet, som har indgået renteswappen, er en del af koncernen, skal kurstab fremføres samlet af administrationsselskabet.

Det vil sige, at imens datterselskabet, som har indgået renteswapaftalen, indgår i koncernen og dermed er en del af sambeskatningskredsen, gælder det, at kurstab fremføres samlet af administrationsselskabet, således at der ikke kan tages dobbelt fradrag for samme kurstab på samme renteswap både i administrationsselskabet og i datterselskabet.

Hvis det udtrædende datterselskab, som har renteswappen, tager restsaldoen med ud af sambeskatningskredsen, skal administrationsselskabet nedbringe sin restsaldo med et tilsvarende beløb.

Til § 17

Til nr. 1

I spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervsmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervsmæssig oplægning af varer ved at indsætte i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervsmæssig oplægning

af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3 og 4

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, der bliver stk. 5. Som konsekvens foreslås endvidere ændringer af henvisninger i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, der bliver stk. 5.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 5 og 6

Det foreslås i straffereglerne i spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 3, og stk. 5 og 6, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 7

Der foreslås indsat et nyt stk. 12 i spiritusafgiftslovens § 33, hvorefter autoriserede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

De nærmere vilkår for SKATs tilladelse til fælles opbevaring af varer vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i spiritusafgiftslovens § 9 a, stk. 2, 2. pkt., hvorefter skatteministeren kan fastsætte de nærmere administrative regler for afgiftsoplag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13. i de almindelige bemærkninger.

Til § 18

Til nr. 1

Regler fra tre direktiver på tobaksafgiftsområdet er blevet sammenfattet i direktiv 2011/64/EU. Det foreslås herefter at nyaffatte EU-noten til tobaksafgiftsloven, hvorefter tobaksafgiftsloven gennemfører bestemmelser fra direktiv 2008/118/EF og direktiv 2011/64/EU.

Til nr. 2

Henvisningen i tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., til § 1, punkt B, er forældet, idet denne regel nu er affattet som § 1, stk. 1, nr. 2. Efter sit indhold henviser tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., til groftskåret røgtobak som varetype, og tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2,

4. pkt., foreslås herefter at henvise til groftskåret røgtobak som varetype frem for til en paragraf.

Til nr. 3

Det foreslås i tobaksafgiftslovens § 9, stk. 1, at rette en henvisningsfejl, der er sket ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 4

I tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervsmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervsmæssig oplægning af varer ved at indsætte i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervsmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 5

Tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 6, 14 og 15

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, der bliver stk. 5.

Som konsekvens foreslås ændringer af henvisninger i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, der bliver stk. 5. Herunder foreslås skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for fritagelse og godtgørelse af afgift udvidet til en adgang til at fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelse ved private personers indkøb af varer i andre EU-lande. Dermed kommer bemyndigelsen efter tobaksafgiftsloven til at svare til bemyndigelserne efter spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven.

Dog foreslås som begrænsning i adgangen til at få godtgjort betalt dansk afgift af varer, der efterfølgende leveres til udlandet, at afgift kun kan blive godtgjort efter den gældende regel i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, og den foreslåede nye regel i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, hvis det er tobaksvarer i form af cigarer, cerutter og cigarillos efter tobaksafgiftslovens § 7. Det har sammenhæng med de gældende og uændrede regler i tobaksafgiftslovens § 6, stk. 2, om, at betalt dansk afgift af tobaksvarer i form af cigaretter og røgtobak efter tobaksafgiftslovens § 1 kun kan blive godtgjort mod, at ubrugte stempelmærker til cigaretter eller røgtobak tilbageleveres til SKAT eller tilintetgøres.

Dette gælder også som vilkår for godtgørelse af betalt dansk afgift af cigaretter eller røgtobak, der leveres videre til udlandet.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 7

Efter lov nr. 1385 af 21. december 2009 skal virksomhedstypen »en registreret oplagshaver« fremover betegnes »en autoriseret oplagshaver« i tobaksafgiftsloven. Det foreslås som konsekvens at ændre tobaksafgiftslovens § 12, stk. 1, 1. pkt., med den nye betegnelse.

Til nr. 8

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 fik tobaksafgiftslovens kapitel 3 og kapiteloverskriften »Fælles bestemmelser« en ændret placering, som ikke blev affattet korrekt. For at undgå tvivl om, hvad der skal gælde, foreslås det, at overskriften »Kapitel 3. Fælles bestemmelser« ophæves før overskriften til tobaksafgiftslovens § 18 »Regnskabs- og kontrolbestemmelser«.

Til nr. 9-13

Det foreslås i straffereglerne i tobaksafgiftslovens § 21 b, 1. pkt., § 25, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 5 og 6, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse - Fairplay II) blev der i afgiftslovene for chokolade- og sukkervarer, emballage, mineralvand, spiritus, øl, vin og tobak indført ens regler for skærpet bødestraf for overtrædelse af lovreglerne for midlertidigt registreret varemottager og regnskab, samt at bødestraffen sammenlægges ved flere samtidige overtrædelser af den pågældende afgiftslov, af andre skatte- og afgiftslove og af pantlovgivningen. I tobaksafgiftslovens § 25 blev der dog alene indført adgang til skærpet bødestraf for overtrædelse af regnskabsreglerne i tobaksafgiftslovens § 18, ikke for reglerne for midlertidigt registreret varemottager efter tobaksafgiftslovens § 10, stk. 1.

For at der skal være en lige adgang til straf efter afgiftslovene for chokolade- og sukkervarer, emballage, mineralvand, spiritus, øl, vin og tobak foreslås, at der ved ændring af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 5, bliver adgang til skærpet bødestraf ved overtrædelse af tobaksafgiftslovens regler for midlertidigt registreret varemottager og regnskabsførelse, og at der ved ændring to steder i tobaksafgiftslovens § 25, stk. 6, kan ske sammenlægning af bødestraffen ved flere samtidige overtrædelser af tobaksafgiftslovens regler for midlertidigt registreret varemottager og regnskabsførelse, af anden skatte- og afgiftslovgivning og af pantlovgivningen.

Til § 19

Til nr. 1

Selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit I, skal efter virksomhedsskattelovens § 7 opgøre et kapitalafkast, der beregnes som kapitalafkastgrundlaget (virksomhedens egenkapital) gange kapitalafkastsatsen.

Kapitalafkastsatsen opgøres en gang årligt og er hidtil blevet beregnet ud fra et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af den effektive rente for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier bortset fra indeksobligationer der noteres på Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs). Der nedrundes til nærmeste hele antal procentpoint. For at undgå at tilfældige udsving i markedsrenten skulle få indflydelse på afkastsatsen, er satsen blevet beregnet på grundlag af det dagligt udregnede gennemsnit af den effektive obligationsrente for årets første 6 måneder.

Ved at opgøre et kapitalafkast på denne måde og beskatte det beregnede kapitalafkast som kapitalindkomst opnås, at investering i en

virksomhed skattemæssigt sidestilles med en passiv investering i obligationer.

Kapitalafkastsatsen anvendes desuden ved beregning af kapitalafkastet for skattepligtige, der benytter kapitalafkastordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit II, ligesom satsen anvendes af skattepligtige, der erhverver aktier eller anparter, og som foretager kapitalafkastberegning efter virksomhedsskattelovens afsnit II A.

Det foreslås, at kapitalafkastsatsen fremover skal beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomstsåret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentsats. Satsen kan ikke være mindre end 0 pct.

Hidtil er kapitalafkastsatsen blevet offentliggjort i juli måned i det indkomstår (kalenderår), for hvilket satsen skulle anvendes. Det forventes, at satsen fremover først vil blive offentliggjort en eller to måneder senere.

I praksis vil dette ikke være et problem, da både skattepligtige, der anvender kalenderårsregnskab, og skattepligtige med forskudt indkomstår, fortsat vil kende kapitalafkastsatsen mere end et halvt år forud for, at satsen skal anvendes ved udfyldelse af selvangivelsen.

Til § 20

Til nr. 1

I øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervsmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervsmæssig oplægning af varer ved at indsætte i øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervsmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyafatte definitionen af fjernsalg af varer i øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3-5

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 4, der bliver stk. 5. Som konsekvens foreslås det at ændre henvisninger i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 4, der bliver stk. 5.

Endvidere foreslås det at ophæve øl- og vinfafgiftslovens § 12, hvorefter SKAT kan meddele en virksomhed bevilling til godtgørelse af afgift af varer i samme omfang, som varerne kan leveres afgiftsfrit efter § 11. Øl- og vinfafgiftslovens § 12 er overflødiggjort af den foreslåede nye regel for afgiftsgodtgørelse efter øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 4.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 6

Der foreslås indsat et nyt stk. 12 i øl- og vinfafgiftslovens § 27, hvorefter autoriserede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

De nærmere vilkår for SKATs tilladelse til fælles opbevaring af varer vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i øl- og vinfafgiftslovens § 7, stk. 2, 2. pkt., hvorefter skatteministeren kan fastsætte de nærmere administrative regler for afgiftsoplag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter lov nr. 1385 af 21. december 2009 skal virksomhedstypen »den registrerede oplagshaver« fremover betegnes »den autoriserede oplagshaver« i øl- og vinfafgiftsloven. Det foreslås som konsekvens at ændre øl- og vinfafgiftslovens § 32, stk. 1, med den nye betegnelse.

Til § 21

Til nr. 1

Afgiftsstigninger på tobak fra og med den 1. januar 2011, henholdsvis fra og med den 1. januar 2014, blev omfattet af særlige lempelige overgangsregler efter § 11, stk. 4 og 5, i lov nr. 1361 af 8. december 2010 (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing).

Ved lov nr. 1383 af 28. december 2011 (Afgiftsforhøjelser på chokolade, sukkervarer, is, sodavand, tobak, øl og vin) blev vedtaget yderligere afgiftsstigninger på tobak fra og med den 1. januar 2014, og ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011 blev § 11, stk. 4, i lov nr. 1361 af 8. december 2010 ophævet, hvorved det hidtidige § 11, stk. 5, blev stk. 4. Endvidere blev der fastsat en ny overgangsregel i § 7, stk. 3, i lov nr. 1383 af 28. december 2011, der overflødiggjør § 11, stk. 4, i lov nr. 1361 af 8. december 2010.

For at undgå tvivl om, hvad der gælder, foreslås det at ophæve § 11, stk. 4, i lov nr. 1361 af 8. december 2010.

Til § 22

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved

fraflytterbeskatning m.v., blev »investeringsforeningsbeviser« alle steder i aktieavancebeskatningsloven ændret til »investeringsbeviser«. Da § 46 er en overgangsregel, som vedrører beviser, som også var ejet tidligere, skulle begrebet ikke have været ændret i denne bestemmelse.

Det foreslås at ændre § 1, nr. 1, i lov nr. 433 af 16. maj 2012, så begrebet ikke ændres i § 46.

Til nr. 2

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., var den ændring af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, hvorefter minimumsindkomsten m.v. (udlodningen) fra aktiebaserede investeringsinstitutter i sin helhed skal beskattes som aktieindkomst, tillagt virkning fra og med 1. januar 2013. Den ændring af opgørelsen af minimumsindkomsten, som er baggrund for ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, vil imidlertid først være indeholdt i den minimumsindkomst, som måtte komme til beskatning i 2014.

Der foreslås derfor, at ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, udgår af den bestemmelse, hvor ændringerne er tillagt virkning fra den 1. januar 2013.

I stedet foreslås en særskilt bestemmelse, hvorefter ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, skal have virkning fra den 1. januar 2014. Se lovforslagets § 22, nr. 3.

Til nr. 3

Efter lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., er både minimumsindkomsten og eventuelle merbeløb fra aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning til deltagere, som er personer, aktieindkomst.

Da ændringen i personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, skal vedrøre de indtægter, investeringsinstituttet har haft i indkomståret 2013, skal ændringen i personskatteloven gælde fra og med den 1. januar 2014. Dette var ikke kommet med i ikrafttrædelsesreglen.

Det foreslås at indsætte dette virkningstidspunkt.

Til § 23

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 9.

Til § 24

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Efter forslaget vil den ændrede affattelse af skattekontrollovens § 5, stk. 3, om adgangen for SKAT til at fastsætte en skatteansættelse skønsmæssigt, jf. forslaget § 1, nr. 8, således træde i kraft den 1. januar 2013. Der er med den ændrede affattelse ikke tilsigtet nogen ændring i retstilstanden, bortset fra at det ved en implementering af den udvidede årsopgørelsesordning, jf. bemærkningerne til stk. 2 nedenfor, alene vil være muligt at ændre skatteansættelsen for de skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelse på samme måde som for de skattepligtige, som i dag er omfattet af årsopgørelsesordningen. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 8.

Indtil den 1. januar 2013 er det alene investeringsforeninger, som kan blive omfattet af ligningslovens § 16 C. Efter den 1. januar 2013 kan både investeringsforeninger og SIKAV'er blive omfattet af ligningslovens § 16 C, jf. lov nr. 433 af 16. maj 2012.

De udloddende investeringsforeninger, som allerede er omfattet af ligningslovens § 16 C og overgår fra subjektiv beskatning efter selskabskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, til § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, foreslås omfattet af den nye skattepligtbestemmelse fra og med den 1. januar 2013. Overgangen har ingen skattemæssig betydning, hverken for deltagerne

eller foreningen. Denne overgang er ikke omfattet af selskabsskatte-
lovens § 5 F.

De manglende konsekvensændringer i lov nr. 433 af 16. maj 2012, som vedrører de nye begreber for udloddende investeringsforeninger, som har virkning fra og med den 1. januar 2013, foreslås ligeledes at have virkning fra den 1. januar 2013.

Det foreslås, at den nye rentemodell i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, skal beregnes efter den fastslåede nye rentemodell i december 2013.

Det foreslås, at ændringen i pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, vedrørende forrentning af forskelle mellem acontoskat og endelig skat, skal have virkning fra den 1. januar 2013. Det medfører, at forslaget også har virkning for indbetalinger af acontoskat vedrørende indkomståret 2012, som er indbetalt den 1. januar 2013 eller senere.

Det foreslås, at de nye regler vedrørende opgørelsen af amortisationsrenten i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, skal have virkning fra den 1. januar 2013. Det medfører, at forslaget også har virkning for udbetalingsforløb i kalenderåret 2013.

Til stk. 2

Efter forslaget fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i forslagens § 1, nr. 1-7.

Implementeringen af den udvidede årsopgørelsesordning forudsætter, at skatteministeren udsteder en bekendtgørelse om, hvilke skattepligtige som skal modtage en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse. Dette forventes at kunne ske i løbet af 2013. For kredsen af skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning vil de nye regler således tidligst kunne få virkning fra og med indkomståret 2013. Ifølge planerne betyder det, at de pågældende personer i foråret 2014 i givet fald vil modtage en årsopgørelse i stedet for en egentlig selvangivelse. Overvejelserne om implementering af den udvidede årsopgørelsesordning har betydning for, hvornår bestemmelserne i forslagens § 1, nr. 1, kan træde i kraft.

Det er samtidig sigtet, at forslaget om afskaffelse af oplysningskortet også får virkning fra og med indkomståret 2013.

Til stk. 3

Det foreslås, at forslagene vedrørende indberetning af udbytter af aktier m.v. træder i kraft den 1. januar 2014.

Til stk. 4

Det foreslås, at forslagene vedrørende indberetning af udbytter får virkning for indberetninger vedrørende udbytter, hvor selskabet træffer beslutning om eller vedtager udlodningen af udbyttet den 1. januar 2014 eller senere.

Til stk. 5

Det foreslås, at fremrykningen af afregning af restskatten og forhøjelsen af minimumsgrænsen for opkrævninger skal have virkning for indkomstskatter fra og med indkomståret 2013.

Vedrørende fremrykningen af afregningen af restskat, som opkræves ved indbetalingskort, betyder ikrafttrædelsen, at restskat for indkomståret 2013 opkræves med forfaldsdato den 1. august, den 1. september og den 1. oktober i året efter indkomståret, hvis årsopgørelsen er udskrevet inden den 1. august i året efter indkomståret. Er årsopgørelsen udskrevet efter den 1. august i året efter indkomståret sker opkrævnin-
gen i de 3 næstfølgende måneder. Tilsvarende kan opkrævning af rater af restskat for indkomståret 2013 ske i alle årets måneder.

Vedrørende forhøjelsen af minimumsstørrelsen for rater fra 100 kr. til 500 kr. betyder ikrafttrædelsen, at rater, der opkræves til dækning af restskatter vedrørende indkomståret 2013, skal være på mindst 500 kr., indtil hele beløbet er betalt. Vedrører en opkrævning et tidligere indkomstår end 2013, er minimumsstørrelsen for raterne fortsat 100 kr. Første gang, den nye minimumsstørrelse for rater kan tages i brug er efter lovforslaget ved opkrævningen af restskatter vedrørende indkomståret 2013. Denne opkrævning sker i kalenderåret 2014. Reglen anvendes også på B-skatteater, og forhøjelsen af minimumsstørrelsen

for rater vil således blive taget i brug ved opkrævningen af B-skatteater for indkomståret 2013, som opkræves i kalenderåret 2013. For små overskydende skatter vedrørende indkomståret 2013, som udbetales i 2014, betyder ikrafttrædelsesreglen, at der vil ske udbetaling ned til 1 kr.

Til stk. 6

Det foreslås, at ændringen af rentereglerne ved taksationer skal have virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012. Efter det gældende rentesystem i kildeskatteloven beregnes rente pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret. Det bemærkes, at starttidspunktet for beregning af renten ved nærværende lovforslag er foreslået fremrykket til den 1. september i året efter indkomståret. For skattepligtige, der ikke har indgivet selvangivelse, foretager SKAT i perioden fra september til starten af næste år taksationer. Med den foreslåede ikrafttrædelsesregel vil de nye renteregler få virkning for de taksationer, der foretages i efteråret 2013 og starten af 2014 for indkomståret 2012. Renteperioden starter den 1. september i året efter indkomståret, idet starttidspunktet for renteberegningen i nærværende lovforslag er foreslået fremrykket fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret. Den foreslåede ikrafttrædelse vil således betyde, at der beregnes rente på årsopgørelser for indkomståret 2012, der udskrives på baggrund af en foretagen tak-
sation.

Til stk. 7

Det foreslås, at ændringerne af reglerne vedrørende indsigelsesfrister i relation til værdiansættelsen af gaver og konsekvenserne ved manglende indgivelse af gaveanmeldelse kommer til at have virkning for gaver, der er modtaget fra og med den 1. januar 2013. Gaver, der er modtaget i kalenderåret 2013, skal anmeldes til SKAT senest den 1. maj 2014.

Til stk. 8

Det foreslås, at ændringerne af reglerne om fastsættelse af årlige renter i opkrævningslovens § 7, stk. 2, skal have virkning fra og med 1. januar 2014. Det vil sige, at renten som offentliggøres i december 2013 offentliggøres efter den foreslåede nye regel.

Til stk. 9

Det foreslås, at ændringerne af reglerne i selskabsskatteoven om renteswaps skal have virkning fra og med indkomståret 2013.

Forslaget om renteswaps er udelukkende begunstigende for et selskab, idet en utilsigtet beskatning undgås. Efter de gældende regler kan muligheden fortabes både for den hidtidige koncern og det frasolgte selskab for at modregne et eventuelt beskåret kurstab på renteswaps i gevinster på samme kontrakt, når der er gået mere end 3 år, hvor modregningsadgangen i andre kursgevinster består. Lovforslaget medfører, at muligheden for at modregne beskårne kurstab på en renteswap ikke mistes, da det frasolgte datterselskab kan tage kurstabet med sig ved udtræden-
de af en koncern og dermed bevare modregningsadgangen i kursgevinster på samme kontrakt.

Det foreslås i øvrigt, at lovforslagets § 14, nr. 1, om, at ændringer i de ufordelte midler som følge af betaling af afgift af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler ved overførsel eller konvertering af en kapitalpension m.v. ikke skal indgå i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, og lovforslagets § 14, nr. 2-4, om adgang til videreførelse af friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 ved en heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. eller aldersforsikring m.v. har virkning fra og med indkomståret 2013. Det foreslåede virkningstidspunkt svarer til det generelle virkningstidspunkt i lov nr. 922 af 18. september 2012.

Til stk. 10

Det foreslås, at lovforslagets § 15, nr. 2, har virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2013 ellers senere, idet disse indbetalinger er uden fradrags- eller bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog nedenfor om undtagelser i to særlige situationer.

Skattepligtige med et bagudforskudt indkomstår 2013 har også fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til kapitalpension i det forskudte indkomstår 2013, og fradrags- eller bortseelsesretten ophæves først med virkning fra og med indkomståret 2014. Det bemærkes, at pensionsbeskatningslovens § 21 A alene finder anvendelse på ikke-fradragsberettigede eller ikke-bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger og derfor ikke finder anvendelse for de nævnte skattepligtige med et bagudforskudt indkomstår 2013, hvis kapitalpensionsindbetalinger fortsat vil være fradrags- og bortseelsesberettigede i indkomståret 2013. For disse personer betyder det, at lovforslagets § 15, nr. 2, først vil have virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2014 eller senere.

Endvidere er der i en overgangsperiode fortsat bortseelsesret for en arbejdsgivers indbetalinger til kapitalpension m.v., jf. § 13, stk. 4, i lov nr. 922 af 18. september 2012. Det gælder dog kun obligatoriske indbetalinger til en kapitalpension m.v. i henhold til en kollektiv overenskomst indgået senest den 31. december 2012. Baggrunden for overgangsreglen er at sikre, at der ikke gribes ind i overenskomster, hvor der er tale om eksplicit obligatoriske indbetalinger til kapitalpension m.v. Undtagelsen gælder kun til og med det indkomstår, hvor næste overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2016. Det bemærkes, at pensionsbeskatningslovens § 21 A alene finder anvendelse på ikke-fradragsberettigede eller ikke-bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger og derfor ikke finder anvendelse for indbetalinger, der er omfattet af undtagelsesreglen i § 13, stk. 4, i lov nr. 922 af 18. september 2012.

Til stk. 11

Det foreslås, at lovforslagets § 15, nr. 3-11, har virkning for overførsler og konverteringer af kapitalpensioner og supplerende engangsydelser til aldersforsikring m.v., der sker fra og med den 1. januar 2013. Den foreslåede regel i 2. pkt. omhandler rabatordningen på 2,7 procentpoint for afgiften af de kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres, til en aldersforsikring m.v. i 2013. Denne rabatordning ændres ikke med nærværende lovforslag. Det præciseres således, at der i 2013 (kalenderåret) fortsat kun skal betales en reduceret afgift på 37,3 pct. i stedet for 40 pct. ved overførsel, herunder konvertering, af en fradragsberettiget kapitalpension til en aldersopsparring eller aldersforsikring efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 3, og ved overførsel, herunder konvertering, af en supplerende engangsydelse til en supplerende engangssum efter pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 5.

I den foreslåede nyaffattelse af pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, er der således henvist til de foreslåede bestemmelser i pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 3 - 5, i lovforslagets § 15, nr. 4. Det betyder, at der i 2013 kun skal betales 37,3 pct. i stedet for 40 pct. i afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen samt af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen.

Tilsvarende vil der i 2013 kun skulle betales 37,3 pct. i stedet for 40 pct. i afgift ved overførsel af en supplerende engangsydelse til en supplerende engangssum efter pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 3 - 5, som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 6. Det betyder, at overførsler, herunder konverteringer, i 2013 af kapitalpensioner for så vidt angår særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen samt en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen sker til betaling af en afgift på 37,3 pct. i stedet for 40 pct.

Med den foreslåede regel finder § 13, stk. 5, i lov nr. 922 af 18. september 2012 i øvrigt tilsvarende anvendelse ved overførsler, herunder konverteringer af kapitalpension m.v. til aldersforsikring m.v.

Det betyder for det første, at ved overførsler/konverteringer i 2013 omfattet af pensionsbeskatningslovens § 26 A udgør afgiften af den

del af det overførte beløb, der udgør værdien af policen eller kontoen pr. 31. december 1979, derfor 23,31 pct. i stedet for 25 pct. Det betyder for det andet, at ved beregning af afgift for en ordning, hvortil der efter pensionsbeskatningslovens § 41 den 14. august 2012 eller senere er overført beløb fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtdsfond, jf. § 7 a, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, anvendes reglen i pensionsbeskatningslovens § 14 A, stk. 1, på den del af overførslen m.v., der hidrører fra det fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond overførte beløb, dvs. med den normale afgiftssats for udbetalinger fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Det betyder, at overførte midler fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtdsfond ved overførsel m.v. til en aldersforsikring m.v. ikke omfattes af rabatten på 2,7 procentpoint i 2013, men alene kan ske mod betaling af den normale afgift for udbetalinger fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond på knap 40 pct. Det skete for at undgå, at rabatten ville komme til at udgøre et selvstændigt incitament til at flytte midler i Lønmodtagernes Dyrtdsfond til en kapitalpension efter fremsættelsen af lovforslaget til lov nr. 922 af 18. september 2012.

Det foreslås endvidere i stk. 11, at ved udbetalinger af supplerende engangsydelser i 2013 og ved overførsler/konverteringer af supplerende engangsydelser til supplerende engangssum i 2013, udgør pensionsafgiften som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct. i stedet for 35 pct., forholdsmæssigt svarende til den reducerede afgift på 37,3 pct. i 2013 mod normalt 40 pct. af resten af den supplerende engangsydelse. Tilsvarende foreslås det, at afgiftssatsen på 25 pct. i pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., ved udbetalinger af supplerende engangsydelser i 2013 og ved overførsler/konverteringer af supplerende engangsydelser til supplerende engangssum i 2013 er reduceret til 23,31 pct.

Ved en fejl blev afgiftssatserne på 35 og 25 pct. for så vidt angår supplerende engangsydelser således ikke forholdsmæssigt reduceret ved gennemførelsen af lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension), som tilfældet var med den lave sats på 25 pct. for den del af en kapitalpension, der udgør værdien af kapitalpensionen pr. 31. december 1979, som er reduceret til 23,31 pct. i 2013.

Der er med det foreslåede stk. 11, bortset fra ændringen af afgiftssatserne på 35 og 25 pct. i 2013, ikke tilsigtet materielle ændringer af den fra 1. januar 2013 gældende retstilstand i relation til afgiftssatserne ved overførsel, herunder konvertering af kapitalforsikringer m.v. til aldersforsikringer m.v.

Til stk. 12

Det foreslås at indføre mulighed for, at overførsel, herunder konvertering, af en kapitalforsikring, kapitalopsparring og en supplerende engangsydelse kan ske til en nyoprettet aldersforsikring, aldersopsparring eller en supplerende engangssum med opretholdelse af den udbetalingsalder, der gælder for den bestående kapitalforsikring m.v., uanset at der på den nyoprettede aldersforsikring m.v. inden overførslen, herunder konverteringen, af den bestående ordning finder sted, er indbetalt på den nyoprettede ordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 42 A opretholdes aldersgrænserne for udbetaling ved hel eller delvis overførsel, som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, af en kapitalforsikring, kapitalopsparring eller en supplerende engangsydelse til en nyoprettet aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum for samme person eller en ægtefælle efter udlodning efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 2. Tilsvarende gælder ved konvertering af en kapitalforsikring m.v. til en aldersforsikring m.v.

Baggrunden for pensionsbeskatningslovens § 42 A er, at for pensionsordninger med løbende udbetalinger, rate- og kapitalpensionsordninger, der er oprettet inden den 1. maj 2007, kan udbetalingen begynde ved det fyldte 60. år, medmindre Skatterådet har godkendt en lavere pensionsalder. Pensionsopspareren og pensionsinstituttet har dog mulighed

for at aftale, at udbetalingen i sådan en ordning tidligst kan begynde ved pensionsudbetalingsalderen.

For pensionsordninger, der er oprettet den 1. maj 2007 eller senere, kan udbetalingen på grund af alder først begynde ved pensionsudbetalingsalderen, medmindre Skatterådet har godkendt en lavere pensionsalder. Pensionsudbetalingsalderen er som udgangspunkt tidspunktet 5 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension og § 1 a i pensionsbeskatningsloven.

Pensionsbeskatningslovens § 42 A har betydning i det tilfælde, hvor en pensionsordning med en pensionsudbetalingsalder på 60 år overføres til en nyoprettet pensionsordning, der har en højere pensionsudbetalingsalder end 60 år. Reglen sikrer, at ved overførsel til den nyoprettede ordning opretholdes den pensionsudbetalingsalder, der gælder for den ordning, der overføres, for den ordning, hvortil den bestående ordning overføres, dvs. den sammenlagte ordning.

Det er som anført en betingelse, at den ordning, hvortil den bestående ordning overføres, skal være nyoprettet. Ved en nyoprettet ordning forstås efter praksis en ordning, der er oprettet som led i aftalen om overførsel af en bestående ordning, og hvor overførslen faktisk finder sted. Da indbetalingerne i den nyoprettede ordning afløser indbetalingerne i den bestående ordning, er det endvidere en betingelse, at der ikke er to samtidige indbetalingsforløb i ordningerne.

En ordning anses for nyoprettet, selv om der sker indbetalinger på ordningen i perioden mellem oprettelsen og den faktiske overførsel af den bestående ordning, og selv om indbetalingerne på den nyoprettede ordning afviger fra de hidtidige indbetalinger på den bestående ordning.

Betingelsen om, at en ordning skal være nyoprettet, jf. praksis herom ovenfor, kan føre til, at der ved en forsinkelse i pensionsinstitutternes tilbud om fremrykning af betaling af afgiften af kapitalpensioner opstår risiko for, at pensionsopsparene mister mulighed for at få kapitalpensionen m.v. udbetalt ved den udbetalingsalder, der gælder for den pågældende ordning. Hvis et pensionsinstitut kan fremrykke beskatningen af en bestående kapitalpension allerede i eksempelvis januar 2013 og herefter modtager indbetalinger på aldersforsikringen m.v., vil hele ordningen få en pensionsudbetalingsalder som den oprindelige kapitalpension.

Hvis et pensionsinstitut derimod ikke er i stand til at tilbyde pensionsopsparene fremrykning af beskatningen af kapitalpensionen, før der modtages indbetalinger til en ny aldersforsikring m.v., er aldersforsikringen m.v. i princippet oprettet som en ny ordning med den pensionsudbetalingsalder, der ud fra pensionsopsparens årgang gælder for den pågældende ordning. Det indebærer, at en kapitalpension m.v., der først på et senere tidspunkt betales fremrykket afgift af, ikke som udgangspunkt vil kunne overføres til den nye aldersforsikring m.v. uden, at hele den sammenlagte pensionsordning dermed får den pensionsudbetalingsalder, der gælder for den nye aldersforsikring m.v. Det vil, jf. ovenfor om praksis, være tilfældet, hvis den ordning, der oprettes, ikke er oprettet som led i aftalen om overførsel af en bestående ordning, eller hvis der sker indbetalinger på såvel den bestående ordning som den nyoprettede ordning samtidig.

Der foreslås på den baggrund en regel om, at ved hel eller delvis overførsel, herunder konvertering, af en kapitalforsikring, kapitalopsparing eller en supplerende engangsydelse til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, opretholdes den pensionsudbetalingsalder, der gælder for kapitalforsikringen m.v., ved en senere overførsel, herunder konvertering, for den sammenlagte ordning, uanset at der på aldersforsikringen m.v. er sket indbetalinger inden kapitalforsikringen m.v. overføres, herunder konverteres. Det vil sige, at aldersforsikringen m.v. i relation til pensionsbeskatningslovens § 42 A skal betragtes som nyoprettet uanset, at den ikke er oprettet som led i aftalen om overførsel af en bestående ordning, at der sker indbetalinger på aldersforsikringen inden overførslen, herunder konverteringen, og at der

i samme periode sker indbetalinger på såvel den bestående som den nyoprettede ordning i samme periode.

Det foreslås i betragtning af, at problemet skyldes pensionsinstitutternes udfordringer af såvel administrativ som rådgivningsmæssig karakter i en overgangsperiode med hensyn til at kunne imødekomme pensionsopsparenes ønsker om fremrykning af afgiftsbetalingen, at den foreslåede regel kun skal finde anvendelse for overførsler, herunder konverteringer, af bestående ordninger i 2013 og 2014.

Forslaget betyder i lyset af praksis om pensionsbeskatningslovens § 42 A således, at har eksempelvis en kapitalforsikring en pensionsudbetalingsalder på 60 år, vil der i 2013 og 2014 kunne ske fremrykning af beskatningen af ordningen med opretholdelse af pensionsudbetalingsalderen på 60 år, uanset at aldersforsikringen m.v., der kan have en højere en pensionsudbetalingsalder end 60 år, er oprettet før overførslen, herunder konverteringen, at oprettelsen ikke er et led i en aftale om overførsel, herunder konvertering, af en bestående ordning, og at der er sket indbetalinger på aldersforsikringen m.v. inden overførslen, herunder konverteringen af den bestående ordning. Det vil sige, at har en nyoprettet aldersforsikring m.v. en pensionsudbetalingsalder på eksempelvis 62 år, vil pensionsudbetalingsalderen ændres til 60 år i det tilfælde, hvor en kapitalforsikring med pensionsudbetalingsalder på 60 år i 2013 eller 2014 overføres, herunder konverteres, til en aldersforsikring mod fremrykning af afgiftsbetalingen.

Til stk. 13

Renten i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, foreslås offentliggjort senest den 15. december forud for det kalenderår, som den vedrører. De, som er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, har alle kalenderåret som indkomstår. Det foreslås, at ændringerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, skal have virkning fra og med indkomståret 2014.

Det foreslås, at ændringen af reglen om fastsættelse af den årlige standardrente i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, har virkning fra og med indkomståret 2014.

Grunden til at denne ændring først skal have virkning fra indkomståret 2014 er, at der ville opstå et væsentligt provenutab, hvis ændringen skulle have virkning fra indkomståret 2013.

Til stk. 14

De nye regler i tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven for godtgørelse af afgift af varer, der leveres til udlandet, afløser tidligere regler for afgiftsgodtgørelse i de tre nævnte afgiftslove, som ved en fejl blev ophævet ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 (Gennemførelse af EU-cirkulationsdirektiv) med virkning fra og med den 1. april 2010. Visse virksomheder har i den efterfølgende periode som følge af den fejlagtige ophævelse af de tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer.

Da de foreslåede nye regler endvidere er af begunstigende karakter for virksomhederne, foreslås de nye godtgørelsesregler at få tilbagevirkende kraft for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Det foreslås, at ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet for perioden fra og med den 1. april 2010 til og med den 31. december 2012, skal indgives til SKAT senest den 1. april 2013.

Til stk. 15

Kapitalafkastsatsen både efter den eksisterende regel i virksomhedsskatteloven og efter den foreslåede nye regel skal fastsættes på grundlag af indhentede oplysninger for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår.

Skattepligtige, som har mulighed for at vælge en af ordningerne i virksomhedsskatteloven, kan have påbegyndt deres indkomstår 2013, før loven træder i kraft.

For de fleste skattepligtige, der anvender virksomhedsskatteloven, vil det være en fordel at anvende så høj en kapitalafkastsats som muligt, idet resultatet vil være en højere kapitalafkastsats. For de skattepligtige,

der skal foretage rentekorrektion som følge af negativ indskudskonto eller indskud/hævning samme år, vil en høj kapitalafkastsats imidlertid være til ugunst, idet rentekorrektion som følge heraf bliver større.

Der foreslås derfor en overgangsregel, hvis indkomståret 2013 er påbegyndt inden den 1. januar 2013, hvorefter skatteyderne som kapitalafkastssats efter virksomhedsskattelovens § 9 enten kan vælge kapitalafkastssatsen for indkomståret 2012 eller en kapitalafkastsats, der fastsættes på grundlag af den af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnede effektive obligationsrente for de første 3 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Efter den eksisterende regel fastsættes kapitalafkastssatsen på grundlag af den af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnede effektive obligationsrente for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår.

Nasdaq OMX Copenhagen A/S har oplyst, at selskabet vil lukke det system, som udregner den effektive obligationsrente, og at det med stor sandsynlighed vil ske i løbet af 2. kvartal 2013.

UKS

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal over for told- og skatteforvaltningen årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ, og om sin ejerbolig. De arter af formue, der omfattes af § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 10, § 10 A eller § 10 B, tillige med oplysning om formueværdien af fast ejendom beliggende i udlandet skal selvangives, medmindre oplysningen er omfattet af en af de nævnte indberetningspligter. Den skattepligtige skal desuden selvangive underskud og tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskudet eller tabet vedrører.

Stk. 2. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren, hvilke oplysninger af betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen selvangivelsen skal indeholde, herunder oplysninger til brug for myndighedernes kontrol af grundlaget for erhvervsdrivende virksomheders selvangivelse.

Stk. 3. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren, om selvangivelsen skal underskrives eller vedgås på anden særlig måde.

Stk. 4. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren udformningen og udsendelsen af blanketter til brug ved selvangivelsen. Skattepligtige, der ikke modtager en selvangivelsesblanket, er ikke fritaget for at selvangive.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, modtager en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Stk. 6. Uanset stk. 5 modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, og senest ved § 1 i lov nr. 927 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om, at visse selvangivelsespligtige, herunder selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.«

2. I § 1, stk. 6, udgår »ud over et eventuelt oplysningskort«.

Stk. 7. Efter indstilling fra Skatterådet kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indgivelse af og indholdet i anmodninger, der efter skattelovgivningen skal indgives i tilknytning til selvangivelsen.

§ 4. Fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartssprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.

2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Stk. 2. Juridiske personer skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden den 1. februar til den 31. marts, skal der selvangives senest den 1. august samme år.

Stk. 3. Udløber selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.

§ 5. Har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr., for hver dag selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5000 kr. i alt. Fra skattetillægget efter 1. pkt. gøres der følgende undtagelser:

3. I § 4, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort«.

4. § 4, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Den selvangivelsespligtige eller dennes ægtefælle modtager en årsopgørelse, men forudsættes ifølge lovgivningen at indgive en selvangivelse, jf. de regler, som skatteministeren har fastsat herom i medfør af § 1, stk. 5.«

5. § 4, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af de regler, som skatteministeren har fastsat i medfør af § 1, stk. 5, om personer som modtager en årsopgørelse.«

6. § 4, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som modtager en årsopgørelse efter regler fastsat af skatteministeren i medfør af § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.«

1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen.

2) For fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for topskatten efter § 7 i personskatteloven, udgør skattetillægget 100 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 2.500 kr. i alt.

3) For fonde og foreninger, der efter § 15 i fondsbekendtgørelsen kan opfylde selvangivelsespligten ved afgivelse af en særlig erklæring, betales et skattetillæg på 500 kr. for ikke at selvangive rettidigt.

Skattetillægget tilfalder staten. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning fritage helt eller delvis for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., kan told- og skatteforvaltningen fremtvinge en selvangivelse ved pålæg af daglige bøder. Bøden tilfalder staten.

Stk. 3. Foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.

§ 9 B. Den, der som led i sin virksomhed modtager aktier m.v. i depot til forvaltning, skal hvert år foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om det udbytte, der er udloddet i det forudgående kalenderår af deponerede aktier m.v. optaget til handel på regulerede markeder og aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men er registreret i en værdipapircentral.

Stk. 2. Selskaber og foreninger m.v., som har pligt til at indeholde udbytteskat i henhold til kildeskattelovens § 65, skal hvert år foretage indberetning om udbytter udloddet i det forudgående kalenderår af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder og ikke er registreret i en værdipapircentral.

Stk. 3. Indberetninger i henhold til stk. 1 og 2 skal for hver udbyttedtager omfatte følgende oplysninger:

1) identifikation af den, der foretager indberetningen.

7. § 5, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»For fysiske personer, der har fået tilsendt en årsopgørelse efter regler fastsat af skatteministeren i medfør af § 1, stk. 5, eller oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse, beregnes ikke noget skattetillæg.«

8. § 5, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Hvis den selvangivelsespligtige ikke har selvangivet fyldestgørende på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.«

9. I § 9 B, stk. 1 og 2, udgår »hvert år« og »i det forudgående kalenderår«.

- 2) Identifikation af udbyttedtageren, i det omfang denne oplysning er kendt.
 - 3) Størrelsen af det udloddede udbytte i årets løb.
 - 4) Identiteten af aktien m.v.
 - 5) Hvilket land den udbyttegivende aktie m.v. er udstedt i, og om aktie m.v. er optaget til handel på et reguleret marked, når indberetningen sker efter stk. 1.
- Stk. 4-6. ---*

§ 10 A. ---

Stk. 2. De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere mindst en gang årligt indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal tillige omfatte de oplysninger, som er nævnt i nr. 1 og 2. Desuden skal der indberettes de oplysninger, som er nævnt i stk. 5 og 6, og oplysning om beholdning af de nævnte investeringsbeviser, aktier m.v. og indskud ved kalenderårets udgang med angivelse af

- 1) investeringsbevisernes, aktierne m.v.s eller den kontoførende investeringsforenings identitet, herunder art og virke,
- 2) antallet af aktier m.v. og investeringsbeviser og
- 3) kursværdien ved årets udgang.

Stk. 3. Indberetningspligten efter stk. 1 og 2 påhviler offentlige kasser, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, aktieselskaber, investeringselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, banker, sparekasser, andelskasser, investeringsforeninger, vekselerere og andre, som indløser rente- eller udbyttekuponer, tilskriver renter eller udbytte vedrørende de værdipapirer, som er nævnt i stk. 1 eller 2, eller modtager de værdipapirer, som er nævnt i stk. 1 eller 2, i depot til forvaltning.

Stk. 4-7. ---

10. § 9 B, stk. 3, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) Identifikation af udbyttedtageren, i det omfang denne oplysning er kendt, identifikation af den konto, udbetalingen sker til, ved indberetning efter stk. 2, og identifikation af depotet ved indberetning efter stk. 1.

3) størrelsen af det udloddede udbytte før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb og oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats.

4) Datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet.«

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

11. § 10 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal omfatte de oplysninger, som er nævnt i nr. 1 og 2, samt ved indberetning om indfrielse af udbyttekuponer og udbytter oplysninger om størrelsen af udbyttet før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb, oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats og oplysning om datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Indberetningen skal tillige omfatte identifikation af depotet, når indberetningen foretages af den, hos hvem aktierne m.v. eller investeringsbeviserne er deponeret.«

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1560 af 21. december 2010 og senest ved § 5 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 60. I den slusksat, der for et år udskrives for den skattepligtige, med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og afgiften omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., modregnes nedennævnte beløb vedrørende samme år:

§ 61. Den skattepligtige skal tilsvare det beløb, hvormed slusksatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter stk. 3 og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., måtte overstige de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60. Beløbet benævnes »restskat«

§ 62. Det beløb, hvormed slusksatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., måtte være mindre end de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60, benævnes »overskydende skat«.

§ 61. ...

Stk. 2-3....

Stk. 4. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 forfalder med tillæg efter stk. 2 til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne september, oktober og november i året efter indkomståret. Udskrives årsopgørelsen først den 1. september eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder, dog bortset fra december måned. Reglerne i § 58 om betalingsfristen finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Er udskrivningsdatoen for den skattepligtiges årsopgørelse senere end den 1. oktober i året efter indkomståret, forfalder den del af restskatten med eventuelle skyldige renter efter § 63, stk. 1, der ikke overstiger et grundbeløb på 18.300 kr. (2010-niveau) med tillæg af et til denne del af restskatten svarende tillæg efter stk. 2 og renter efter § 62 A, stk. 1, 3. pkt., til betaling i det følgende år på samme tidspunkter og med samme betalingsfrister som B-skat, jf. § 58. Er udskrivningsdatoen for årsopgørelsen først den 1. januar eller senere, forfalder restskatten til betaling over de resterende B-skatrater. Betalingen skal dog ske i mindst 3 rater, jf. dog § 62 C, stk. 1, hvorved bortses fra månederne juni og december.

Stk. 6. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 5 forfalder med tillæg efter stk. 2 og renter efter § 62 A, stk. 1, 3. pkt., til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder, dog bortset fra juni og december måned. Reglerne i § 58 om betalingsfristen finder tilsvarende anvendelse.

1. I § 60, stk. 1, udgår »og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,«.

2. I § 61, stk. 1, og § 62, stk. 1, ændres »af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,« til: »og af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6,«

3. § 61, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne august, september og oktober i året efter indkomståret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Udskrives årsopgørelsen først den 1. august i året efter indkomståret eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.«

4. I § 61, stk. 5, udgår », hvorved bortses fra månederne juni og december«.

5. I § 61, stk. 6, udgår », dog bortset fra juni og december måned«.

§ 62. Det beløb, hvormed sluskskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., måtte være mindre end de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60, benævnes »overskydende skat«.

Stk. 2...

Stk. 3. Tilbagebetaling af overskydende skat med godtgørelse efter stk. 2 sker i tiden fra den 1. marts til den 1. oktober i året efter indkomståret. Der tilkommer den skattepligtige en rente svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober at regne, hvis tilbagebetaling sker efter denne dato. Inden tilbagebetaling finder sted, modregnes eventuelle restancer af personlig skat med påløbne morarenter.

§ 62 A. Medfører en ændret årsopgørelse, at der skal betales restskat eller yderligere restskat, gælder reglerne i § 61, stk. 3-6, for betaling af beløbet med tillæg efter § 61, stk. 2. Udskrives den ændrede årsopgørelse efter den 1. oktober i året efter indkomståret, berører ændringen ikke den opkrævning, der sker efter § 61, stk. 5, eller den overførsel, der er sket efter § 61, stk. 3, af den eventuelt tidligere beregnede restskat m.v. Restskat eller yderligere restskat efter 1. pkt. med tillæg efter § 61, stk. 2, forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil udskrivningsdatoen.

Stk. 2. Medfører en ændret årsopgørelse, at der sker nedsættelse eller bortfald af overskydende skat, der allerede er udbetalt til den skattepligtige, jf. § 62, skal beløbet tilbagebetales tillige med godtgørelse efter § 62, stk. 2. Det samlede beløb efter 1. pkt. forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil udskrivningsdatoen. Tilbagebetaling sker efter § 61, stk. 4.

6. To steder i § 62, *stk. 3*, ændres »1. oktober« til: »1. september«.

7. Tre steder i § 62 A ændres »fra den 1. oktober« til: »fra den 1. september«.

Stk. 3. Medfører en ændret årsopgørelse, at den tidligere beregnede restskat nedsættes eller bortfalder, udbetales det beløb, som restskatten er nedsat med, med tillæg efter § 61, stk. 2, til den skattepligtige inden udgangen af den måned, der følger nærmest efter udskrivningsdatoen. Der tilkommer den skattepligtige en rente svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret. Inden udbetaling finder sted, modregnes eventuel uforfalden restskat efter § 61, stk. 3-6, og eventuelle restancer af personlig skat med påløbne morarenter. Opkrævning af den resterende, ikke forfaldne del af restskatten sker efter reglerne i § 61, stk. 3-5. Udskrives den ændrede årsopgørelse efter den 1. oktober i året efter indkomståret, berører ændringen ikke den overførsel af restskat m.v. til det følgende år, der er sket efter § 61, stk. 3.

8. Efter § 62 A indsættes:

»§ 62 B. Hvor skatteansættelsen er fastsat skønsmæssigt efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, beregnes en rente af restskatten svarende til renten i § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. september i året efter indkomståret til udskrivningsdatoen.«

§ 62 C. Rater, der opkræves efter denne lov, skal være på mindst 100 kr., indtil hele beløbet er betalt.

Stk. 2. Hvis skattebeløb efter denne lov, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg, godtgørelse og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 100 kr., opkræves eller udbetales det ikke. Overskydende skat, der efter 1. pkt. ikke udbetales, overføres til året efter det år, hvori ligningen foretages. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges eller fradrages beløb efter 1. og 3. pkt., der ikke tidligere er opkrævet eller udbetalt.

9. I § 62 C, *stk. 1*, ændres »100 kr.« til: »500 kr.«.

10. § 62 C, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Hvis restskat, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 500 kr., opkræves den ikke. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges beløb efter 1. og 2. pkt., der ikke tidligere er opkrævet.«

§ 66. ---

Stk. 2. Selskaber, der vedtager eller beslutter udbetaling eller godskrivning af udbytte, skal uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af udbytteskat i en af skatteministeren foreskrevet form meddele oplysning om vedtagelsen. Meddelelsen skal indgives senest i den følgende måned efter nævnte vedtagelse eller beslutning samtidig med udløbet af selskabets frist for indberetning til indkomstregisteret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Selskaber, der vedtager eller beslutter ikke at deklarere udbytte, er på told- og skatteforvaltningens begæring pligtige til inden en nærmere angiven frist at indsende oplysning om vedtagelsen. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. ---

§ 85. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2 fastsatte bestemmelser om at indgive meddelelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 87, indtil påbudet efterleves.

Stk. 5. ---

11. I § 66, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »udbytte,«: »som ikke skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2,«.

12. To steder i § 85, *stk. 4*, ændres »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

§ 3

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 24. juni 2011, § 1 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 3 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 22. . .

Stk. 4. Hvis investeringsinstituttets anbringelser ikke overholder betingelsen i stk. 2, anses instituttet for at have skiftet skattemæssig status til et aktiebaseret investeringsinstitut, jf. § 33 og selskabskatteovens § 5 F, og reglerne i § 21 finder anvendelse.

...

§ 23. . .

1. I § 22, *stk. 4*, indsættes efter »aktiebaseret investeringsinstitut«: »med minimumsbeskatning«.

Stk. 8. Ved afståelse af et investeringsforeningsbevis i et investeringsinstitut med minimumsbeskatning, der har været omfattet af ligningslovens § 16 C, og hvor investeringsbeviset på grund af instituttets beslutning herom eller på grund af manglende rettidig indsendelse af korrekte oplysninger om minimumsudlodning m.v. omfattes af § 19, stk. 1, opgøres den skattepligtige indkomst fra afståelsen, som om stk. 7, § 19, stk. 1, og § 33, stk. 1, ikke var gældende. Det gælder dog kun, såfremt afståelsen sker inden beslutningstidspunktet eller inden det tidspunkt, hvor rettidig indsendelse af korrekte oplysninger skulle have fundet sted, og den skattepligtige ikke på grund af udfaldet af en stedfun- den generalforsamling havde grund til at antage, at beslutningen ville blive truffet, eller at der ikke ville ske rettidig indsendelse af korrekte oplysninger.

§ 32. Indskud af aktier og tegningsret til aktier i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selv-pensioneringsordning eller i en børneopsparings- ordning, der er omfattet af pensionsbeskatningslo- ven, samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

...

§ 33. ...

Stk. 5. I det første år, hvor årets gevinst eller tab på aktier, der er udstedt af et investeringsselskab, omfattes af § 19, jf. stk. 2, nedsættes værdien af andele i investeringsselskabet ved indkomstårets begyndelse med den faktiske udlodning foretaget efter statusskifte, i det omfang den vedrører tiden før statusskiftet. På tilsvarende måde nedsættes anskaffelsessummen af andele, når et investerings- selskab, jf. § 19, skifter skattemæssig status. Ved statusskifte fra udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, til investeringsselskab nedsættes værdien af andelene mindst med mini- mumsudlodningen.

...

2. I § 23, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »minimumsudlod- ning« til: »minimumsindkomst«.

3. I § 32, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »samt indskud af ak- tier og tegningsret til aktier i en boligopsparings- ordning, der er omfattet af lov om boligopspar- ing,«.

4. I § 33, *stk. 5, 3. pkt.*, ændres »udloddende inve- steringsforening« til: »investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

§ 4

I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 19. september 2011, som ændret ved § 6 i lov nr. 433 af 16. maj 2012 og § 4 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 16. Indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selv pensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles det med hævning.

Stk. 2. Udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en aldersopsparing, fra en selv pensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller fra en boligopsparingsordning som nævnt i stk. 1 sidestilles med indskud.

...

1. I § 16, *stk. 1*, udgår« eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,«.

2. I § 16, *stk. 2*, ændres« selv pensioneringsordning,« til:« selv pensioneringsordning eller«.

3. I § 16, *stk. 2*, udgår« eller fra en boligopsparingsordning«.

§ 5

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 2. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Foreligger en anmeldelse om gave ikke rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af værdien af gaven.

Stk. 4. Gavegiver og gavemodtager skal, hvis told- og skatteforvaltningen har foretaget en skønsmæssig ansættelse af værdien af en gave, inden 4 uger fra dateringen af underretningen om skønsmæssig ansættelse underrette told- og skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst fra udløbet af fristen for anmeldelse af gaveafgiftspligtig gave.«

2. § 27, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 6 måneder efter anmeldelsens modtagelse. Fristen begynder dog først at løbe fra det tidspunkt, hvor told- og skatteforvaltningen har de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til værdiansættelsen. Har told- og skatteforvaltningen ikke inden udløbet af 6 måneder fremsat krav om yderligere oplysninger, kan fristen for ændring af værdiansættelsen ikke forlænges udover 6 måneder fra anmeldelsens modtagelse.«

§ 27. ---

Stk. 2. Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 3 måneder efter anmeldelsens modtagelse.

§ 41. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, herunder til brug ved beregning af passivposter efter § 13 a, eller fortier eller nægter at give oplysninger til brug ved afgørelser om afgiftspligten eller afgiftsberegningen eller

2) undlader rettidigt at afgive de opgørelser, anmeldelser m.v., der er foreskrevet i denne lov.

3. I § 41, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »i denne lov«: »eller«.

4. I § 41, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) undlader at underrette told- og skatteforvaltningen om, at ansættelsen er for lav, jf. § 26 stk. 4«.

§ 6

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 4 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og § 5 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 4 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

§ 10 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5-6. ---

1. I § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 7

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 5 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 6 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 7 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5-8. ---

1. I § 7 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 8

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

§ 4 b. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1. I § 4 b, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 2-8. ---

§ 5. Afgiftsoplag er et ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2-5. ---

§ 33. Anvendelsesområdet for lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23, 29 og 30 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

2) Andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen vedrørende varer, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt.

Stk. 2. ---

2. § 4 b, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 5, stk. 1, ændres »Afgiftsoplag er et ethvert« til: »Et afgiftsoplag er ethvert«.

4. I § 33, stk. 1, ændres », 29 og 30« til: »og 29-32«.

§ 9

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 19. august 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 35. Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvponseringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Udlodning af en obligation fra en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto sidestilles med erhvervelse. Udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed eller en selvponseringsordning, fra en børneopsparingsordning eller en boligopsparingsordning som nævnt i 1. pkt. sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. 1. -5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.

1. I § 35, 1. pkt., udgår «samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,».

2. I § 35, 4. pkt., udgår «eller en boligopsparingsordning» og efter «fra en opsparing i pensionsøjemed» indsættes:«, fra en aldersopsparing».

§ 10

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 28. oktober 2011, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, og senest ved § 1 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

16 C....

Stk. 9. Investeringsinstitutter, der er minimumsbeskattet, kan vælge at foretage en regulering af de indtægter, tab og administrationsudgifter, jf. stk. 4-6, der indgår ved opgørelse af minimumsindkomsten, som følge af udstedelse af nye beviser og indløsning af beviser. Hvis investeringsinstituttet vælger at foretage en regulering som nævnt i 1. pkt., kan investeringsinstituttet ved opgørelse af indkomstårets minimumsindkomst dog ikke foretage fradrag for de beløb, der er omfattet af stk. 5, nr. 6. Reguleringen efter 1. pkt. foretages således:

1) Ved udstedelse af nye beviser øges de indtægter, tab og administrationsudgifter indtil emissionstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelse af minimumsindkomsten efter emissionen. Forøgelsen af de enkelte indtægter, tab og administrationsudgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle beviser efter emissionen og den pålydende værdi af alle beviser inden emissionen. Forøgelse af tab sker dog ikke, hvis der er tale om en investeringsforening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, på det tidspunkt, hvor tabet opstår. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for ét medlem.

2) Ved indløsning af beviser nedsættes de indtægter, tab og administrationsudgifter indtil indløsningsstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelse af minimumsindkomsten efter indløsningen. Nedsættelsen af de enkelte indtægter, tab og administrationsudgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle beviser efter indløsningen og den pålydende værdi af alle beviser inden indløsningen.

...

§ 10 a. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5-6. ---

1. I § 16 C, stk. 9, indsættes efter 1. pkt.: « Investeringsinstitutter kan ikke efterfølgende ændre princip.»

§ 11

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 7. maj 2012, som ændret ved § 6 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 12

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 277 af 27. marts 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 47. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter reglerne i denne lov eller opkrævningsloven.

*Stk. 7-8. ---***§ 74. ---***Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om at efterleve reglerne for adgangen til eftersyn samt udlevering eller indsendelse af materiale efter stk. 1 og 3-5. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

1. To steder i § 47, *stk. 6*, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

2. I § 74, *stk. 6, 2. pkt.*, ændres »den daglige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

3. I § 74, *stk. 6, 4. pkt.*, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 13

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 277 af 27. marts 2012 og senest ved § 4 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 2. Afregningsperioden er kalendermåneden. Hvor der i anden lovgivning er henvist til afgiftsperioden, svarer dette til afregningsperioden. For hver afregningsperiode og for hver skat eller afgift m.v. skal der indgives en angivelse med de oplysninger, som følger af reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. 3. pkt. finder dog ikke anvendelse, for så vidt angår indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret.

Stk. 2-9. ---

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter »indkomstregisteret«: », og indeholdt udbytteskat, som skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2«.

§ 4. Har told- og skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan de fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvarende gælder, hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret betales senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2-4. ---

§ 5. Hvis det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse eller indberetning til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., således at virksomheden har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v. eller har fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. ---

§ 12. Hvis en virksomheds tilsvær af skatter og afgifter m.v., der opkræves efter reglerne i denne lov, for en afregningsperiode er negativt, udbetales beløbet til virksomheden. Det samme gælder, når virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget, eller når en godtgørelse eller lignende, som skal modregnes i virksomhedens tilsvær, overstiger tilsvaret. Beløb under 50 kr. udbetales ikke. Er der tale om beløb vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, sker der kun udbetaling, hvis disse beløb tilsammen overstiger 50 kr.

Stk. 2. Såfremt angivelsen henholdsvis indberetningen til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. er modtaget rettidigt, sker udbetaling efter stk. 1 senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode. Såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, tilbagebetales beløbet senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort told- og skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller told- og skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

Stk. 3. Kan told- og skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke foretage kontrol af angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Skønner told- og skatteforvaltningen, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab, kan forvaltningen ligeledes afbryde udbetalingsfristen eller stille krav om sikkerhedsstillelse, indtil virksomhedens forhold er undersøgt.

2. I § 4, stk. 1, ændres «hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret» til: «hvis indkomstregisteret eller told- og skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning».

3. I § 5, stk. 1, og § 12, stk. 2, 3 og 4, udgår «til indkomstregisteret».

Stk. 4. Beløb, der skulle have været udbetalt efter stk. 1, kan tilbageholdes, såfremt angivelser eller indberetningen til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. vedrørende afsluttede afregningsperioder ikke er indgivet. Krav på tilsvarende eventuelle renter for disse perioder modregnes ved udbetalingen af beløb efter stk. 1, selv om kravet ikke er forfaldent. Beløb efter stk. 1 kan ligeledes tilbageholdes, såfremt virksomheden ikke rettidigt har indsendt sin selvangivelse.

§ 7. Betales et beløb ikke rettidigt, eller er der ydet henstand med betalingen, skal der betales en månedlig rente som fastsat efter stk. 2 med tillæg af 0,8 procentpoint for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales. For indeholdelsespligtige omfattet af § 2, stk. 6, betales renten efter 1. pkt. vedrørende A-skat og arbejdsmarkedsbidrag dog for hver påbegyndt måned regnet fra den første i måneden efter sidste rettidige indbetalingsdag. Renten kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Renten fastsættes for kalenderåret. Renten offentliggøres senest femtesidste børsdag forud for det år, hvor den skal have virkning. Renten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Renten udgør den gennemsnitlige obligationsrente, der er udregnet efter 4. pkt., oprundet til nærmeste halve procentpoint, divideret med 24, afrundet til 1 decimal.

§ 11. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

4. § 7, stk. 2, 2.-5. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning. Renten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler, det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats og den beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.«

5. I § 11, stk. 7 og 8, ændres »samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »og kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 skal meddeles virksomheden, senest 14 hverdage efter at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Meddelelse om, at registreringen er inddraget eller nægtet efter stk. 9, skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev, der tillige skal oplyse, at en fortsættelse af virksomheden efter registreringsinddragelsen eller registreringsnægtelsen vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en fortsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

Stk. 11. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter stk. 9, eller efter én eller flere andre skatte- og afgiftslove. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden påbud om at efterleve 1. pkt. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 12-14. ---

6. I § 11, stk. 10, ændres »og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en fortsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »og kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

7. Fem steder i § 11, stk. 11, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 14

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1378 af 28. december 2011, § 2 i lov nr. 398 af 9. maj 2012 og § 6 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 8. ...

Stk. 4. Beskatningsgrundlaget opgøres som de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang fratrukket de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges rente og positive beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt. Et negativt risiko- og omkostningsresultat for tekniske hensættelser tillægges beskatningsgrundlaget efter 2. pkt. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, og et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret, og at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret. I det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af beskatning efter stk. 1, bortses fra ændringen ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Stk. 5-7. ---

§ 10. ...

Stk. 5. Hvis værdien af indeståendet på en konto som nævnt i stk. 1 og 2 ved udgangen af et indkomstår er nedbragt på grund af delvis udbetaling fra ordningen og denne udbetaling overstiger tilvæksten efter den 1. januar 1983, nedsættes den beregnede værdi af kontoen ved udgangen af 1982 med et beløb svarende til forskellen mellem udbetalingen og tilvæksten. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse ved delvis udbetaling til en kontohaver fra de ordninger, der er nævnt i stk. 4.

1. I § 8, stk. 4, 6. pkt., indsættes efter « beskatning efter stk. 1, »: « betaling af afgift efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, eller § 29 A, stk. 4 og 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6 ».

2. I § 10, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »og tilvæksten«: », jf. dog 3. og 4. pkt«

3. I § 10, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»Ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, af en forsikrings- eller pensionsordning anvendes værdien af opsparingen henholdsvis livsforsikringshensættelsen m.v. ved udgangen af 1982, jf. stk. 1 og 2, som udgangspunkt for beregning af fritagelse i den nye ordning. Afgiften efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, § 26 A, stk. 1, 1. pkt., jf. § 25, § 29 A, stk. 1, og § 33 A, stk. 2, jf. § 29 A, stk. 1, fordeles dog forholdsmæssigt mellem den beregnede værdi af kontoen m.v. ved udgangen af 1982 og tilvæksten efter den 1. januar 1983.«

Stk. 6. Ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 af en forsikrings- eller pensionsordning eller fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtdsfond, jf. § 7 a i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, anvendes værdien af opsparingen henholdsvis livsforsikringshensættelsen m.v. ved udgangen af 1982, jf. stk. 1, 2 og 4, som udgangspunkt for beregning af fritagelse i den nye ordning. Det beløb, der danner grundlag for fritagelse i den nye ordning, kan dog aldrig overstige det faktisk overførte beløb. Stk. 5, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ved overførsel af forsikrings- eller pensionsporteføljer mellem forsikringsselskaber eller pensionskasser finder tilsvarende regler anvendelse.

§ 21. De skattepligtige efter § 1, stk. 2, og forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, der udbyder pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1, indgiver senest den 31. maj efter indkomstårets udløb en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for indkomståret. Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, jf. dog 4. -7. pkt. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, kan senest den 19. februar året efter indkomståret vælge at betale acontoskat for pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1. For de forsikringsselskaber m.v., der vælger at betale acontoskat, beregnes renter af forskellen mellem den beregnede endelige skat og den indbetalte acontoskat for indkomståret fra den 20. februar året efter indkomståret, og til betaling sker. Skyldige skattebeløb med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af den endelige opgørelse. Overskydende skattebeløb med tillæg af renter tilbagebetales. Renten efter 2. og 5. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 5. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.

Stk. 2---

§ 27. ...

4. I § 10, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »pensionsbeskatningslovens § 41«: »og § 41 A, stk. 1«.

5. § 21, stk. 1, 8. og 9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten efter 7. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 6. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.«

6. § 27, stk. 5, affattes således:

Stk. 5. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet fra den 1. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for et indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes som et simpelt gennemsnit af de af OMX, den Nordiske Børs, København, dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.

»*Stk. 5.* Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 21, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 22, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for det indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med én decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.«

§ 15

I lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 11 A. ...

Stk. 2. Før rateudbetalingen påbegyndes, vælger kontohaveren udbetalingsforløbet efter reglerne i dette stykke. Renter m.v., der tilskrives i det sidste udbetalingsår, skal senest udbetales sammen med sidste rate. Kontohaveren skal vælge et af følgende udbetalingsforløb:

1. et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, eller
2. et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente. Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

....

§ 21 A. Beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, og som ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 18, stk. 2, 1. og 6. pkt., eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., og § 21, stk. 1, kan tilbagebetales eller overføres til en anden ordning omfattet af kapitel 1, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. En overførsel efter 1. pkt. har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikring m.v. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på de tilfælde, som er nævnt i § 18, stk. 2, 3. og 4. pkt. Ved beregning af det overskydende beløb efter § 18, stk. 2, 4. pkt., ses der bort fra personlig indkomst, der ikke er skattepligtig til Danmark, eller hvortil beskatningsretten efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst tilfalder en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 2-5 ---

§ 25. ...

9) ved overførsel, herunder konvertering til en aldersforsikring omfattet af § 10 A eller aldersopsparing omfattet af § 12 A.

Stk. 2 ---

1. § 11 A, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til den senest til Finanstilsynet meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af den nævnte rente inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

2. I § 21 A, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling eller overførsel af beløb kan ske i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, eller senere indkomstår.«

3. § 25, stk. 1, nr. 9, indsættes efter »omfattet af § 12 A«: »jf. stk. 3-5«.

4. I § 25 indsættes som *stk. 3-5*:

»Stk. 3. Ved overførsel, herunder konvertering, som nævnt i stk. 1, nr. 9, betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til ordningen og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen. Ved ufordelte midler forstås for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ved ufordelte midler forstås for livsforsikringsselskaber m.v., der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 3, nr. 2, alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, der ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres, jf. 1. pkt. For livsforsikringsselskaber m.v., der udbyder ordninger omfattet af § 15 C, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse. Livsforsikringsselskaber m.v. som nævnt i 4. og 5. pkt. skal foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte ordninger.

Stk. 4. Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen beregnes som de ufordelte midler ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i livsforsikringsselskabet m.v., der har ufordelte midler tilknyttet, jf. dog 3. pkt. og stk. 5. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser opdeler livsforsikringsselskabet m.v. forsikringsbestanden i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i tværgående pensionskasser og livsforsikringsselskaber knyttet til ordningen beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i den pågældende kontributionsgruppe. De ufordelte midler skal opgøres tidligst primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, og senest ved selve overførslen, herunder konverteringen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdeler livsforsikringsselskabet m.v. forsikringsbestanden i én eller flere rentegrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering udgør uanset stk. 1 et beløb svarende til forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe. Afgiften som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke udgøre et mindre beløb end forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe, såfremt afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering, var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedelev. Er afgiften som nævnt i 2. pkt. mindre end 0 kr. i den enkelte rentegruppe, fastsættes afgiften som nævnt i 2. pkt. til 0 kr.«

§ 29 A. Ved udbetalingen af supplerende engangssydelsel fra en pensionskasse, der er omfattet af § 2, nr. 4, eller § 7, betales en afgift på 40 pct. af de udbetalte beløb. Det gælder også ved overførsel eller konvertering til en supplerende engangssum. Udbetalinger af supplerende engangssummer fra de nævnte pensionskasser er skatte- og afgiftsfri. § 25 A, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved udbetaling af supplerende engangssum som nævnt i 3. pkt., for hvilken der i udlandet har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. 1. og 3. pkt. finder kun anvendelse ved udbetalinger, der sker, efter at medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, og ved udbetalinger, der sker, efter at medlemmet er tildelt invalidepension, eller efter at der er indtrådt en livstruende sygdom hos medlemmet.

Stk. 2 ---

5. § 29 A, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Det gælder også ved overførsel eller konvertering til en supplerende engangssum, jf. stk. 3-5.«

6. I § 29 A indsættes som *stk. 3-5*:

»Stk. 3. Ved overførsel, herunder konvertering, som nævnt i stk. 1, 2. pkt., betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonuspensættelser knyttet til den supplerende engangsydelse og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse. Ved ufordelte midler forstås for tværgående pensionskasser pensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonuspensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser pensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ved ufordelte midler forstås for pensionskasser, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 3, nr. 2, alle former for pensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, der ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres, jf. 1. pkt. For pensionskasser, der udbyder supplerende engangsydelser omfattet af § 15 C, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse. Pensionskasser som nævnt i 4. og 5. pkt. skal foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige pensættelser for de nævnte ordninger.

Stk. 4. Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse beregnes som de ufordelte midler ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede supplerende engangsydelses depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i pensionskassen m.v., der har ufordelte midler tilknyttet, jf. dog 3. pkt. og stk. 5. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale opdeler tværgående pensionskasser bestanden i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i tværgående pensionskasser knyttet til den supplerende engangsydelse beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede supplerende engangsydelses depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i den pågældende kontributionsgruppe. De ufordelte midler skal opgøres tidligst primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, og senest ved selve overførslen, herunder konverteringen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdeler tværgående pensionskasser bestanden i én eller flere rentegrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering udgør uanset stk. 1 et beløb svarende til forskellen mellem pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe. Afgiften som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke udgøre et mindre beløb end forskellen mellem pensionskassens m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe, såfremt afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering, var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedele. Er afgiften som nævnt i 2. pkt. mindre end 0 kr. i den enkelte rentegruppe, fastsættes afgiften som nævnt i 2. pkt. til 0 kr.«

7. I § 36 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved betaling og opkrævning af afgift efter denne lov betales og opkræves kun hele kronebeløb.«

§ 38. Når afgiftspligt indtræder som følge af en udbetaling, påhviler pligten den eller dem, der efter pensionsordningen eller forsikringen er berettiget til udbetalingen. Når afgiftspligt indtræder i andre tilfælde, påhviler afgiftspligten den eller dem, der ville være berettiget til udbetalingen, hvis ordningen var blevet ophævet på dette tidspunkt. Det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution skal tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter, at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den afgiftspligtige ydelse. Hvor afgiftspligten ikke indtræder som følge af en udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 1 måned efter, at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten. Der skal gives den afgiftspligtige underretning om indbetalingen.

Stk. 2-5 ---

8. I § 38, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »udbetalingen.« til: »udbetalingen, jf. dog stk. 6.«

9. I § 38 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., påhviler det livsforsikrings-selskab m.v., der overfører, herunder konverterer, ordningen eller den supplerende engangsydelse. Livsforsikringsselskabet m.v. indgiver senest den 31. maj efter udløbet af det kalenderår, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af afgiftsgrundlaget for afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., samt af afgiften for det nævnte kalenderår. Skatten indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.«

§ 41 A. Hel eller delvis overførsel af en aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum for samme kontohaver m.v. eller en ægtefælle efter udlodning til denne i henhold til § 30, stk. 2, behandles ikke som ud- og indbetaling.

Stk. 2. Hel eller delvis overførsel, herunder konvertering af en kapitalforsikring i pensionsøjemed omfattet af § 10 eller en opsparing i pensionsøjemed omfattet af § 12 til en aldersforsikring omfattet af § 10 A eller aldersopsparring omfattet af § 12 A, behandles ikke som ud- og indbetaling, jf. dog 3. pkt. Hel eller delvis overførsel, herunder konvertering af en supplerende engangsydelse, jf. § 29 A, til en supplerende engangssum behandles ikke som ud- og indbetaling, jf. dog 3. pkt. En overførsel, herunder konvertering som nævnt i 1. eller 2. pkt., behandles som en udbetaling i relation til § 25, stk. 1, nr. 9, § 29 A, stk. 1, og § 38.

10. I § 41 A, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det er en betingelse for delvis overførsel efter 1. pkt., at aldersopsparringen, aldersforsikringen eller den supplerende engangssum ikke indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10.«

11. I § 41 A, stk. 2, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er en betingelse for delvis overførsel, herunder delvis konvertering efter 1. og 2. pkt., at kapitalforsikringen, opsparingen i pensionsøjemed eller den supplerende engangsydelse ikke indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10.«

§ 16

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovebkendtgørelse nr. 1376 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, § 10 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 2 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende her i landet:

...

5 a) investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, bortset fra investeringselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, og bortset fra investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, der er investeringsforeninger

5 b) fonde og foreninger som nævnt i §§ 214-216 i lov om finansiel virksomhed, KommuneKredit og Dansk Eksportfinansieringsfond,

...

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 5, litra c:

»5 c) investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, hvor skattepligten alene omfatter indtægt ved erhvervmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervmæssige virksomhed.«

Stk. 4. Som indtægt ved erhvervmæssig virksomhed for de i stk. 1, nr. 6, omhandlede foreninger m.v. betragtes indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. I tilfælde, hvor der er tillagt en forening m.v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af den pågældende forening selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervmæssig indtægt for foreningen m.v.; dette gælder dog ikke for hjælpe- og understøttelsesfonds for de i en virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende.

Stk. 5. Overskud, som de i stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v. indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervmæssig virksomhed.

...

Stk. 7. En bevisudstedende investeringsforening omfattet af ligningslovens § 16 C eller en kontoførende investeringsforening omfattes kun af stk. 1, nr. 6, såfremt den har mindst 8 medlemmer, medmindre der sker en effektiv markedsføring over for offentligheden eller større dele heraf med henblik på at bringe antallet af medlemmer op. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for ét medlem.

2. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 6, omhandlede« til: »nr. 5, litra c, eller nr. 6, omhandlede investeringsinstitutter,«.

3. I § 1, stk. 5, § 1, stk. 7, 1. pkt., og § 1, stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 6« til: »stk. 1, nr. 5, litra c, eller nr. 6«.

Stk. 8. En bevisudstedende investeringsforening omfattet af ligningslovens § 16 C eller en kontoførende investeringsforening med mindre end 8 medlemmer, der ikke opfylder kravene i stk. 7, omfattes dog af stk. 1, nr. 6, såfremt eventuelle investeringsbeviser i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom lyder på navn, og såfremt der i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom alene optages medlemmer, der er juridiske personer, og hvor ingen deltagere i de juridiske personer beskattes direkte af gevinst på investeringsbeviset eller af indkomst fra investeringsforeningen efter reglerne for fysiske personer. Bevisudstedende investeringsforeninger omfattet af ligningslovens § 16 C må ikke kunne optages som medlemmer.

§ 11 B. ...

Stk. 2. Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs A/S, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Standardrenten udgør 2,5 procentpoint plus den efter 1. pkt. beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele eller halve point. Standardrenten fastsættes for indkomståret. Standardrenten offentliggøres senest femtesidste børsdag forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

...

Stk. 10. Hvis et selskab i et indkomstår fradragsbeskæres efter stk. 1, vil beskærne nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven kunne fradrages i kursgevinster på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven i de 3 efterfølgende indkomstår. Uanset 1. pkt. kan beskærne urealiserede kurstab på en renteswap vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom fremføres i kontraktens løbetid til fradrag i urealiserede kursgevinster på samme kontrakt og i realiserede kursgevinster på samme kontrakt, der realiseres i det indkomstår, hvor kontrakten ophører. Ved fremførsel af kurstab modregnes de ældste kurstab først. Kurstab fremføres samlet for sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet. Ved ophørsspaltning af administrationsselskabet fordeles de fremførselsberettigede kurstab forholds- mæssigt efter den skattemæssige værdi af aktiverne, jf. stk. 5 og 6, i de modtagende selskaber.

...

4. I § 1, stk. 8, 2. pkt., ændres »investeringsforenin- ger omfattet af ligningslovens § 16 C« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C«.

5. § 11 B, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Dan- marks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svaren- de kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de mone- tære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finan- sielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. de- cember forud for det til indkomståret svarende kalenderår.«

6. I § 11 B, stk. 10, indsættes som 6. pkt.:

»Uanset 4. pkt. kan beskærne urealiserede kurstab på en renteswap fremføres i det selskab, der har indgået renteswappen, hvis det pågældende selskab udtræder af sambeskatningen.«

I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 5 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved § 3 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 8. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 2-9. ---

§ 15. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1 og stk. 3.

1. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 8, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 15 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

4. I § 15, stk. 4, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 1 og stk. 3« til: »stk. 1, 3 og 4«.

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1)-2) ---

3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i henhold til § 9, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 15, stk. 2, eller § 20, stk. 9,

4)-6) ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 7, stk. 5, udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 20, stk. 1 eller 4-12, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

5. I § 31, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 20, stk. 9« til: »§ 20, stk. 7«.

6. I § 31, stk. 5, 1. pkt., og to steder i § 31, stk. 6, ændres »§ 7, stk. 5« til: »§ 7, stk. 4, 2. pkt.«

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 7, stk. 5, eller § 20, stk. 1 eller 4-10, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 7, stk. 5, eller § 20, stk. 1 eller 4-10, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. ---

7. I § 33 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 9 a, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvær ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

§ 18

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 28 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 3 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved lov nr. 278 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 8, Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 10, Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift, EU-Tidende 1995, nr. L 291, side 40, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, samt Rådets direktiv 2010/12/EU af 16. februar 2010 om ændring af direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak samt direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 50, side 1.

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24.«

§ 3. ---

Stk. 2. Enhver pakning skal være forsynet med angivelse af indholdets art og mængde, den pågældende vares detailpris, jf. § 28, samt fremstillerens eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. De nævnte angivelser kan efter nærmere fastsatte regler anbringes på stempelemærket i stedet for på selve pakningen. Pakninger til reklamer for røgtobak nævnt i § 1, punkt B, må ikke under nogen form give indtryk af, at varen er anvendelig til fremstilling af cigaretter.

2. I § 3, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »røgtobak nævnt i § 1, punkt B,« til: »groftskåret røgtobak«.

§ 9. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgifts-suspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. § 29, stk. 1.

3. I § 9, *stk. 1*, ændres »§ 29, stk. 1« til: »§ 20, stk. 1«.

Stk. 2-6. ---

§ 10 a. ---

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemodtager eller midlertidigt registreret varemodtager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

4. I § 10 a, *stk. 1, nr. 1*, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

5. § 10 a, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemodtager eller midlertidigt registreret varemodtager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet.

Stk. 8-9. ---

§ 12. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Stk. 2. ---

Kapitel 3

Fælles bestemmelser

Regnskabs- og kontrolbestemmelser

§ 18. ---

§ 21 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 18, stk. 11 og 12. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag.

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 3, § 4, § 9, stk. 2 eller stk. 5, 3. pkt., § 10, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 2. og 3. pkt., § 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 11, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1, 2, 3 eller 8, § 21, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, 2. pkt., eller § 30, stk. 1,

3) undlader at efterkomme et efter § 15, 1. pkt., meddelt påbud eller tilsidesætter et efter § 18, stk. 8, meddelt vilkår,

4)-5) ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13, udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

6. I § 10 a, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »varer«: »der er omfattet af § 7,«.

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret« til: »autoriseret«.

8. Overskriften »Kapitel 3. Fælles bestemmelser« før overskriften til § 18 »Regnskabs- og kontrolbestemmelser« ophæves.

9. I § 21 b, 1. pkt., ændres »§ 18, stk. 11 og 12« til: »§ 18, stk. 10 og 11«.

10. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3« til: »§ 2, § 3«, og »§ 18, stk. 1, 2, 3 eller 8« ændres til: »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

11. I § 25, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 8« til: »§ 18, stk. 6«.

12. I § 25, stk. 5, ændres »§ 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 18, stk. 1-4 eller 6-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 18, stk. 1-4 eller 6-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. ---

§ 29. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1.

13. To steder i § 25, *stk. 6*, ændres »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

14. I § 29 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

16. I § 29, *stk. 4*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1, 2 og 4«.

§ 19

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteoven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 462 af 12. juni 2009 og senest ved § 13 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, foretages følgende ændring:

1. § 9, 2.-4. *pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 2. *pkt.*, opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentsats. Satsen kan ikke være mindre end 0 pct.«

§ 9. Den i § 7 nævnte afkastsats opgøres en gang årligt. Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fast forrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra indeksregulerede obligationer. Satsen udgør den beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.

§ 20

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 2 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 6 a. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 5-8. ---

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1 og 2. Afgiftsfritagelse kan betinges af, at varerne tilsættes stoffer, der gør dem uegnede til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer.

§ 12. Virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, kan af told- og skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af varer i samme omfang, som der kan ske afgiftsfritagelse efter § 11. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

1. I § 6 a, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 6 a, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-4«.

5. § 12 ophæves.

6. I § 27 indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 7, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvare ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

§ 32. Øl må kun udleveres fra den registrerede oplagshaver til forbrug her i landet, når det er bragt i den efter dets almindelige beskaffenhed og regelmæssige bryggemåde til forbrug færdige tilstand.
Stk. 2. ---

7. I § 32, *stk. 1*, ændres »registrerede« til: »autoriserede«.

§ 21

I lov nr. 1361 af 8. december 2010 om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing), som ændret ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Ændringen af tobaksafgiftslovens § 1, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, har virkning for cigaretter og røgtobak, som den 1. januar 2014 findes i ustemplet stand hos virksomheder, der fremstiller eller modtager cigaretter eller røgtobak fra udlandet, og for varer, som fra nævnte dag fremstilles, udleveres til forbrug fra autoriserede og registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Stk. 5-6. ---

1. § 11, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 22

I lov nr. 433 af 16. maj 2012 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om boligopsparing (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v.) foretages følgende ændringer:

§ 1

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 624 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1380 af 28. december 2011, § 3 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 9 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »investeringsforeningsbeviser« til: »investeringsbeviser«, »udloddende investeringsforeninger« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning«, og »en udloddende investeringsforening« ændres til: »et investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

1. § 1, nr. 1, affattes således:

»**1.** Overalt i loven ændres »investeringsforeningsbeviser« til: »investeringsbeviser«, »udloddende investeringsforeninger« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning«, og »en udloddende investeringsforening« til: »et investeringsinstitut med minimumsbeskatning«. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på § 46«.

9. § 16 C affattes således:

»...

Stk. 9. Investeringsinstitutter, der er minimumsbeskattet, kan vælge at foretage en regulering af de indtægter, tab og administrationsudgifter, jf. stk. 4-6, der indgår ved opgørelse af minimumsindkomsten, som følge af udstedelse af nye beviser og indløsning af beviser. Hvis investeringsinstituttet vælger at foretage en regulering som nævnt i 1. pkt., kan investeringsinstituttet ved opgørelse af indkomstårets minimumsindkomst dog ikke foretage fradrag for de beløb, der er omfattet af stk. 5, nr. 6. Reguleringen efter 1. pkt. foretages således:

1) Ved udstedelse af nye beviser øges de indtægter, tab og administrationsudgifter indtil emissionstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelse af minimumsindkomsten efter emissionen. Forøgelsen af de enkelte indtægter, tab og administrationsudgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle beviser efter emissionen og den pålydende værdi af alle beviser inden emissionen. Forøgelse af tab sker dog ikke, hvis der er tale om en investeringsforening omfattet af selskabskatteovens § 1, stk. 8, på det tidspunkt, hvor tabet opstår. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for ét medlem.

2) Ved indløsning af beviser nedsættes de indtægter, tab og administrationsudgifter indtil indløsningsstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelse af minimumsindkomsten efter indløsningen. Nedsættelsen af de enkelte indtægter, tab og administrationsudgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle beviser efter indløsningen og den pålydende værdi af alle beviser inden indløsningen.

...

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Stk. 2. § 1, nr. 1-3, 6, 8-15, 17-19, 22 og 24-33, §§ 2-6, § 7, nr. 1, 4 og 5, § 8, nr. 2-9, § 9, nr. 1, 3 og 6-8, § 10, § 11, nr. 1, 3 og 5-8, § 12 og § 14 har virkning fra den 1. januar 2013.

...

Stk. 7. § 1, nr. 34, og § 7, nr. 6, har virkning, hvor flytning til Danmark sker den 1. juli 2012 eller senere.

2. I § 15, stk. 2, ændres »§ 9, nr. 1, 3 og 6-8« til: »§ 9, stk. 1, 3, 6 og 8«.

3. I § 15 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. § 9, nr. 7, har virkning fra og med den 1. januar 2014.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 23

I lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension) foretages følgende ændring:

1. § 5, nr. 2, ophæves.

§ 5

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 19. august 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 557 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-7.

Stk. 3. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1-3, træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1-3, har virkning for indberetninger vedrørende udbytte, der er vedtaget eller besluttet den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 1-7, 9 og 11, har virkning for afregning af indkomstskatter fra og med indkomståret 2013.

Stk. 6. § 2, nr. 8, har virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012.

Stk. 7. § 5 har ikke virkning for gaver, der er modtaget til og med den 31. december 2012.

Stk. 8. § 13, nr. 4, har virkning fra og med den 1. januar 2014.

Stk. 9. § 14, nr. 1-4, og § 16, nr. 6, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 10. § 15, nr. 2, har virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2013 eller senere.

Stk. 11. § 15, nr. 3-11, har virkning for overførsler og konverteringer af kapitalpensioner og supplerende engangsydelser efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, der sker fra og med den 1. januar 2013. § 13, stk. 5, i lov nr. 922 af 18. september 2012 finder tilsvarende anvendelse ved overførsler og konverteringer efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, der sker i 2013, i hvilken forbindelse der ved overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, og § 29 A, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 15, nr. 3, henholdsvis § 15, nr. 5, i 2013 betales en afgift på 37,3 pct. i stedet for 40 pct. Ved overførsler eller konvertering efter § 29 A, stk. 1, af en supplerende engangsydelse i 2013 omfattet af pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, udgør afgiften i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct. Af den del af udbetalingen i 2013 af en supplerende engangsydelse, der vedrører den samlede værdi af den supplerende engangsydelse pr. 31. december 1979, udgør afgiften i pensionsbeskatningslovens pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct., jf. dog pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2. Afgiften som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., udgør i de i 3. og 4. pkt. nævnte tilfælde 23,31 pct.

Stk. 12. Ved hel eller delvis overførsel, herunder konvertering, i 2013 og 2014 af en ordning efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, og pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 15, nr. 3, henholdsvis § 15, nr. 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., opretholdes aldersgrænserne for udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, uanset at der til den nyoprettede ordning sker indbetalinger forud for overførslen, herunder konverteringen.

Stk. 13. § 14, nr. 6, og § 16, nr. 5, har virkning fra og med indkomståret 2014.

Stk. 14. § 17, nr. 3, § 18, nr. 15, og § 20, nr. 3, har virkning for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010 og til og med den 31. december 2012, skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest den 1. april 2013.

Stk. 15. § 19 har virkning fra og med indkomståret 2013. Hvis indkomståret 2013 er påbegyndt inden den 1. januar 2013, kan for indkomståret 2013 som kapitalafkastsats efter virksomhedsskattelovens § 9 enten vælges den for indkomståret 2012 fastsatte kapitalafkastsats eller den kapitalafkastsats, som fastsættes efter 3-5. pkt. Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de første 3 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fast forrentede kroneobligationer i åbne serier, der er optaget til handel på Nasdaq OMX Copenhagen A/S, bortset fra indeksregulerede obligationer. Satsen udgør den beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.

SKATTEMINISTERIET

Journalnummer: 12-0173537

Forelæggelse for skatteministeren

Anledning: 1. behandling af forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love (Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter m.v.)

Frist JBR: 22.11.2012

Frist ekstern: 27.11.2012

Sagen kort: Til brug for 1. behandlingen af ovennævnte lovforslag vedlægges:

- Spørgsmål-svarkatalog
- Tidligere ordførernotat, dog nu udvidet med pensionsdelen.
- Udkast til talepunkter

Det bemærkes, at der i spørgsmål-svarkataloget indgår de elementer, som er vurderet som væsentlige. Det betyder, at der ikke er spørgsmål om Nem-Konto og renteswaps.

Der er i Skatteudvalget fastsat en tidsplan med betækningsafgivelse den 12. december 2012, således at forslaget kan vedtages inden juleferien.

I lovforslaget indgår under pensionsdelen en ændring af elementer i skattereformaftalen fra juni 2012. En sådan sammensætning af et lovforslag har tidligere givet anledning til ønsker om deling af forslaget.

Indstilling: At spørgsmål-svarkatalog, taleudkast og baggrundsnotat godkendes og sendes til skatteordførerne med henblik på 1. behandling den 27. november 2012

Presseinitiativ m.v.: ingen.

Sagsbehandler: Anders Nielsen, Andreas Bo Larsen, Aynur Aya Sütcü, Bjørg Lilja, Elsebeth Holm Damgaard Jakob Nielsen, Tony Gønge og Trine Blach Jørgensen

Godkendt af:

23/11-2012 *Anders*

Bjergthe Christensen

JBR 25/11-12

23/11 2012

Et meget teknisk lovforslag som kan være svært at forberede sig på.

Afsluttende talepunkter til 1. behandlingen af L 67 - ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love

- Det må medgives, at det er et forslag som indeholder mange forskellige elementer. Store som små og som rækker vidt omkring med ændringer, der skal skabe lettelser for borgere, virksomheder og administrationen. Det er også et forslag som spænder vidt i kompleksitet. Nogle forslag er relativt enkle, og andre er meget teknisk vanskelige, også fordi vi stiller forslag på områder, som i skattesystemet er noget af det teknisk mest vanskelige.
- Hovedpunkterne i forslaget er, at vi ønsker flere skatteydere (her selvstændige som de facto er lønmodtagere) over på den fortrykte årsopgørelse, vi foreslår en ny model for at fastsætte renter i skatte- og afgiftslovgivningen, fordi den gamle model ikke kan videreføres, og vi reparerer et alvorligt hul i skattereformen fra juni i år. Herudover gennemføres en række ajourføringer og tilpasninger i lyset af udviklingen og vores erfaringer.
- Lovforslaget har i sin udarbejdelse været præget af, at der har været korte frister bl.a. i høringen.
- Det er Skatteministeriets udgangspunkt, at vores lovproces skal ske efter principper for god lov kvalitet, herunder en frist på mindst 4 uger for høring af eksterne interessenter. Det må erkendes og selvsagt beklages, at det ikke har været tilfældet med dette lovforslag. Det hænger sammen med, at udarbejdelsen af forslaget har taget længere tid end forventet. Det gælder også, at det i en sen fase var nødvendigt at indarbejde reparationen vedrørende skattereformen.

Det skaber også et tidspres, at lovforslaget skal vedtages i 2012, altså inden Folketinget går på juleferie. Dette er nødvendigt, fordi der er elementer i den foreslåede rentemodel, der vil få tilbagevirkende kraft, hvis de ikke vedtages inden udgangen af 2012. Det er ligeledes absolut nødvendigt, at hullet vedrørende kapitalpensioner lukkes inden udgangen af 2012, da de regler, der giver mulighed for at udnytte hullet, træder i kraft 1. januar 2013.

- Jeg vil godt takke for debatten og modtagelsen her i dag af lovforslaget. Der har været mange gode synspunkter, og jeg har lyttet mig til, at der er en overvejende positiv holdning til forslaget.
- Det er klart, at det er et omfattende og forskelligartet og på flere områder teknisk meget svært lovforslag. Men det er samtidigt et lovforslag, der indeholder elementer, som skal vedtages, og som skal vedtages, inden vi går på juleferie, for at undgå helt uønskede virkninger af vores skatteregler.
- Det er også klart, at med et så teknisk funderet lovforslag står vi efter 1. behandlingen med spørgsmål og problemstillinger, som der kan være behov for at få belyst i udvalgsbehandlingen. Jeg vil selvfølgelig medvirke til en hurtig og konstruktiv afklaring af de tekniske spørgsmål i arbejdet i Skatteudvalget og ser frem til et samarbejde i den ånd med udvalget.
- Jeg ser frem til et godt udvalgsarbejde, hvor jeg og ministeriet bestræber os på at besvare spørgsmål og kommentere henvendelser så hurtigt som muligt.

Spørgsmål/svar-katalog til Lovforslag om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love

L 67 – Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love

(Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter m.v.)

Indhold

1. Udvidet årsopgørelsesordning.....	2
2. Oplysningskortet	8
3. Nye rentemodeller	11
4. Indberetning af udbytter af aktier m.v.	13
5. Ændring af renter ved taksation	15
6. Fremrykning af afregningen af restskat	16
7. Forhøjelse af bagatelgrænsen	18
8. Gaveafgifter	19
9. Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin m.v.	20
10. Subjektiv skattepligt af investeringsforeninger	21
11. Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres	23
12. Adgang til videreførelse af friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 ved en heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. eller aldersforsikring m.v.	29
13. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat	30

1. Udvidet årsopgørelsesordning

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvad er formålet med forslaget?</i>	Forslaget ligger i forlængelse af strategien om Det selvangivelsesløse Samfund. Skatteyderne skal så vidt muligt ind under årsopgørelsesordningen og ud af selvangivelsesordningen. Det tjener både skatteyderen og SKAT bedst. I dag fastholdes lønmodtagere med en mindre bi-erhvervsvirksomhed i selvangivelsesordningen, fordi lovgivningen stiller krav om indgivelse af en egentlig selvangivelse, men den udvidede selvangivelse er til for egentlige erhvervsdrivende – ikke for borgere, der reelt er lønmodtagere. Tal fra indkomståret 2010 viser, at over halvdelen af de personer, som foreslås omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, som udgangspunkt kun skal udfylde én selvangivelsesrubrik. Det giver derfor god mening at få de pågældende personer ind under årsopgørelsesordningen.
2. <i>Hvilke skatteydergrupper består kredsene af, og hvor mange er de (også på længere sigt)?</i>	Der er ca. 155.000 selvstændigt erhvervsdrivende, der ikke er moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige. 85.000 heraf driver forskellige former for forpagtnings- og udlejningsvirksomhed vedrørende fast ejendom, herunder forældreudlejning. Ca. 70.000 driver anden mindre selvstændig virksomhed. Navnlig på grund af, at resultat af virksomhed sammenholdt med anden personlig indkomst ikke må overstige 25 pct. af den personlige indkomst, skønnes det muligt at overføre 100.000 – 110.000 af disse skatteydere til den udvidede årsopgørelsesordning. Hertil kommer, at de ca. 10.000 anparts-investorer, som i dag modtager en årsopgørelse, også fremover vil blive

	omfattet af ordningen med den udvidede årsopgørelse. På længere sigt kan det, når det findes forsvarligt (it-mæssigt, indberetningsmæssigt m.v.), tænkes at lade flere fra restgruppen af de 155.000 selvstændigt erhvervsdrivende (ca. 45 - 55.000 personer) blive omfattet af ordningen. Ligeledes kan det på længere sigt tænkes at lade skatteydere med visse udenlandske indkomster, så som udenlandske kapitalindkomster og udenlandske ejendomme komme ind under ordningen.
3. <i>Hvordan kan det være, at anpartsinvestorer allerede er på årsopgørelsesordningen? Hvor har hjemlen været til at overføre disse selvstændigt erhvervsdrivende til årsopgørelsen?</i>	Det skyldes, at indkomsten fra erhvervsvirksomheden ikke beskattes som personlig indkomst, men som kapitalindkomst (indkomsten betragtes som en passiv kapitalanbringelse), og fordi den indberettes af tredjemand. På den baggrund har man anset det for rigtigt, at disse skatteydere modtog en fortrykt selvangivelse (forgængeren for årsopgørelsen) og kunne undlade at reagere, hvis de fandt oplysningerne i den fortrykte selvangivelse fyldestgørende og korrekte.
4. <i>Hvordan vil det blive sikret, at der ikke udbetales overskydende skatter, som efter selvangivelse skal genopkræves?</i>	Hvis skatteyderen har forskudsregistreret et positivt virksomhedsresultat, vil det blive fortrykt årsopgørelsen. For andre skatteydere vil SKAT i marts efter indkomståret ved mail eller sms opfordre de pågældende til at selvangive inden midten af marts, hvor årsopgørelsen bliver dannet, så oplysninger om virksomhedsresultat er med fra starten. Andre kommunikationsfremstød vil også blive overvejet.
5. <i>Hvor mange skatteydere vil det ene år modtage en årsopgørelse og det næste år modtage en egentlig selvangivelse til udfyldelse – og er det smart, at skatteyderne på den måde ryger</i>	Det er rigtigt, at der kan være situationer, hvor skatteyderen det ene år modtager en årsopgørelse og i det næste år en egentlig selvangivelse og i det tredje år en årsopgørelse igen osv. Det vil særligt være tilfældet, hvis virksomhedsresultatet gennem årene udgør henholdsvis over og under 25 pct. af den samlede personlige indkomst. Det skønnes

<i>ud og ind af ordningen?</i>	imidlertid, at det er de færreste i personkredsen, som vil have en så permanent svingende virksomhedsindkomst omkring de 25 pct. af den samlede personlige indkomst. Typisk vil virksomhedsindkomsten enten være for opadgående, hvis virksomheden har succes (fra årsopgørelse til egentlig selvangivelse) eller for nedadgående, hvis det går økonomisk dårligt med virksomheden (fortsat årsopgørelse). Uanset skiftet fra årsopgørelse til selvangivelse og omvendt, vil skatteyderen i de år, vedkommende modtager en årsopgørelse have glæde af ordningen på grund af de lettelser, der ligger i den. Det bemærkes, at vedkommende altid vil kunne anmode om at modtage en egentlig selvangivelse til udfyldelse, hvis skatteyderen mener, at det er generende med skiftet i selvangivelses-materialet. Vedkommende skal blot kontakte SKAT inden den 1. maj i selvangivelsesåret.
6. <i>Hvordan beregnes den skattepligtiges virksomhedsresultat, hvis virksomheden har underskud, i relation til kravet om, at virksomhedsresultatet udgør 25 pct. eller mindre af skatteyderens samlede personlige indkomst?</i>	Et negativt beløb af det samlede resultat af virksomhed, skal ved beregningen sættes til 0.
7. <i>Er det ikke betænkeligt - set ud fra et fiskalt synspunkt - at man overfører et skønnet positivt resultat af virksomhed fra forskudsopgørelsen til årsopgørelsen?</i>	Nej, selv om der sker en overførsel af et positivt resultat af virksomhed fra forskudsopgørelsen til årsopgørelsen for at hindre, at skatteyderen skal tilbagebetale en udbetalt overskydende skat, har skatteyderen fortsat - under strafansvar - pligt til at reagere over for SKAT, hvis skatteansættelsen er for lav.
8. <i>Hvor mange skatteydere skønnes alligevel at skulle</i>	Det skønnes, at langt det overvejende antal skatteydere, som har forskudsregistreret sig med

<i>tilbagebetale en overskydende skat efter selvangivelse på trods af, at et forskudsregistreret resultat af virksomhed er overført til årsopgørelsen?</i>	overskud af virksomhed, og hvor tallet er blevet overført til årsopgørelsen, ikke vil skulle tilbagebetale en evt. overskydende skat. Kun hvis de pågældende selvangiver en større skattepligtig indkomst end forventet, vil der kunne blive tale om tilbagebetaling. Det er ikke muligt nærmere at skønne over antallet af disse skatteydere. Det bemærkes, at ca. 80 pct. af de skatteydere, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, forskudsregistrerer sig med et positivt virksomhedsresultat.
<i>9. Når oplysningskortet afskaffes, hvordan sikres det så, at skatteydere på den udvidede årsopgørelsesordning, som ikke er digitale, kan få selvangivet deres resultat af virksomhed?</i>	Disse skatteydere må - på samme måde - som andre borgere henvises til at anvende TastSelv-internet eller på anden måde (personligt, skriftligt eller telefonisk) rette henvendelse til SKAT med henblik på at få tilført årsopgørelsen yderligere oplysninger. Det bemærkes, at ca. 85 pct. af personkredsen i dag selvangiver ved anvendelse af TastSelv-internet.
<i>10. Hvis skatteyderen ikke får selvangivet et virksomhedsresultat, hvordan sikres det så, at skatteyderen er berettiget til den udbetalte overskydende skat?</i>	Hvis skatteyderen ikke selvangiver et virksomhedsresultat, vil SKAT i sin indsats følge op på den manglende selvangivelse. Risiko og væsentlighed vil indgå i denne indsatsvurdering.
<i>11. Forslaget til en ændret affattelse af skattekontrollovens § 1, stk. 5, kan læses således, at det er hovedreglen, at skatteyderne skal udfylde en egentlig selvangivelse, mens det er undtagelsen, at de i stedet får en årsopgørelse. Forholder det sig ikke omvendt?</i>	Selv om årsopgørelsesordningen i relation til borgerne er udgangspunktet, er skattekontrollovens juridisk-tekniske udgangspunkt en ordning, hvorefter den selvangivelsespligtige indgiver en egentlig selvangivelse. Dette skyldes en manglende tilpasning af skattelovgivningen, herunder af de formelle selvangivelsesregler i skattekontrolloven, i forbindelse med indførelsen af de selvangivelsesforenklinger, som digitaliseringen har muliggjort. Som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger har Skatteministeriet som målsætning at gennemføre en revision af

	bestemmelserne i skattekontrolloven inden for en kortere tidshorisont.
12. <i>Hvad betyder taksationsbestemmelsen i forhold til skatteydere på den udvidede årsopgørelsesordning?</i>	Det betyder, at de – i modsætning til i dag - som udgangspunkt ikke kan takseres. SKAT kan ændre enkelte felter, herunder feltet vedr. resultat af virksomhed, men kan ikke uden at udarbejde en privatforbrugsopgørelse (formueforklaring) foretage en skønsmæssig ansættelse.
13. <i>Hvad er planerne med hensyn til at revidere mindstekravsbekendtgørelsen? For at de små selvstændigt erhvervsdrivende kan komme over på årsopgørelsesordningen, kræver, det jo en ændring af mindstekravsbekendtgørelsen.</i>	Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget vil de pågældende skatteydere som udgangspunkt allerede efter gældende regler være undtaget fra kravet om at skulle udfylde supplerende regnskabsoplysninger til selvangivelsen. Skatteministeriet forventer at udsende en ny mindstekravsbekendtgørelse for mindre virksomheder på den anden side af årsskiftet, hvori skattepligtige, som ikke har moms- eller lønsums- afgiftspligtig virksomhed, bliver fritaget for at afgive supplerende regnskabsoplysninger fra og med indkomståret 2013, dvs. samtidig med det forventede implementeringstidspunkt for den udvidede årsopgørelsesordning.
14. <i>Hvor mange skatteydere forventer man vil anmode om at få tilsendt en egentlig selvangivelse til udfyldelse?</i>	SKAT vil i god tid informere den berørte personkreds grundigt om de nye regler, herunder om muligheden for – som hidtil - at modtage en egentlig selvangivelse til udfyldelse. Med de få oplysninger som personkredsen forventes at afgive, er det ikke forventningen, at mange skatteydere vil gøre brug af denne mulighed. Blandt de 3,9 mio. skatteydere, som i dag modtager en årsopgørelse, er det kun ca. 10.000 skatteydere, som beder om en egentlig selvangivelse.

15. Hvad er forskellen på feltlåsningsordningen og S15-øvelsen?

S15-øvelsen er en forenklingsøvelse og feltlåsningsøvelsen er en provenuøvelse.

Compliance-undersøgelserne viser, at borgerne ofte retter korrekte 3. partsoplysninger. Feltlåsningsordningen, der indtil videre har været gennemført for lønmodtagere, har været en succes. Der har på samme tid været fremført kritik imod det øgede skattegab på erhvervsområdet. Derfor vil der blive gennemført feltlåsning for personligt erhvervsdrivende (S 10'ere) fra og med indkomståret 2013, som et finansieringsinitiativ med henblik på at skabe råderum for en lettelse af beskatning af arbejdsindkomst. Det er planen, at feltlåsningsøvelsen for den nye kreds af personer under den udvidede årsopgørelsesordning vil følge principperne for feltlåsning for personligt erhvervsdrivende (S 10'ere).

2. Oplysningskortet

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvad er baggrunden for forslaget?</i>	Der udsendes årligt ca. 1 mio. oplysningskort, men kun ca. 20.000 skatteydere returnerer kortene i udfyldt stand. Dvs. kun ca. 2 pct. anvender oplysningskortene til at selvangive på. Resten kasseres. Forslaget er et naturligt skridt på vej væk fra papirsamfundet over mod et samfund, hvor kommunikationen til og fra det offentlige foregår digitalt, jf. regeringens planer om at indføre obligatorisk digital kommunikation til og fra det offentlige i 2015. Det bemærkes, at ca. 97 pct. af de borgere, som i dag har noget at selvangive, allerede anvender TastSelv-internet.
2. <i>Er der en spareøvelse?</i>	Ja, men afskaffelsen af oplysningskortet skal også ses i sammenhæng med den samlede digitaliseringsstrategi for Skatteministeriet, hvor man frem mod 2015 vil forsøge at få så mange borgere som muligt gjort digitale. Forslaget vil reducere SKATs printomkostninger med 0,6 mio. kr. og sammen med forslaget om den udvidede årsopgørelsesordning vil der kunne ske en reduktion på 3,5 årsværk svarende til ca. 2,1 mio. kr.
3. <i>Er der i årsværksberegningen taget højde for, at følgende skatteydergrupper "på anden måde" vil henvende sig til SKAT for at få selvangivne oplys-</i>	Ja, der er taget højde herfor. Sidstnævnte gruppe under 2 skønnes at udgøre 16.500 personer. Selv om der således potentielt vil være ca. 36.500 personer, som har noget at selvangive, og som i dag vælger papirløsningen, skønnes det, at hovedparten vil benytte TastSelv-internettet. Det bemærkes, at hvis

ninger optaget i årsopgørelsen: 1) de 20.000 borgere, som ikke længere kan selvangive på oplysningskortet, og 2) de personer, som med forslaget kommer under den udvidede årsopgørelsesordning, og som ikke længere kan selvangive på papir?	der er personer i gruppe 2, som fortsat ønsker en papirløsning, kan de blot inden 1. maj i året efter indkomståret rekvirere en udvidet selvangivelse til udfyldelse. Men så opnår de til gengæld ikke de lettelser, som ligger i den udvidede årsopgørelsesordning.
4. Kunne man ikke indføre en ordning, hvorefter de ikke digitale skatteydere kunne anmode om at få tilsendt et oplysningskort?	Nej, det vil koste såvel systemudviklingsudgifter som årsværk. Desuden vil et sådant forslag ikke harmonere med bestræbelserne på at gøre så mange borgere som muligt digitale frem til 2015.
5. Der er i forslagets bemærkninger oplyst, at kun ca. 2 pct. af de udsendte oplysningskort anvendes til at selvangive på – men kunne det ikke tænkes, at feltnumrene på kortene blev anvendt ved indtastning på Tast Selv-telefonen?	Jo, det er nok en rigtig antagelse. Imidlertid anvender kun ca. 2.000 skatteydere denne selvangivelseskanal, så det forrykker ikke det samlede billede af, at oplysningskortene har overlevet sig selv.
6. Er de ikke-digitale skatteydere ikke meget ilde stedt, når man også vil afskaffe TastSelv-telefonen?	Nej, de pågældende har altid mulighed for at kontakte SKAT med henblik på at få SKAT til at bistå dem med selvangivelsesopgaven.

7. <i>Er ministeren ikke bekymret for, at der mistes et skatte-provenu, når en ikke-digital skatteyder f.eks. med aktie-indkomst, ikke længere får et oplysningskort eller har mulighed for at bruge TastSelv-telefonen?</i>	Det er forventningen, at de skatteydere, som i dag ikke er digitale, og som har noget at selvangive, enten via TastSelv-internet eller på anden måde vil kontakte SKAT for at få deres supplerende oplysninger tilføjet årsopgørelsen. Desuden vil flere oplysninger til årsopgørelsens felter blive fortrykt. Derfor er det forventningen, at afskaffelsen af oplysningskortet ikke vil have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.
8. <i>Med afskaffelsen af oplysningskortet, hvor mange flere skatteydere under årsopgørelsesordningen end de 10.000, som i dag anmoder om en egentlig selvangivelse, forventes at anmode om en egentlig selvangivelse?</i>	Meget få, da selvangivelsesblanketten ikke indeholder fortrykte oplysninger. Det betyder, at skatteyderne i givet fald selv skal selvangive alle selvangivelsesrelevante oplysninger, herunder oplysninger fra tredjemand.
9. <i>Nu står der så flot i lovbemærkningerne, at skatteyderen blot kan rette henvendelse til SKAT, hvis denne har noget at selvangive. Men kræver SKAT ikke, at de selvangivne oplysninger bliver afgivet skriftligt?</i>	Når vi afskaffer oplysningskortet og nedlægger TastSelv-telefonen, må vi sikre, at de ikke-digitale borgers retsstilling ikke bliver svækket. Dette sikrer et udgangspunkt om, at SKAT giver de ikke-digitale skatteydere adgang til på alle måder at kontakte SKAT, når de har en oplysning til årsopgørelsen. Hvis skatteyderen f.eks. telefonisk oplyser et større fradrag, som ikke umiddelbart giver sig selv, er det dog muligt, at SKAT af hensyn til bevisdokumentationen vil bede skatteyderen om skriftligt at anmode om fradraget.

3. Nye rentemodeller

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvorfor skal rentemodellerne ændres nu?</i>	Efter de eksisterende regler fastsættes størrelsen af de årlige renter på grundlag af obligationsrenten for udvalgte serier. De sidste par år har Skatteministeriet købt de oplysninger, som danner grundlag for den årlige fastsættelse af renter. Nasdaq OMX Copenhagen A/S har oplyst, at de vil lukke det EDB-system, som foretager beregningerne, og at dette formentlig vil ske i 2. kvartal 2013.
2. <i>Er de rentesatser, som skal danne grundlag for de nye rentemodeller offentlig tilgængelige?</i>	Den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber offentliggøres på Nationalbankens hjemmeside.
3. <i>Kan man være sikker på, at der ikke er forskel på rentesatserne efter de nye og gamle regler?</i>	Nej, man kan ikke være helt sikker på, at der ikke er en lille forskel, når renten nu skal fastsættes på et andet grundlag, men det forventes at renten gennemsnitligt vil være den samme efter de nye og gamle regler.
4. <i>Hvorfor kan de skattepligtige, som har mulighed for at anvende virksomhedsordningen, og hvor indkomståret 2013 er påbegyndt før 1. januar 2013, vælge mellem to rentesatser?</i>	Hvorfor kan de skattepligtige, som har mulighed for at anvende virksomhedsordningen, og hvor indkomståret 2013 er påbegyndt før 1. januar 2013, vælge mellem to rentesatser?

5. <i>Hvorfor vil regeringen ikke ændre reglerne, så der f.eks. offentliggøres en standardrente efter selskabsskatteloven hver måned?</i>	Det er mest hensigtsmæssigt, at der for samme indkomstår anvendes samme rente, uanset om skatteyderen eventuelt har forskudt regnskabsår.
6. <i>Hvorfor skal renten efter den nye model for fastsættelse af standardrenten første have virkning fra indkomståret 2014?</i>	Dels kan renten efter den eksisterende rentemodell stadig fastsættes for indkomståret 2013, idet den skal fastsættes i december 2012, dels vil det medføre et provenutab, hvis den nye rentemodell allerede skulle have virkning fra indkomståret 2013. Desuden er indkomståret 2013 allerede startet for nogle selskaber.
7. <i>Hvorfor fastsættes standardrenten ikke efter en model, som i større grad afspejler selskabernes faktiske finansieringsudgifter?</i>	Det er ikke muligt at ramme det enkelte selskabs faktiske finansieringsudgifter. En regel, som skal gælde alle selskaber med forholdsvis store finansieringsudgifter, kan ikke afspejle det enkelte selskabs finansieringsudgifter, men må nødvendigvis være fastsat på grundlag af en model, som tilnærmelsesvis afspejler et gennemsnit af selskabernes finansieringsudgifter. Det gør den foreslåede rentemodell.

4. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvorfor ændres til månedlige indberetninger, for så vidt angår udbytter af danske aktier?</i>	Formålet er at forbedre SKATs administration af udbytteskatten. Som det er i dag, angives og indbetales den indeholdte udbytteskat måneden efter, at udlodningen er vedtaget eller besluttet. Er der tale om aktier, der hverken er børsnoterede eller registreret i Værdipapircentralen, skal indberetningen om modtagerne ske inden for samme frister. For andre aktier skal indberetningen derimod først ske i januar i året efter. Det begrænser mulighederne for afstemning mellem indberetningerne og angivelserne. Desuden bevirker det, at SKAT ofte må behandle anmodninger om refusion af indeholdt udbytte-skat, før SKAT har fået indberetningen om modtageren. Det medfører en risiko for, at fejl i indeholdelsen ikke opdages af SKAT, og at der sker refusion til udbyttmodtagere, som ikke er berettigede til refusion. Gennem månedlige indberetninger øges SKATs muligheder for hurtig afstemning, og kontrolmulighederne i forbindelse med refusionssagerne øges.
2. <i>Hvorfor gennemføres der ikke månedlige indberetninger om udbytte af udenlandske aktier?</i>	Der indeholdes ikke dansk udbytteskat af sådanne aktier. Derfor er der ikke samme begrundelse for at gennemføre månedlige indberetninger vedrørende udbytte af udenlandske aktier.

3. <i>Hvorfor skal indberetningerne omfatte flere oplysninger end hidtil?</i>	De nye oplysninger er oplysninger om indeholdelsen af udbytteskat, om tidspunktet for beslutningen eller vedtagelsen af udlodningen og om den konto, udbetalingen af udbyttet sker til. Oplysningerne om indeholdelsen af udbytteskatten og den konto, der udbetales til, skal bruges til at forbedre SKATs administration af udbytteskatten. Oplysningerne giver således bedre afstemningsmuligheder mellem indberetningerne og udbytteangivelserne. De giver desuden bedre mulighed for at kontrollere, at der er indeholdt rigtigt. Endelig giver de bedre mulighed for at sikre korrekt behandling af anmodninger om refusion af udbytteskat. De foreslåede udvidelser af indberetningerne bevirker også, at de selskaber, som selv indberetter om udbyttemodtagerne helt kan slippe for at indgive udbytteangivelser til SKAT. SKAT kan selv opgøre de indeholdte beløb på grundlag af indberetningerne.
4. <i>Finansrådet har i deres høringssvar argumenteret for, at det er svært at håndtere, at indberetningsfristen beregnes fra tidspunktet for beslutningen om eller vedtagelsen af udbyttet. Hvorfor er det så ikke ændret, så fristen beregnes fra udbetalings-tidspunktet?</i>	Der er ikke tale om et nyt udgangspunkt for beregningen af fristerne. Indeholdelsen af udbytteskatten skal efter gældende regler ske på tidspunktet for beslutningen om eller vedtagelsen af at udlodde, og den indeholdte udbytteskat skal betales og udbytteangivelserne indgives i måneden efter, at udbyttet er vedtaget eller besluttet. Der er altså tale om fristregler, som gælder allerede i dag.

5. Ændring af renter ved taksation

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvorfor er det ikke alle, som har selvangivet for sent, som skal betale rente?</i>	Forslaget er indrettet, så den skattepligtige i processen frem mod, at SKAT træffer afgørelse om taksation, bliver mindet om selvangivelsespligten flere gange. Det får mange skatteydere til at selvangive. Herved kommer skatteansættelsen til at hvile på skatteyderens egne oplysninger i stedet for et skøn fra SKAT. Dette er til gavn både for skatteyderen og SKAT, idet det fremmer processen frem mod en korrekt årsopgørelse.
2. <i>Får skatteyderne en advarsel inden SKAT udsender en taksation?</i>	Ja, processen frem mod en afgørelse fra SKAT om taksation giver skatteyderen 3 påmindelser om at huske at selvangive, inden SKAT træffer afgørelse. Dette får i praksis mange skatteydere til at selvangive, inden de bliver takseret. En taksation foretages således i praksis kun over for skatteydere, som SKAT ikke efter flere forsøg har kunnet få til at overholde forpligtelsen til at selvangive.
3. <i>Hvordan er processen for SKATs taksationer?</i>	Når selvangivelsen ikke er indsendt ved selvangivelsesfristens udløb 1. juli, sender SKATs systemer en rykker ud i starten af juli. Dette får en del til at selvangive. I august sender SKAT et individuelt brev ud til de skatteydere, som fortsat ikke har selvangivet. Herefter selvangiver mange skatteydere. I slutningen af september starter SKAT med at udsende et udkast til taksation til skatteyderen. Skatteyderen får her 15 dage til at reagere. Hvis skatteyderen ikke selvangiver inden fristen på 15 dage træffer SKAT afgørelse om taksation. Denne proces får lidt over halvdelen af de skatteydere, som ikke har selvangivet 1. juli, til at selvangive, før SKAT træffer afgørelse om taksation.

6. Fremrykning af afregningen af restskat

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvorfor skal afregningen af de 3 rater restskat fremrykkes fra sept.-nov. til aug.- okt.?</i>	Over tid er årsopgørelserne udskrevet stadig tidligere. Det har betydet en fremrykning af tidspunktet for udbetalingen af de overskydende skatter. Der er ikke sket en tilsvarende fremrykning af opkrævningen af restskatterne. Det skyldes, at fristerne for betaling af restskat er lovfæstet helt præcist modsat udbetalingen af overskydende skatter. Med henblik på at indhente denne utilsigtede forskydning mellem afregningen af henholdsvis overskydende skatter og restskatter foreslås det at fremrykke afregningen af den del af restskatterne, som opkræves via indbetalingskort.
2. <i>Hvorfor flyttes starttidspunkt for månedsrenten 1 måned frem?</i>	Fremrykningen af starttidspunktet for månedsrenten med 1 måned følger fremrykningen af afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort. Efter gældende regler afregnes de 3 rater restskat i september, oktober og november, og renteberegningen starter den 1. oktober i året efter indkomståret svarende til den gennemsnitlige afregningstermin for denne del af restskatten. Med fremrykningen af afregningen af restskat på indbetalingskort til august, september og oktober bliver den gennemsnitlige afregning for denne del af restskatten september, og starttidspunkt for renteberegningen følger denne gennemsnitstermin. Det bemærkes, at perioden for afregning af overskydende skat tilsvarende er forkortet med 1 måned.

3. <i>Hvorfor nedsættes restskattetillægget ikke, når afregningen fremrykkes?</i>	Restskattetillægget er ikke foreslået nedsat. Det skyldes flere forhold. Der er en god mulighed for frivilligt at indbetale en eventuel restskat inden 1. juli i året efter indkomståret mod betaling af en lav dag-til-dag-rente. Med fremrykningen af afregningen af restskatten på indbetalingskort vil denne ordning blive mere attraktiv, når restskattetillægget ikke samtidig nedsættes. Dette giver skatteyderne et godt incitament til at få afregnet restskatten hurtigst muligt. Dertil kommer, at restskat, som indregnes, har så lang kredittid, at det vil give en dårligere incitamentsstruktur, hvis restskattetillægget blev sat ned. Endelig betyder det lave renteniveau, at restskattetillægget vurderes at være tilstrækkeligt lavt.
--	--

7. Forhøjelse af bagatelgrænsen

Spørgsmål	Svar
<i>1. Hvorfor skal beløbsgrænsen hæves?</i>	Der er tale om en bagatelgrænse, som blev indsat i kildeskatteloven i 1989. Bagatelgrænsen er ikke reguleret siden. Det er vurderingen, at beløb under 500 kr. i dag anses for en passende bagatelgrænse.

8. Gaveafgifter

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvorfor skal SKAT overhovedet have muligheden for at lave skønsmæssige ansættelser?</i>	Fordi SKAT ellers som hidtil skal bruge et tungt apparat via kammeradvokaturen for at kunne ansætte gaver. Det kræver, at vi anlægger en retssag ved de almindelige domstole. Det er dyrt og tager tid. Det er derfor i nyere tid kun sket et par gange. Dette skal ses i forhold til, at der er ca. 2000 gavesituationer om året.
2. <i>Vil det forringe retssikkerheden på gaveområdet?</i>	Nej! Der sker en harmonisering med indkomståret, så det er et kendt fænomen, som her bruges i en bredere ramme.
3. <i>Kan fristen for hvornår værdiansættelsen forlænges i det uendelige?</i>	Nej! Fristen forlænges kun, hvis der ikke er tilstrækkelig dokumentation, hvilket ikke er noget problem for dem, der ønsker en hurtig og ordnet proces. Hvis der er gået 6 måneder, uden at SKAT har bedt om mere, kan borgeren regne med, at fristen udløber.

9. Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin m.v.

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvorfor skal der være solidarisk hæftelse ved fælles lokaler for spiritus, øl og vin?</i>	Det er virksomheder, rådgivere og brancheorganisationer, der gerne ser, at der bliver adgang til fælles lokaler. Skatteministeriet vil gerne komme ønsket i møde. Dog er det SKATs erfaring ved kontrol af lokaler, at der er en del aktører i markedet med uorden i deres lokaleforhold. Derfor vurderes det nødvendigt med solidarisk hæftelse som en sidste "rød linje".
2. <i>Hvorfor kan der ikke indføres fælles lokaler for mineralvand (læskedrikke)?</i>	Spørgsmålet har tidligere været rejst. SKAT vurderer, at varemærker for mineralvand i forvejen er så markant forskellige, at der ikke er samme behov for fælles lokaler for opbevaring af mineralvand som navnlig spiritus og vin. Endvidere er det SKATs erfaring ved kontrol af lokaler, hvor der opbevares mineralvand, at der er en del aktører i markedet med uorden i deres lokaleforhold.

10. Subjektiv skattepligt af investeringsforeninger

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvorfor vil regeringen ikke imødekomme branchens ønske om, at værdipapirfonde beskattes som selvstændige skattesubjekter?</i>	En værdipapirfond er civilretligt ikke et selvstændigt retssubjekt. I dansk skatteret er det kun enheder, som civilretligt anses for selvstændige retssubjekter, som beskattes som selvstændige skattesubjekter. Der findes ikke eksempler på, at enheder, som civilretligt kvalificeres som transparente enheder, beskattes som selvstændige skattesubjekter. Med et flertal i Folketinget kan reglerne selvfølgelig ændres, så værdipapirfonde anses for selvstændige skattesubjekter, uanset at enhederne er transparente. Men det vil kræve en omfattende følgeregulering. I øvrigt vil det ikke entydigt være en fordel, at en enhed kvalificeres som et selvstændigt skatteobjekt – det vil afhænge af omstændighederne. En værdipapirfond er en ny slags investeringsenhed, som kan oprettes i Danmark fra den 1. juli 2012.
2. <i>Hvad er en værdipapirfond?</i>	En værdipapirfond anses skattemæssigt for en transparent enhed. Da værdipapirfonde civilretligt ikke er et selvstændigt retssubjekt, men en transparent enhed, skal investorerne hver især beskattes af deres andel af indtægter og tab m.v. i fonden.

3. <i>Hvorfor vil branchen have reglerne ændret, så værdipapirfonde beskattes som selvstændige skattesubjekter?</i>	Branchen mener, at der er så store administrative opgaver med værdipapirfonde, når de beskattes som transparente enheder, at det kun vil være de store investorer, som vil investere i værdipapirfonde. Det vil ikke være attraktivt med værdipapirfonde for private investorer. Det betyder, at værdipapirfonde ikke vil få den betydning, som branchen gerne vil have.
4. <i>Vil det udelukkende være en fordel for investorerne i en værdipapirfond, hvis fonden bliver et selvstændigt skattesubjekt?</i>	Nej, det er ikke entydigt en fordel for investorerne. F.eks. kan investorerne have følgende fordele ved, at værdipapirfonden beskattes som en transparent enhed: • Tab på f.eks. aktier og obligationer i værdipapirfonde kan investor modregne på samme måde som aktier og obligationer ejet af investor direkte. • Investorer kan få lempelse for udbytteskat betalt i udlandet på samme måde, som hvis de investerer direkte.
5. <i>Forhindrer skattereglerne ikke oprettelsen af værdipapirfonde?</i>	Nej, skattereglerne forhindrer ikke, at der oprettes værdipapirfonde i Danmark. Det er dog muligt, at skattereglerne gør, at det er administrativt tungere med værdipapirfonde frem for investeringsforeninger og SIKAV'er, hvis der er mange investorer i samme værdipapirfonde.
6. <i>Går Danmark ikke ene-gang, når værdipapirfonde ikke bliver selvstændige skatte-subjekter?</i>	Der er også andre lande, som anser værdipapirfonde for transparente enheder. Vi er dog ikke bekendt med, hvordan andre lande beskatter værdipapirfonde.

11. Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres

Spørgsmål	Svar
1. <i>Hvad er formålet med forslaget?</i>	Der er tale om en justering af de regler, der er indført med skattereformen om overførsel og konvertering af fradragsberettiget kapitalpension til ikke fradragsberettiget aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum m.v. Denne overførsel eller konvertering sker mod betaling af en fremrykket afgift, som bare ikke i alle situationer sikrer, at der betales den afgift, som blev forudsat ved vedtagelsen af skattereformen. Afgiftsgrundlaget foreslås således udvidet.
2. <i>Hvad er problemet?</i>	Fradragsretten for indbetalinger til kapitalpension er afskaffet fra og med 2013. Samtidig er der mulighed for at overføre fradragsberettiget kapitalpension til kapitalpension m.v. uden fradragsret (aldersforsikring m.v.) mod betaling af den afgift, som rettidige udbetalinger fra fradragsberettiget kapitalpension pålægges. Der sker hermed en fremrykning af den beskatning, der hviler på de nuværende kapitalpensionsordninger. Senere udbetalinger fra aldersforsikringen vil til gengæld være afgiftsfri. Ved konvertering af en kapitalpension til en aldersforsikring betales afgift af kapitalpensionens værdi. Men som reglerne er formuleret, omfatter grundlaget for afgiften ikke kapitalpensionens andel af de ufordelte midler - dvs. primært det, der i forsikringsverdenen benævnes hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering.

SKATTEMINISTERIET

Journalnummer: 12-0181424

Forelæggelse for skatteministeren

Anledning: Udkast til bekendtgørelse om månedlige indberetninger af udbytte til underskrift

Frist JBR: Hurtigst muligt

Frist ekstern: Do.

Sagen kort: I L 67 varsles det, at indberetningsbekendtgørelsen vil blive ændret, så der indføres månedlige indberetninger af alle udbytter af aktier m.v. i danske selskaber. I dag gælder dette alene for udbytter af aktier m.v. i selskaber, der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller er registreret i en værdipapircentral. Et udkast til en sådan ændringsbekendtgørelse forelægges nu med henblik på endelig godkendelse. Bekendtgørelsen kan udstedes med hjemmel i allerede gældende regler, og udstedelsen af bekendtgørelsen behøver dermed ikke at afvente vedtagelsen af L 67.

Udkastet har været i ekstern høring. Alene Advokatrådet, Finansrådet og Erhvervsstyrelsen har haft bemærkninger til udkastet. Disse høringssvar vedlægges.

Advokatrådet har protesteret over den korte høringsfrist, men de har ingen bemærkninger til indholdet af bekendtgørelsen. Den korte høringsfrist skyldtes sammenhængen med L 67.

Finansrådet har udtrykt ønske om, at udbytte fra udlandet ikke skal indberettes månedligt. Udkastet er rettet til i overensstemmelse med det. Desuden har de givet udtryk for, at indberetningsfristen ikke skal beregnes med udgangspunkt i det tidspunkt udbyttet beslutes eller vedtages, men med udgangspunkt i udbetalingstidspunktet. Dette forslag har været afvist i høringsskemaet vedrørende L 67. Den relevante side vedlægges.

Erhvervsstyrelsen anfører, at ændringen vil medføre yderligere løbende administrative byrder for den finansielle sektor. Udkastet vil derudover medføre nogle engangsudgifter til tilretning af it-systemer. Samlet vurderer Erhvervsstyrelsen, at forslaget ikke er forbundet med væsentlige løbende byrder (dvs. at merbyrderne er mindre end 10.000 timer årligt). Dette stemmer godt overens med vores egen vurdering.

Den finansielle sektor har ytret ønske om, at bekendtgørelsen udsendes hurtigst muligt. Derfor er dette også anført som frist ovenfor.

Indstilling: At du underskriver bekendtgørelsen

Presseinitiativ m.v.: Ingen

Sagsbehandler: 27. november 2012 Andreas Bo Larsen

Godkendt af:

JBR 29/11-12

Bolette Andersen
27/11 2012

JBR 29/11

Bekendtgørelse 2012-11-30 nr. 1123

om ændring af bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven

§ 1. I bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1078 af 8. november 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 41 affattes således:

»§ 41. Indberetning efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 1, vedrørende udbytte af aktier m.v. i danske selskaber m.v. skal ske senest den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet.

Stk. 2. Indberetning efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2, skal ske senest måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet, og inden udløbet af selskabets frist i denne måned for indberetning til indkomstregisteret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en indberetningspligtig at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist, hvis indberetningen sker efter de frister, der fremgår af stk. 1 og 2, og tillige sker efter den frist, der er angivet i skattekontrollovens § 9 A, stk. 1, for indberetninger vedrørende det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 2.«

2. Efter § 46 indsættes efter overskriften før § 47:

»§ 46 a. Indberetning om udbytter af aktier m.v. i danske investeringsselskaber og danske investeringsbeviser skal ske senest den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en indberetningspligtig at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist, hvis indberetningen sker efter den frist, der fremgår af stk. 1, og tillige sker efter den frist, der er angivet i skattekontrollovens § 9 A, stk. 1, for indberetninger vedrørende det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 2, efter denne frist.«

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2013 og har virkning for indberetninger vedrørende udbytter, der vedtages eller besluttet den 1. januar 2013 eller senere.

Mødedeltagere til Juridisk Forum-møderne

Mødedato	Til stede	Ikke til stede
18. januar 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff, Eva og Margrethe Nørgaard (under pkt. 2)	Otto og Preben
8. februar 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard
15. marts 2011	Birgitte, Otto, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	
12. april 2011	Birgitte, Jens, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Endvidere Mogens Pedersen, John Thomsen, Carsten Vesterø og Søren Eikers under pkt. 1	Otto og Ivar
17. maj 2011	Birgitte, Erik, Preben, Winnie, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto, Jens, Ivar og Richard
14. juni 2011	Birgitte, Jens, Ivar, Erik, Preben, Winnie, Richard, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto
28. juni 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik (de første punkter), Winnie, Jan Lund, Jan Muff, Eva og Lisbeth Skat-Rørdam under pkt. 2	Ivar, Preben og Richard
30. august 2011	Birgitte, Otto, Jens, Erik, Winnie, Ivar, Preben, Richard, Jan Muff, Eva, Jeanette Rose Hansen (under pkt. 2) og Lis Yndal (under pkt. 4)	Jan Lund
30. september 2011	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Ivar (delvis), Jan Lund, Jan Muff, Eva, Thomas Ginnerup (under pkt. 2), Thomas Høgh Olesen og Marina Blichfeldt (begge under pkt. 3)	Jens, Erik og Richard
2. november 2011	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
14. december 2011	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2	Richard
2. februar 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Muff, Jan Lund, Richard og Eva	Jens og Ivar
13. marts 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva	Otto og Jens
3. maj 2012	Birgitte, Jens, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Otto og Richard
20. juni 2012	Birgitte, Otto, Jens, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard og Ivar
28. august 2012	Birgitte, Otto, Winnie, Preben, Jan Lund, Jan Muff og Eva	Richard, Ivar og Jens
26. september 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Carsten Vesterø og Mogens Pedersen deltog under pkt. 2.	Otto og Jens

6. december 2012	Birgitte, Winnie, Preben, Ivar, Jens, Jan Lund, Richard, Jan Muff og Eva. Thomas Høgh Olesen deltog under pkt. 2.	Otto
------------------	---	------

UKS